

Giới thiệu Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn

Thể loại: Dị giới, huyền ảo, hệ thống

Dịch giả: iis2SBJK

Tại Văn Ân đại lục thứ không thiếu nhất chính là tông môn.

Thế nhưng lại tồn tại một tông môn khiến thiên hạ phải ghé mắt nhìn. Tông môn này không phải là tông môn thuộc Tinh cấp, càng không phải lớn mạnh nhất. Điều đặc biệt ở tông môn này chính là không phải thiên tài không thể bái nhập môn. Không chỉ có vậy, những kẻ thiên tài hay siêu cấp cường giả muốn gia nhập sẽ phải nộp tiền.

Ngoài ra, còn thêm một tông chủ khá ngu, không lớn, 18 tuổi, thế nhưng rất tinh tướng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Siêu cấp tông môn hệ thống

"Bệnh tâm thần!"

Một vị cô nương hào hoa phong nhã hát lên ống tay áo, cuốn lên một mùi thơm, tức giận nhảy lên xe ngựa rời đi.

"Không phải, rõ ràng là tư chất của người kém, không có đạt tới chúng ta Bất Hủ tông nhập môn tiêu chuẩn. Làm sao ngược lại ta còn có bệnh?"

Ôn Bình bất đắc dĩ chia tay ra, ánh mắt hướng phía người chung quanh nhìn lại, nghĩ muốn tìm đến một cái tán cùng ánh mắt của hắn.

Loading ad

Cũng không có cái trứng gì dùng!

Một cái đều không có.

Tương phản, người chung quanh đều dùng một loại ánh mắt cổ quái nhìn xem hắn, giống đang nhìn một kẻ ngu đồng dạng.

"Ôn tông chủ, Bất Hủ tông các người ngay cả nhất tinh tông môn đều không phải, còn si tâm vọng tưởng đâu?"

"15 tuổi, luyện thể ngũ trọng, loại thiên tài này tam tinh tông môn cũng muốn cướp, cái kia đến phiên Bất Hủ tông các người?"

"Ta xem người là choáng váng."

"Đi, chúng ta chuyển sang nơi khác, hắn không nhìn trúng chúng ta, chúng ta còn không nhìn trúng hắn Bất Hủ tông đâu." Một cái cắn mứt quả bảy tuổi thiếu niên hừ lạnh một tiếng, ném cho Ôn Bình một cái ánh mắt khinh bỉ.

Suru!

Hít hít nhanh đến bên miệng thanh nước mũi.

Đám người nghị luận vài câu tựu giải tán lập tức.

"Đưa trẻ kia, người qua đây, ta cam đoan không đánh chết người! Người dứt sữa sao, tựu dám chế giễu ta!"

Ôn Bình đứng tại chỗ, sắc mặt có chút không dễ nhìn.

Khi chỗ ghi danh tất cả mọi người đều rời đi về sau, Ôn Bình chỉ có thể ngẩng đầu nhìn trời cao, ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng.

Trời ạ!

Chẳng lẽ có hệ thống ta cũng không đứng lên nổi à?

Hệ thống, người cái hử, vì cái gì thiết lập loại tiêu chuẩn này?

Tu hành bắt đầu là luyện thể, nhất trọng 10 tuổi có thể đạt tới, nhưng muốn tăng lên đến ngũ trọng cảnh giới, trừ bộ phận cực ít thiên tài, nhất định là người muốn bước lên con đường tu hành, người bình thường ít nhất phải cần 10 năm.

Bất quá có thể tại 15 tưng tưng đạt tới luyện thể ngũ trọng cảnh giới, đây tuyệt đối là thiên tài bên trong tỉnh nhue.

Phàm là thanh danh của hân truyền đi, nhị tinh, tam tinh tông môn đều sẽ đăng môn bài phỏng.

Mà vì cái gì một cái ngay cả nhất tinh tông môn cũng không tính tiểu môn phái, sẽ có tiêu chuẩn nhập môn cao như vậy?

Cái kia còn phải từ một tuần trước cái kia buổi chiều nói lên!

...

Như thường ngày, Ôn Bình đứng tại chân núi thêm đá chỗ, vẫy tay, ánh mắt vô thần nhìn đường đi bên kia.

Phía sau là Bất Hủ tông kiếm bi, Kim Cương Nham chế tạo, cao năm mét, rộng một mét, như kiếm trực chỉ thương khung, bên trên khắc ba chữ —— Bất Hủ tông.

]

Bất Hủ tông ba chữ là khai tông tổ sư, cũng chính là Ôn Bình thái thái thái thái gia gia tự mình dùng ngón tay viết xuống. Có thể ở trên Kim Cương Nham lưu lại vết tích, tưng nhất định phải siêu việt luyện thể cảnh giới, cho dù là luyện thể cảnh giới tối cao thứ thập tam trọng cũng không có cách làm bị thương Kim Cương Nham mây may.

Loại cảnh giới này người, không có chỗ nào mà không phải là bá chủ một phương của mảnh đất này.

Bất Hủ tông, vẹn vẹn ba chữ, chữ tuy ít, thể nhưng khí thể rộng rãi, ăn vào gỗ sâu ba phân. Năm đó ngay cả dưới núi Thương Ngô thành thành chủ cũng đến cho nó tham bài qua, mỗi ngày theo nó dưới đáy đi ngang qua người đầu chỉ vạn người.

Hiện tại nha, Ôn Bình chỉ có thể đứng ở trước mặt nó, cùng người khác nói tạm biệt.

"Tạm biệt!"

Một tiếng tạm biệt, đưa tiễn Bất Hủ tông sau cùng 10 tên đệ tử.

Kể từ hôm nay.

To như vậy một cái Bất Hủ tông, từng nhị tinh tông môn, sừng sững tại phương viên mấy trăm dặm bá chủ, hiện tại chỉ còn lại hân cái này 18 tuổi tông chủ, cùng tạp dịch lão đầu Vương bá cùng hân đầu kia chó săn ha ha.

Bất Hủ tông chính thức chỉ còn trên danh nghĩa.

Đúng lúc này, bên tai truyền lại một thanh âm

"Ngay tại kích hoạt... Siêu cấp tông môn hệ thống."

Thanh âm là loại âm điện tử kia, không có tình cảm

Ôn Bình giật mình, quay người hướng phía bên cạnh trong bụi cỏ nhìn lại.

"Ra tới!"

"Ai ở chỗ nào?"

"Tức chủ, đừng xem, ta tại trong đầu của ngươi, trừ phi ngươi nguyện ý đem đầu cho xé ra, nếu không ngươi liền xem như tìm tới chết cũng tìm không thấy ta."

"Ngươi là ai?"

"Ta không phải người, cũng không có sinh mệnh, thể nhưng ta là đồng bạn trong số mệnh của ngươi —— siêu cấp tông môn hệ thống."

"Siêu cấp tông môn hệ thống?"

"Đúng."

Theo sát lấy một cái pop-up nhảy ra ngoài.

Ôn Bình

Giới tính: Nam

Cảnh giới: Luyện thể thất trọng

Tổng môn tinh cấp: Không

【 Siêu cấp tông môn hệ thống: Thành lập một cái tông môn cần cường đại đạo sư, đệ tử ưu tú, càng quan trọng hơn là không thể rời đi bởi đường đệ tử, hấp dẫn lão sư tài nguyên. Bốn hệ thống chuyên môn vì túc chủ cung cấp loại tài nguyên đặc biệt này, xuống đến ách linh, trên tới không gian truyền tông trận, không thiếu thứ gì, chỉ vì chế tạo độc nhất vô nhị siêu cấp tông môn. 】

Tin tức của mình Ôn Bình không có nhìn kỹ, chỉ là đưa ánh mắt rơi vào tông môn hệ thống giải thích bên trên.

Nó có thể trợ giúp tự mình đứng lên?

Có thể làm cho Bất Hủ tông khởi từ hồi sinh?

Không đợi Ôn Bình mở miệng lần nữa, hệ thống thanh âm đúng hạn mà tới, "Cần nhắc đến tình hình hiện tại của túc chủ, muốn trọng chấn Bất Hủ tông quá mức khó khăn, cho nên tuyên bố điều thứ nhất phúc lợi nhiệm vụ."

【 Nhiệm vụ chính tuyến —— cải tạo đại điện 】

【 Đại điện làm một tông môn mặt bài, nơi cao tăng làm việc, tự nhiên không thể quá mức cũ nát, cần cho người ta chế tạo nhất định rung động, lấy hiển lộ rõ ràng tông môn khí độ. 】

【 Lần thứ nhất cải tạo vì miễn phí, thời gian cải tạo: 10 giờ. 】

【 Hoàn thành ban thưởng: 3 lần Trọng Lực trận 】

...

Miễn phí cải tạo đại điện, cũng không tệ lắm phúc lợi.

Từ khi một năm trước đại điện bị cường giả từ bên ngoài đến đ-ng vào một nửa về sau, Ôn Bình đã thật lâu không có đi qua kia, bất quá hần lờ mờ còn nhớ rõ những cái kia tường đồ. Tông môn trưởng lão thường xuyên đề cập với hần một lần nữa chuyện tu sửa đại điện, nhưng hần đều bác bỏ.

Không vì cái gì khác, cũng bởi vì không có tiền.

Từ sau khi lão cha qua đời, lại thêm không có tiền, hần cũng liền không nghĩ tới trọng chấn Bất Hủ tông.

Bất quá đã có ông trời hỗ trợ, ban thưởng tới một cái siêu cấp tông môn hệ thống, kia trọng chấn Bất Hủ tông bắt buộc phải làm. Không vì mình có thể ngẩng đầu khi gặp người, có thể đường đường chính chính làm người; cũng không vì mình có thể ăn ngon ngủ ngon, có người hầu hạ; chỉ vì thích làm một vị chương môn.

Lúc trước cha của hần một câu nói hơn vạn người liền theo bái, mặc kệ đi cái kia ai cũng hô một tiếng Ôn tông chủ, còn có một số gia tộc tộc trưởng chủ động đem xinh đẹp nữ nhi đưa cho hần làm đồ đệ...

Ngắm lại đều cảm thấy đẹp.

"Đi, về nhà!"

Nhìn xem sau cùng 10 người đã hạ Vân Lam sơn, Ôn Bình quay người hướng phía trên thềm đá mà đi.

Mới đi đến một nửa thời điểm, hần liền gặp mặt mũi tràn đầy nếp nhăn Vương bá hướng phía chạy tới, từ trên bậc thang cẩn thận từng li từng tí chạy xuống, trong tay đầu còn cầm cây chổi, bên cạnh đi theo cao hơn nửa người chó săn ha ha.

Vương bá hô: "Tông chủ, việc lớn không tốt, vừa rồi chủ điện bỗng nhiên bị một cỗ sương trắng cho bao lấy, hơn nữa bên trong còn truyền lại thật nhiều thanh âm kỳ quái! Rất có thể có yêu xâm nhập chúng ta Bất Hủ tông."

Ôn Bình ngậy ra một lúc, sau đó vội vàng đi tới phía chủ điện.

Yêu?

Không thể nào, Bất Hủ tông làm sao lại đến yêu?

Leo lên quảng trường, nhìn ra xa ngoài trăm thước chủ điện lúc, thấy được sương trắng phủ lấy chủ điện, không hề tầm thường.

Nói sương mù lại không phải sương mù, bởi vì cảm giác của hần căn bản xuyên thấu không được.

Bất quá sau khi đi vào, Ôn Bình bình thường trở lại, trong sương trắng xuất hiện một nhấc nhỏ đặc biệt dễ thấy.

【Cải tạo còn thừa thời gian: 9 giờ 55 phút.】

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Tăng phúc Trọng Lực trận 9 lần

"Vương bá, không có việc gì, có thể là trên núi khí ẩm nặng."

Ôn Bình cũng không có có giải thích quá nhiều, từng bước từng bước đi tới phía chủ điện.

Lưu lại Vương bá một người đứng ở đó, nửa ngày mới phục hồi lại tinh thần.

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

Thì ra là như vậy.

Chân tướng hóa ra đơn giản như vậy.

Khó trách mấy ngày nay khớp xương chân hắn lại bắt đầu đau đớn.

Cái này Vân Lam sơn khí ẩm vậy mà nặng đến loại tình trạng này.

Vượt vượt tự mình đầu gối, Vương lão đầu cầm trong tay cây chổi đưa cho một bên chó săn, "Đại Hoàng, cắn cây chổi, già, Bất Hủ tông cũng mất, ta phải đối với mình tốt một chút."

Gâu!

Đại Hoàng cắn một cái vào cây chổi, đi theo sau lưng Vương lão đầu đi tới.

Ôn Bình lúc này quay đầu liếc mắt nhìn còng lưng đi tới Vương đại thúc, một cái tại Bất Hủ tông làm cả một đời tạp dịch người bình thường, "Vương bá, người còn có người nhà sao?"

Vương bá lại sững sốt một chút, tựa hồ không có nghe rõ, dừng lại hai giây sau hỏi: "A? Còn có cái gì?"

"Ta nói, người còn có người nhà sao? Người của Bất Hủ tông đều đi hết sạch, nếu không người cũng xuống núi dưỡng lão đi thôi." Ôn Bình cũng không giận, tiếp tục thuật lại lời ban nãy, thuận tiện giải thích càng tỉ mỉ một chút.

Vương bá cả đời này đều tại vì Bất Hủ tông làm việc vất vả, chưa hề xuống núi.

Mặc dù đối Bất Hủ tông không có công lao, thế nhưng cũng có khổ lao. Hắn đều đã 97, có thể sống mấy năm đều nói không chính xác, để hắn tiếp tục đợi tại đây ngược lại đâm khi tổn Bất Hủ tông quá ủy khuất hắn.

Để hắn xuống núi an nhàn dưỡng lão, rời xa cái này tu hành giới thị phi mới là lựa chọn tốt nhất.

"Ta không mấy năm, còn có thể đi đâu?"

Nói, Vương bá vỗ vỗ một bên chó săn.

Chó săn gâu gâu kêu hai tiếng, nhưng là bởi vì miệng bên trong cắn cây chổi, cho nên kêu thanh âm tương đối đặc biệt, đưa tới Vương bá một cái bàn tay.

"Ha ha, thật dễ nói chuyện!"

Ô ô ——

Chó săn đánh phải nằm xuống, cây chổi phun ra, một mặt ủy khuất chi sắc.

Ôn Bình nhìn xem đều già một người một chó, trong lòng đột nhiên có một ít ba động, một loại không nói ra được chua xót quanh quẩn ở trong lòng.

Được rồi, tụi đề Vương bá cùng hấn ở cùng một chỗ đi.

Trước kia lúc phụ thân còn, giảng cứu tôn ti khác biệt, thế nhưng phụ thân đã ra đi, hấn quản lý việc nhà, ngày sau có thể đem Vương bá xem như người nhà của mình, để hấn an nhàn độ một cái tuổi già. Những cái kia tại phụ thân sau khi chết rồi đi Bất Hủ tông trưởng lão, hộ pháp, hấn cũng biết nhớ kỹ, về sau tạm biệt không chỉ không là bằng hữu nữa, vẫn là địch nhân của hấn.

]

Hôm nay Bất Hủ tông các ngươi hồ hững, ngày mai Bất Hủ tông đề các ngươi không với cao nổi!

...

Vào đêm.

Ôn Bình về tới tự mình đỉnh núi Thỉnh Vũ các, nằm trên ghế đầu tị nạn ở kia nhìn xem chủ điện, bất tri bất giác tị nạn thiếp đi.

Ánh trăng làm bị, ghế nằm làm giường Ôn Bình đang ngủ say đâu, tị nạn bị trong đầu siêu cấp tông môn hệ thống cho đánh thức.

"Tức chủ, đại điện đã thăng cấp hoàn tất. Lần này cải tạo, hoàn mỹ hoàn nguyên Bất Hủ tông chủ điện nguyên bản bộ dáng, đồng thời kèm theo một chút năng lực đặc thù, tông môn, bao quát tông chủ 5000 mét bên trong tàn mát ra lực hấp dẫn đặc biệt."

"Lực hấp dẫn, cái này ta thích. Ta cảm giác tự mình từ nhỏ đã khuyết thiếu cái này, cho nên đến bây giờ cũng không có nói qua bạn gái." Mở ra nhập nhèm mắt nhắm ngủ, Ôn Bình thấy được trước mắt bắn ra tới giao diện nhiệm vụ.

【 cải tạo đại điện nhiệm vụ hoàn thành, lấy được được thưởng: 3 lần Trọng Lực trận. 】

【 xin quy hoạch Trọng Lực trận sắp đặt khu vực. 】

"Chờ một chút, ta ngắm lại."

Ôn Bình đứng lên, ở dưới ánh trăng sáng tỏ nhảy lên nóc nhà, hướng phía bốn phía nhìn lại, ánh mắt xuyên qua bóng đêm, khóa ổn định ở Vân Lam sơn phía tây.

Phía tây hấn đi qua một lần, thế nhưng đối kia ấn tượng khắc rất sâu. Kia là thời điểm hấn 10 tuổi, cha hấn mang theo hấn đi qua kia, sau đó sau khi trở về tị nạn nằm trên giường ba tháng.

Bởi vì kia là một cái sân ty võ, không có luận võ đài, chỉ có một khối đất trống rất lớn.

Bất Hủ tông đệ tử tại kia luận bàn là không có bất cứ quy củ gì, hơn nữa phải mang lên mặt nạ, ẩn tàng thân phận của mình. Đem đối ứng bất kể là ai, đi kia ăn đòn đều không cho khóc nhè, cho dù là nhi tử của tông chủ cũng giống vậy.

Cái chỗ kia hấn không có cảm tình gì, cải tạo Bất Hủ tông bước đầu tiên tị nạn thủ tiêu nó trước.

Quyết sách về sau, Ôn Bình tị nạn từ nóc nhà nhảy xuống.

Vừa vào nhà, liền thấy trong phòng trên bàn bày biện một cái mâm gỗ, trong mâm có mấy đĩa thịt đồ ăn. Ôn Bình cầm lấy đĩa gộp lại một mảnh thịt, đưa vào trong miệng.

Đã nguội.

Vương bá khẳng định rất sớm đã đưa tới, thấy hấn ngủ tị nạn không có đánh thức hấn.

Mở cửa phòng, Ôn Bình cất bước rồi đi Thỉnh Vũ các, hướng phía Vân Lam sơn phía tây mà đi.

Xuyên qua con đường nhỏ u tĩnh trong rừng, trùng mình điều ngữ xen lẫn tiếng bước chân của hấn, chỉ chớp lát, Ôn Bình đi tới khu đất trống ở phía tây bên cạnh ngọn núi.

"Tị nạn cái này đi!"

【 đang bỏ trí! 】

Sương trắng đi theo bao phủ tới.

【 bố trí thành công! 】

Sương trắng tiêu tán.

Đất trống lại xuất hiện lúc, hiện ra cho Ôn Bình chính là chín cái đặc biệt long trụ, cao mười mét, long đầu cúi tại đỉnh cột đá, hướng phía chín cái long trụ

bên trong khối nhìn xem, ánh mắt cực kỳ sắc bén, long vĩ thi kéo tại long trụ dưới đáy, còn ra bên ngoài vểnh lên một chút.

"Túc chủ, cái này Trọng Lực trận hết thấy chia làm hai bộ phận, 3 lần trọng lực, tốc độ cùng lực lượng đặc huấn. Muốn hay không tự mình đi vào thể nghiệm một chút?"

"Thử nghiệm một cái đi, bằng không ta cũng không biết tình huống như thế nào."

Khi Ôn Bình cất bước trong nháy mắt đó, long trụ bỗng nhiên truyền lại xê dịch tiếng vang, phi thường ngọt ngào, như là sấm vang. Máu xám thạch long viêm theo sát lấy mở mắt ra, lộ ra con mắt màu xám.

Theo đó, Ôn Bình mở ra bộ pháp im bất mà dừng.

"Hệ thống, nói thực ra, như lời người nói tốc độ lực lượng đặc huấn là gì?"

"Túc chủ đang sợ?"

"Ha ha."

"Ở dưới 3 lần trọng lực, người huấn luyện lực lượng, tốc độ đều sẽ áp súc đến một cái cất bước chặt vật tình trạng, lúc này, người huấn luyện chỉ cần dựa theo phương pháp huấn luyện bình thường của mình, có thể thu hoạch được tại Trọng Lực trận bên ngoài 9 lần tốc độ tu luyện."

"9 lần?"

A a, Ôn Bình kém chút không có bị câu nói này dọa cho chết.

9 lần tốc độ tu luyện, còn được rồi?

Ở đây tu luyện một ngày tương đương người khác tu luyện 9 ngày, liếc mắt không có gì, thế nhưng người tu luyện một năm về sau đâu? Đó chính là so người khác nhiều tu luyện tám năm a!

Tu luyện hai năm, đó chính là so người khác nhiều tu hành 18 năm.

Ôn Bình lại thán phục một tiếng, "Ai da, thứ này quá kinh khủng."

"Quên nói cho túc chủ, tốc độ tu luyện của nó tăng phúc hiệu quả chỉ đối luyện thể cảnh giới hữu hiệu, siêu việt luyện thể vô hiệu."

"Kia cũng không tệ."

Đối với cái này, Ôn Bình phát biểu một cái rất đơn giản tán thưởng, sau đó tự nhiên vô phản cổ nhảy vào Trọng Lực trận bên trong.

Vừa xuống đất, toàn bộ thân thể đột nhiên trầm xuống, tựa có một loại đột nhiên phía sau nhiều hơn một tòa núi cảm giác, ép tới hần bước đi liên tục khó khăn.

Thử chạy hai bước lúc, tốc độ kia, cùng bình thường đi không có gì khác biệt.

Ba lần trọng lực, khủng bố như vậy!

Tùy ý đánh một bộ quyền pháp, lấy hần luyện thể thất trọng thực lực, bản chu thiên chỉ chuyển nửa giờ mới có thể hoàn thành một lần, nhưng bây giờ nửa giờ có thể hoàn thành chín lần!

Tốc độ tu luyện tăng phúc vừa vặn tăng phúc chín lần!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Quy tắc hiểm thấy

Trở lên chính là chuyện xảy ra bảy ngày trước.

Vốn nghĩ có loại kia Trọng Lực trận, Ôn Bình có thể tại chân núi Thương Ngô thành tìm kiếm thật nhiều đệ tử, dù là tư chất không tốt cho lắm cũng không quan trọng, tăng phúc tốc độ tu luyện 9 lần, cho dù là một con lợn cũng có thể thượng thiên.

Nhưng mà, hệ thống cho hần một tiêu chuẩn thu người thật hổng bét.

Tại Vân Ân đại lục, tất cả tông môn thu đệ tử cũng là miễn phí, hơn nữa còn cung cấp tài nguyên tu luyện, công pháp, mạch thuật thậm chí còn có tuyển qua đồ mấy cái các thứ.

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

Thế nhưng là hần đầu, không chỉ không cung cấp những này, ngược lại hệ thống còn chế định gia nhập Bất Hủ tông phải trả tiền quy củ.

Thu phí cũng còn tốt, dù sao kim tệ loại vật này, rất nhiều người cũng không thiếu. Có chút phú thương nhi nữ tư chất rất kém cỏi, không vào được nhất tinh, nhị tinh tông môn, liền sẽ đi dùng tiền tu hành. Ôn Bình vốn định đem mục tiêu đặt trên những người kia, thế nhưng là hệ thống lại làm một cái quy định.

15 tuổi nhất định phải là luyện thể ngũ trọng mới có thể gia nhập Bất Hủ tông.

Hần 18 tuổi, có dùng mãi không cạn tài nguyên hần hiện tại cũng mới luyện thể thất trọng, nếu muốn ở 15 tuổi tự luyện thể ngũ trọng, trừ thiên tài bên ngoài, vậy cũng chỉ có những cái kia nhị tinh, tam tinh tông môn có thể bồi dưỡng được tới.

Cái này Thương Ngô thành phàm là xuất hiện một thiên tài loại này, sớm đã bị nhị tinh, tam tinh tông môn đăng môn báỉ phỏng cho lấy đi.

Nhắm vào những cái kia phú thương nhi nữ kế hoạch lúc ấy tự thất bại.

"Hệ thống, ngươi xem, tôi một cái đi một cái, ngươi liền không thể nói lòng một chút tiêu chuẩn thu đồ sao?"

Hệ thống nhàn nhạt trả lời một câu, "Túc chủ, xin chú ý thái độ của ngươi, làm người sở hữu hệ thống siêu cấp tông môn, không phải người nào cũng có thể gia nhập Bất Hủ tông."

"Nhưng vấn đề là hiện tại cũng ba ngày, ta còn chưa thu được một cái đồ đệ."

"Thà ít mà tốt, dù là một năm chỉ lấy một cái đồ đệ. Đương nhiên, túc chủ có thể không dựa theo tiêu chuẩn của ta đến, trừng phạt cũng chỉ là thu hồi 3 lần Trọng Lực trận mà thôi."

Ôn Bình đáng chết cười một tiếng, chỉ có thể khuất phục.

Bất quá trước khi khuất phục, vẫn không quên thả một câu ngoan thoại, "Hệ thống, về sau ngươi muốn biến thành người, tuyệt đối đừng đi trên đường đi lại."

"Vi cái gì?"

Ôn Bình lạnh lùng trả lời: "Dễ dàng bị người đánh chết!"

Dứt lời, hần ngồi lại trên ghế, dứt khoát đem phiếu báo danh đập trên mặt, về sau nằm một hồi, nhắm mắt lại nghỉ ngơi, mặc cho nghị luận chỉ gió thổi bên tai.

Lúc này, một thiếu niên cùng một thiếu nữ sóng vai đi tới hướng này.

Hai người quần áo hoa lệ, to vàng vòng một bên, hai đầu lông mày lộ ra một cỗ thể gia đệ tử khí tức. Trong tay bọn họ cầm vàng khảm ngọc, cũng không phải người bình thường có thể mua được.

Đi tới khúc cuối Vân Lam sơn dưới chân, ánh mắt hai người rơi vào "Bất Hủ tông đệ tử chiêu mộ chỗ" tấm bảng gỗ lên, sau đó liếc qua ngửa ngồi ở kia ngũ mất thanh niên.

Cũng khó trách Bất Hủ tông bình bại như núi đổ, nói xuống dốc đã xuống dốc, từ nhị tinh tông môn lập tức ngã xuống không tỉnh tình trạng.

Có loại người lười biếng này, loại tông môn này làm sao phát triển lớn mạnh?

Đang lúc hần chuẩn bị hô một tiếng người kia lúc, một bên đệ đệ chọc chọc cánh tay của nàng, "Tỷ, ngươi xem cái này là gì?"

"Cái gì?"

Nàng lập tức quay đầu, nhìn sang đệ đệ chỉ phương hướng.

Tấm bảng gỗ dưới góc phải lại còn viết một hàng chữ, "Người báỉ tông, bắt kẻ là ai, đều cần giao nạp 1000 kim tệ, nếu như không có tiền, xin một bên mất mẹ đi!"

"Còn muốn thu phí?"

]

Nàng vội vàng vuốt vuốt ánh mắt của mình, một bộ khó mà tin được bộ dáng.

Bất Hủ tông làm sao biến thành dạng này rồi?

Ngắm nhìn bốn phía vài lần về sau, nàng xem như minh bạch vì cái gì không ai tới đây hỏi.

"Ai, đứng dậy, tông chủ các ngươi có phải là viết sai?"

Dứt lời, vỗ vỗ cái bàn.

Đông!

Đông!

Ôn Bình bị như thế một nhao nhao, cũng không giận, đem phiếu báo danh từ trên mặt cầm xuống dưới, đuổi cái thật to lưng mồi.

"Hai vị là đến gia nhập Bất Hủ tông?"

"Thật còn muốn trả tiền?" Nói, nàng vội vàng đi đến tấm bảng gỗ vậy, tay chỉ dưới góc phải vậy một hàng chữ.

Ôn Bình không có vội vã trả lời đối phương, mà là nhìn xem tin tức sơ lược của hai người.

Hoàng Xán

Giới tính: Nữ

Tuổi tác: 15

Cảnh giới: Luyện thể tam trọng

Một vị khác thiếu niên cũng kém không nhiều.

Hoàng Sơn

Giới tính: Nam

Tuổi tác: 15

Cảnh giới: Luyện thể tam trọng

Xem đến nơi này, Ôn Bình không có hứng thú đề ý đến hai người bọn họ, hấn ngược lại là nghĩ thu, thế nhưng là hệ thống chế định quy tắc không cho phép.

Ôn Bình lại gật đầu một cái, một nam một nữ vội vàng tụt chạy trốn, Ôn Bình cũng không cảm thấy kinh ngạc.

Những ngày gần đây, không ít gặp phải loại tình huống này.

Đang lúc hai người đi ra con đường này lúc, bỗng nhiên bị người cho gọi lại.

"Xin hỏi Bất Hủ tông đi như thế nào?"

Hai người đi không bao xa tụt bị người cho gọi lại.

Gọi lại hai người chính là một thanh niên hơn hai mươi tuổi, mặt trắng như ngọc, nho nhã lễ độ, mày kiếm chau lên thường có một loại khí chất đặc biệt. Nhất là cặp mắt kia, lúc nhìn nàng, Hoàng Xán chỉ cảm thấy bỏ qua tuổi tác vấn đề.

Nàng thậm chí hi vọng là người này nữ nhân, mỗi đêm bị hấn ôm vào lòng, chung gối mà ngủ.

Thẳng đến bị một bên Hoàng Sơn đẩy, nàng mới từ trong tưởng tượng tránh ra, "Tỷ, ngươi làm gì đâu?"

"A!"

"A, Bất Hủ tông ngươi dọc theo con đường này đi thẳng, tụt sẽ thấy."

"Đa tạ cô nương." Dứt lời, tên thanh niên kia cất bước chuẩn bị rời đi.

Hoàng Xán vội vàng gọi hấn lại, "Vị công tử này, nếu như ngươi muốn đi Bất Hủ tông, rất tiếc nuôi nói cho ngươi, Bất Hủ tông đã không có."

"Không có?" Thanh niên bỗng nhiên quay người, lộ ra một tia không hiểu, "Bất Hủ tông làm phương viên năm trăm dặm duy nhất nhị tinh tông môn, làm sao lại không có?"

Nhị tinh tông môn, đây chính là có mở ra cái thứ nhất phá mạch môn Thông Huyền cảnh cường giả tọa trấn.

"Công tử không phải người của Thương Ngô thành?"

"Ừm, tại hạ từ Tinh Duyệt thành mà tới."

"Vậy khó trách công tử lại không biết, Bất Hủ tông một năm trước tao ngộ một trận họa kiếp, tông chủ chết rồi, cây đồ bầy khi tan, một năm qua này người của Bất Hủ tông đều đều phải không sai biệt lắm. Người bây giờ đi, chỉ có thể nhìn thấy một cái Bất Hủ tông xác không."

"Đa tạ cô nương báo cho biết." Nghe đến nơi này, Vân Liễu chân mày cau lại.

Chẳng lẽ còn phải thay tông môn?

Bất quá ngẫm nghĩ, hắn vẫn là quyết định đi nhìn một chút, dù là thật chỉ thấy được một cái xác không, hắn cũng không muốn đi đến đây lại trở về.

"Công tử còn muốn đi?"

"Ta là có ý đến bái tông, ngàn dặm xa xôi mà tới." Dứt lời, Vân Liễu cất bước liền muốn rời khỏi.

Một bên Hoàng Sơn thì vội vàng nói: "Bằng hữu, bái Bất Hủ tông nhưng phải thiên kim, không có nhiều như vậy kim tệ, người của Bất Hủ tông sẽ trực tiếp để người lẫn."

"Còn có loại quy củ này?"

Nghe nói như thế, Vân Liễu thật cảm thấy hắn là đi xem một cái cái này Bất Hủ tông, ngoại nhân nói thế nào cũng có thể là lời đồn, hắn chỉ tin tưởng mình tận mắt thấy. Bất quá cái này thiên kim bái tông phí, vì chỗ không nghe thấy, ngược lại là cũng đáng được hắn đi xem một chút.

Cáo biệt Hoàng Xán hai người về sau, Vân Liễu hướng phía trước bước nhanh đi tới.

Đi không bao xa, liền đi tới khúc cuối, Vân Lam sơn chân núi.

Xem núi xuân ý dạt dào, trong rừng nhiều quả dị phi cảm tẩu thú, con đường thông núi vì ngàn tầng cầu thang, là trưởng bối đã nói với hắn Bất Hủ tông không sai. Chỉ là cái này Bất Hủ tông không có trưởng bối nói tới phồn hoa, chính là tông môn thu đồ thời gian, thế nhưng là đoạn đường này tới không thấy đến có mấy người.

Lúc này, hắn ánh mắt dừng lại ở chân núi trước một chiếc bàn, đầu tiên thấy được cái kia viết "Bất Hủ tông đệ tử chiêu mộ chỗ" bảng hiệu.

Theo sát lấy, ánh mắt ngưng tụ tại thiên kim bái tông bỏ phí.

Quả nhiên, đúng như thiếu nữ kia nói tới đồng dạng, cái này Bất Hủ tông là xuống dốc, vậy mà biến thành nơi vỡ vụn của cái.

Ai!

Nhìn thấy chuyện này là thật khả năng bạch đi.

Mấy trăm dặm lộ trình a, đoạn đường này đến hắn nhưng chịu khổ không ít, không ít gặp phải sinh tử hiểm cảnh, đến đây, không có nghĩ rằng thấy được một cái như vậy Bất Hủ tông, lấy vỡ vụn của cái kiếm sống, không còn là cái kia hào nhiên chính khí vị trí Bất Hủ tông.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Luyện thể thập tam trọng đại tu sĩ

Ngửa ngời Ôn Bình tự nhiên cũng nghe đến có tiếng bước chân tại bên cạnh mình, bất quá đoán trước đối phương nhìn thấy bảng hiệu sau nhất định sẽ rời đi. Nếu có đồ đàn, hắn đã sớm chờ đến, không đến mức hiện tại mới xuất hiện.

"Tuyên bố nhiệm vụ!"

Chối tai thanh âm bỗng nhiên truyền đến, tựa có gan từ màng nhĩ chỗ sâu phun ra ngoài cảm giác.

Loading ad

Ôn Bình phìrất đất ngồi dậy, cũng không kịp quăng ra lúc trên mặt phiếu báo danh, ý thức được là tiếng nói chuyện của hệ thống về sau, chưa tỉnh hồn làm mấy lần hít sâu, chợt ánh mắt nhìn thẳng phía trước, nhìn xem nhảy ra màu lam pop-up.

【 đơn giản hình thức ban đầu —— làm một tông môn, phải có được cơ bản nhất hai cái yếu tố, trưởng lão giảng dạy cùng đệ tử. Đệ tử càng nhiều, từ đó dân sinh cường giả khả năng lại càng lớn; trưởng lão giảng dạy càng tốt, dạy nên đệ tử cũng tương ứng càng cường đại. Cả hai hỗ trợ lẫn nhau, mới có thể tạo dựng thành một cái hình thức ban đầu tông môn. 】

【 mời chào: Luyện thể thập tam trọng trưởng lão giảng dạy một, hai tên đệ tử, tiêu chuẩn thấp nhất vì 15 tuổi luyện thể ngũ trọng. 】

【 ban thưởng: Tùy ý kiến trúc miễn phí cải tạo đặc quyền, khiến cho có được năng lực đặc thù, trợ giúp túc chủ bắt được càng nhiều đệ tử. 】

"Làm sao đột nhiên đến nhiệm vụ?"

Ôn Bình đang trong lòng hiện nói thầm đầu, ánh mắt quét đến từ tự mình bên cạnh bàn muốn muốn rời khỏi người.

Vân Liễu

Giới tính: Nam

Tuổi tác: 30

Cảnh giới: Luyện thể thập tam trọng

(đến từ Tinh Duyệt thành tìm kiếm tu sĩ mở ra phá mạch môn.)

"Soái ca dừng bước!"

Ôn Bình vội vàng hô một tiếng, sợ câu nói này nếu là hô trễ.

Hắn xem như mình bạch vì cái gì hệ thống lại đột nhiên ở giữa tuyên bố nhiệm vụ này, hóa ra là Bất Hủ tông tới một vị không nhỏ nhân vật ---- -- -- vị tìm kiếm cơ duyên luyện thể thập tam trọng đỉnh phong luyện thể tu sĩ.

Luyện thể thập tam trọng, cho dù là Bất Hủ tông còn không có xuống dốc thời điểm, làm nhị tinh tông môn mà nói, hắn cũng chỉ sẽ cường giả đỉnh cao. Trừ mấy vị thái thượng trưởng lão cùng tông chủ chỉ ở, nắm giữ lấy đại quyền nhị trưởng lão cũng chỉ mới loại cảnh giới này.

Lại lấy trước mắt toà này Thương Ngô thành đến nói, thủ hộ giả mấy chục vạn mạng sống con người thành chủ cũng mới loại thực lực này.

Nhưng hắn lại bảo đảm Thương Ngô thành vài chục năm hòa bình, yên ổn.

Hệ thống làm như thế, khẳng định là để hắn nhất định phải bắt lại cái này Vân Liễu, khả năng kiêu ngạo nó cũng chịu không được mấy ngày một mực không thu được người dày vò.

Vân Liễu nghe xong người của Bất Hủ tông vậy mà đột nhiên gọi hắn, chậm rãi quay đầu đi, giải thích nói: "Ta chỉ là đi ngang qua."

"Bằng hữu, đã đến đều tới, không bằng bên trên chúng ta Bất Hủ tông ngồi một chút, trò chuyện một cái đi." Ôn Bình vội vàng ở trong lòng nghĩ đến lác lư chỉ từ.

"Không được, ta còn có việc."

】

"Đã người anh em người không nguyện ý ngồi biết, vậy quên đi, ta Ôn Bình cũng sẽ không miễn cưỡng người. Bỏ lỡ cơ hội chỉ là người mà thôi, ta luyện thể thập tam trọng tu sĩ."

Dứt lời, Ôn Bình cười nhìn lấy lấy hắn.

Vân Liễu cũng lẳng lẳng nhìn Ôn Bình, nhưng trong lòng nhiều hơn một phần kinh nghi, hắn không có nghĩ đến đối phương sẽ nhìn ra được cảnh giới của hắn.

Trừ mở ra cái thứ nhất phá mạch môn Thông Huyền cảnh cao thủ, người bình thường căn bản là không có cách tại hắn không có thời điểm chiến đấu phát giác cảnh giới của hắn.

Chẳng lẽ thiếu niên ở trước mắt có gì đó cổ quái?

Nhìn chăm chú Ôn Bình là, hắn rốt cục chú ý tới, hắn nhìn không ra Ôn Bình có bất kỳ cảnh giới, ngay cả một chút khí ba động đều không có.

Rất quý dị.

Loại tình huống này tựa hai loại khả năng.

Loại thứ nhất tựa là đối phương là một người bình thường, người bình thường là không tồn tại có khí ba động. Thế nhưng là Ôn Bình làm Bất Hủ tông thiếu tông chủ, căn cứ thiếu nữ kia nói tới Bất Hủ tông phát sinh biến cố mới một năm mà thôi, những năm qua khẳng định là tài nguyên không ngừng mà cho cái này Ôn Bình, Ôn Bình như thế nào lại là người bình thường?

Loại thứ hai khả năng có một ít buồn cười, nói ra hẳn đều không tin, thế nhưng hẳn lại không thể không cân nhắc, đó chính là đối phương có lẽ giống như hẳn cảnh giới, thậm chí khả năng cao hơn.

"Nếu như ngươi không có chỗ đi." Ôn Bình gõ gõ đưa tay tám bảng gỗ, "Có thể tới chúng ta Bất Hủ tông. Bất Hủ tông hiện tại người không nhiều, rất thanh tịnh, thích hợp tu hành. Hơn nữa gia nhập ta Bất Hủ tông rất rẻ, mới 1000 kim tệ."

Vân Liễu nhàn nhạt trả lời một câu, mặc dù hẳn không muốn gia nhập Bất Hủ tông, thế nhưng vẫn là không nhận được nhã rãnh một câu, "Ta lần thứ nhất thấy tông môn sẽ thu lấy đệ tử kim tệ."

Ôn Bình hồi đáp: "Thiên kim mà thôi, không nguyện ý gia nhập Bất Hủ tông ngươi có thể không cho. Bất quá lấy ngươi tình huống, nếu muốn tìm một cái giúp ngươi khai mở mạch môn tông môn, trừ phi ngươi nguyện ý hi sinh tự do của ngươi."

Dù cho Ôn Bình không nói, hẳn cảm thấy Vân Liễu cũng có thể muốn lấy được.

Vừa mở phá, đó chính là Thông Huyền cảnh a, đã có thể làm nhị tinh tông môn chương môn, thông hướng độ cao này phương pháp một cường giả như thế nào lại tùy tiện truyền cho ngoại nhân?

Liên giống với thợ mộc, liền xem như đệ tử của mình hẳn cũng biết giấu một tay, hướng chỉ là tu sĩ này thế giới, một cái không ai dám nói mình tin tưởng người bên cạnh thế giới.

Vân Liễu nửa tin nửa ngờ hỏi, "Ngươi có biện pháp giúp ta khai mở mạch môn?" Trải qua mấy trăm dặm lặn lội đường xa, lúc này để hẳn không công mà lui, hẳn thực sự có chút không cam tâm. Hơn nữa hẳn một chuyến ra tới mục tiêu cũng chỉ có Bất Hủ tông mà thôi, hẳn thực sự nghĩ không ra còn có chỗ nào có thể đi.

Khi thấy Ôn Bình sau khi gạt đầu, Vân Liễu đã quyết định quyết định.

Thiên kim tựa thiên kim đi, mặc dù có chút quý, thế nhưng hẳn dù sao cũng là luyện thể thập tam trọng cảnh giới, đối phương muốn hó cũng không dễ dàng như vậy.

"Ta nhập!"

"Sáng khoái, lấp biếu đi, điền về sau trả tiền, tựa đại biểu cái này từ giờ trở đi ngươi chính là người của Bất Hủ tông."

Vân Liễu tiếp nhận Ôn Bình đưa tới bảng biếu, xem không hiểu, chỉ có thể chiếu vào Ôn Bình giảng giải nguyên một đám lấp.

Giải quyết về sau, Ôn Bình cũng không tâm tư tiếp tục lại ngồi xuống, dứt khoát thu đồ vật mang theo Vân Liễu hướng Vân Lam sơn đi.

Đem hẳn dẫn tới Trọng Lực trận trước, nói: "Đây chính là ngươi khai mở mạch môn thời cơ, đi vào đi."

"Nơi này?" Vân Liễu mắt nhìn bốn phía, trừ chín cái long trụ bên ngoài, hẳn không cảm giác được bất luận cái gì lạ thường địa phương.

Phổ thông bàn đá xanh, mọc ra phổ thông rêu xanh.

Phổ thông núi, đứng phổ thông cây cối.

Trừ thiên kim mới có thể nhập tông quy củ không phổ thông, hẳn không cảm giác được Bất Hủ tông có bất kỳ địa phương nào có thể trợ giúp đến hẳn.

Cho dù là Ôn Bình nói tới nơi này.

"Ngươi tiến đi thử một chút thì biết."

"Ngươi như gạt ta, không riêng gì thiên kim ta sẽ cầm lại, ta còn sẽ giết ngươi." Vân Liễu đặt xuống câu tiếp theo ngoan thoại, cất bước hướng trọng lực trận mà đi.

Nhưng mà, coi như nhảy vào một khắc này, hẳn muốn cất bước đi lên phía trước kế hoạch trực tiếp thất bại, ngược lại là một cái lão đảo trực tiếp ngã trên mặt đất.

Nghĩ nhảy dựng lên, Vân Liễu phát hiện thân thể của mình liền giống bị núi cho đè lại đồng dạng, lại hình như bị một người giẫm lên.

Vô luận như thế nào dùng sức, căn bản làm không được bình thường nhảy lên một cái động tác.

"Chuyện gì xảy ra?"

Phát ra một tiếng kinh nghi về sau, hắn chỉ có thể dùng tay chống đỡ ý đồ đứng lên, vẫn như cũ như vừa rồi như vậy, thân thể phảng phất nặng thật nhiều.

Thế là, hắn vội vàng vận chuyển đan điền chi khí.

Mà cái này một vận khí, hắn trọn mắt há hốc mồm mà cúi đầu nhìn xem tự mình, sau đó lại hướng phía bốn phía nhìn một chút.

"Khí vận chuyển vậy mà nhanh như vậy!"

"Người thử lại lần nữa vận chuyển chu thiên." Ôn Bình thanh âm bỗng nhiên giáng lâm.

Vân Liễu liếc nhìn đang dùng một bộ không có thấy qua việc đòi ánh mắt nhìn hắn Ôn Bình, sau đó vội vàng vận khí vận chuyển chu thiên.

Mười hai một vòng!

"Làm sao có thể?"

"Không gì là không thể, tại cái này tu hành, tốc độ tu luyện của người là ngoại giới 9 lần, chỉ cần người không phải người ngu, người tự có thể mở ra cái thứ nhất mạch môn."

Vân Liễu nghe xong lời này, trong lòng tâm tình đã không thể dùng chân kinh để hình dung.

Tóm lại một câu nói, 9 lần tốc độ tu luyện, đã hù dọa hắn, hắn chưa từng nghe nói qua địa phương nào có thể để một người tốc độ tu luyện gia tăng nhiều như vậy.

Chưa bao giờ có!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tổng Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Thời gian của người đến

Hắn vốn cho rằng cái này Bất Hủ tông thiếu niên tông chủ sẽ truyền phương pháp gì, không nghĩ tới vậy mà dẫn hắn đi tới loại địa phương này.

Có như vậy chỗ thần kỳ, Bất Hủ tông làm sao lại cây đổ bầy khi tan?

Chẳng lẽ bọn họ đều là kẻ ngu sao?

Hệ Thống Siêu Cấp Tổng Môn Trailer

Bất quá không hiểu về không hiểu, hắn hiện tại đối với cái này làm được kết quả vẫn là rất hài lòng.

Mở ra tư thế, bắt đầu tu luyện!

Bỏ ra nửa canh giờ ổn định thân hình của mình, đồng thời dần dần để cho mình thích ứng cái này cổ quái xấu cảnh về sau, Vân Liễu càng không ngừng tại vận chuyển tự mình khí, y theo lấy công pháp bên trên phương thức vận chuyển quanh thân.

Càng không ngừng đ-ng chạm lấy tay trái chỗ cổ tay phá mạch môn.

Thông hướng phá đường là bế tắc, chỉ có thông qua không ngừng mà va chạm mới có thể mở ra nó, tìm tới phá.

Hắn trước kia thử qua như thế va chạm, thế nhưng hiệu quả thực sự là quá yếu.

Ngày kế, căn bản thấy không đến bất luận cái gì hiệu quả.

Nhưng bây giờ thì khác, hắn tại cái này đặc biệt hoàn cảnh bên trong, lấy 9 lần tốc độ đ-ng chạm lấy kinh mạch.

Một canh giờ có thể so với ngoại giới 9 canh giờ tu hành hiệu quả, lo gì không có thời gian xông mở phá. Đáng sợ nhất là lâu dài cứ tiếp như thế, Vân Liễu cũng không dám nghĩ tự mình sẽ thu hoạch được cái gì.

Tu hành một năm, khi người khác 9 năm?

Tu hành mười năm, thì tương đương với người khác 90 năm, không sai biệt lắm chính là cả một đời a.

Càng nghĩ, hắn đã cảm thấy càng không thể tưởng tượng nổi.

Lúc này Ôn Bình, ngồi ở kia nhìn sau khi tự dọc theo lúc đến đường đi, rất nhanh liền trở về, đồng thời từ Thính Vũ các lấy ra ấm trà, chén trà.

Lần ngồi xuống này chính là đến chạng vạng tối.

Khi đây trời hồng hà phủ lên nửa cái bầu trời lúc, bên tai bỗng nhiên truyền lại một thanh âm

Lại là hệ thống.

Bất quá không phải nhiệm vụ mới tuyên bố, càng không phải là cái gì kinh hi, mà là một đầu đề hắn có chút sụp đổ tin tức.

"Túc chủ, Vân Liêu trước mắt tại Trọng Lực trận tu hành sắp đạt tới 8 giờ, xin lập tức xua đuổi!"

"Xua đuổi, cái từ này dùng thật đúng là sắc bén." Cái quy củ này hắn là biết đến, hắn mấy ngày trước đây cũng là tu luyện 8 canh giờ tự bị chạy ra.

"Làm siêu cấp tông môn, cũng là thế gian độc nhất vô nhị tông môn, trừ tông chủ phải là độc nhất vô nhị, còn có nhập tông tiêu chuẩn cũng phải là độc nhất vô nhị. Trước mắt tông chủ, nhập tông tiêu chuẩn đều làm được độc nhất vô nhị. Điểm thứ ba chính là môn quy cũng phải là độc nhất vô nhị, cho dù là trường lão, một ngày tối đa tại Trọng Lực trận bên trong tu hành 8 giờ."

"Có thể hay không dàn xếp một chút, cái này Vân Liêu thế nhưng là luyện thể thập tam trọng tu sĩ a, cũng đừng có làm cái gì thời gian hạn chế đi."

Hắn tự rất muốn nói một câu, hệ thống, ngươi làm như vậy, sẽ mất đi Vân Liêu.

]

Nhưng mà, hệ thống vẫn như cũ là lạnh lạnh như băng một câu, "Không có thương lượng. Đương nhiên, túc chủ cũng có thể lựa chọn không làm như vậy."

"Ta..."

Bất đắc dĩ, Ôn Bình chỉ có thể đứng dậy, nhặt lên trên mặt đất một khối đá đem vùi đầu khổ tu đến chạng vạng tối cũng không hề hay biết Vân Liêu cho thức tỉnh.

Vân Liêu ghét nhất chính là có người tại tu hành thời điểm quấy rầy hắn, cho nên lập tức quay đầu hướng phía nhìn bốn phía, "Ai?"

Theo đó thấy được đang đứng tại cách đó không xa Ôn Bình, đối phương còn chính hướng phía hắn phát tay.

Ôn Bình nói: "Ra đi!"

Cứ việc có chút khó chịu, làm sao đối phương hiện tại là lão đại của hắn, chỉ có thể ứng tiếng: "Ôn tông chủ, hôm nay Vân mỗ dự định tại cái này một mực tu hành, tranh thủ sớm ngày khai mở mạch môn, bước vào Thông Huyền cảnh, ngươi nếu như có chuyện liền đi mau lên."

"Thời gian của ngươi đến."

Vân Liêu ngây ra một lúc, không hiểu hỏi: "Cái gì thời gian?"

"Bản môn môn quy, Trọng Lực trận phổ thông đệ tử mỗi ngày nhưng tại bên trong tu hành ba canh giờ, ngươi mặc dù không phải phổ thông đệ tử, thế nhưng căn cứ cấp bậc của ngươi, một ngày cũng tối đa bốn canh giờ."

Vân Liêu nghe xong lời này, sắc mặt có chút khó coi, có một loại phảng phất nhận lấy lừa gạt cảm giác, "Ôn tông chủ, là ngươi hứa hẹn có thể giúp ta đột phá Thông Huyền cảnh, ta mới nguyện ý nhập Bất Hủ tông. Ngươi đây là lật lọng."

"Ta là đã đáp ứng, thế nhưng đây là bản môn môn quy, nếu như ngươi không nguyện ý phục tùng, vậy xin lỗi, kéo vào cự tuyệt vắng lai hộ trong danh sách, thiên kim không lùi, ngươi về sau cũng không còn là người của Bất Hủ tông."

"Ôn tông chủ, Bất Hủ tông bộ dáng như vậy, tự không cần tuân thủ cái gì môn quy đi?" Nói thật, hắn là thật không nguyện ý rời đi cái này, luyện thể thập tam trọng sau có thể nửa tháng không ăn uống, hắn thật sự là dự định tại cái này nửa tháng cũng không đi ra.

"10."

Vân Liêu nói: "Ôn tông chủ, ngươi ta không là bằng hữu sao?"

"9."

"Ôn tông chủ."

"8."

"Mà thôi, môn này quy ta tuân thủ cũng được."

Không có cách, Vân Liêu chỉ có thể từ Trọng Lực trận bên trong đi ra. Bất quá sau khi ra ngoài, vẫn là nhìn xem bên trong lộ ra hướng tới biểu lộ.

Ôn Bình lúc này thì nói: "Vân Liêu công tử, kể từ hôm nay ngươi là ta người của Bất Hủ tông, hi vọng cái này Bất Hủ tông môn quy ngươi chấp hành phải dứt khoát một điểm, nếu không ta là thật sẽ đem ngươi kéo vào cự tuyệt vắng lai hộ."

"Minh bạch, Ôn tông chủ." Vân Liêu gật gù, chợt cười cười, "Ôn tông chủ, liền không có chỗ thương lượng sao?"

9 lần tu luyện tăng phúc, lãng phí một khắc đồng hồ tại thế giới bên ngoài hẳn đều cảm thấy là lãng phí mấy canh giờ.

Ôn Bình nói: "Ngày mai còn có thể tiếp tục tu hành, Vân Liêu công tử làm gì nóng lòng nhất thời đâu?"

"Được thôi, vậy ta sáng sớm ngày mai lại đến."

Hắn là rất không hiểu vì cái gì Bất Hủ tông sẽ có loại quy định này, chẳng lẽ hẳn một cái thập tam trọng luyện thể đại tu sĩ tại cái này căn bản không có một chút địa vị?

Bất Hủ tông bây giờ không phải là ngay cả nhất tinh môn phái đều không phải sao?

Lại là thiên kim nhập môn phí.

Sau đó lại là tu luyện tràng xuất ra hiện thời ở giữa hạn chế.

Quy củ này cũng là kỳ quái, chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy.

Bất quá hẳn cũng chỉ có thể tuân thủ, dù sao hẳn đã gia nhập Bất Hủ tông, cũng thấy được nơi này chỗ lợi hại.

Chỉ là lúc này để hắn đi, thật sự là so giết hắn còn khó chịu hơn.

Cái này thế giới bên ngoài, tức giận đến vận chuyển tốc độ không phải bình thường chậm, tựa cùng rửa đen bò đồng dạng.

Vào đêm.

Vương bá đã chuẩn bị xong đồ ăn, Ôn Bình mang theo Vân Liêu cùng đi, thuận tiện cho Vương bá giới thiệu một chút Vân Liêu. Lại từ thiên kim bên trong lấy ra một nửa giao cho Vương bá, làm vì bọn họ trước mắt tiền sinh hoạt.

Com nước no nê về sau, Ôn Bình tự đem Vân Liêu an bài vào trường lão ở chủ điện, hẳn thì đi Trọng Lực trận.

Vừa tới vậy, chuẩn bị bắt đầu hôm nay tu hành lúc, hệ thống thanh âm xuất hiện.

"Túc chủ, phải chăng thăng cấp Trọng Lực trận? Tốn hao 500 kim tệ, có thể giải khóa Trọng Lực trận chức năng mới."

"Hóa ra ngươi là để mất tới tiền trong tay của ta."

Hệ thống nhàn nhạt trả lời một câu, "Ngươi cũng có thể lựa chọn không giải khóa, dù sao thua thiệt cũng không phải ta."

Ôn Bình đoán chừng, hệ thống này nếu là có mặt, này lại khẳng định là một bộ thiếu đánh về mặt không sao cả.

Thương hại hắn tiền a, còn không có che nóng đầu, liền phải đưa cho hệ thống.

"Thăng cấp!"

【 thăng cấp đang tiến hành... 】

【 thăng cấp thời gian: 3 giờ. 】

【 giải tỏa chức năng mới: Tia laser, long trụ bên trong bắn ra cao tốc laser, sẽ căn cứ khác biệt cảnh giới gia tăng laser số lượng. Tại trọng lực hoàn cảnh hạ, lấy 9 lần tu luyện tăng phúc tăng lên tốc độ phản ứng, tăng cường cơ bắp ký ức, lại kích phát nội tại tiềm lực. 】

Xem hết giới thiệu, Ôn Bình chậm rãi cảm thấy cái này 500 kim tệ hoa thật đúng là không lỗ.

Cứ như vậy, Trọng Lực trận tu hành tự toàn diện.

Hệ thống theo sát lấy mở miệng nói ra: "Túc chủ, làm độc nhất vô nhị tu luyện tràng địa, Trọng Lực trận thăng cấp về sau, không còn là miễn phí tu luyện tràng chỗ. Thời gian hạn chế không thay đổi, thế nhưng mỗi giờ thu phí vì 5 mai kim tệ."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Rời giường khí

"Có làm hay không, lại tới đây một bộ? Nhập tông tiêu chuẩn đã đủ hà khắc rồi, hiện tại Trọng Lực trận thu phí còn như thế cao, không phải trực tiếp diệt tuyệt đệ tử càng nhiều khả năng sao? Chẳng lẽ lại tương lai ta chỉ lấy kẻ có tiền?"

Cứ việc Ôn Bình tổ khổ, nhưng mà hệ thống thủy chung là thờ ơ, ngược lại thăm thía nói: "Túc chủ, người phải ghi nhớ, trên đời này không có bữa trưa miễn phí, tôi rất dễ dàng, sẽ để cho một người không hiểu được trân quý."

"Nói thì nói như thế không sai, nhưng loại quy củ này một khi thực hành, chỉ sợ Bất Hủ tông một năm đều không thu được hai người đệ tử a? Để bọn hán biết thiên kim nhập môn phí chỉ là bắt đầu, ai còn dám đến gia nhập Bất Hủ tông?"

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

"Người không nói, bọn họ vừa gia nhập tông môn thời điểm như thế nào lại biết chuyện này."

"Toàn bộ nhờ há miệng?"

Ôn Bình xem như phục, hệ thống này hoàn toàn tự là muốn cho hán đem khẩu tài phát huy đến cực hạn, hán cũng không phải bán bảo hiểm, bán nhà cửa.

Đương nhiên, cuối cùng hán vẫn là lựa chọn tiếp nhận sự thật này.

Cái này điều kiện hà khắc coi như lại để cho người chùn bước, cũng không kịp Bất Hủ tông chỉ có hai người một chỗ thời điểm để người tuyệt vọng. So ra mà nói, Bất Hủ tông hiện trạng xác thực tốt hơn nhiều, đến ít hơn nhiều một vị luyện thể thập tam trọng đại tu sĩ.

Cũng không biết làm đệ tử cho thiên kim nhập môn phí về sau, lại phát hiện thông thường tu hành cũng phải bỏ tiền, sẽ có cảm tưởng thế nào?

Có thể hay không trực tiếp dưới con nóng giận thoát ly bội phản Bất Hủ tông?

Hệ thống phảng phất đoán được hán ý nghĩ đồng dạng, nói: "Túc chủ không cần lo lắng, Trọng Lực trận đối với luyện thể cảnh lực hấp dẫn là trí mạng. Nếu như là đem nó đặt ở nhị tinh, hoặc là tam tinh trong tông môn, liền xem như 100 kim một ngày Trọng Lực trận cũng biết kín người hết chỗ."

"Minh bạch, ta chỉ cần ghi nhớ người cho ta là tốt nhất, là ý tứ này a?"

"Ừm."

"Ngạch —— thế nhưng là ta Bất Hủ tông cũng không thể chỉ chiếu cố những người có tiền kia đi, những cái kia không có tiền, nhưng lại có nghị lực, có mơ ước người, bọn họ khả năng không có cao như vậy thiên phú, cũng không có nhiều tiền như vậy, chẳng phải là sẽ đem bọn hán cự tuyệt ở ngoài cửa."

Hệ thống đột nhiên trầm mặc, "Cái này... Về sau sẽ kéo thấp nhập môn tiêu chuẩn, chỉ là hiện tại Bất Hủ tông không thích hợp thu một chút tư chất thấp người mà thôi."

"Cái này còn tạm được. Ta còn tưởng rằng người chính là một cái lạnh như băng hệ thống đâu." Hệ thống nhả ra, Ôn Bình thật cao hứng.

Hán từ đầu đến cuối đều không có nghĩ qua đem Bất Hủ tông chế tạo thành một cái chỉ có thể để kẻ có tiền tiến đến tông môn.

Tu hành liền hán là tất cả mọi người đều nên có quyền lực.

Trở lại Thính Vũ các về sau, Ôn Bình bắt đầu mới môn quy chế định. Cân nhắc đến Bất Hủ tông đã thoát thai hoá cốt lúc, hán liền nghĩ mới mở đầu, mới quy củ, lại gọi lão danh tự có phải là có chút xúi quẩy.

Hán là kiếm một cái uy vũ một điểm danh tự.

Nghịch Thiên tông!

]

Lăng Vân kiếm phái!

Chân Vũ tiên tông!

Ba hấn cũng còn thật thích.

Bất quá cuối cùng hấn vẫn là bỏ đi ý nghĩ này, vừa đến đều không phù hợp tông môn văn hóa, mà đến bất hủ hai chữ là hấn tổ tông lấy, cái này Bất Hủ tông còn là hấn nhà, nhà danh tự không thể thay đổi quá qua loa.

Chỉ ít hiện tại không thể như thế qua loa hạ quyết định, phải đợi thẳng nhất tỉnh, hoặc là nhị tỉnh tông môn lúc lại quyết sách tâm tông môn danh tự.

Nghĩ đến đã khuya, bất tri bất giác tự ngủ thiếp đi.

Một giấc đến lúc trời sáng, ngoài cửa bỗng nhiên truyền lại đông đông đông tiếng đập cửa.

Ngừng một hồi lại gõ một hồi.

Ôn Bình mở ra nhập nhèm mắt ngái ngủ, híp mắt liếc nhìn ngoài cửa sổ thế giới, sương trắng mờ lung, mặc dù không có đưa tay không thấy được năm ngón đen, thế nhưng còn chưa tới nắng sớm mờ mờ thời điểm, lúc này rốt cục là cái nào mắt không mở đến đánh thức hấn?

Lập tức có chút phiền muộn hô: "Ai vậy! Trời vừa mới sáng, có chuyện gì không thể chờ sẽ tìm ta sao?"

Loại này phiền muộn, tức giận là trống rỗng sinh ra, hấn cũng không biết vì cái gì, chính là cảm thấy rất tức giận.

Tự cái này rời giường khí, cho dù là trước kia xinh đẹp nha hoàn đến gọi hấn rời giường cũng sẽ có, gương mặt xinh đẹp cũng không có cách xóa đi hấn bị người đánh thức tức giận.

Đương nhiên, cũng có ngoại lệ, hấn cái kia bị người mang đi tung tích không rõ lão cha gọi hấn rời giường thời điểm, hấn cũng không dám có bất kỳ rời giường khí, bởi vì hấn có rời giường khí, cha của hấn tự dám đem hấn đánh một trận!

Trong đầu qua một lần ngoài phòng có thể là ai về sau, thật lâu, Ôn Bình mới đi qua mở cửa phòng ra.

Quả nhiên, như hấn chỗ nghĩ như vậy, chính là Vân Liêu.

Hôm nay Vân Liêu, vẫn là cùng hôm qua đồng dạng, phong độ nhẹ nhàng, giống một cái bạch diện thư sinh đồng dạng. Ôn Bình đều cảm thấy hấn là không có kia cây quạt xem như vũ khí, nếu không hành tẩu tại Thương Ngô thành bên trong không biết sẽ có bao nhiêu thiếu nữ sẽ liếc mắt ra hiệu.

Đương nhiên, Vân Liêu đẹp trai cũng không có cách triệt tiêu hấn oán niệm.

Hấn cái gì đều không hận, thậm chí đều không có hận qua đem Bất Hủ tông kiểm đồ người, thế nhưng tự hận hai cái sự tình, đầu tiên là mang đi cha mẹ của hấn người, đây là gia cừ, hấn muốn quên cũng không thể quên được; cái thứ hai là đem hấn từ trong mộng đánh thức người.

Cái sau mang đến cho hấn hận ý, vậy thì giống như giang hồ đồng dạng, liên miên bất tuyệt.

Vân Liêu tự nhiên cũng nhìn thấy Ôn Bình khó chịu sắc mặt, đối với cái này hấn chỉ có thể chế cười có chút khom người, sau đó nói xin lỗi, "Ôn tông chủ, mạo muội quấy rầy, còn xin không nên phiền lòng."

"Ta có thể trách a, có việc mau nói." Nói lời này lúc, Ôn Bình trên mặt sắc mặt giận dữ hết sức rõ ràng, bất quá vẫn là không chế được cổ này rời giường khí.

Không có cách, đây là tự mình thật vất vả mới lấy được trưởng lão giảng dạy.

Cũng không thể bởi vì một chuyện nhỏ, tại ngày đầu tiên đem hấn mắng đi thôi?

Vân Liêu nói: "Là như vậy, ta vừa mới đi Long trận kia, chuẩn bị tu hành, thế nhưng lại có cổ lực lượng chặn ta tiến lên. Ta hỏi Vương bá, nhưng hấn cũng không biết là vì cái gì, cho nên chỉ có thể đến đánh thức Ôn tông chủ."

"Bị Vương bá mắng còn dám tới ta cái này?"

"Vương bá sáng sớm tỉnh tỉnh cũng có chút lớn, giống như Ôn tông chủ, như thế ta không nghĩ tới."

Vân Liêu vốn không muốn sớm như vậy tìm đến Ôn Bình, bởi vì Vương bá đã cảnh cáo hấn, đánh thức Ôn Bình, Ôn Bình có thể sẽ ném đao tới.

Thế nhưng là hấn không tìm đến Ôn Bình lại không biết nên làm cái gì, cái kia Long trận đột nhiên sinh ra cấm chế, bắt hấn cho ngăn tại bên ngoài.

Đứng tại Long trận bên ngoài lúc, tâm tình của hấn chưa hề phức tạp như vậy qua.

Thật giống như khi còn bé người khác cầm đường tại trước mắt hấn lắc lư, nhưng thủy chung không cho hấn ăn cảm giác đồng dạng.

Roi vào đường cùng, chỉ có thể tại trời tờ mờ sáng lúc tới gõ Ôn Bình cửa gian phòng.

Ôn Bình không có vội vã trả lời, mà là tại trong lòng yên lặng hỏi hệ thống, "Hệ thống, này sao lại thế này?"

"Bởi vì hần còn chưa trả tiền."

"Chỉ đơn giản như vậy?"

"Chỉ đơn giản như vậy."

Ôn Bình mình ngộ gật đầu, hít sâu một hơi, ý đồ làm dịu lấy tức giận trong lòng, nói với Vân Liễu: "Ngươi chờ ta một chút, ta đi mặc quần áo, thuận tiện lý một hạ cảm xúc, thanh tĩnh một chút đầu não."

Sau đó Ôn Bình có bồi thêm một câu, "Từ nhỏ đã có điểm rời giường khí, lần sau chớ sớm như vậy đánh thức ta, nếu không ta thật sẽ rất tức giận."

Vân Liễu có chút không hiểu hỏi: "Rời giường khí?"

Ba chữ này hần còn chưa từng nghe qua.

Ôn Bình giải thích nói: "Chính là rời giường đã cảm thấy không hiểu phiền muộn, tức giận, mấy cái chậm một chút liền tốt."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: 40 kim một ngày? Giá trị!

"Nha."

Ôn Bình thấy thế, biết hần không có nói chuyện trời đất tâm tình, thế là nói: "Vân Liễu công tử không cần vội như vậy, một ngày tự 4 canh giờ, sẽ không nhiều, cũng sẽ không thiếu. Lúc nào đi không phải đều như thế sao?"

"Ôn tông chủ nói có lý, bất quá vẫn là đến sớm một chút cho thỏa đáng. Ta chỉ hi vọng có thể sớm ngày mở lại kinh mạch, khai mở."

"Ngươi sẽ thành công. Đúng, hôm qua còn có một hạng tông môn quy củ quên cùng ngươi nói, là liên quan tới Trọng Lực trận, cũng chính là như lời ngươi nói Long trận."

Loading ad

"Cái gì quy củ?"

"Trọng Lực trận thử nghiệm lần đầu tiên là miễn phí, lần thứ hai lại vào, tự lấy canh giờ làm tiêu chuẩn thu phí."

"Lại phải cho tiền?"

Vân Liễu hơi kinh ngạc, cũng có chút bất mãn, bất quá vẫn là mở miệng hỏi: "Kia muốn cho bao nhiêu kim tệ?"

"Một canh giờ 10 mai kim tệ."

"Kia 4 canh giờ tự 40 kim tệ... Ôn tông chủ, ngươi cái này có chút quá tồi đi, thiên kim đều cho ngươi, bây giờ lại còn muốn lấy tiền."

Hần cảm thấy trước mắt cái này Ôn Bình có phải hay không coi hần là làm đồ đàn đồng dạng lừa gạt.

Cái này phải bỏ tiền, kia phải bỏ tiền.

40 kim tệ, đã là người bình thường một năm thu nhập, mà tại Bất Hủ tông lại chỉ có thể tu hành một ngày.

Hần mặc dù không thiếu cái này 40 kim tệ, thế nhưng không muốn để cho người dễ dàng lừa gạt đi.

"Vân công tử, quy củ chính là như vậy."

Nói xong, Ôn Bình đem bên giường dựa, tối hôm qua viết xong bảng hiệu giờ lên.

Trọng Lực trận sử dụng quy tắc: Phở thông đệ từ một ngày 3 canh giờ, cao tầng một ngày 4 canh giờ. (trái với quy tắc, số đen; khiêu chiến quy tắc, trực xuất Bất Hủ tông, đồng thời số đen; không nhìn quy tắc, đánh một trận, ném ra bên ngoài.)

Thu phí tiêu chuẩn: Một canh giờ 10 mai kim tệ

Vân Liễu nhìn thấy cái này, trên mặt biểu lộ thay đổi dần có chút lạnh. Hắn hiện tại tự cảm thấy mình là bị lừa.

Nhập môn bỏ ra thiên kim, sử dụng Trọng Lực trận lại còn cần cho kim tệ.

Nào có loại này đạo lý?

Cái khác tông môn cũng là dùng tiền cầu hắn nhập tông, cái này Bất Hủ tông chẳng phải làm coi như xong, dù sao có thứ tốt, có lực lượng, nhưng bây giờ còn khắp nơi nghĩ đến vết của cái.

Đều từ hắn cái này lấy đi thiên kim, còn không vừa lòng?

Ôn Bình thấy thế, giải thích nói: "Vân công tử, không, phải gọi người Vân trưởng lão, người cũng là ta người của Bất Hủ tông, ta làm gì vì cái này 10 mai kim tệ để người ghi hận ta? Người có thể đi theo ta đi Trọng Lực trận thử một chút mới đồ vật, rồi quyết định cái này 10 mai kim tệ một canh giờ giá cả có đáng giá hay không."

"Được."

Bất quá nói lời này lúc, mặt của hắn vẫn như cũ không thể nào đẹp mắt.

]

Đi tới Trọng Lực trận về sau, Ôn Bình không có cảm thấy giải tỏa chức năng mới về sau Trọng Lực trận khác nhau ở chỗ nào.

Khác nhau lớn nhất là nhiều một cái lấy tiền hộp sắt. Hệ thống nói chuyện, Ôn Bình mới biết được hóa ra đây là thu phí ruộng, thế là Ôn Bình tự để Vân Liễu ném đi 10 mai kim tệ tiến Trọng Lực trận một cái trong hộp sắt.

Lốp bóp ——

Một tay kim tệ rơi vào hòm sắt bên trong.

Ôn Bình thấy một trong cười, mà rồi nói ra: "Vân trưởng lão, người tiến đi thử một chút thì biết."

Vân Liễu nửa tin nửa ngờ cất bước hướng trọng lực giữa sân đi đến, nhô ra tay, sợ hãi lại đi vào tầng kia không thấy được cấm chế.

Đương nhiên, cấm chế chưa từng xuất hiện, hắn rất thuận lợi tình trạng vào trong đó.

Hướng phía trước đi chưa được mấy bước, theo sát lấy thân thể vẫn là cùng giống như hôm qua trở nên phi thường nặng nề, chỉ phải vận chuyển đan điền chi khí để duy trì thể lực của mình.

Ngày hôm qua 4 canh giờ, hắn đã biết cái này Trọng Lực trận đối với thể lực tiêu hao là không gian tuyệt hậu.

Trước kia hắn ở nhà lúc, từng khiêng đầu gối leo núi, huấn luyện thể lực, nhưng mà một vòng xuống tới cũng không có ở cái này Trọng Lực trận bên trong một canh giờ mệt mỏi.

Đang lúc Vân Liễu chuẩn bị chất vấn Ôn Bình có đồ vật gì lúc, trước mắt bỗng nhiên xuất hiện một vật.

Một cái lam sắc pop-up, phía trên có hai hàng chữ.

Hàng chữ thứ nhất: Trọng lực tu hành hình thức (cảnh giới tu hành tăng phúc 9 lần.)

Hàng chữ hai chữ: Hình thức chiến đấu (toàn phương vị tu hành tăng phúc 9 lần, lại có thể kích phát tự thân tiềm năng)

Hơi kinh ngạc mà nhìn trước mắt xuất hiện mới đồ vật, Vân Liễu có chút xem không hiểu, vội vàng quay đầu lại hỏi nói: "Ôn tông chủ, đây là?"

Nhưng mà, Ôn Bình không có trả lời, Vân Liễu bên tai truyền lại một thanh âm, "Xin lựa chọn tu hành hình thức."

Theo đó, Vân Liễu ánh mắt tiêu cự tại hàng chữ hai chữ bên trên.

Hình thức chiến đấu!

Toàn phương vị tu hành tăng phúc 9 lần?

Vậy liền đại biểu cho lực lượng, tốc độ tại cái gọi là hình thức chiến đấu bên trong đều có thể sẽ hiện ra 9 lần tăng trưởng tốc độ?

"Hình thức chiến đấu." Vân Liêu vội vàng ứng tiếng.

Tiếng nói qua đi, lam sắc pop-up biến mất, theo đó mà đến là long trụ xê dịch thanh âm.

Ông ——

Ông ——

Vân Liêu vừa nghiêng đầu, chín cái long trụ vậy mà đồng loạt nhắm ngay nó, đồng thời kia màu xám long nhãn đều mở ra, nhìn chăm chăm hấn lúc mang theo một cỗ áp lực vô hình.

Nhưng vào lúc này, một cái hồng quang bỗng nhiên hướng phía hấn bắn đi qua.

Vân Liêu trong lòng hoảng hốt, sợ hãi là chạm bẫy cái gì, hoặc là cái gì ám khí, sử xuất tu hành thân pháp —— « Vi Phong Phát Bộ ».

Một năm trước hấn đã đem một năm trước hấn Vi Phong Phát Bộ luyện đến đại thành, cho dù là một trăm mũi tên hướng hấn phóng tới, hấn cũng có thể toàn bộ tránh thoát; liền xem như trên vùng quê báo đen đuổi theo, hấn cũng có thể ở trên đất bằng hát ra nó.

Coi như hiện tại thân thể biến nặng, cần phải né tránh cái này một cái hồng quang vẫn là rất đơn giản.

Một cái nghiêng người, lại thêm một cái lật nghiêng, hồng quang từ trước mắt hấn tìm tới, biến mất tại cách đó không xa.

"Tự cái này?"

Đang lúc hấn thờ dài một hơi lúc, một đạo hồng quang lại xuất hiện, hướng phía hấn chính diện bắn đi qua. Nếu như chỉ là như thế một đạo, Vân Liêu còn không sợ, thế nhưng là chung quanh xuất hiện tám đạo, đồng loạt giống như kiếm đồng dạng chém tới.

"Thứ quý gì?"

Trong đầu hấn ý niệm đầu tiên vẫn là có thể là Ôn Bình chạm bẫy.

Thế là Vi Phong Phát Bộ tiếp liền thi triển, tại Trọng Lực trận bên trong khó khăn chạy, bắt đầu nhảy lên.

Bốc lên.

Nghiêng người.

Nhảy vọt.

Trọng Lực trận bên trong, Vân Liêu giống một con mang theo xiềng chân giống như con khỉ, nguyên địa nhảy nhót.

Cứ như vậy cũng không biết trôi qua bao lâu.

Vân Liêu trên mặt vui mừng theo đó càng ngày càng đậm, trừ tại xung kích phá kinh mạch chu thiên chi khí tăng phúc 9 lần bên ngoài.

Thi triển Vi Phong Phát Bộ thân pháp cũng là tại 9 lần tăng phúc bên trong, không nghe tiêu hao, lại càng không ngừng khôi phục.

Dĩ vãng tu hành Vi Phong Phát Bộ, hấn trừ giẫm cọc, tránh né bao cát, tự không có biện pháp khác. Lại cấp tiến một điểm chính là tránh mưa tên, thế nhưng là tính nguy hiểm quá cao, không tránh thoát liền có thể thật đem tự mình một tiễn bắn thủng.

Đến một lạnh thấu tim.

Hấn dám xác định, dựa vào cái này hồng quang độc nhất vô nhị phụ trợ tu hành, Vi Phong Phát Bộ đạt tới viên mãn sẽ phi thường nhanh.

Bởi vì nó tới địa phương là bốn phương tám hướng, hoàn toàn chính là toàn phương vị. Hấn cũng không cần nghĩ đến sẽ xuất hiện nguy hiểm, chỉ cần nghĩ đến như thế nào tránh thoát đi.

Loại phương thức tu hành này, còn có 9 lần tăng phúc hạ tầng lên, Vân Liêu dám xác định, coi như Trọng Lực trận bách kim một ngày hấn cũng nguyện ý cho.

Mà đúng lúc này, hồng quang im bất mà dừng.

Vân Liêu thở hỗn hển ngừng lại, dùng tay chống tại trên đầu gối, không hiểu nhìn xem bốn phía.

Bên tai truyền lại một thanh âm, "Đã đạt tới hôm nay thời gian tu hành hạn mức cao nhất, xin bỏ giao 30 mai kim tệ."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Lợi dụ? Nguy nhưng bất động

Đang lúc hấn có chút thất lạc lúc, chung quanh trước mắt phong cảnh bỗng nhiên biến đổi, hấn đã thân ở Trọng Lực trận bên ngoài.

Về sau khẽ vươn tay, hôm nay buổi sáng cảm chế lại xuất hiện.

Àm!

Àm!

Loading ad

Đập mấy lần, không có kết quả, Vân Liêu từ bỏ.

Đang hoàng tử trong ngực móc ra 30 mai kim tệ, đang định đầu nhập hòm sắt bên trong lúc, Ôn Bình chậm rãi từ trong rừng đi ra. Bất quá không có đi tới, mà là tại ven rừng rậm hướng về phía Vân Liêu vẫy vẫy tay, "Đi, cùng ta hạ Vân Lam sơn một chuyến."

"Xảy ra chuyện gì?"

"Không có việc gì, bất quá Bất Hủ tông hiện tại một người đệ tử đều không có, đương nhiên phải xuống núi chiêu thu đệ tử. Người bây giờ là Bất Hủ tông trưởng lão giảng dạy, đi theo ta cùng đi, vừa vặn hôm nay Trọng Lực trận tu hành cũng không có thời gian, thuận tiện đi giúp chút ít bận bịu."

"Ừm." Chần chờ một chút về sau, Vân Liêu nói, "Ôn tông chủ, có thể hay không thương lượng với người một việc?"

"Có việc cứ nói đi."

"Có thể hay không đem ta mỗi ngày tại Trọng Lực trận tu hành thời gian đề cao một hai canh giờ? Ta có thể dùng đồng giá đồ vật đến trao đổi."

Ôn Bình lắc đầu, quay đầu liếc nhìn Vân Liêu, "Một ngày 4 canh giờ còn chưa đủ a, thế nhưng là có thể so với 36 canh giờ a."

"Vẫn là quá ít, chỉ cần Ôn tông chủ đáp ứng yêu cầu của ta, ta ắt có niềm tin một hai tháng bên trong khai mở. Cứ như vậy Bất Hủ tông tự có Thông Huyền cảnh tọa trấn, lại thu đệ tử, khẳng định dễ như trở bàn tay."

Vân Liêu lộ ra một phần chờ mong ánh mắt nhìn Ôn Bình, chỉ đợi Ôn Bình gật đầu.

Thông Huyền cảnh đối với một cái không tinh cấp tông môn dụ hoặc khẳng định là trí mạng, cái kia sợ sẽ là nhất tinh tông môn, chỉ cần hấn nói ra lời nói này, chỉ cần không quá phận, khẳng định là muốn cái gì tự có cái gì. Hấn thừa nhận Ôn Bình là một cái có thật nhiều quy củ người, nhưng hấn hi vọng có thể dùng cái này dụ hoặc để Ôn Bình nhả ra.

Hiện tại Bất Hủ tông thiếu cái gì?

Thiếu không phải tiền là người sao?

Nhưng mà, Ôn Bình sẽ đều không có trả lời.

Vân Liêu cắn răng một cái, hạ quyết tâm, "Mới tăng thêm về thời gian hạn ta nguyện ý ra gấp đôi tiền."

Ôn Bình vẫn không có trả lời.

Vân Liêu nói tiếp: "Ba lần, bốn lần, cũng có thể."

"Người còn thật cam lòng..." Nói thật, Ôn Bình thật đúng là rất động tâm, vàng óng ánh kim tệ, hấn làm sao lại ngại ít? Nhưng mà nghe được bên tai truyền đến hệ thống tiếng ho khan lúc, hấn hiểu được hệ thống ý tứ.

"Thật không có cách." Ôn Bình dứt khoát tăng nhanh bộ pháp, không muốn lại cùng Vân Liêu thảo luận kim tệ vấn đề, "Trái với quy tắc, sỏ đen."

"Ai."

Bất đắc dĩ, Vân Liêu chỉ có thể thờ dài.

Ôn Bình nói tiếp: "Đi tắm, đổi một bộ quần áo đi, người bây giờ cả người giống như bị mồ hôi ngấm qua đồng dạng."

"Chỉ có thể ngày mai lại tiếp tục." Bất quá Vân Liêu lại không quan tâm tự mình quần áo có hay không bị mồ hôi thấm ướt.

]

...

Bất Hủ tông đại diện.

Sừng sững tại Vân Lam sơn chính ở trung ương một tòa ba tầng cao lâu, khí thế nguy nga, hai bên ngói mái hiên nhà như Long Sĩ Đầu, trải qua hệ thống cải tạo về sau, từ ở bề ngoài xem càng thêm uy nghiêm, càng có khí phái, so với trước kia đại diện hùng vĩ nhiều.

Ngoài ra, bị hệ thống cải tạo qua đi, từ chủ điện bên ngoài cầu thang trung ương nhiều một cái bệ đá, trên bệ đá có một đầu uy mãnh Bạch Hổ, rộng một mét, dài đến năm mét, sinh động như thật, chân trước nâng lên, toàn bộ thân thể tựa hồ nhảy vọt vào trong mây.

Đi vào tự mình ở vào lầu ba trong văn phòng, từ bên trong xuất ra phiếu báo danh, đồng thời đối hệ thống nói: "Hệ thống, mấy ngày trước đây ngươi đã nói với ta, đại diện cải tạo sau nhiều hơn một loại lực hấp dẫn, ngươi tựa hồ tựa không đối này làm qua giải thích."

"Ta có giải thích qua, thế nhưng ngươi không có nghe."

"Vậy có thể hay không lại giải thích một lần." Hắn xác định, hệ thống này tựa cải tạo sau khi hoàn thành nói một chút.

Ngày ấy nói, thực sự là quá hàm hồ.

"Trước mắt Bất Hủ tông không tính, cho nên lực hấp dẫn phạm vi chỉ ở 5000 mét bên trong hữu hiệu, chỉ cần tại cái phạm vi này người, đều sẽ bị bắt tri bất giác hấp dẫn tới. Đây là cho tức chủ chiêu thu đệ tử cung cấp một cái phụ trợ thủ đoạn."

"Cho nên, ngươi những ngày này một mực có mở ra sao?"

"Không có."

"Vì cái gì không có mở ra?"

"Tức chủ ngày đó trực tiếp bỏ qua lực hấp dẫn công năng, chỗ để làm hệ thống, không có tự tiện chủ trương mở ra nó."

"Thật sự là bị ngươi tức chết, ngươi chế định quy tắc ngược lại là rất tích cực." Ôn Bình bất đắc dĩ liếc mắt, "Mở ra lực hấp dẫn công năng, đánh sớm mở chút thời gian, ta đoán chừng đã học trò khắp thiên hạ."

...

Xế chiều hôm đó, Ôn Bình mang theo Vân Liêu đi tới Vân Lam sơn chân núi.

Tại kiểm bị trước, bày lên cái bàn, lại đem thiên kim nhập môn phí bằng hiệu cho dựng đứng lên, bất quá lần này nhiều một cái tin tức.

Nhập tông người tiêu chuẩn thấp nhất: 15 tuổi, luyện thể ngũ trọng.

Vân Liêu sau khi thấy, biến sắc, sau đó nhìn xem Ôn Bình hỏi: "Ôn tông chủ, ngươi là nghiêm túc sao?"

"Làm gì ngạc nhiên như vậy, đây chỉ là đơn giản nhất tiêu chuẩn mà thôi. Hiện tại Bất Hủ tông chính là giai đoạn phát triển, không có tiền cho thu một phổ thông đệ tử nhanh chóng mở rộng nhân số, chỉ có thể lựa chọn đi tinh phẩm con đường này."

"Nhưng đây cũng quá mức đi, 15 tuổi luyện thể ngũ trọng..." Hắn muốn nói đi cái khác nhất tinh tông môn, nhị tinh tông môn đãi ngộ sẽ tốt vô cùng, làm sao lại đến ngay cả một cái xuống dốc đến cũng chỉ có ba người Bất Hủ tông?

Ôn Bình làm như thế, sẽ chỉ làm càng nhiều người không nguyện ý đến Bất Hủ tông.

Dù sao hắn cảm thấy, tình huống hiện tại nghĩ phải lớn mạnh Bất Hủ tông, liền phải lập tức nhiều thu đệ tử, đồng thời đem Trọng Lực trận quy củ cho tiếp xúc. Lại từ từ phát triển tiếp, mấy cái thanh danh truyền bá ra ngoài về sau, lại ném ra ngoài Trọng Lực trận tin tức.

Khẳng định có thật nhiều luyện thể thập trọng bên trên tu sĩ nguyện ý gia nhập Bất Hủ tông, đến lúc đó, nhất định có thể trở lại vinh quang của ngày xưa.

Bất quá hắn biết Ôn Bình chắc chắn sẽ không làm như thế, nếu không hắn hôm nay mở ra bốn lần giá cả thời điểm Ôn Bình sớm cứ làm như vậy.

Đang lúc Vân Liêu chuẩn bị tìm một chỗ ngồi xếp bằng mình tu lúc, Ôn Bình mở miệng hô: "Vân trưởng lão, ngươi làm gì?"

"Ôn tông chủ, ngươi tiêu chuẩn này vô luận ai xem đều sẽ đi, hơn nữa tiêu chuẩn này, bị người nghe xong cũng sẽ không tới này."

Loại tiêu chuẩn này, có người đến mới là lạ!

"Ngươi tốt, xin hỏi Bất Hủ tông các ngươi còn thu người sao?" Một vị vừa qua khỏi chỉ học chỉ niên thiếu niên đứng ở trước bàn.

Vân Liễu sững sốt một chút, ngẩng nhìn bốn phía hai mắt, có chút không dám tin tưởng thực sự có người tới.

Thật sự là ba ba đánh mặt.

Con đường này đến cuối phố hết thấy cứ như vậy một người, mà cái này một người còn là hướng về phía Bất Hủ tông tới?

Các loại!

Đây là một cái luyện thể tứ trọng thiếu niên, xem ra hẳn là cũng tựu mười năm mười sáu bộ dáng.

Không khoa học a, Bất Hủ tông xuống dốc một năm, Thương Ngô thành hẳn là ngay cả bên đường tên ăn mày đều biết đi?

Hắn làm sao còn tới cái này?

Ôn Bình liếc nhìn bắn ra tới thông tin cá nhân.

Lý Tập

Giới tính: Nam

Tuổi tác: 15

Cảnh giới: Luyện thể tứ trọng

"Thu là thu, bắt quá tư chất của ngươi quá kém, coi như ngươi cho thiên kim, Bất Hủ tông cũng sẽ không thu."

"Nhưng ta đã luyện thể tứ trọng." Thiếu niên bị cự tuyệt có chút không rõ.

Ôn Bình hướng về phía một bên Vân Liễu đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Vân Liễu ngoan ngoãn chỉ chỉ tám bảng gỗ bên trên viết chữ, thiên kim nhập môn phí cùng nhập môn tiêu chuẩn, 15 tuổi luyện thể ngũ trọng.

"Có làm hay không." Thiếu niên có chút tức giận kinh hô lên, sau đó cũng không quay đầu lại rời đi.

Lúc gần đi, trong miệng tự lẩm bẩm: "Một cái xuống dốc tông môn, lại còn ghét bỏ ta, thật sự là có bệnh."

Vân Liễu nghe lời này, bắt đầu dĩ cười cười.

Thả đi một cái luyện thể tứ trọng, loại người này nhất tinh tông môn cũng là muốn đoạt lấy, hẳn ra ngoài nói chuyện, khẳng định là sẽ không còn có người đến Bất Hủ tông cái này.

Lơ đãng liếc mắt Ôn Bình, nhưng mà Ôn Bình trên mặt hẳn lại căn bản không có nhìn thấy một chút biến hóa.

Vẫn là trước sau như một phong khinh vân đạm.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Tiện tay ném một cái

Cùng lúc đó, ở đầu con đường này, một cái phú thương bên ngoài phủ, một người trung niên nam nhân ưu tai du tai đi tới. Bên cạnh đi theo một thanh niên, ngẩng đầu mà bước đi, tinh khí thần mười phần sung mãn, chỉ bắt quá hân thích ngẩng đầu dùng lỗ mũi đối người ta, thật giống như tự mình cao người khác nhất đẳng dạng.

Phía sau hai người son son cửa chưa quan, tiễn hẳn rồi đi chủ nhân cũng còn không có vào nhà. Phàm là từ bên cạnh hẳn đi ngang qua người, nhìn thấy trên người hẳn từ hắc kim sắc trường bào về sau, đều sẽ cung kính hô một tiếng —— Tôn trưởng lão.

Đi chưa được mấy bước đâu, bên tai truyền đến nói nhỏ âm thanh để hẳn ngừng lại.

Mấy tên thiếu niên chính đang nghị luận cái gì.

"Cái này Bất Hủ tông tông chủ không biết là nghĩ như thế nào, nhập môn phí lại muốn thiên kim, bọn họ có phải hay không nghĩ tiền muốn điên rồi?"

"Còn tưởng rằng Bất Hủ tông là lúc đầu nhị tinh tông môn? Hiện tại liền xem như cầu ta gia nhập, ta cũng không đi."

"Cầu ta, ta cũng không đi."

"Đẹp đi đi, các ngươi là tư cách đi vào, lão tử luyện thể tứ trọng đều bị chạy ra, các ngươi một cái luyện thể nhất trọng, luyện thể nhị trọng."

"Không thể nào, luyện thể tứ trọng đều đuổi?"

"Cái này Bất Hủ tông tông chủ cũng quá đề cao bản thân đi."

...

Mấy người nghị luận qua đi, Tôn trưởng lão lập tức hướng về phía một bên đệ tử hỏi: "Bất Hủ tông vậy mà bắt đầu thu đệ tử, còn thật là chuyện lạ, Mộ Ngôn, ngươi cũng đã biết Bất Hủ tông hiện Nhâm Tông chủ là ai?"

Mộ Ngôn vội vàng trả lời, không dám thất lễ, "Thừa kế nghiệp cha, hẳn là Ôn Bình kia tiểu tử."

"Ngươi biết?"

"Không, từng xa xa gặp một lần."

"Ôn Bình, người kia nhi tử. Cây đồ bày khi tan, cái này Ôn Bình ngược lại là có ý tứ, lại còn nghĩ đến Đông Sơn tái khởi."

"Sự phụ, vậy chúng ta muốn không mau mau đến xem?"

"Đương nhiên phải đi xem một chút, chúng ta Kháo Sơn tông đã là Thương Ngô thành duy nhất tông môn, chiếm đoạt Bất Hủ tông địa bàn là chuyện sớm hay muộn. Ta ngược lại mau mau đến xem, cái này Bất Hủ tông đến cùng đang giờ trò quỷ gì. Luyện thể tứ trọng đệ tử đều không cần!"

Tôn trưởng lão dứt lời, liền cất bước hướng phía cuối phố đi đến, đi thẳng đến Vân Lam sơn chân núi mới ngừng lại được.

Xa xa, hẳn liền thấy Vân Lam sơn dưới chân tụ tập rất nhiều người, tuyệt đối không hạ hai mươi, ba mươi người. Hẳn đi qua sau bị một bên cư dân thấy được, rất nhiều người không biết hẳn, thế nhưng biết hẳn trên người hắc kim trường bào.

Kháo Sơn tông trưởng lão tiêu chỉ!

Đám người chậm rãi phân ra một con đường đến, để Tôn trưởng lão có thể không có bất cứ cái gì ngăn cản đi tới Vân Lam sơn dưới chân.

Liếc qua kiếm bi về sau, Tôn trưởng lão trong lòng không khỏi khinh thường cười một tiếng.

Coi là thật còn tưởng rằng bất hủ?

]

Mộ Ngôn đi lên trước, nhìn xem Ôn Bình, ra hiệu nói: "Sự phụ, hẳn chính là Bất Hủ tông hiện Nhâm Tông chủ Ôn Bình."

Tôn trưởng lão không có lên tiếng, chỉ là đứng không nhúc nhích.

Mộ Ngôn liền vội vàng tiến lên, lạnh giọng hướng về phía Ôn Bình nói: "Bất Hủ tông, đây là chúng ta Kháo Sơn tông Tôn trưởng lão, còn chưa tới bái kiến?"

Ôn Bình ngẩng đầu, nhìn cũng chưa từng nhìn hai người, chỉ là hướng về phía trước mắt một vị thanh niên nói: "Nói không thu, ngươi không thấy bằng hiệu sao?"

"Ta có thể cho 1500 mai kim tệ."

"Nhập môn chỉ cần 1000 kim tệ, cho lại nhiều, không phù hợp tiêu chuẩn tự không thể gia nhập ta Bất Hủ tông."

Dứt lời, Ôn Bình trong lòng cái kia thoải mái a!

Chủ điện lực hấp dẫn năng lực mở ra sau chính là tốt, phạm là đi ngang qua đều bị Bất Hủ tông hấp dẫn đến đây.

Cứ việc tuyệt đại đa số cũng là đến xem trò vui, nhưng cái này mới một canh giờ cũng đã có ba người tới cửa, hơn nữa còn cũng là khoảng cách thiên tài chỉ có cách xa một bước người.

Đáng tiếc hệ thống thiết trí tiêu chuẩn tại kia, ba người đều bị hẳn cho cự tuyệt.

Một bên Mộ Ngôn thấy Ôn Bình không thèm để ý hắn, hơi không kiên nhẫn, tức giận hô: "Ai, không nghe thấy ta đang cùng người nói chuyện sao? Bất Hủ tông!"

"Nhập môn xem bảng hiệu, tư chất đạt tiêu chuẩn, ngay tại cái này trả tiền. Từ nay về sau người chính là ta Bất Hủ tông đệ tử."

"Ai, họ Ôn!"

Kéo lên ống tay áo, Mộ Ngôn tựa như tiến lên đem Ôn Bình cho cảm ra tới.

Bất quá bị Tôn trưởng lão cắt đứt, "Bất Hủ tông cái này mới bao lâu, vậy mà liền biến thành nơi vợ vệt của cái, thật sự là thật đáng buồn đáng tiếc a! Thiên kim nhập môn phí, không biết còn tưởng rằng Bất Hủ tông là tam tinh tông môn đâu."

Ôn Bình liếc qua đối phương, vẫn như cũ là câu nói kia, "Nhập tông mời xem bảng hiệu, đạt tới tiêu chuẩn tới đóng tiền."

"Cứ việc thu đi, cứ việc vợ vệt của cái đi, dù sao không được bao lâu Bất Hủ tông liền muốn cải danh tự."

Tôn trưởng lão cười lạnh, hướng phía bốn phía liếc một vòng.

Chỗ xem người, từng cái đều ánh mắt trốn đến một bên, thậm chí có người sợ hãi đắc tội Khảo Sơn tông mà đi. Mặc dù bọn hắn đều bị chủ điện hấp dẫn năng lực cho dắt đi qua, nhưng chung quy không địch lại trong lòng nhu nhược.

Không thấy vài lần, chung quanh vây quanh hai ba mươi người tự đều đi không sai biệt lắm.

Bất quá bọn hắn cũng là ba bước hai quay đầu, Bất Hủ tông dù sao cũng là lạc đà gãy vẫn lớn hơn ngựa, bọn họ còn muốn lấy gia nhập trong đó tu hành, làm sao người của Khảo Sơn tông vậy mà tới, hơn nữa tới vẫn là Khảo Sơn tông trưởng lão.

Mộ Ngôn thấy thế, cũng đi theo đắc ý cười, đồng thời hướng phía bốn phía hô: "Bất Hủ tông đã không phải là lúc trước Bất Hủ tông, muốn tu hành, muốn tại con đường này đi càng xa, gia nhập chúng ta Khảo Sơn tông mới có đường ra."

Đám người nghe được Mộ Ngôn, nhao nhao châu đầu ghé tai.

"Lần này người của Bất Hủ tông nhưng thâm."

"Khảo Sơn tông tham gia, Bất Hủ tông nghĩ phải dựa vào thu đệ tử chậm rãi lớn mạnh nguyện vọng khẳng định thất bại."

"Ai, còn muốn chạm thử vận khí gia nhập Bất Hủ tông, đáng tiếc a. Dù sao lạc đà gãy còn lớn hơn ngựa béo a!"

Đứt lòi, mọi người lần lượt rời đi Vân Lam sơn chân núi.

Ôn Bình lúc này có chút khó chịu mà nhìn trước mắt hai người, hỏi: "Hai người các người là đến đập phá quán a?"

Những lời này âm rơi xuống, còn không có đi xa người lập tức dừng lại bước chân.

Nói chuyện bắt đầu sắc!

Bất quá cũng không biết cái này người của Bất Hủ tông sẽ xử lý như thế nào.

"Yên tâm đi, đánh khẳng định là không đánh được, Tôn trưởng lão thế nhưng là người của Khảo Sơn tông."

"Khảo Sơn tông lại làm sao, Bất Hủ tông từng thế nhưng là nhị tinh tông môn, làm sao lại sợ một cái nhất tinh tông môn trưởng lão?"

"Người ngu rồi đi, người của Bất Hủ tông đều đi hết sạch, người không nghe nói a?"

"Yên nào, hôm nay khẳng định tan rã trong không vui, còn có thể thế nào. Về sau muốn tu hành, cũng chỉ có thể gia nhập Khảo Sơn tông."

Tiếng nghị luận còn chưa dừng lại, hai thanh âm lần lượt truyền đến!

Ba!

Ba!

Vừa nghiêng đầu, đám người chỉ thấy hai cái bóng đen bỗng nhiên bay ra ngoài, sau đó rơi xuống mấy mét bên ngoài trong bụi cỏ.

Bất quá không ai thấy không rõ bay ra ngoài là vật gì.

Bỗng nhiên một người kinh thanh hô: "Người của Khảo Sơn tông đâu?"

"Người đầu."

Đám người nhìn chung quanh, ánh mắt tụ tiêu cự tại trong bụi cỏ, chờ đợi lấy từ giữa ra tới người đến cùng là ai.

Bắt quá không cần nhìn, trong lòng bọn họ đều có đáp án.

Kháo Sơn tông hai người không thấy, Bắt Hủ tông hai người vững vàng đứng ở đó, kết cục, đáp án phi thường sáng tỏ a!

Kháo Sơn tông Tôn trưởng lão bị người khi trò xiếc đồng dạng cho ném ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Dương Nhạc Nhạc

Cũng không lâu lắm, rậm rạp lùm cây thoát ra một người, theo sát lấy một bên khác lại nhảy ra một người.

Một trước một sau, chính là Tôn trưởng lão cùng đồ đệ của hắc Mộ Ngôn.

"Các ngươi sẽ hối hận!"

Loading ad

Tôn trưởng lão không dám làm nhiều lưu lại, bởi vì mới kia mặt trắng thanh niên nắm vuốt hắc lúc, hắc ngay cả khí đều vận không được.

Hắc đã là luyện thể thập trọng, có thể cho hắc mạnh như vậy lực áp bách, chỉ có thể là 12 nặng thậm chí thập tam trọng luyện thể tu sĩ.

Sư phụ lưu lại ngoan thoại về sau, đồ đệ cũng không cam chịu yếu thế nói: "Các ngươi liền đợi đến Kháo Sơn tông trả thù đi!"

Bắt quá, Ôn Bình chỉ là nhàn nhạt trả lời một câu, "Phía trước đi thẳng, không đưa."

Hừ!

Tôn trưởng lão hừ lạnh một tiếng.

Ánh mắt rơi trên người Vân Liêu lúc mặt không khỏi run lên.

Khi hai người xám xịt rồi đi về sau, Ôn Bình ôm lấy tấm bảng gỗ, nhưng mà hướng về phía Vân Liêu nói: "Vân trưởng lão, cái này chuyển cái bàn nhiệm vụ tựu giao cho ngươi."

Vân Liêu im lặng gật đầu.

"Bảng hiệu cũng mang theo."

"Nha."

Đang lúc chuẩn bị cất bước về Vân Lam sơn đỉnh núi lúc, bên tai truyền lại hệ thống thanh âm

"Chúc mừng túc chủ, thành công hấp dẫn một luyện thể ngũ trọng tu sĩ, 15 tuổi, hơn nữa rất có tiền, khả năng ngày mai, cũng có thể là hôm nay liền sẽ tới."

"Rốt cuộc đã tới a!"

Ôn Bình cảm kích a, cái này lực hấp dẫn nghịch thiên thật đúng là không thể chê.

"Bắt quá túc chủ, đến đã tới, ngươi có thể hay không lưu lại còn được xem bản lãnh của mình."

"Yên tâm đi, chỉ cần hắc đến, ta cũng không tin hắc nguyện ý đi." Ôn Bình cười mở cười một tiếng, liếc mắt một bên không biết hắc vì sao bật cười Vân Liêu, "Không có việc gì, ta đã cảm thấy kia Tôn trưởng lão bị ngươi ném ra ngoài thật buồn cười."

"Tôm tép nhai nhép mà thôi." Vân Liêu nhàn nhạt trả lời một câu.

"Đi, trở về!"

Vỗ vỗ Vân Liễu bả vai, Ôn Bình cất bước hướng phía đỉnh núi đi đến.

...

]

Dương gia lấy làm tơ lụa sinh ý mà đứng ở Thương Ngô thành trăm năm, lúc đến hai mươi năm trước, Thương Ngô thành hơn phân nửa người mặc trên người quần áo cũng đã là Dương gia bán đi vải làm, tuyệt đối là eo quần bạc triệu chủ.

Đáng tiếc, trong nhà chưa từng đi ra tu sĩ. Cho nên có tiền nữa, tại Thương Ngô thành trong gia tộc vẫn là không coi là gì.

Về sau, Dương gia đương thời gia chủ tự đại lực bồi dưỡng hậu đại tu hành, thậm chí không tiếc trọng kim mời đến luyện thể tu sĩ tới cửa giảng bài.

Hai mươi năm qua, người trong tộc mới xuất hiện ló ló. Đáng tiếc, đương đại gia chủ nhi tử Dương Nhạc Nhạc, lại là một cái chính cống phế vật.

14 tuổi, vẫn như cũ chỉ có luyện thể nhất trọng.

Tất cả mọi người đều cho là hắn không có khả năng bước lên con đường tu hành lúc, cái này Dương Nhạc Nhạc chợt ở giữa một tiếng hét lên làm kinh người.

Một năm liên phá bốn cảnh, tại mấy ngày trước đây trong tộc thi đấu đoạt được khôi thủ.

Thế là, Dương gia người liền quyết định đem Dương Nhạc Nhạc đưa vào tông môn tu hành. Nhưng mà, cái này Dương Nhạc Nhạc Khảo Sơn tông không chọn, hết lần này tới lần khác tuyên đã xuống dốc Bất Hủ tông. Rơi vào đường cùng, Dương Nhạc Nhạc phụ thân chỉ có thể để quản gia cùng đi hắn đi Bất Hủ tông nhìn xem.

"Thiếu gia, Bất Hủ tông một năm qua này, trưởng lão đến đệ tử đa số gia nhập Khảo Sơn tông, mà lại là mang theo Bất Hủ tông đồ vật trôi qua. Công pháp cái gì đều bị mang đi, người cái này đi Bất Hủ tông học không đến cái gì."

Đi theo Dương Nhạc Nhạc thâm hậu lão quản gia tận tình khuyên bảo khuyên can lấy nhà mình thiếu gia, chỉ sợ hắn thật muốn nhập Bất Hủ tông.

"Người không có nghe nói sao? Bất Hủ tông bắt đầu thu đồ đệ, thật nhiều luyện thể tu sĩ đều đi, thể nhưng đều không ngoại lệ đều bị cự tuyệt, không có nội tình, bọn họ dám làm như thế sao?"

"Thiếu gia, người chỉ biết một mà không biết hai, kia Bất Hủ tông mở ra điều kiện nhập môn quá hà khắc rồi, đa số người là đi xem náo nhiệt. Hơn nữa bị từ chối một chuyện, cũng là truyền miệng lời đồn, không thể coi là thật."

"Chiếu người nói như vậy, cái này Bất Hủ tông ta thật sự là đi không được đi?"

"Khảo Sơn tông càng tốt hơn."

"Đi xem một chút đi, ta cũng không phải không phải muốn gia nhập Bất Hủ tông." Dương Nhạc Nhạc thật ra cũng không thể nói đi mục đích của Bất Hủ tông.

Dù sao hắn tự cảm giác có một loại sức mạnh dẫn dắt cái này hắn, ở trong lòng yên lặng nói cho hắn biết, nhất định phải đi Bất Hủ tông.

Loại cảm giác này phi thường vi diệu.

Dương Nhạc Nhạc cũng không tiếp tục cùng quản gia nhiều nói nhảm, cất bước đi tới Thương Ngô thành về phía tây, thẳng lên Vân Lam sơn.

Quản gia đã qua sáu mươi, bắt đầu già, cũng chỉ có thể đi theo lên Bất Hủ tông.

Leo lên ngàn tầng thêm đá về sau, Dương Nhạc Nhạc đứng ở chủ điện hạ quảng trường chỗ, ngẩng đầu nhìn hùng vĩ chủ điện.

Ánh mắt nhìn về phía kia muốn vọt lên cự hồ lúc, trong lòng càng là vô cùng kinh hãi.

Quả nhiên là đại phái!

Mặc dù đã xuống dốc, vẫn như trước là Khảo Sơn tông loại kia vừa quét khỏi nhất tinh tông môn không có cách sánh ngang.

Bất quá khi đi về phía trước hai bước về sau, căn bản tự không thấy người. Đi tới chủ điện, chủ điện cũng là trống rỗng.

La lên vài tiếng không có kết quả về sau, Dương Nhạc Nhạc liền nghĩ xuống núi, chính quay người, liền thấy chủ điện ngoại trạm lấy một người.

Mặt trắng như ngọc, phong độ nhẹ nhàng, mặt trời lặn dư huy vậy ở phía sau hắn lúc, hoàng hôn chỉ sắc tựa hồ chỉ là vì tô đậm hắn mà xuất hiện.

Vân Liễu mở miệng hỏi: "Người tìm ai?"

"Ách, ngài đừng hiểu lầm, ta nghe nói Bất Hủ tông thu đệ tử, cho nên ta đến xem." Dương Nhạc Nhạc thấy Vân Liễu sắc mặt lãnh đạm, cũng biết bản thân tự tiện xông vào chủ điện khẳng định là đường đột, vội vàng lúng túng giải thích.

"Người xác định?"

Vân Liễu ngưng thần, thăm dò thiếu niên cảnh giới, luyện thể ngũ trọng, theo sát lấy hỏi: "Người lớn bao nhiêu?"

"Vừa qua khỏi 15."

"Kỳ quái, Bất Hủ tông không phải không rơi một năm sao? Làm sao có nhiều người như vậy tới." Vân Liễu nghi hoặc thì thầm một tiếng, chợt trong đầu hiện lên Ôn Bình lúc trước bộ kia phong khinh vân đạm biểu lộ.

"Tiền bối, ngài nói gì?"

"Không có gì, người đi theo ta đi, thu đệ tử sự tình chúng ta tông chủ phụ trách." Vân Liễu quay người, mang theo Dương Nhạc Nhạc hướng trọng lực trận mà đi, lại muốn đến Trọng Lực trận lúc, Vân Liễu chợt nhớ tới một sự kiện, liền vội hỏi người sau lưng, "Người muốn nhập tông, tiền mang đủ chưa?"

Dương Nhạc Nhạc ngẩng ra một lúc, không hiểu hỏi: "Mang tiền?"

"Muốn... Nghĩ muốn gia nhập Bất Hủ tông, muốn giao nạp thiên kim." Vân Liễu có chút không thích ứng chiếu vào Ôn Bình nói một lần.

"Nhập môn cần giao nhiều tiền như vậy?"

Không riêng gì Dương Nhạc Nhạc mộng, một bên lão quản gia cũng hơi kinh ngạc, hẳn vốn cho là thiên kim nhập môn phí chính là một cái lời đồn, không thể coi là thật.

Vân Liễu liếc nhìn hai người biểu lộ, không nói thêm gì, mang theo hai người tới Trọng Lực trận bên ngoài lúc, nói: "Chúng ta tông chủ ngay ở phía trước, "

"Lại đây ngồi đi, uống chén trà, giải giải khát." Lúc này, Ôn Bình thanh âm từ phía trước truyền đến.

Đám người không đi hai bước, liền thấy ngồi tại trước bàn đá Ôn Bình.

Lại nhìn thấy trẻ tuổi như vậy Bất Hủ tông tông chủ về sau, Dương Nhạc Nhạc không có lại đợi tại Bất Hủ tông tâm tình.

"Trọng Lực trận sử dụng quy tắc: Phổ thông đệ tử một ngày 3 canh giờ.... Mỗi canh giờ 10 mai kim tệ."

Nhìn thấy cái này, Dương Nhạc Nhạc kết hợp thiên kim nhập môn phí sự tình, mới hiểu được, hóa ra Bất Hủ tông đã biến thành nơi vơ vét của cải.

"Thiếu gia, chúng ta đi thôi, bọn họ là lừa gạt tiền." Một bên lão quản gia thấp giọng nói một câu.

Nhưng mà, lại nhỏ giọng, Ôn Bình còn có thể nghe thấy.

Ôn Bình nói: "Vân trưởng lão, người dùng tiền dùng qua, giải thích một chút đi."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Người đệ tử thứ nhất

Vân Liễu gật gù, sau đó bắt đầu giảng giải lên Trọng Lực trận thu phí tồn tại, cùng đem Trọng Lực trận đối với tu luyện có ích nói một lần.

Dương Nhạc Nhạc còn không nghe xong tựu đánh gãy Vân Liễu, nói: "Người đây cũng quá già đi, trên đời này làm sao có loại này thần kỳ chi địa?"

Vân Liễu thao thao bất tuyệt nói một phen, nhưng tại Dương Nhạc Nhạc nghe tới nói tới chi ngôn cực kỳ hoang đường.

"Ta là sẽ không gạt người."

Loading ad

"Nói mà không có bằng chứng, người thích làm sao bện thành làm sao biên. Ta Dương Nhạc Nhạc không phải người ngu, tin các người mới là lạ. Quản

gia, đi, chúng ta đi Kháo Sơn tông nhìn xem."

Nói xong, đảo mắt muốn đi.

Đối phương muốn đi, vậy đem hấn cũng làm làm lừa đảo ánh mắt quả thực để Vân Liêu có chút tức giận, "Ta đường đường luyện thể thập tam trọng tu sĩ, tại Tinh Duyệt thành gia tài mấy chục vạn kim, sẽ lừa ngươi từng bước từng bước luyện thể ngũ trọng?"

Luyện thể thập tam trọng?

Dương Nhạc Nhạc nghi ngờ liếc nhìn người trước mắt.

15 tuổi đạt tới luyện thể ngũ trọng, đã có thể làm nhất tinh tông môn hạch tâm đệ tử, thậm chí có thể gia nhập tam tinh tông môn.

20 tuổi luyện thể thập tam trọng tự càng không cần phải nói, nhất tinh tông môn tông chủ cũng chỉ đến như thế.

Loại nhân vật này làm sao lại tại cái này ngay cả nhất tinh đều không phải Bất Hủ tông.

Chột cười cười, "Ngươi là luyện thể thập tam trọng tu sĩ? Ngươi nhìn bất quá 20 tuổi, nếu như 20 tuổi tự có thể tu hành đến luyện thể thập tam trọng. Ngươi sẽ đợi tại cái này nhỏ nhỏ Thương Ngô thành?"

Ôn Bình nín cười nhìn xem Vân Liêu, một cái luyện thể thập tam trọng đại tu sĩ lại bị xem như lừa đảo.

Rốt cục vẫn là buồn cười.

"Ngươi là cái thứ hai xem nhẹ hấn. Cái thứ nhất nếu không phải ta ngăn đón, hấn đã đem người kia tay cho bẻ gãy."

"Vân trưởng lão, lần thứ hai ta tự không ngăn, ngươi tùy tiện."

Vân Liêu nghe thôi, ánh mắt lạnh dần, khí thế lập tức liên tục tăng lên, lại mở miệng lạnh giọng nói: "Ngươi sẽ vì ngươi nói ra trả giá đắt."

Cảm giác được kia cỗ khí thế bàng bạc về sau, Dương Nhạc Nhạc biến sắc.

Người trước mắt lại còn thật sự là đặc biệt mạnh luyện thể tu sĩ, bất quá hấn cũng không sợ, mạnh tự mạnh đi, chẳng lẽ hấn còn sợ sao?

"Đến hay lắm!"

Vừa dứt lời, hấn liền thấy Vân Liêu đánh tới trên tay bắm vào một tảng màu lam nhạt đồ vật, giống hóa diễm.

Nhìn thấy cái này về sau, Dương Nhạc Nhạc sợ.

Bạch!

Dương Nhạc Nhạc thân hình theo sát lấy khẽ động.

Không hề nghĩ ngợi trực tiếp hiện lên 90° tới một cái to lớn cúi đầu!

"Tiền bối, ta sai rồi."

Nội khí ngoại phóng!

]

Luyện thể thập tam trọng mang tính tiêu chí năng lực!

Nói đùa, cái này nếu để cho đánh lên một bàn tay, không được mặt đều đánh lệch nghiêng?

Cạch!

Ôn Bình chén trà trong tay không cẩn thận bị bóp nát.

"Ha ha! Tiểu tử này thật có ý tứ."

Vân Liêu cố nén lửa giận trong lòng, đối phương như là đã dạng này, cũng không tốt lại động thủ, chỉ có thể lạnh giọng khiển trách: "Cút!"

"Đi thôi, tiểu tử. Ngươi mặc dù miễn cưỡng đạt đến ta Bất Hủ tông nhập môn tiêu chuẩn, đáng tiếc, ngươi vừa chọc phải ta Bất Hủ tông luyện thể thập tam trọng trưởng lão giảng dạy. Nếu là còn muốn lấy gia nhập Bất Hủ tông, ngươi ngày sau thời gian khổ cực coi như không dứt."

Dứt lời, Ôn Bình tự đứng người lên, đem bị mồ hôi thấm ướt áo cho cởi bỏ.

Đang chuẩn bị tiến nhập Trọng Lực trận lúc, Dương Nhạc Nhạc bỏ qua một bên lời kéo tay hắn muốn rời khỏi cái này lão quân gia, hướng về phía Ôn Bình nói chuyện.

"Tông chủ, ta muốn gia nhập Bát Hủ tông."

"Xác định?"

Ôn Bình vô ý thức liếc mắt Vân Liễu.

"Xác định!"

"Đây chính là chính người nói, kia trước tiên đem nhập môn phí giao một chút, sau đó tự nghe Vân trưởng lão an bài."

"Vâng."

Dương Nhạc Nhạc gật gù, vội vàng từ lão quân gia trong ngực rút ra một trương bách kim kim phiếu, đưa cho Ôn Bình.

"Tông chủ, đây là 100 mai kim tệ, hôm nay đi ra ngoài vội vàng không mang nhiều tiền như vậy, trước thiếu 900 kim có thể chứ? Mấy cái sáng sớm ngày mai ta nhất định mang tiền đến bổ đủ."

"Thật xin lỗi, ta đây là tông môn, không phải cửa hàng, tổng thể không ký sổ. Ngày mai mang tiền đến, vậy liền ngày mai mới có thể xem như ta Bát Hủ tông đệ tử." Ôn Bình không có nhận kia bách kim kim phiếu, lại là một chỉ Trọng Lực trận, "Nghĩ không muốn đi vào thử một chút?"

"Nghĩ!"

Dương Nhạc Nhạc liên tiếp gật đầu.

...

Đề quân gia tự hành sau khi xuống núi, Dương Nhạc Nhạc hướng hòm sắt bên trong ném đi 30 mai kim tệ, chọt đi vào Trọng Lực trận bên trong.

"Đúng như cùng đại sơn áp đỉnh." Cảm nhận được thân thể đột nhiên biến nặng thật nhiều, Dương Nhạc Nhạc trong lòng hết sức kinh ngạc.

Nghe là một chuyện, tự mình thể nghiệm thì là một chuyện khác.

Nếu như không phải đứng tại cái này, có người liền xem như cầm vạn kim ra tới, hắn cũng sẽ không tin tưởng sẽ có loại này tồn tại đặc thù.

Dựa theo công pháp vận chuyển chu thiên, khí chuyển tốc độ quả nhiên như là Vân trưởng lão nói tới tăng lên 9 lần tốc độ.

Một bên Ôn Bình thanh âm sâu kín truyền đến, "Tuyển hình thức chiến đấu thử một chút."

"Nha." Dương Nhạc Nhạc lên tiếng.

Nhìn trước mắt bắn ra hai cái tuyển hạng, Dương Nhạc Nhạc không chút do dự lựa chọn cái thứ hai.

...

Vào đêm.

Dương Nhạc Nhạc càng không ngừng tại chạy bên trên Trọng Lực trận bên trong, tốc độ cũng không phải là rất nhanh, chỉ có thể miễn miễn cưỡng cưỡng tránh thoát bốn đạo laser một đạo mà thôi.

Mồ hôi đã thấm thấu áo, chính càng không ngừng thuận cảm hướng xuống chảy xuống.

Khí thô càng không ngừng thở gấp.

Thế nhưng mệt mỏi, cũng vui vẻ lấy!

Thật ra hắn có một cái bí mật, có thể trong vòng một năm vượt qua tứ trọng cảnh giới, dựa vào chính là hắn từ núi ở bên trong lấy được công pháp. Kia là một bộ hoàng cấp thượng đẳng công pháp, tu luyện đại thành có thể tăng lên đến Thông Huyền cảnh đỉnh phong.

Đến nay hắn mới tu luyện nhập môn, dù vậy, mang đến cho hắn hiệu quả và lợi ích cũng là to lớn.

Thế nhưng là hắn phát phát hiện mình nhập môn về sau, chút thành tựu tựa hồ vô vọng, có lấp kín bức tường vô hình ngăn tại trước mắt.

Chuyện này hắn lại không dám cùng người khác nói, sợ đối phương ngấp nghé công pháp của hắn.

Nhưng tại cái này Trọng Lực trận bên trong, tầng kia bình chương vô hình đột nhiên trở nên mỏng. Nguyên bản ngăn cản tại nhập môn đến chút thành tựu ở giữa ngăn cách như là một ngọn núi lớn, nhưng bây giờ thật giống như một tầng giấy cửa sổ đồng dạng.

Chỉ đợi xuyên phá, liền nhập chút thành tựu.

Mà xuyên phá nó thời gian, hẳn đoán chừng tối đa chỉ cần thời gian một tuần, thậm chí một tuần thời gian đều không cần.

Hắn lúc này cuối cùng minh bạch, vì cái gì từ nơi sâu xa Bất Hủ tông tựa hồ có đồ vật gì dẫn dắt hắn.

Hóa ra chính là cái này Trọng Lực trận.

"Cái này Bất Hủ tông đừng bảo thiên kim nhập môn phí, cho dù là vạn kim, ta cũng nguyện ý cho." Dương Nhạc Nhạc thâm hạ quyết tâm, sáng sớm ngày mai hắn tựu mang tiền đến gia nhập cái này Bất Hủ tông. Từ nay về sau ngay tại Bất Hủ tông tu hành.

Ôn Bình thanh âm sâu kín truyền đến, "Muộn như vậy, còn không có ý định đi?"

"Không vội."

Dương Nhạc Nhạc gật gù, ánh mắt trong lúc lơ đãng liếc qua Ôn Bình, lộ ra một cái to lớn khuôn mặt tươi cười.

Ngẩng đầu lại nhìn một chút đã hoàn toàn sắc trời tối xuống về sau, hắn đình chỉ tu hành, cũng không quay đầu lại chạy xuống núi.

Bất quá nửa trên đường lại đ-ng phải Vân Liêu.

Vân Liêu dùng cánh cáo ngữ khí nói với hắn Trọng Lực trận sự tình không cần tuyên dương ra ngoài, để tránh tạo thành phiền toái không cần thiết.

Dương Nhạc Nhạc gật gù, bất quá Vân Liêu ngược lại là nhắc nhở hắn.

Hắn có một người bạn, đang lo lắng về sau muốn hay không gia nhập một cái tông môn, không bằng đem nàng cũng kéo đến Bất Hủ tông đến?

Hỏi thăm qua Vân Liêu về sau, không có bị phản đối, Dương Nhạc Nhạc vui mừng, đạp trên bóng đêm liền rời đi Bất Hủ tông.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Đây chỉ là bắt đầu

Đêm xuống, vạn vật im tiếng.

Ôn Bình từ Trọng Lực trận bên trong lê bước chân nặng nề đi ra, cứ việc đồ lót đều bởi vì mồ hôi mà dính chung một chỗ, đi trên đường hết sức không được tự nhiên, nhưng trên mặt vẫn như cũ lộ ra vui vẻ chi sắc. Bởi vì hắn vừa mới đột phá đến luyện thể bát trọng.

Như hôm qua đồng dạng, Ôn Bình trở lại Thỉnh Vũ các ngon lành là vượt qua một buổi tối. Chuyển đường buổi sáng thì đi theo Vân Liêu cùng một chỗ tại Trọng Lực trận bên trong tu hành, buổi chiều hai người lại xách cái bàn, tám băng gỗ đi tới Vân Lam sơn chân núi.

Nhưng mà hạ sơn về sau, Ôn Bình ngồi ở kia đợi rất lâu, cũng không thấy có người tới.

Loading ad

Vắng ngắt, cùng hôm qua náo nhiệt hoàn toàn thành tương phản.

Ôn Bình vội vàng ở trong lòng hỏi: "Hệ thống, chủ điện lực hấp dẫn công năng ngươi có phải hay không nhót?"

"Vẫn như cũ mờ ra."

"Vậy làm sao một hai giờ, không có người nào tới này?"

Câu nói này hệ thống không có trả lời.

Khả năng nó chính ở trong lòng nghĩ thầm: Ngươi hỏi ta, ta đi hỏi ai đây?

Ôn Bình liếc qua nhàn rỗi không chuyện gì Vân Liêu, nói: "Vân trưởng lão, ngươi tại cái này ngồi biết, một cái xế chiều đều không có một người đến, ta bốn phía đi vòng vòng, nhìn xem có phải là đã xảy ra chuyện gì "

Thấy Ôn Bình đứng lên thật muốn đi, Vân Liêu trong lòng có chút bất đắc dĩ.

Có người đến mới kỳ quái a?

Bất Hủ tông xuống dốc, không người đến không phải rất bình thường sao?

Hon nữa liền xem như người đến, không phải cũng sẽ bị người một tiếng cự tuyệt, tới hay không lại có quan hệ gì đâu?

Bất quá hẳn cũng không có đem lời nói này nói ra, đưa mắt nhìn Ôn Bình rời đi về sau, ngồi trên ghế nhắm chán hừ lên ca tới.

Từ Vân Lam sơn chân núi rời đi về sau, Ôn Bình dọc theo đường đi bắt đầu đi dạo, ý đồ từ những nhân khẩu này nghe được đến chút tin tức gì. Đáng tiếc, son phần trải lão bản nói chuyện là nhan giá trị, trang điểm, trong từ lâu người nói chuyện là việc nhà.

Từ Ôn Bình bên cạnh đi qua người, đều tại cùng người bên cạnh thổi ngưu bức.

Bất quá đi không bao xa, con đường này mới đi đến một nửa lúc, Ôn Bình liền thấy một cái chướng mắt đồ vật.

Một trương hình chữ nhật cái bàn, hai cái ghế cùng một trương bảng biểu, hai cái mặc trường bào màu đen thanh niên ngồi ở kia.

Phái đoàn thấy thế nào làm sao như chính mình làm đệ tử chiêu mộ chỗ.

Hon nữa tại bên cạnh của bọn hắn cũng bày biện một cái thẻ bài.

Trên đó viết vài cái chữ to —— Khảo Sơn tông đệ tử tuyển nhận chỗ!

Một tên thiếu niên đang từ đường kia qua, kết quả tựu bị trong đó một tên thanh niên áo bào đen cho gọi lại, "Tiểu tử, ngươi đi đâu?"

Hắn ai cũng không có quản, lại gọi lại đi bên đường đi qua thiếu niên.

Ôn Bình mắt nhìn thiếu niên tư liệu.

Dương Nghĩa

]

Giới tính: Nam

Tuổi tác: 13

Cảnh giới: Luyện thể nhị trọng

Rất phổ thông tư chất, rất phổ thông cảnh giới.

Ôn Bình chú ý tới, những cái kia không có tu vi cảnh giới người, tại bọn họ bên cạnh tản bộ mấy cái vừa đi vừa về bọn họ cũng không lý tới hội.

Lúc này, hắn vẫn không rõ tựu thật là đồ đàn.

Những người này vậy mà nửa đường tiết hồ!

Đem hấp dẫn năng lực lấy được người đều cản lại.

"Ta đi Bất Hủ tông." Thiếu niên có chút ngại ngần hỏi đáp.

"Đi Bất Hủ tông làm gì?"

"Nghe nói Bất Hủ tông bắt đầu thu đệ tử, ta muốn đi thử thời vận."

Vừa nghe thấy lời ấy, tra hỏi thanh niên sắc mặt tựu trở nên nghiêm túc, thoạt nhìn như là tức giận.

Không giận tự uy đáng về đem thiếu niên dọa đến thân thể đều co lại thành một đoàn.

"Ai nói cho người nói Bất Hủ tông bắt đầu thu đệ tử rồi? Bất Hủ tông cũng bị mất, toàn bộ Thương Ngô thành thu đệ tử vền vền chỉ có chúng ta Khảo Sơn tông."

"Nhưng là bằng hữu ta hôm qua đều đi..." Nhưng mà, còn chưa nói xong bị đối phương trực tiếp cắt đứt.

"Đi cái gì đi, chỗ này thu đệ tử tông môn chỉ có chúng ta Khảo Sơn tông. Muốn tu hành, tựu gia nhập chúng ta Khảo Sơn tông, nếu không người liền về

nhà đi, tự mình tu hành tự mình."

"Nha..." Thiếu niên bị câu nói này trấn trụ, vội vàng tại Kháo Sơn tông phiếu báo danh bên trên viết lên tên của mình.

"Đi thôi, sau bảy ngày đi Kháo Sơn tông tham gia nhập môn khảo hạch."

"Nha."

Đáp ứng về sau, áo đen thanh niên cái này mới thả thiếu niên rời đi.

Ôn Bình chỉ là đứng ở đó nhìn hai phút đồng hồ, nhưng phạm là mười tuổi hướng bên trên, bọn họ đều sẽ cản lại, mà những cái kia đã bắt đầu tu hành, hoặc là bị đuổi đi, hoặc là tự tham gia Kháo Sơn tông nhập môn khảo hạch.

Mặc dù không nhìn thấy 15 tuổi tự luyện thể ngũ trọng thiên tài, thể nhưng tới một cái bị đuổi đi một cái, Ôn Bình vẫn còn có chút tức giận.

Vốn phải là hấn thành quả, lại bị những người này cho đánh cắp. Chẳng lẽ nó Kháo Sơn tông cầm đi nửa cái Bất Hủ tông, còn không vừa lòng sao?

Đang lúc Ôn Bình muốn lên không cho người của Kháo Sơn tông một bài học lúc, bỗng nhiên cảm giác được có người từ phía sau lưng đang đến gần tự mình, bước chân phi thường nhẹ nhàng, bên tai truyền lại một cái có chút nhu hòa mà dễ nghe thanh âm.

"Đây chỉ là một bắt đầu."

Thanh âm rất êm tai, còn kèm theo một cổ nhàn nhạt hương hoa đập vào mặt, thế nhưng trong giọng nói lại nghe không đến bất luận cái gì ánh nắng.

Âm trầm, còn có lãnh khốc, dung hợp tại trong câu chữ ở giữa.

Ôn Bình nhìn lại, người đến là một cái cùng hấn một kích cỡ tương đương cô nương, rất xinh đẹp, nếu như nhất định phải hình dung một phen, đó chính là mẫu đơn chi tư, bách hợp vẻ đẹp, là loại kia đi trên đường phố quay đầu suất đặc biệt cao loại hình.

Người này Ôn Bình thật đúng là nhận biết, bất quá đối mặt nàng lúc Ôn Bình tâm là có chút phức tạp.

Bởi vì hấn là Bất Hủ tông trước kia trưởng lão nữ nhi, về sau đi theo trưởng lão cùng rời đi Bất Hủ tông, gia nhập Kháo Sơn tông.

"Thi Hoa, đã lâu không gặp." Ôn Bình thấp giọng lên tiếng chào.

"Đã lâu không gặp." Thi Hoa cười một tiếng, bất quá tiểu dung lại vô cùng cứng nhắc, "Nghe nói người bây giờ cũng định trọng chấn Bất Hủ tông rồi?"

"Chưa nói tới trọng chấn đi, chỉ là không muốn để cho Bất Hủ tông hủy trong tay ta. Phụ thân, mẫu thân hiện tại tung tích không rõ, bất quá bọn hấn chung quy về có trở về ngày đó."

Thi Hoa dò xét vài lần Ôn Bình, mà rồi nói ra: "Người thay đổi thật nhiều, trước kia người người lấy xuyên thanh sơn lưu thủy sam làm vinh thời điểm, người nhưng xưa nay không mặc nó. Hiện tại không ai xuyên thanh sơn lưu thủy sam, người lại mặc vào."

Thanh sơn lưu thủy, nhìn mà phát khiếp.

Câu nói này trước kia Thương Ngô thành thế nhưng là danh ngôn, bất kể là ai nhìn thấy thanh sơn lưu thủy sam liền sẽ thu liễm phong mang của mình.

Nhưng từng Ôn Bình, mười năm đều không có mặc qua một lần.

Ôn Bình dùng tay vung lên quần áo một tấm vải, vừa cười vừa nói: "Không phải liền là một bộ y phục sao? Người cũng thay đổi thật nhiều, trở nên thành thực, trở nên càng có mị lực."

"Người còn học xong ninh nốt."

"Ta nói chỉ là sự thật mà thôi."

Đối với Ôn Bình tán dương, nàng lại không có cái gì tiểu dung, ngược lại thờ dài, nói: "Đáng tiếc, người nên biến thời điểm không có biến, lúc này lại chuyển biến cũng không làm nên chuyện gì. Lúc trước nếu như người cũng giống bây giờ đồng dạng, sẽ vì Bất Hủ tông cân nhắc, kia phụ thân ta cũng sẽ không mang người rời đi Bất Hủ tông."

"Thi Hoa, người là tới cùng ta chào hỏi, vẫn là đến tổn hại ta."

"Ta chỉ là ăn ngay nói thật."

Nói thật, Thi Hoa vốn là không muốn lên trước cùng Ôn Bình chào hỏi, hai người thân phận bây giờ đứng chung một chỗ sẽ rất xấu hổ.

Thế nhưng là làm từng bằng hữu, Thi Hoa vẫn là quyết định đi lên cùng hấn trò chuyện chút.

Tại trong trí nhớ của nàng, Ôn Bình nhân hiệu rất phổ thông, căn bản cũng không có một cái thiếu tông chủ bộ dáng.

Chưa nói tới hoàn khổ, nhưng lại không có cái gì hành động. Mà tại cái vòng này, không có vô cùng nhất chuyện đáng sợ nhất. Phụ thân nàng từng đã cho Ôn Bình thời gian nửa năm, chỉ cần hắn nguyện ý gánh vác Bất Hủ tông chủ vị trí, liền sẽ không rời đi Bất Hủ tông. Nhưng mà, rốt cục cái này chờ đợi là lấy thất lạc mà kết thúc.

Mặc dù Ôn Bình hiện tại thay đổi, nhưng lại còn chưa đủ thông minh.

Thiết lập cái gì thiên kim nhập môn phí, cùng 15 tuổi luyện thể ngũ trọng tiêu chuẩn, thật giống như trò cười đồng dạng.

Từng Bất Hủ tông có thể dạng này, thể nhưng hiện tại Bất Hủ tông không có tư cách.

Theo đó, Thi Hoa lại mở miệng nói ra: "Khảo Sơn tông tông chủ đêm qua tính cả trưởng lão hội phát ra mệnh lệnh, chuẩn bị tiếp nhận Bất Hủ tông địa bàn, muốn đem Vân Lam sơn vạch đến Khảo Sơn tông phạm vi thể lực. Cho nên, đây chỉ là bắt đầu."

Dứt lời, Thi Hoa một chỉ đường đi xa xa Khảo Sơn tông đệ tử chiêu mộ chỗ!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Ôn Bình khiến người thất vọng

Nghe được câu này, Ôn Bình trên mặt ý cười hoàn toàn không có.

Hiện tại Khảo Sơn tông, thật ra tại hai mươi năm trước chẳng qua là một đám lưu dân thành lập được doanh địa mà thôi, bọn họ từ một cái khác thành bị đuổi giết đến Thương Ngô thành, là phụ thân của hắn dẫn người giúp bọn hắn đuổi đi người truy kích, cũng là phụ thân của hắn cho bọn hắn sinh tồn không gian.

Thương Ngô đời trước thành chủ chó độ, là một cái cực độ không chào đón không rõ lai lịch kẻ ngoại lai người.

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

Là phụ thân của hắn lực bài chứng nghị, nói ra hữu dụng nãi đại, có bao dung Thương Ngô thành mới có thể giàu mạnh. Dạng này bọn họ mới có tại Thương Ngô thành biên giới thành lập thuộc về mình doanh địa cơ hội, cũng có cùng Thương Ngô thành người lai vắng quyền lợi.

Mười năm trước, bọn họ bỗng nhiên xây tông, hào Khảo Sơn tông.

Nhất viết lên núi kiếm ăn.

Nhị viết nó vì chỗ dựa.

Tục ngữ nói một núi không thể chứa hai hổ, hai cái tông môn đồng thời tồn tại một cái trong thành, khẳng định sẽ sinh ra tài nguyên phân hoá, ngày đó, chỉ ít có ba cái thương hội ném đến Khảo Sơn tông danh nghĩa, Bất Hủ tông nhìn ở trong mắt, cũng không có làm khó dễ bọn họ.

Bởi vì phụ thân của hắn tuân theo bao dung tâm, cho phép Khảo Sơn tông phát triển.

Thế nhưng là, Bất Hủ tông gặp rủi ro về sau, Khảo Sơn tông chợt ở giữa có một cái khác phó gương mặt. Không chỉ cướp đi Bất Hủ tông tại Thương Ngô thành phồn thịnh, chèn ép Bất Hủ tông tại Thương Ngô thành thương hội, nửa năm trước càng là đào đi Bất Hủ tông hơn phân nửa người.

Phụ thân hắn nửa đời người lý niệm cũng là nghĩ thành lập một cái hài hòa Thương Ngô thành, thế nhưng Khảo Sơn tông tựa hồ căn bản cũng không nghĩ dạng này. Khi đó, Ôn Bình mới biết được, bọn họ trước đó bình tĩnh chỉ là giả tượng, chỉ là đang chờ Bất Hủ tông cho bọn hắn cơ hội mà thôi.

Lúc qua nửa năm, bọn họ vậy mà lại bắt đầu động ý nghĩ xấu!

Có thể nhẫn nại không thể nhẫn nhục.

Đang lúc Ôn Bình lâm vào suy tư bên trong lúc, Thi Hoa ở một bên hỏi thăm về đến, "Ôn Bình, ngươi có đang nghe sao?"

"Đang nghe."

"Ngươi tự lo liệu lấy đi, Khảo Sơn tông hiện tại thể không thể đỡ, không được bao lâu bọn họ liền sẽ bắt đầu áp dụng kế hoạch."

"Người của phủ thành chủ, bọn họ sẽ không mặc kệ a?"

Ôn Bình nhớ kỹ, lúc trước phụ thân cùng thành chủ cộng đồng áp dụng qua một đầu luật pháp, tựa là không cho phép tông môn ở giữa sinh ra đấu tranh.

Cứ như vậy cho dù là hẳn không làm tông chủ, vẫn như cũ có thể để hai cái tông môn ở giữa hài hòa chung sống.

Kháo Sơn tông nếu quả thật muốn làm như thế, người của phủ thành chủ hẳn là sẽ không khoan tay đứng nhìn.

Thi Hoa lại lắc đầu, nói: "Phủ thành chủ luật pháp đối Bất Hủ tông xác thực có lợi, không cho phép tông môn ở giữa sinh ra đấu tranh, thế nhưng là Bách Tông Liên Minh Hội. Bách Tông Liên Minh chế độ, chính là cho phép tinh cấp tông môn chiếm đoạt môn phái tán tu."

"Bách Tông Liên Minh?"

"Hơn nữa Bách Tông Liên Minh chế độ là lại trợ giúp tinh cấp tông môn chiếm đoạt môn phái tán tu, Kháo Sơn tông chỉ cần bày đồ cúng đoạt được ba mươi phần trăm là được rồi."

]

"Làm sao ngươi biết?"

"Bởi vì ta có ý hiểu qua Bách Tông Liên Minh, đi, nói đến thế thôi đi, ta hiện tại là người của Kháo Sơn tông, nói nhiều sai nhiều."

"Ngươi có thể trở về, hiện tại Bất Hủ tông đã không phải là trước kia." Hiện tại Bất Hủ tông có luyện thể thập tam trọng tu sĩ tọa trấn, Kháo Sơn tông làm nhất tinh tông môn, tôi cường giả cũng chỉ là luyện thể thập tam trọng mà thôi.

Hơn nữa còn có Trọng Lực trận tồn tại, lưu người năng lực tuyệt đối không so với lúc trước cái kia "Thanh sơn lưu thủy, nhìn mà phát khiếp" Bất Hủ tông kém.

Thi Hoa uyển chuyển cự tuyệt, "Không được, ta tại Kháo Sơn tông trôi qua rất tốt."

"Tốt a."

Ôn Bình cũng không có có thất lạc.

Chuẩn xác mà nói, hẳn biết Thi Hoa sẽ trả lời như vậy.

Tới hàn huyền sau khi, Thi Hoa muốn đi gấp chỉ tâm dần dần dày, Ôn Bình muốn giữ lại nói một câu cũng càng phát ra khó khăn.

Về sau, Thi Hoa lại trời xui đất khiến hỏi một câu, "Hiện tại Bất Hủ tông làm sao không đồng dạng?"

Ôn Bình cười cười, vội vàng giải thích: "Ta vừa mới thu cái luyện thể thập tam trọng tu sĩ làm trưởng lão, tiện thể còn thu người đệ tử, tuổi không lớn lắm 15 tuổi, miễn cưỡng đến luyện thể ngũ trọng."

"Thật sao?"

"Ừm, tóm lại, hiện tại Bất Hủ tông tuyệt đối có thể lần nữa vượt qua Kháo Sơn tông."

Nhưng mà, hẳn nhưng lại không biết Thi Hoa hiện tại đang suy nghĩ gì.

Thi Hoa chỉ cho rằng Ôn Bình là tại mạo xưng là trang hảo hán mà thôi, hơn một năm, nàng coi là Ôn Bình trưởng thành.

Từ mặc vào thanh sơn lưu thủy sam bắt đầu, Ôn Bình nên thành thực lên, biết bản thân không còn là Bất Hủ tông thiếu tông chủ.

Thật không nghĩ đến còn ngây thơ như vậy.

Khoác lác đều không tính toán một chút nó hợp lý tính, luyện thể thập tam trọng tu sĩ nếu như có thể nhận được lời nói, kia Kháo Sơn tông không đã sớm đem Thương Ngô thành cảnh nội đều cho thu nhập dưới trướng rồi?

Luyện thể thập tam trọng tu sĩ, hoặc là chính là nhất tinh tông môn trưởng lão hoặc là tông chủ. Lần nữa cũng là một vài gia tộc lớn lão tộc trưởng, không tới gia tộc diệt vong lúc là sẽ không xuất thủ loại kia ẩn sĩ cao nhân.

Bọn họ đứng ra, tại Thương Ngô thành cũng có thể bằng vào sức một mình khuấy động phong vân, như thế nào lại gia nhập một cái xuồng dốc không tinh tông môn.

Thi Hoa chợt nói: "Nếu không, ngươi đi xin thăng tinh a?"

"Thăng tinh?"

"Bách Tông Liên Minh tại Thương Ngô thành có một cái phân hội, ngươi chỉ cần lấy Bất Hủ tông tông chủ thân phận đi đệ trình tư liệu, đưa ra thăng tinh

xin. Sau ba tháng, Bách Tông Liên Minh mới sẽ phái người đến Thương Ngô thành đối Bất Hủ tông tiến hành xác minh. Trong lúc này ba tháng, Bách Tông Liên Minh là không thể tiếp nhận Kháo Sơn tông ủy thác. Bách Tông Liên Minh không giúp được Kháo Sơn tông, Kháo Sơn tông liền sẽ không vi phạm Thương Ngô thành phủ thành chủ ý chí. Người tự có ba tháng thời gian thờ đóc, người có thể dùng ba tháng này sắp xếp thời gian một chút đường ra."

"Người không phải là muốn nói để ta thừa dịp ba tháng này đem Bất Hủ tông nên bán bán, sau đó khác mưu đường ra a?"

"Ta chính là ý tứ này."

"Choáng." Ôn Bình bất đắc dĩ cười một tiếng.

Bất quá chợt có bắt đầu một lần nữa dò xét Thi Hoa.

Hiện tại Bất Hủ tông xác thực thể đơn lực bạc, trừ Văn Liêu cùng sắp gia nhập tông môn Dương Nhạc Nhạc bên ngoài, còn có ai?

Một khi Kháo Sơn tông đột kích, lại có thể đỡ nổi cái gì?

Thế nhưng một khi có ba tháng này thờ đóc thời gian, Kháo Sơn tông không dám quang minh chính đại đánh lên núi liền dễ làm.

Có hệ thống siêu cấp tông môn, hẳn là có thể ngăn con sóng dữ.

Bách Tông Liên Minh sự tình hẳn biết đến mặc dù không nhiều, thế nhưng cũng biết, nhất tinh tông môn tiêu chuẩn là: Luyện thể thập tam trọng trường lão một, đệ tử trăm người. Thế nhưng cái này đệ tử không có quy định nhất định phải là đệ tử chính thức, ký danh đệ tử cũng có thể.

Hệ thống có cái BUG, chính là thu người tiêu chuẩn thiết lập chỉ dừng tại đệ tử chính thức lên, đối với ký danh nội tình hệ thống là không có tiêu chuẩn.

Trăm tên ký danh nội tình, không khó lắm.

Ôn Bình chợt hỏi: "Thi Hoa, có thể hỏi người một vấn đề a, thẳng tình tư liệu cùng xin ứng làm như thế nào kiểm?"

"Người chân quyết định làm như thế?"

"Tại sao lại không chứ."

"Được thôi, đêm nay trở về ta giúp người chuẩn bị, sáng sớm ngày mai, chúng ta tạm biệt, ta dẫn người đi Bách Tông Liên Minh."

"Vậy xin đa tạ rồi."

"Tiện tay mà thôi mà thôi."

Thật ra Thi Hoa còn có nửa câu chưa hề nói, đó chính là hết lòng quan tâm giúp đỡ.

Nàng vốn là không nợ Ôn Bình cái gì, chỉ là nể tình quen biết một trận phân thượng, quyết định giúp một chút mà thôi.

Nàng rất muốn hỏi Ôn Bình một câu: Người lấy được ba tháng này thờ đóc thời gian, người thì phải làm thế nào đây?

Vì sao người vẫn là ngây thơ như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Triệu Tình không tin tà

Hai người không có nhiều trò chuyện, Thi Hoa lòng chỉ muốn về đồng dạng rồi đi thanh thủy đường phố, Ôn Bình thì lại về tới thanh thủy đường phố cuối phố Văn Lam sơn chân núi.

Ngay tại lúc đó, Thương Ngô thành Dương gia phủ đệ.

Từ khi mấy ngày trước đây Dương Nhạc Nhạc nghĩ muốn lựa chọn tông môn gia nhập tin tức truyền ra về sau, Kháo Sơn tông đã tới hai nhóm người.

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

Mục đích rất ngay thẳng, chính là mời Dương Nhạc Nhạc gia nhập Kháo Sơn tông, đồng thời có luyện thể thập tam trọng trường lão nguyện ý thu hần

làm đồ. Vốn là nắm vững thắng lợi sự tình, nhưng mà đêm qua trở về về sau, tự thay đổi.

Dương Nhạc Nhạc một nói từ chối Khảo Sơn tông mời, cự tuyệt bái Khảo Sơn tông luyện thể thập tam trọng trường lão vi sư.

Cái này để cho tất cả mọi người mở rộng tầm mắt.

Xế chiều hôm nay, Dương Nhạc Nhạc không có cùng bất cứ ai nói chuyện phiếm, từ trong nhà cầm lên mấy trương thiên kim kim phiếu liền đi Thương Ngô thành sông hộ thành bên cạnh.

Tại sông hộ thành bên cạnh có một gian phòng nhỏ, giản dị tự nhiên, cùng Dương Nhạc Nhạc áo gấm hoàn toàn chính là so sánh.

Đồng!

Đồng!

Dương Nhạc Nhạc gõ phòng nhỏ cửa.

Người ở bên trong tựa hồ nghĩ đến Dương Nhạc Nhạc trở về đồng dạng, lên tiếng, "Cửa không có khóa, vào đi."

Vừa vào nhà, Dương Nhạc Nhạc xe nhẹ đường quen tìm cái ghế ngồi xuống.

Tại Dương Nhạc Nhạc đối diện trên giường, ngồi xếp bằng một thiếu nữ, ánh nắng từ cửa sổ chiếu vào rơi vào trên người nàng.

Nửa người trên cùng nửa người dưới, thật giống như hắt lên một kiện xiêm y màu vàng óng. Nàng chậm rãi mở mắt ra, mùi phấn bình tĩnh nhìn xem Dương Nhạc Nhạc, sau đó hỏi: "Dương Nhạc Nhạc, ta nói qua, trong núi chỉ hành sau chúng ta lại không liên quan."

"Biệt giới, ta hôm nay thế nhưng là mang cho ngươi tới một tin tức tốt." Dương Nhạc Nhạc không để ý chút nào nữ hài lãnh khốc.

Bởi vì so với nàng ban đầu ở trong núi tay xé có thể so với luyện thể thất trọng tu sĩ yêu vật, ăn tươi bòn chúng trái tim trăng cảnh, khuôn mặt của nàng lãnh đạm, cùng con mắt rét lạnh căn bản cũng không tính là gì.

Một cái là trời, một cái là đất!

Nữ hài vẫn như cũ rất bình tĩnh nói: "Ngươi muốn cùng ta rời đi Thương Ngô thành, tìm kiếm nhị tinh, tam tinh tông môn?"

Nàng hôm nay đã từ trong miệng người khác biết Dương Nhạc Nhạc cự tuyệt Khảo Sơn tông mời. Thương Ngô thành bây giờ có thể gia nhập tông môn tự một cái, cự tuyệt Khảo Sơn tông tìm đến nàng, mục đích trong lòng nàng tự một cái.

Muốn cùng nàng cùng rời đi Thương Ngô thành.

Nhưng mà, Dương Nhạc Nhạc lại lắc đầu, nói: "Không phải, ta phát hiện một cái so nhị tinh, tam tinh tông môn nơi tốt hơn, hơn nữa phi thường thích hợp chúng ta. Sẽ không có người ngăn ngại chúng ta tu hành công pháp."

"Chớ gạt ta, làm sao có loại địa phương này."

"Ngươi còn chớ không tin, ta hôm qua nửa đêm giờ Tý mới từ kia về đến nhà, trước kia ta tự cự tuyệt Khảo Sơn tông mời. Bất kể hấn là cái gì trường lão đệ tử thân phận, Khảo Sơn tông chỗ kia mời ta đi ta đều không đi."

"Ha ha."

]

Nữ hài hoàn toàn không tin Dương Nhạc Nhạc.

"Chớ ha ha, ta là nói cho ngươi thật. Lần trước ở trong núi thời điểm, ngươi không là nói qua muốn tìm một cái có thể đi được càng xa tông môn tu hành sao? Ta giúp ta hai tìm cái này cái tông môn, tuyệt đối có thể để chúng ta đi đến rất xa."

"Lừa gạt tiểu hài trò xiếc, liền thiếu đi tới bắt lừa gạt ta."

"Không tin? Ta nói cho ngươi, ngươi còn chưa nhất định có thể gia nhập đâu. Kia cái tông môn thu đồ tiêu chuẩn thế nhưng là rất hà khắc.."

"Ừm?"

"15 tuổi luyện thể ngũ trọng, ngươi được không?"

"Vừa vặn."

"Kia nhập môn phí thiên kim, ngươi có sao?"

"Không có."

"Được, người không có cơ hội." Dương Nhạc Nhạc cười hắc hắc, "Kia cái tông môn, nhập môn phí cần thiên kim, hơn nữa tiền nhập tông môn về sau, tu hành còn cần kim tệ, một canh giờ liền cần 10 mai kim tệ."

"Người bị lừa rồi." Nàng chưa từng nghe nói qua Nhân tộc tông môn nhập môn cần trả tiền.

"Bên trên khi? Ta Dương gia thế nhưng là làm ăn lớn mạnh. Tại kia tu hành, đừng bảo thiên kim, vạn kim ta cũng biết cho."

Nghe được Dương Nhạc Nhạc lời nói này, nàng rơi vào trong trầm tư.

Xác thực, Dương Nhạc Nhạc không phải người bình thường, trong nhà đòi đòi kiếp kiếp cũng là làm ăn, xem người chỉ sợ là đặc biệt chuẩn.

Lừa đảo hẳn là một chút liền có thể nhìn ra.

Tốt a, nàng thừa nhận Dương Nhạc Nhạc trong miệng nói tới địa phương hấp dẫn nàng, bất quá nàng vẫn là không tin kia cái tông môn thật sự có tốt như vậy, đáng giá thiên kim nhập môn phí.

Dương Nhạc Nhạc tiếp tục nói: "Bất quá không có việc gì, kim tệ ta đều chuẩn bị cho người tốt, đủ ta hai tại cái kia tông môn tu hành một năm."

"Mang ta đi nhìn xem."

"Được rồi." Dương Nhạc Nhạc vui mừng, hẳn chờ chính là một câu nói kia.

Đơn giản giúp đỡ nàng thu thập một chút phòng về sau, đã là chạng vạng tối, mặt trời đã lặn lẽ rơi xuống núi bên kia.

Màn đêm bắt đầu từ phía trên một bên khác kéo dài, náo nhiệt Thương Ngô thành dần dần bình tĩnh lại.

Dương Nhạc Nhạc mượn một chiếc xe ngựa, từ trong thành một đường hướng Vân Lam sơn chạy tới, sau đó tại Vân Lam sơn dưới chân dừng lại.

Sau khi xuống xe, Dương Nhạc Nhạc chỉ vào ngàn tảng thêm đá, nói: "Đây chính là ta nói tới kia cái tông môn."

"Bất Hủ tông?"

Nàng cười cười, nhìn xem Dương Nhạc Nhạc trên mặt không có gì tốt biểu lộ.

Bất Hủ tông đều xuống dốc lâu như vậy, nghe nói tông môn tất cả mọi người đều đi đến, hơn nữa mang đi tất cả mọi thứ.

Nó chính là cái kia hoa vạn kim cũng nguyện ý gia nhập chỗ thần kỳ?

Dương Nhạc Nhạc cười cười, không nói thêm gì, lôi kéo nàng hướng phía đỉnh núi đi đến, bất quá không đi hai bước liền thấy đứng ở kiểm bi cái khác bảng hiệu.

Lúc này sắc trời còn không có hoàn toàn tối xuống, phía trên chữ nhìn vô cùng rõ ràng.

Nữ hài liếc mắt nhìn, trên mặt kinh nghi thật lâu không thể tán đi. Hóa ra Dương Nhạc Nhạc nói là sự thật.

Bất quá nàng còn cũng không tin, cái gì tông môn, vậy mà cần thiên kim mới có thể nhập môn.

Từ tính tông môn?

Ngũ tính tông môn?

Bất Hủ tông hiện tại thế nhưng là một cái ngay cả tính cấp đều không có môn phái.

Người tông chủ này là muốn mượn lấy sau cùng thanh danh đến liếm một đợt tài, tốt rồi đi cái này Thương Ngô thành sao?

...

"Có người sao?" Đi lên đỉnh núi về sau, Dương Nhạc Nhạc mang theo nàng đi tới đèn đuốc sáng trưng chủ điện trước.

Ban đêm chủ điện cùng đêm qua khác biệt, màu trắng quang mang tại thêm đá hai bên phóng lên tận trời, chiếu sáng lớn phiến thiên không. Đi ở trong đó, nhiều hơn một phần trang nghiêm điện đường cảm giác, khiến người nổi lòng tôn kính.

"Có người sao?"

Dương Nhạc Nhạc lần nữa la lên một tiếng.

Đương nhiên, không có người ứng tiếng, cùng chiều hôm qua lúc đến giống nhau như đúc.

Quay người lại, lại nhìn thấy Vân Liêu đứng ở bên ngoài chủ điện, chấp tay sau lưng, bất quá trên mặt không có nhiều ngày dò xét.

Dương Nhạc Nhạc vội vàng hô một tiếng, "Vân trưởng lão."

Vân Liêu lên tiếng, cũng không có tiếp tục phản ứng Dương Nhạc Nhạc, mà là trực tiếp hướng chủ điện chỗ sâu đi đến.

"Cái này Bất Hủ tông trưởng lão làm sao dạng này, chúng ta tới không thêm đề ý?" Một bên nữ hài thấp giọng hỏi Dương Nhạc Nhạc.

Dù nói thế nào, hai người bọn hắn cũng là luyện thể ngũ trọng, trong đám người xem như thiên tài.

Chẳng lẽ gia nhập Bất Hủ tông coi như trèo cao hay sao?

Dương Nhạc Nhạc cười giải thích nói: "Không, Vân trưởng lão chỉ là mặc kệ thu đệ tử sự tình. Ta biết tông chủ ở đâu, ta dẫn người đi tìm. Gặp tông chủ, người tự sẽ biết vì cái gì ta sẽ dẫn người tới nơi này."

Nữ hài nhàn nhạt đáp lại một tiếng, "Ta đã kế hoạch xong đi Đông Hồ mặt phía bắc tìm tam tinh tông môn gia nhập, người dẫn ta tới này Bất Hủ tông chỉ là đang lãng phí thời gian của ta."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Đuổi ta đi ta cũng không đi

Bản tại Thỉnh Vũ các ngôi trầm tư Ôn Bình, bỗng nhiên bị hệ thống cho quấy rầy thanh tịnh.

Bất quá, hẳn thật cao hứng!

"Thành công hấp dẫn một người, đã đi tới Bất Hủ tông."

"Quá tốt rồi!"

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

Ôn Bình vội vàng không mặc y phục, mặc lên giày, vô cùng lo lắng hướng chủ điện phương hướng chạy tới, chính đi tới đâu, tự đối diện thấy được hướng hẳn đi tới hai người.

Một người là Dương Nhạc Nhạc.

Mà một người khác, Ôn Bình nhìn thấy tin tức của nàng về sau, ngẩn ra thật lâu.

Bởi vì trừ đơn giản một chút tin tức bên ngoài, còn nhiều một chút đồ vật.

Triệu Tinh

Giới tính: Mẫu

Tuổi tác: 15

Cảnh giới: Luyện thể ngũ trọng

【 trong hồ có Lăng Ngư, mặt người thân cá, có tay có chân, tiếng gáy như tiểu nhi 】

Giới tính là cái, mà không phải nữ.

Còn có sau cùng giới thiệu vắn tắt, để Ôn Bình nhớ tới rất nhiều năm trước phụ thân đã nói.

Năm tuổi năm đó, phụ thân từng tại dưới trời sao đã nói với hắn, bọn họ chỗ Thương Ngô thành nhìn như không lồ thực tế chỉ là Đông Hồ một góc. Đông Hồ rất lớn, tựa hồ không có giới hạn, mà Đông Hồ bên ngoài còn có 107 cái dạng này hồ nước.

Trong đó có một cái hồ nước, tự có một loại yêu vật, bọn chúng tên là Lăng Ngư.

Đương nhiên, còn có một loại thuyết pháp, nó gọi là giao nhân.

Truyền thuyết có số rất ít Lăng Ngư có thể rút đi đuôi cá, sinh đủ, trở nên cùng nhân loại giống nhau như đúc, thậm chí có thể nhân loại tu hành công pháp. Đồng thời vẫn như cũ ửng có thành tựu yêu vật Lăng Ngư bản chất, không sợ nước, lân phiến đao thương bất nhập, cùng viễn siêu nhân loại chiến lực.

Phụ thân hắn từng nói mình gặp được, rất phổ thông Lăng Ngư, tu luyện tới luyện thể thập tam trọng có thể giết Thông Huyền cảnh.

Cái này tại Nhân tộc, hai cái cảnh giới thể nhưng là trời khe.

Bất Hủ tông vậy mà nghênh đón một vị yêu vật, thật sự là thật đáng mừng a.

Xa nhớ ngày đó, Bất Hủ tông cũng có một cái yêu vật trưởng lão, bản thể của nó tựa như là sư tử, tất cả mọi người đều gọi nó sư vương.

Nó mặc dù không là hoàn toàn hình người, nhưng nó mới vừa vào luyện thể thập tam trọng, ngay tại Thương Ngô thành bên ngoài độc chiếm bảy vị luyện thể thập tam trọng tu sĩ, không rơi vào thể hạ phong, toàn thân trở ra, thành tựu vô địch cùng cảnh giới chi danh.

Nếu không phải một năm trước chết ở trận biến cố kia, phụ thân cho dù đi, nó cũng một nhất định có thể trở thành Bất Hủ tông người mạnh nhất, bảo vệ Bất Hủ tông trăm năm không suy.

Bởi vậy có thể thấy được, yêu vật nếu như nguyện ý cùng Nhân tộc ở chung, giá trị, năng lực vượt xa khỏi Nhân tộc.

Lăng Ngư so với lúc trước trưởng lão kia, trưởng thành không gian sẽ chỉ càng lớn! Mặc dù yêu vật bẩm sinh nhược điểm chính là tu hành chậm, tác phải bỏ ra thời gian là nhân tộc ba lần, thậm chí bốn lần, thể nhưng có Trọng Lực trận tại, hết thảy đều không là vấn đề.

Giờ phút này, Ôn Bình trước mắt liền phẳng phát thấy được một vị tay thiện nghệ xé Thông Huyền cảnh đại yêu, ngay tại từ từ bay lên.

]

Nàng tại tương lai không lâu, một nhất định có thể trở thành mạnh hơn Vân Liễu người.

"Ôn tông chủ." Thật lâu, suy nghĩ tựu bị đối diện đạo chơi đi tới Dương Nhạc Nhạc cắt đứt.

"Ừm."

Ôn Bình khẽ gật đầu.

Thân là tông chủ, hiện tại thật cao hứng, thể nhưng cũng không thể ném đi khí độ.

Dương Nhạc Nhạc cũng không có đông dài, từ trong ngực móc ra hai tấm kim phiếu, đưa cho Ôn Bình, "Đây là hai ta nhập môn phí."

"Hai vị?"

"Ừm, ta vị bằng hữu này cũng phải cùng ta cùng nhau gia nhập Bất Hủ tông."

"Biết, đợi chút nữa ta sẽ đề cho Vương bá mạng các người tìm cái chỗ nghỉ ngơi, có chuyện gì ngày mai lại nói."

Cong lên Dương Nhạc Nhạc bên cạnh Lăng Ngư, Ôn Bình trong lòng rất vui vẻ.

Nhưng mà, Triệu Tinh đánh gãy lời của hai người, "Nhạc Nhạc, ai nói ta muốn gia nhập Bất Hủ tông rồi?"

Nói, Triệu Tinh tựu từ Ôn Bình trong tay đoạt lấy một trương kim phiếu, nhét trở về Dương Nhạc Nhạc trong ngực, quay người muốn đi.

Không đợi Dương Nhạc Nhạc ngăn cản, Ôn Bình tựu nhân nhạ mở miệng nói ra: "Lúc này đi rồi? Trong hồ có Lăng Ngư, mặt người thân cá, có tay có chân, tiếng gáy như tiểu nhi. Hữu duyên đến Bất Hủ tông ta, cái gì cũng không nhìn, không cảm thấy đáng tiếc sao?"

Triệu Tinh bộ pháp im bất mà dừng.

Trong lòng mười phần kinh hãi, thật lâu không thể bình tĩnh, bởi vì đây là cái thứ nhất xem thấu nàng chân thân Nhân tộc.

Lại quay người xem Ôn Bình lúc, trên mặt không có vừa rồi khinh thường.

Cho dù cái gọi là Bất Hủ tông tông chủ cũng chỉ là thật đơn giản luyện thể bát trọng mà thôi.

Ôn Bình nói tiếp: "Nếu như muốn phải trở nên mạnh hơn, Bất Hủ tông hoan nghênh người. Nếu như người muốn đi, toàn bộ Đông Hồ, không có bất cứ cái gì địa phương so Bất Hủ tông ta tốt."

Thấy Triệu Tinh dừng bước lại, Dương Nhạc Nhạc mặc dù không hiểu Ôn Bình nói lời, thế nhưng vẫn như cũ phụ họa nói: "Đúng vậy a, điểm này ta có thể cam đoan. Tựa cái kia Trọng Lực trận, người tuyệt đối tiến vào trụ vĩnh viễn không muốn ra tới."

"Trọng Lực trận?" Triệu Tinh không hiểu tính toán ba chữ này, nhưng mà, căn bản phỏng đoán không ra thứ gì, chợt nói, "Vậy ta tựa bốn phía chuyển một cái đi, chỉ hi vọng Ôn tông chủ là thật."

"Không có giả, Nhạc Nhạc, người mang nàng đi thôi."

Ôn Bình cười cười, phân phó một thân về sau, dọc theo đường hướng phương hướng đi.

...

"Cái này!"

Triệu Tinh cất bước vừa tiến vào Trọng Lực trận, bị đột nhiên xuất hiện áp lực làm cho hoa dung thất sắc, căn bản không có yêu vật lãnh khốc.

Liếc một chút Dương Nhạc Nhạc, hắn đang cùng rất nhiều đạo hồng sắc, cái gọi là laser lẫn nhau đuổi theo, cắn răng, tựa hồ rất phí sức, nhưng lại không hề từ bỏ.

"Phương thiên địa này vậy mà như thế nặng."

Cảm thán một câu về sau, Triệu Tinh bắt đầu cất bước, ghi nhớ lấy Dương Nhạc Nhạc đã nói với hắn, nhất định phải trước thích ứng loại này trọng lực.

Một bước.

Hai bước.

Một bước.

Hai bước.

Cứ như vậy một mực tiến hành năm sáu phần chuông, Triệu Tinh bắt đầu thử vận chuyển thể nội khí, đến tăng cường thực lực của mình tốt hơn thích ứng Trọng Lực trận trọng lực.

Nhưng mà, cái này một vận khí.

Triệu Tinh miệng tựa không khép được, một mặt kinh ngạc mà nhìn mình tay, cảm thụ được khí tại thân thể vận chuyển tình huống.

Thở nạt, tốc độ quá nhanh.

Khí vận chuyển cũng quá nhanh.

Vậy mà đúng như Dương Nhạc Nhạc nói, có chín lần tăng phúc hiệu quả.

Như thế chỗ thần kỳ, đừng nói là Ôn Bình còn chưa nói muốn nàng gia nhập Bất Hủ tông, liền xem như vội vàng nàng đi, nàng cũng không nguyện ý đi.

Chín lần tăng phúc a.

Yêu tộc tu hành tốc độ nhược điểm, không phải trực tiếp bị san bằng rồi?

Cũng không lâu lắm, Dương Nhạc Nhạc thanh âm truyền lại, "Người lựa chọn hình thức chiến đấu, có thể toàn diện tăng phúc."

"Ừm!"

Triệu Tinh khẽ gật đầu, nghe Dương Nhạc Nhạc đề nghị, trực tiếp hoá đổi thành hình thức chiến đấu.

Cứ như vậy, Trọng Lực trận bên trong lại thêm bốn đạo laser tại cùng Triệu Tinh kịch đấu, một bên tránh né lấy laser, Triệu Tinh một bên ở trong lòng thì thầm

Tiêu hao, hồi phục vậy mà đều là 9 lần tốc độ tiến hành.

Chu thiên vận chuyển, cùng công pháp vận hành, đó cũng là lấy 9 lần tốc độ càng không ngừng biến hóa.

Đáng sợ nhất là, cái này một canh giờ trôi qua, đã tương đương với sơ thể giới bên ngoài tu hành 9 canh giờ.

"Nhạc Nhạc, đa tạ người dẫn ta đến Bất Hủ tông!" Triệu Tinh nói ra nàng mười mấy năm qua chưa hề đã nói.

Cho dù là lúc trước cứu được nàng mệnh người, nàng cũng không nói qua loại này cảm tạ.

Dương Nhạc Nhạc cười đáp lại nói: "Hắc hắc, đều là bằng hữu. Bất quá, rất nhanh ngươi liền phải hận ta."

"Sẽ không, ngươi dẫn ta đến Bất Hủ tông, ta sẽ cảm kích ngươi cả một đời."

"Mấy cái sau một canh giờ nói lời như vậy nữa đi."

Dương Nhạc Nhạc hi hi cười một tiếng, khom người thờ dốc một hồi, lại bắt đầu càng không ngừng tu hành.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Thăng cấp khu ký túc xá

Một canh giờ sau.

Triệu Tinh nắm lấy Dương Nhạc Nhạc cổ áo, trợn mắt nhìn chăm chăm hắn, dùng băng lãnh thanh âm hỏi: "Ta làm sao không đi vào?"

Dứt lời, quay đầu liếc mắt nhìn sau lưng Trọng Lực trận, tàng kia bình chướng vô hình để nàng cực kì nghi hoặc.

Vật kia lại đem nàng ngăn tại Trọng Lực trận bên ngoài.

Loading ad

Dương Nhạc Nhạc bất đắc dĩ cười một tiếng, nhún vai khoát tay, mà rồi nói ra: "Ngươi khả năng không có chú ý xem phía bên kia bảng hiệu."

Lần theo Dương Nhạc Nhạc chỉ địa phương, Triệu Tinh buông lỏng tay ra, đi lên trước, đứng tại tấm bảng gỗ trước, hai tay thì nắm tấm bảng gỗ, quay đầu mắt nhìn Dương Nhạc Nhạc, trong ánh mắt lộ ra một phần tức giận, "Ta hận ngươi!"

"Liền biết ngươi sẽ nói như vậy, ngươi vừa mới còn nói sẽ không hận ta, cái này mới qua bao lâu a, liền trở mặt."

"Chớ nói chuyện với ta!"

Triệu Tinh tức giận, cất bước liền rời đi Trọng Lực trận.

Dương Nhạc Nhạc bất đắc dĩ, chỉ có thể đi theo.

Trong đêm tối hai người một mực tranh chấp không ngớt, Dương Nhạc Nhạc đã được như nguyện thu hoạch đến từ Triệu Tinh hận ý.

Khi đi ra khỏi rừng cây lúc, đối diện đ-ng phải Ôn Bình.

Dương Nhạc Nhạc vội vàng móc kim phiếu đưa tới, nói: "Tông chủ, nàng nói cũng muốn gia nhập Bất Hủ tông, đây là phí nhập môn của nàng."

Ôn Bình nhận lấy, một giây sau liếc mắt bên cạnh tức giận Triệu Tinh, hỏi: "Hai người các ngươi nào mâu thuẫn?"

Dương Nhạc Nhạc gật gù, giải thích nói: "Nàng trách ta không có chuyện trước nói cho nàng Trọng Lực trận mỗi ngày chỉ có thể sử dụng ba canh giờ."

Ôn Bình nghe chi, trong lòng buồn cười.

Nàng biết, Triệu Tinh này lại đoán chừng chính trăm trảo cào tâm đầu.

Không đợi Ôn Bình tiếp tục nói chuyện, Triệu Tinh vội vã không nhịn nổi mà hỏi thăm: "Ôn tông chủ, kia Trọng Lực trận tại sao phải có như vậy quái quy tắc?"

"Quái sao?"

"Rất quái lạ, chỉ có ba canh giờ thời gian tu luyện, nhưng một ngày có 12 canh giờ. Ngài có thể đem thời gian hạn chế cho hủy bỏ rồi chứ? Ta có tiền, ta có thể cả ngày đều ở Trọng Lực trận tu hành, tông chủ ngươi tự có thể kiểm thật nhiều rất nhiều tiền."

Ôn Bình cười cười, trong lòng thì tại đau nhức, bất quá cũng liền duy trì nên có phong độ, nói: "Quy củ chính là quy củ, ngươi liền xem như ra canh giờ ra 30, 40 kim tệ, ta cũng sẽ không vì ngươi phá lệ."

"Kia 50 kim tệ nào?"

Dương Nhạc Nhạc vội vàng phụ họa một tiếng, "Ta cho."

"Ách..." Ba năm mươi năm, thêm một số 0, đó chính là một trăm năm mươi.

Bất quá làm sao hệ thống quy tắc hần cũng không có cách sửa đổi, chỉ có thể lắc đầu chém đinh chặt sắt nói: "Không được."

"60 kim"

"Hay là ta cho." Dương Nhạc Nhạc ứng tiếng.

]

"Không được." Ôn Bình toàn thân run lên.

"80 kim?"

"Không có thương lượng." Ôn Bình hiện tại liền muốn mau chóng rời đi nơi này, hần thực sự chịu không được loại này dụ hoặc.

"Vậy liền gấp mười a, 100 kim, Ôn tông chủ, người thấy có được không?"

Triệu Tinh tự nhận đối với nhân loại nhận biết rất thấu triệt, cái nào nhân loại không tham tài, không tôn trọng quyền lực? Thiên kim nhập môn phí nhìn như nhiều, nhưng lại là nhất lao vĩnh dật sự tình, giao qua sau sẽ không lại giao. Nhưng Trọng Lực trận khác biệt.

Một canh giờ nâng nâng giá đến 100 kim, một ngày đó chính là 300 kim, tu hành ba ngày chẳng khác nào lại giao một lần nhập môn phí. Lâu dài xuống dưới, nâng có thể mang cho Ôn Bình ít nhất là vạn kim, mấy vạn kim thu nhập.

Nàng tin tưởng Ôn Bình sẽ tính cái này một khoản.

Mấy vạn kim đều đã đủ thành lập một cái mới tông môn.

Nhưng mà Ôn Bình để nàng không biết nên nói cái gì, "Thiên kim cũng không được, quy tắc chính là quy tắc."

Thật là có người tiền đều không cần?

Triệu Tinh trong lòng có chút kinh hãi, đối Ôn Bình làm người nhìn không được điểm cái tán, đồng thời cũng nể mặt âm thanh đồ đàn.

Đưa mắt nhìn Ôn Bình chậm rãi bước rồi đi, nàng bắt đầu nhìn phía sau Trọng Lực trận.

Chỉ có thể chờ đợi ngày mai trở lại.

Nàng hiện tại là tin câu nói kia, lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo, Khảo Sơn tông đã đến gần vô hạn nhị tinh tông môn lại như thế nào?

Nó vẫn không có chân chính trăm năm nhị tinh tông môn mạnh.

Dương Nhạc Nhạc đứng ở một bên, bắt đầu dĩ nói: "Xem đi, không phải ta không muốn nói cho người biết, mà là để cho người biết cũng vô dụng thôi. Ôn tông chủ quy củ ngay cả Văn Liêu trưởng lão đều phải chuẩn thủ, huống chi là người ta đâu?"

"Người là cố ý a."

"Làm sao có thể, hai ta quan hệ, thế nhưng là đồng sinh cộng tử qua, ta lúc nào lừa qua người?" Dương Nhạc Nhạc hi hi cười một tiếng, thế nhưng trong cười bao hàm nội dung cùng lời nói hoàn toàn không liên quan, hoàn toàn tự là nói: Hồ chính là người, trước mắt có thịt lại ăn không được cảm giác thế nào?

"Tin người mới là lạ."

Triệu Tinh trở về Dương Nhạc Nhạc một cái lạnh lẽ.

"Ôn tông chủ, chúng ta ở nơi nào?" Triệu Tinh đi mau hai bước đi theo Ôn Bình, sau đó nghĩ đến cái gì đồng dạng, hỏi, "Đúng rồi, Ôn tông chủ, Bất Hủ tông chủ ở có phải là cũng giống như Trọng Lực trận thần kỳ?"

"Người đoán."

Ôn Bình cười cười.

"Sẽ không cũng là có thời gian hạn chế a?"

"Chỗ ngủ mà thôi, làm sao lại có loại quy củ này." Ôn Bình lắc đầu, chăm chú nhìn thêm cái này đã bị Trọng Lực trận tra tấn thần kinh Lăng Ngư.

Sau mười phút, Ôn Bình đứng ở núi rừng bên trong hai tòa nhà nhà gỗ nhỏ trước, đồng thời làm lấy dấu tay xin mời.

Dương Nhạc Nhạc ngẩng ra một lúc, tay dè tại cửa gỗ bên trên đây về phía trước, cửa gỗ thật giống như không có chân cái ghế đồng dạng ngã xuống, đồng thời nhấc lên một mảnh nồng bụi. Nhìn thật giống như có mấy năm không có ở qua.

"Tông chủ, làm sao mập bốn?"

"Các người tùy tiện tìm một chỗ nghỉ ngơi trước một buổi tối ban, đợi ngày mai ta lại gọi người đến quét dọn."

Dứt lời, Ôn Bình xoay người rời đi.

Quay người rời đi về sau, trước mắt tự nhiên ra một cái pop-up, trên đó viết bốn chữ lớn.

[nhiệm vụ hoàn thành!]

Pop-up biến mất, hệ thống thanh âm xuất hiện, "Túc chủ bây giờ có được một lần miễn phí thăng cấp kiến trúc quyền lực, khiến cho có được năng lực đặc thù, bang chủ túc chủ bắt được càng nhiều đệ tử, chậm rãi lớn mạnh Bất Hủ tông."

"Miễn phí thăng cấp, ta xem một chút a."

"Nhắc nhở túc chủ một chút, năng lực đặc thù là ngẫu nhiên, nhưng lại là có dấu vết mà lần theo. Dạng gì kiến trúc, bị thêm vào năng lực đặc thù khẳng định là cùng một nhịp thở."

Hệ thống nhắc nhở về sau, Ôn Bình không có nhiều do dự, trực tiếp lựa chọn thăng cấp khu ký túc xá. Hắn tuân theo một cái nguyên tắc, muốn lưu lại một người tâm, chỗ ở khẳng định phải thoải mái dễ chịu. Hắn hôm nay an bài Triệu Tinh hai chỗ của người ở thật ra không phải Bất Hủ tông đệ tử chỗ ở.

Bởi vì thăng cấp khu ký túc xá thời điểm, không thể có người người ở bên trong.

"Thăng cấp phía sau núi khu dừng chân."

"Xác định?"

"Xác định!"

[ký túc xá thăng cấp còn thừa thời gian: 1 giờ.]

[lập tức thu hoạch được đặc biệt năng lực là: Năng lực quán thấu]

Ôn Bình nghi hoặc mà hỏi thăm: "Năng lực quán thấu?"

"Rất đơn giản, mặc kệ là ăn cơm đi ngủ, vẫn là minh tu, khu ký túc xá đều sẽ quán thấu chỉ định đồ vật tiến nhập bộ não của đối phương bên trong, dần dà, tự nhiên biến thành đối phương năng lực. Quán thấu con đường vì thanh âm, hình tượng, tóm lại thấy, chỗ nghe đều có thể học được đồ vật."

"Đây không phải là đi ngủ cũng có thể tu luyện?"

"Có thể hiểu như vậy."

"Kia khu ký túc xá rốt cục quán thấu thứ gì?"

"Mấy cái 1 giờ về sau túc chủ liền biết, tóm lại tuyệt đối là thứ tốt, tuyệt đối xứng đáng nó 50 kim một ngày giá cả."

"Lại là thu lệ phí?"

Ôn Bình hoàn toàn phục cái hệ thống này, chẳng lẽ nó thật định đem Bất Hủ tông chế tạo thành một cái võ quán tính chất địa phương?

Đến trước trả tiền, trả tiền sau mới có thể học đồ vật.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Giao Long Nộ

Khi suy nghĩ tỉ mỉ về sau, 50 mai kim tệ một ngày giá cả, để Ôn Bình trong lòng chỉ cảm thấy cái này một đợt có thể sẽ đứng lên!

"Hệ thống, nó quán thầu đến cùng là năng lực gì a?"

"Túc chủ tự hành an bài."

Hệ Thống Siêu Cấp Tổng Môn Trailer

Chợt, trước mắt xuất hiện một cái hình tượng, hình tượng bên trong người một tay múa kiếm, kiếm quang như tơ như tuyến bay múa, những nơi đi qua cát bay đá chạy, cự thạch giống như non nót đậu hũ bị cắt thành từng khối từng khối.

Theo sát lấy, trong tay người kia cầm kiếm, mũi kiếm trực chỉ phía trước, ánh mắt cực kỳ sắc bén. Trong chốc lát, nhân kiếm hợp nhất, hóa thành lưu ánh sáng hướng phía trước phóng đi, lại hiện thân nữa lúc đã là mười mét có hơn. Bỗng nhiên quay đầu, sau lưng đồng nhân đã thành hai nửa.

Sau khi xem xong, Ôn Bình đưa ánh mắt tiêu cự tại dưới tám hình phương chú giải bên trên.

Thái Bạch Kiếm Pháp: Hoàng cấp hạ phẩm mạch thuật.

Chỉ là đơn giản một hàng chữ, nhưng nhìn về sau Ôn Bình lại là thật lâu không thể bình tĩnh, chỉ có thể cười to vài tiếng ép một chút.

Ôn Bình tại sao lại như thế?

Cái kia còn phải từ luyện thể cảnh giới bắt đầu nói lên.

Chớ nhìn luyện thể thập tam trọng tại Thương Ngô thành đã là đỉnh tiêm cao thủ, thể nhưng về căn bản vẫn như cũ là một cái luyện võ.

Tu luyện công pháp, phạm vật.

Tu luyện võ công, vẫn như cũ là phạm vật.

Sử dụng binh khí, còn là phạm vật.

Chỉ có tìm tới phá mạch môn, đồng thời mở ra nó bước vào Thông Huyền cảnh, lại để cho mạch môn ly thể, lúc đó mới xem như một chân chính người tu hành. Bởi vì chỉ có vào lúc đó, tu hành công pháp, võ công mới không còn là phạm vật.

Mà được gọi là nhập phẩm chi vật.

Võ công cái danh từ này cũng đi theo biến mất, võ công không còn xưng là võ công, mà được xưng là mạch thuật.

Từ mạch mà ra, diễn sinh huyền thuật.

Phạm võ biến thành huyền thuật.

Đây cũng là vì sao mở ra cái thứ nhất mạch môn sau cảnh giới được gọi là thông huyền nguyên nhân.

Cho dù là một chiêu cấp thấp nhất hoàng cấp hạ phẩm mạch thuật, kia tại Thương Ngô thành cũng là hiếm thấy trân bảo. Lúc trước Bát Hù tông thời điểm huy hoàng nhất, trấn phái mạch thuật chính là một bộ hoàng cấp hạ phẩm mạch thuật, trừ tông chủ không người nào có thể tu hành.

Mà bây giờ, thăng cấp khu ký túc xá mang đến quán thầu năng lực, nó có khả năng quán thầu nhập não vậy mà mạch thuật.

Nhị tinh tông môn trấn phái chi vật, chỉ cần 50 kim một ngày có thể tu hành!

Điều này làm cho Ôn Bình như thế nào bình phục sự hoan hỉ trong lòng như điên?

Lúc này, hệ thống nói chuyện, "Túc chủ mời xem cái thứ hai tuyến hạng."

Hình tượng nhất chuyển, hiện lên hiện tại hán trước mắt thì là một con rồng, không chuẩn xác mà nói là một đầu giao long.

]

Giao, long chúc, không có sừng nói giao.

Long có sừng, mà giao chỉ có vây cá.

Nó vây cá tại đầu, có thể giống dù đồng dạng mở ra, phát ra mãnh liệt rung động, thậm chí có thể dẫn phát hồng tai.

Hình tượng bên trong giao long nó đem thò đầu ra mặt nước, trùng thiên nộ ngâm, thanh âm cực lớn, như là cuộn cuộn lôi âm.

Một tiếng, giang hà nước tràn thành lụt.

Hai tiếng về sau, núi đá sụp đổ, thiên địa không ánh sáng.

Ôn Bình nhìn một hồi, ánh mắt chuyển hướng phía dưới chú giải.

Giao Long Nộ: Hoàng cấp hạ phẩm mạch thuật (âm thanh có thể đá vụn khai sơn, cũng có thể lên trận phạt địch, vì hiếm có sóng âm chi thuật.)

"Cái trước thiên kim, cái sau hai, tức chủ tự mình định đoạt."

"Lại phải dùng tiền! Ta liền biết, người đây nhất định không có bữa trưa miễn phí, nhìn thấy ta có chút tiền, liền nghĩ hớ đi."

"Có đầu nhập mới có hồi báo."

"Cho ta nghĩ một hồi. Thái Bạch Kiếm Pháp nhìn quả thật không tệ, hoàn toàn thoát ly phạm võ phạm trù, thế nhưng kiếm chiêu tựa hồ càng có khuynh hướng một đối một, hơn nữa đôi khi vận dụng yêu cầu phi thường cao. Bất Hủ tông hiện tại tựa một cái miễn cưỡng có thể ngồi ở bên trong khí ngoại phóng Vân Liễu, mua nó quán thầu không quá có lời. Giao Long Nộ nó lực phá hoại hoàn toàn có khuynh hướng quần thể. Đơn thể, AOE, vậy ta khẳng định lựa chọn AOE. Bất quá Giao Long Nộ quá đắt, ta hiện tại tựa hai ngàn kim nhiều một chút điểm, gần nhất muốn chờ cần dùng tiền thế nhưng là có rất nhiều."

Ăn phải bỏ tiền, đặt mua tông môn thống nhất trang phục đòi tiền, chiêu tạp dịch, thị nữ càng phải bỏ tiền, hẳn hiện tại không phải là một người ăn no cả nhà không đói bụng.

"Mua cái sau, phụ tặng giao long nha."

Ôn Bình chém đinh chặt sắt nói: "Cái thứ hai, vậy thì nhất định phải cái thứ hai!"

Sau một tiếng, Ôn Bình đi tới phía sau núi.

Phía sau núi lúc này đã đại biến dạng, vốn là sườn núi nhỏ trên có một mảnh phòng nhỏ, hiện tại biến thành giữa hồ biệt thự. Hệ thống quả thực là đem núi cho chui cái động dẫn xuất nước ngầm, để bọn chúng từ hai bên vây quanh đảo nhỏ lưu lững lơ trôi qua.

Đương nhiên, nó không phải chảy nhỏ giọt dòng suối, mà là sâu không thấy đáy đầm sâu nước. Bọn chúng từ lòng đất xông lên, chảy xuôi đến đôi bụng, lại dọc theo dưới hồ sâu Thạch nhân về tới dưới đáy, vòng đi vòng lại.

Càng xem nơi này, Ôn Bình chỉ cảm thấy càng nghĩ ở lại đây xuống tới.

Bỗng nhiên, Ôn Bình nghĩ đến cái sự tình, liền vội hỏi hệ thống, "Giao long đâu?"

Đồng thời thăm dò hướng phía đầm sâu dưới đáy nhìn lại.

Nhưng mà, trừ trong buổi tối đen nhánh sâu lưu bên ngoài, xem không đến bất luận cái gì đồ vật.

Chớ nói giao long, ngay cả cái con cá nhỏ lại không nhìn thấy.

Hệ thống nói: "Đang ngủ say, bằng không tức chủ còn tưởng rằng giao long hẳn là tại cái này cá bơi hí thạch, giống con hát đồng dạng cho mọi người xem?"

"Vậy người cái này phụ tặng ý nghĩa ở đâu."

"Chỉ vì tốt hơn cảm thụ giao long, tăng lên nhân thân cùng giao long thân hòa độ, làm Giao Long Nộ làm được thần hình gồm nhiều mặt."

"Ta có thể miễn phí thử một chút sao?"

"Không được, tức chủ muốn sử dụng cũng phải tốn tiền, bất quá tức chủ có thể thu hoạch được một lần thể hồ quán đỉnh cơ hội."

"Thể hồ quán đỉnh?"

"Tại sáu giờ thể hồ quán đỉnh trong trạng thái, mạch thuật quán thầu tốc độ gia tăng thành gấp mười đến gấp trăm lần ở giữa, về phần cụ thể là bao nhiêu, tựa xem tức chủ vận khí."

"Gấp trăm lần đi, nhân phẩm của ta không thể nói, vừa mới di dân đến Châu Âu, vương miện đều đã cùng đầu ta dính vào nhau."

Xếp bằng ở bên hồ, Ôn Bình hai tay đặt ở đan điền vạch, lòng bàn tay hướng lên trên, chậm rãi đem thân thể của mình chạy không.

Tiếng côn trùng kêu vang biến mất, sau đó dòng nước thanh âm cũng nghe không được.

Tâm, lúc này đã đưa thân vào trống rỗng không gian bên trong.

Chợt, trong lòng thấy được một cái hình tượng.

【 thể hồ quán đỉnh trạng thái mở ra! 】

【 tăng tốc: 99 lần. 】

Nhìn thấy cái này, Ôn Bình khoe miệng có chút giương lên, lộ ra một cái thoáng qua liền mất tiêu dung, sau đó cuộn tại kia không có động tĩnh.

Thể giới tinh thần bên trong, Ôn Bình hóa thành giao long.

Một đầu không có sừng, tiềm ẩn sâu trong nước giao long, một tiếng long ngâm, giang hà lẫn lộn, sóng lớn ngập trời.

Nhảy lên một cái, vượt qua thiên sơn vạn thủy.

Nhìn xuống đại địa, một mảnh xanh thẳm, gió thổi cỏ rạp thấy dê bò.

Không bao lâu, Ôn Bình lại biến thành một đầu cự thú, giao long đang đứng tại giang hà trên mặt nước cùng nó đối gào thét, cả hai thanh âm hoàn toàn lẫn át thiên khung bên trên lời âm.

Ngươi một tiếng, ta một tiếng, thiên địa phảng phất cũng chỉ còn lại có cả hai đồng dạng.

Hình tượng lại nhất chuyển lúc, hắn còn chứng kiến tự mình đứng ở giao đỉnh đầu rồng, nó chờ đi tự mình ngao du tại sông trên sông, lướt qua kinh đảo hải lăng ở giữa, hai người thân mật giống như thân nhân, tương hỗ tựa sát mãi cho đến giang hà khô kiệt.

...

Sáng sớm, ngày mới tăng sáng thời điểm.

Ôn Bình từ đầm sâu bên cạnh đứng lên, mang trên mặt một chút thần sắc hưng phấn hướng Thính Vũ các mà đi.

Gấp trăm lần tăng tốc, khủng bố như vậy!

Một đêm vậy mà đã để hắc Giao Long Nội nhập môn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Luyện thể thập tam trọng đại tu sĩ tại rửa chén

"Vương bá."

Đi tới đi tới, đối diện tựu gặp gỡ bụng đồ ăn hướng Thính Vũ các đi Vương bá, Ôn Bình vội vàng tăng nhanh mấy bước từ trong tay hắc tiếp nhận mâm gỗ.

Gâu!

Gâu!

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

Chớ sẵn ha ha ở một bên vây quanh Ôn Bình chuyển, Ôn Bình chỉ có thể đưa ra một cái tay đến sờ lên đầu của nó.

Vương bá dùng thanh âm khàn khàn đáp lại nói: "Tông chủ, ăn cơm."

"Vương bá, về sau ngươi không cần cố ý đưa thức ăn cho ta. Ngươi đem thức ăn đặt ở phòng bếp là được, chờ ta đói bụng bản thân sẽ đi ăn. Hai ngày nữa ta có thời gian đi dưới núi đi một chuyến, mua hai cái tỳ nữ trở về, ngươi cũng không cần mệt mỏi như vậy."

Vừa dứt lời, Vương bá bỗng nhiên hít sâu một hơi, lắc đầu, nói: "Tông chủ, không được, không được a. Lão hủ đã hơn chín mươi, hai cái kẻ nữ thực sự không chịu đựng nổi. Nếu như tông chủ hữu tâm, giúp ta tìm bạn già là đủ rồi."

"Ách..."

Vương bá câu nói này nói hần thật đúng là không có cách tiếp.

Thính lực thoái hóa, cái này phóng đặng tâm làm sao một chút cũng không có theo tuổi tác biến hóa mà tiêu giảm?

Tỳ nữ có thể nghe thành kẻ nữ, thật sự là vô địch.

"Được, liền giúp ngươi tìm bạn già."

Thuận chủ đề chỉ có thể tiếp được đi, bất tri bất giác chạy tới Thính Vũ các ngoài cửa.

Vương bá cười hắc hắc, sớm đã không có răng miệng cười toe toét, lộ ra nụ cười xán lạn, sau đó hướng về phía Ôn Bình nói: "Tông chủ, vậy liền xin nhờ."

"Ngươi đây ngược lại nghe rõ."

"Lão hủ lại không điếc, làm sao lại nghe không rõ đâu."

"Được thôi, ngài mời trở về đi, không có việc gì tự tìm một chỗ nghỉ ngơi biết, chớ luôn luôn bận bịu đến bận bịu đi, chờ ta tìm tỳ nữ trở về hầu hạ ngươi."

Vương bá tiểu dung lập tức lại biến mất, có chút phiền muộn vội vàng gọi Ôn Bình, "Tông chủ, không được a, lão hủ đã gần đất xa trời, thực sự chịu không được giấy vò, kẻ nữ vẫn là đừng tìm. Có cái bạn già tự thỏa mãn."

"Được, lại tới."

Ôn Bình cười lắc đầu, bụng mâm gỗ đi vào trong phòng, đem nó để lên bàn, quay người đưa tiễn Vương bá.

Đưa tiễn Vương bá về sau, Ôn Bình qua loa bỏ vào bụng, đổi bộ quần áo, chuẩn bị đi Trọng Lực trận tiếp lấy tu hành.

Đang lúc chuẩn bị rời đi thời điểm, Vân Liêu tới.

Vân Liêu vừa vào nhà, tự cầm trong tay cầm mấy trương giấy vàng đưa cho Ôn Bình, lườm hai mắt về sau, hần nhớ tới hôm qua sự tình.

Cái này mấy trương trên giấy vàng chính là Thi Hoa viết xuống tới xin thăng tinh xin, cùng các phương diện tư liệu. Bất quá phía trên thuật Bất Hủ tông hiện trạng lại một trời một vực, hần thực sự tìm không thấy một chỗ giống nhau địa phương.

Trên đó viết Bất Hủ tông đệ tử hơn trăm, Ôn Bình liếc mắt Vân Liêu, tăng thêm hần cũng liền bốn người, còn có một vị là con cá.

Bất quá hần biết đây chỉ là bịa chuyện, mục đích tự chỉ là vì cầm tới ba tháng an toàn thời kì.

"Vân trưởng lão, sáng sớm ngày mai theo giúp ta đi một chuyến Thương Ngô thành đi, xế chiều hôm nay trước không đi dưới núi thu đệ tử."

"Đi."

Vân Liêu khẽ gật đầu.

Ôn Bình bỗng nhiên một cái nghĩ lại, hỏi: "Vân trưởng lão, ngươi biết nấu cơm sao?"

]

"Loại chuyện vặt vãnh này, xem như hiểu sơ một hai đi."

"Được, kia mấy ngày nay đồ ăn tự làm phiền ngươi, Vương bá mắt thấy là phải hơn trăm, hành động xác thực không tiện."

"Ta, nấu cơm?"

Vân Liêu ngậy ra một lúc.

Ôn Bình chỉ sợ là phụ mẫu bên ngoài cái thứ nhất gọi hần nấu cơm người a?

Đề hần một cái luyện thể thập tam trọng tu sĩ đi lãng phí thời gian nấu cơm, cái này có chút quá mức phung phí của trời đi?

"Chờ hai ngày nữa ta mua mấy cái tỳ nữ trở về cũng không cần ngươi, đến lúc đó ta lại cho ngươi một cái ngạc nhiên."

"Kính hi?"

"Đúng, để ngươi học tập hoàng cấp hạ phẩm mạch thuật cơ hội."

"Hoàng cấp hạ phẩm mạch thuật!"

Vân Liễu hút miệng khí lạnh, phảng phất nghe lầm nhìn xem Ôn Bình.

Trong ánh mắt lóe ra để Ôn Bình nói lại lần nữa chờ mong, Ôn Bình đối với cái này chỉ có thể dùng sức gặt đầu, xác định mới vừa rồi không có nói sai.

"Thật chứ?"

"Chẳng lẽ ta sẽ còn gạt ngươi sao?"

Ôn Bình cười cười.

Vân Liễu thì vội vàng cầm lấy trên bàn bát đĩa, đồ ăn bàn, nhanh nhẹn thu thập lấy hương mâm gỗ bên trong thả, mặc dù rất lạnh nhạt, thế nhưng cười đến giống một đứa bé.

Bởi vì tu hành mạch thuật, là hấn nằm mộng cũng nhớ làm sự tình.

Đáng tiếc, cho dù là hoàng cấp hạ phẩm mạch thuật, cũng là nhị tinh tông môn bảo vật trấn phái, sẽ không để cho trừ tông chủ bên ngoài người tu hành.

Hiện tại, làm hai ngày com, vậy mà liền có loại cơ hội này!

"Vậy ta đi trước rửa chén."

Vân Liễu lập tức bung mâm gỗ đi ra Thính Vũ các, nghiêm nhiên một bộ muốn đem chuyện này làm tốt cảm giác.

...

Dương Nhạc Nhạc từ trong phòng bước bước ra ngoài, trên đầu một mảnh hoa râm, vỗ vỗ, giờ lên một trận nhẹ bụi.

Chợt hấn mắt nhìn đang ngoài phòng luyện công Triệu Tinh, tò mò hỏi: "Ngươi sẽ không một đêm đều không ngủ đi?"

"Loại này địa phương quý quái, là người ngủ sao?"

Phòng hư hỏng, giường mục, còn có bụi bặm bám khắp cả mặt đất, nặng lắm vì yêu tộc, kia là có tiếng không chọn ngủ ổ, nhưng bây giờ lại cực độ ghét bỏ chỗ ngủ.

"Dù nói thế nào chúng ta cũng là thiên tài chi lưu đi, không cầu ưu đãi đi, thế nhưng cũng không thể ngược đãi như vậy chúng ta nha."

Lúc này, ha ha đột nhiên tại nhà trên cây cột nhếch lên một cái chân, ngon lành là tới đi tiểu.

Triệu Tinh vội vàng hô to, "Ngươi xem, chó còn ở lại chỗ này đi tiểu."

Dương Nhạc Nhạc ngượng ngùng cười một tiếng, chợt nói: "Là có chút quá bẩn thỉu, như vậy đi, hai chúng ta cùng một chỗ tìm Vân trưởng lão trò chuyện một cái đi. Hấn mặc dù nhìn lạnh như băng, nhưng khẳng định so sự tình gì đều có quy tắc Ôn tông chủ dễ nói chuyện."

Vân trưởng lão dù sao cũng là Bất Hủ tông người mạnh nhất, nói chuyện khẳng định là có một chút địa vị, an bài cái chỗ ở loại này quyền lực khẳng định là có.

"Đi."

"Đi, ta đi nói, hôm nay không thể giúp ngươi thay cái chỗ ở, ta tự không xứng làm bằng hữu tri kỷ của ngươi!"

"Ngươi nói."

Triệu Tinh cười cười, đi theo sải bước Dương Nhạc Nhạc sau lưng vội vàng đi tới phía chủ điện.

Trải qua một phen tìm kiếm về sau, hai người tìm được đang dưới thái dương phơi tắm nắng Vương bá, cùng đầu kia vừa mới tiểu xong trở về chó săn ha ha.

Hai người đều suy đoán, Bất Hủ tông trừ Vân Liễu cùng Ôn Bình, cũng chỉ có cái này một người một chó.

Dương Nhạc Nhạc do dự sau khi, mở miệng hỏi: "Lão bá, xin hỏi một chút ngươi có nhìn thấy Vân trưởng lão sao?"

"Ngươi là ai a?"

Wương bá hai mắt nhú lại nhìn xem Dương Nhạc Nhạc.

Dương Nhạc Nhạc vội vàng trả lời: "Lão bá, chúng ta là Bất Hủ tông mới tới, tìm Vân trưởng lão có chút việc, thế nhưng khắp nơi cũng không tìm tới"

hắn."

"A, người nói tiểu bạch kiểm kia a."

"Tiểu bạch kiểm!" Dương Nhạc cười khở một tiếng, bất quá cảm thấy cái ngoại hiệu này thật đúng là chuẩn xác, "Đúng, lão bá, chúng ta chính là tìm hắn."

"Hắn a, ở bên trong." Vương bá một chỉ sau lưng nhà gỗ.

"Cám ơn, lão bá."

Nói lời cảm tạ về sau, Dương Nhạc Nhạc đẩy cửa ra tụt vào phòng, nhưng mà đi hai bước về sau, đã cảm thấy có chút không đúng.

Tắm thớt!

Dao phay!

Xuyên thành chuỗi quả ớt!

Còn có Kim sắc bắp ngô!

Đây không phải phòng bếp sao?

Triệu Tinh thấy cảnh này sau nhìn không được hỏi: "Chúng ta có phải hay không bị lão bá lừa gạt?"

"Không thể nào."

Dương Nhạc Nhạc đi về phía trước hai bước, sau đó hơi nghi hoặc một chút mà nhìn xem nơi hẻo lánh ngồi xổm người, không khỏi tự lẩm bẩm: "Bóng lưng này giống như Vân trường lão. Ài, thật đúng là Vân trường lão! Vân trường lão chúng ta tìm người có chút việc, có thể cho chúng ta chút thời gian sao?"

Vân Liễu nghe xong có người đang gọi hắn, một tay cầm bát, một tay cầm khăn lau xoay người lại.

Dương Nhạc Nhạc giật mình, một cái lão đảo kém chút tới một cái đất bằng té ngã, "Chuyện là sao?"

Luyện thể thập tam trọng tu sĩ tại phòng bếp rửa chén!

Người bình thường lại tại ngoài phòng nhân nhả hơi nóng.

Cái này nói ra có người tin?

So sánh với cần làm xuống người làm sự tình, Dương Nhạc Nhạc cảm thấy mình giống như nhận lấy ưu đãi, xong một bên Triệu Tinh nói: "Ta cảm thấy ta hai chỗ ở cũng không tệ lắm, đi thôi, Trọng Lực trận tu luyện đi."

"Ừm, tu luyện đi. Buổi chiều ta liền đi đem phòng thu thập một chút." Triệu Tinh đi theo khẽ gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Ôn Bình, để ta đây làm công thôi

Luyện thể thập tam trọng tu sĩ còn được rửa chén, bọn họ cũng chỉ là chỗ ở kém một chút mà thôi, còn có cái gì không hài lòng đâu?

Vân Liễu quay đầu lại hỏi nói: "Tìm ta làm gì?"

Dương Nhạc Nhạc liền vội vàng lắc đầu, sau đó từ một bên ống trúc bên trong rút ra một chiếc đĩa, chế cười rút đi.

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

"Ta nhưng thật ra là tới tìm đĩa."

Nói xong, Dương Nhạc Nhạc tụt thối lui ra khỏi phòng bếp.

...

Lại nói Ôn Bình, nghỉ ngơi một hồi sau lần nữa đi tới phía sau núi. Tới ban ngày, xem đầm sâu là hoàn toàn khác biệt, đầm nước rất thanh, tay nâng một chút đưa vào trong miệng nếm một chút, vị giác ở giữa còn có thể vang vọng lấy một phần ngọt.

Bất quá, đầm nước bởi vì quá sâu, cho nên cúi đầu nhìn xuống là màu đen đặc. Ôn Bình đương nhiên chưa phía dưới này còn ngủ một con giao long sự tình, có lẽ cái này màu đen chính là giao long màu da đầu.

Giao long long chúc, trời sinh so cái khác yêu vật cao quý, bản thân mang tới huyết mạch uy áp tự đầy đủ để thật nhiều yêu vật không dám tới gần,

Có khi, hần sẽ nghĩ tới, nếu như đem lăng cá ném vào nước này bên trong, nàng sẽ sẽ không dọa đến động đều không động được?

Bất quá đây cũng chỉ là suy nghĩ một chút, hần không có rảnh rỗi như vậy.

Xếp bằng ở bờ đầm nước, lắng nghe trước người ra tới tiếng nước chảy, bắt đầu tiếp nhận Giao Long Nộ quán thân.

Trước mắt pop-up cũng dần dần biến hóa.

【 quán thân tiến độ: Ba mươi phần trăm (nhập môn)】

Hôm sau.

"Vân trưởng lão!"

"Chờ một chút."

Nửa giờ sau, Ôn Bình lại hô một tiếng. "Vân trưởng lão, chúng ta lấy đi!"

"Lại chờ ta một chút."

Lại qua nửa giờ.

Ôn Bình thực sự không chịu nổi, gia hỏa này trong Trọng Lực trận có chút không dứt, đã nói xong một hồi, cái này đều đi qua một giờ.

Ngẩng đầu nhìn trời, đã đến buổi trưa.

Ôn Bình nhất thời tình thế cấp bách, vận dụng Giao Long Nộ, lớn tiếng hô: "Vân Liễu, ngươi có thể hay không giữ chút uy tín."

Tiếng như lời âm, mang theo tiếng long ngâm.

]

Chính trong Trọng Lực trận tu hành Triệu Tinh sắc mặt lập tức biến đổi, nhìn xem Ôn Bình ánh mắt tràn đầy kinh hãi.

Đến từ linh hồn run rẩy để nàng cả người trở nên lạnh cả người.

Lại nhìn Ôn Bình bên cạnh, cao nửa thước cự thạch ứng tiếng vỡ ra, vết rạn thật giống như Vương bá nếp nhăn nơi khoé mắt đồng dạng, mật, lại nhiều. Lấy hần làm trung tâm năm mét bên trong thâm cô giống như bị người bóc đi. Ngoài ra, mười mét có hơn cây cối, so thủ đoạn mảnh nhánh cây giống như bị người vênh lên gãy đồng dạng.

Dương Nhạc Nhạc bất quá là luyện thể ngũ trọng cảnh giới, tự nhiên cũng bị chấn động đến đặt mộng ngồi dưới đất, nửa ngày cũng không có quay người trở lại.

Lúc này, Vân Liễu mới xem như từ quên mình trong tu hành lấy lại tinh thần, kinh ngạc nhìn xem Ôn Bình.

"Đây là?"

"Đây chính là ta dự định dạy ngươi, ngươi nếu là lại lãng phí ta một chút thời gian, ngươi coi như rửa bát một năm ta cũng không dạy ngươi."

"Đừng... Đừng. Ta lập tức ra tới."

Vân Liễu lập tức đình chỉ Trọng Lực trận tu hành, bước nhanh vọt ra, chạy đến một bên phủ thêm áo khoác của mình.

Nửa giờ sau, Ôn Bình cuối cùng lời kéo Vân Liễu rời đi Bất Hủ tông, hướng Bách Tông Liên Minh tại Thương Ngô thành phân hội mà đi.

Mục đích chính là vì phó Thi Hoa hẹn.

Cũng vì cảm tới kia ba tháng an toàn thời gian.

Bách Tông Liên Minh phân hội, nằm ở Thương Ngô thành mặt phía bắc, nó từ Thương Ngô thành thành lập mới bắt đầu cũng đã tồn tại, thời gian tương đương xa xưa. Lúc nó mới sáng lập mục đích là chống cự Yêu tộc xâm lấn, yêu vật đến từ 108 đại hồ.

Thế nhưng về sau nhân yêu ký kết hợp ước hòa bình, hai cái chủng tộc tựu hải hòa thật nhiều, Nhân tộc bên trong bắt đầu xuất hiện yêu vật cái bóng.

Trải qua ngàn năm phát triển, nó đã bao trùm toàn bộ Thiên Địa hồ 108 cái hồ nước, đã trở thành Thiên Địa hồ lớn nhất một tổ chức.

Thiên Địa hồ một cái duy nhất ngũ tinh thể lực!

Cho dù là một cái phân hội, kiến trúc khí phái cũng đã không thua gì Bất Hủ tông trước kia chủ điện, hơn nữa bên ngoài còn có hai đầu cự hồ nằm sấp ở trên đôn đá. Hình thể khá là không lồ, một cái trường thành mới có nó một nửa hình thể.

Tạm biệt Thi Hoa lúc, sắc mặt nàng có chút khó coi, đứng tại bên đường, trông Ôn Bình mấy mắt, sau đó tựu dùng chất vấn khẩu khí hỏi: "Ôn Bình, ta hẹn thời gian thế nhưng là buổi trưa, ngươi làm sao hiện tại mới đến?"

Ôn Bình liếc mắt bên cạnh Vân Liễu, hướng hần liếc mắt, chỉ có thể lựa chọn hướng Thi Hoa xin lỗi, "Thật xin lỗi, tông môn có chút việc, chậm trễ."

Không sai!

Chính là Vân Liễu gia hỏa này tu luyện vong ngã, làm hại hần đợi rất lâu.

Xem ngày, thời gian đã qua ước định buổi trưa có một đoạn thời gian.

Nói thật, Ôn Bình Thi Hoa căn bản cũng không tin tưởng, nhân nhạ trả lời một câu: "Bất Hủ tông hiện tại người đều không có, ngươi có chuyện gì phải bận rộn? Sớm biết ngươi như thế không đúng giờ, ta hôm nay tựu không tới."

"Thật xin lỗi, lỗi của ta. Nếu không ta đợi chút nữa mời ngươi ăn cơm đi, xem như vì sự tình hôm nay nói lời xin lỗi."

"Cái này cũng không cần, ngươi ta quen biết một trận, đợi liền chờ đi. Ta cho ngươi đồ vật ngươi xem sao?"

"Nhìn qua, có nhiều chỗ cảm thấy có chút khoa trương, cho nên hơi sửa lại một chút, bất quá chính thể đến nói vẫn là ngươi viết ý tứ."

"Tùy tiện đi, dù sao đây chỉ là kẻ hoãn binh. ngươi có, tông môn ngươi cũng có, hôm nay đến đây chỉ là đăng ký cái danh tự mà thôi." Thi Hoa quay người lại, bước vào từ một con cự hồ bên cạnh bước vào Bách Tông Liên Minh phân hội bên trong.

Ài, nàng vừa đi trong lòng một bên bất đắc dĩ thở dài.

Nàng làm sao lại bày ra một người bạn như vậy?

Nào có để nữ hài tử chờ nam nhân?

Bất quá, Ôn Bình ngược lại là có một nơi nàng thật rất cần.

Đi chưa được mấy bước, bỗng nhiên quay người xông cái này Ôn Bình nói: "Ôn Bình, ta tại thanh thủy đường phổ mở một nhà võ quán, nếu không ngươi đi giúp ta đi? Dù sao ngươi Bất Hủ tông cũng không có chuyện gì, có thời gian đi giúp ta dạy một chút học sinh đi."

"Cái này..."

Ôn Bình có nỗi khổ không nói được a.

Thi Hoa vừa giúp hần như thế lớn một chuyện, hần xem như thiếu một món nợ ân tình của nàng, lúc này trực tiếp cự tuyệt nàng, làm sao cũng không thể nào nói nổi.

Thế nhưng không cự tuyệt đi, đi võ quán dạy người luyện võ, đây cũng quá lãng phí thời gian.

Thi Hoa nghe Ôn Bình áp ứng không có ứng tiếng, mà rồi nói ra: "Ta biết ngươi muốn hỏi cái gì, không phải là tiền công sao? Ta cho ngươi 10 mai kim tệ một tháng, cũng không tính vũ nhục ngươi luyện thể thất trọng cảnh giới."

"10 kim tệ... Ta..."

Thi Hoa nói tiếp: "Còn nghĩ gì thế, Thương Ngô thành võ quán một tháng có thể kiếm 10 mai kim tệ có thể đếm được trên đầu ngón tay, ngươi liền tùy tiện dạy một chút có thể cầm mười mai kim tệ, chẳng lẽ còn cảm thấy thua thiệt sao? Hơn nữa tương đương nhẹ nhõm, tại ta kia tu hành đều tiểu hài, bất quá mới luyện thể nhất trọng cảnh giới, ngươi lấy luyện thể thất trọng tiêu chuẩn chỉ điểm bọn họ, đây không phải là uống nước đồng dạng đơn giản?"

"Chúng ta đi trước đem sự tình hôm nay giải quyết đi, đợi chút nữa rồi hãy nói chuyện này, thời gian còn sớm đâu."

Bất đắc dĩ, Ôn Bình chỉ có thể dùng một chiêu kẻ hoãn binh, sau đó tựu nghe bên cạnh Vân Liễu truyền đến một tiếng phốc phốc tiếng cười.

Hắn biết, Vân Liễu gia hỏa này nhất định buồn cười bật cười.

Vân Liễu mở miệng nói ra: "Đúng a, Ôn tông chủ, võ quán giáo viên 10 mai kim tệ một tháng thế nhưng là rất phong phú thù lao."

"Lăn, lại nói không dạy ngươi."

Vân Liễu vội vàng che miệng, trầm mặc lại.

Bất quá hắn ngược lại để Thi Hoa cho tiếp nhận, "Đúng rồi, bằng hữu của ngươi rất rõ lý lẽ, hắn đều nhìn ra ta cho thù lao rất cao."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Phó hội trưởng kinh ngạc

"Ngươi suy tính một chút đi, ba tháng thoáng qua liền mất, cũng coi như vì tương lai của ngươi tính toán."

"Cám ơn ngươi hảo ý, bất quá ta không thích tiêu bằng hữu." Không có cách, Ôn Bình chỉ có thể suy nghĩ cái kỳ hoa lấy có để từ chối nhã nhận.

Như hắn sở liệu, Thi Hoa cũng không hề từ bỏ, vẫn như cũ là để hắn suy tính một chút, cũng ném ra làm đầy một năm tự tăng lên hắn làm phó quán chủ cảnh ô liu, lúc đó thù lao trực tiếp gấp bội, cùng Nguyệt gia bảy ngày.

Nói thật, phúc lợi là thật tốt.

Loading ad

Đãi ngộ này nếu là tại Thương Ngô thành truyền ra, khẳng định có thật nhiều luyện thể tu sĩ nguyện ý đi Thi Hoa võ quán làm việc.

Ôn Bình liếc mắt Vân Liễu, thấp giọng khiển trách: "Vân trưởng lão, ngươi muốn cười tự lớn tiếng chút, không có việc gì."

"Không, ta là cao hứng, phó quán chủ a, chức nghiệp tốt như thế, tông chủ ngươi hẳn là suy tính một chút."

"Cút!"

Không có đang chú ý Vân Liễu cái này thích da người, Ôn Bình đi theo sau lưng Thi Hoa trực tiếp lên lầu hai.

Thi Hoa lơ đãng lúc nhìn Vân Liễu một chút, đối cái này ngọc diện thư sinh bộ dáng thanh niên có chút hiếu kỳ.

Bởi vì Ôn Bình xưng hô hắn là trưởng lão.

Nhưng người này năng căn bản cảm giác chính là một người bình thường.

"Vân công tử, ngươi là Bất Hủ tông trưởng lão?"

Vân Liễu gật đầu, nói: "Ừm."

Thi Hoa lắc đầu, tựa hồ có hơi thất vọng, chợt hướng về phía Ôn Bình nói: "Ôn Bình, xoay trái căn phòng thứ nhất tìm Bách Tông Liên Minh phân hội phó hội trưởng, ngươi đem tài liệu trong tay đưa cho hắn là được rồi, ta đã giúp ngươi chào hỏi."

Ôn Bình hỏi: "Ngươi không đi sao?"

Thi Hoa lắc đầu, ánh mắt không tự chủ được hướng phía bốn phía nhìn xem, "Không đi, cùng ngươi đi tìm phó hội trưởng, nếu để cho chỗ dựa tông người trông thấy, sẽ có phiền phức. Lúc này không giống ngày xưa, hi vọng ngươi có thể hiểu được."

"Được thôi, loại kia ta làm xong sau chuyện này lại tới tìm ngươi đi, mời ngươi ăn cơm trưa."

"Ừm, đợi lát nữa chúng ta bàn lại ngươi gia nhập võ quán sự tình."

"Rồi hãy nói." Ôn Bình bất đắc dĩ cười khổ, cái đề tài này thật không bước qua được rồi?

...

Cổ kính trong phòng, ánh nắng xuyên qua cửa gỗ chiếu vào, rơi vào cửa cửa sổ bác cổ trên kệ, lại xuyên qua bác cổ trên kệ ngọc bàn, bình ngọc, trở

nên khác hẳn hồ khác biệt, nhiều hơn một phần khác khí tức.

Hoa mấy bên trên bày biện tử hoa cũng chính mở điểm lệ, lộ ra một phần quý thái vẻ đẹp, cùng ngồi tại bàn vuông kia phó hội trường hô ứng lẫn nhau.

Cái này phó hội trường Ôn Bình gặp một lần, là nữ tử, niên kỷ đã vượt qua 50, nhưng lại vẫn như cũ xinh đẹp như hoa. Nghe nói tu hành chính là trứnhan công pháp, cảnh giới không cao, am hiểu mưu đồ sự tình.

"Hắn tới?" Giang Nguyệt Dạ liếc qua mở cửa đi vào người hầu.

Người hầu một mực cung kính hỏi: "Ừm, Ôn Bình đã chờ ở bên ngoài chờ lấy, muốn hay không gọi đến hắn tiến đến?"

]

Giang Nguyệt Dạ cười lạnh một tiếng, phát phát tay nói: "Để hắn chờ chút, một khối gỗ mục mà thôi, coi như giúp thợ Hoa nha đầu một tay, cũng không thể để hắn muốn gặp ta liền gặp ta, nó Bất Hủ tông nghĩ kéo dài hơi tàn ba tháng, cũng không phải dễ dàng như vậy."

Người hầu gật gù.

Đi tới cửa bên ngoài, thuận tay đóng lại cửa phòng, đi vài bước, chỗ rẽ lúc đi-ng phải chờ tại kia Ôn Bình.

"Ôn tông chủ, hội trường hiện tại đang bận bịu sự tình, còn xin chờ một chút."

"Ừm, không có việc gì, ta chờ."

Ôn Bình cũng không nhiều để ý loại chuyện này, tìm người làm việc vốn chính là dạng này, phải xem người khác có thời gian hay không, có nguyện ý hay không đưa ra thời gian.

Bất quá hắn biết, nếu như Bất Hủ tông vẫn như cũ là nhĩ tinh tông môn, hắn một cái phân hội phó hội trường nhất định sẽ đem hắn phụng làm thượng khách.

Mặc kệ trong tay đầu bận bịu cái gì, đều nhất định sẽ buông ra. Đây không phải hắn bản thân cảm giác tốt đẹp, mà là sự thật.

Sau nửa canh giờ, Giang Nguyệt Dạ ngẩng đầu, hỏi một bên chờ lấy người hầu, "Hắn còn đang chờ?"

"Ừm, chưa từng rời đi."

"Ra ngoài đem trong tay hắn xin tư liệu lấy tới, thế nhưng không cần dẫn hắn tiến đến, dù sao hắn muốn là thời gian, cũng không phải thật thẳng tình."

Đã không phải thẳng tình, vậy hắn cũng không cần phải thấy Ôn Bình.

Một hồi, người hầu cầm xin tư liệu vào phòng, cung kính đưa tới, nàng liếc qua trang thứ nhất, phảng phất từ đó thấy được một chút đồ vật đặc biệt, tiếp theo khẽ cười một tiếng.

"Luyện thể thập tam trọng trường lão, cái này Thi Hoa vì giúp Ôn Bình tranh thủ thời gian, thật đúng là sẽ viết, vừa vận kệt tại nhĩ tinh tông môn khảo hạch tiêu chuẩn bên trên."

Không tinh thẳng nhất tinh, không có cái gì tiêu chuẩn, không yêu cầu địa bàn của người là cả tòa Thương Ngô thành, cũng không cần thực lực tại một chỗ thâm căn cố đế, càng không cần trải qua chiến dịch triển lộ ra tông môn thực lực cường đại.

Nhĩ tinh tông môn khảo hạch tiêu chuẩn, chỉ có một cái, một là là có luyện thể thập tam trọng tu sĩ tọa trấn.

"Ừm?"

"Cái này luyện thể thập tam trọng tu sĩ danh tự làm sao như thể nhìn quen mắt?"

Vân Liêu?

Họ Vân, Thương Ngô thành tựa hồ không có.

Gần nhất gia tộc họ Vân cũng chỉ có vài trăm dặm bên ngoài một cái thành, nàng trước kia tại kia đợi qua vài chục năm.

Càng xem, hắn chỉ cảm thấy càng quen thuộc, tiếp lấy nhìn xuống lúc, Vân Liêu giản lược tư liệu bên trong nâng lên Tinh Duyệt thành.

Nghĩ đến đây, nàng chợt nhớ tới mấy năm trước một việc.

Nàng vừa mới bị điều đến nơi này lúc, từng cùng Tinh Duyệt thành Vân gia tộc trưởng tán gẫu qua, hắn nói con của mình sẽ đi Bất Hủ tông.

Bạch!

Giang Nguyệt Dạ lập tức đứng lên.

"Xin Ôn Bình tiến đến!"

Người hầu ngẩng ra một lúc, không có hiểu thành cái gì phó hội trưởng cảm xúc tương phản sẽ lớn như vậy, bất quá cũng không dám suy nghĩ nhiều đi nhanh lên đi ra cửa xin Ôn Bình.

"Ôn tông chủ, hội trưởng đại nhân cho mời."

"Rốt cục nguyện ý gặp ta, đi, Vân Liễu, theo ta cùng nhau đi vào, người bây giờ là trưởng lão, có quyền lực biết ta hôm nay tới này làm gì."

Dứt lời, Ôn Bình dạo chơi đi đến.

Vân Liễu gật gù, cùng sau lưng Ôn Bình.

Vào nhà về sau, người hầu thấp giọng hô một tiếng, "Đại nhân, Ôn tông chủ tới."

Giang Nguyệt Dạ phát phát tay, ra hiệu dẫn đến một bên đi, sau đó ánh mắt nhìn chăm chăm ngoài cửa Ôn Bình, chợt bỗng nhiên xoay chuyển ánh mắt!

Nàng nhìn xem Ôn Bình người đứng phía sau, lông mi cũng nhìn không được rung động bắt đầu chuyển động.

Ánh mắt giống như Vân gia gia chủ.

Thần thái kia, cùng tuấn tú mặt, đều rất tương tự.

Thật chẳng lẽ chính là hắn?

Vân gia thiếu chủ thật tới Thương Ngô thành?

Tĩnh Duyệt thành thanh niên một đời tối cường giả, Bách Tông Liên Minh Tĩnh Duyệt thành phân hội nằm mộng cũng nhớ mời chào đối tượng, vậy mà thật tới?

Nhìn dáng vẻ của hắn, cùng sau lưng Ôn Bình, cái này sẽ không là thật gia nhập Bát Hủ tông a?

Bốn cái dấu hỏi tại trong óc nàng lượn vòng lấy.

Giang Nguyệt Dạ gấp đi theo thân, nói câu lời khách sáo, "Ôn tông chủ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a, người thật đúng là càng dài càng đẹp trai."

"Giang hội trưởng càng dài càng đẹp."

Ôn Bình cười trả lời một câu một điểm không đi tâm.

Giang Nguyệt Dạ lập tức một chỉ Vân Liễu, nghĩ tại xác định một chút hắn có phải thật vậy hay không, "Ôn tông chủ, vị này là?"

"A, hắn a, Bát Hủ tông tân nhiệm trưởng lão Vân Liễu. Ngày sau khẳng định sẽ không thể thiếu cùng Giang hội trưởng liên hệ, còn xin Giang hội trưởng nhiều hơn trông nom."

"Tĩnh Duyệt thành?"

"Giang hội trưởng, các người nhận biết?" Ôn Bình hơi kinh ngạc.

Nghe được Ôn Bình, Giang Nguyệt Dạ trong lòng khẳng định, người trước mắt chính là Vân gia thiếu chủ.

Kinh ngạc về kinh ngạc, bất quá nàng vẫn là duy trì xử sự không sợ hãi tư thái, giải thích nói: "Không biết, chỉ là phụ cận mấy thành cũng chỉ có Tĩnh Duyệt thành có người họ Vân, cho nên không khó đoán."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Một thời gian uống cạn chung trà

Đối với cái này, Ôn Bình tới một câu không đi tâm lòng khách sáo, "A, thì ra là như vậy, xem ra Giang hội trưởng đi qua địa phương thật đúng là nhiều a. Đùng, Giang hội trưởng cảm thấy ta xin tư liệu như thế nào, có thể hay không thăng tỉnh?"

Đem hán phơi ở bên ngoài một giờ, để hán thực tình đi tán dương nàng, thật xin lỗi, hán không có rảnh rồi như vậy.

Giang Nguyệt Dạ cười gật gù, nói: "Ngồi đi, Ôn tông chủ... Đi, kiểm ẩm trà đến, dùng bên trái cái thứ ba ngăn tủ thứ năm cách lá trà."

"Tam Hoán Trà?" Người hầu ngậy ra một lúc. Loại trà này là nhà mình đại nhân không phải dùng để chiêu đãi thành chủ cùng chỗ dựa tông tông chủ sao?

Một lá bách kim a!

"Ừm" Giang Nguyệt Dạ gật đầu.

Đạt được Vân Liễu gia nhập Bát Hủ tông, nhận được lên hán trà.

Bởi vì lấy Vân Liễu tư chất, đột phá Thông Huyền cảnh chỉ là vấn đề thời gian, đợi một thời gian, có thông huyền trấn tông Bát Hủ tông, sẽ còn thu được chỗ dựa tông chèn ép sao?

Sẽ không.

Bởi vì lúc đó bọn họ cũng không dám.

Thông Huyền chi nội, há lại một cái nhất tinh tông môn có thể thừa nhận được? Dù là cái này nhất tinh tông môn có 10 vị luyện thể thập tam trọng tu sĩ cũng uống công.

Giang Nguyệt Dạ ứng tiếng, tăng thêm gật đầu, người hầu cái này mới khẳng định bản thân không có nghe lầm.

Một khắc đồng hồ về sau, trà tới.

Giang Nguyệt Dạ cùng Ôn Bình cũng hàn huyên một đồng có không có, giạt một đồng việc nhà, trò chuyện một chút có không có.

Trà tới, Giang Nguyệt Dạ nói: "Ôn tông chủ, Vân công tử, trò chuyện lâu như vậy, phẩm một chút ta Tam Hoán Trà đi."

"Vân công tử?" Hán giới thiệu Vân Liễu vì thân phận trưởng lão, nhưng Giang Nguyệt Dạ không xưng hô Vân Liễu vì Vân trưởng lão, mà là gọi hán là công tử, bởi vậy có thể thấy được, Giang Nguyệt Dạ có lẽ đã sớm nhận biết Vân Liễu, "Giang hội trưởng nhận biết Vân trưởng lão?"

"Vân công tử tại Tinh Duyệt thành đại danh ai không biết, trẻ tuổi nhất luyện thể thập tam trọng tu sĩ, tương lai tiền đồ bất khả hạn lượng. Nô gia không nghĩ tới, Vân công tử vậy mà thật tới Thương Ngô thành." Giang Nguyệt Dạ theo sát cảm thán một tiếng.

Một bên Vân Liễu không có bất cứ cái gì biểu lộ trả lời một câu, "Giang hội trưởng quá khen. Bất quá ta hôm nay tới là bởi tông chủ đàm thăng tỉnh sự tình, cùng ta dĩ vãng thân phận không quan hệ, ta hiện tại chỉ là Bát Hủ tông trưởng lão mà thôi."

Giang Nguyệt Dạ gật đầu, nhấp một ngụm trà, sau đó nói: "Đã có Vân công tử tại Bát Hủ tông, thăng tỉnh tự nhiên không là vấn đề."

Nghe nói như thế, Ôn Bình liếc một cái bên cạnh Vân Liễu, mình coi như là chờ cũng phải mang theo hán ra tới hiệu quả đạt đến.

Có cái luyện thể thập tam trọng tu sĩ ở bên cạnh, người của phận hội này xác thực thái độ tự không giống.

Không có làm khó dễ, không có chờ đợi.

Ngay cả gặp một lần đều cần chờ đợi một giờ sự tình, hiện tại hai câu nói, một ly trà công pháp liền nói rõ.

Cái này người của Bách Tông Liên Minh a, thật đúng là hiện thực!

]

Thụ giáo nha.

Ôn Bình mở ra sứ đóng, thấm vào ruột gan nhả hương tự chui vào trong lỗ mũi, để người thần thanh khí爽 thật nhiều, "Trà ngon a, chỉ là ôn một chút có thể dễ nhận thần thanh mắt sáng, chắc hán trà này công hiệu khẳng định bất phàm đi."

"Thật đúng là bị người nói đúng, trà này có thể thanh thần, giúp lực lượng tinh thần tăng lên. Cho dù là một tháng không ngủ, một ngụm Tam Hoán Trà xuống dưới, cũng có thể về mặt hưng phấn. Vừa rồi thật sự là không có ý tứ, thực sự là loay hoay thoát thân không ra, để hai vị đợi lâu như vậy."

Vân Liễu không có nâng chung trà lên, chỉ là nhàn nhạt trả lời một câu, "Không lâu, mới nửa canh giờ, xem như để ta mở rộng tầm mắt."

"Vân công tử, thực sự là có lỗi với, ta cũng là loay hoay thực sự thoát thân không ra."

"Lần sau lúc nói lời này, xin đem trên bàn còn không có về xong họa thu lại, ta Vân Liễu không phải mù lòa."

Theo câu nói này rơi xuống, gian phòng bên trong lâm vào không khí ngột ngạt bên trong.

Không khí giờ phút này phảng phất đều động lại.

Ôn Bình liếc một cái ngay thẳng Vân Liễu, kia nghiêm túc ánh mắt để người đột nhiên cảm giác được buồn cười, thực sự là quá trực bạch.

Giả giả vờ không biết không được a?

Một chút mặt mũi cũng không cho đối phương lưu a.

Bất quá lại như thế xấu hổ xuống dưới, đối với người nào đều không tốt, Ôn Bình ngay cả bận bịu mở miệng nói ra: "Giang hội trưởng, thẳng tình sự tình xin nhờ."

Giang Nguyệt Dạ được một cái hạ bậc thang, vội vàng ứng tiếng, nói: "Thẳng tình sự tình không có vấn đề, ta sẽ mau chóng thông tri người ở phía trên đến, không ra một tháng tự có thể giúp Bất Hủ tông chứng nhận vì nhất tinh tông đầu."

"Vậy thì cảm ơn Giang hội trưởng."

Bình thường quá trình ba tháng, cái này sẽ trực tiếp biến thành một tháng.

"Vậy liền trước như vậy đi, Ôn tông chủ cùng Vân trưởng lão xin đi nghỉ trước chờ, xin sự tình còn được triệu tập cao tầng họp, chờ thương lượng ra sau khi quyết định ta sẽ lại gọi hai vị. Bất quá lấy Bất Hủ tông hiện tại nội tình, tin tưởng không có người sẽ phản đối chuyện này."

"Tự phiền phức Giang hội trưởng."

Ôn Bình cười đứng lên, không có nhiều hơn đông dài ôm quyền chấp tay muốn muốn rời khỏi.

Giang Nguyệt Dạ gật gù, dùng tay làm dấu mời, nói: "Nhất định không có nhục sứ mệnh, ta đưa hai vị. Bất quá còn hi vọng Bất Hủ tông ngày sau có thể cùng Bách Tông Liên Minh nhiều hơn vắng lai, lẫn nhau trông nom, thực hiện cùng có lợi."

Ôn Bình trả lời: "Cái này đương nhiên."

Đi ra ngoài thời điểm, Ôn Bình uống một ngụm trong chén trà.

Vị nói sao dạng Ôn Bình không có ghi nhớ, thế nhưng hẳn nhớ kỹ kia phần dư ôn.

Vì thấy Giang Nguyệt Dạ chờ một giờ.

Mà bây giờ trà vẫn như cũ ấm, thế nhưng cần phải vì thế mà bốn ba mấy ngày đại sự đã thỏa đàm.

...

Lâu bên ngoài, Thi Hoa đứng ở đó đang cùng mấy tên mặc áo đen nữ tử trò chuyện với nhau.

Cái này áo đen cùng Bất Hủ tông thanh sơn lưu thủy sam đồng dạng, cũng là một cái tông môn biểu tượng, một cái tương đối thanh lịch, một cái tương đối dày nặng. Như lúc này Ôn Bình tại cái này, nhất định không muốn nhìn thấy mấy người kia, bởi vì các nàng đều dựa vào núi tông người.

"Các người đi trước đi, bằng hữu của chúng ta." Thi Hoa nhìn thấy Ôn Bình xuất hiện tại cửa ra vào lúc, vội vàng cùng bắt chuyện gây tạm biệt.

"Được, vậy người nhớ kỹ tới. Hôm nay thế nhưng là yêu trừ tự mình làm đồ ăn."

Dứt lời, mấy người liền tiến vào trong dòng người.

Thi Hoa quay người vừa muốn đi qua gọi Ôn Bình, lại thấy được một người khác, thấy được nàng Thi Hoa bộ pháp bỗng nhiên ngay tại chỗ.

Chỉ thấy Giang Nguyệt Dạ tự mình đưa Ôn Bình hai người tới cổng, đồng thời trò chuyện tự giống như bằng hữu, không thấy chút nào ngăn cách. Nàng nhưng rõ ràng nhớ kỹ, ngày đó nàng tới tìm Giang Nguyệt Dạ hỗ trợ lúc, nàng là cỡ nào ghét bỏ Bất Hủ tông Ôn Bình.

Hiện tại làm sao giống như thay đổi cái bộ dáng?

Không chỉ có là nàng, Bách Tông Liên Minh phân người biết thấy cảnh này cũng mười phần kinh ngạc, nhao nhao châu đầu ghé tai.

Nhìn thấy Ôn Bình mặc y phục về sau, nhao nhao trầm miệng một lời ở trong lòng kinh ngạc hô một tiếng.

"Thanh sơn lưu thủy sam, Bất Hủ tông?"

Ôn Bình đứng chấp tay, nói: "Giang hội trưởng mời trở về đi."

Đội Giang Nguyệt Dạ trở về về sau, Thi Hoa chạy tiến lên đây, tò mò liếc nhìn Ôn Bình, lại liếc nhìn Giang Nguyệt Dạ bóng lưng rời đi.

"Ôn Bình, người cùng Giang hội trưởng đều nói thứ gì?"

"Không nói gì, tự uống một ly trà."

Thi Hoa không tin, tiếp tục hỏi: "Kia Giang hội trưởng làm sao bản thân đưa người ra tới?"

"Ta chính là một tông chi chủ, Giang hội trưởng đưa ta ra tới không phải rất bình thường sao? Có lẽ hắn tôn trọng không phải ta, là phụ thân ta. Bất quá không quan trọng, tôn trọng ai cũng cùng dạng, chỉ cần sự tình hôm nay làm xong."

Thi Hoa bán tín bán nghi gật gù, "Nha..."

Thật làm cho hắn tin tưởng Giang hội trưởng sẽ đem Ôn Bình lên làm tân đối đãi, đó là không có khả năng.

Về phần là cho Ôn Bình phụ thân vài phần mặt mũi, đây là khẳng định có khả năng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Bách Phượng lâu

Theo sát, Thi Hoa đột nhiên hạ thấp thanh âm, nhẹ giống như nói câu nào đều sẽ cuống họng đau đồng dạng, "Đi, đi ăn cơm."

"Ăn cơm mà thôi, người thế nào?"

"Đưa lỗi tại tôi."

Loading ad

Ôn Bình đem mặt xẹt tới, bên tai lập tức truyền đến một tiếng tiếng thờ đốc, tựa hồ là nghĩ đề ép thanh âm của mình.

"Mang không tới."

Mang không?

Ôn Bình, Vân Liễu trăm miệng một lời hô lên âm thanh.

Thi Hoa bất đắc dĩ liếc mắt chung quanh, sau đó trừng mắt nhìn Ôn Bình hai người, nói: "Người hô cái gì."

Nàng vốn là không muốn để cho người khác biết chuyện này, cho nên tận lực đề thấp thanh âm của mình, nhưng hai người này vậy mà cho hô lên. Đương nhiên, hắn cũng biết bản thân khẳng định là không gạt được tin tức này, mang không đến Thương Ngô thành sự tình nhất định sẽ tại trong hôm nay truyền khắp cả tòa thành.

Đến lúc đó, Bách Phượng lâu sẽ không còn hư tịch!

Lúc này Ôn Bình, trong đầu hiện ra một con hung thú, hình dạng như dê thân mặt người, mọc tại dưới nách, hở răng người trảo, âm như hải nhĩ. Càng tốt ăn, phàm là mọc chỗ cùng, không chỗ không ăn, như thiên hạ ăn tận, thì đem từ ăn bản thân.

Một cái rời rạc tại thiên địa hồ 108 cái trong hồ nước tồn tại đặc biệt nhất.

Yêu vật con ác thú!

Bởi vì đặc biệt thích ăn, cho nên tự yêu nghiên cứu đồ ăn.

Tài nấu nướng của nó có thể xưng Thiên Địa hồ nhất tuyệt, chỗ qua thành không biết bao nhiêu người vì cầu hắn làm đồ ăn mà tán đi thiên kim.

Ôn Bình không nghĩ tới, cái này rời rạc truyền thuyết vậy mà thật đi tới Thương Ngô thành.

"Đi thôi, ta mời người ăn cơm."

Thi Hoa nói lời này lúc mang theo một phần ước mơ, cùng hài đồng hi vọng phụ thân làm việc khi trở về cho hẳn mang đồ chơi không sai biệt lắm.

Không đợi Ôn Bình gật đầu đáp ứng chứ, Thi Hoa đã ở phía trước bước nhanh đi, bộ pháp vượt rất lớn, bình thường hai bước đường hôm nay một bước tụt vượt qua. Chắc hẳn nàng hiện tại rất ước mơ con ác thú làm đồ ăn đi.

Quả nhiên, nữ nhân đẹp hơn nữa, lại thon thả, trên cơ bản cũng là ăn hàng, cho dù là kèm chế phần này khát vọng, từ thực chất bên trong đến nói các nàng mọc ra một trưng tham ăn miệng. Cùng con ác thú khác nhau chỉ ở tại, một cái sẽ ăn bản thân, một cái không có cách ăn chính mình.

Đi tới Bách Phụng lâu lúc, ba người bị ngăn ở ngoài cửa, Ôn Bình chỉ liếc qua một cái Bách Phụng lâu trước đường cái, ánh mắt dừng lại thời gian bất quá 5 giây mà thôi, nhưng nhìn thấy xe ngựa nhiều đến mười chiếc. Nếu như là tông ngựa kéo hoàng mộc xe, hẳn sẽ không nhìn nhiều vài lần, kia bất quá là người nhà bình thường tư dụng xe ngựa mà thôi.

Nhưng vừa vận hướng Bách Phụng lâu lái tới, thuần một sắc phong lưu ngựa, lôi kéo chính là mạ vàng lá vàng xe.

Có thể đưa xe ngựa dán lên lá vàng, không phú cũng quý. Kia phong lưu ngựa tụt càng ghê gớm, một thốt có thể tạm thời phong bế một đầu rộng hai mét dòng suối, một móng hạ xuống, thật giống như nhiều một đạo đập nước đồng dạng, tốc độ so báo săn còn khủng bố.

]

Cả hai hợp nhất, Ôn Bình dám đoán chắc, bọn họ cũng là đại gia tộc hạch tâm tầng.

Lần trước bọn họ tụ tập là Bất Hủ tông chủ điện bị nện thành tường đổ thời điểm, là vì chứng kiến bất hủ xuống dốc, hôm nay nha, cũng là vì yêu cầu mạng không mà tới.

Hiện tại đã là buổi chiều, mặt trời chính độc thời điểm, chân đạp tại mặt đất kia phần cực nóng rất nhanh liền truyền đến bàn chân.

Nóng bức tựa như một thùng dầu, hoàn toàn đốt lên hôm nay Bách Phụng lâu khách nhân, Bách Phụng lâu cái này sớm đã kín người hết chỗ, chen chúc đoàn người đem Bách Phụng lâu cho lấp đầy rất vẹn toàn, đón khách chạy đường đều bị chen đến tụt lâu bên ngoài.

Thi Hoa vừa định đi vào Bách Phụng lâu, tụt bị tiểu nhị cản lại.

"Thật xin lỗi, hôm nay khách nhân thực sự là quá nhiều, ba vị nếu là muốn ăn cơm, phải xếp hàng, có người ra tới các người mới có thể đi vào."

Bất đắc dĩ, Thi Hoa chỉ có thể ngoan ngoãn đứng ở một bên xếp hàng.

Chỗ dựa tông áo đen.

Bất Hủ tông thanh sơn lưu thủy sam.

Lúc này cùng người bình thường quần áo không có gì khác biệt.

Chỉ có những cái kia từ phong lưu lập tức đến ngay người, mới có thể đi vào Bách Phụng lâu bên trong, sau đó thẳng lên lầu hai hoặc là lầu ba nhả gian.

"Không có ý tứ, cái này là bằng hữu của ta."

Lúc này, Bách Phụng lâu lầu hai một cái cửa sổ nhô ra một cái đầu, hướng về phía chính đề Thi Hoa đi xếp hàng tiểu nhị hô một tiếng

"Tiểu Diệp."

"Thi Hoa, mau lên đây."

Hai người lên tiếng chào, Thi Hoa tụt tranh thủ thời gian lôi kéo Ôn Bình hai người xuyên qua chen chúc đoàn người hướng lầu hai đi đến.

Bất quá, thang lầu này tựa như là thay đổi đồng dạng, trước kia đi, cảm thấy rộng, hiện tại đi, đã cảm thấy đây là muốn bắt hẳn cho chèn chết a?

Thật vất vả lên lầu hai, Thi Hoa nhìn thấy hành lang vậy mà cũng bày đầy cái bàn, tốp năm tốp ba ngồi ở kia, cầm đĩa, ném lấy món ăn trong mâm.

Sắc hương vị đều đủ!

Một bên ăn, còn một bên khen ngợi, "Hôm nay xem như đến đáng giá."

Thấy ba người cũng là miệng bên trong hiện ngọt.

Đẩy cửa tiến vào nhả gian, thật ra không lớn, chẳng qua là một cái có thể tọa hạ năm sáu người căn phòng nhỏ. Mang lên chậu hoa, bác cổ đồ tự lộ ra càng nhỏ hẹp, bất quá so với bên ngoài, cái này giống một cái sân bóng đá đồng dạng.

Trong phòng ngồi ba người, đều mặc áo đen. Ôn Bình cũng chưa từng thấy qua các nàng, về phần có phải là Bất Hủ tông người trong quá khứ, còn nói không chính xác.

Bất quá từ các nàng xem bản thân mặc biểu lộ tự có thể nhìn ra, các nàng rất kinh ngạc.

"Thanh sơn lưu thủy sam?"

"Hai vị này là?"

Hai nữ không sai biệt lắm đồng thời hỏi xảy ra vấn đề, điều này làm cho Thi Hoa còn thật không biết nên trả lời trước cái nào, chỉ có thể lần lượt giới thiệu, "Đây là Ôn Bình, ta trước kia bằng hữu. Hắn họ Văn, là Bất Hủ tông trưởng lão."

"Bất Hủ tông còn có người?"

Nói ra câu nói này người là một cái nhìn cùng Ôn Bình tuổi không sai biệt lắm nữ hài, hắn dám xác định, cái này nhất định là chỗ dựa tông người.

Bởi vì từ Bất Hủ tông đi, đều biết Bất Hủ tông hiện tại bắt đầu thu đệ tử. Dù sao đó là bọn họ từng đội qua địa phương, có một chút tin tức, bọn họ đều trở về nghe ngóng thanh trù. Đương nhiên, đó cũng không phải quan tâm, đơn thuần chính là vì xem Bất Hủ tông trò cười.

Cái này cùng làm công tử chức về sau, ngóng trông trước kia lão bản phá sản là một cái đạo lý.

Bất quá ba người về sau không nói thêm gì, "Ngồi đi, nếu là Thi Hoa bằng hữu, kia cũng không sao."

Các nàng càng hi vọng sớm một chút ăn vào mạng không làm đồ ăn, mà không phải nghị luận hai cái xuống dốc tông môn người.

"Đến rồi!"

Cửa bị đẩy ra thời điểm, tam nữ đồng thời đứng lên.

Bụng thức ăn tiểu nhị còn không đâu, đã nghe đến một cỗ mùi thịt đập vào mặt, nói như thế nào đây, có gan để người ngửi tựa như biến con ác thú cảm giác.

Bất quá rất đáng tiếc, tam nữ mặc dù có một cái đơn độc nhà gian, thế nhưng điểm đồ ăn cũng không thể tùy ý.

Ba món ăn một món canh, đây là tối cao phối trí.

Cho dù là hiện tại trong phòng chung có sáu người, vẫn là chỉ có thể dạng này.

Cái này để Ôn Bình rất khó hạ đũa.

Vốn là không có nhiều, hắn dù là cũng chỉ là ăn hai mảnh thịt, một bàn thịt tự không có dưới thân bao nhiêu. Ngược lại là Văn Liêu cơ trí, tìm cái có tự chạy ra ngoài. Ôn Bình dám cam đoan, gia hỏa này khẳng định là chịu không được ta có tiền nhưng lại không thể ăn thống khổ.

Ôn Bình ngược lại không gấp lấy đi, bởi vì hắn hiện tại ra ngoài, căn bản là không có địa phương đi, đứng ở bên ngoài xem một đám người ăn càng khó chịu hơn, chỉ có thể tại trong gian phòng trang nhã bồi tiếp mấy người trò chuyện Thi Hoa vô quán.

Các nàng tự nhiên không phải là bởi vì cảm thấy hứng thú, mà là đồ ăn quá ít, nếu như vui đầu ăn hết, hai ba lần liền không có.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Phụ thân của Dương Nhạc Nhạc

Chỉ có thể suy nghĩ cái biện pháp, tìm đề tài, sau đó từ từ ăn.

Có gan tốt nhất có thể trò chuyện một cái buổi chiều cảm giác.

Khi cho tới võ sư tình lúc, Thi Hoa nhìn về phía hắn.

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

"Hắn chính là ta tìm võ sư, thế nào, có hứng thú hay không giới thiệu trong nhà văn bồi đi ta kia tu hành?"

"Hắn?" Bị gọi là Tiểu Diệp nữ hài chỉ chỉ Ôn Bình, "Hắn nhìn cùng chúng ta niên kỷ đồng dạng, làm võ sư không thích hợp a?"

Một vị võ sư, giảng cứu kinh nghiệm lão đạo, kiến thức rộng rãi, dạng này mới có thể tốt hơn dạy bảo thiếu niên tu hành.

Nhưng Ôn Bình, thấy thế nào làm sao không giống.

Thi Hoa cười cười, giải thích nói: "Các người còn thật coi thường hắn, hắn nhưng là luyện thể thất trọng tu sĩ."

"Ta đi đi nhà vệ sinh."

Không có cách, một cho tới chuyện này cũng chỉ có thể trượt, từ chối nhã nhận không được, dùng hành động biểu thị, cái này đủ rõ ràng a?

Bất quá vừa ra cửa, đi dạo đến đầu bậc thang lúc, bỗng nhiên tự nghe sau lưng truyền lại tiếng hô hoán, thanh âm tương đối quen thuộc.

Cái kia sợ sẽ là tại cơ hai, ba trăm người bên trong, thanh âm của hắn đều lộ ra đặc biệt đặc biệt.

Ôn Bình quay người lại, sau đó ánh mắt nhấc lên, thấy được lầu ba hành lang đứng đó, cũng hướng hắn phát tay Dương Nhạc Nhạc.

"Tông chủ, nơi này."

Tại Dương Nhạc Nhạc bên cạnh còn đứng lấy một người, kia là một người trung niên bộ dáng, mặc hoa phục, ánh mắt sáng ngời, xem người lúc cực kỳ sắc bén, bất quá chuyển hướng Dương Nhạc Nhạc lúc, trên mặt nhiều vẻ cung chiều chi sắc.

Không cần suy nghĩ nhiều, cũng không cần từ trong đầu lật ra già ký ức, cái này trung niên nam nhân khẳng định chính là Dương gia đương đại tộc trưởng Dương Tông Hiền.

Một cái làm tơ lụa, vài vóc sinh ý cơ hồ lũng đoạn toàn bộ ngành nghề long đầu nhân vật.

Bất quá, đối hai người, Ôn Bình chỉ là khẽ gật đầu, không muốn lấy đi lên chào hỏi, ngay cả đi đến lầu ba tâm tư đều không có.

Ôn Bình đi đến một bên, vỗ vỗ tựa tại cạnh cửa Vân Liễu, "Được rồi, không phải là ăn một bữa sao?"

Vân Liễu cảm thán một câu, "50 kim một món ăn, nhưng là vẫn cung không đủ cầu, đồ tốt quả nhiên rất điên cuồng."

"Tốt là một mặt, mấu chốt là cái này Bách Phụng lâu lão bản sẽ làm ăn, hiểu marketing. Làm cái ba món ăn một món canh quy củ, nếu không cũng sẽ không 50 kim một cái đồ ăn, người người đều muốn, ngay cả người bình thường đều nguyện ý dốc hết vật trong túi đến ném bên trên một bàn."

"Bất quá so với người, còn kém chút!"

Vân Liễu bỗng nhiên tới một câu để Ôn Bình ngây người.

]

Suy nghĩ tỉ mỉ về sau, Ôn Bình nhìn không được cười ra tiếng, Vân Liễu đối với mình làm thời gian hạn chế ghi hận trong lòng a.

Đang lúc Ôn Bình nghĩ đến sau đó phải đi cái kia lúc, Dương Nhạc Nhạc đi xuống, hướng về phía hai người khom mình hành lễ.

"Ôn tông chủ, Vân trưởng lão, phụ thân ta nói muốn gặp một lần hai vị, xin ngài ăn bữa cơm, để bày tỏ cảm kích."

"Ăn cái gì, ba món ăn một món canh, ăn không đủ, dứt khoát sẽ không ăn." Vân Liễu nhả rãnh một tiếng.

Dương Nhạc Nhạc vội vàng nói: "Vân trưởng lão chỉ cần chịu đến dự, đồ ăn tùy tiện ăn, Bách Phụng lâu là nhà chúng ta."

Nhà mình đệ tử từ lâu!

Vân Liễu khá cao hứng, gật đầu vội vàng đáp ứng xuống.

Có người mời ăn cơm, Ôn Bình tự nhiên không có lý do không đi.

Thế là, hai người đều đi theo dẫn đường người đi tới lầu ba một cái nhà gian.

Đẩy cửa ra, Ôn Bình mới biết được cái gì là chủ nhân tự do, Bách Phụng lâu tứ phía, lầu hai một mặt tự có năm cái nhà gian, thế nhưng tại cái này, cái này một mặt cũng chỉ là một cái phòng. Trong phòng phủ lên hàng via hè, bày biện bàn vuông, hoa mảy, bác cổ đồ, rực rỡ muôn màu.

Nhất làm cho Ôn Bình cảm giác được thoải mái dễ chịu vẫn là kia phần tự do, nghĩ cất bước đi lại có thể cất bước đi lại cảm giác không phải bình thường thoải mái.

"Ôn tông chủ, Vân trưởng lão!"

Dương Tông Hiền đứng dậy, hướng về phía đang nhảy múa vũ cơ phát phát tay, các nàng tự từ Ôn Bình bên cạnh đi ra khỏi phòng.

Ôn Bình gật đầu, cũng trả cái lễ, ứng tiếng: "Dương tộc trưởng, kính đã lâu kính đã lâu."

Vân Liễu cũng không để ý cái này, để hấn một cái luyện thể thập tam trọng tu sĩ cho người bình thường hành lễ, hấn thật đúng là làm không được.

Bất quá dù sao cũng là đối phương mời khách, người ta là chủ nhà, Vân Liễu vẫn gật đầu, tương đương qua loa trả lời một câu.

"Kính đã lâu."

Dương Tông Hiền làm ăn mấy chục năm, làm sao nghe không ra Vân Liễu ngữ khí, bất quá không có chút nào động dung.

Ngược lại là tán dương một câu, "Vân trưởng lão quả nhiên có tính cách, tuổi còn trẻ đã luyện thể thập tam trọng, trực chỉ thông huyền, tương lai thành tựu không thể đoán trước a. Mời ngồi đi, muốn ăn cái gì tùy tiện điểm, ta lập tức sai người đi làm."

Đương nhiên, hấn Dương Tông Hiền không phải một người không lợi lại dậy sớm.

Bất Hủ tông nếu là lúc trước, hấn nhất định sẽ khuyên con trai mình lui ra ngoài, căn bản không muốn cùng Bất Hủ tông có bất kỳ gặp nhau.

Nhưng bây giờ khác biệt, hấn từ nhi từ đôi câu vài lời bên trong, có thể nghe ra Bất Hủ tông bất phàm. Nhất là chúng bạn xa lánh về sau, một vị trẻ tuổi như vậy luyện thể thập tam trọng tu sĩ lại lựa chọn gia nhập Bất Hủ tông, vẫn chưa thể nói rõ vấn đề gì sao?

Thiên kim nhập môn phí.

15 tuổi luyện thể ngũ trọng nhập môn tiêu chuẩn.

Ba kết hợp, nói rõ Ôn Bình rất có thể lấy ra phụ thân lưu lại chuẩn bị ở sau, một vị Thông Huyền cảnh hậu chiêu, không thể khinh thường a.

Cảm nhận được Dương Tông Hiền nhiệt tình về sau, Vân Liễu không khách khí chút nào điểm bảy tám cái đồ ăn, Ôn Bình không muốn hấn đồng dạng tham ăn, tự điểm sáu cái.

Nếu như nói thế gian này có so tu luyện đột phá lúc càng nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, càng khiến người ta mừng rỡ như điên, kia ăn Thao Thiết làm đồ vật là được.

Dân dĩ thực vi thiên, một trận này xuống tới, Ôn Bình đoán chừng về tông môn về sau nhìn thấy Vân Liễu làm đồ ăn sẽ buồn nôn.

Sau khi com nước no nê, Dương Tông Hiền bắt đầu trò chuyện lên chuyện của nhà mình.

"Đúng rồi, Ôn tông chủ, nhà ta còn có cái tiểu nữ, 14 tuổi, cũng muốn bá nhập Bất Hủ tông, ngài xem?" Dương Nhạc Nhạc trở về về sau, nói tại Bất Hủ tông tu hành, hấn có nắm chắc trong vòng một tháng xung kích luyện thể lục trọng.

Nếu như vẹn vẹn dạng này, Dương Tông Hiền còn sẽ không để mình nữ nhi gia nhập Bất Hủ tông.

Bởi vì Dương Nhạc Nhạc nói tới thời điểm, đem tất cả mọi thứ đều quy tội Bất Hủ tông bồi dưỡng, mà không phải hấn không phải là của mình thiên phú dị bẩm.

Nhà mình nhi tử quật khởi thời điểm, bất kể là ai hỏi, thế nhưng là chỉ cảm bản thân thiên phú nói sự tình.

"Dương tộc trưởng, con trai của ngài phải nói qua ta Bất Hủ tông nhập môn tiêu chuẩn đi, nếu như đạt tới tiêu chuẩn, ta tự nguyện nguyện ý thu."

"Kém một chút, bất quá 14 tuổi nàng cũng đã luyện thể tam trọng. 14 tuổi luyện thể tứ trọng khẳng định không có bất cứ vấn đề gì. Nhập tông phí ta nguyện ý cho thêm một chút, 5000 mai kim tệ, còn xin Ôn tông chủ tạo thuận lợi."

Vân Liễu đứng ở một bên, cười không nói.

Hấn đi theo Ôn Bình thu hai ngày đệ tử, luyện thể 4 nặng, lệch một ly người hấn gấp bốn năm vị.

Đều không ngoại lệ, đều bị cự tuyệt.

Dương Tông Hiền cái kia nữ nhi, tất nhiên cũng là kết cục này.

Quả nhiên, Ôn Bình lắc đầu.

"Xin lỗi rồi, Dương tộc trưởng, Bất Hủ tông quy củ không thể phá, mười bốn tuổi cho dù là tu luyện tới luyện thể tứ trọng, cũng không đạt được chúng ta nhập môn tiêu chuẩn. Chớ nói 5000 kim, cho dù là vạn kim, quy củ cũng không thể phá."

Khi Ôn Bình câu nói này nói ra lúc, trịch địa hữu thanh, đem Dương Tông Hiền nụ cười trên mặt dần dần xóa đi.

Dương Tông Hiền không nghĩ tới, cái này Bất Hủ tông mới tông chủ quy củ vậy mà là như vậy, hấn nguyên bản còn tưởng rằng là vì kiếm tiền lấy phát

triển tương lai.

Hiện tại xem ra, cái này thiên kim nhập môn phí, chỉ là vì cho thấy Bát Hù tông trước mắt giá trị một cái thù đoạn a.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Thi Hoa kinh ngạc

Ngoài cửa sổ tối tăm mờ mịt trời chẳng biết lúc nào vẫn là rơi ra mông lung mưa phùn, mơ hồ từ cửa sổ bên trong nhìn ra phía ngoài con mắt.

Thùng thùng!

"Lão gia, lại xảy ra chuyện."

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

Ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến thanh âm thật giống như một tiếng sấm vang đồng dạng, xông vào trong phòng sau để không khí náo nhiệt không còn sót lại chút gì. Dương Tông Hiền bóp tại chén rượu trong tay đã cầm tới bên miệng, do dự biết, tựa hồ đang quyết định uống hay không, cũng có thể là đang quyết định thả hay là không thả hạ.

"Ôn tông chủ, muốn ăn cái gì phân phó hạ nhân đi làm, ta mời. Nhạc Nhạc, bởi Ôn tông chủ uống hai chén rượu, ta còn có việc phải đi trước."

Dương Tông Hiền để ly rượu xuống, mới vừa rồi còn điên cuồng rượu đỏ ra tới cũng không thấy đau lòng, đứng lên không có làm dừng lại rời khỏi phòng.

Dương Nhạc Nhạc gạt gù, đưa phụ thân ra cửa về sau, trên mặt lộ ra một sợi nghi hoặc. Trở lại trong phòng bùng lên thật chuẩn bị bởi Ôn Bình uống hai chén, bất quá nhưng lại thân du không biết nơi nào, rượu trong chén vẩy vào trên bàn cũng không hề hay biết.

Một cái luyện thể ngũ trọng tu sĩ, có thể chất phác đến loại trình độ này, giống một cái không còn tri giác người thực vật đồng dạng, đúng là hiếm thấy.

"Nhạc Nhạc, có việc gì thế?"

Ôn Bình nhin không được hiểu kì hỏi một câu.

Dương Nhạc Nhạc bỗng nhiên lấy lại tinh thần, bị Ôn Bình từ trong thân du rút ra, như có điều suy nghĩ lên tiếng, bất quá tiếng nói đặc biệt chậm. Từng chữ từng chữ phun ra, mấy chữ cuối cùng lại đột nhiên gia tốc.

"Ta chưa từng thấy phụ thân dạng này, chẳng lẽ xảy ra chuyện lớn?"

"Nếu như không yên lòng, ngươi cũng cùng về đi xem một chút."

"Thế nhưng là cái này..."

Ôn Bình ngắt lời hắn, "Sắc trời cũng không sớm, ta cũng lấy đi."

"Được thôi, tông chủ, ta đưa ngài."

Dương Nhạc Nhạc lập tức đặt chén rượu xuống, đứng dậy từ bác cổ trên kệ lần nữa cầm lấy một cái bình ngọc, cùng mới Dương Tông Hiền lấy ra rượu kiểu dáng giống nhau như đúc, sau đó đi đến Ôn Bình trước mặt hai tay nâng đưa tới, Ôn Bình không có nhận, ngược lại là Vân Liễu lên trước tay.

"Nếu là Dương tộc trưởng ý tốt, Vân mẫu tự từ chối thì bất kính. Bình rượu này, xem như lời xin lỗi của ngươi phí đi."

Ôn Bình nhìn xem Vân Liễu gia hỏa này cầm rượu ra phòng, bất đắc dĩ cười một tiếng, gia hỏa này lại ăn lại cầm, thật đúng là không đem mình làm ngoại nhân. Theo đó, hắn cũng cùng đi theo ra phòng, dọc theo hành lang đi xuống cầu thang đi tới Bách Phụng lầu cạnh cửa.

Lúc này, Thi Hoa bốn người cũng từ phòng bên trong đi ra, chính khi đi đến thang lầu chỗ rẽ lúc, cúi đầu liền thấy vừa xuống đến lầu một Ôn Bình hai người.

Nhũ danh là Tổ Diệp Tử cô nương ngưng lại thân, hí mắt nhìn Vân Liễu, sau đó lại nhìn thấy phía sau hắn đi tới Ôn Bình.

"Ủm, Thi Hoa, bọn họ không phải bằng hữu của ngươi sao?"

]

Thi Hoa chợt thăm dò nhìn xuống dưới đi, trong đám người tìm được Ôn Bình hai người, không khỏi thì thầm một tiếng, "Bọn họ hóa ra còn chưa đi."

Mới đầu nàng coi là Ôn Bình hai người đã đi, dù sao ngồi ở kia không có ý tứ động đũa, vừa đi lại là một canh giờ không về. Ai đi nhà vệ sinh cần một canh giờ, cái kia sợ sẽ là mất tiền đi vào, một canh giờ cũng nên bỏ dấy. Thật ra đi cũng tốt, nàng không nghĩ tới đi đoạt về đến, hai người ngồi tại cái này rất xấu hổ, dù sao đây đều là người của Kháo Sơn tông.

Tiểu Diệp bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, kinh ngạc nói: "Bọn họ sẽ không một mực ở phía dưới chờ người a?"

"A?"

Thi Hoa nghe xong lời này, lại không có biểu tình gì.

Đọc theo lâu thể đi xuống dưới lúc, tâm tình lại cảm thấy có chút cổ quái.

Nếu như giữa trưa, Ôn Bình chờ cũng liền đợi, đây là hần hần là, dù sao Bách Tông Liên Minh thắng tình sự tình là nàng tận hết sức lực hỗ trợ. Hai người quan hệ vốn cũng không phải là tốt như vậy, làm được mức này đã là hết lòng quan tâm giúp đỡ.

Hơn nữa hần cũng để cho mình đợi.

Nhưng bây giờ lại khác, Ôn Bình một mực tại rượu này thịt phiêu hương Bách Phụng lâu đứng ở cửa chờ hần, thấy được ăn không được, ít nhiều khiến nàng cảm thấy có chút áy náy.

Nàng dự định gọi lại hai người đi ra ngoài bộ pháp lúc, Ôn Bình cùng Vân Liễu đã rời đi Bách Phụng lâu.

"Được rồi, đi liền đi, coi như còn ta lần này giúp hần tình." Thi Hoa trong lòng yên lặng tự nói.

Ba người xuống lầu về sau, bị chen chúc đoàn người chậm rãi đẩy lên Bách Phụng lâu cổng, sau đó đứng tại cửa kia ngẩng đầu nhìn trời.

Mông lung mưa phùn cho Thương Ngô thành mang đến một phần đặc biệt cảm giác, trong sương mù, mặc dù ngày bình thường thấy được đồ vật đều không thấy được, nhưng lại cho người ta một loại thần bí mỹ cảm. Giữa không trung khói xanh lượn lờ, càng là thêm một phần đặc biệt.

Đang lúc đây là, Tiểu Diệp hô một tiếng, "Thi Hoa, người hai vị kia bằng hữu lên xe ngựa, để bọn hần cũng mang xuống chúng ta."

"Ài!"

"Ngừng một chút."

Một cô nương thậm chí chạy về phía trước hai bước, muốn truy ngừng Ôn Bình ngồi xe ngựa, sau đó lại bị dưới chân nước đọng chặn lại.

"Chớ hô, các người liền xem như Kháo Sơn tông, coi như lại xinh đẹp, cũng lên không được chiếc xe ngựa kia."

Bỗng nhiên, bên cạnh có người cơ cười một tiếng, mở miệng hướng về phía bốn người nói.

Tiểu Diệp lập tức quay đầu.

"Có ý tứ gì?"

Một là hỏi đối phương vì cái gì nói như vậy.

Hai là hỏi đối phương vì cái gì dám đối với hần như vậy nói chuyện.

"Thôi đi, Kháo Sơn tông các người đệ tử mỗi ngày tu hành khẳng định không biết, xe ngựa kia thế nhưng là Dương gia thiếu chủ chuyên môn. Kia Dương Nhạc Nhạc thế nhưng là 15 tuổi cũng đã luyện thể ngũ trọng thiên tài, ngay cả Kháo Sơn tông trưởng lão tự thân tới cửa thu đồ đều cực tuyệt, chớ nói ba người các người."

"Tin người mới là lạ, vừa mới rõ ràng liền lên một cái Bát Hủ tông đệ tử." Tiểu Diệp có chút tức giận trừng mắt nhìn mắt bên cạnh người một chút, sau đó hướng một bên xê dịch, dùng hành động nói cho đối phương biết, người rất buồn nôn!

Người kia mắt liếc bên cạnh trông ra khoảng cách, cười nhạt một tiếng, sau đó nói: "Thật là một cái gì cũng không biết chủ, người ta Dương Nhạc Nhạc hiện tại là người của Bát Hủ tông, vừa mới lên xe ngựa người thế nhưng là Bát Hủ tông thiếu tông chủ."

"Lừa gạt ai đây."

"Muốn tin hay không."

Thi Hoa ánh mắt ngây người mà nhìn chằm chằm vào trong đêm mưa dần dần đi xa xe ngựa, trên mặt nhiều hơn một phần vẻ cổ quái.

Sau đó hồi tưởng lại ngày đó Ôn Bình lời nói, "Ta vừa mới thu cái luyện thể thập tam trọng tu sĩ làm trưởng lão, tiện thể còn thu người đệ tử, tuổi không lớn lắm, 15 tuổi, miễn miễn cường cường đến luyện thể ngũ trọng."

Đây là Ôn Bình ngày đó nói, rất như là một câu nói đùa.

Hiện tại nghe người bên cạnh nói như vậy, mặc dù hắn nói cũng không nhất định đại biểu tự là thật, nhưng lại cũng là thật giả tại chia năm năm ở giữa.

Chẳng lẽ Bất Hủ tông thật không đồng dạng?

Đúng lúc này, bên cạnh có người lần nữa phụ họa Tiểu Diệp, "Được rồi, tiểu cô nương, ngươi còn không nếu không tin hắn, kia Bất Hủ tông thiếu tông chủ, hôm nay thể nhưng là tiền lâu ba phòng chữ Thiên, chỗ kia, nhưng không phải ai cũng có thể đi vào."

Một câu nói kia để Thi Hoa giật mình.

Nếu như nói mới người kia lời nói không đủ để để hắn đối Ôn Bình đối một loại cái nhìn, hiện tại người này nói lời tự để nàng hoàn toàn thay đổi đối Ôn Bình cách nhìn.

Lầu ba phòng chữ Thiên!

Bách Phụng lâu, Dương gia gia chủ cho mình làm phòng.

Ngày bình thường trừ thành chủ, cùng Khảo Sơn tông tông chủ và ngũ đại luyện thể thập tam trọng trưởng lão cấp có thể được mời tiến nhập, lúc khác chưa từng nghe nói qua có người được mời tiến nhập gian phòng kia.

Chính là có đặc biệt như vậy, cho nên làm cho cả người của Thương Ngô thành đều nhớ kỹ nó!

Chẳng lẽ hiện tại Bất Hủ tông thật không đồng dạng, đến có để Dương gia gia chủ đều thịnh tình khoản đãi tình trạng?

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Dương gia biến cố

Mông lung mưa phùn dần dần càng rơi xuống càng lớn, hành sử tại trong mưa xe ngựa cũng càng lúc càng nhanh, tiếng vó ngựa, pha tạp lấy mưa rơi tại trần nhà phát ra nhịp trống thanh âm, cả hai tại Ôn Bình trong lòng tựa như là một cái đồng hồ cát đồng dạng.

Thời gian trôi qua, bầu không khí tự trở nên càng ngưng trọng thêm.

Khi xe ngựa đứng tại Dương gia trước phủ đệ lúc, loại cảm giác này trước nay chưa từng có bạo rạp, một bên Vân Liễu bỗng nhiên nói nhỏ một tiếng.

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

"Giết chóc mùi!"

Ôn Bình liếc một cái Vân Liễu, gặp hắn mặc dù ngưng trọng nói ra câu nói này, nhưng lại không có cảnh giác chung quanh, hắn cũng cũng không có cái gì thật khẩn trương.

Bất quá Dương Nhạc Nhạc dù sao cũng là cái 15 tuổi thiếu niên lang, giết chóc hai chữ trong lòng hắn phân lượng rất nặng, tự cùng một cái nam nhân trong lòng thê tử chiếm đoạt tỉ lệ là giống nhau. Nghe tới hai chữ này lúc, tự sẽ trở nên phá lệ miễn cảm.

Cứ việc bên ngoài là mưa, nhưng Dương Nhạc Nhạc vẫn là xông vào trong mưa, xông vào Dương gia trong phủ đệ.

Ôn Bình hai người cũng đi theo.

Tại Dương gia triển đi một vòng về sau, Ôn Bình thấy được một cái hình tròn trước cửa đá vây quanh thật nhiều người, miễn cưỡng khen ngừng chân đứng xa nhìn.

Thình thoảng còn có người tại ô giấy dầu hạ tương lẫn nhau châu đầu ghé tai hai tiếng.

Nhìn thấy Dương Nhạc Nhạc tới, đám người vội vàng tránh ra một con đường, sau đó tự đều bối rồi rời khỏi nơi này.

Đều không ngoại lệ cũng là người hầu cùng tỳ nữ!

Khi Ôn Bình ba người đặt chân bên trong lúc, thấy được còn không có bị nước mưa rửa sạch máu tươi, bọn chúng tụ tích tại đá xanh bên đường bên nước bên trong. Mặc dù rất nhạt, nhưng là có thể nhìn ra được, đó chính là máu tươi.

"Phụ thân, đã xảy ra chuyện gì."

Dương Nhạc Nhạc hướng phía trong viện cái kia duy nhất cửa mở ra phóng đi, người chưa đến, thanh âm trước hết truyền vào đi.

Dương Tông Hiền bước bước ra ngoài về sau, trước là hơi kinh ngạc, hô một tiếng, "Sao người lại tới đây?"

Sau đó nhìn thấy đi theo phía sau Ôn Bình cùng Vân Liễu về sau, bước bước ra ngoài, cung nghênh hai người.

"Ôn tông chủ, Vân trưởng lão."

Ôn Bình cũng không có cố ý nâng lên bản thân, dù sao đối phương đối với mình rất hào phóng, "Dương tộc trưởng, đã xảy ra chuyện gì, có cần hay không hỗ trợ?"

Dương Tông Hiền chậm rãi nói xong, đi ra ngoài lúc cài cửa lại, tựa hồ là không muốn để cho Ôn Bình nhìn thấy bên trong.

"Không có gì, chính là một người bạn nữ nhi ngã bệnh."

"Nàng tại kia, ta thấy nàng."

Ôn Bình để ý cái này chi tiết nhỏ, chỉ là chỉ chỉ trên cửa khe hở, chỉ chỗ vì trong phòng xà nhà.

Dương Tông Hiền vô ý thức mở cửa phía sau nhìn lên, có chút hốt hoảng hô: "Người tại sao lại đi lên rồi?"

"Ta... Đói..."

]

Trên xà nhà truyền lại một cái có chút trầm thấp nữ hài thanh âm, nghe được Ôn Bình nhin không được đi về phía trước mấy bước.

Ngẩng đầu nhìn lên, thấy được co quắp tại trên xà nhà nữ hài, niên kỷ cũng liền mười bốn mười lăm tuổi đáng vẻ.

Nhưng lại không có người bình thường nên có bộ dáng, sắc mặt tái nhợt như tuyết, song tay thật chặt ôm lấy xà nhà cây cột. Thịnh thoảng sẽ dùng sức chăm chú mình tay, tựa hồ là sợ hãi hai cánh tay sẽ bỗng nhiên buông ra.

"Hệ thống, cho ta tin tức của nàng." Ôn Bình lập tức ở trong lòng hô một tiếng hệ thống.

"Được."

Hệ thống ứng tiếng về sau, trước mắt nhảy ra một cái tin tức cột.

Hoài Diệp

Giới tính: Nữ

Tuổi tác: 14

Cảnh giới: Luyện thể tam trọng

(Ba Xà thực tượng, ba tuổi ra kỳ cốt, quân tử phục dụng, tim không bệnh tật. Lâm Xà Thanh xích hắc. Nhất viết Hắc Xà Thanh Thủ)

Giống như Lăng Ngư, nàng cũng có một cái đơn độc chú giải.

Trước mắt cô bé này vậy mà là một đầu Ba Xà, một đầu có thể một ngụm nuốt vào ba con voi to lớn yêu vật.

Đúng lúc này, sau lưng truyền lại một thanh âm!

Bước chân tại nước động bên trong đạp phải nhanh chóng, một người phi thường vội vàng đi tới phòng ốc bên ngoài, không có cùng ở đây bất cứ ai trò chuyện, xông vào phòng tựu hướng về phía trên xà nhà người hô: "Diệp Nhi, xuống tới, phụ thân trở về."

"Ta... Đói..."

Nữ hài vẫn như cũ là một câu nói như vậy.

Ôn Bình mắt liếc cái kia vừa mới xông tới trung niên nam nhân, hần nhìn rất kỳ quái, bởi vì trên tay, trên mặt đều giăng đầy một chút thanh sắc đường vân,

nói không rõ là là cái gì. Bất quá hệ thống cho tin tức cho hần biết cái này là gì.

Người trước mắt vậy mà là yêu trù Hoài Không!

Dương Tông Hiền lúc này mở miệng nói ra: "Hoài huynh, Diệp Tử yêu tính khả năng ép không nổi nữa, nàng ba ngày đã đả thương ta Dương phủ năm người."

"Dương huynh, xin lỗi rồi. Xem ra ngươi ta thời gian ước định phải rút ngắn."

"Không có việc gì, Bách Phụng lâu có như vậy huy hoàng một ngày là đủ rồi, bất quá chất nữ nàng yêu tính, ngươi định làm như thế nào?"

Hoài Không lắc đầu, ngẩng đầu liếc nhìn trên xà nhà nữ hài, cảm xúc mê mê nói: "Tùy duyên đi. Nhiều năm như vậy, nếu như nàng thật chỉ có thể làm yêu quái, ngày ấy sau tựu để nàng ở trong núi sinh hoạt, Nhân tộc chi địa này nàng là không thể lại đặt chân."

"Phụ thân... Ta... Đói... Diệp Nhi không đi trên núi, bọn chúng sẽ... Cắn ta, sẽ còn đánh ta."

Trên xà nhà nữ hài tựa hồ phi thường sợ hãi ép không được yêu tính sau kết cục, hơn nữa đã bắt đầu có chút run rẩy lên.

Hoài Không vội vàng hòa theo, "Được, theo ngươi, ngươi trước xuống tới."

"Không... Ta đói... Ta không muốn ăn bọn chúng."

"Ngươi trước xuống tới, ngươi đợi tại kia, sẽ chỉ làm yêu tính càng ngày càng đậm, cuối cùng sẽ khống chế không nổi. Ngươi xuống tới ta liền đi làm tốt ăn, ngươi muốn ăn cái gì ăn cái nấy, Dương thúc thúc cái này có rất nhiều đồ vật."

"Đúng a, Diệp Nhi, tranh thủ thời gian xuống đây đi."

Hai người cũng là rất lo lắng, nếu như lại tiếp tục trì hoãn, Hoài Diệp sẽ chỉ dần dần bị yêu tính lại một lần nữa chiếm thượng phong.

Mà yêu tính một khi đem nhân tính ép xuống, tựu sẽ muốn ăn người, cho dù là có thể ngăn cản, cũng vẫn như cũ sẽ làm bị thương đến người.

Tựu cùng hôm qua cùng buổi trưa hôm nay đồng dạng.

Dương phủ đã có năm người bị đả thương, may mà người trong phủ phát hiện kịp thời nên năm người kia không bị ăn sống, nhưng Dương Tông Hiền thân là gia chủ nên không thể để chuyện cứ thế tiếp diễn, hần phải phụ trách cho tất cả mọi người, cái kia sợ sẽ là cấp thấp tạp dịch.

Không có cách, Dương Tông Hiền chỉ có thể xoay người lại xin giúp đỡ Văn Liêu, chỉ có thể lựa chọn cầu luyện thể thập tam trọng tu sĩ mang nàng xuống.

"Văn trưởng lão."

Văn Liêu lập tức bước về trước một bước, hỏi hột hỏi một câu, "Dương tộc trưởng, ngươi là muốn đánh ngất đi, vẫn là thanh tỉnh?"

"Cái sau đi."

"Cái trước."

Dương Tông Hiền lựa chọn cái sau, thế nhưng Hoài Không lại lựa chọn cái trước.

"Hoài huynh?"

Dương Tông Hiền có chút không hiểu vì cái gì Hoài Không sẽ làm ra quyết định này, đây chính là nghĩa nữ của hần a.

Hoài Không thờ dài, hiển nhiên hần làm quyết định này cũng là rất chặt vật, "Để nàng hảo hảo ngủ một giấc đi."

Hoài Diệp là cục thịt trong lòng hần, cũng là thứ kiều ngạo duy nhất của hần trên thế gian này, cho dù là tay chà phá một điểm da hần cũng sẽ đau lòng.

Thế nhưng là, nàng hiện tại đã đả thương năm người, làm một muốn lấy hình người tu hành yêu vật, biết tổn thương đến tay trái gà không chặt người bình thường sẽ có hậu quả gì không, tuyệt đối chạy không khỏi Bách Tông Liên Minh giao sát.

"Đi."

Văn Liêu lên tiếng, sau đó liền chuẩn bị động thủ, nhưng ngay lúc này, Ôn Bình kéo hần lại.

Dương Tông Hiền ngậy ra một lúc, sau đó hỏi: "Ôn tông chủ, ngươi cái này là ý gì?"

Ôn Bình liếc một cái trên xà nhà Ba Xà, sau đó dụng thanh âm cực thấp nói: "Dương tộc trưởng, ta có thể ngăn chặn yêu tính của nó."

Chương 26: Ôn Bình xuất thủ

Một câu nói long trời lở đất thốt ra, một món ăn có thể oanh động nửa cái Thương Ngô thành Thao Thiết cũng không nhìn được ngưng mắt nhìn chăm chăm Ôn Bình. Không xem qua chỉ riêng ném trôi qua cho người cảm giác là không tin nhiệm, thế nhưng có một phần chờ mong ở trong đó.

Đây là một loại rất mâu thuẫn tâm lý, Dương Tông Hiền nói tới Vân trưởng lão rất mạnh, hẳn có thể cảm thụ được đối phương là luyện thể đẳng phong tạo cực tu sĩ, thế nhưng là Ôn Bình tu vi lại chỉ thường thôi, ngay cả hẳn một cái sẽ chỉ ăn sẽ không người tu luyện cũng không bằng.

Nhưng chính là như thế một cái tu vi bình thường người, vậy mà nói ra có thể ức chế hẳn con gái nuôi yêu tính.

Loading ad

Trong lòng không mâu thuẫn đều được.

Mặc kệ thật giả, Hoài Không vẫn là mở miệng hỏi: "Hậu sinh, ngươi coi là thật có biện pháp đến giúp ta Diệp Nhi sao?"

"Cũng có thể."

"Hậu sinh, ngươi tuyệt đối không nên trêu đùa ta, ta người này không có gì tính nhẫn nại."

"Yêu trù tiền bối, làm lựa chọn cũng không giống làm đồ ăn thả muối đồng dạng đơn giản, chỉ cần lựa chọn mặn nhạt là được rồi. Nếu như ngươi tin tưởng ta, có thể để ta thử một chút, nếu như cảm thấy ta không thể tin, quên đi, ta cũng không nguyện ý làm tổn công mà không có kết quả sự tình."

Một bên Dương Tông Hiền thấy Hoài Không do dự, ngay cả bận bịu mở miệng nói ra: "Hoài huynh, vị này là Bất Hủ tông Ôn tông chủ, tiền nhiệm Bất Hủ tông tông chủ là phụ thân của hắn, con ta hiện tại cũng gia nhập Bất Hủ tông, hẳn ta tin."

"Đã như thế, ngươi tự thử một chút đi."

Hoài Không thở dài ra một hơi, hướng lui về phía sau mấy bước, sau đó làm một cái thủ hiệu mời, "Ôn tông chủ xin động thủ đi."

Ôn Bình bỗng nhiên muốn nói lại thôi.

Vốn định mang theo nàng đi Bất Hủ tông ý nghĩ bị quét ra trong đầu, làm là như vậy đến giúp Hoài Diệp, cũng hiện ra Bất Hủ tông nội tình, thế nhưng là chuyện này tựa hồ giúp quá tùy ý. Không có gì tốt chỗ tạm không nói đến, còn có thể mang đến cho mình ác quả.

Hơn nữa, tại sao phải giúp?

Hắn Ôn Bình cũng không phải thánh mẫu, cũng không phải Phật tử Jesus, liền xem như, những người này đều không tin ngưỡng hắn, vì sao muốn ban ân miễn phí?

"Đầu tiên nói trước, ta cũng chỉ tại hôm nay giúp nàng một lần, ngày sau bất kể như thế nào, đều chuyện không liên quan đến ta."

Ôn Bình không quan tâm Hoài Không bọn người trả lời thế nào câu nói này, câu trả lời của bọn hắn căn bản cũng không trọng yếu, sau khi nói xong liền cất bước ra sương phòng.

Ngoài phòng mưa to bång bạc, Ôn Bình đứng tại trong mưa, mặc cho mưa từ đỉnh đầu hướng xuống khuynh tả, theo sát một tiếng trầm muộn thanh âm đột ngột xuất hiện.

Giao Long Nộ!

Giao long thanh âm từ trong miệng, xoang mũi dần dần khuếch tán, chấn động đến mái hiên, gạch ngói vụn run lẩy bẩy.

Sự xuất hiện của nó thật giống như có một đầu voi ma mút bỗng nhiên trên mặt đất dậm chân, chấn động đến chung quanh cây, chung quanh bến nước càng không ngừng rung động.

Nhất làm cho không thể tưởng tượng nổi chính là chung quanh rơi xuống nước mưa.

Bọn chúng giống như bị kim đâm bọt khí, tại không trung đột nhiên tự giống như pháo hoa tán ra.

"Tiếng long ngâm!"

Thao Thiết nghe được thanh âm này, sắc mặt đi theo biến đổi, mang theo điểm hơi ngây ngô gương mặt đột nhiên trở nên có chút tái nhợt, giống như bời lên phần lót con hát. Khi nó ghé mắt nhìn hướng tay của mình lúc, nó đuôi cầm chặt nắm đấm.

Bởi vì nắm đấm đang run rẩy.

Đến từ sâu trong linh hồn kiềm chế, sợ hãi một mạch vọt ra.

Nếu như không phải có thể trở mắt nhìn là một thiếu niên phát ra thanh âm, nó tuyệt đối sẽ suy đoán Đông hồ có phải là ra một con rồng!

"Hoài Không!"

Trong phòng truyền lại một cái Dương Tông Hiền tiếng hò hét.

Hoài Không vội vàng xoay người trở lại trong phòng, liền thấy rơi tại Dương Tông Hiền trong ngực Hoài Diệp. Lúc này nàng, bình tĩnh, không, phải nói bởi vì kia phần sợ hãi để nàng yêu tính co đầu rút cổ.

Ba Xà cùng Long so sánh, mặc dù cả hai đều cực kỳ dài, thế nhưng một cái là trên trời Phi Long, một cái là dưới đất con giun; một cái là trắng sáng, một cái là tinh thần. Cao đẳng yêu tộc trời sinh uy áp đầy đủ để một con Ba Xà ngay cả động cũng không dám ra ngoài.

"Diệp Nhi, người thế nào?" Hoài Không từ Dương Tông Hiền trong ngực tiếp nhận bản thân con gái nuôi, sau đó dùng tay sờ lên nàng lạnh buốt gương mặt. Rất băng, có động vật máu lạnh chuyên môn nhiệt độ cơ thể, nhưng lại không có hình người trạng thái dưới nhiệt độ.

Hoài Không lập tức hô: "Dương huynh, Diệp Nhi cần sưởi ấm."

Dương Tông Hiền gật đầu, vội vàng đẩy một bên Dương Nhạc Nhạc, để Dương Nhạc Nhạc dính lấy mưa đi phân phó hạ nhân làm việc.

Khi hỏa lô trong phòng tản lấy nhiệt lượng lúc, Hoài Không tâm cuối cùng là bình tĩnh lại.

...

Từ trong mưa trở về Ôn Bình giặt giũ bản thân ướt đầm y phục, bắt đầu dĩ cười một tiếng, vì không cho tiểu nữ hài thấy là hần phát ra tiếng long ngâm, hần thật đúng là thông suốt được ra ngoài. Thật sự là một cái tổn công mà không có kết quả sự tình a.

Bất quá hần cũng không phải là vì cầu một tiếng cảm ơn mà làm chuyện này.

Yêu vật hoá hình, là một trận trời ban tạo hóa, nhưng loại này hoá hình không rất hoàn mỹ, yêu tính vẫn như cũ ẩn núp trong thân thể tình huống, tựa như sinh trưởng tại thân thể người bên trong khối u đồng dạng, vẫn cứ đau nhức, lâu dài xuống dưới sẽ còn muốn mạng.

Khối u mặc dù hần chưa từng có, thế nhưng tiêu chảy qua, thời điểm đó cảm giác tự cùng cái này Tiểu Ba Xà tình huống không sai biệt lắm.

Chỉ bất quá một cái tiết tấu chậm một chút, một cái tiết tấu rất nhanh.

Đang lúc Ôn Bình chuẩn bị mang theo Vân Liễu về tông thời điểm, bên tai vang lên một thanh âm, không sai, chính là hệ thống thanh âm.

"Tuyên bố nhiệm vụ!"

"Đến rồi đến rồi!"

Một khi xuất hiện nhiệm vụ, đó chính là thời điểm thu hoạch thứ mới.

【 một cái siêu cấp tông môn, một cái độc nhất vô nhị tông môn cái gì đều hần là độc nhất vô nhị. Một cái luyện thể thập tam trọng đầu bếp cũng không phải là đặc biệt tồn tại, cho nên xin tức chủ vì tông môn tìm kiếm một vị siêu cấp đầu bếp. 】

【 mời chào nhiệm vụ: Một làm đồ ăn ngon đến nỗi đầu bếp, không hạn chế tu vi, không hạn chế chủng tộc. 】

【 nhiệm vụ ban thưởng: Kiến trúc miễn phí cái tạo đặc quyền, ngẫu nhiên thu hoạch được một bản hoàng cấp trung phẩm công pháp. 】

"Như thế xa hoa nhiệm vụ ban thưởng!"

Ôn Bình kém chút vui vẻ nhảy dựng lên, cái trước đã là nghịch thiên tồn tại, cái sau tự càng vô địch.

Hoàng cấp hạ phẩm đã có thể làm nhị tinh tông môn trấn phái chi vật, hoàng cấp trung phẩm cũng chỉ có tam tinh tông môn mới có.

Cư tất, gần nhất tam tinh tông môn cũng tại Thương Ngô thành ngoài vạn dặm, về phần muốn cảnh giới gì mới có thể tu hành, đoán chừng ít nhất phải là mở ra cái thứ nhất mạch môn Thông Huyền cảnh cường giả.

Chính cao hứng đâu, Ôn Bình ánh mắt không tự chủ được tụt rơi vào Thao Thiết trên người!

Nhiệm vụ này hướng về phía Thao Thiết đi?

"Yêu trù tiền bối, con gái của người thế nào?"

Cất bước vào nhà về sau, Ôn Bình nói câu nói đầu tiên là lời kéo làm quen.

"Đa tạ Ôn tông chủ hỗ trợ."

"Diệp Nhi hẳn hiện tại yêu tính đã tạm thời bị áp chế lại, Ôn tông chủ nguyện ý vì chưa từng gặp mặt người bộc lộ ra thủ đoạn như thế, ta thỏa mãn. Ta cũng sẽ không có cái gì quá nhiều ý nghĩ xấu."

Hoài Không minh bạch, đối phương làm như vậy đã là hết lòng quan tâm giúp đỡ, hẳn lại có thể yêu cầu xa vời cái gì đâu?

Một lần tụt một lần đi.

Chuyện ngày sau chờ rồi đi đồng thành lại nghĩ biện pháp, thiên địa to lớn, tông có biện pháp áp chế yêu tính.

Lúc này Ôn Bình bất đắc dĩ cười một tiếng,

Bản thân đào hố, còn phải tự mình đến lấp a.

Sớm biết dạng này, nói gì chỉ này một lần lời nói đây?

Ôn Bình ngẫm nghĩ, mà rồi nói ra: "Yêu trù tiền bối, ta thật ra có biện pháp có thể vĩnh viễn áp chế yêu tính trong cơ thể nàng, thế nhưng ta không thể giúp không, yêu trù tiền bối phải đáp ứng một yêu cầu của ta."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Nhiệm vụ mới: Tuyển đầu bếp

.....

"Thật chứ?"

Hoài Không nghe xong câu nói này, giống như một cái roi sừng núi người đột nhiên bắt đến một cây trường đằng đồng dạng, nó có lẽ không thể cứu mạng, nhưng là có thể để hắn nhìn thấy hi vọng, đối tượng lai lần nữa tràn ngập ước mơ.

Loading ad

Ôn Bình chợt gạt đầu, càng làm cho Hoài Không run lên trong lòng.

"Chớ nói một cái yêu cầu, liền xem như mười cái yêu cầu, chỉ cần ta làm được, Ôn tông chủ cứ mở miệng nói."

"Rất đơn giản! Chỉ cần yêu trù tiền bối nguyện ý gia nhập ta Bất Hủ tông, chuyện yêu tính, ta nhất định làm được."

"Cái này..."

Hoài Không mới nãy còn thoải mái nói chấp nhận đột nhiên do dự.

Ôn Bình bất đắc dĩ nhún vai.

Quả nhiên như hắn sở liệu, sự tình sẽ không như thế thuận lợi.

"Yêu trù tiền bối, người vừa còn nói mười cái yêu cầu đều đáp ứng chứ. Cái này mới qua thời gian mấy hơi thở tụt lộn rồi?"

"Sự tình khác cũng có thể, cái này gia nhập Bất Hủ tông xác thực làm không được. Ta là một người không ở đâu lâu, một khi dừng lại, ta sẽ mất đi nhân sinh phương hướng, gió dừng lại là gì? Là khí mở..."

Nói xong lời cuối cùng, Hoài Không thanh âm dần dần trở nên ý vị thâm trường, nặng nề mà thở dài một hơi, phảng phất tiếp nhận một trận cực kỳ thật

đáng buồn số mệnh.

Trong tiếng thờ dài có không thể làm gì, cũng có một người tịch mịch.

"Yêu trù tiền bối, ta rất kính nể nhân sinh ngài đã trải qua. Thế nhưng tự do cùng người thân người dù sao cũng phải hai chọn một. Người nguyện ý mang theo nàng một mực phiêu bạt, sau đó chờ lấy nàng một lần nữa biến thành một con yêu sao? Chỉ cần ngài đáp ứng gia nhập Bất Hủ tông, chuyện của nữ nhi ngài tự bao tại trên người ta."

"Ồn tông chủ, tha thứ khó tuân mệnh, những điều kiện khác cứ nói, chỉ cần ta có thể làm được, muôn chết không chối từ.."

Ôn Bình:...

Cứ như vậy cự tuyệt?

Dương Tông Hiền ở một bên nghe hai người nói thật lâu, hẳn biết rõ bản thân người bạn này tính tình, nhưng hẳn có chút hiếu kỳ Ôn Bình vì cái gì muốn để hẳn người lão hữu này gia nhập Bất Hủ tông, Hoài Không thực lực mới luyện thể bát trọng mà thôi.

Rất bình thường, con của mình chừng hai năm nữa đều muốn đuổi kịp hẳn.

"Ồn tông chủ, ta người lão hữu này đúng là một vị không dừng được người, cả đời đều tại phiêu bạt. Ôn tông chủ chỉ cần đồng ý giúp đỡ, Dương mỗ ta nguyện ý cho ra vạn kim làm đáp tạ."

"Được rồi, ta đổi vạn kim hứng thú không lớn!"

Tại miễn phí cải tạo kiến trúc đặc quyền trước mặt, tại hoàng cấp trung phẩm công pháp trước mặt, vạn kim thứ gì?

]

Là có thể khiến cho hẳn nhìn thấy hoàng cấp trung phẩm công pháp một chút đâu, còn là có thể mua xuống hoàng cấp trung phẩm công pháp một cái góc sách?

Một bên Vân Liêu ngậy ra một lúc, có chút không nghĩ ra.

Vạn kim đều không cần?

Nhiều kim tệ như vậy, đều đủ đủ một lần nữa lại kiếm một cái nhất tinh tông môn.

Bản thân người tông chủ này đang suy nghĩ gì đấy?

Thiết trí nhập môn phí, lại đem Trọng Lực trận biến thành thu phí hạng mục, hiện tại tiền đưa tới cửa, ngược lại không cần?

Hoài Không ở một bên nói: "Ta còn có những vật khác."

"Đừng, ta không cần bất kỳ vật gì, ngài đáp ứng ta thì giúp một tay, không đáp ứng, kia chuyện này coi như xong." Ôn Bình dừng lại một hồi, còn nói, "Thật ra, yêu trù tiền bối, ta cũng không phải là nghĩ hạn chế tự do của người, đến ta Bất Hủ tông, người tự làm hai bữa cơm là được rồi. Thời gian khác tùy người an bài."

"Vị ăn!"

Vân Liêu nhin không được kinh hô một tiếng, kém chút không có đứng vững.

Lý do này thực sự là có chút quá cường đại.

Khi tông chủ đều như thế tùy hứng sao? Vạn kim không cần, những vật khác không cần, rất có thể Hoài Không xuất ra đồ vật so vạn kim đều trân quý hơn đâu.

Nhưng Ôn Bình hét lần này tới lần khác liền nghĩ ă.

Nghe có chút ngây thơ, thậm chí có chút tùy hứng, nếu như không phải kết hợp nghĩ đến Ôn Bình không là tiểu hài tử, hẳn thật đúng là sẽ cảm giác phải chính mình có phải hay không theo sai người.

Hoài Không nghe lời này lúc phản ứng thì có chút khác biệt, bỗng nhiên cười khẽ hai tiếng, "Hóa ra là người trong đồng đạo."

"Thật ra ta là một cái hành tẩu ăn hàng, yêu trù tiền bối, thế nào, cũng chỉ là làm hai bữa cơm, ta liền giúp người giải quyết con gái của người thể nội yêu tính, loại giao dịch này thấy thế nào cũng là người kiếm a. Nếu như là ta, ta đáp ứng."

"Ta là dừng không được, vậy không bằng tự để nữ nhi ta đây gia nhập người Bất Hủ tông đi."

"Yêu trù tiền bối, ngài đây là ý gì?"

"Nữ nhi của ta đi theo ta du đăng năm sáu năm quang cảnh, những thứ khác không có học được, thế nhưng làm đồ ăn công phu đã học được ta bảy tám phần công phu. Trừ một chút phong vị đặc biệt đồ ăn sẽ không làm, bình thường tự diễn món ăn đều tinh thông."

"Thật chứ?"

"Lừa ngươi làm gì, nếu như là đơn thuần vì ăn, nữ nhi ta đây làm đồ ăn đầy đủ để ngươi đại bão lộc ăn."

"Đi."

Ôn Bình khẽ gật đầu, ánh mắt rơi vào đang ngủ say Hoài Diệp trên người, như có điều suy nghĩ sờ sờ cảm.

Ngươi ở bên ngoài xem ra là đang trầm tư, thế nhưng trên thực tế Ôn Bình đang hỏi hệ thống Hoài Diệp phù không phù hợp nhiệm vụ lựa chọn nhân vật tiêu chuẩn. Đề Ôn Bình cao hứng là, Thao Thiết mặc dù cự tuyệt, thế nhưng hần cái này con gái nuôi lại tương đương phù hợp nhiệm vụ mục tiêu nhân vật.

Hoài Không lúc này mở miệng nói ra: "Bất quá Ôn tông chủ, nữ nhi ta đây có hay không gia nhập Bất Hủ tông tự xem chính ngươi, ta cái này làm cha không có quyền nói chuyện nào, năng đi ở, chỉ ở năng kia."

"Thử một chút đi."

Ôn Bình không dám đánh cam đoan, chỉ sợ vạn nhất đầu này Tiểu Ba Xà có luyện phụ tình tiết, chết cũng không nguyện ý rời đi Hoài Không.

...

Chẳng biết lúc nào, sắc trời đã dần dần hướng bóng đêm chuyển biến.

Tại hậu viện trong sương phòng, Ôn Bình chấp tay sau lưng đứng tại sương phòng cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ dần dần nhỏ đi mưa rào tầm tã.

Lúc này, sau lưng giường chiếu truyền lại vài tiếng xê dịch thanh âm.

Hoài Diệp mở ra nhập nhèm mắt ngái ngủ, nắm lấy bản thân cái chén bỗng nhiên xóc lên, đồng thời hô, "Phụ thân!"

Ôn Bình lên tiếng, "Chớ hô, yêu trù tiền bối có chuyện bận đi."

"Ngươi là ai?" Hoài Diệp trộm được một phần ánh mắt cảnh giác, bất quá tại phần này ánh mắt hạ, sắc mặt của nàng đã là hồng nhuận.

"Ta? Một người đến giúp ngươi, chỉ thế thôi." Ôn Bình ngồi dựa vào bệ cửa sổ một bên, nhìn thẳng đã đứng lên Hoài Diệp, "Ngươi khí sắc tốt hơn nhiều, không có tái nhợt như lúc gặp ngươi."

Hoài Diệp vô ý thức sờ lên gương mặt của mình, sau đó nói tiếp đi: "Nói, ngươi rốt cuộc là ai."

"Một người có thể giúp ngươi ngăn chặn yêu tính trong cơ thể."

"Tự ngươi?"

Hoài Diệp dút lời, nhìn từ trên xuống dưới Ôn Bình, đồng thời đi tới Ôn Bình bên cạnh, dùng mang theo khiêu khích ý vị ngón tay trên người Ôn Bình chỉ trỏ. Khả năng trong nội tâm đang cười nhạo lấy Ôn Bình, cũng có thể là chuẩn bị ở trước mặt chế giễu Ôn Bình.

Nàng đi khắp Đông hồ, cũng chưa từng nghe nói có biện pháp có thể ức chế yêu tính, hiện tại một nam hài không lớn hơn mình bao nhiêu tuổi lại dám nói với mình là có biện pháp.

Làm sao nghe làm sao giống là đang nói chuyện cười.

Phải biết, nghĩa phụ của nàng hỏi qua ba vị đại yêu đã tu luyện tới Thông Huyền cảnh, bọn họ đã sống trăm năm, đi qua cầu so với bọn hần đi qua đường đều dài.

Bọn họ không có cách giải quyết chuyện yêu tính của nàng, chỉ cấp ra một đầu có rất lớn hi vọng con đường, đó chính là mở ra cái thứ nhất mạch môn. Bởi vì tại mở ra mạch môn sau tu hành, tràn đầy quá nhiều không biết, tràn đầy thật nhiều biến số.

Nhưng thực tế thế nào, vẫn như cũ là không biết.

Ôn Bình nhún nhún vai, làm ra cái vẻ mặt không sao cả, sau đó nhẹ giọng nói: "Tiểu Ba Xà, ngươi sợ Long sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Hoài Diệp kinh ngạc

Dứt tiếng, Hoài Diệp trên mặt biểu lộ đột ngột thay đổi, mười phần cảnh giác nhìn xem Ôn Bình, đồng thời vô ý thức lui về sau hai bước. Tay phải lạng lẽ về sau tìm kiếm, nắm lấy đầu giường chỗ sứ gối.

Ôn Bình ngay cả vội mở miệng: "Đừng kích động, ta thật không phải là người xấu. Ta và người nghĩa phụ đã đạt thành hiệp nghị, hần để ta cho người biết, nhân sinh lựa chọn rất trọng yếu, bên trái có thể là địa ngục, bên phải có thể là đào nguyên."

"Nghĩa phụ thật nói như vậy?"

"Không sai."

"Được, bắt quá người trước tiên cần phải giúp ta ngăn chặn yêu tinh, ta rồi quyết định thêm không gia nhập các người tông môn."

"Có thể."

"Người cái này đều đáp ứng?"

Hoài Diệp ngây ra một lúc, nàng thậm chí cho là mình nghe lầm, nếu không làm sao lại đơn giản như vậy liền đáp ứng? Chợt nàng vội vàng đi ra ngoài tìm tới nghĩa phụ, từ nghĩa phụ trong miệng xác nhận Ôn Bình có độ tin cậy, cùng năng lực đặc thù.

Nếu không nàng thật sẽ coi là gia hỏa này chính là một tên lừa đảo, nếu không làm sao lại nghĩ đều không muốn liền đáp ứng yêu cầu của nàng.

Tín nhiệm nguy cơ mặc dù giải trừ, nhưng nàng vẫn là không quá làm sao tán thành Ôn Bình, bởi vì Ôn Bình tuổi còn rất trẻ.

Nào có cái tuổi này tự có thể làm chủ môn?

...

Đêm dần khuya, yên lặng như tờ.

Ôn Bình không có tại cái này qua đêm tâm tư, ngồi Dương Nhạc Nhạc "Chuyến đặc biệt" hướng phía Vân Lam sơn mà đi.

Hoài Diệp đương nhiên cũng bị Ôn Bình lôi kéo cùng nhau đi tới Bất Hủ tông, yêu trừ Hoài Không không có phản đối, Dương Tông Hiền cũng không nói gì. Nếu như là người bình thường thời gian này điếm ra cửa, khả năng làm trưởng bối nhất định sẽ ngăn cản, bởi vì trong đêm tối không biết ẩn giấu dạng gì nguy hiểm. Nhưng bọn họ đều không phải người bình thường.

Gặp phải cướp bóc, vậy cũng chỉ có thể tính cướp bóc không may.

Gặp phải cướp sắc, vậy cũng chỉ có thể quái tên kia đi ra ngoài không xem hoàng lịch.

Gặp phải cả hai đều phải, vậy cũng chỉ có thể quái số mệnh không tốt, can chính là một luyện thể ngũ trọng, một luyện thể bát trọng cùng một luyện thể thập tam trọng tu sĩ.

Rời đi Dương phủ lúc, Hoài Diệp cổ quái tính cách để Ôn Bình có chút bất đắc dĩ, nàng chết cũng không nguyện ý cùng hần ngồi chung một chiếc xe ngựa, làm đèn giống như hần rất xấu đồng dạng. Nhất định phải tự mình một người điều khiển xe ngựa, còn không cho phép những người khác đi sang ngồi.

Khi Ôn Bình nói cái địa danh lúc, nàng trường tiên vung lên, cưỡi ngựa xe liền tiến vào trong đêm tối.

Hoài Không thấy thế, bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Đề Ôn tông chủ chê cười, nữ nhi ta đây đi theo ta vào Nam ra Bắc đã quen, cho tới bây giờ chỉ thích bản thân điều khiển xe ngựa, nói đây là làm làm người cơ bản tự do."

Ôn Bình nghe, trong lòng không khỏi suy tư một phen.

Một đầu Ba Xà, hết lần này tới lần khác muốn bồi dưỡng thuộc về chính mình nhân loại tính cách.

]

Thật đúng là nhàm chán.

So sánh với cái này không quan hệ sự tình khẩn yếu, Ôn Bình càng thêm không hiểu chính là Hoài Không ý nghĩ, "Yêu trừ tiên bối, chẳng lẽ người tự tuyệt không lo lắng con gái của người gia nhập Bất Hủ tông? Vạn nhất nàng gia nhập Bất Hủ tông, người cũng chỉ có thể một người lưu lạc thiên nhai."

Hoài Không từ phương xa thu hồi ánh mắt, cười hồi đáp: "Ta yêu nữ nhi của ta, cũng hi vọng nàng có thể vĩnh viễn bồi tiếp ta, thế nhưng không có nghĩa là ta nhất định muốn làm như thế. Nàng có nàng nhân sinh của mình, cũng có giấc mộng của mình, ta cái này làm cha, có thể làm cũng không nhiều. Huống hồ nàng bây giờ không phải là còn ở bên cạnh ta sao?"

"Yêu từ tiền bối có thể nghĩ như vậy tốt nhất rồi."

Chấp tay sau khi hành lễ, Ôn Bình cất bước lên xe ngựa, tại tiếng vó ngựa bên trong chui vào trong đêm tối, dần dần từng bước đi đến.

Thật ra phía sau hẳn còn có nửa câu.

Chính là: Đến lúc đó nữ nhi không đi theo ngươi, ngươi đừng đến trách ta.

...

Khi xe ngựa ngừng ở dưới Vân Lam sơn lúc, Ôn Bình nhìn thấy phía trước còn ngừng một chiếc xe ngựa nào đó, trên xe ngựa Hoài Diệp chính ngồi ở kia.

Khi Hoài Diệp nhìn thấy Ôn Bình đến lúc, một mặt ghét bỏ nói: "Hóa ra ngươi là Bất Hủ tông tông chủ."

Ôn Bình không để ý chút nào lên tiếng, "Có vấn đề gì sao?"

"Vấn đề lớn!"

Bởi vì có người nói cho hẳn biết Bất Hủ tông đã cùng đồ mất lộ, người đều đi hết sạch, chỉ còn lại như vậy tầm hai ba người.

"Có chuyện sao? Ta cảm thấy không có vấn đề a."

Dương Nhạc Nhạc phân phó xa phu đánh xe sau khi trở về, dẫn đầu cất bước hướng phía phía trên bậc thang đi đến, một bước ba cái cầu thang, bước đi như bay.

"Ngươi làm sao cũng tới?"

Dương Nhạc Nhạc cũng không quay đầu lại lên tiếng, "Ta là Bất Hủ tông đệ tử, không đến ta đây đi đâu?"

"Ngươi tại một cái tông môn xuống dốc tu hành?"

"Ai nói với ngươi là tông môn xuống dốc, không thấy được ngươi đứng phía sau một vị luyện thể thập trọng đại tu sĩ sao?"

"A."

Hoài Diệp vô ý thức nhìn lại, thấy được bạch diện thư sinh bộ dáng Vân Liêu. Nàng vừa mới tại Dương phủ bên ngoài nhìn thấy hẳn lúc, còn tưởng rằng là Dương gia người đâu, dù sao làm Dương gia gia chủ như vậy hòa ái dễ gần, khẳng định có cường giả nguyện ý phụ tá hẳn.

Nàng là làm sao cũng không nghĩ tới, vị tiền bối này vậy mà cũng là Bất Hủ tông.

Một cái tông môn xuống dốc, sẽ có 15 tuổi tự đặt tới luyện thể ngũ trọng thiên tài, cùng thập tam trọng luyện thể đại tu sĩ?

Mặc dù nói lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo, thế nhưng con ngựa này cũng quá lớn a?

Chẳng lẽ mấy ngày trước đây những người kia đều là đang lừa nàng?

Không nói thêm gì, nàng tò mò đi theo Ôn Bình sau lưng, cất bước hướng phía Vân Lam sơn đỉnh núi đi đến.

Trên đường đi Ôn Bình không có nói chuyện cùng nàng, cũng không có đàm nàng gia nhập Bất Hủ tông sự tình, cứ việc nói thẳng trầm mặc hướng lên trên đi đến. Trong đêm tối, ba người bước chân nghe bẽ bộn, nghe tựa như là một cái tì bà đang bị lung tung kích thích.

Tiếp cận Bất Hủ tông cầu thang cuối cùng lúc, nàng nhìn thấy kia cao hơn nửa người đại cầu, còn có kia nhanh hơn trăm lần nhân.

Phàm chó, tuổi xế chiều lão già, quả nhiên, Bất Hủ tông đích đích xác xác không có hưng thịnh như lúc còn là nhị tinh tông môn ngày xưa.

Không đi hai bước, là được phía trên có người đang đối thoại.

"Nhạc Nhạc, ngươi mua đồ dùng trong nhà đâu?"

"Ách, đồ dùng trong nhà cửa hàng lão bản sẽ đích thân sai người đưa tới, yên tâm, ngươi muốn ta đều mua đủ."

"Vậy ngươi ngày này đi làm gì, đêm nay ngươi còn muốn ngủ sàn nhà a!"

"Trong nhà xảy ra chút chuyện nhỏ, vẫn chờ tới bây giờ mới trở về. Đứng. Ôn tông chủ cùng Vân trưởng lão ở phía sau đây, bọn họ cùng ta cùng đi."

Trèo lên bậc cấp về sau, Triệu Tinh xuất hiện trên quảng trường, hướng về phía Ôn Bình cùng Vân Liễu có chút khom người, chợt hướng về phía bên cạnh Dương Nhạc Nhạc nói nhỏ một tiếng, "Còn có hai canh giờ tự đến giờ Tý, ta xem ngươi đêm nay ngủ nhé!"

"Không thể nào, tự hai canh giờ! Xong, đây chẳng phải là hôm nay lãng phí một cách vô ích chín canh giờ."

Dương Nhạc Nhạc sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, không kịp nghĩ đến lấy thu thập phòng sự tình, tranh thủ thời gian hướng phía Vân Lam sơn phía tây Trọng Lực trận chạy tới.

Triệu Tinh thấy thế, nhìn có chút hả hê cười nói: "Ai bảo ngươi không về sớm đến một điểm, hiện tại biết đau lòng?"

"Đây là Triệu Tinh, cũng là Bất Hủ tông đệ tử, nàng nhập môn so ngươi sớm, ngươi về sau phải gọi nàng sư..."

Nói được nửa câu lúc, Ôn Bình quay đầu liếc qua Hoài Diệp, tự nhìn nàng vậy mà hướng phía trước đi hai bước, ngón tay hướng về phía Triệu Tinh chỉ trỏ phát ra chặc chặc thanh âm, đồng thời bắt đầu vòng quanh đối phương xoay quanh, trên mặt lộ ra biểu lộ cũng không biết là kinh ngạc đâu, vẫn là nghi hoặc.

Đột ngột, Hoài Diệp dừng bước, sau đó chỉ vào Triệu Tinh hỏi: "Ngươi là Giao Nhân nhất tộc?"

Đồng thời, nàng còn trong đầu nhảy ra nghĩa phụ từng đã nói với hán lời nói.

108 hồ bên trong, có một chủng tộc cao quý trời sinh, Lăng Ngư tộc, bọn chúng trời sinh chính là nửa hình người, huyết thống cao quý, là Hoàng tộc trong hồ nước.

Chủng tộc này, rất hiếm người trông thấy, nhưng là người thấy qua bọn chúng, không có chỗ nào mà không phải là tại Thiên Địa hồ quát tháo phong vân nhân vật.

Cho dù là hán du tầy mấy chục năm, cũng chưa từng nhìn thấy qua Lăng Ngư một mặt.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Cực phẩm đầu bếp tới tay!

"Hán sao vậy?"

Hoài Diệp không có bởi vì vừa rồi Triệu Tinh một câu nói mà tức giận, ngược lại rất tò mò nhìn Dương Nhạc Nhạc bóng lưng rời đi.

Triệu Tinh cứ việc không muốn lý biết cái này mới tới Ba Xà, nhưng là vẫn nói hai chữ, "Tu luyện."

"Hán hóa ra chăm chỉ như vậy sao? Khó trách nghĩa phụ nói hán là một cái nhân tài có thể đào tạo, tương lai có thể thành đại khí!"

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

"Chăm chỉ? Thành đại khí?" Triệu Tinh ngây ra một lúc, chợt cười nói, "Nếu như hán chăm chỉ, liền sẽ không trễ như thế mới trở về. Hán chỉ là không nề kia Trọng Lực trận ba canh giờ thời gian tu luyện mà thôi, không có nghĩa phụ của ngươi nói tốt như vậy."

"Trọng Lực trận?"

"Đúng, Bất Hủ tông chúng ta quy củ, mỗi ngày chỉ có thể ở trong đó tu luyện ba canh giờ. Còn có hai canh giờ qua giờ Tý, hán hôm nay chú định muốn lãng phí một canh giờ."

"Một canh giờ trọng yếu như vậy?"

Hoài Diệp thực sự không hiểu, không phải là một canh giờ nha, làm gì làm cho giống như những cái kia lần đầu tiên ăn nghĩa phụ làm đồ ăn đồng dạng?

Triệu Tinh lắc đầu, nói: "Tiểu Ba Xà, ngươi rất nhanh sẽ biết kia một canh giờ trọng yếu bao nhiêu. Chuẩn xác mà nói, đây chính là 9 canh giờ!"

Hoài Diệp có chút như hòa thượng sờ mũi không thấy tóc cảm giác, "Không phải một canh giờ sao? Tại sao lại biến 9 canh giờ."

"Ngươi rất nhanh sẽ biết."

Triệu Tinh thừa nước đ-c thả câu, quay người tựa hướng phía đường bên kia mà đi, Hoài Diệp la lên hai tiếng, đáng tiếc Triệu Tinh tựa như là không nghe thấy đồng dạng.

Sau đó tựa nghe bên cạnh Vân Liễu kinh hô một tiếng, "Đúng rồi, ta cũng còn có một canh giờ thời gian vô dụng!"

Lại là một canh giờ?

Hoài Diệp nghi ngờ trên mặt là càng ngày càng đậm

Trọng Lực trận là gì a, ở bên trong tu hành một canh giờ tựa trọng yếu như vậy sao?

Hoài Diệp lập tức quay đầu nhìn xem Ôn Bình, hỏi: "Cái này sẽ không là đang diễn trò a?"

"Người cho là thế nào?"

"Khẳng định là đang diễn trò, một canh giờ, một cái búng tay, đối với luyện thể võ giả mà nói có gì có thể trân quý. Luyện thể thập tam trọng tu sĩ thọ nguyên 200 năm, một canh giờ, có thể làm gì."

"Người chỉ có trân quý thời gian, thời gian mới có thể chiếu cố người. Đi theo ta, người mục đích không phải nơi này."

Dứt lời, Ôn Bình tựa tiếp tục hướng phía trước đi đến.

Bất quá Hoài Diệp lại là hết sức tò mò một bước vừa quay đầu lại nhìn xem trong rừng đường mòn kia, không chút nghĩ ngợi lác đầu.

Cái này nhất định là đang diễn trò.

Đúng, chính là như vậy.

...

Vân Lam sơn hậu sơn.

]

Trên bầu trời sao lốm đốm đầy trời, lóe lên lóe lên, tinh quang vẩy tại hậu sơn khu ký túc xá lúc, khiến cho đầm nước nhiều hơn một phần ba quang đã lờ mờ nháy mắt. Còn chưa đi đến kia đâu, Ôn Bình ngay tại đá xanh đường kia chỉ chỉ khu ký túc xá.

Hoài Diệp lập tức thán phục một tiếng, "Tốt đặc biệt địa phương, cao như vậy đỉnh núi có bị nước bao quanh đảo nhỏ, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy đâu."

Ôn Bình nói: "Đó chính là địa phương ức chế yêu tính của người."

"Kia?"

"Đúng, đi theo ta."

Mang theo Hoài Diệp đến khu ký túc xá bên ngoài cầu hình vòm lúc trước, Ôn Bình mở miệng nói ra: "Muốn hay không uống trà?"

"A?"

"Nước vẫn là trà?"

"Không cần, ta không khát." Hoài Diệp không ngờ tới Ôn Bình lại đột nhiên ở giữa hỏi như vậy, từ chối về sau tựa hướng phía cầu hình vòm đi đến.

Một bước!

Chất gỗ cầu hình vòm truyền lại đồng một tiếng chân rơi xuống đất thanh âm.

Hai bước!

Ba bước!

Bốn bước!

Hoài Diệp càng chạy càng nhanh, thể nhưng trên mặt biểu lộ lại càng ngày càng bình thản trở lại. Hắn vốn cho rằng nơi này là một cái cái gì ghê gớm động thiên phúc địa đâu, vừa mới đối phương còn nói cho hắn biết chỗ này có thể áp chế năng yêu tính.

Hiện tại xem ra, cùng khối này cái khác là không có quan hệ gì.

Làm hại nàng không công khản trương một chút.

Ôn Bình chẳng biết lúc nào ngồi ở đầu cầu, phong khinh vân đậm nói ra một câu nói, "Không cần nhìn, chung quanh cứ như vậy lớn. Tiểu Ba Xà, chờ ta đếm tới 3 về sau đem người đối với yêu tính áp chế lực cho giải trừ đi."

"Cái gì?"

"Sau khi giải khai người tự biết tại sao."

"Ta trước nói cho người, nếu như giải trừ đối yêu tính áp chế, ta rất có thể sẽ hoá hình vì Ba Xà, đến lúc đó người nơi này coi như giữ không được. Tốt như thế nơi ở, bị ta cho làm hồng ta không phải bồi."

"Không cần người bồi."

Nhìn xem Ôn Bình mười phần ánh mắt kiên định, Hoài Diệp trong lòng có một chút xúc động, khi Ôn Bình đếm tới 3 sau bắt đầu chậm rãi yếu bớt yêu tính áp chế. Tín nhiệm cũng tốt, chính nàng muốn nếm thử cũng được, dù sao hôm nay đến đều tới, cũng không thể không làm gì liên trở về đi.

Bất quá nàng cũng không dám hoàn toàn phóng thích áp chế, vạn nhất sự chân tình phát triển đến không chế không nổi cục diện, đây là hấn không nguyện ý nhìn thấy.

Cùng lúc đó, Ôn Bình đưa cho hệ thống 50 mai kim tệ, thay Hoài Diệp mua 24 giờ khu ký túc xá quyền sử dụng.

"Ông trời ơi..!"

Cùng một thời gian, Hoài Diệp cả người về sau rút lui mấy bước, cả người đắm vào một gian phòng ốc trên vách tường mới ngừng lại được.

Trên mặt chưa tỉnh hồn bộ dáng giống như một con mèo từ bầy chuột kẹp bên trong trốn tới con chuột nhỏ, cái kia sợ sẽ là nhìn thấy bốn phía cũng không có có đồ vật gì, nàng vẫn là đang không ngừng nhìn quanh cái gì, tìm kiếm lấy trong đêm tối hết thấy khả năng.

Đồng kia lùm cây có phải là ẩn giấu đi một con đại yêu?

Sau lưng trong phòng có phải là ẩn giấu đi một cái tự muốn giết nàng cường giả?

Còn có trước mắt Ôn Bình, có phải là có mưu đồ?

Tất cả mọi thứ ý nghĩ đều nguồn gốc từ tại vừa mới kia phần hoảng sợ, kia phần trực kích tâm linh e ngại cùng kinh hãi.

"Giải trừ người đối yêu tính tất cả áp chế."

"A!"

Ma xui quỷ khiến đồng dạng, nàng trực tiếp thả ra tất cả đối với yêu tính áp chế, tựa như là đột nhiên kéo ra nhót thật lâu đập nước đồng dạng.

Có thể để nàng kinh ngạc chính là, cái này "Đập nước" không có, như là như hồng thủy yêu tính lại không thấy chút nào lóe lên trong đầu tình thế. Tương phản, nàng cảm giác yêu tính bỗng nhiên giống một con bị hoảng sợ con chuột nhỏ đồng dạng, núp ở trong lòng nàng một góc nào đó.

Nó đang run rẩy, nó tại rất sợ hãi, tựa cùng nàng vừa mới sợ hãi lấy chung quanh đồng dạng.

"Yêu tính ta đã giúp người khống chế, chỉ cần người tin tưởng ta, tự vĩnh viễn sẽ không lại bị nó yêu hóa."

"Đây là sự thực?"

Hoài Diệp tựa hồ không thể tin được phát sinh trước mắt tất cả mọi thứ, bởi vì quá đột ngột, thật giống như người hứa kế tiếp nguyện vọng đột nhiên thực hiện đồng dạng.

Ôn Bình nói: "Người nên đổi giọng, về sau gọi ta tông chủ, từ đây người chính là ta Bất Hủ tông một thành viên."

"A?"

"Người đây là dự định vì phạm người lời hứa của mình sao?"

"Không phải, tông chủ, ta là rất kinh ngạc, người vậy mà thật sự có biện pháp giúp ta kèm chế yêu tính."

Hoài Diệp nói xong lời cuối cùng, thanh âm cũng bắt đầu run rẩy.

Trong đó xen lẫn kích động, mừng rỡ, tựa như sóng biển, sóng sau cao hơn sóng trước, thậm chí còn nhìn không được tiến lên ủng ôm lấy Ôn Bình.

Không hề hay biết, đơn bạc y phục dưới có hai thứ kẻ sít tại Ôn Bình ngực trước.

"Được rồi, đêm nay người ngay tại cái này tìm một chỗ nghỉ ngơi đi, chuyện cụ thể chờ ta sáng sớm ngày mai lại cùng người nói."

"Nghĩa phụ ta kia?" Nàng bỗng nhiên nghĩ đến nghĩa phụ, cái này vừa gia nhập Bát Hủ tông, không phải tương đương với không thể bồi tiếp nghĩa phụ lại lưu lạc thiên nhai?

Hắn có thể sẽ cô đơn, tịch mịch nha!

Ôn Bình ứng tiếng nói: "Lúc đến hắn đã đồng ý."

Quay người muốn đi thời điểm, Ôn Bình bổ sung lại một câu, "Nhớ kỹ đi ngủ sớm một chút, sáng sớm ngày mai người còn phải nấu cơm đâu."

Như thế nào đi nữa, hắn đều không có quên mời chào Hoài Diệp tới này mục đích cuối cùng nhất.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Hoài Diệp không muốn đi

"Không có vấn đề, nấu cơm ta rất am hiểu."

Hoài Diệp lời thề son sắt gật gật đầu.

Đợi cho Ôn Bình rời đi về sau, trên mặt nàng lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, mục chỉ riêng nhìn chăm chăm thân còn quần áo nhỏ lưu động đầm nước. Từ kia dưới nước chỗ sâu, phảng phất có một đôi tay, nó gắt gao đè lại nàng.

Loại cảm giác này, vậy mà là một phần long uy.

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

Không phải Yêu tộc nhưng thật ra là rất khó cảm giác được long uy, nhân loại phát giác được long uy chẳng qua là uy thế mà thôi, tối đa chính là làm cho lòng người thấy sợ hãi, sợ hãi, mà Yêu tộc đối với long uy là có một loại đặc thù cảm ứng.

"Phía dưới này thật chẳng lẽ có đầu Long?"

Nhìn qua hắc đầm nước, nàng rất hiếu kỳ, nhưng lại không dám lung tung xuống dưới. Ngồi xổm người xuống, dùng tay múc một bụm nước đi lên, ngửi ngửi, cái mũi đi theo linh động đưa, như có điều suy nghĩ nhìn xem phương xa lại nhìn xem than trong nước.

Đứng lên dự định dò xét dưới đuôi đi lúc, nàng dừng lại.

Không biết vì cái gì, nàng sợ hãi.

Là loại kia không có bất cứ cái gì nguyên nhân sợ hãi.

Vạn nhất phía dưới là một đầu...

Chợt, Hoài Diệp lắc đầu, nói: "Nghĩ gì thế, Long làm sao lại cam nguyện tại chỗ nhỏ như vậy một cái trong đầm, liền xem như toàn bộ Đông hồ nước lại trướng mười mét, cũng không nhất định có thể khiến cho Long hạ mình giáng lâm đi."

Nhưng nàng vẫn là tranh thủ thời gian thu hồi chân, xoay người đi tìm một gian phòng ốc, sau đó đập trên bóng đêm rồi đi khu ký túc xá.

...

Đứng tại Dương Nhạc Nhạc tiến nhập ngoài rừng rậm, trong đêm tối trong rừng đường mòn tựa như là không có cuối cùng đồng dạng kéo dài, tiếng côn trùng kêu từ đó bay ra, tại hắn bên tai không dứt bên tai còn quần, Hoài Diệp nâng đầu, tự hỏi lấy rừng rậm này cuối cùng đến cùng có đồ vật gì.

Trọng Lực trận?

Có thể làm cho người cảm thấy một giờ trân quý như thế.

Nàng là một cái rất người tò mò, nếu như không xem xét rốt cục, nàng đêm nay thật khả năng ngủ không được.

Cũng bởi vì tò mò tâm, nàng nhìn xem cái này đường mòn chỗ sâu, thật giống như có một sợi dây thừng bao lấy nàng, chính đất lấy nàng càng không ngừng đi lên phía trước.

Chậm rãi xuyên qua trong rừng tiểu đạo, cũng không biết đi được bao lâu, sau đó mới nhìn đến một chút xú tinh quang.

Khi cất bước sau khi ra ngoài, Hoài Diệp kinh ngạc.

Mấy đạo hồng sắc tuyến từ kia mấy cây long trụ bên trong bắn ra, càng không ngừng truy kích lấy Dương Nhạc Nhạc, bọn chúng giống một thanh kiếm đồng dạng, tựa hồ là muốn đem Dương Nhạc Nhạc đuổi kịp, sau đó chém thành hai đoạn. Bất quá Dương Nhạc Nhạc lại đều tránh thoát trôi qua.

Nhưng kia dây đỏ tựa hồ vô cùng vô tận đồng dạng.

"Đó là cái gì?"

Hoài Diệp đi tới, chính diện tựu gặp đang từ Trọng Lực trận đi ra Vân Liêu, thế nhưng hai người chính là cầm vai mà qua, ai cũng không nói gì.

Sau đó, Dương Nhạc Nhạc đi tới Trọng Lực trận biên giới, mắt thấy phát sinh trước mắt hết thấy, bỗng nhiên cười nhạt một tiếng, nói: "Đây chính là thực lực của Dương Nhạc Nhạc? Xem ra là ta xem trọng Thương Ngô thành thiên tài."

Căn cứ nàng kết luận, Dương Nhạc Nhạc phản ứng như vậy cùng tốc độ, bất quá cũng chỉ có luyện thể tam trọng tiêu chuẩn.

Nhất là tốc độ kia, mặc dù thật mau, thế nhưng cũng liền luyện thể tứ trọng tả hữu tiêu chuẩn, gần giống như hần.

]

Hóa ra luyện thể ngũ trọng cũng chỉ đến như thế.

Dương Nhạc Nhạc tự nhiên nghe được Hoài Diệp nhẹ trào, nhưng lại không thèm quan tâm lên tiếng, "Ngươi một tiểu nha đầu biết cái gì?"

"Ngươi!"

"Ngươi cái gì ngươi, ngươi tiến đi thử một chút, tại ngươi đây có thể chạy coi như ta thua!"

"Tốt, tiến đến tựu tiến đến."

"Kia có cái hộp sắt, ném 10 mai kim tệ đi vào, ngươi có thể ở đây đợi bên trên một canh giờ."

"Chờ ta, nhìn ta không ngược chết ngươi." 10 kim tệ với Hoài Diệp đó chính là chín trâu mất sợi lông, tùy tiện xông trong ngực sờ một cái tựu mò tới.

Dương Nhạc Nhạc nhìn xem Hoài Diệp khí thế hùng hổ đi tới đáng vẻ bất đắc dĩ cười một tiếng, trong lòng cảm thán một câu, thật là một kiến thức đoạn tiểu yêu vật a.

Rõ ràng đi theo Hoài Không tiền bối bên ngoài du đãng rất nhiều năm, thế nhưng chính là đối không biết sự vật kính sợ tâm đều không có.

"Cẩn thận!"

Dương Nhạc Nhạc hảo ý nhắc nhở một tiếng, bất quá lại đối lấy Hoài Diệp một tiếng giận dữ, "Ngươi vẫn là cẩn thận đợi chút nữa đừng bị ta ngược đi."

Một bước phóng ra!

Hoài Diệp cả người giật mình, thân thể không tự chủ được hướng phía trước nghiêng đi ngược lại.

"Chuyện gì xảy ra?"

Ba!

Hoài Diệp ngã ở Trọng Lực trận biên giới, bất quá phản ứng ngược lại là thật mau, hai tay cấp tốc chống đất, nhưng muốn đứng dậy lúc, thân thể trọng lượng đè sắc mặt nàng mang tới một tầng sợ hãi.

"Giúp ta!"

"Ta bị quý đè lại!"

"Đừng đùa, ngươi chẳng lẽ tựu không có phát hiện có chỗ gì đặc biệt sao?"

"Đừng nói nữa, diu ta một chút, ta không đứng lên nổi.."

"Ngươi vừa mới không phải còn rất đắc ý sao? Tựu đứng lên, ta không có thời gian giúp ngươi."

"Dừng a! Không giúp tụi không giúp."

"Ta nói cho ngươi, ngươi bây giờ mỗi lần phí 1 cái hô hấp nói chuyện, chẳng khác nào lần phí 9 phân hô hấp, ngươi đem cái này một canh giờ lần phí ở vô vị nói chuyện phiếm, ngươi chẳng khác nào lần phí 9 canh giờ. Được rồi, không nói với ngươi, cái này một hồi, ta đã lần phí thật lâu thời gian."

"Ngươi đang nói cái gì a."

"Ồ đây tu hành một canh giờ, tương đương với bên ngoài tu hành 9 canh giờ, nói như vậy ngươi đã hiểu a?"

"Cái gì!"

Đây không phải một cái câu hỏi, mà là một tiếng thốt lên kinh ngạc.

Nàng lập tức hướng phía chung quanh nhìn lại lúc, thấy được trước mắt bỗng nhiên xuất hiện đồ vật.

Hàng chữ thứ nhất: Trọng lực tu hành hình thức (cảnh giới tu hành tăng phúc 9 lần)

Hàng thứ hai chữ: Hình thức chiến đấu (toàn phương vị tu hành tăng phúc 9 lần, lại có thể kích phát toàn thân tiềm năng)

"Thật sự là 9 lần?"

"Đương nhiên."

"Ông trời ơi..!"

Hoài Diệp miệng đều nhanh không khép được, nàng thật không biết nên nói cái gì cho phải.

Nguyên lai đây chính là một giờ vì gì trân quý như thế nguyên nhân!

Một canh giờ tương đương 9 canh giờ.

Tu hành ba canh giờ, không phải tương đương với người khác không ngủ không nghỉ một mực tu hành không sai biệt lắm hai ngày rưỡi?

Tu hành một năm, không phải tương đương với hẳn người tu hành 9 năm?

Tại cái này tu hành, cho dù là một kẻ ngu cũng có thể trong thời gian rất ngắn trưởng thành là một luyện thể thập tam trọng tu sĩ a?

Trở lên tự nhiên đều không phải nghi vấn, mà là thiết hỏi. Nàng biết đáp án, nhưng lại là thật không dám tin tưởng.

Nhưng khi thấy Dương Nhạc Nhạc không thêm để ý bản thân liền bắt đầu dốc lòng tu hành về sau, nàng tin, không khỏi bắt đầu suy đoán, chẳng lẽ Dương Nhạc Nhạc thời gian một năm từ thăng tới luyện thể ngũ trọng bí mật ngay tại cái này?

Cái này Bất Hủ tông đến cùng là dạng gì tồn tại a,

Vừa mới kiến thức đến một cái có thể trực tiếp ngăn chặn nàng yêu tính địa phương, hiện tại lại tới một cái tu hành có thể tăng phúc 9 lần địa phương.

"Xong, mặc dù đi theo nghĩa phụ có hoa không hết tiền tài, thế nhưng ta hiện tại là một chút đi theo nghĩa phụ đi ý nghĩ cũng bị mất, về sau ta ngay tại cái này vậy cũng không đi."

...

Thính Vũ các.

Ôn Bình nhìn xem trên bàn một khối màu đỏ hòn đá, nó tựa như là vượn một đôi tay, một mực tại lay động lấy Ôn Bình trong lòng cái kia chỗ ngứa.

Đó chính là nhiệm vụ lần này ban thưởng!

Hoàng cấp trung phẩm công pháp —— Trường Mạch Công.

Căn cứ hệ thống nói, nó hết thủy chia làm ba quyển, hạ quyển luyện thể, trung quyển luyện khí, thượng quyển thông thần.

Chỉ cần có cây cối địa phương, tựu có thể hấp thu đến liên tục không ngừng năng lượng tới tu hành, bất quá có thể hấp thu phạm vi không là rất lớn, mới chung quanh trăm mét. Chỉ cần đem nó tu luyện đại thành, có thể đạt tới Thông Huyền cảnh đỉnh phong nhất.

Hắn nguyên tới tu hành công pháp tối đa chỉ có thể để hắn đạt tới luyện thể thập tam trọng.

Trường Mạch Công ẩn chứa tại màu đỏ hòn đá bên trong, chỉ cần bóp nát nó, ẩn chứa trong đó đồ vật tựu sẽ trực tiếp chui vào trong óc. Không cần

từng chữ từng câu đi xem, cũng không cần từng chữ từng chữ đi đọc thuộc lòng xuống tới.

Bắt quá tu hành một loại công pháp mới, liền phải trước huy bỏ nguyên tới tu hành công pháp.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Ác Linh kỵ sĩ cưới chó

Công pháp một phế, muốn lại đem cảnh giới tăng lên đi lên, thì cần hao phí ước chừng thời gian một năm, quan trọng nhất chính là tự thân lại nhận rất lớn tổn thương. Rất có thể loại này tổn thương tự sẽ ảnh hưởng đến tiếp sau tu luyện.

Cũng may hệ thống là khéo hiểu lòng người, màu đỏ hòn đá đồng thời cũng là một loại đặc thù thiên tài địa bảo.

Chỉ cần bóp nát nó đưa vào trong miệng, có thể giữ mình thể sẽ không vì huy bỏ công pháp mà có thương tích, còn có thể rút ngắn trở lại cảnh giới thời gian.

Thế nhưng thống khổ là giảm không được, ngược lại sẽ bởi vì thôn phệ màu đỏ hòn đá mà càng thêm thống khổ. Cho nên Ôn Bình ngồi ở kia trước quyết định đem kiến trúc cái tạo đặc quyền cho dùng, miễn cho đợi chút nữa cho đau ngắt đi, đem quên đi thăng cấp kiến trúc.

"Thăng cấp Thính Vũ các."

"Xác định?"

"Xác định!"

【Thính Vũ các thăng cấp còn thừa thời gian: 3 giờ.】

【ngẫu nhiên thu hoạch được năng lực đặc thù là: Chấp pháp giả Ác Linh kỵ sĩ!】

"Thù hộ giả?"

"Đúng, xét thấy tức chủ hiện tại không có cách thiết lập cơ cấu tương tự chấp pháp đường, thế nhưng một cái siêu cấp tông môn không thể không có chấp pháp giả, cho nên lần này ngẫu nhiên đến năng lực là chấp pháp giả. Không chỉ có là vì duy trì tông môn chế độ, cũng vì chế hành bên ngoài tới xâm lược người. Chấp pháp giả ban đêm, dám can đảm vi phạm tông môn chế độ, chà đạp tông môn người, cũng sẽ ở đêm tối hạ thu được đến từ Ác Linh kỵ sĩ trừng phạt, nghiêm trọng nhất người sẽ bị tiêu diệt linh hồn!"

"Ác Linh kỵ sĩ, nó sẽ không là quỷ a?"

"Ác Linh kỵ sĩ, đến từ Minh giới sinh vật, nó là đêm tối con mắt, không có nhục thể, chỉ có thiêu đốt lên liệt điểm thể xác, dựa vào thôn phệ vào xâm người linh hồn mà sống, trừ phi người tự mình hạ lệnh tha một người bắt tử, nếu không chỉ cần tại trong màn đêm nó chỉ cần tại bắt đến một cái người xâm nhập, liền sẽ thôn phệ hết đối phương linh hồn. Trước mắt thực lực của Ác Linh kỵ sĩ tối cao có thể so với luyện thể thập tam trọng, miễn dịch hết thảy vật lý tổn thương"

"Đu hù ác, vậy thì không phải là không sợ Khảo Sơn tông trực tiếp lên núi, Khảo Sơn tông luyện thể thập tam trọng nội khí ngoại phóng có thể tạo thành tổn thương căn bản không phải rất mạnh, bọn họ khẳng định là đánh không lại Ác Linh kỵ sĩ. Đúng, lần này là không phải còn phải thu phí?"

"Không cần."

Ôn Bình vui mừng, hệ thống này rốt cục từ bỏ thứ gì đều phải thu lệ phí sáo lộ, đây coi như là phúc lợi a?

Xuất phát từ nội tâm cười một tiếng về sau, trước mắt hình tượng nhất chuyển, hắn đã thân ở Thính Vũ các bên ngoài xuống dốc trong ngách nhỏ.

...

Cạch!

Màu đỏ tảng đá bị Ôn Bình bóp nát trong tay, theo lòng bàn tay lập tức liền chui ra ngoài từng đầu lục sắc sợi tơ.

Bọn chúng như trùng từ đồng dạng, bay múa, sau đó từ Ôn Bình huyệt thái dương kia chui vào trong óc.

Một mực dạng này tiếp tục thêm vài phút đồng hồ, lục quang mới biến mất hầu như không còn.

Trường Mạch Công hoàn chỉnh tâm pháp đã hoàn toàn dung nhập vào Ôn Bình trong đầu, chỉ cần Ôn Bình muốn nhìn, tự có thể từ trong trí nhớ thu hoạch đến Trường Mạch Công một chút tin tức.

Sau đó Ôn Bình cần phải làm là hủy bỏ nguyên tới tu hành công pháp, đem tảng đá bột phấn đưa vào trong miệng về sau, Ôn Bình lập tức bảo nguyên thủ nhất, ngưng tụ lực khí toàn thân.

A!

Cứ việc đã sớm chuẩn bị, thế nhưng đau đớn kịch liệt để Ôn Bình nhìn không được tròng thiên phần nộ gào thét, thân thể cũng bởi vì đau đớn kịch liệt đặc biệt run rẩy lên, kia hai cánh tay liên phảng phất bị bệnh động kinh đồng dạng, run rất tấp nập.

Mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu từ gương mặt không ngừng thuận cảm hướng bàn tay giọt kia rơi, có gan giống như thôi cắt động mạch, ức chế không nổi ra bên ngoài bốc lên máu đồng dạng. Khác nhau chỉ ở tại cả hai nhan sắc không giống mà thôi.

Bởi vì là ban đầu là luyện thể, cho nên phế bỏ công pháp thật ra cùng bản thân phá hủy là không có gì khác biệt.

Không chỉ là mồ hôi, cũng không chỉ là đau đớn, nương theo mà đến còn có thân thể kỹ năng thoái hóa, cùng đối đầu năng lực chịu đựng yếu bớt.

Tóm lại, càng về sau sẽ chỉ càng đau nhức.

Cho đến đem bản thân đau nhức ngắt đi cho đến.

Thế nhưng không có một cái luyện thể tu sĩ quan tâm đau đớn, luyện thể thập tam trọng, muốn leo lên cái kia một cảnh không có bị khổ?

Ba giờ sau.

Ôn Bình ngã xuống Thỉnh Vũ các bên ngoài trên bãi cỏ, gió nhẹ lướt qua hai gò má, hần chưa bao giờ giống hôm nay đồng dạng cảm thấy gió là như vậy mát mẻ, là như vậy để người cảm thấy vui vẻ. Còn có trên bầu trời tinh tinh, tự số hôm nay sáng nhất.

Hần hiện tại là một chút mồ hôi khí lực cũng bị mất, hơn nữa còn miệng đắng lưỡi khô, hần dám cam đoan, hiện tại trước mặt có một vạc nước hần cũng có thể uống xong đi.

Bất quá còn tại hần đau đớn không phải là không có thu hoạch, Trường Mạch Công hạ quyền xem như nhập môn, theo hần vận công, chung quanh cây cối thân cây cũng bắt đầu chui ra một đầu lại một đầu lục sắc sợi tơ, dung nhập vào trong thân thể của hần.

Căn cứ Trường Mạch Công ghi chép, những cái kia cũng là cây cối bên trong mộc khí, cùng giữa thiên địa tồn tại khí là hoàn toàn khác biệt.

Mộc đại biểu hi vọng, đại biểu sinh tồn, cho nên khi mộc khí nhập trong cơ thể, phía sau cho dù là bị người chặt một đao, cũng có thể tại đoạn thời gian phục hồi như cũ.

Bất quá đáng tiếc chính là hần hiện tại tu hành chỉ là hạ quyền, còn không có mở ra mạch môn, không có chân chính vận dụng khí năng lực.

Khi mở ra mạch môn về sau, Trường Mạch Công ghi lại công năng ngay cả tay cắt mộc lại chỉ năng đều có.

Theo thời gian mất đi, hần rốt cục có ngồi xuống khí lực.

Ngồi xuống về sau, hần ý nghĩ đầu tiên tự xông tới sườn núi hạ đình uyển bên trong, từ trên bàn đá cầm lấy ấm nước liền hướng trong bụng tưới.

Ừng ực!

Ừng ực!

Mấy ngụm xuống dưới nước trong bình tự bị tiêu diệt.

Cảm thấy còn chưa đủ nghiền hần một đường chạy chậm đến phòng bếp, sau đó vùi đầu nhập trong chum nước, bắt đầu lớn uống.

Cái này quá một tiếng chính là nửa giờ.

Cao hơn nửa người vạc nước thấy đầy về sau, Ôn Bình bụng đi theo phòng lên, đã trưởng đi không được rồi.

Thật ra hần hần là may mắn bản thân không có bị nước cho ăn bể bụng.

"Luyện thể tam trọng."

Cảm thụ hạ mình bây giờ thực lực về sau, Ôn Bình dứt khoát tự nằm tại phòng bếp bắt đầu nghỉ ngơi lấy lại sức, cũng mặc kệ mặt đất sạch sẽ không sạch sẽ. Chớ sản ha ha nghe được động tĩnh, sửa một tiếng, thấy là Ôn Bình về sau, thì ghé vào Ôn Bình bên cạnh.

Một người một chó, nằm tại bếp nấu trước hần tiếng nổ lớn!

Khi tỉnh lại lúc, là hệ thống trong đầu thanh âm đem nó cho đánh thức.

"Thỉnh Vũ các cải tạo hoàn thành!"

"Bắt đầu ký kết linh hồn khế ước!"

Ôn Bình bỗng nhiên ngồi dậy, đem một bên ha ha cho hạ kêu to một tiếng, còn tưởng rằng đã xảy ra chuyện gì, trừng trừng mắt hướng trong đêm tối nhìn lại. Nhưng mà cái gì cũng không thấy, cái gì cũng không nghe thấy, sau đó nằm sấp xuống dưới tiếp tục ngủ.

Oanh!

Đột nhiên từ trong đêm tối thò vào đến một cái tay.

Kia là từng con có cái này xương cốt sấm bạch xương tay, nó cứ như vậy trống rỗng xuất hiện, đập vào chỗ sấn ha ha trên lưng.

Gâu!

Một tiếng giận sủa, theo sát ha ha đứng lên.

Cùng lúc đó, xương tay bốc cháy lên ngọn lửa màu vàng, Hỏa xà toát ra hướng phía ha ha nhào tới, giống như một đầu con giun đồng dạng chui vào ha ha trong miệng, trong mắt, trong lỗ tai, thẳng đến đem nó toàn bộ đều bao trùm.

Hồ!

Hỏa diễm đại thịnh!

Một vị một mét tám không có nhục thể to con từ dưới gạch đá leo lên, vừa sải bước lên ha ha trên lưng.

Gâu!

Ha ha lần này giận sủa hoàn toàn khác nhau, nó biến thành một cái bốn chân, hai mắt còn có cái đuôi đều thiêu đốt lên liệt diễm sinh vật.

Nhìn qua uy phong lâm liệt, không có đôi mắt con mắt nhìn xem Ôn Bình lúc, có thể khiến cho Ôn Bình cảm nhận được một phần không thể so giao long khí thể yếu uy áp.

Hắn biết, thủ hộ giả Ác Linh ký sĩ tìm tới bản thân ở nhân gian tọa ký.

Ác Linh ký sĩ cười nó vẫn như cũ như vậy uy phong.

Một vị Ác Linh ký sĩ cười chó sấn như vậy sinh ra!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Luyện thể thập trọng

"Trong đêm tối chấp pháp giả! Khốc!"

Ôn Bình tán thưởng một tiếng, sau đó tựu nhìn xem nó hướng về phía chính mình tới một cái 90° cúi đầu, sau đó cười ha ha biến mất tại trong đêm tối.

Trong đêm tối, ha ha rơi xuống dấu chân đều thiêu đốt lên ngọn lửa màu vàng, nó toát ra, cho đến ha ha chạy xa mới dập tắt.

Hệ thống thanh âm theo sát truyền đến.

"Trước mắt Bất Hủ tông chiếm diện tích năm ngàn mét vuông, bao quát Vân Lam sơn, cùng ra quần núi, bay giáp núi, Dục sơn. Ác Linh ký sĩ sẽ trong đêm tối mỗi thời mỗi khắc tuần sát cái này vài toà núi, một khi phát hiện người xâm nhập sẽ ngay lập tức thông tri tức chủ, đồng thời tiến hành giảo sát."

Ôn Bình gật gù, nếu như không phải hệ thống câu nói này, hắn đã quên Bất Hủ tông nhưng thật ra là rất lớn.

Từ từ phụ mẫu bị mang đi về sau, Bất Hủ tông cũng chỉ có Vân Lam sơn hắn còn có tâm tư quản lý một chút, dần dà đã tại thay đổi một cách vô tri vô giác ở giữa quần địa phương khác.

Vân Lam sơn phía đông ra quần núi, chỗ ấy là từng Bát Hủ tông thí luyện chi địa.

Còn có bay giáp núi, Bát Hủ tông luyện khí sư chỗ chỗ ở, chỗ ấy có một cái quảng sát, mở trên núi thật nhiều tiệm thợ rèn. Bọn họ chế tạo vũ khí, khôi giáp không chỉ có dùng cho Bát Hủ tông sử dụng, còn hướng địa phương khác càng không ngừng bán ra.

Từng phủ thành chủ bảy mươi phần trăm binh sĩ dùng cũng là Bát Hủ tông xuất phẩm trường thương, sắt khôi.

Cuối cùng thì là Dược sơn, tại Vân Lam sơn mặt phía bắc, độ cao, thế nhưng trên núi bốn phía là dược điền.

Lúc huy hoàng nhất, Dược sơn bên trên thảo dược có thể cung cấp toàn bộ Thương Ngô thành.

Hiện tại nha, ra quần núi thí luyện chi địa, dùng để thí luyện thú chết, khí cụ bị dọn đi rồi; bay giáp núi, quảng mở rộng, đám thợ rèn cũng cao chạy xa bay; Dược sơn cũng giống như nhau, một nhóm lớn dược đồng bị Khảo Sơn tông đào đi, hiện tại Dược sơn, phi thường hoang vu, đoán chừng cỏ hoang so với hắc đầu cao.

Mặc dù ngắn hạn khẳng định không có cách đem bọn nó lại lợi dụng, thế nhưng có Ác Linh kỵ sĩ trông coi bọn chúng cũng rất tốt.

Ôn Bình gật đầu, lên tiếng, "Ừm."

Sau đó Ôn Bình hỏi: "Đúng rồi, hệ thống, ta Thỉnh Vũ các cải tạo về sau trở nên thế nào?"

"Làm một tông chi chủ chỗ ở, tự nhiên không thể tránh khỏi mạnh hơn cùng địa phương khác. Trải qua cải tạo về sau, Thỉnh Vũ các từ vật liệu thương làm ra thay đổi về mặt căn bản, thủy hỏa, bách độc bất xâm, hơn nữa có thể có tất cả kiến trúc năng lực."

"Đó chính là nói, Thỉnh Vũ các có thể tu hành Giao Long Nội, hơn nữa có được giống như Trọng Lực trận năng lực?"

"Đúng, một tông chi chủ cao cao tại thượng, tự nhiên không thể cùng đệ tử cùng một chỗ tu hành. Đồng thời, Thỉnh Vũ các trăm mét chung quanh cũng là Ác Linh kỵ sĩ trọng điểm tuần sát khu vực, vô luận là ai, chỉ cần xông loạn đều sẽ bị giết chết!"

"Ta thích!"

Đương nhiên, hắn cũng không phải cảm thấy cùng đệ tử tu hành có gì không ổn, hắn làm một tông chi chủ thật ra không quan trọng đem bản thân khiến cho như vậy cao cao tại thượng, thân dân cũng rất tốt nha. Bất quá khi dính đến thật nhiều không tiện, hắn cảm thấy hệ thống làm như vậy cũng rất tốt.

Thuận tiện là một nhân tố, một cái khác nhân tố tựu thật là tốt bảo vệ hắn tư ẩn, giống lúc trước như thế, đuổi theo hắn là thuộc về mình không gian độc lập, dù là mười ngày không ăn cơm cũng phải phụ thân cho mình đóng một cái Thỉnh Vũ các.

]

Cho dù là hiện tại phụ mẫu không ở bên người, hắn cũng không hối hận lúc trước làm lựa chọn, ở cùng một chỗ lại là ở cùng một chỗ thời gian nhiều,

Thế nhưng là đây chẳng qua là đem hắn nhốt ở một cái 1-ng giam bên trong, không có tự do có thể nói.

Sau đó Ôn Bình rời đi phòng bếp, cảm giác một mối đã theo ngủ mơ mà tiêu tán, đi trên đường như như gió, không tốn bao nhiêu thời gian liền trở về Thỉnh Vũ các.

Thỉnh Vũ các kiểu dáng vẫn là cùng hóa ra không sai biệt lắm, thay đổi chỉ là vách tường, sàn nhà, bọn chúng đều biến thành tông hắc sắc, giống như bởi một tầng sơn.

Ôn Bình thử hung hăng chặt một cước, khinh bạc sàn nhà không có chút nào biến hóa.

Theo lý thuyết, luyện thể tam trọng, đập gãy hai cây sàn nhà bằng gỗ vậy thì cùng giẫm đạp hũ đồng dạng, nhưng bây giờ lại giống như đoán tại sắt thép bên trên đồng dạng.

Hắn hiện tại dám xác định, cái này Thỉnh Vũ các tuyệt đối là trước mắt Bát Hủ tông kiên cố nhất, chỗ an toàn nhất.

Xếp bằng ở ban công về sau, Ôn Bình mở ra Trọng Lực trận.

Ôn Bình chỗ gian phòng lập tức biến thành ba lần Trọng Lực trận, áp lực cảm giác lập tức đem Ôn Bình trả lại cho ép cong.

"Luyện thể tam trọng, thích ứng năng lực vậy mà kém như vậy, liền đứng lên năng lực đều không có." Ôn Bình cảm thán một câu, dứt khoát bàn ngồi xuống.

Trong đầu hồi tưởng lại Trường Mạch Công đến, tại Trọng Lực trận 9 lần tăng phúc hạ trung bắt đầu dưới tu hành quyển, đồng thời đồng thời tiêu hóa màu đỏ tảng đá mang tới năng lượng, dùng để tiêu trừ trùng tu công pháp sau mang tới tác dụng phụ.

Một sợi lại một sợi lực sắc từ chung quanh cây cối bay ra ngoài, sau đó chui vào Ôn Bình thể nội, dung nhập vào trong kinh mạch, cùng năng lượng màu đỏ giao hòa, sau đó một chút xiu bị thân thể cho hấp thu, vòng đi vòng lại.

Sau hai giờ, Ôn Bình cảnh giới bắt đầu biến hóa.

Luyện thể tứ trọng!

Luyện thể ngũ trọng!

Cuối cùng dừng lại tại luyện thể lục trọng!

Đương nhiên, cái này không chỉ có là hai giờ có thể làm được sự tình, thực tế Ôn Bình đã kinh lịch mười tám tiếng.

"Còn thiếu một chút!"

Ôn Bình có chút thất lạc đứng lên, ánh mắt hướng phía chung quanh quét nhìn, chung quanh trăm mét có thể rút ra một khí vậy mà đều hẩn rút lấy.

Không chần chờ, Ôn Bình lập tức tạm dừng trọng lực thời gian tu hành, sau đó xông vào trong rừng rậm, tìm cái khoảng cách Thính Vũ các đủ địa phương xa tiếp tục bắt đầu hấp thu một khí, đồng thời tiêu hóa lấy màu đỏ tảng đá sau cùng điểm này năng lượng.

Đến lúc cuối cùng một chút kia năng lượng tiêu tán lúc, Ôn Bình cảnh giới dừng lại tại luyện thể bát trọng.

Ôn Bình vui mừng, lộ ra cùng cảm tới hoảng cấp trung phẩm công pháp lúc đồng dạng ngây thơ tiểu dung biểu lộ, nói: "Cái này màu đỏ tảng đá là thật tốt, vậy mà hoàn mỹ đem phế công pháp tác dụng phụ hoàn mỹ loại trừ."

Nếu như làm từng bước tu hành, chỉ sợ phải nửa năm thậm chí hơn nửa năm mới có thể trở về đến luyện thể bát trọng.

Hiện tại nha, tối nay tựu làm xong.

Luyện thể tam trọng thời điểm, hẩn thật ra trong lòng rất cảm giác khó chịu, cái kia sợ sẽ là biết bản thân tương lai trưởng thành không gian sẽ phi thường lớn.

Có thể một lần nữa kia sẽ tự mình đỉnh phong nhất lúc lực lượng, cảm giác là thật không tệ, nhưng là nghĩ đến Trường Mạch Công ghi chép luyện thể chẳng qua là đặt nền móng lúc, ý chí chiến đấu của hẩn tựu bị kích hoạt lên, thật giống như đột nhiên ngưởi tại kiện thân, đột nhiên có mỹ nữ tới nói cho ngưởi, đuổi kịp ta, đuổi tới ta tựu để ngưởi hắc hắc hắc đồng dạng.

Luyện thể thập tam trọng, dù cho là có vạn cân chỉ lực, có thể gánh đỉnh, một quyền có thể đánh bại một bức tường đá, tại mở ra mạch môn Thông Huyền cảnh trước mặt vẫn như cũ là quá mức nhỏ bé.

Hẩn có thể cảm giác được, tu hành Trường Mạch Công mang cho hẩn thủ tịch còn không phải cực hạn, hẩn có thể tăng lên cảnh giới thực lực cũng không phải cực hạn, Trường Mạch Công có thể mượn nhờ một khí rèn luyện thân thể, phía sau hẩn thì là núi non trùng điệp.

Nếu như lúc này không lợi dụng bọn chúng, Ôn Bình tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho mình!

Kết quả là, Ôn Bình bắt đầu ở liên miên trong núi bắt đầu không ngừng mà hấp thu một khí, tại một chỗ đợi hơn một canh giờ, chỗ ấy có thể bị hấp thu một khí tất cả đều bị hấp thu xong về sau, Ôn Bình liền sẽ chuyển tới hạ một chỗ.

Vòng đi vòng lại!

Cho đến tảng sáng, xa xa Vân Lam sơn son phong truyền đến gà gáy âm thanh, Ôn Bình mới xem như ngừng tiếp tục thâm nhập sâu bộ pháp.

Sau đó trở lại Thính Vũ các, mở ra Trọng Lực trận, đem một buổi tối hút nhận được một khí một mạch phóng xuất ra, dùng đến đề thăng thực lực của mình, đồng thời cũng dùng tới tu luyện Trường Mạch Công luyện thể hạ quyền.

Bất quá sự tình gì đều có tính hai mặt, có thể trong thời gian ngắn thu hoạch, vậy thì phải nỗ lực cái giá tương ứng.

Một khí bắt đầu rèn luyện thân thể lúc, vạn tiễn xuyên tâm kịch liệt đau nhức theo đó mà tới.

Đau đến Ôn Bình cả người hai mắt nhắm mắt mắt trợn trắng.

"Chống đỡ a!"

Giận hô một tiếng về sau, Ôn Bình lâm vào cùng thống khổ làm đấu tranh hoàn cảnh bên trong.

Không cần nói năng rườm rà!

Một canh giờ sau, hôm nay Trọng Lực trận thời gian tu hành kết thúc.

Ôn Bình ngừng lại.

Thỏa mãn nằm tại ban công, nhìn lên trời, mua vui trong khổ cười ra tiếng.

Luyện thể thập trọng cuối cùng đạt!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Mở ra khu ký túc xá

Sáng sớm hôm sau.

Nắng sớm mờ mờ, bao phủ tại đỉnh núi nồng vụ phủ lên trước mắt tất cả con đường, đi lên phía trước, giống như nhân gian tiên cảnh, quay đầu, thì là không nhìn thấy lúc đến đường. Vân Liễu hoàn toàn như trước đây thức dậy rất sớm, chỉ đi một mình Trọng Lực trận tu hành.

Với hấn, Trọng Lực trận tu hành sau bốn canh giờ, lại tại Trọng Lực trận bên ngoài tu hành mấy canh giờ, ngày kế, hiệu suất tựu so người khác thêm ra rất nhiều ngày.

Lâu dài xuống dưới, Thông Huyền cảnh ở trong tầm tay!

Thế nhưng hấn trải qua thông hướng Ôn Bình Thỉnh Vũ các con đường kia lúc, sắc mặt có một chút sản sinh một chút biến hóa.

Lúc đến đường đang đắp sương mù tốt xấu cũng có thể xem thấy phía trước năm mét khoảng cách, thế nhưng là chỗ này, hướng phía trước một mét đều nhìn không thấy.

Nếu như là người bình thường, thấy được, cũng sẽ không đóng tâm là chuyện gì xảy ra. Nhưng đối với hấn mà nói, chung quanh tình huống một chút xíu không tầm thường đều có chuyện, đều đáng giá đi chú ý, nếu không hấn cũng sẽ không từ Tinh Duyệt thành còn sống đi tới Bất Hủ tông.

"Đây là có chuyện gì?"

Khi cất bước hướng thông hướng Thỉnh Vũ các đường đi một bước lúc, Vân Liễu về sau xem xét, sau lưng đường nhìn không thấy.

Hấn thân ở tại trắng xóa hoàn toàn thế giới bên trong, trừ dưới chân cỏ, hấn căn bản là xem không đến bất luận cái gì đồ vật.

Dựa vào cảm giác bén nhạy đi về phía trước một khoảng cách, lại định thần hướng phía chung quanh nhìn lên, hấn mê mang.

Bởi vì tìm không thấy rồi đi đường.

Cái gọi là luyện thể thập tam trọng cảm giác, tựa hồ tựu như là cười lời nói đồng dạng.

Dọc theo đường đi về phía trước một khoảng cách, đã không nhìn thấy đi không đến cuối cùng, cũng xem không người bất kỳ vật gì.

Khi hấn đi trở về thử một chút lúc, càng là như thế đầu.

Lúc đến đường cũng không tìm được.

Đúng lúc này, có người bỗng nhiên vỗ vỗ bờ vai của hấn, hấn trở tay trôi qua trực tiếp chính là đây, tốc độ nhanh chóng, hấn dám xác định cho dù là luyện thể thập trọng tu sĩ cũng chưa chắc có thể kịp phản ứng. Nhưng sự thực là vừa đẩy tay ra ngoài tựu bị bắt lại.

"Người làm gì?"

Ôn Bình thanh âm từ bên tai truyền đến, cũng từ trong sương trắng dần dần tại chỗ.

Vân Liễu lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, chậm rãi nắm tay rút trở về, "Tông chủ."

"Sáng sớm không đi tu luyện, tìm ta có việc?"

"Hiếu kì mà thôi, bởi vì con đường này sương mù thực sự là quá nồng, làm ta đi tới lúc, kém chút đi ra không được."

Ôn Bình nhìn về mặt vô tội Vân Liễu, trong lòng bất đắc dĩ cười một tiếng.

Thầm nghĩ trong lòng: Người nào chỉ là kém chút đi ra không được, người là kém chút chết tại nơi này. Mặt trời không có ra tới, Ác Linh ký sĩ vẫn tồn tại, nếu như không phải ta vừa vận đi tới nhìn thấy người, người tựu bị Ác Linh ký sĩ giết chết.

Bất quá Ôn Bình không có nói ra, chỉ là khuyên bảo một tiếng, "Vân trưởng lão, ngày sau ta cái này Thính Vũ các nếu như không có chuyện gì cũng đừng có tới. Có việc gấp ngay tại dưới sườn núi gọi ta, ta nghe được tự nhiên sẽ ra tới."

]

"Đi."

Vân Liễu gật gù, đi theo Ôn Bình sau lưng, cái này mới đi ra khỏi nông vụ.

Nhìn xem Ôn Bình đi xa bóng lưng, Vân Liễu trong lòng cảm khái vô hạn, cứ tới cái này cũng vài ngày rồi, nhưng lại vẫn là nhìn không thấu Bất Hủ tông a.

Trọng Lực trận, lại là ung thuận tu hành trấn phái phái mạch thuật hứa hẹn, cả hai đã để Bất Hủ tông hoàn toàn vượt qua dự liệu của hắn.

Hiện tại bất quá là một tầng sương mù vậy mà khốn trụ hắn cái này luyện thể thập tam trọng tu sĩ, kia Thính Vũ các bên trên có cái gì, vậy khẳng định chính là kinh thể hãi tục.

Ai!

Vân Liễu đột nhiên quay người.

Ngưng mắt nhìn sang Ôn Bình, trên mặt chán kinh chi sắc không thể so với trước mắt nông vụ muốn mòng, không khỏi phát ra một tiếng thốt lên kinh ngạc, "Một đêm liền phá hai cảnh!"

...

Khói xanh lượn lờ, như tuyết như lụa, giống như thanh sắc trường xà quay chung quanh tại đỉnh núi phát phối.

Ôn Bình đi tới phòng bếp, nghe phòng bếp người truyền đến xào lẫn âm thanh, cùng bay ra trận trận mùi thơm, không khỏi thoải mái cười một tiếng.

Lấy hậu thiên trời có lộc ăn!

Đi vào phòng bếp, Ôn Bình vào cửa tự mở miệng hỏi: "Thế nào, Bất Hủ tông giường còn ngủ được thích ứng sao?"

"Tông chủ, buổi sáng tốt lành." Hoài Diệp gật gù, "Ta lần đầu tiên ngủ địa phương tốt như thế đâu, kia gối đầu vậy mà là mềm, ta dựa vào xuống dưới cả người liền phẳng phất nằm tại kẻo đường bên trong đồng dạng, còn có kia giường, lại còn có co dẫn."

"Ha ha, người thích tự tốt. Đúng, không cần giúp ta phân bàn, bữa sáng ta tự cùng mọi người cùng nhau ăn."

"Tông chủ, cái này không quá phù hợp a?"

"Cái này có cái gì, Bất Hủ tông chúng ta hiện tại tự mấy người như vậy, sao phải như thế câu nệ tại thân phận đâu? Đúng, đợi chút nữa người đi gọi Vân trưởng lão còn có Dương Nhạc Nhạc bọn họ, nói cho bọn hắn, sau bữa ăn ta muốn dẫn bọn hắn đi cái địa phương mới."

"Địa phương mới?"

Hoài Diệp hơi nghi hoặc một chút gãi đầu một cái, đưa mắt nhìn Ôn Bình rồi đi phòng bếp.

Đem bữa sáng cho chuẩn bị cho tốt về sau, Hoài Diệp lập tức liền đi hôm qua Trọng Lực trận gọi Dương Nhạc Nhạc, nhưng mà một tiếng la lên đòi lấy là một tiếng lãnh đạm đáp lời.

"Nhạc Nhạc, ăn điểm tâm "

"Ăn cái gì ăn, chỉ có biết ăn, không thấy được ta đang tu luyện a?"

Hoài Diệp cũng không có tức giận, nghĩ đến Trọng Lực trận bên trong thể nhưng là 9 lần tu luyện tăng phúc, năng đều nghĩ cơm cũng không ăn tự nhảy tiến vào.

Thế nhưng là hắn nhưng là thụ tông chủ nhắc nhở.

"Nhạc Nhạc, tông chủ bảo hôm nay muốn mang bọn ta đi một cái địa phương mới, tốt, lời nói ta dẫn tới, người tiếp tục tu luyện đi."

Dứt lời, Hoài Diệp quay người muốn đi.

Nhưng mà, lúc này Trọng Lực trận ba người đồng thời thân hình im bất mà dừng, cho dù là Vân Liễu thân là trưởng lão cũng bình tĩnh không được.

Nhảy ra Trọng Lực trận, sau đó mở miệng dò hỏi: "Tông chủ có nói là gì địa phương mới sao?"

"Đúng a, tông chủ có nói sao?"

Nhìn xem hai người tò mò cực kỳ tràn đầy mắt to, Hoài Diệp không tự chủ được lui về sau một bước.

May mắn không phải ban đêm, nếu không nàng thực sự coi là hai người này là sắc lang đầu.

"Không có, tông chủ không nói gì, bất quá ta giống như nghe được hán thì thầm một tiếng, nói gì "50 kim một ngày có phải là mắc tiền một tí?". Nhạc Nhạc, người biết là có ý gì sao? Thứ gì dễ dàng như vậy a."

Dương Nhạc Nhạc mặt tối sầm, bất đắc dĩ nói: "Yêu trù tiền bối là có tiền người đương nhiên nói như vậy."

Này lại hán đã bắt đầu ở trong lòng tổng cộng, Trọng Lực trận 9 lần tu luyện tăng phúc, còn có hình thức chiến đấu toàn diện tăng phúc cùng đào móc tiềm lực, dù vậy cũng liền cần 30 kim một ngày. 50 kim tệ, đó là vật gì?

Đương nhiên hán không phải cảm thấy 30 kim rất ít, mà là cảm thấy nếu như là tu luyện, tốn nhiều tiền hơn nữa cũng không đáng kể.

"Triệu Tinh, đi, tông chủ hán là muốn mở ra mới đồ vật!"

Trong lòng tổng cộng một chút về sau, Dương Nhạc Nhạc lập tức hướng về phía còn tại từ Trọng Lực trận bên trong khoan thai tới chậm Triệu Tinh hô một tiếng.

"Tới."

Triệu Tinh lên tiếng.

Lúc này Vân Liễu suy nghĩ cùng bọn hán khác biệt, hán kết hợp hôm nay buổi sáng nhìn thấy Ôn Bình cảnh giới, diễn sinh một cái to gan ý nghĩ.

Cho dù là hán, từ luyện thể 8 nặng đến luyện thể 10 nặng cũng bỏ ra một năm, mà Ôn Bình chỉ tốn một đêm.

Lần này mở ra đồ vật, sẽ không là để Ôn Bình một đêm đột phá hai cái cảnh giới mới đồ chơi a?

Chẳng lẽ là tăng phúc gấp trăm lần thời gian siêu cấp Trọng Lực trận?

Mang theo ước mơ, Vân Liễu lập tức hướng phía chủ điện chạy tới. Dương Nhạc Nhạc hai người cũng lập tức cùng sau lưng Vân Liễu, sai bước, sau đó bất tri bất giác tự chạy, tốc độ nhanh chóng, chỉ thấy nhấc lên một trận gió liền không còn hình bóng.

Hoài Diệp có chút thẹn quá thành giận hướng về phía Dương Nhạc Nhạc hô: "Không nói cho, cũng không đợi ta, người là bằng hữu gì!"

"Chờ một chút ta!"

Hoài Diệp một bên truy một bên kêu gào.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Ta muốn bao năm

Ầm!

Cửa phòng bếp bỗng nhiên bị đẩy ra, Ôn Bình vừa dùng tay nhặt lên thịt ứng tiếng rơi tại bếp lò bên trên.

"Ta thịt."

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

Làm một ăn hàng, thực sự là nhịn không được có người tại hán ăn vụng thời điểm, giống bất gian đồng dạng giữ cửa đem phá ra.

Nếu như là làm đồ ăn người hoàn hảo, nhưng vừa nghiêng đầu thấy là Dương Nhạc Nhạc, liền có chút không vui.

Ôn Bình lạnh giọng nói một câu, "Cửa hòng người bồi!"

Dương Nhạc Nhạc hì hì cười một tiếng, vội vàng nói xin lỗi, sau đó bất chấp tất cả, xông tới Ôn Bình trước mặt, dùng cặp kia mang theo mong đợi mắt to nhìn xem Ôn Bình.

"Tông chủ, nghe nói muốn mở ra mới đồ vật?"

"Người nghe ai nói?"

"Hoài Diệp như thế nói với ta, ta cảm thấy khẳng định là, bằng không người cũng sẽ không để nàng đi gọi chúng ta. Có thể tiết lộ một chút là gì, có phải là so Trọng Lực trận hoàn hảo?"

"Người đây là hỏi ta đâu, vẫn là tại tứ thông minh của mình?"

Hai người vừa đi vừa về hỏi vấn đề, cái này nhưng lo lắng đứng tại cửa sổ vừa nhìn hai người Triệu Tinh, nhặt lên một cây khối gỗ tự nhiên đã đánh qua, sau đó hô một tiếng, "Nhạc Nhạc, người có thể hay không nói điểm có ý nghĩa?"

Dương Nhạc Nhạc nghi ngờ trả lời một câu, "Cái gì?"

Hiển nhiên, hẳn nào biết được cái gì là có ý nghĩa.

Ôn Bình quét mắt Dương Nhạc Nhạc, Triệu Tinh hai người, không có tiếp tục làm tức vạch trần, mà chỉ chỉ lò trên đài đồ ăn, "Đem bọn nó mang sang đi, chúng ta ở bên ngoài ăn cơm, chờ ăn cơm xong, ta sẽ nói cho các người biết."

"Tốt, ăn cơm trước, ăn cơm trước!"

Dương Nhạc Nhạc vội vàng chạy đến trước bếp lò đi rửa chén đĩa, vội vã tới tới lui lui chạy trước, mãi cho đến cảm chén đĩa loại hình đồ vật tất cả đều cầm sau khi rời khỏi đây mới ngừng lại được. Thế nhưng là sau khi ngồi xuống, một cái đồ ăn đều không có đ-ng.

Cho dù là Vương bá, Ôn Bình đã ăn chơi một bát cơm, hẳn cũng không có há mồm ăn một chút đồ vật.

Ôn Bình mắt liếc bên cạnh Dương Nhạc Nhạc, nói: "Nhìn ta làm gì, người ăn a!"

"Ăn không vô."

"Người lặp lại lần nữa!" Hoài Diệp cọt đứng lên.

Dương Nhạc Nhạc vội vàng giải thích, "Không phải nói đồ ăn khó ăn, mà là hiện tại không tâm tình ăn, ta tự muốn biết mới đồ vật là gì?"

"Cái này còn tạm được." Hoài Diệp thỏa mãn lộ ra một cái khuôn mặt tươi cười, sau đó ngoan ngoãn ngồi xuống.

Ôn Bình nhìn chung quanh hai mắt, nhất là ánh mắt rơi trên người Vân Liêu lúc, kỹ xảo của hắn thực sự là chọc cười hắn, "Được rồi, Vân trường lão chờ diễn, người quên gấp thức ăn."

"Ha ha, phải không." Vân Liêu ngượng ngùng cười một tiếng.

]

Ôn Bình nói tiếp: "Kia ta sẽ nói cho các người biết đi, bất quá trước đó ta muốn thanh minh một chút, các người đã là ta Bất Hủ tông đệ tử. Đối các người, ta có thể dốc túi tương tự Bất Hủ tông áp đáy hòm đồ vật, thế nhưng nếu như các người học đồ vật, lại nghĩ đến phản bội Bất Hủ tông, vậy nó tự sẽ không bỏ qua đi."

Dứt lời, Ôn Bình một chỉ bên cạnh chó săn ha ha!

Bị nó như thế một chỉ, ha ha đứng lên, giận sửa hai tiếng.

Dương Nhạc Nhạc liếc một cái ha ha, nhin xuống không có tiểu, nói tiếp: "Tông chủ, đừng thừa nước đục thả câu, chúng ta lại không ngốc, tại sao phải làm phản bội tông môn sự tình?"

Ôn Bình sờ lên ha ha đầu, lạnh giọng nói: "Ta chính là để các người ghi nhớ ta câu nói này mà thôi, khi các người có ý nghĩ này lúc, ta là sẽ không để cho nó dừng lại."

Dương Nhạc Nhạc coi như nói đùa đồng dạng lên tiếng.

"Yên tâm, nếu như ta Dương Nhạc Nhạc làm như vậy, tông chủ người tự thả chó cắn ta."

Thế nhưng những người khác không giống.

Nhìn xem ha ha ánh mắt hiển nhiên là khác biệt.

Ba Xà, Lăng Ngư làm yêu vật, có đặc biệt cảm giác, luyện thể thập tam trọng Vân Liêu cũng có được nhạy cảm, trực quan cảm giác.

Bọn họ đều nhìn ra được, hôm nay ha ha khác biệt.

Mặc dù bộ dáng vẫn là như ngày thường đồng dạng, hoàng mao, thích lè lưỡi nằm rạp trên mặt đất, thế nhưng trong ánh mắt lộ ra thần thái không đồng dạng, phảng phất có một đám lửa tại trong mắt thiêu đốt lên, có thể làm cho trong đầu của bọn họ bỗng nhiên cảm giác được hỏa diễm nóng bỏng.

...

Một nén hương sau.

Ôn Bình đứng tại khu ký túc xá bên ngoài, bình tĩnh ngồi tại bờ đầm nước, nhìn xem dưới chân cá bơi, thỉnh thoảng sẽ thăm dò nhìn một chút phía trước.

Vân Liêu đứng ở một bên, thấp giọng hỏi: "Tông chủ, mạch thuật quý giá như thế, ngại cứ như vậy tùy ý truyền thụ xuống dưới?"

"Chẳng lẽ ta sẽ còn lừa các ngươi sao?"

"Được, kia cho ta tới trước một trăm ngày, nơi này là 5000 kim tệ, ta về sau liền ở lại đây, cái kia đều không đi."

Ôn Bình cười cười, từ Vân Liêu trong tay tiếp nhận kim phiếu.

Khi cất bước đi hướng khu ký túc xá lúc, Vân Liêu trong đầu tự nhiên ra lúc trước phụ thân mang theo bản thân đi phòng đấu giá tràng cảnh.

Một vị lão tiên sinh, bụng một cái thuẫn kim hộp, bên trong chứa chính là hoàng cấp hạ phẩm mạch thuật. Hôm nay trình diện người đều là các đại gia tộc trưởng lão, còn có hai cái tương đối lớn thế lực, Tinh Duyệt thành phủ thành chủ cùng hoa nhạc tông.

Trên trăm vị người kêu gào.

"Một vạn kim!"

"Hai vạn kim!"

"Ta ra 5 vạn kim!"

"Ta, Dương Bích Liệt ra 8 vạn kim, mạch thuật này ta muốn! Ai dám đoạt, đừng trách Dương Bích Liệt ta trở mặt không quen biết."

Rốt cục, căn bản không ai có thể phát huy ra năng lực mạch thuật bị 15 vạn kim lấy đi, Dương Bích Liệt rất may mắn địa, rất bá đạo bắt lại nó.

Thế nhưng là, cũng bởi vì nó.

Ba ngày sau, Dương gia hủy diệt, nghe đồn toàn bộ Tinh Duyệt thành hơn phân nửa thế lực tất cả đều động thủ, quyết chiến tại Dương gia phủ đệ, ngày đó, chết luyện thể thập tam trọng tự cao tới 4 vị nhiều.

Lúc này, một thanh âm đem Vân Liêu từ trong hồi ức kéo ra ngoài.

"Tông chủ, đây là ta cùng Triệu Tinh, mỗi người trước 10 ngày."

Dương Nhạc Nhạc đưa tới một trương thiên kim kim phiếu, sau đó xông vào bên trong khu ký túc xá, cao giọng la hoảng lên!

"Có tiếng long ngâm tại trong lỗ tai ta!"

"Triệu Tinh, nó đang nói chuyện với ta, nó muốn dạy ta thần thông của nó!"

Lúc này Triệu Tinh đứng tại bờ đầm nước, ánh mắt ngưng nhìn xem dưới nước, nàng đang suy đoán nước sâu bao nhiêu.

Bỗng nhiên, tiếng long ngâm trong đầu quanh quẩn.

Cứ như vậy vòng quanh đỉnh đầu của nàng, không tuyệt vọng, nghe được nó cả người run rẩy.

Lăng Ngư tộc là trong nước Hoàng tộc không sai, thế nhưng lại là Long tộc phụ thuộc, biết rõ Long tộc chỗ kinh khủng, mặc dù nàng biết chung quanh không có Long tộc, nhưng vẫn là bị cái này uy áp làm cho sợ hãi. Chân mềm nhũn về sau, nàng không xác định bản thân còn có thể hay không đứng lên.

"Nhạc Nhạc, đến điu ta một chút!"

"Ngươi thế nào?"

"Không có việc gì, chính là thật cao hứng, mạch thuật này vậy mà là căn cứ Long tộc thần thông diễn biến mà đến."

"Ta cũng không nghĩ tới. Vậy sau này chờ chúng ta vào Thông Huyền, đến một cuồng hòng, còn không phải dơi sông lấp biển!"

Đứng một bên Hoài Diệp lúc này rất cục lấy lại tinh thần, nuốt xuống không biết từ lúc nào gộp nhặt nước bọt, sau đó xoa xoa trên mặt mồ hôi lạnh. Vui mừng trong lòng chỉ tình thực sự là khổ mà nói nên lời.

Nàng đi qua nhiều địa phương như vậy, chưa hề có một chỗ có thể làm cho nàng cảm giác được phát ra từ phở phủ muốn lưu lại.

Bị Thông Huyền cảnh đại yêu thu làm đệ tử thì thế nào, lại mạch thuật có thể học sao?

Đoán chừng bọn chúng đều mới vừa vận tiếp xúc đến mạch thuật.

Hoài Diệp lập tức mười phần sầu não tự lẩm bầm, "Nghĩa phụ, xin lỗi rồi, ngài về sau chỉ có thể một người đi phiêu bạt lưu lạc, Tiểu Diệp Tử không thể bồi tiếp ngài."

Theo đó xông tới từ trong ngực móc ra một tờ kim phiếu, hướng về phía Ôn Bình phát phát tay, hô: "Tông chủ, ta muốn bao năm!"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Lý Nguyệt Mật

"Người xác định bao năm?"

"Ừm, đương nhiên. Thời gian một năm, hẳn là có thể khiến cho ta đem cái này Giao Long Nộ học được nhập môn đi, nếu như không thể trụ lại bao một năm."

Nghe được câu này, Ôn Bình nhin không được ở trong lòng hô một tiếng.

Thở hào!

"Bao năm 18,250 kim tệ."

Ôn Bình trong lòng qua một lần phép nhân khẩu quyết, sau đó đạt được một cái tính chuẩn số lượng.

Hoài Diệp giật mình, "Tông chủ, người toán thuật lại lố như vậy, ngay cả bàn tính đều không cần."

Ôn Bình trong lòng cười ngao nghể.

Kia là!

Phép nhân khẩu quyết đi thiên hạ.

Từ Hoài Diệp trong tay tiếp nhận một tờ kim phiếu về sau, Ôn Bình lật ra một lần, "18,250."

Lại thêm Dương Nhạc Nhạc cùng Triệu Tinh.

"19,250."

Cuối cùng thêm vào Văn Liêu 5000 kim tệ.

"24,250."

"Hơn hai vạn kim tệ nhập trường, hẳn là đủ tiêu tốn một hồi." Chưa hề thăm dò qua nhiều kim tệ như vậy Ôn Bình mừng khắp khỏi rồi đi khu ký túc xá, vừa đi, vừa nghĩ số tiền kia ứng làm sao tiêu.

Bất Hủ tông như thế lớn, có phải là nên chiêu tập dịch rồi?

Bên trên Vân Lam sơn kia một đường, trước kia hai bên đường thế nhưng là chinh chinh tề tề, hiện tại đi, tựa như là đi đi một cái vút bỏ trong hoa viên.

Dây leo tựa như là động vật máu lạnh tại hấp thu nhiệt lượng đồng dạng nằm tại phiến đá lên, hai bên giống như cánh tay đồng dạng vươn ra nhánh cây càng làm cho người nhìn có chút khó chịu. Trước kia không có cảm giác này, có tiền nhân rồi về sau, hẳn tựa có loại này khắc sâu cảm giác.

Thật ra hẳn cũng không biết đây là một loại cái gì tâm lý, nếu như thế giới này có nhà tâm lý học, hẳn thật không ngại đi xem một chút.

Đột nhiên tựa xem đường này không vừa mắt, có thể là bệnh!

"Hệ thống, người nói nếu như ta cải tạo tạp dịch ở giữa, có hay không dân sinh ra tự động sạch sẽ công năng?"

]

Hệ thống hỏi đáp: "Loại này kiến trúc nhỏ thẳng cấp đối ứng năng lực đặc thù rất đơn nhất, cho dù là có sạch sẽ công năng lại như thế nào, căn cứ theo ta hiểu rõ, Thương Ngô thành mua 100 cái người hầu mới cần 1000 mai kim tệ. Đề nghị túc chủ vẫn là không cần như thế sống."

"100 cái người hầu 1000 kim tệ, cái này đều bị người biết, bất quá nói thật, thật đúng là giá rẻ."

"Thật ra, Bất Hủ tông cho dù là không cho tiền lương, cũng sẽ có rất nhiều người nguyện ý tới. Bởi vì tất cả người cũng hiểu một cái đạo lý, người tương lai có thể trở thành một cái dạng gì người, yếu tố rất lớn quyết định bởi tại người biết hạng người gì. Tại Bất Hủ tông, bọn họ cho dù là dính vào lễ tế nửa điểm liên quan tới tu hành tri thức, cũng có thể thay đổi bọn họ cả đời vận mệnh."

"Cái kia ngược lại là, cho dù là một cái luyện thể nhất trọng tu sĩ, tại Thương Ngô thành làm việc tay chân, một người cũng so ra mà vượt ba năm người bình thường."

"Gâu gâu!"

Một bên chó sủa ha ha bỗng nhiên sủa hai tiếng.

Phảng phất đang nói: "Chớ lắm bầm, có tiền, có thể giúp ta thêm đồ ăn sao? Ta muốn ăn thịt, loại kia không cắt cả khối đùi!"

"Hắc hắc, ngày mai mua chỉ tiểu mẫu cầu." Ôn Bình lộ ra một cái mạng theo thâm ý tiểu dung.

...

Thời gian từng giờ từng phút trôi qua.

Vân Lam son hạ.

Một cỗ đen nhánh xe ngựa đứng tại kiếm bí trước, từ trên xe ngựa cất bước đi xuống một cô gái mặc áo tím.

Mái tóc đen dài như là thác nước khoác tả xuống tới, trên mặt biểu lộ lạnh lùng như băng, dài nhỏ mày liễu bị nâng vể lên tím nhạt.

Bị lông mi dài đang đắp màu nâu hai mắt nhấp nháy lấy tránh xa người ngàn dặm ánh sáng, lại ẩn sâu không dễ dàng phát giác phiền muộn, dùng lãnh khốc thật sâu che.

Cao hẹp mũi, thanh tú bên trong mang theo lạnh lùng. Cấn cơ hồ không một tia huyết sắc môi, như tuyết trên mặt hiện ra mấy phần tái nhợt.

Nàng môi đỏ khẽ mở, lộ ra một chút không hài hòa cảm xúc, "Chúng ta thật muốn lên núi đi?"

Thi Hoa lúc này cũng từ trong xe ngựa đi xuống, ứng tiếng nói: "Đương nhiên, bằng không ta mang người tới đây làm gì?"

"Ta nói cho người, nếu như không phải người, liền xem như người của Bất Hủ tông cầu ta lại về nơi này ta cũng sẽ không tới. Làm người không phải nên biết quên đi quá khứ sao, người xem một chút người, luôn luôn dây dưa tại quá khứ và hiện tại."

Nói xong, nàng ánh mắt lơ đãng liếc qua kiếm bí.

Bất Hủ tông ba chữ, thật ra trong lòng nàng phân lượng vẫn là thật nặng, đương nhiên, kia cũng chỉ là trước kia.

Hiện tại Khảo Sơn tông mới là nhà của nàng.

Thi Hoa nhàn nhạt cười một tiếng, sau đó lôi kéo nàng thu lưng lay, nói: "Đây không phải Giang tiền bối nhờ vả nha."

"Ít đến, người cho rằng ta không biết, người đối Ôn Bình tên kia nhất định còn nhớ mãi không quên, nếu không loại chuyện này tùy tiện phân phó một người đến là được rồi, sao phải đến Vân Lam sơn đi một chuyến. Nếu để cho mọi người biết, ta xem người giải thích thế nào."

"Lý Nguyệt Mật!" Thi Hoa bỗng nhiên lớn tiếng hô tên của đối phương, hai người ánh mắt đối bính lúc, Thi Hoa lập tức mềm nhũn ra, "Hào tử muội, vậy người liền giúp ta giấu diếm mọi người, dạng này các nàng tự sẽ không biết."

"Coi như ta không may, vô duyên vô cớ muốn giúp người bảo thủ dạng này một cái bí mật. Người đi trước đi, ta đi theo phía sau người, bất quá đầu tiên nói trước, ta tự dưới bậc thang chờ người, chủ diện vậy ta là tuyệt đối sẽ không đi." Lý Nguyệt Mật rất kiên quyết nói:

"Đi."

Dứt lời, Thi Hoa tự hướng phía Vân Lam sơn đỉnh núi chạy đi, lướt qua ngàn tầng thêm đá sau đi tới thêm đá cuối cùng.

Lý Nguyệt Mật ngay tại cái này ngừng lại, hướng phía chung quanh lườm hai mắt, sau đó nói: "Chúng ta rồi đi Bất Hủ tông lựa chọn thật đúng là chính xác."

"Ừm?" Thi Hoa quay đầu.

"Người xem cái này thêm đá, lá khô trải rộng, hai bên cây cối không ai quản lý coi như xong, ngay cả thêm đá đều dài rêu xanh cũng không có thanh lý. Nếu để cho người đứng tại cái này, nói cho hắn biết chỗ này đã từng là một cái hai sao tông môn, đoán chừng ai đều sẽ không tin. Kìa Ôn Bình làm tông chủ, ta đã sớm biết là loại kết quả này, xem đi, ta đoán thật đúng là không sai."

"Ôn Bình bây giờ thì khác, cùng trước kia không giống, hắn thậm chí đã bắt đầu xuyên thanh sơn lưu thủy sâm. Còn nhớ rõ tông chủ vì để cho hắn xuyên núi xanh nước chảy sâm, đem hắn ném đến sân thí luyện, sau đó hắn ở đâu bị ngược phải một tháng không thể xuống giường, thế nhưng là hắn chính là không mặc!"

"Vậy thì thế nào? Xuyên cái y phục mà thôi, trước kia là có xuyên không muốn mặc, hiện tại là không có xuyên nhất định phải xuyên."

"Được rồi, đừng nói nữa, đợi chút nữa để Ôn Bình nghe được, hai chúng ta làm sao đối mặt hắn? Dù nói thế nào chúng ta từng cũng là bằng hữu."

"Người là, ta không phải. Hắn trước kia cao cao tại thượng, ta tựa một cái đệ tử bình thường, cao trào không lên. Cũng liền người tin Dương gia Dương Nhạc Nhạc là thật tâm gia nhập Bất Hủ tông tu hành, người gặp qua ai làm ăn sẽ mùa đông mua cây quạt?"

Lý Nguyệt Mật là thật nghĩ giữ chặt bản thân người bạn này, để hắn rời xa Ôn Bình.

Ai cũng biết, tương lai thành vì hạng người gì, rất lớn nhân tố quyết định bởi tại nhận biết hạng người gì.

Gần sơn thì đỏ gần mực thì đen.

Nàng vậy mà lặp đi lặp lại nhiều lần cùng Ôn Bình giữ liên lạc, vì một cái cái gì cũng không biết nhị thế tổ, đáng giá không?

"Ta đi lên."

"Đi đem, ta ở đây đợi người."

Dứt lời, Lý Nguyệt Mật liền hướng phía chung quanh nhìn lại, muốn tìm ra một chỗ có thể ngồi, đáng tiếc, có thể nhìn thấy địa phương trừ lá cây cũng chỉ còn lại có cỏ khô, loạn nhánh. Duy nhất có thể ngồi địa phương cũng không biết bao lâu không có quét dọn qua đá xanh thêm đá.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Khảo Sơn tông gấp gấp!

"Nơi quái quỷ gì, ngay cả cái có thể ngồi địa phương đều không có."

Lý Nguyệt Mật phàn nàn một tiếng, lập tức gãy lên váy của mình một bên, tìm cái tương đối sạch sẽ địa phương chuẩn bị ngồi nghỉ ngơi một hồi. Cái này một ngàn tảng thêm đá thế nhưng là đem nàng cho bỏ phiền, còn là đang ngồi ngắm phong cảnh nhất thoải mái.

Thi Hoa thì tại sau lưng giúp nàng đề lên bả vai, ý đồ suy yếu oán khí của nàng.

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

Đúng lúc này, sau lưng truyền lại một thanh âm, "Thi Hoa, Lý Nguyệt Mật?"

Hai người không hẹn mà cùng về sau nhìn lại.

Không đợi hai người mở miệng đâu, phía trên bậc thang đứng Ôn Bình mở miệng nói chuyện, "Các người sao lại tới đây?"

"Có chuyện tìm người." Thi Hoa lên tiếng.

"Chớ suy nghĩ nhiều, ta chỉ là bồi tiếp Thi Hoa tới này, không phải chuyên môn tới này tìm người." Lý Nguyệt Mật thì giải thích nói.

Thật ra câu nói này chính nàng nói sau khi ra ngoài đều cảm giác dư thừa, không để ý không phải càng tốt hơn, sao phải vẽ vờ thêm chuyện giải thích một chút?

Ôn Bình liếc một cái mặt trầm như nước Lý Nguyệt Mật, cũng không có gì hảo sắc mặt, hắn tin tưởng, Lý Nguyệt Mật là nhất định sẽ không cam tâm

tình nguyện tới này Bất Hủ tông. Bởi vì hắn còn chưa thấy qua một cái từ một công ty từ chức nhân viên, thời gian qua đi sau một thời gian ngắn, sẽ còn chạy về đi tìm lão bản ôn chuyện.

Loại này xác suất chẳng khác nào hắn hiện tại từ 1000 tầng bậc thang đỉnh lẫn xuống đi, một mực lẫn đến Vân Lam sơn chân núi nhưng vẫn là lông tóc không tổn hao gì đồng dạng.

Bất quá, hắn không là hẹp hòi đo người.

Chỉ ít đối đãi Thi Hoa sẽ không, sẽ rất lớn phượng.

"Đi lên ngồi một chút đi, có chuyện gì chúng ta ngồi đàm." Ôn Bình dứt lời, quay người từ bậc thang đỉnh biến mất.

"Cái này còn tạm được!" Lý Nguyệt Mật hừ lạnh một tiếng đứng dậy, trầm nghĩ: Đã người mời ta, ta tự cho người mặt mũi này.

Thế nhưng không đi hai bước, Ôn Bình tự mở ra tay, ngăn tại Lý Nguyệt Mật trước người, lạnh giọng xồng nàng nói: "Thật xin lỗi, Bất Hủ tông không tiếp đãi ngoại nhân."

"Người!"

Lý Nguyệt Mật tức giận trừng mắt nhìn mắt Ôn Bình, chợt xoay qua chỗ khác thân đi, bắt đầu có chút tức giận, chợt cười lạnh một tiếng.

Đem tâm tình của mình hoàn toàn cho chương không lấy, hóa khí phần vì nhẹ trào, "Bất Hủ tông như vậy bộ dáng, người thật cho là ta muốn đi lên?"

"Kia tốt nhất!"

Dứt lời, Ôn Bình xoay người rời đi.

Cứ việc Lý Nguyệt Mật đã rất biết đem không tâm tình của mình, thế nhưng là vẫn là không nhịn được giậm chân một cái, trong lòng nhẫn nhịn một đám lửa.

Thi Hoa mời Lý Nguyệt Mật cùng tiến lên đi, nói Ôn Bình chỉ là nói đùa, Lý Nguyệt Mật tự nhiên đầu lắc phải tựa như trống lắc đồng dạng, không thể làm gì phía dưới Thi Hoa chỉ có thể thật một người đi theo Ôn Bình đi.

]

Khi đi theo Ôn Bình đi đến một cái cái đỉnh lúc, hai người ngồi tại trước bàn đá, bưng chén trà, nhấp hai cái sau bắt đầu bắt chuyện. Thi Hoa sợ hãi để Lý Nguyệt Mật liền chờ, cũng không có nhiều hàn huyên vài câu, càng không hỏi chuyện xảy ra ngày hôm qua.

Mặc dù hắn phi thường muốn biết, Ôn Bình nói kia lời nói có phải thật vậy hay không.

Cũng rất muốn biết Giang Nguyệt Dạ sẽ vì sao lại lựa chọn tận hết sức lực trợ giúp Bất Hủ tông, mà lại là tại phân hội 10 vị chấp sự đều phản đối tình huống bên dưới.

Thi Hoa mở miệng nói ra: "Ôn Bình, thẳng tình xin sự tình phi thường không thuận lợi, Giang hội trưởng đã tận lực."

"Ừm? Chuyện gì xảy ra?" Hắn nhớ kỹ Giang Nguyệt Dạ hôm qua thế nhưng là nói nhất định có thể làm thỏa đáng, cái này mới qua một đêm, biến số như thế lớn sao?

"Giang hội trưởng hôm qua họp, ai biết phân hội 10 vị chấp sự vậy mà cùng một giuộc, đồng thời đối Bất Hủ tông xin đầu phiếu chống. Ta cảm thấy khẳng định là chúng ta tông chủ bày kế, nếu không Thương Ngô thành không ai sẽ cố ý làm khó dễ Giang hội trưởng."

"Người bây giờ đến nói cho ta chuyện này, không phải là tương đương phản bội Kháo Sơn tông các người, chẳng lẽ người tự không sợ?"

"Nhận ủy thác của người, hơn nữa trừ bỏ môn phái khúc mắc, người ta vẫn là bằng hữu."

"Cám ơn, thật ra ta đoán được chuyện này không có khả năng thuận lợi như vậy. Tông chủ các người đã quyết định muốn nổi lên tại Bất Hủ tông, làm sao có thể để hai người chúng ta tùy tiện một chiều tự hóa giải? Bất quá, thật ra cũng không quan trọng."

Nếu là lúc trước, hắn thật đúng là lo sự tình phát triển đến một bước này.

Bởi vì có lẽ một lần cản trở, một lần chương ngại, liền có thể để Bất Hủ tông từ đây tan thành mây khói.

Nhưng bây giờ khác biệt, ban ngày có Vân Liêu thủ hộ tông môn, ban đêm có Ác Linh kỵ sĩ thủ hộ Bất Hủ tông mỗi một mảnh thổ địa.

Từ từ sẽ đến, nhất định có thể khiến cho Kháo Sơn tông giệt này cả mình.

Thi Hoa tựa hồ không nghĩ tới Ôn Bình sẽ trả lời như vậy, nàng hôm nay nghe được tin tức này thế nhưng là lau một vệt mồ hôi đầu.

"Không quan trọng?"

"Sự tình đã dạng này, chỉ có thể nói không quan trọng, bằng không ta thật không nghĩ tới nên nói cái gì."

Thi Hoa gật đầu, "Hóa ra ngươi là ý tứ này, bất quá ngươi cũng đừng nản chí. Giang Nguyệt Dạ tiền bối vẫn là lực bài chúng nghị cho ngươi một cái cơ hội thở dốc, một tháng sau phân hội hội trưởng trở về, cho đến lúc đó lại mở một lần hội nghị đưa ra quyết sách cho chuyện này. Trong lúc này, Bách Tông Liên Minh sẽ không hiệp trợ Khảo Sơn tông làm bất cứ chuyện gì."

"Vậy ta còn có thể qua một tháng sống yên ổn thời gian?"

"Không."

"Sự tình lại chuyển biến xấu rồi?"

"Đúng, đêm qua ta nghe phụ thân ta nói, tông môn đang đối Bất Hủ tông lập mưu cái gì, mà lại nói tựu hai ngày này rất có thể sẽ đến Bất Hủ tông một chuyến. Về phần là kế hoạch gì, rốt cuộc muốn làm gì, ta cũng không biết."

"Đây là thẹn quá hoá giận rồi?"

"Không kém bao nhiêu đâu, cho nên Ôn Bình chính ngươi cẩn thận một chút. Nhớ lấy một điểm, tuyệt đối chớ động thủ, cho dù là bọn hần người dùng ngôn ngữ mỉa mai ngươi, ngươi cũng nhất định phải nhịn xuống. Nếu không liên sẽ cho đối phương thời cơ lợi dụng."

"Ta hiểu được. Chỉ cần bọn họ không động thủ, ta liền không động thủ."

"Dạng này tốt nhất."

Thi Hoa cười cười, sau đó bụng chén trà lên, nhấp một ngụm trà, ngẩng đầu nhìn đầu, tựa hồ cảm thấy mình đợi tại cái này quá lâu.

Thật ra nàng ngồi tại cái này bất quá năm sáu phần chuông, nói lời cũng chỉ mười mấy câu mà thôi.

Đứng lên về sau, Thi Hoa xõng Ôn Bình tạm biệt.

"Phải nói ta cũng nói rồi, Ôn Bình, chính ngươi bảo trọng nhiều hơn, đây cũng là ta một lần cuối cùng tới gặp ngươi."

Ôn Bình gật đầu.

Trong lòng đối với Bất Hủ tông cảnh giác theo Thi Hoa đứng dậy rồi đi trở nên lớn hơn, thời gian qua đi nửa năm, nó rốt cục lại đối bụng, lại giống một con chuẩn bị đi săn sói đối hướng phía Bất Hủ tông chậm chậm đi tới, muốn ăn xong lúc trước không ăn đi cuối cùng điểm này thịt.

Có lẽ hần bây giờ căn bản không có thực lực cùng Khảo Sơn tông chống lại, cũng không có cách tránh thoát nó thôn phệ, càng thêm không có cách để Khảo Sơn tông hủy diệt.

Nhưng Ôn Bình thế, chỉ cần người của Khảo Sơn tông dám đến, hần tựu dám để cho mình đâm máu tại trời chiều hồng trần bên trong.

Hần con rận quá nhiều rồi không sợ ngứa, hần có hệ thống, tùy thời có thể Đông Sơn tái khởi, thế nhưng Khảo Sơn tông, nếu như chết một luyện thể thập tam trọng tu sĩ, có hay không đau nhức nhiều năm?

Đưa Thi Hoa xuống núi lúc, Lý Nguyệt Mật mừng rỡ hướng phía Thi Hoa chạy tới, nhưng nhìn đến theo sau lưng Ôn Bình lúc, mặt tựu thay đổi một cái bộ dáng, thấp giọng tại Thi Hoa bên tai nói nhỏ, nàng coi là Ôn Bình không nghe được, thế nhưng Ôn Bình nghe được rất rõ ràng.

"Cái này không có bất kỳ ai, nào có ngươi nói cái gì Dương Nhạc Nhạc, còn có cái gì luyện thể thập tam trọng trưởng lão?"

"Đi thôi."

Thi Hoa không có nhận câu nói này, chỉ là lôi kéo Lý Nguyệt Mật tay hướng bậc thang hạ đi đến.

Lý Nguyệt Mật trước khi đi nhìn nhiều Ôn Bình một chút, bất quá nàng cái nhìn này không phải là đối Ôn Bình lưu luyến, thế nhưng là muốn nhìn một chút Ôn Bình thâm trạng.

Từng nhị tinh tông môn thiếu tông chủ, hiện tại một người cô đơn, núi làm bạn, chim vi bằng, muốn bao nhiêu thâm tâm tựu có bao nhiêu thâm. Thật đúng là phong thủy luân chuyển, cao cao tại thượng lại như thế nào, ngã xuống đến thời điểm như thường ngay cả nàng cũng không bằng.

Lấy Ôn Bình thân phận, lúc trước nếu như cố gắng một chút xíu, tựu như vậy một chút điểm, Khảo Sơn tông cùng hần liền sẽ không là cái dạng này.

Tất cả mọi thứ kết quả đều là chính hần làm.

Chẳng trách Khảo Sơn tông, càng chẳng trách rời khỏi người của Bất Hủ tông.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến!

Đều ngã thành bộ dáng này, còn ngao!

Thật đem mình làm làm từng nhị tinh tông môn thiếu tông chủ rồi? Loại này địa phương quý quái, mời nàng đến, nàng ngày sau cũng không tới.

Đang lúc hai người chậm chậm đi xuống dưới lúc, nhìn thấy chân núi bỗng nhiên xuất hiện thật nhiều cái chấm đen nhỏ, bọn họ hội tụ thành chất đông, chính dọc theo cầu thang hướng đi lên. Khi tới gần về sau, Thi Hoa sắc mặt trở nên nghiêm trọng.

Nhìn xem chân núi người, biểu hiện trên mặt thay đổi dần phức tạp, về sau như có điều suy nghĩ liếc mắt nhìn, tựa hồ đang do dự cái gì.

Chính do dự không định giờ, Lý Nguyệt Mật đột nhiên lôi kéo Thi Hoa tay, cũng không quay đầu lại xông vào một bên trong rừng rậm, "Nghĩ gì thế, nếu như bị trưởng lão nhìn thấy chúng ta tự mình đến Bất Hủ tông, chắc chắn sẽ không nhẹ tha chúng ta."

"Không nghĩ tới vậy mà tới nhanh như vậy." Trốn ở trong rừng rậm Thi Hoa, nhin không được tự lăm bắm.

"Người nói gì?"

"Không có gì, chẳng qua là cảm thấy Dương trưởng lão lúc này dẫn người bên trên Bất Hủ tông, hẳn là xảy ra đại sự gì."

"Đây là có trò hay để nhìn a!"

"Cái gì?"

"Người nghĩ a, Dương trưởng lão thế nhưng là điển hình Khảo Sơn tông người, cùng Bất Hủ tông hình như nước lửa, hôm nay tới này, hơn nữa còn mang theo mười mấy người, không phải đến tìm phiền toái, chẳng lẽ vẫn là tại cái này cùng uống trà nói chuyện trời đất?" Lý Nguyệt Mật nhìn có chút há hê cười vài tiếng về sau, lấy cùi chò chọc chọc bên cạnh Thi Hoa, "Người không phải là muốn lấy cho Ôn Bình mặt báo a?"

"A! Không có..."

Nói lời này lúc, Thi Hoa giống như mèo bị dẫm đuôi đồng dạng.

"Không có tốt nhất, cái loại người này nên thụ chút giáo huấn. Tự cho là đúng, thật sự coi chính mình rất lợi hại?"

Dứt lời, Lý Nguyệt Mật không có lên tiếng nữa, thẳng đến nghe được tiếng bước chân lướt qua các nàng trước mới dần dần đi xa sau mới từ trong rừng đi tới. Bởi vì sợ bị người nhìn thấy, cho nên tranh thủ thời gian hướng phía Vân Lam sơn chân núi chạy tới.

Mặc dù rất ước mơ Dương trưởng lão lên núi sau ép tới Ôn Bình lời cũng không dám lớn tiếng nói tràn cảnh, thế nhưng sợ hãi bị nhìn thấy chỉ có thể đi trước.

Cũng may xem hoặc không nhìn đều như thế, kết cục chỉ có một cái.

...

Lúc nhập hoàng hôn.

Chân trời hồng hà chậm rãi kéo dài đến đỉnh núi, cho trước mắt sơn thủy phủ thêm một tầng xích hồng sắc lụa mỏng.

]

Lấy một vị tóc mai điểm bạc Khảo Sơn tông trưởng lão Dương Hoa cầm đầu, trùng trùng điệp điệp mười tổ ba người, lấy tính áp đảo khí thế leo lên Vân Lam sơn đỉnh núi, đứng ở trống rỗng chủ điện trước. Dương Hoa đứng tại chỗ không nhúc nhích, người đứng phía sau hướng phía bốn phía tản ra.

Không bao lâu tự đều trở về, trở về lúc, một người ép Vương bá xuất hiện tại chủ điện trước Thạch Hồ phía dưới.

Dương Hoa lạnh lùng liếc mắt trước mắt tuổi xế chiều lão giả, nhàn nhạt hỏi: "Lão đầu, tông chủ đâu?"

"Tông chủ các người ở đâu, ta đây nào biết được a." Vương bá hướng phía đối phương đầu cái ánh mắt cổ quái, thầm nghĩ người này không thấy tông chủ, làm sao tới hỏi hán một cái lão già hòm hèm.

Bất quá thấy đối phương hung thần ác sát, hần không dám đem bản thân ý nghĩ trong lòng nói ra, chỉ có thể tự mình tại nói thầm trong lòng hai câu.

Hừ!

Hừ lạnh một tiếng truyền đến.

Dương Hoa hắt ra cái gọi là Khảo Sơn tông trưởng lão khí độ, tựa như một cái ác du côn đồng dạng nổi giận đùng đùng cầm chuôi kiếm.

Theo sát chính là một thanh trường kiếm ra khỏi vỏ thanh âm, một đạo bạch mang từ phía sau lưng trong vỏ kiếm thoát ra, cần tẩu ở giữa rơi vào Vương bá trên bờ vai.

Vương bá dù sao chỉ là một người bình thường, tại Bất Hủ tông đợi nhiều năm như vậy cũng chỉ là quét rác mà thôi, đối mặt kiếm đồ trên cổ tràng diện dọa đến hần kếm chút đặt móng ngồi liệt trên mặt đất. Bị người của Khảo Sơn tông chống chọi về sau, thỉnh thoảng ghé mắt ngắm một chút khoắc lên trên bả vai hần sắc bén lưỡi kiếm.

Có lẽ lại gần một chỉ liên phải một mệnh ô hô.

Dương Hoa thấy thế không hề động cho, biểu lộ vẫn như cũ là như vậy lãnh khốc. Trong lòng hần dù là đối phương chính là một người bình thường, chỉ cần cùng Bất Hủ tông ba chữ có liên hệ người, kiếm của hần liền sẽ không lưu tình. Hơn nữa hần hôm nay là đến làm việc, không cho người của Bất Hủ tông một điểm nhan sắc nhìn xem, bọn họ tự sẽ không biết sợ hãi.

Mặc dù hần không biết Bất Hủ tông vì cái gì đột nhiên sẽ có được Giang Nguyệt Dạ trợ giúp, thế nhưng hần biết dù cho có hay không Bách Tông Liên Minh, Bất Hủ tông cũng là Khảo Sơn tông vật trong bàn tay, bất cứ ai đều không cải biến được sự thật này.

Theo sát lần nữa lạnh giọng hỏi: "Nói, Ôn Bình tiểu nhi ở đâu, không nói ta tự một kiếm giết ngươi!"

Mũi kiếm lại lần nữa xâm nhập, thẳng đến Vương bá chỗ cổ.

Cũng chỉ là nhẹ nhàng đ-ng phải đi lên, cũng để cho Vương bá trên cổ nhiều một đầu tinh tế vết thương, máu thuận thế nhuộm đỏ mũi kiếm.

"Dừng tay!"

Từ Phong Vũ các khoan thai tới chậm Ôn Bình xuất hiện tại chủ điện khía cạnh rừng cây một bên, thấy Vương bá không việc gì về sau, cái này mới thở dài một hơi, sau đó dạo chơi đi đến chủ điện trước, lạnh mắt nhìn phía trước Dương Hoa bọn người, nói: "Khảo Sơn tông các người làm người cứ như vậy không chịu nổi sao? Ngay cả một vị bình thường lão nhân đều phải khi dễ."

Nếu như có thể, Ôn Bình thật rất còn muốn chạy trôi qua, sau đó tại hần dưới háng hung hăng đến một cước.

Làm người sao có thể tiện đến loại trình độ này?

Phía sau đâm dao coi như xong, dù sao dính đến khôn sống móng chết pháp tắc, Ôn Bình có thể không chịu nhận hủ tông bị bọn họ tan rã sự thật, ngày sau kiếm Khảo Sơn tông hần cũng nhất định sẽ làm như vậy.

Thế nhưng là một cái luyện thể thập tam trọng tu sĩ, lại dùng kiếm uy hiếp một vị tay trái gà không chặt gần trăm lão nhân, đây là hần khinh thường.

Dương Hoa không những không giận mà còn cười, nói: "Quả nhiên khác biệt dĩ vãng, từng Bất Hủ tông thiếu tông chủ trưởng thành."

Ôn Bình không có thấy hần, cũng không muốn quản hần nói gì, hần cứ việc nói thẳng nhìn xem gác ở Vương bá trên bờ vai kiếm, mà rồi nói ra: "Dương trưởng lão, ta tới, ngươi có phải hay không nên buông xuống người kiếm trong tay rồi?"

Dương Hoa cười cười, kiếm vẫn như cũ không nhúc nhích, đặc ý nói: "Có phải là rất thất vọng, người của phủ thành chủ không có tới giúp ngươi?"

"Nếu như ngươi là muốn cho ta một hạ mã uy, vậy ngươi làm được."

"Muốn cứu lão gia hỏa này, vậy chúng ta không bằng tới làm một vụ giao dịch thế nào?"

"Giao dịch gì?"

Thật ra hần biết, mình coi như không hỏi, Dương Hoa cũng nhất định sẽ nói.

Dương Hoa mắt nhìn bên cạnh người áo đen, đối phương lập tức từ trong ngực móc ra một trương kim phiếu, mặt giá trị rất lớn ——5000 kim.

"5000 kim, đem Dược sơn, Phi Giáp sơn bán cho ta."

"Nếu như ta không nói gì?"

"Vậy ta tự giết hần, sau đó lại để Bất Hủ tông gà chó không yên, có lẽ ngươi cảm thấy lấy phủ thành chủ nhất định sẽ giúp ngươi, nhưng nếu như Bất Hủ tông hoàn toàn biến mất, ngươi cảm thấy phủ thành chủ có hay không vì một cái đã biến mất thế lực mà cùng chúng ta Khảo Sơn tông trở mặt?"

Nói thật, hần không sợ Ôn Bình không bán.

Hần hiện trong đầu có một trăm loại phương pháp để Ôn Bình khuất phục, dùng người của Bất Hủ tông áp chế hần chỉ là trong đó một loại mà thôi.

Nếu như Ôn Bình bỏ qua lão đầu này cái kia cũng không quan trọng, hần một cái luyện thể thập tam trọng tu sĩ, chỉ cần một đầu ngón tay, trước mắt cái này cái gọi là thiếu tông chủ liền sẽ biến mất trên thế giới này. Làm như vậy càng dứt khoát, 5000 kim đều không cần bỏ ra!

Trưởng lão hội những người kia chính là quá thận trọng, coi là Bất Hủ tông sẽ có hậu thủ gì, thật sự cho rằng lạc đà gãy còn lớn hơn ngựa béo.

Loại này đạo lý đơn giản, hần tin tưởng chính Ôn Bình cũng có thể minh bạch.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Vân Lam phong ba

Ôn Bình nhìn xem Kháo Sơn tông đệ tử trong tay 5000 kim kim phiếu, cùng Vương bá dưới kiếm Dương Hoa, trong lòng đặc biệt cảm giác khó chịu. Hai chọn một, cái này cùng lựa chọn trước liêm địch nhân trong bọc AWM vẫn là trước kéo đồng đội đồng dạng gian nan.

Dược sơn cùng Phi Giáp sơn, làm Bất Hủ tông hai trong tứ đại phong, bọn chúng sáng tạo tài nguyên đã để Bất Hủ tông sừng sững tại Thương Ngô thành trăm năm.

Đời thứ nhất tông chủ là khai phái tổ sư, mang cho Bất Hủ tông sinh ra, giống là mẫu thân đồng dạng. Lịch đại tông tộc thì giống như thủ hộ giả, thủ hộ lấy Bất Hủ tông cái này trong tâ lột hài nhi. Mà hai cái này đầu nguồn, cũng là chung quanh nơi này vài toà núi dựng dục.

Núi cho bọn hần ở nhà!

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

Núi cho Bất Hủ tông trăm năm qua liên tục không ngừng tài nguyên!

Núi cũng cho Ôn Bình vô thân vô cổ sau lưng bến cảng cuối cùng!

Cả hai lấy hay bỏ, Ôn Bình lựa chọn không thỏa hiệp.

Người của Kháo Sơn tông đã giống như là con sói đói tới, thỏa hiệp sẽ chỉ làm Bất Hủ tông hăm nhập vực sâu vạn trượng.

Hướng chi, đêm tự muốn tới!

Ôn Bình phong khinh vân đạm trả lời một câu, tựa hồ căn bản không quan tâm Dương Hoa uy hiếp đồng dạng, "Dương Hoa, ta thề ngươi như giết Vương bá, hôm nay ngươi mang tới 12 vị luyện thể bát trọng đệ tử, còn có ngươi cũng phải chôn cùng!"

"Chỉ bằng ngươi?"

Nói xong, Dương Hoa kiếm khẽ động, mũi kiếm giống như có lẽ đã đến gần vô hạn Vương bá động mạch chủ lên, có lẽ cứ như vậy nhẹ nhàng một chút, hôm nay trước đại điện liền phải máu vậy tại chỗ.

"Vân trưởng lão!"

Ôn Bình nhẹ giọng hô một tiếng.

Dương Hoa không biết câu nói này là có ý gì, bất quá vẫn không tự chủ được hướng lấy nhìn bốn phía.

Gió ngừng cây tĩnh, hết thấy như vừa rồi đồng dạng.

Đạp!

Đạp!

Trong chủ điện giống như phần điêu ngọc trác đồng dạng Vân Liễu chậm rãi đi ra, bộ pháp chậm chạp, thể nhưng cực kỳ trầm ổn.

Sáu bước về sau, đứng ở Thạch Hồ bên cạnh.

Chẳng biết lúc nào hắn thoát khỏi yêu nhất xuyên trường bào, đổi thành một tịch áo đen, trên mặt hiền hoà chỉ sắc rút đi, một phần sát ý che ở trên mặt hóa thành mới biểu lộ.

"Luyện thể thập tam trọng tu sĩ!"

Dương Hoa trắng bệch đôi mắt bỗng nhiên co rụt lại, giống như bị cái gì hù dọa đồng dạng, trong ánh mắt mang theo một phần kinh ngạc nhìn xem trước người đứng người, nhìn thấy đối phương tuổi trẻ hình dạng vẻ sau, trong lòng phần lớn là kinh nghi.

Trẻ tuổi như vậy một vị luyện thể thập tam trọng tu sĩ, hắn chưa từng nghe qua!

Bất quá hắn cũng không sợ, hắn Dương Hoa vì cái gì tính tình bốc lửa như vậy, vì cái gì tại cái này từng bước sát cơ thể giới một mực xử sự dứt khoát trực tiếp, đó là bởi vì bản thân hắn kiếm pháp cũng đã đăng đỉnh toàn bộ Thương Ngô thành.

Luyện thể cảnh đăng phong tạo cực đã hơn mười năm, lại hướng phía trước bước một bước vậy liền Thông Huyền cảnh.

Nếu như đều chỉ dùng kiếm, mười kiếm bên trong Thương Ngô thành không người là đối thủ của hắn.

Dương Hoa lạnh giọng nói: "Hậu sinh, ngươi muốn cùng ta động thủ?"

]

Vân Liêu trả lời, "Nếu như ngươi động thủ sát vương bá, ta sẽ như tông chủ nói, để tất cả mọi người các ngươi đều chôn cùng. Cho nên hiện tại, xin cho ta đem kiếm của ngươi lấy ra!"

Câu nói sau cùng như sấm âm từ Vân Liêu trong miệng thoát ra.

Dứt tiếng, Vân Liêu một chỉ nhô ra!

Một đạo màu lam khí từ đầu ngón tay phun ra, lấy lời đình tốc độ đánh vào Vương bá chỗ cổ chỗ mũi kiếm.

Ầm!

Trường kiếm bị một chỉ bắn ra.

Ôn Bình lúc này đi theo động, vọt tới Vương bá trước người, một tay ngăn cản hắn, đồng thời về sau triệt hồi.

Dương Hoa ổn định kiếm về sau, lập tức một chưởng hướng về phía Ôn Bình phía sau vỗ tới, "Nghĩ từ trong tay của ta cướp đi người?"

Ầm!

Vân Liêu bàn tay cùng Dương Hoa bàn tay đối lại với nhau.

Ần ——

Dương Hoa phát ra một tiếng ngọt ngào thanh âm sau lui về sau ba bốn bước, bên cạnh Khảo Sơn tông đệ tử vội vàng đi qua nâng, bất quá có được luyện thể thập tam trọng kiều ngạo hắn, trực tiếp tránh ra khỏi đám người nâng.

Lại nhìn Vân Liêu lúc, hắn trong ánh mắt về cảnh giác trước nay chưa từng có phóng đại.

Lần trước hắn nghiêm túc như vậy xem một người là ba năm trước đây, đối mặt người là Bất Hủ tông kiếm phái chi nhánh Kiếm Thần độc tâm. Độc tâm kiếm so với hắn càng nhanh, ngày đó hắn tiếp độc tâm một kiếm về sau cũng là lui bốn bước!

Trước mắt thanh niên tuổi tứ một chưởng để hắn cảm giác về tới năm đó, một lần nữa đối mặt với lúc trước cái kia Kiếm Thần độc tâm.

Đáng sợ nhất là, người trước mắt tuổi còn rất trẻ.

Dương Hoa hỏi: "Ngươi là ai?"

Vân Liêu đáp: "Ngươi quản ta là ai, như ngươi loại này lấy thập tam trọng luyện thể cảnh giới khi dễ một người bình thường cận bã, không xứng biết tên của ta."

Dương Hoa cười lạnh, tựa hồ không chút nào tại đối phương khiển trách, chỉ là từ tốn nói một câu, "Nếu như đổi một vị trí, ngươi ngày khác tại ta Khảo Sơn tông, chẳng lẽ ngươi sẽ kiếm hạ lưu tình một cái nhỏ tạp dịch sao?"

"Chúng ta sẽ!" Không đợi Vân Liêu trả lời, Ôn Bình tự đoạt mở miệng trước, "Nếu như chúng ta giống như các ngươi, lúc trước ngươi Khảo Sơn tông xây tông thời điểm, ta Bất Hủ tông tự có thể giết tới Khảo Sơn tông các ngươi chỗ gà không tha."

"Các ngươi có lòng dạ đàn bà, chúng ta không có."

"Cho nên, cái này người cùng súc sinh khác biệt."

"Hừ! Miệng lưỡi dẻo quẹo! Bất quá cũng khó trách nói chuyện có lực lượng, Bất Hủ tông tới một vị cao thủ, bất quá ngươi cũng đừng cao hứng quá sớm, lập tức thể cục rất rõ ràng, hôm nay cái này 5000 kim nếu như mua không đi Dược sơn, Phi Giáp sơn, ngày khác ta lại đến lúc, đó chính là Bất Hủ tông cùng đồ mặt lộ thời điểm. Ôn Bình, lần này nghĩ kỹ lại trả lời."

Đúng lúc này, sau lưng truyền lại một cái tinh tế giọng nữ.

"Ngươi người này có phải bị bệnh hay không a!"

Khi câu nói này từ phía sau truyền đến lúc, Dương Hoa lập tức quay người hướng phía sau lưng nhìn lại, nhưng nhìn đến nói chuyện vậy mà là một tiểu nữ hài lúc, trong lòng nhin không được lạnh lùng cười cười, ghé con mồi để không sợ cộp, hần lý giải.

Luyện thể tam trọng, tư chất thường thường, đặt ở Khảo Sơn tông cũng chỉ là phổ thông tồn tại.

Dương Hoa mở miệng hỏi: "Tiểu cô nương, con có thể ăn bậy, lời không thể nói lung tung, cẩn thận mạng nhỏ khó đảm bảo!"

"Hừ, ngươi thì tính là cái gì. 5000 kim, uống cho ngươi đem ra được. Ngươi có gan nói ngươi tên là gì?"

Hoài Diệp vốn là không có ý định đứng ra, loại chuyện này hần cảm thấy tông chủ có thể giải quyết. Thế nhưng là đứng xa nhìn hồi lâu sau, nàng cảm thấy người trước mặt thực sự là quá mức, 5000 kim liền muốn mua Bất Hủ tông sơn phong.

Sơn phong mua đi, kia nàng trấn áp nàng yêu tính khu ký túc xá còn có cái kia Trọng Lực trận, không cũng bị mất?

Nàng thế nhưng là vừa bỏ ra hơn một vạn kim tại khu ký túc xá, hơn nữa về sau dự định tại Bất Hủ tông tu luyện, lúc này đối phương ra tới pha trộn, vạn nhất thành công, chẳng phải hòng nàng tối hôm qua làm ra tương lai ba năm kế hoạch sao?

Dương Hoa nghe được Hoài Diệp về sau, hừ lạnh một tiếng, mắng một câu, "Không biết sống chết nha đầu!"

Về sau không có lại dự định để ý tới sau lưng Hoài Diệp, lại lần nữa quay người nhìn xem Ôn Bình, chờ đợi lấy Ôn Bình lựa chọn.

Hoài Diệp không buông tha thanh âm tại sau lưng tiếp tục vang lên, "Ngươi... Ta đợi chút nữa liền xuống núi cùng nghĩa phụ nói. Ngươi là Khảo Sơn tông đúng không hả, ta ghi nhớ ngươi, đợi ngày mai ngươi quý hướng ta xin lỗi ta cũng không tiếp thụ!"

"Muốn chết!"

Hoài Diệp dứt tiếng, Dương Hoa nhin không được.

Trường kiếm chỉ địa, hướng phía Hoài Diệp phương hướng trực tiếp chém ra đi một kiếm, thân hình đi theo biến mất ngay tại chỗ.

"A! Cứu mạng!"

Hoài Diệp giật mình, nàng tựa hồ không nghĩ tới tại cái thành nhỏ này lại có người thật dám đối nàng động thủ, nàng quyết định, ngày mai nhất định phải nói cho nghĩa phụ, để nghĩa phụ mang theo Đông hồ bên trong mấy cái đại yêu thú thúc thúc đem đối phương cả cuộc đời nuốt.

Trong điện quang hóa thạch, Dương Hoa thân hình bỗng nhiên dừng lại.

Tự dừng ở khoảng cách Hoài Diệp còn có một thước địa phương.

Trường kiếm không có đâm trúng Hoài Diệp, mà là đâm vào một con cao hơn nửa người chó săn trên người, từ bụng một bên mà vào lại từ một bên khác ra tới.

Hai bên cam bộ lông màu vàng nháy mắt tự bị máu tươi cho nhuộm đỏ, chó săn trong mắt cũng nhảy lên lít nhít tơ máu.

Nó vẫn như cũ hướng về phía Dương Hoa rống giận, cho dù sinh mệnh đã đang trôi qua.

Hoài Diệp thấy rõ ràng vì nó đỡ kiếm đồ vật về sau, lập tức ôm lấy nhẹ nhàng trốn mắt còn tại hướng về phía Dương Hoa sủa loạn ha ha, nhin không được tự nước mắt chảy xuống, a quát lên, "Ha ha! Ngươi thể nào, đừng chết a."

"Xuân chó!"

Dương Hoa rút ra trường kiếm, máu vậy tại chỗ.

Máu tươi giờ lên, giống như phun ra ngoài nước suối đồng dạng vậy vào trên tảng đá, hiện lên một đường thẳng kéo dài.

Nhìn tựa như là từ thân chính nện bước bước, tại bàn đá xanh bên trên chậm rãi đi lại.

Đang lúc Dương Hoa dự định lại lần nữa ra tay lúc, trên bầu trời cuối cùng một tia sáng biến mất.

Phiến đại địa này triệt để bị hắc ám bao phủ.

Đêm tối giáng lâm.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Ác Linh kỵ sĩ hiện!

"Ha ha!"

Hoài Diệp nhìn qua giấy dựa lấy muốn đứng lên ha ha, con mắt không khỏi nổi lên óng ánh nước mắt.

Bởi vì là nàng mang theo ha ha tới này.

Ôn Bình kéo lại thẹn quá hoá giận muốn đi chế tài Dương Hoa Vân Liêu, khi bắt bị bắt bả vai thời điểm, Vân Liêu căn bản không hiểu tại sao phải làm như thế. Hắn có nghĩ qua, có lẽ là Ôn Bình sợ hãi, không dám cùng Khảo Sơn tông đang đối mặt đ-ng.

Loading ad

"Tông chủ?"

Vân Liêu nghi hoặc tự muốn tránh thoát mở Ôn Bình tay.

Ôn Bình lại không có trả lời hắn, mà là mặt như nước động nhìn phía xa Dương Hoa, từ tốn nói một câu. Thật ra cũng không thể phải nói, bởi vì mỗi một chữ từ miệng bên trong ra tới, căn bản không có bất cứ tia cảm tình nào sắc thái ở trong đó.

"Dương Hoa, ngươi vừa rồi nếu như rời đi ta sẽ không làm khó ngươi, hiện tại nha, ngươi mãi mãi cũng đi không được."

"Chỉ bằng ngươi!"

Dương Hoa lạnh giọng trả lời một câu.

Hắn là ai?

Khảo Sơn tông kiểm soát đệ nhất nhân, chớ nói tự trước mắt cái kia cái gọi là Vân trưởng lão, liền xem như Bát Hủ tông tất cả mọi người chung vào một chỗ, chỉ cần hắn muốn đi ai cũng không ngăn được. Làm một luyện thể thập tam trọng tu sĩ, không phải nói lực lượng thắng hắn, tự nhất định có thể giết hắn.

Nắm nắm lợi hại hơn nữa, có mũi kiếm lợi?

Nhưng khi hắn vừa nghiêng đầu chuẩn bị cho Hoài Diệp một bài học lúc, quanh mình nhiệt độ đột nhiên tăng lên, một phần khô nóng không tự chủ được đều đánh lên trái tim của hắn. Nhìn không được nơi nói lồng cổ áo hắn thấy được bên cạnh người biểu lộ.

12 người, đều nhìn một cái phương hướng, sắc mặt như tro tàn.

Bộ dáng của bọn hắn nếu như là muốn đi hát hí khúc, căn bản cũng không cần bôi lên màu trắng nhiên liệu, bởi vì mặt đã bạch đến tận xương tủy.

Sợ hãi, kinh hãi tại 12 người ánh mắt bên trong, trong ánh mắt tràn ngập ra!

"Quý a!"

"Má ơi —— ngươi hắn a chớ cản trở ta nha."

12 người không hẹn mà cùng về sau bỏ chạy.

Cũng không có trốn bao xa, đỉnh đầu tự lướt qua một đạo hỏa tuyến, Ác Linh kỵ sĩ địa ngục hóa sau ha ha rơi vào phía sau bọn hắn, chặn bọn hắn đường đi.

Ha ha bỏ nhào về phía trước, trực tiếp bỏ nhào một người.

Miệng vừa hạ xuống, người kia liền không một tiếng động.

Thấy cảnh này Kháo Sơn tông đệ tử dọa đến hồn phi phách tán.

"Cứu mạng!"

Mấy người một cái lão đảo trực tiếp co quắp ngã xuống đất, mỗi khi ha ha tiến lên một bước, bọn họ liền hướng sau chuyển đến mấy lần.

"Ha ha ha —— "

Dương Hoa đang lúc muốn mở miệng lúc, bỗng nhiên phát giác được phía sau truyền lại một trận trầm thấp tiếng cười, tựa như là bị thứ gì bịt miệng lại đồng dạng, theo sát một cái tay rơi vào trên vai của hắn.

Như là bàn ủi đồng dạng đầu ngón tay hòa tan quần áo, chăm chú dán tại trên da, đau đến hần thẳng cắn răng. Vừa nghiêng đầu, nhìn thấy trước mắt nắm lấy hần đồ vật mặt về sau, trên mặt sợ hãi không thể so kia 12 người ít.

]

Đốt hỏa diễm thiêu đốt khô lâu, hai con chỉ còn lại khung xương tay nắm lấy bờ vai của hắn, đồng thời tại cười lớn.

Tiếng cười chui vào trong tai của hắn, hắn cũng không cảm giác kia là nhân gian thanh âm, tiếng cười kia liền phảng phất từ sâu trong lòng đất, từ trong tu la địa ngục vô tận truyền đến đồng dạng.

Ôn Bình thanh âm sâu kín truyền đến, "Bọn họ tất cả đều về ngươi!"

"Ha ha —— "

Ác Linh kỵ sĩ lại lần nữa phát ra tiếng cười.

Nó đồ hạ chó săn cũng sửa loạn vài tiếng, phảng phất đã không nhận được muốn chết Dương Hoa xúc động.

Dương Hoa cũng không phải người bình thường, bị bắt được về sau cảm ứng được sinh tử nguy cơ, nào dám lại có giữ lại.

Kiểm trong tay lên, tựa hướng thẳng đến Ác Linh kỵ sĩ trái tim đâm tới.

Trường kiếm nhập thể về sau, Dương Hoa bị Ác Linh kỵ sĩ hung hăng đẩy ra, bay ra năm sáu mét mới rơi xuống đất, vừa rơi xuống đất, một ngụm máu tươi tụ phun tới.

"Ngăn trở nó! Nó đã bị ta đâm một kiếm, bản thân bị trọng thương, ai có thể bắt lấy hắn, ta tự thu hắn làm chân truyền đệ tử."

Dương Hoa gần như tuyệt vọng ném ra chân truyền đệ tử dụ hoặc, ở cạnh trong núi, một vị trưởng lão chân truyền đệ tử chẳng khác nào là Kháo Sơn tông tương lai trưởng lão, địa vị chi cao, trừ cần kiêng kỵ trưởng lão cùng tông chủ, những người khác một mực không cần để ý tới.

Tu hành cầu là gì, là không chế cuộc đời mình cùng không chế người khác lực lượng, mà những này chỉ cần lên làm chân truyền đệ tử cũng có thể nháy mắt thực hiện.

Nếu có loại này thân phận, tại Thương Ngô thành tuyệt đối có thể đi ngang, không cần kiêng kỵ bất cứ ai.

Từ đây bình thường người nhà đều sẽ lấy hắn làm vinh, quan to hiển quý sẽ dâng môn ninh bọ, thế thiếp sẽ tự mình đưa tới cửa, không có tiền thời điểm có người sẽ đưa tiền tới... Đây không phải trò đùa lời nói, mà là thật sự rõ ràng hiện thực.

Nhưng mà, Dương Hoa đánh giá thấp sự sợ hãi của người với những thứ không biết, đặc biệt là sự kinh hãi khi trông thấy ngọn lửa thiêu đốt lên kia.

"Nhanh lên chạy a!"

"Ta run chân, kéo ta một chút... Chớ đi a... Kéo ta một chút... Ngươi không phải thích thê tử của ta sao, ta có thể đem nàng tặng cho ngươi."

Nhưng mà, mặc cho người này hô gọi ra sao, khi thấy Ác Linh kỵ sĩ hướng phía Dương Hoa mà đi lúc, bọn họ các chú ý các nơi bò lên, sau đó hướng phía liều mạng hướng phía dưới thêm đá chạy tới.

Thế nhưng là đều chạy không khỏi ha ha truy kích!

Tiếng kêu thảm thiết ở dưới thế giới lục tục truyền đến, vang vọng trên không trung, thật lâu không dứt.

Lúc này Hoài Diệp bọn người đồng dạng là mạng theo về mặt kinh ngạc, nếu như không phải Ác Linh kỵ sĩ từ đầu đến cuối đều không để ý đến bọn họ, bọn họ tin tưởng mình nhất định so trước mắt Kháo Sơn tông đệ tử muốn chặt vật.

Vân Liễu nuốt nước miếng một cái, nhin không được hỏi: "Tông chủ, đó là vật gì?"

"Bất Hủ tông thủ hộ giả!"

"Cái này... Giống quý đồng dạng, so yêu vật còn khủng bố." Vân Liễu nhin không được lại lần nữa nuốt ngụm nước miếng, không tự chủ được lui về sau một chút.

A!

A!

Nghe phía trước truyền đến tiếng kêu thảm thiết, Vân Liễu tâm cũng có chút căng lên.

Ôn Bình đi đến Hoài Diệp trước mặt, hỏi: "Không có sao chứ?"

"Tông chủ."

Hoài Diệp cũng không biết nên nói những gì, lập tức tự ôm lấy Ôn Bình, sợ phải khóc lên.

Bất quá cũng không biết là bị đá một cước ha ha mà thút thít đâu, vẫn là thấy được Ác Linh kỵ sĩ bị sợ quá khóc.

Ôn Bình an ủi: "Không sao."

"Ừm ừm."

Hoài Diệp khẽ gật đầu.

Vân Liễu lúc này hỏi một câu, "Tông chủ, có muốn hay không ta đi hiệp trợ nó?"

"Không cần, người của Khảo Sơn tông đều đã chết."

"Nhanh như vậy!"

Vân Liễu hơi có chút kinh hãi, trong đầu không tự chủ được lại lần nữa hiện ra Ác Linh kỵ sĩ thân ảnh.

Hắn cũng sợ hãi a.

Chỉ là loại này sợ hãi hắn không có biểu hiện ra ngoài mà thôi.

Vừa mới qua đi bao lâu, một vị luyện thể thập tam trọng kiếm đạo cao thủ cứ thế mà chết đi, nói ra chỉ sợ không người dám tin.

Đoán chừng chỉ có Thông Huyền cảnh cường giả đến có thể làm được điểm này a?

Khó trách hôm nay Ôn Bình nói phản bội Bất Hủ tông, kia ha ha tự sẽ không bỏ qua bọn họ, tình cảm ha ha vậy mà là Bất Hủ tông thủ hộ giả. Nguyên bản hắn vẫn cho là ha ha chính là một con chó săn, bình thường liền chỉ biết lên núi bắt một chút lợn rừng.

Tới này không bao lâu, hắn nhìn lầm Ôn Bình, nhìn lầm Bất Hủ tông, không nghĩ tới lại nhìn lầm một con chó.

"Cái này Vương bá." Vân Liễu nhin không được hướng về phía tuổi gần trăm tuổi Vương bá nhìn lại, tưởng tượng lấy hắn có phải hay không cũng là gì ả sĩ cao nhân.

Ôn Bình cười vỗ tay phát ra tiếng, "Không sai, lại nhanh như vậy!"

An ủi Hoài Diệp hai câu về sau, Ôn Bình đỡ lấy Vương bá từng bước từng bước hướng hắn ở phòng mà đi.

"Vương bá, ngươi không sao chứ?"

"Lão cốt đầu, chịu không được giày vò, bất quá hoàn hảo, không tới tan ra thành từng mảnh thời điểm. Ngược lại là ngài, cũng đừng bởi vì ta mà rước họa vào thân. Khảo Sơn tông nội tình siêu nhiên, Bất Hủ tông hiện tại không nhin được sự hành hạ của bọn họ a."

"Vương bá, ngươi yên tâm đi, Khảo Sơn tông mạnh, Bất Hủ tông hiện tại cũng không phải quả hồng mềm. Đúng, đêm nay ngài muốn ăn cái gì, ta để Hoài Diệp làm cho ngươi."

"Đùi dê đi, thật nhiều năm chưa ăn qua đồ chơi kia."

"Được, ta đợi sẽ đi mua."

"Đúng rồi, tông chủ, ngài lần trước nói tìm cho ta bạn già sự tình thế nào?"

Ôn Bình...

Ôn Bình đoán chừng, Vương bá khẳng định quên vừa mới bị người dùng kiếm cường ép sự tình, bất quá cũng có thể là căn bản không quan tâm sinh tử.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Dương Hoa chết tại Bất Hủ tông?!

Kháo Sơn tông.

Kháo Sơn tông dựa vào Thương Ngô thành bên ngoài bay kỳ núi, cùng Vân Lam sơn khác biệt, chỗ này địa thế tương đối bằng phẳng.

Từ Bất Hủ tông xuống dốc về sau, Thương Ngô thành kinh tế trọng tâm tựu bị đặt ở tới gần Kháo Sơn tông địa phương.

Loading ad

Thương Ngô thành tam đại thương hội tất cả đều ngụ lại ở đây, cơ hồ là nắm trong tay gần phân nửa thành lao động sản xuất lực.

Nếu như nói Bất Hủ tông là xây ở trên biển mây siêu nhiên thể ngoại tông môn, kia Kháo Sơn tông chính là Thương Ngô thành bên ngoài một cái khác thành.

Thi Hoa cùng Lý Nguyệt Mật vừa trở lại chỗ ở lúc, chợt nghe tiếng chuông khai hóa, kinh ngạc nửa ngày đêm tối trời.

Đông!

Đông!

Đông!

Ba tiếng, nó đại biểu là chuông tang.

Chỉ có khi Kháo Sơn tông trưởng lão cấp chết đi, Kháo Sơn tông mới có thể gõ vang cái này một ngum chuông, sau đó toàn bộ Kháo Sơn tông đều sẽ tiến nhập trong yên tĩnh. Dựa theo quy củ, tất cả mọi người đều phải trở lại trong phòng, vì đã chết đi người cầu phúc.

"Cái này..." Lý Nguyệt Mật kinh nghi chỉ chỉ chủ điện phương hướng, "Chuông tang vang lên, sinh mệnh ngọc nát. Kháo Sơn tông vậy mà đột nhiên vẫn lạc một vị luyện thể thập tam trọng trường lão, tổn thất này cũng quá lớn đi!"

Một vị luyện thể thập tam trọng tu sĩ sinh ra, cần thời gian, cần cơ duyên, càng cần hơn thiên phú, ba hợp nhất, Thương Ngô thành vẫn như cũ còn sống, bị người biết luyện thể thập tam trọng tu sĩ chỉ có song chương chỉ thuật.

Kháo Sơn tông dạng này tu sĩ cũng không nhiều, mới số lượng một bàn tay.

Một cái gia tộc không có dạng này cường giả, gặp phải nguy cơ liền có thể là xuống dốc, Kháo Sơn tông mặc dù không đến mức xuống dốc, thế nhưng cũng sẽ để cho chính thể thực lực giảm đi nhiều.

Thi Hoa gât gù, cũng không biết nên nói cái gì, đành phải đi theo Lý Nguyệt Mật tiến nhập trong phòng bắt đầu mặc niệm.

Bất quá nàng lại không có động thủ cầu phúc.

Cầu phúc cho một người không biết tên, nàng không làm được.

Lúc đêm khuya, người gác cổng khẽ chọc âm thanh truyền đến, một vị tuổi trên năm mươi lão giả đứng ở ngoài cửa, màu đen mũ phủ lên hán cả khuôn mặt, trường bào màu đen để thân ảnh của hắn dung nhập vào trong bóng đêm, có phần có sắc thái thần bí.

Người này còn không phải cái gì hạng người vô danh.

Chính là Thi Hoa cùng Lý Nguyệt Mật sư phụ, cũng là Kháo Sơn tông luyện thể thập tam trọng cảnh trường lão một trong, có lẽ so ra kém Dương Hoa kiểm đạo bên trên uy danh, thế nhưng tại trong toàn bộ Thương Ngô thành cũng là đại nhân vật tiếng tăm lừng lẫy.

Một đôi thiết quyền thế nhưng là nện bước qua tường thành người, Bất Hủ tông hủy diệt về sau, phủ thành chủ không dám tùy tiện cùng Kháo Sơn tông lên xung đột, có rất lớn một bộ phận nhân tố cũng là bởi vì nó. Tường thành đều bị một quyền nổ sập, lại nhiều binh sĩ cũng thủ không được Thương Ngô

thành.

"Thi Hoa, Nguyệt Mật, Dương sư bá các ngươi, tối nay hai người các ngươi cùng ta đi sư bà kia gác đêm."

]

Lão giả dứt lời tự đi về phía trước.

Lý Nguyệt Mật giật mình, đuổi theo trước hỏi: "Sư phụ, Dương sư bá mạnh như thế, làm sao lại đột nhiên vắng?"

Lão giả ứng tiếng nói: "Hiện tại còn không biết, muốn chờ qua ngày mai cẩn thận kiểm tra mới có thể biết được chân tướng. Bất quá loại chuyện này không cần các ngươi quản, các ngươi chỉ cần hảo hảo tu hành là đủ. Người giết Khảo Sơn tông, bọn họ sẽ trả giá thật lớn."

Lý Nguyệt Mật quay đầu lại hướng lấy Thi Hoa ném đi một ánh mắt, muốn nói lại thôi.

Bởi vì Dương sư bá chính là nàng nhìn thấy Dương Hoa, rõ ràng một canh giờ trước hắn liền lên Bát Hủ tông.

Một canh giờ trước còn sống, làm sao đột nhiên liền không có?

Chẳng lẽ chết tại Bát Hủ tông?

Thi Hoa vỗ vỗ Lý Nguyệt Mật bả vai, nháy mắt ra dấu, mà rồi nói ra: "Đừng nói nữa, đi thôi."

Câu nói này có hai cái ý tứ, 1 chính là mặt chữ ý tứ, 2 thì là để Lý Nguyệt Mật không muốn đem các nàng nhìn thấy Dương Hoa sự tình nói ra.

Lý Nguyệt Mật cố ý thả chậm bước chân, sau đó trong lòng phạm lên nói thầm tới.

Chính suy tư đâu, tự bị đánh gãy, "Hai người các ngươi thấy được chưa, luyện thể thập tam trọng đã đứng ở Thương Ngô thành đỉnh điểm, thế nhưng là vậy thì sao? Từ vọng xưa nay không chán ghét một người, nó lúc nào cũng có thể sẽ đến đến người bên cạnh ta. Hai người biết vì sư nói lời này ý tứ a?"

Lý Nguyệt Mật ứng tiếng nói: "Biết, vậy liền chứng minh người giết Dương sư bá so Dương sư bá còn lợi hại hơn, thậm chí có thể là Thông Huyền cảnh cao thủ!"

"Vi sư là ý tứ này sao?" Lão giả quay đầu trừng Lý Nguyệt Mật một chút.

Lý Nguyệt Mật thề lưỡi, ngượng ngùng cười một tiếng, mà sau não biển lại lần nữa hiện ra vừa mới gặp phải Dương sư bá tràng cảnh.

Nàng không dám nghĩ một cái, bởi vì vì khả năng này thực sự là quá giả.

Bát Hủ tông làm sao có thể có giết Dương sư bá thủ đoạn?

Hiện tại Bát Hủ tông người đều không có mấy cái nha!

Cân nhắc lại đo lúc, Lý Nguyệt Mật ở trong lòng cân nhắc lên cái gì nhẹ cái gì nặng vấn đề đến, có nên hay không đem nhìn thấy Dương sư bá sự tình nói ra?

Nếu như nói, tối đa nhận xử phạt.

Nhưng nếu là không nói, Dương sư bá lên Bát Hủ tông, khả năng chính là chết tại Bát Hủ tông sự thật rất có thể muốn tra bên trên thật lâu?

"Nghĩ gì thế." Thi Hoa lúc này chọc chọc nàng.

"Không có gì, được rồi, chúng ta vẫn là nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện. Chỉ là Thi Hoa, ngươi có nghĩ tới không?"

"Nghĩ tới cái gì?"

"Tự... Bát Hủ tông sự tình." Lý Nguyệt Mật thấp giọng, quả thực so con kiến nói chuyện còn phải nhỏ giọng, cũng không biết Thi Hoa có thể nghe được hay không.

"Bát Hủ tông có thể có chuyện gì."

Lý Nguyệt Mật dứt lời tự thêm nhanh hơn một chút bộ pháp, thế nhưng là nhưng trong lòng tại tự mình lẩm bẩm: Hóa ra Bát Hủ tông vậy mà thật tới một cái luyện thể thập tam trọng trưởng lão, Ôn Bình lúc trước cũng không có lừa nàng.

...

Lại nói Ôn Bình, về tới Thỉnh Vũ các về sau, hệ thống thanh âm tự xuất hiện.

Ôn Bình xem như tổng kết ra quy luật tới, hệ thống xuất hiện chỉ có hai loại tình huống, đệ nhất chính là tuyên bố nhiệm vụ, đệ nhị chính là lão Khanh hấn kim tệ.

Không có có cái gọi là "Tuyên bố nhiệm vụ!", đó chính là đến hồ hấn kim tệ.

"Chúc mừng túc chủ hoàn thành thành tựu: Quạt khởi con đường 1! Thành công kích hoạt kiến trúc cửa hàng công năng, xin túc chủ tự hành tìm đọc."

Hệ thống âm rơi xuống, Ôn Bình trước mắt tự xuất hiện một bức bản đồ, là toàn bộ Bất Hủ tông địa đồ.

Từ đại phong bao quát ở bên trong, còn có một số bên cạnh cạnh góc sừng cũng ở trong đó. Thăng cấp qua chủ điện, khu ký túc xá đều có rõ ràng biểu thị, khi Ôn Bình tâm niệm vừa động, đ-ng vào tại hai cái kiến trúc đồ tiêu bên trên lúc, cửa hàng giao diện xuất hiện!

Đầu tiên là khu ký túc xá: Trong cửa hàng bày biện một bản hoàng cấp hạ phẩm mạch thuật —— Thái Bạch Kiếm Pháp! Giá cả: Một vạn kim tệ.

Không có nhận lấy nhìn xuống, Ôn Bình tự kinh ngạc hô lên.

"Hệ thống, làm sao tăng gấp mười lần?"

"Túc chủ không cần kinh ngạc, lần đầu tiên cũng là chiết khấu giá cả, xin túc chủ tiếp tục hướng xuống xem."

Lại nhìn xuống Ôn Bình không có hứng thú, khu ký túc xá ngược lại là mở ra hai loại hoàng cấp hạ phẩm mạch thuật, thế nhưng là cũng là một vạn kim.

Cả hai đều cần chân chính đạt tới Thông Huyền cảnh, mở ra mạch môn mới có thể phát huy ra nó chân chính uy năng.

Không giống Giao Long Nộ, nó dùng không phải mạch khí, mà là thanh âm.

Lại thêm Giao Long Nộ cũng còn không có chút thành tựu, hấn cũng không có ý định lãng phí tiền lại thêm một chiêu mạch thuật tiến hành quán thấu.

Ấn mở chủ điện về sau, Ôn Bình ngậy ra một lúc.

Bởi vì chủ điện trong cửa hàng tự bày biện một vật, để hấn có chút thực tại không tiếp thụ được đồ vật.

Một điều xi gà!

Ghi chú một hàng chữ: Dùng sinh mệnh chi thụ lá cây chế tác xi gà, cổ có sinh mệnh bồi thường hiệu dụng!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Phát triển cửa hàng: Sinh Mệnh Xi Gà

"Thật là cao to bên trên cảm giác."

Vốn là chủ điện phát triển ra cửa hàng xuất hiện một điều xi gà có chút dờ dờ ương ương, theo lý thuyết hấn là bán nhập phẩm công pháp hoặc là như mạch thuật, một điều xi gà xuất hiện, chính thật giống như một cái mùi thuốc lá cửa hàng đồng dạng.

Bất quá sinh mệnh đền bù bốn chữ ngược lại là đem xi gà mang lên một cái rất cao địa phương.

Loading ad

Thật ra mặc kệ thứ gì, chỉ cần nhựa cây dán sinh mệnh hai chữ, cảm giác cũng là thần thánh. Thật giống như một con giun dế, người có thể tùy tiện giẫm chết nó, bởi vì nó không đáng kể chút nào, nhưng khi có tăng nhân nói nó cũng là một đầu sinh mệnh thời điểm, đồng thời đem chân theo nó bên cạnh dịch chuyển khỏi về sau, sâu kiến bản chất thật giống như thay đổi đồng dạng.

Ôn Bình hỏi tiếp: "Hệ thống, sinh mệnh đền bù là có ý gì?"

Hệ thống hồi đáp: "Rõ ràng, chính là đền bù mạng người bên trong thiếu khuyết kia một bộ phận. Tỉ như trí tuệ của người, thời gian dài quát loại sinh mạng này chi thụ lá cây làm thành xi gà, nó tự sẽ từ từ thăng hoa đầu óc của người, để người có được phi phạm trí tuệ. Hoặc là chính là người nhiễm lên bệnh nan y, thời gian ở trên thân thể người nhanh chóng trôi qua, quát nó, có thể cải biến sinh tử của người."

"Có thể đơn giản, toàn diện khái quát sao?"

"Đơn giản đến nói, nó có tăng lên tư chất, một cái bình thường người thời gian dài quát nó, cũng có thể biến thành một vị tư chất trác tuyệt có thể mới;

khôi phục trí mệnh thương thế, dùng cho giải quyết nguy hiểm tự thân cùng tính mệnh thương thế, sợ đó chính là lòng bàn chân sinh đau nhức, trên mặt chày mủ, xì gà vào bụng đều có thể giải quyết, cuối cùng chính là đề thần tinh não cùng cái tạo tiền thiên không đủ bản thể trong đó công hiệu, cái trước khứ trừ mệt nhọc, cái sau cái biến người bản chất."

"Đồ tốt như vậy!"

"Bình thường, hệ thống siêu cấp tông môn xuất phẩm, tất nhiên thuộc tinh phẩm! Sinh Mệnh Xi Gà có một phần là cung cấp tiêu khiển dùng, bởi vì cái gọi là sau bữa ăn một liều thuốc, khoái hoạt..."

"Dùng lại, ta thật ra không thể nào hút thuốc."

Thương Ngô thành bên ngoài thế giới có hay không mùi thuốc lá hẳn không biết, Thương Ngô thành là thật không có loại vật này.

Loa miệng thuốc lá, sắt miệng tàu thuốc các loại liên quan tới hút thuốc đồ vật hẳn đều chưa thấy qua. Cho nên hẳn cũng không có hút thuốc thói quen, tâm tình không tốt làm sao bây giờ, chỉ có thể đi dạo thanh lâu.

Này thanh lâu không phải kia thanh lâu, cái trước là phong nhã chi địa, phần lớn là Thương Ngô thành văn nhân nhà thơ đắm chìm thành một đồng nâng cốc ngôn hoan, tâm tình nhân sinh lý tưởng, cái sau nha, không nói cũng được, dù sao ai cũng hiểu, ai cũng muốn đi.

"Không thích lời nói có thể sử dụng mười vạn kim tệ tiến hành đổi mới, có thể đổi một loại khác đồ vật."

"Mười vạn kim tệ! Không thích đều phải nói thích a, ta chỉ là không có cái thói quen này, nếu như loại này xì gà không có nicotin, sẽ không đa thương phổi, ta vẫn là có thể tiếp nhận. Bất quá, xì gà này như thế thân hiệu, cần bao nhiêu kim tệ?"

Hắn tất cả đều là thấy rõ cái hệ thống này, không tiêu tiền tự không hoàn mỹ.

Ác Linh kỵ sĩ chính là một cái ví dụ rất tốt, không cần bỏ ra tiền, cho nên cũng chỉ có thể ban đêm ra tới.

Nếu như là tiêu tiền, vậy khẳng định chính là Thần Thánh kỵ sĩ, thiêu đốt tất nhiên là lam sắc hỏa diễm, có thể hành tẩu dưới ánh mặt trời, trở thành thần thánh thiên sứ.

Hệ thống hồi đáp: "10 kim một cây, mỗi ngày giới hạn 5 cây. Như trường kỳ quát nó, có thể đề tức chủ tư chất tăng lên tới một tầng khác."

"Thật sao, mỗi ngày có thể quát năm cái, kia cho ta một cây thử một chút."

Là tốt là xấu Ôn Bình cảm thấy mình vẫn là trước thử một lần, lần theo hệ thống chỉ dẫn đi tới chủ điện, từ chủ điện lầu một trong một gian phòng ngăn kéo tìm được nó, dùng chạm trở long phượng gỗ đào hộp chứa xì gà.

Màu sắc của nó là màu xanh sẫm sặc, nghe đi lên có cổ khác biệt mùi, đến cùng có khác biệt gì Ôn Bình nói không ra, chẳng qua là cảm thấy nghe một chút cả người đều trở nên nhẹ nhàng khoan khoái thật nhiều, hai mắt cũng so ngày bình thường thanh minh.

Ôn Bình suy đoán, vậy đại khái tự là sinh mệnh chi thụ lá cây hiệu quả đi.

]

Về sau thông qua hệ thống giới thiệu, Ôn Bình xem như đối cái này sinh mệnh chi thụ có hiểu rõ nhất định, là một gốc tại sâu trong vũ trụ trong hư không sinh trưởng một cái cây, không ai thấy qua, có người biết nó tồn tại, kia cũng chỉ là một cái tin đồn.

Xi gà này tự là dùng sinh mệnh chi thụ một chiếc lá làm.

Một cây một mảnh, Ôn Bình ngược lại là cảm thấy 10 kim xác thực rất rẻ.

Đương nhiên, tiền đề xì gà này là thật sinh mệnh chi thụ Diệp Tử làm, mà không phải hệ thống siêu cấp tông môn xuất phẩm!

Xoạt!

Nhóm lửa nổ mở ra, nhẹ nhàng thả xuống mấy lần, Hóa xà liền bắt đầu nhảy múa.

Nhóm lửa xì gà.

Nhẹ nhàng hít một hơi.

Trầm mặc chờ lấy sương mù nhập phổi, khi nó thuận đường hô hấp tiến nhập phổi lúc, cảm giác có sự bất đồng rất lớn.

Cảm giác mát rượi trực tiếp lan tràn toàn bộ thân thể nội bộ, trong đan điền khí đột nhiên tự chấn động một chút, liền phảng phất đột nhiên bị người mò tới nắm cảm địa phương. Cảm sạch lạnh cảm giác đi qua sau, theo đó mà đến chính là toàn thân ấm áp.

Kinh mạch bên trong phảng phất cháy xuôi một cỗ thể lỏng năng lượng, nhìn qua không có gì khác biệt, nhưng nhắm mắt lại dụng tâm đi cảm giác lại có

thể cảm nhận được.

Thân thể run lên, một cỗ sàng khoái chí ý tràn ngập toàn thân, lại cảm thụ thiên địa trung khí lúc, tựa hồ có một chút biến hóa.

Loại biến hóa này đến từ thân thể, đến từ đan điền, thật giống như đột nhiên cùng phiên thiên địa này quen thật nhiều đồng dạng, khí tựa như là huynh đệ của hắn.

Trước kia hắn cảm ứng khí, muốn hút thu khí dùng để luyện thể, đây chính là phải phế rất lớn kinh. Bởi vì hắn tư chất thực sự không được.

Lại miệng vừa hạ xuống, ưu sầu, phiền muộn hết thấy vô tung vô ảnh.

"Tốt!"

Ôn Bình tán thưởng một câu.

"10 kim một cây ta quát."

Hắn hiện tại cũng không thiếu cái này mỗi ngày 50 kim xì gà tiền.

Nỗ lực 40 mai kim tệ về sau, Ôn Bình nói: "Mặt khác bốn cái cũng cho ta đi."

"Đã truyền thấu nhập trong hộp."

Ôn Bình nghe được hệ thống, mở ra hộp gỗ, thấy được trong hộp gỗ thêm ra tới bốn cái lớn bằng ngón cái xì gà.

Gầy gầy, không phải nghĩ cảm lên, cũng không phải nghĩ tiếp lấy quát, dù sao hắn chính là cảm thấy phát động một cái mới thoải mái.

Mang theo xì gà Ôn Bình về tới Phong Vũ các, rút xong một điều xì gà về sau, Ôn Bình đối cảm giác của mình tựa hoàn toàn khác biệt.

Theo sát trước mắt nhảy ra thông tin cá nhân cột.

Ôn Bình

Giới tính: Nam

Cảnh giới: Luyện thể 10 nặng

Tông môn tinh tế: Không

Tư chất: Nhất tinh

Nhiều một cái tư chất số liệu.

"Cái này tư chất nhất tinh là gì?" Phát hiện tin tức cột có thêm một cái đồ vật về sau, Ôn Bình tranh thủ thời gian hỏi hệ thống.

Hệ thống hồi đáp: "Trải qua Sinh Mệnh Xì Gà cải tạo, túc chủ đã tăng lên một cái cấp bậc tư chất."

"Cái này cũng quá nhanh đi."

"Không vui, không tinh tăng lên đến nhất tinh vốn là tiện tay mà làm sự tình, dù là không dùng Sinh Mệnh Xì Gà thế giới này rất nhiều thứ cũng có thể làm đến."

"Tốt a, ta cô lậu quả văn. Bất quá cái này nhất tinh tư chất, không tinh tư chất khác nhau ở chỗ nào?"

"Nêu ví dụ nói rõ, mười lăm tuổi có thể tu luyện tới luyện thể ngũ trọng tất nhiên là tam tinh tư chất, y theo túc chủ không tinh tư chất, thật ra đời này cũng không có khả năng trên việc tu luyện luyện thể ngũ trọng."

"Ta thật kém như vậy sao?"

Không có nghe hay không, vương bát niệm kinh!

Hệ thống cũng mặc kệ Ôn Bình nghĩ cái gì, nói tiếp: "Đây là hệ thống làm ra nhất khoa học bình trắc cùng phán định, lấy túc chủ không tinh cấp tư chất, có thể tu hành đến luyện thể thất trọng hoàn toàn quy công cho thân phận của mình, có thể hưởng dụng vô tận tài nguyên, thế nhưng là nếu như là một tam tinh tư chất luyện thể tu sĩ, hắn có thể dùng những cái kia tài nguyên một mực tu luyện tới luyện thể thập tam trọng. Chênh lệch to lớn, túc chủ đã hiểu đi."

"Ý của ngươi ta trước kia chính là cái phế vật thôi?" Cứ việc hệ thống không thể nào dễ nghe, nhưng Ôn Bình vẫn là vui vẻ tiếp nhận.

Khả năng xì gà này xuất hiện chính là hệ thống bởi vì thương tiếc hần, lấy ra chính là dùng đến đề thăng hần tư chất.

Hệ thống lại nói đi xuống lúc, Ôn Bình biết, có thể tại 15 tuổi tu luyện đến luyện thể ngũ trọng cũng là tam tinh tư chất.

Nhất tinh tư chất, dựa theo bình thường phát triển, 15 tuổi trước đó tối đa luyện thể nhị trọng, hạn mức cao nhất tại luyện thể thập tam trọng.

Muốn xông mở Địa Phá, nhất định phải tư chất đạt tới tam tinh.

Đôi vừa nói chuyện, hần về sau phải mỗi ngày hút thuốc lá.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tổng Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Một điều thuốc trước khi ăn cơm

Lại đốt một điều Sinh Mệnh Xi Gà, Ôn Bình xếp bằng ở Thính Vũ các lầu hai bên cửa sổ kết nối khu ký túc xá, bắt đầu tu hành Giao Long Nộ.

Thiên tướng tăng sáng thời điểm, sâu u trong núi lộ ra một phần khác thanh lãnh, Ôn Bình lại thâm nhập trong rừng rậm, bắt đầu hấp thu trong núi một khí. Không đến mười phút đồng hồ tự đổi chỗ khác, một mực gầy vò đến mặt trời giữa trời lúc mới về Vân Lam sơn.

"Tông chủ, nghe Hoài Diệp nói tối hôm qua xảy ra chuyện rồi?" Dương Nhạc Nhạc đối diện đ-ng phải Ôn Bình về sau, liền vội vàng hỏi.

Hệ Thống Siêu Cấp Tổng Môn Trailer

Hần thật ra đã tại chủ điện phụ cận tản bộ tám vài vòng, ngay cả chuột đều không đi nơi hẻo lánh đều tản bộ một vòng. Bởi vì Hoài Diệp nói cho hần biết đêm qua chết mười ba người, còn có một vị luyện thể thập tam trọng tu sĩ.

Thế nhưng là tìm tới tìm lui, một chút vết máu cũng không tìm tới.

Trừ có nhiều chỗ không hiểu thấu thêm ra một đồng màu đen bột phấn bên ngoài, Bất Hủ tông không có bất kỳ biến hóa nào.

Không giống như là kinh lịch một trận luyện thể đỉnh phong chiến đấu.

Ôn Bình ứng tiếng nói: "Không có việc gì, một chút khúc nhạc dạo ngắn mà thôi."

"Đây là khúc nhạc dạo ngắn a!"

Dương Nhạc Nhạc đối với Ôn Bình bình tĩnh có chút kinh ngạc, bất quá nghĩ đến Bất Hủ tông ngay cả mạch thuật đều cảm ra được, cũng không sợ một cái luyện thể thập tam trọng tu sĩ.

Ôn Bình vỗ vỗ Dương Nhạc Nhạc bả vai, hơi có chút huynh trưởng cảm giác, "Nhạc Nhạc, đi thôi, ăn điểm tâm đi."

"Tông chủ, cái này đều là chuyện nhỏ, kia cái gì mới là chuyện lớn. Đúng, tông chủ, người sẽ không là thật định đem Hoài Diệp lưu tại Bất Hủ tông a?"

"Làm sao?"

"Ta cảm thấy yêu trừ tiền bối sẽ không nỡ."

"Người không phải hần làm sao người biết? Chẳng lẽ người hi vọng Hoài Diệp đi sao?"

"Dĩ nhiên không phải, Hoài Diệp tại mỗi ngày có ăn ngon, rốt cuộc không cần ăn Vân trưởng lão làm than thịt vịt nướng cái cổ. Tông chủ, người là không biết, kia vịt cái cổ tự cùng than đen đồng dạng, cắn miếng vừa hạ xuống thật có thể lên đen mặt, nếu như không phải sự tình biết tiên tri kia là vịt cái cổ, ta đoán chừng để ta đoán phá đầu cũng nghĩ không ra được là cái gì."

Oán trách hai câu về sau, nói xong nói xong Ôn Bình cũng nhin không được bật cười.

Vân Liễu tay nghề xác thực không dám lấy lòng.

Đi tới phòng bếp về sau, Dương Nhạc Nhạc cầm lấy đĩa ngồi tại trước bàn cơm gỗ lên bát đến, đĩa trúc nện ở bát sứ lên, phát ra thanh âm thanh thúy, bất quá chỉ là thanh âm này có chút bên đường tên ăn mày ăn xin lúc hình tượng cảm giác.

"Cười ngây ngô vui, người gõ cái gì gõ? Có tin ta hay không trực tiếp hôm nay tại Trọng Lực trận nắm lấy người đánh một trận."

Dương Nhạc Nhạc không để ý chút nào cười nói: "Ha ha, chờ ngươi có thể đồng thời tránh né năm đạo laser lại cùng ta lớn tiếng như vậy nói chuyện. Hơn nữa ngươi tự luyện thể tam trọng, ta lại không lâu nữa tự có thể đột phá luyện thể lục trọng, một tay ngược ngươi tốt a."

"Không phải đâu, ngươi tu luyện thể nào nhanh như vậy a." Hoài Diệp có chút bụng đồ ăn đi ra biểu lộ bỗng nhiên có chút đáng giận.

"Ta thể nhưng là có thể đồng thời tránh né năm đạo laser người, ngươi cho rằng ai cũng giống như ngươi, tránh hai đạo laser đều tổn sức?"

"Ngươi! Không cho ngươi ăn."

]

Cát ——

Dương Nhạc Nhạc trước mắt bát cơm cùng đồ ăn đều bị Hoài Diệp cho dòi.

"Ha ha, Hoài Diệp, ta là ngươi ca ca, có ngươi như thể đối ca ca sao?"

"Đi ra, ngươi chẳng qua là lớn hơn ta mà thôi."

...

Hai người cãi nhau không ngớt lúc, Ôn Bình ngồi ở một bên nhìn không được thờ dài, bỗng nhiên có gan bản thân thành thực cảm giác.

Nhìn không được móc ra một miếng xì gà, điểm lên!

Hít sâu một cái, lại từ từ phun ra, tự lẩm bầm một tiếng, "Ài, người trẻ tuổi chính là tốt!"

"Phốc!"

Vân Liễu ở một bên nhìn không được một ngụm nước phun tới.

Ôn Bình lập tức quay đầu trừng Vân Liễu một chút, nổi giận nói: "Biểu tình gì! Ha ha, cho ta cắn hán!"

Gâu gâu!

Ha ha hướng về phía thức ăn trên bàn kêu hai tiếng.

"Ăn cái này làm gì, cắn hán, ta cho ngươi hút một ngụm ta xì gà, thế nào?" Ôn Bình nắm vuốt xì gà run lên.

Một sợi khói xanh thuận ở giữa chảy qua, vừa vặn trôi dạt đến Dương Nhạc Nhạc kia.

Dương Nhạc Nhạc cố gắng ngừng hai lần, cái mũi đi theo run lên, sau đó thuận mùi thơm chỗ nhìn lại, sau đó nhìn thấy Ôn Bình nắm vuốt một vật đưa vào trong miệng, không có đưa vào trong miệng nhắm nuốt, cũng chỉ là đặt ở bên miệng không có động tĩnh.

Đang lúc hán muốn hỏi Ôn Bình đó là cái gì lúc, Ôn Bình đột nhiên đem vật kia từ bên miệng lấy ra, sau đó miệng bên trong vậy mà phun ra sương mù.

Khói xanh lần nữa lướt qua trước mắt lúc, Dương Nhạc Nhạc đối cổ này mùi thơm ngát còn có vật cổ quái có chút hiếu kỳ, "Tông chủ, trong tay ngươi là gì a, vũ khí của ngươi sao? Còn có, ngài làm sao nhả khói rồi?"

"Cái này a, xì gà, dùng để quất." Ôn Bình lại hít một hơi, ra vẻ thâm trầm hình, nương theo lấy một miếng thuốc phun ra, không biết tại sao Dương Nhạc Nhạc vậy mà cảm thấy Ôn Bình đột nhiên trở nên đặc biệt đẹp trai. So với Vân trưởng lão thanh tú còn phải trác tuyệt.

Rõ ràng so với hán không lớn hơn mấy tuổi Ôn tông chủ, lại có một phần không giống với cái tuổi này cảm giác tang thương.

Ôn Bình tiếp tục nói: "Thật ra ta quất không phải xì gà, mà là tịch mạch. Trần thế hỗn loạn, trước mắt lướt qua, mang nhiều đến phạm tâm sự tình, một người tu hành, một người sấm đấng thiên nhai, bồi tiếp ta chỉ có tịch mạch mà thôi."

Dương Nhạc Nhạc nghe xong câu nói này về sau, run lên trong lòng, sau đó hỏi: "Muốn hay không đẹp trai như vậy? Tông chủ, ngươi cái này... Xì gà có thể đưa cho ngươi một đầu sao?"

"Phải nói cây, một cây hai cây."

"Ừm, tông chủ, xì gà này có thể cho ta một cây sao?" Dương Nhạc Nhạc sau đó thấp giọng, "Tông chủ, ngươi vừa mới đẹp trai ngay người, ta cũng phải, ta đến bây giờ còn không có bạn gái đâu? Ngài liền giúp ta một chút đi."

"Khen ta đẹp trai vô dụng, nghĩ muốn, 50 kim cho ngươi một cây."

"Mua!"

Ôn Bình từ trong ngực móc ra hộp gỗ, từ hôm qua cùng hôm nay còn lại bảy điều xì gà bên trong móc ra một cây đũa tời.

"Đem cái này một con dùng lửa điểm, nhớ kỹ, đi đến hút thời điểm chậm một chút, nôn thời điểm cũng phải chậm. Con mắt nhất định phải nhìn sang phương xa."

"Tạ ơn tông chủ!"

Dương Nhạc Nhạc cuồng hí đứng lên, sau đó xông vào trong phòng bếp, dùng cặp gắp than gắp lên một cái than lửa, ghi nhớ lấy Ôn Bình nói cho hắn biết đốt lên thuốc lá, sau đó vọt thẳng đến đang đem đồ ăn giả bàn Triệu Tinh bên cạnh.

"Tinh Nhi, ngươi tịch mạch sao?"

Khẽ hấp!

"Khụ khụ!"

Dương Nhạc Nhạc nghĩ bảo trì thâm trầm còn có xa nhìn phương xa nháy mắt phá công, ho khan hướng phía ngoài cửa chạy tới.

"Tông chủ... Không được... A..."

"F.A a!" Ôn Bình không khỏi cảm khái một câu.

Dương Nhạc Nhạc nói xong câu đó sau ngáy ra một lúc, cả người đứng tại cạnh cửa không nhúc nhích, thật giống như đột nhiên thành người thực vật đồng dạng.

Khi Triệu Tinh tại sau lưng thúc giục hắn tránh ra lúc, Dương Nhạc Nhạc mới thét chói tai vang lên nhảy dựng lên, sau đó cười lớn xem trong tay xì gà.

"Luyện thể lực trọng!"

Dương Nhạc Nhạc giận quát một tiếng, cả người bộc phát ra một đợt khí lãng, kém chút lật ngược trước mắt cái bàn.

Vốn là nghĩ đá hắn một cước, để Dương Nhạc Nhạc chớ lên con Triệu Tinh cũng đi theo biến sắc, trầm nghĩ: Gia hỏa này đến cùng làm sao vậy, tu luyện đồng dạng công pháp, vì cái gì hắn vẫn chưa tới nửa tháng tựu từ luyện thể ngũ trọng đột phá đến luyện thể lục trọng?

Nàng lại không chú ý tới, Dương Nhạc Nhạc mang theo xì gà chạy tới Ôn Bình trước mắt, không để ý tới khoe khoang cảnh giới đột phá, cũng không đoái hoài tới khoe khoang bản thân 15 tuổi luyện thể lục trọng quang huy sự tích.

Cái này tại Thương Ngô thành thể nhưng là tuyệt vô cận hữu sự tình!

Cái này nếu là truyền đi, chỉ sợ thật có tam tinh tông môn sẽ đăng môn báo phỏng.

Dương Nhạc Nhạc trên mặt vui sướng lộ rõ trên mặt, hướng về phía Ôn Bình nói: "Tông chủ, ngươi xì gà này..."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Một vạn một cây!

Bàn lật ra, đồ ăn vãi đầy mặt đất, bát sứ nát phải đoán chừng đốt người của nó đều không nhận ra được, ngược lại là tiện nghi một mực thêm nhỏ nước dãi ha ha. Này lại ha ha lại ăn, Ôn Bình căn bản là không ngăn được, cũng không lý tới từ căn nó.

Ôn Bình lập tức lạnh nói nhìn sang Dương Nhạc Nhạc, nói: "Cho ngươi một khắc đồng hồ, lại kiếm một bàn đồ ăn ra tới, nếu không cấm chỉ ngươi tiến nhập Trọng Lực trận mười ngày."

"Ta..."

Dương Nhạc Nhạc trên mặt biểu lộ xụ xuống, nguyên bản đột phá đến luyện thể 6 nặng mừng rỡ không còn sót lại chút gì, thậm chí bỗng nhiên còn cảm thấy có chút không may.

Loading ad

Hắn không phải biết nấu ăn người a, từ xuất sinh đến bây giờ, cũng là com đến hé miệng, áo đến thì đưa tay. Đồ ăn muối đáng đáp ra sao hắn ngược lại

là rõ ràng, thế nhưng ứng làm như thế nào dùng, cái này so múa một thanh mây trăm cân Khai Sơn Đao cũng khó khăn.

Nhưng không làm đi, cảm chỉ tiến nhập Trọng Lực trận mười ngày.

Mỗi ngày ba canh giờ, đó chính là 27 canh giờ, lại lật cái gấp mười, chính là 270 canh giờ.

Trong đầu xuất hiện cái này không lồ số lượng về sau, hần đầu cả đầu.

Lúc này Ôn Bình đổi cái địa phương ngồi, sau đó trong lòng yên lặng hỏi hệ thống, "Hệ thống, Dương Nhạc Nhạc làm sao mới hút một hơi biến hóa cứ như vậy lớn?"

"Không tinh tư chất tăng lên đến nhất tinh tư chất, một ngưng là đủ, túc chủ mời xem."

Trước mắt nhảy ra Dương Nhạc Nhạc tin tức.

Dương Nhạc Nhạc

Giới tính: Nam

Tuổi tác: 15

Cảnh giới: Luyện thể lục trọng

Tư chất: Nhất tinh

Nhìn thấy cái này tư chất, Ôn Bình ngây ra một lúc, có chút không dám tin tưởng hỏi: "Hắn trước kia là không tinh tư chất?"

"Tư chất thật ra cũng không có nghĩa là hết thấy, thiên địa to lớn, cơ duyên vô hạn. Có người không tinh tư chất, thế nhưng trúng đích có đại cơ duyên, e rằng bên trên bảo vật, do đó đứng giữa thiên địa đỉnh cao nhất, dưới chân giẫm lên vô số cửu tinh thiên tài!"

"Đầu đầu, sớm biết ta tựu đợi chút nữa lại cho hắn Sinh Mệnh Xì Gà, làm hại lãng phí một bàn đồ ăn."

Nhớ tới kia để người thêm nhỏ dải vệt nướng, thịt viên, Ôn Bình lập tức mắng lấy Dương Nhạc Nhạc, "Đem xì gà cho ta tắt."

"Tông chủ, người xì gà này..." Dương Nhạc Nhạc muốn nói lại thôi, chỉ có thể dùng tay bóp diệt còn bốc khói lên Sinh Mệnh Xì Gà, sau đó cúi đầu đi vào phòng bếp, nhìn xem đồ làm bếp làm vào thật sâu lo nghĩ bên trong.

Liếc nhìn sắt muối, hần lúc này thật cảm thấy nó quả thực so đại hoàn đao còn nặng hơn, liếc mắt sau lưng về sau, lại đem xì gà cho đốt lên, thử nghiệm hít một hơi, cảm thụ được quanh thân biến hóa sau khi, gạt ra điểm tiểu dung cảm sắt muối.

"Không phải là xào rau mà!"

"Nhạc Nhạc." Hoài Diệp tại bên cạnh hắn kêu hắn một tiếng, chống đỡ đầu, tại bếp nấu bên kia nhìn xem hắn.

"Làm gì?"

"Người làm sao lại đột nhiên đột phá luyện thể lục trọng rồi?"

]

"Đây là một cái bí mật."

Dương Nhạc Nhạc hút miệng xì gà, sau đó chậm rãi phun ra, con mắt nhìn sang phương xa, cảm thìa trong ánh mắt mang theo một phần thâm trầm. Lần thứ hai quát, hần ghi nhớ lấy Ôn Bình nói chậm, cũng là không sặc.

Bất quá nghĩ đến ở trước mặt Triệu Tinh giả đẹp trai thất bại, hần tâm giống như bị cái gì ngăn chặn đồng dạng, ngứa lẹ khó nhịn.

Hoài Diệp hướng dẫn từng bước nói: "Nói ta liền giúp người. Người suy nghĩ một chút, một khắc đồng hồ, trừ ta có thể làm cả bàn đồ ăn, cái này Bất Hủ tông còn có ai có thể?"

"Được, thành giao!" Dương Nhạc Nhạc nghĩ đến mười ngày trừng phạt về sau, vẫn là quyết định không giả, chột nghĩ đến vừa rồi bản thân cũng học Ôn Bình nhìn xem phương xa, hỏi Hoài Diệp, "Hoài Diệp, người cảm thấy ta vừa mới quát xì gà đáng về đẹp trai không?"

"Nếu như nhất định để ta nói dối người mới có thể nói cho ta chân tướng, vậy cái này chân tướng ta không nghe cũng được!"

"Ha ha."

Khen ta đẹp trai rất khó a?

Ngưng ngừng cười một tiếng về sau, nói: "Chính là nó, tông chủ vừa mới cho ta xi gà, quát miệng vừa hạ xuống nó tăng lên ta đối khí cảm giác, cũng tăng lên khí cùng ta độ phù hợp. Vốn đang phải hoa một tuần mới có thể làm được sự tình, một cái hô hấp tự giải quyết."

"Lợi hại như vậy?"

"Đương nhiên, ngươi có muốn hay không quát một ngụm." Dương Nhạc Nhạc vội vàng đem xi gà đưa tới, Hoài Diệp trên mặt ý cười tự muốn học xuyết một ngụm, bất quá sau cùng là ngừng lại. Bởi vì nàng yêu thú ngang nhiên xông qua, không phải tương đương với gián tiếp cùng Dương Nhạc Nhạc hôn lấy sao?

Đẩy ra Dương Nhạc Nhạc về sau, Hoài Diệp tranh thủ thời gian một lần nữa xào rau, bởi vì yêu quý, cho nên cho dù là lại đến một lần cũng sẽ không cảm thấy buồn tẻ không thú vị.

Ba cái nồi sắt đồng thời tiến hành lật xào, Hỏa xà lướt qua nồi xuôi theo, vọt lên.

Chưa tới một khắc đồng hồ sáu đạo đồ ăn tự đủ!

Mấy người ngồi vây quanh lấy lúc ăn cơm, Hoài Diệp tranh thủ thời gian đề xi gà sự tình, "Tông chủ, ngươi cái kia xi gà có thể hay không cho ta một cây?"

"Hàng không bán."

"Thế nhưng ngài đều cho Dương Nhạc Nhạc, hẳn nói, vừa mới chính là dựa vào xi gà mới nhanh như vậy đột phá đến luyện thể lục trọng, ta cũng muốn tranh thủ thời gian luyện thể tứ trọng. Ngài nhìn xem ta, ở đây là yếu nhất, bọn họ về sau nếu như khi dễ ta làm sao bây giờ?"

Nói xong, Hoài Diệp tự lộ ra thâm hê hê biểu lộ.

Nếu như không phải Ôn Bình biết nàng là một đầu Ba Xà, một ngụm có thể nuốt một con voi cái chủng loại kia hung ác yêu vật, thật đúng là sẽ bị Hoài Diệp nét mặt bây giờ cho hù dọa.

"Nữ hài tử không thích hợp hút thuốc."

"A?" Hoài Diệp lập tức liền ôm Ôn Bình tay.

"Được, cho ngươi một cây."

Ôn Bình bắt đắc dĩ, đành phải từ trong hộp lại lấy ra một điếu xi gà, sau đó nói: "Cái thứ nhất 50 kim, cái thứ hai 100 kim, muốn tự đưa tiền."

"Vì cái gì?"

"Không có vì cái gì." Ôn Bình thâm nghĩ: Ta một ngày tự có thể mua năm cái, từ nhất tinh tư chất tăng lên tới nhị tinh tư chất, cần quát 20 cây tả hữu, tư chất của hắn còn vội vã xách đầu, bán cho các ngươi, không đắt sao được?

"Cho!"

Hoài Diệp không có hỏi nhiều, tranh thủ thời gian móc ra bách kim kim phiếu, sau đó từ trứng tuyển một cây nhìn qua đẹp nhất xi gà.

Thật ra đều một cái dạng, thế nhưng nữ hài tử luôn cảm thấy luôn có một cây là đẹp nhất.

"Người tông chủ kia, ta cũng muốn!"

Triệu Tinh cũng đi theo tiếp cận náo nhiệt.

"Cái thứ ba 500 kim, ngươi còn muốn hay không?" Ôn Bình cố ý mở cái giá cao, muốn để Triệu Tinh biết khó mà lui.

Ai biết Dương Nhạc Nhạc bỗng nhiên đưa một trương 1000 kim kim phiếu đến trước mắt, sau đó nói: "Tông chủ, ta thay nàng cho."

"Không có tiền lẻ."

Ôn Bình tiếp nhận thiên kim kim phiếu, hoàn toàn tự không muốn tìm tiền cho Dương Nhạc Nhạc, cứ việc giấu trong lòng thật nhiều trương 100 mức kim phiếu. Nhìn đầu tùy ý Triệu Tinh từ đó chọn lựa một cây, sau đó lập tức hướng về phía một bên Vân Liêu nói: "Cây thứ tư một vạn kim!"

"Ách..."

Vân Liêu lập tức á khẩu không trả lời được sững sờ tại kia.

Nghĩ bỏ tiền, thế nhưng là vạn kim một điếu xi gà, quả thực có chút quá đắt.

"Vi cái gì?"

"Không có vì cái gì, mua được tự mua."

Tranh thủ thời gian lột hai cái com, Ôn Bình trực tiếp tự rút lui, lập tức bán đi ba điều xi gà, lòng tham đau nhức.

Mặc dù cũng là hoa 10 cây một kim mua.

Mặc dù kiếm 620 kim.

"Hệ thống, ngroi cái này xi gà mức có thể hay không xách cao một chút a, mỗi ngày năm cái ngroi không cảm thấy quá ít sao?"

"Thăng cấp thăng cấp kiến trúc, tự nhiên có thể giải tỏa mỗi ngày có thể mua mua số lần."

"Kia cho ta thăng cấp một chút kiến trúc chứ sao."

"Bởi vì túc chủ tiếp xúc đến tự chủ thăng cấp mảng, thăng cấp công năng kích hoạt, kim tệ thăng cấp công có thể mở ra!"

Bất Hủ tông địa đồ đột nhiên hiện, cùng hôm qua thấy khác biệt, khi tín niệm chạm đến chủ điện lúc, nhiều một cái tuyến hạng.

Cửa hàng bên cạnh nhiều một cái thăng cấp khung.

"Hệ thống, có thể nói một chút thăng cấp sau kiến trúc tăng lên sao?"

"Thăng cấp chủ điện lực hấp dẫn khoảng cách gia tăng, tăng lên đến 8 000 mét, cũng mở ra chuyên chú hấp dẫn năng lực, có thể tính nhắm vào hấp dẫn nhân tài dùng để mở rộng Bất Hủ tông. Đồng thời gia tăng cửa hàng vật phẩm mỗi ngày ba lần mua đo."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Kiểm chỉ Bất Hủ tông

"Đám kia ta thăng cấp một lần đi."

"Chủ điện thăng cấp một lần cần phải hao phí 5 vạn kim, trước mắt túc chủ có kim tệ không đủ thăng cấp cải tạo."

"Năm vạn kim? Đây cũng quá đắt a?"

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

"Chủ điện vì một tông bề ngoài, sùng cao nhất địa phương, thăng cấp cải tạo tự nhiên so ra mà nói sẽ đắt một chút."

"Được rồi, vậy ta không thăng cấp chủ điện, ta vẫn là một lần nữa tìm kiến trúc thăng cấp đi."

Vân Lam sơn có thể thăng cấp kiến trúc thật ra đã không nhiều lắm, một chút râu ria địa phương thăng cấp cải tạo cũng không có tác dụng gì. Tỉ như một chút thiên điện, Bất Hủ tông hiện tại nhân số quá ít, căn bản nhưng không dùng được bọn chúng.

Cuối cùng Ôn Bình cảm thấy Bất Hủ tông hiện tại thiếu đồ vật chỉ có một cái, tu luyện tăng tốc có, ngay cả mạch thuật cũng có, chỉ kém một cái có thể rèn luyện chỗ của mình.

Ra quần núi trước kia là Bất Hủ tông thí luyện chỉ sơn, thăng cấp cải tạo sân thí luyện có lẽ là một ý kiến hay.

"Hệ thống, ta muốn đem ra quần trên núi sân thí luyện thăng cấp cải tạo một lần, cần phải hao phí bao nhiêu kim tệ?"

Địa đồ con trở rơi vào Vân Lam sơn bên trái, một cái so ra mà nói tương đối thấp sơn phong kia.

"Thăng cấp cần một vạn mai kim tệ."

"Ừm, đám kia ta thăng cấp một lần đi."

Giao phó xong vạn kim về sau, hệ thống thăng cấp cải tạo tin tức theo nhau mà đến.

【 sân thí luyện thăng cấp còn thừa thời gian: 30 giờ. 】

【 lập tức thu hoạch được năng lực đặc thù là: Chiến cảnh. 】

"Chiến cảnh?"

"Vì tức chủ phổ cập khoa học một chút Thông Huyền cảnh mới có thể tiếp xúc đến tri thức, cái thứ nhất mạch môn tên là Địa Phá, nằm ở chỗ cổ tay trái của chúng ta. Khi dùng khí mở ra nó về sau, tay trái thủ đoạn bên ngoài sẽ xuất hiện một cái mạch môn."

]

"Cái này ta biết, cùng Chiến cảnh có quan hệ gì?"

"Thông Huyền cảnh không giống với luyện thể tu sĩ khác nhau lớn nhất là, một cái là tồn trữ khí dùng cho chiến đấu, một cái khác là lợi dụng khí tiến hành chiến đấu, từ không lo lãng phí hao tổn ánh sáng, bởi vì thế giới này chấn mạch tần suất cùng mạch môn chấn động tần suất đồng bộ, khí có thể liên tục không ngừng hội tụ tại mạch môn bên trong, hình thành mạch khí."

"Nhưng là trừ ngoại giới, còn có một cái không gian được xưng là cảnh. Nó sinh ra chấn mạch tần suất cùng ổn định thế giới hoàn toàn khác biệt, nếu như nói người bây giờ đứng ở phương thế giới này chấn mạch tần suất vì thẳng tắp, kia giới chấn mạch tần suất vì đường cong, tương ứng, cảnh bên trong thế giới tất cả mọi thứ cũng là vận vẹo, không có cách cho Thông Huyền cảnh cung cấp dùng mãi không cạn mạch khí. Tỉ như sân thí luyện dẫn sinh Chiến cảnh, mặc dù không phải một phương thế giới, thế nhưng nó chấn mạch tần suất cấu tạo ra được một loại đặc thù vận vẹo năng lực, chỉ cần người tiến nhập Chiến cảnh bên trong, tựu sẽ sinh ra so người càng cường đại hơn bản thân, hẳn so người hiểu rõ hơn bản thân, hẳn có thể một chút xem thấu nhược điểm của người, có thể cùng thói quen của người đi ngược lại các loại."

"Sau đó thì sao?"

"Để người thấy bản thân địch nhân lớn nhất, cũng chính là hiểu rõ nhất người người —— chính người! Ở trong đó tu hành, nhược điểm của người, thói quen của người, người điểm yếu cũng có thể đạt được trước nay chưa từng có rèn luyện, nếu có thể chiến thắng bản thân, cùng cảnh vô địch, vượt cảnh thắng người chính là lơ lửng chuyện bình thường. Chiến đấu, so là gì, cùng cảnh bên trong so không phải là lực lượng, cũng không phải càng không phải là cái gì, mà là tâm tính."

"Tâm tính?"

"Đúng, một cái sẽ không xuất hiện gọn sóng tâm tính, do đó không để cho mình xuất hiện sai lầm tâm thái. Cho dù là một sai lầm, địch nhân kiểm tựu đâm vào trái tim của người, đủ để cho một trận chiến đấu kết thúc. Trong Chiến cảnh tu hành, đối đầu bản thân địch nhân lớn nhất lúc, sai lầm là mỗi thời mỗi khắc đều chuyện đang xảy ra, dần dà, làm hao mòn bản thân nhược điểm đồng thời tựu có thể rèn luyện ra một cái không có chút rung động nào tâm thái, để cho mình là nhược điểm không còn sót lại chút gì."

"Đã hiểu, hóa ra Chiến cảnh năng lực chính là ở đây, chiến thắng bản thân, tiêu trừ nhược điểm, cường hóa tâm tính."

Ôn Bình xem chừng, nếu như ba cái này cũng có thể hoàn thành, cùng cảnh bên trong vô địch là khẳng định không có bất cứ vấn đề gì.

Người ngay cả hiểu rõ nhất người người đều thắng, làm sao lại đánh không lại người sẽ ra cái gì quyền cũng không biết địch nhân?

Tri kỷ chỉ sợ cũng có thể trăm trận trăm thắng,

...

Khảo Sơn tông

Từ đêm qua về sau, toàn bộ Khảo Sơn tông từ trên xuống dưới tràn ngập một phần bi thương cảm xúc, bất quá là vị nào trưởng lão qua đời lại không người biết được, tông môn cao tăng tựa hồ đều xuống đầu này tin tức tản.

Rất chậm chạp là, Khảo Sơn tông từ trên xuống dưới đều vì vị này ngay cả danh tự cũng không biết trưởng lão mặc niệm. Tựu so một vị vĩ đại nhà vật lý học bỗng nhiên qua đời càng thêm chậm chạp cùng buồn cười, vì hẳn cầu nguyện đại bộ phận ngay cả hẳn làm qua cái gì cũng không biết.

Nhưng bọn hắn vẫn là vì đó cầu nguyện, thật giống như rất quen đồng dạng, khả năng cảm thấy người chung quanh đều đang cầu khẩn, hẳn không cầu nguyện tựu sẽ trở thành khác loại đồng dạng, bị mọi người cô lập, bị mọi người xem thường.

Người trong nhà qua đời cũng không có gặp bọn họ thương cảm như vậy qua.

Hoa Liễu, Khảo Sơn tông đương nhiệm chấp pháp trưởng lão, từ đêm qua về sau liền rút cuộc không có chớp mắt. Đương nhiên, hẳn cũng không phải là một cái mất ngủ. Tóc mai điểm bạc trên mặt trải qua một đêm suốt đêm tẩy lễ phảng phất lại già nửa mấy phần.

Tông chủ hạn định trong vòng ba ngày tra ra nguyên nhân, nhưng hẳn tối hôm qua đến Thương Ngô thành đi một vòng, không có đầu mối.

Bắt 13 tên hôm qua chạng vạng tối danh xưng gặp qua Dương Hoa, nhưng không một người nói lời có thể tin, đáng tin.

Khi thâm vấn đến Vân Lam sơn chân núi một thương hộ lúc, giậm chân một cái, tựu dọa đến hẳn toàn thân run lên, có gan tiểu xong cảm giác. Khi Hoa

Liều tra hỏi lúc, hần cúi đầu, không nói chuyện, run run rẩy rẩy quỳ gối bàn đá xanh bên trên.

"Sư tôn, hần chính miệng nói với ta, hần hôm qua chạng vạng tối thời điểm nhìn thấy Dương Hoa trưởng lão bọn họ lên Bát Hủ tông."

Nói chuyện chính là một vị thiếu niên lang, người này chính là hần đêm qua chộp tới, là Vân Lam sơn chân núi một kiện tiệm may lão bản.

Hoa Liều lạnh giọng hỏi: "Xác định?"

Thiếu niên lang nói: "Đúng, đồ nhi suy đoán Dương trưởng lão hôm qua buổi sáng ra ngoài về sau, khẳng định là đi trước làm sự tình khác, sau đó lại tìm Bát Hủ tông. Nếu không ngại cũng sẽ không tại địa phương khác tra không đến bất luận cái gì đồ vật."

Hoa Liều không tiếp tục đề ý tới bên cạnh đệ tử.

Ánh mắt nhìn về phía mập mạp trung niên lão bản lúc, biến sắc, dùng băng lãnh đến cực điểm thanh âm hỏi: "Lúc chạng vạng tối Dương trưởng lão là có hay không trải qua Bát Hủ tông, hần là làm sao đi lên, cái gì xuống tới?"

"Bầm đại nhân, tiểu nhân hôm qua giờ Dậu nhìn thấy qua Dương trưởng lão, hần dẫn một đám người lên núi đi. Về phần... Đến tại lúc nào rồi đi, tiểu nhân thực sự không biết a, lúc đó tiểu nhân đã đóng cửa."

Tiệm may lão bản trên mặt đất ba ba quỳ, ý đồ dùng ngôn ngữ cùng hành động bỏ qua một bên cùng Khảo Sơn tông quan hệ, đầu dập đầu trên đất, trực tiếp nở hoa, bất quá mặc dù là như thế hần cũng không dám dừng lại.

Hần hần là cảm thấy mệnh so tôn nghiêm quan trọng hơn đi.

Hoa Liều lại không đề ý đến, chỉ là hướng về phía một bên giống như tự mình lầm bầm, "Giờ Dậu bên trên Bát Hủ tông, giờ Tuất sinh mệnh ngọc là vỡ vụn, khoảng cách không cao hơn một canh giờ. Xem ra Dương trưởng lão chết tại Bát Hủ tông xác suất là lớn nhất."

"Mạt Ảnh, tối nay người đi Bát Hủ tông một chuyến, nhìn xem Bát Hủ tông có phải hay không thật chuyện gì xảy ra, tương truyền Dương gia Dương Nhạc Nhạc đã nhập Bát Hủ tông, rất có thể là Bát Hủ tông tông chủ lúc rồi đi lưu lại vật không tầm thường. Người bây giờ luyện thể thập nhất trọng, chớ phạm Dương Hoa đồng dạng sai lầm, chỉ cần bắt một người trở về thăm vấn là đủ."

Chỗ tối của nhà tù, một bóng người hiện thân, khẽ gạt đầu về sau, giống con doi đồng dạng từ cửa sổ kia biến mất ở trong màn đêm.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Bị dọa đến không dám lên núi

Rời đi Khảo Sơn tông về sau, Mạt Ảnh một kỵ tuyệt trần hướng Vân Lam sơn mà đi.

Nói lên Mạt Ảnh, vền vền là cái tên này lời nói không có người nghe nói qua, Thương Ngô thành bên trong không có danh tiếng gì. Nhưng nếu là nói đến thợ săn trong bóng tối, cái danh xưng này có thể làm cho rất nhiều người vì đó sợ hãi.

Một cái thợ săn lướt trong đêm tối, chỉ cần là người hần đề mắt tới, đều sẽ biến mất trong đêm tối, cho nên hần tại Khảo Sơn tông chấp pháp đường địa vị gần với Hoa Liều.

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

Hoa Liều luyện thể thập tam trọng, xứng đáng cái địa vị này, nhưng một cái luyện thể thập nhất trọng tu sĩ, có thể ổn thỏa đứng thứ hai, có thể thấy được chút ít.

Thật ra hần có thể có như vậy địa vị, cùng hần tại một năm trước làm chuyện kia có lớn lao liên quan. Một năm trước hôm nay, hần mới luyện thể thập trọng cảnh giới, ở trên hần luyện thể thập nhất trọng, thập nhị trọng không phải thật nhiều, nhưng cũng không ít.

Mỗi người tán phát quang mang đều lóa mắt hơn hần, hần tựa như con mèo con ngồi xò trong góc, không có ai chú ý tới hần.

Lúc đó Bát Hủ tông cũng mới vừa vận phát sinh rung chuyển, lòng người bắt đầu tan rã, Khảo Sơn tông bắt lấy thời cơ này muốn quật khởi.

Quật khởi tự nhiên không thể rời đi tiền tài cùng tài nguyên, không đủ làm sao bây giờ, cũng chỉ có thể từ Thương Ngô thành thương hội bên trong lấy. Hai tháng, chỗ dựa bên trong liên tiếp bắt lại Bát Hủ tông dưới trướng bảy tám cái thương hội, để bọn hần quy thuận tại dưới trướng.

Nhưng có một cái gia tộc nhưng thủy chung kiên thủ tín ngưỡng của mình, tộc trưởng luyện thể thập nhị trọng, khổ luyện Kim Chung luyện đến tình trạng như lô hỏa thuần thanh, tại luyện thể thập nhị trọng bên trong có thể xưng vô địch, Khảo Sơn tông luyện thể thập nhị trọng tu sĩ tất cả đều thua tại tay hần.

Mặc dù Bất Hủ tông vừa mới phát sinh rung chuyển, không rảnh bận tâm Thương Ngô thành sự tình, thế nhưng Kháo Sơn tông cũng không dám xuất động luyện thể thập tam trọng tu sĩ, sợ hãi Bất Hủ tông bỗng nhiên phát lực, chỉ có thể đem cây gai này bỏ qua một bên.

Nhưng đâm kiểu gì cũng sẽ đâm người!

Ngay tại toàn bộ Kháo Sơn tông đều thúc thủ vô sách thời điểm, Mạt Ảnh từ lâm thời tổ chức săn giết trong tiểu đội đứng dậy.

Giờ tỷ rồi đi Kháo Sơn tông, lúc rạng sáng trở về.

Về đến thời điểm, trong tay mang theo một cái đấm máu đầu lâu, chính là tên kia khổ luyện Kim Chung cường giả.

Đánh một trận xong, Mạt Ảnh trở thành người phụ trách tiểu đội săn giết, từ đây liền bắt đầu quét sạch Bất Hủ tông dưới trướng thương hội nhiệm vụ, không ra nửa năm, toàn bộ Bất Hủ tông nền tảng tầng bị hấn cho tan rã.

Để Bất Hủ tông sớm tiến nhập xuống dốc thời kì!

Lúc trước Mạt Ảnh có thể giết luyện thể thập nhị trọng, lại lông tóc không tổn hao gì, đủ thấy sự lợi hại của hấn chỗ. Hiện tại Mạt Ảnh đã luyện thể thập nhất trọng, thực lực tiến không ít, đối đầu luyện thể thập tam trọng tu sĩ tất nhiên cũng có sức liều mạng.

Chuyến này Bất Hủ tông hấn căn bản không có bất luận cái gì nhiều ý nghĩ, hấn thấy, chính là vừa đi một lần sự tình.

Khi đứng tại Vân Lam sơn chân núi lúc, Mạt Ảnh nhìn qua đỉnh núi nhẹ trào cười một tiếng, sau đó nhảy lên kiếm bi, chuẩn bị từ trong rừng chui vào Bất Hủ tông.

Nhưng mà, vừa vừa cất bước, một cổ để cả người hấn rùng mình khí tức chỉ trong một thoáng tựu đến trước mắt.

"Người nào!"

Mạt Ảnh vội vàng lui lại, thối lui đến kiếm bi chỗ mười mét chỗ, cả người tựa như là mèo bị đâm đuôi, tóc gáy đều dựng lên. Hai con ngươi giống như mắt ung nhìn chăm chăm phía trước, cảnh giác chung quanh bất luận cái gì gió thổi cỏ rạp.

Hắn mới có loại cảm giác, phảng phất bị thứ gì cho ôm, để cả toàn bộ phía sau lưng đều phát lạnh.

]

Nuôi dưỡng nhiều năm ám sát trực giác nói cho hắn biết, trong rừng rậm khẳng định có nguy hiểm.

Gió thổi qua đầu cành, nhánh cây đứt gãy thanh âm, còn có trong rừng vang sào sạt âm thanh các loại, bọn chúng để Mạt Ảnh toàn thân căng thẳng, như lâm đại địch, một cái tay đặt tại bên hông đại lưng bộ vị, hồ khẩu nắm một cây chùy thủ.

Cứ như vậy đi qua một khắc đồng hồ, dần dà, chung quanh tĩnh mịch để hắn có chút hoài nghi là không phải là của mình trực giác rối loạn.

Kết quả là lần nữa cất bước, muốn lên núi!

Đồng dạng, chân trước vừa vượt qua kiếm bi, kia cổ để tóc gáy đều dựng lên tới khí tức khủng bố xuất hiện lần nữa.

Suru!

Suru!

Suru!

Mạt Ảnh tay hất lên, ba thanh chùy thủ từ trong lòng bàn tay bay ra, cướp vào trong rừng.

Nhưng mà, như là đá chìm đáy biển, chùy thủ vào trong rừng sau tựu lại không có một chút động tĩnh.

Rừng rậm cũng không có bởi vì hấn quấy rầy mà thức tỉnh, chim thú cũng không có bởi vì hấn động tĩnh mà kinh hoảng chạy trốn.

"Người nào, đi ra cho ta!"

Hô một tiếng về sau, chung quanh truyền lại âm lãnh mà cuồng ngạo tiếng cười, Mạt Ảnh cả người bị đột nhiên xuất hiện cảm giác nguy cơ dọa đến vội vàng chạy khỏi rừng rậm, lại lần nữa thối lui ra khỏi Vân Lam sơn, chuẩn bị tùy thời phản kích hoặc là trốn xa.

Bất quá trong lòng hắn tựa hồ càng có khuynh hướng cái sau!

Hắn lần đầu cảm giác được bản thân giống như biến thành con mồi, trong rừng tồn tại một có thể giết chết hắn thợ săn, lại hình như trong bóng tối chính có một đầu rắn độc đang theo dõi hắn, lúc nào cũng có thể sẽ dùng răng nọc của nó cho mình một kích trí mạng.

Lần này hẳn xác định trong rừng cây thật sự có đồ vật, không phải là ảo giác.

Thế nhưng trong rừng cây đến cùng có cái gì?

Vậy mà khiến cho cảm giác truyền cho mình sợ hãi tử vong, so với hẳn chủ thủ còn phải thấu xương ý lạnh.

Mặt Ảnh lại lần nữa hướng về phía trong rừng rậm hô một tiếng, "Đi ra cho ta!"

Đúng vào lúc này, chung quanh phòng ánh nến liên tiếp mà lộ ra lên.

Năm sáu cái bóng đen phản chiếu tại giấy dán cửa sổ trước, lóe lên rồi lặn tăm, chợt chung quanh phòng cửa phòng bỗng nhiên mở ra, bảy tám người đi ra, hướng phía bốn phía liếc thêm vài lần về sau, thấy được dưới ánh trăng đứng tại phòng cách vách đình Mặt Ảnh.

Lập tức hướng về phía Mặt Ảnh mắng: "Ngươi mẹ nó có bệnh sao? Đêm hôm khuya khoắt không ngủ được, hô cái gì hô!"

Àm!

Tiếng phá cửa theo nhau mà đến.

Một chút nhân khí phần xoay người phá cửa nhập phòng, có phụ nhân thì tiếp tục mắng lấy, "Bệnh tâm thần a!"

Mặt Ảnh không để ý đến bọn họ, ánh mắt chỉ là nhìn chăm chăm trước mắt son lam, trong ánh mắt mang theo một phần do dự.

Lại lần nữa tiến nhập vẫn là rời đi, đây là một vấn đề.

Có thể nghĩ đến trong rừng cây đồ vật, còn có cái kia để hẳn sợ hãi tiếng cười, hẳn không thể không làm ra lựa chọn thứ hai, đó chính là rời đi!

Quay người trốn vào trong đêm tối, rời đi Vân Lam sơn.

...

Sáng sớm hôm sau.

Ôn Bình như thường ngày, đập trên sương mù kết thúc trong núi tu hành, đổi hướng phòng bếp ăn điểm tâm lúc đối diện tự đ-ng phải từ Trọng Lực trận bên trong vừa mới tu luyện trở về Dương Nhạc Nhạc. Dương Nhạc Nhạc trong tay còn nắm vuốt Sinh Mệnh Xi Gà.

Bất quá trải qua một ngày phóng đảng, xi gà bóp lại điểm, điểm lại bóp, vẫn là chỉ còn lại có một chút xíu.

Gặp phải Ôn Bình về sau, Dương Nhạc Nhạc vội vàng nói: "Tông chủ, ngài cái kia Sinh Mệnh Xi Gà còn gì nữa không?"

"Lại muốn mua?"

"Ừm ừn, như cũ, hai cây. Ta hôm qua tại ngài đây không phải là còn thừa lại 500 kim sao? Không cần tìm."

"Một người một ngày chỉ hạn mua một cây." Ôn Bình nếu như là hôm qua Ôn Bình khẳng định không nguyện ý lại bán, bởi vì hẳn cũng rất cần Sinh Mệnh Xi Gà.

Thế nhưng là thẳng cấp sân thí luyện về sau, phía sau nhu cầu tiền bạc khẳng định là một cái động lớn, chỉ có thể bán Sinh Mệnh Xi Gà kiếm chút chênh lệch giá dùng tới tu hành.

"A!"

Dương Nhạc Nhạc có chút thất lạc kết quả Ôn Bình đưa tới một điều xi gà, sau đó hỏi tiếp: "Tông chủ, ngài kia cái thứ hai không phải bán 100 kim sao? Ta hôm qua còn lại 500 kim đều thuộc về ngài, thế nào?"

"Lại nói cái này một cây cũng không cho ngươi."

Dứt lời Ôn Bình tự làm bộ muốn bao nhiêu Dương Nhạc Nhạc trong tay xi gà, Dương Nhạc Nhạc tự nhiên tranh thủ thời gian bảo vệ, loại kia trạng thái, tựa như mèo cái che chở bản thân mèo con đồng dạng. Chợt thở dài, nói: "Tông chủ, ngài cái này xi gà có thể hay không mỗi ngày bán ta một cây a, Triệu Tình hôm qua quát xi gà cũng tăng lên tới luyện thể lực trọng, vốn là vượt qua hẳn, tốt hiển lộ rõ ràng nam nhân bản sắc nguyện vọng trực tiếp thất bại."

Ôn Bình hơi kinh ngạc mà hỏi thăm: "Triệu Tình cũng đột phá rồi?"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Cung không đủ cầu xì gà!

Hai vị 15 tuổi tựu luyện thể sáu trọng đệ tử!

Tin tức này nếu là truyền đi, chỉ sợ tam tinh thể lực nhất định sẽ giết đến tận cửa, sau đó đào chân tường đi.

Cho dù là đỉnh phong thời kỳ Bất Hủ tông, cũng chưa từng có được qua bức này thiên tài đệ tử.

Cứ việc trong lòng tâm tình tựa như là trên mặt hồ nước đồng dạng, nhộn nhạo sóng biếc, nhưng hẳn vẫn là biểu hiện ra siêu cấp tông môn nên có tông chủ bộ dáng, "Không sai, có lòng cầu tiến, bất quá ta không hi vọng ngươi đem Triệu Tinh xem như mục tiêu."

"A?"

Dương Nhạc Nhạc có chút không biết phải làm gì mà nhìn xem Ôn Bình.

Ôn Bình nói: "Tại ta Bất Hủ tông tu hành, có Trọng Lực trận, có khu ký túc xá, cả hai hợp hai làm một, ngươi hẳn là đem Vân Liễu trưởng lão xem như mục tiêu. Siêu việt hẳn, mới là ngươi hẳn là có mộng tưởng."

"Cái này... Vân trưởng lão đều luyện thể thập tam trọng."

"Nói như vậy ngươi là không có lòng tin? Nếu thật là dạng này, kia kể từ hôm nay ngươi cũng dừng tại Bất Hủ tông tu hành, nếu không tương lai chờ Bất Hủ tông đệ tử nhiều, thậm chí có Thông Huyền cảnh, ngươi nên như thế nào tự xử?"

Cái gì là cưỡng ép giải thích!

Đây chính là!

Dương Nhạc Nhạc trầm mặc, sau đó nhìn Ôn Bình mãnh gật gật đầu, nói: "Tông chủ, ta sẽ cố gắng."

"Ghi nhớ, Bất Hủ tông hiện tại mặc dù chỉ có mấy người, thế nhưng tương lai nhất định sẽ danh chấn Đông hồ, thậm chí Thiên Địa hồ. Như ánh mắt của ngươi chỉ là thả ở trước mắt, vị trí đại sư huynh này của ngươi rất nhanh sẽ đổi chủ!"

"Ừm, tông chủ, ta đã biết."

Dương Nhạc Nhạc trong lòng thoải mái cười một tiếng, cũng không phải bởi vì thấy được Ôn Bình vẽ mộng tưởng bản thiết kế, mà là đối đại sư huynh cái danh xưng này có chút hài lòng.

Tương lai nếu như Bất Hủ tông thật có thể làm lớn, hẳn là đại sư huynh, vậy sẽ là cỡ nào tự hào sự tình?

Triệu Tinh khẳng định sẽ thích hẳn.

Đi tới phòng bếp về sau, Ôn Bình lạnh còn chưa ngồi nóng đít đâu, Vân Liễu vừa đến đã đưa tay từ trong ngực ra bên ngoài bỏ tiền, một bên bỏ tiền vừa nói: "Tông chủ, cái kia xì gà có thể cho ta một cây sao?"

Ôn Bình ngay cả trả lời cơ hội đều không có, trong phòng bếp lại truyền tới một thanh âm.

"Ta cũng phải!"

Hoài Diệp cũng đi theo hô lên, vốn là bụng đồ ăn thận trọng bộ pháp đột nhiên cùng bị người truy đồng dạng, bước đi như bay chạy ra, chỉ sợ lạc hậu một bước.

Ôn Bình có chút bất đắc dĩ, một ngày tựu năm cái, chính mình cũng không đủ hút đâu, "Ài, sớm biết hôm qua tựu không nên cho các ngươi. Đi, vừa rồi Dương Nhạc Nhạc mua một cây, cái thứ hai là 100 kim, ai muốn?"

"Ta!"

]

Vân Liễu lập tức đưa một trương bách kim kim phiếu tới, sau đó hỏi: "Tông chủ, vật này hẳn là..."

"Ngươi đem cái này một con nhóm lửa, sau đó hút là được rồi, cùng hô hấp đồng dạng đơn giản." Ôn Bình cười thần bí, sau đó đốt lên một điếu xì gà, gõ bàn một cái nói, nói: "Xì gà là như thế hút."

Hít sâu một cái.

Sau đó há mồm, đối Vân Liễu phun một cái.

Một cái màu trắng vòng khói chậm rãi mở rộng hướng phía Vân Liễu phiêu tới.

Dương Nhạc Nhạc lập tức hét lên một tiếng, sau đó hô: "Đẹp trai! Đẹp trai! Đẹp trai! Tổng chủ, ta muốn học."

Ba cái đẹp trai chữ biều đạt Dương Nhạc Nhạc lúc này tâm tình kích động.

"Bồn tông chủ tuyệt kỹ, chúng quy không truyền ra ngoài."

Ôn Bình hi hi cười một tiếng, lại để ý tới Dương Nhạc Nhạc.

Lập tức mắt nhìn Vân Liễu thông tin cá nhân, phát hiện Vân Liễu vậy mà là tứ tinh tư chất, liền khuyên bảo một câu, "Vân trưởng lão, cái này Sinh Mệnh Xi Gà nếu như ngươi là muốn dùng tăng lên cảnh giới, một cây không có tác dụng gì."

"A?"

Vân Liễu ngây ra một lúc.

Ôn Bình giải thích nói: "Dương Nhạc Nhạc bọn họ cảnh giới tương đối thấp, đạt được Sinh Mệnh Xi Gà cải tạo về sau, xông phá giấy cửa sổ đồng dạng cảnh giới bích chương rất dễ dàng, thế nhưng ngươi đã luyện thể thập tam trọng, đi là xông mạch quá trình, Sinh Mệnh Xi Gà ngươi có thể muốn hút hàng trăm cây tăng thêm mới có thể rất rõ ràng. Ngươi có thể chờ tu luyện lúc một mỗi hút, có thể để ngươi tinh thần gấp trăm lần, hoặc là sau khi bị thương hút, có thể chữa trị thương thế của ngươi. Hai cái này tác dụng với ngươi so với cái trước càng trọng yếu hơn."

"Lại có thể chữa thương?"

"Chỉ cần bắt từ, trên nguyên tắc Sinh Mệnh Xi Gà là có thể chữa trị bất luận cái gì thương thế."

"Cái này —— "

Vân Liễu muốn nói lại thôi, bởi vì hần nghĩ không ra hình dung chính chính mình tâm tình, chỉ có thể lật tới che lúc nhìn chăm chăm Sinh Mệnh Xi Gà nhìn lên, con mắt đều phải dán tại xi gà lên, nhìn sau khi, lại cảm lên cẩn thận ngửi ngửi.

Ôn Bình đoán chừng, hần có lẽ tại hiếu kì cái này Sinh Mệnh Xi Gà rốt cuộc là thứ gì, vậy mà có thể có nhiều như thế công hiệu; có lẽ hần chỉ là đang nghĩ thứ này là gì làm, nghe vậy mà chậm như vậy hương.

Tóm lại, Ôn Bình biết Vân Liễu tin bản thân nói tới.

"Vân trưởng lão, đợi chút nữa cùng ta xuống núi một chuyến."

Vân Liễu gật gù.

Ôn Bình lần nữa xuất ra một cây Sinh Mệnh Xi Gà, đối Triệu Tình cùng Hoài Diệp hai người nói: "Được rồi, cái thứ ba ai muốn, 500 kim. Đầu tiên nói trước, ta cũng chỉ bán cái này một cây, các ngươi ai muốn thương lượng trước tốt."

"Ta!"

Hoài Diệp một thanh đoạt mất, sau đó vút xuống kim phiếu liền chạy, bắt quá cuồng quít bên trong bỏ trên bàn chính là một trương vạn kim kim phiếu.

...

Thương Ngô thành Tây Môn.

Một vị một mặt gốc râu cằm trung niên nam nhân lão đảo đi vào Thương Ngô thành, ăn mặc đều không giống như là Thương Ngô thành người. Đế giày rất dày, hơn nữa y phục hơi có chút dơ dáy bẩn thỉu, một bộ phong trần mệt mỏi bệnh ương bộ dáng.

Tại bên cạnh hần còn đi theo một thanh niên, ước chừng hai mươi tuổi, hần đỡ lấy trung niên nam nhân ở trong thành lão đảo đi.

Làm sao trung niên nam nhân một mực càng không ngừng tả hữu vừa đi vừa về khuynh đảo, thanh năm căn bản tựu đỡ không ngừng.

Roi vào đường cùng, hần chỉ có thể nói nói: "Đại nhân, ta lưng ngài đi!"

Trung niên nam nhân hít một hơi, chịu đựng kia phần toàn tâm đau đớn, lắc đầu, dùng nhẹ đến cơ hồ nghe không được thanh âm nói: "Không được, trong thân thể ta yếu độc lúc nào cũng có thể công tâm, nếu là ta tại sau lưng ngươi cuồng hóa, ta rất có thể cắn chết ngươi!"

Hần sợ hãi nói chuyện lớn tiếng điểm, yếu độc đều sẽ gia tốc lưu động, sau đó xông mở hần cho mình thiết trí một đạo phòng tuyến cuối cùng.

Đến lúc đó, đó chính là hết cách xoay chuyển.

Thanh niên lần nữa hô hô một tiếng, đỡ lấy trung niên nam nhân hướng Dương phủ đi đến, "Đại nhân, ngài chống đỡ a, Hoài Không tiền bối tự trong Thương Ngô thành này, hẳn áp chế Hoài Diệp yêu tinh nhiều năm, nhất định sẽ có biện pháp."

"Chỉ mong đi."

Trung niên nam nhân thăm đạm cười một tiếng, có lẽ trong lòng của hắn căn bản cũng không báo bất cứ hi vọng nào, có lẽ đã tuyệt vọng.

Khi đến Dương gia cửa lúc, thanh niên tranh thủ thời gian móc ra ngực kim son lệnh bài, giữ cửa người hầu xem xét là lão gia đưa tặng cho khách quý kim bài, lập tức dẫn hai người hướng trong phủ đệ đi đến, trực tiếp nhảy qua thông báo một bước này.

Bởi vì cầm trong tay kim bài người, căn cứ Dương Tông Hiền giảng, tự là bằng hữu của hắn, nếu như loại người này tới tìm hắn, không cần thông báo trực tiếp mang đến gặp hắn.

"Đại nhân, lập tức tự muốn gặp được Hoài Không tiền bối, ngài tuyệt đối chờ ngủ, tuyệt đối không nên ngủ mất!"

Xuyên qua tại hành lang bên trong, thanh niên không dừng lại la lên khi bên cạnh trung niên nam nhân, bởi vì hắn sợ hãi bên cạnh vị đại nhân này ngủ mất, một khi thiếp đi, tình lại ỉ ỉ cũng quá thấp.

Nhưng mà, trung niên nam nhân tựa hồ không ôm cái gì hi vọng, dùng cực thấp, cực kỳ hư nhược thanh âm nói: "Vô dụng, Minh Xà chỉ yêu độc quá mạnh, một giọt tự có thể để một vị Thông Huyền cảnh bỏ mình, ta mặc dù so bình thường Thông Huyền cảnh mạnh hơn một chút, thế nhưng cũng chạy không thoát yêu độc công tâm hạ tràng."

"Đại nhân, ngài sẽ không chết, Hoài Không tiền bối ngay cả Ba Xà yêu tinh đều sẽ áp chế, một cái Minh Xà yêu độc khẳng định không đáng kể."

"Ha ha."

"Đại nhân, ngài chờ ha ha a, ta không phải nữ nhân."

"A Long, nếu ta yêu độc công tâm, để Hoài Không giết ta. Ta thực lực bây giờ cũng chỉ có luyện thể thập tam trọng, hiểu sát!"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Thông Huyền vào thành đến, Khảo Sơn tông động

Nói ra lời này về sau, hắn cau mày nhắm mắt lại, tựa hồ đang đợi tử vong phủ xuống.

Gió nhẹ nhàng thổi qua bên tai lúc, hắn lộ ra một cái thăm đạm tiếu dung, tựa hồ có hơi không cam lòng, tựa hồ có hơi dờ khóc dờ cười.

Hai người một phen nghe được người hầu nghĩ hải hùng khiếp vía, Thông Huyền cảnh, lại là luyện thể thập tam trọng các loại, đây đều là đứng tại Thương Ngô thành đình phong người mới có thể tiếp xúc đến đồ vật, nhưng mà loại này cường giả lại bị thương thành dạng này.

Kia Minh Xà là gì a, vậy mà có thể thương tổn được Thông Huyền cảnh cường giả!

Đem trung niên nam nhân an bài tại một gian sương phòng về sau, người hầu tự tác chủ trương để người đi gọi bác sĩ, bản thân thì nhanh đi thư phòng thông tri lão gia.

Lúc này Dương Tông Hiền cùng Hoài Không chính trong thư phòng trò chuyện Bách Phượng lâu sự tình, nghĩ đến làm sao để Bách Phượng lâu sinh ý lại nóng nảy một chút, hạ nhân đột nhiên đẩy cửa tiến đến để Dương Tông Hiền sắc mặt nhảy mắt lạnh lẽo.

Không gõ cửa liền tiến đến, đây chính là tội kỵ.

Hướng chi tự tiện xông vào người chỉ là một cái người hầu, giết chi không quá đáng.

Bất quá nghe tới có cầm kim bài người đến, hơn nữa làm bị thương ý thức đã mơ hồ lúc, Dương Tông Hiền cũng không đoái hoài tới truy cứu cái gì cấp bậc lễ nghĩa, tôn ti, đứng lên tự đuổi tại hạ nhân sau lưng chạy tới sương phòng.

Hoài Không cùng Dương Tông Hiền vừa vào cửa, trăm miệng một lời hô: "Vu Mạch huynh!"

Nằm ở trên giường thoi thóp Vu Mạch không có cách ứng tiếng, một bên đứng thay lau mồ hôi A Long vừa nghiêng đầu, giống gặp được đẩy ra mây mù

tinh thần, hướng về phía hướng Hoài Không bỏ nhào trôi qua, mừng rỡ nhìn xem Hoài Không.

"Hoài Không tiền bối, có thể tìm được ngài! Đại nhân nhà ta hẳn trúng Minh Xà mai phục, yêu độc đã nhanh muốn công tâm, qua không được bao lâu liền sẽ phát tác yêu tính, ngài nhanh mau cứu đại nhân nhà ta đi."

"Minh Xà chi độc!"

Hoài Không vội vàng hỏi: "Có phải là Đông hồ kia một đầu?"

A Long gấp vội vàng gập đầu, nói: "Đúng vậy, đại nhân cùng ta đang tu hành, ai biết tới một đám tiểu yêu quái rồi, chúng ta cũng không tính đi tổn thương bọn chúng, thế nhưng là bọn chúng lại hướng chúng ta tới, Minh Xà chính là thừa dịp chúng ta cùng bảy yêu đánh nhau lúc đánh lên đã thương đại nhân."

"Ta đi xem một chút."

Hoài Không đi đến trước giường, ngắm nghía đã thoi thóp Vu Mạch, dùng tay thăm dò da của hắn. Dưới làn da tựa như cát giấu thật nhiều côn trùng đồng dạng, chậm rãi di chuyển. Lập tức Hoài Không xé mở y phục của hắn.

Lộ ra bên trong y phục lúc, dài một thước vết thương để Hoài Không trong lòng bỗng nhiên căng lên, xóc lên cùng huyết nhục dính vào cùng nhau vài rách khối lúc, thấy được đã biến thành màu đen vết thương, trong lỗ mũi giống như có đồ vật gì bỗng nhiên bị xúc động, trở nên ê ẩm.

Hoài Không sờ soạng một chút, bị Minh Xà tổn thương qua địa phương tựa như là bị nướng khét đồng dạng, vết thương vào thịt ba phần, cũng có thể nhìn thấy màu trắng xương sườn.

Cũng chỉ có Thông Huyền cảnh mới có thể gánh đến bây giờ, Thông Huyền thập tam cảnh chỉ sợ tại chỗ tự chết tại Minh Xà miệng hạ.

Vu Mạch thâm đậm cười một tiếng, bờ môi theo tiếng nói chuyện biến đến mức dị thường tái nhợt, "Hoài huynh, để ngươi chê cười. Nếu không phải kia Minh Xà đánh lên ta, ta là quả quyết sẽ không thụ như thế vô cùng nhục nhã."

]

Minh Xà tại trong ba năm, hết thấy thua với hắn bốn lần, mỗi một lần nó cũng là thân chịu trọng thương đào tẩu.

Để một cái thủ hạ bại tướng cho kém chút chơi chết, Vu Mạch cảm thấy mình thực sự là quá mức uất ức.

"Còn được cười đến!"

Hoài Không mặt trầm như nước, lâm vào trầm tư bên trong, mà hậu chiêu lên, hướng phía đầu vai của hắn vài chỗ nhấn tới.

Dùng tới phong mạch tay!

"Vô dụng, phong mạch tay có thể phong ở kinh mạch của ta tới đa 5 canh giờ, sáu năm canh giờ, vẫn như cũ hết cách xoay chuyển. Ta cầu ngươi một chuyện, chớ ta yêu độc công tâm thời điểm nhất định phải giết ta!"

"Ta sẽ không dùng đao."

"Hoài huynh, ngươi nghe ta nói, yêu độc công tâm về sau, ta cũng không phải là Vu Mạch, giết ta tự cứu vớt tất cả mọi người, bằng không lấy thực lực của ta, hôm nay Dương gia này tất nhiên máu chảy thành sông, sinh linh đồ thần."

Giết người dễ dàng, thế nhưng khuyên người khác giết bản thân khó.

Hoài Không có thể rõ ràng chính mình vị huynh đệ kia hiện tại tuyệt vọng, thế nhưng hắn càng tuyệt vọng, Ôn Bình liền muốn cho hắn hi vọng.

"Ta sẽ nghĩ biện pháp chữa khỏi ngươi, nằm xuống, đừng nói chuyện."

Nói là nói như vậy, thế nhưng là chính Hoài Không cũng biết rất khó giải quyết, Minh Xà độc tính mạnh cơ hồ là thiên hạ đều biết, một giọt đổ vào trong giếng, cũng đủ để cho thành trăm luyện thế thập tam trọng tu sĩ bỏ mình.

Nếu không phải đại yêu hoàn hảo, hắn có thể có biện pháp áp chế yêu độc, thế nhưng là đại yêu, vậy liền quá khó giải quyết.

Bởi vì hắn cũng không phải là đại yêu, muốn áp chế đại yêu yêu độc bên trong yêu tính thực sự quá mức gian nan.

.....

Khảo Sơn tông.

Hoa Liễu thẳng lên chủ điện, xuyên qua hành lang, đi tới một cái u ám không sáng trong phòng, quỳ gối một cái kim tọa phía dưới, bái tự nhiên là đứng tại kim tọa tiền hắc kim trường sam nam tử. Nhìn thấy Hoa Liễu quỳ xuống về sau, hắn vuốt râu lạnh giọng hỏi: "Cái chết của Dương Hoa, tra ra cái gì tới?"

"Tông chủ, thuộc hạ tra được Dương Hoa trưởng lão một lần cuối cùng xuất hiện là tại Bát Hủ tông, giờ Dậu bên trên núi, hẳn là đi đàm Bát Hủ tông son phong mua công việc, không ra một canh giờ, Dương trưởng lão sinh mệnh ngọc bài tự nát!"

"Hừ, tự tra được những này vô dụng đồ vật!"

Hoa Liễu lập tức toàn thân run lên, vận khí ẩm người, cái này mới xua tán đi vừa mới thăng lên hàn ý.

Tông chủ giận dữ, kiến thức sâu rộng thật là đáng sợ.

Hoa Liễu tranh thủ thời gian giải thích: "Thuộc hạ không phải tra không được, mà là không có cách tra. Giang Nguyệt Dạ muốn bảo đảm Bát Hủ tông, phủ thành chủ cũng phải bảo đảm Bát Hủ tông, thuộc hạ bất lực. Đêm qua Mạt Ảnh vùng trộm tiền đến, ai biết cũng là thất bại tan tác mà quay trở về."

Râu dài nam tử mặt lộ vẻ nghi ngờ, bởi vì có thể khiến cho Mạt Ảnh thất bại tan tác mà quay trở về địa phương cũng không nhiều, cũng chỉ có phủ thành chủ.

Xuống dốc về sau Bát Hủ tông, làm sao lại có loại năng lực này?

"Ủm? Người của phủ thành chủ thủ ở chỗ nào?"

Hoa Liễu vội vàng trả lời: "Không phải phủ thành chủ, phủ thành chủ không người có thể khắc chế Mạt Ảnh, Mạt Ảnh nói Bát Hủ tông là xuất hiện đặc biệt thủ hộ giả, mệnh phi thường, hơn nữa tự thủ hộ tại Vân Lam sơn dưới núi, thực lực thâm bất khả trắc. Hẳn vừa mới vừa đi vào tự bị tập trung vào."

Một cái thợ săn trong bóng tối, bại lộ tại người khác dưới mí mắt, cùng các loại cảnh giới người cũng sẽ không sợ hãi.

Nghe xong lời này, râu dài nam nhân bỗng nhiên thả chậm nói chuyện tốc độ.

"Bất quá là một luyện thể thập trọng thủ hộ giả mà thôi."

"Tông chủ đã sớm biết?"

"Nếu như Thông Huyền cảnh, hẳn Ôn Bình đã sớm đánh lên Khảo Sơn tông, như thế nào lại co đầu rút cổ trong Bát Hủ tông?"

"Tông chủ cao kiến!"

"Ta hôm nay tìm người tới là có chuyện khác, chuyện này trước thả một chút, phải những người khác đi thăm dò, người đi trước xin cung phụng Nhung lão tiên sinh đi một chuyến Dương Tông Hiền phủ thượng, kia có chuyện trọng yếu hơn."

"Tông chủ, chẳng lẽ ngài nghĩ lôi kéo Dương Tông Hiền? Thế nhưng là tên kia sau lưng có Hoài Không, không nguyện ý quăng tại chúng ta dưới trướng, chúng ta căn bản không có cách dùng sức mạnh chế tính thủ đoạn. Nhung lão tiên sinh chỉ sợ cũng không khuyên nổi."

"Không liên quan Dương Tông Hiền sự tình, tại Dương gia thám tử vừa mới truyền tin đến, hôm nay Dương gia phủ đệ tới một vị Thông Huyền cảnh cường giả, bản thân bị trọng thương, Thương Ngô thành bên trong danh y đều được mời tới, thế nhưng đều thúc thủ vô sách. Người đề Nhung lão tiên sinh đi xem một chút, nếu có thể đem kia Thông Huyền cảnh chữa khỏi, ta Khảo Sơn tông tự có thể nhiều một vị chỗ dựa, cũng có thể đem Dương gia cùng chúng ta buộc chung một chỗ."

"Tông chủ là muốn lợi dụng Vinh lão tiên sinh y thuật... Tông chủ thực sự cao minh, cứ như vậy, tự không sợ Bách Tông Liên Minh Giang Nguyệt Dạ tiếp tục giữ gìn Bát Hủ tông, thuộc hạ cái này liền đi làm chuyện này."

Hoa Liễu lập tức rút đi, so với Dương Hoa chết, để vị này Thông Huyền cảnh cường giả thiếu bọn họ Khảo Sơn tông một cái nhân tình càng trọng yếu hơn!

Cái kia sợ sẽ là không thành công, cũng không có có tổn thất.

Loại chuyện này có sao mà không làm?

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Châm đưa tang!

Lại nói Ôn Bình, bữa sáng qua đi tự lôi kéo Vân Liễu hạ sơn, chuyện này Ôn Bình muốn đi Dương gia đi một chuyến. Dương gia làm làm lớn vài vóc to lạ thương, hẳn muốn đi định chế một bộ mới tông môn chế phục.

Danh tự hần đều nghĩ kỹ, tự gọi: Bất hủ gió mát!

Chinh thể phục sức thiết kế nhất định phải nhu hòa, dùng nhiều lụa mỏng màu trắng, vì gió thổi qua lúc, quần áo theo gió đong đưa lúc phải có xuất trần khí tức. Nói tóm lại một câu nói, muốn hiển lộ rõ ràng ra Bất Hủ tông không giống cùng siêu nhiên.

Loading ad

Ngày sau phàm là nhìn thấy hần người của Bất Hủ tông, nhất định sẽ diễn sinh ra cửu thiên chi thượng tiên nhân hạ phàm trần cảm giác.

Nhưng khi nhìn thấy Dương Tông Hiền lúc, Dương Tông Hiền tựa hồ cả người có chút lo lắng cảm giác, Ôn Bình nói ra ý nghĩ của mình, sau đó điểm danh muốn dùng tốt nhất vật liệu, "Dương tộc trưởng, may y phục tuyến tốt nhất là kim tuyến, lụa mỏng bên trên hoa văn thì dùng ngân sắc tuyến, ngân to tầm tốt nhất."

Dương Tông Hiền lên tiếng, nhưng làm sao nghe đều cảm thấy là tại qua loa, "Được, Ôn tông chủ, ta đã biết."

"Vân trưởng lão, người nói quần áo không được là dùng thuần vải vóc tốt đâu, hay là dùng yêu vật da lông tốt?"

"Cũng có thể."

"Có thể cho cái chuẩn xác điểm đáp án a?"

"Tông chủ, ta đối những thứ này căn bản không có nghiên cứu." Vân Liễu cười khò nhún vai, một bộ ta không hiểu không nên hỏi ta bộ dáng.

Dương Tông Hiền có chút sốt ruột đem thoại đề tiếp tới, nói: "Tự sử dụng vải vóc đi, thanh sơn lưu thủy sam dùng cũng là vải vóc, hơn nữa vải vóc nhẹ nhàng, phụ họa gió mát cái tên này, Ôn tông chủ, ta tìm người làm nhiều mấy cái bản mẫu, mấy ngày sau đưa lên Bất Hủ tông."

"Được, vậy liền phiền phức Dương tộc trưởng." Ôn Bình cảm thấy hơi nghi hoặc một chút, cái này mới nói mấy câu, Dương Tông Hiền làm sao lại có gan muốn đưa hần đi cảm giác? Chẳng lẽ hần cái này Bất Hủ tông tông chủ như thế không nhận chào đón?

Bất quá nhìn thấy Dương Tông Hiền thỉnh thoảng nhìn ra ngoài lúc, hần đoán chừng là có chuyện gì gấp, nếu không cũng sẽ không như vậy.

Lúc này Ôn Bình nhớ tới hỏi hệ thống một câu nói, "Hệ thống, người nói nếu như ta ở trên Bất Hủ tông kiến tạo một cái tiệm thợ may, ta đem nó thăng cấp, sẽ sẽ không làm thủy hỏa bất xâm y phục?"

Hệ thống hồi đáp: "Không nhất định, xem ngẫu nhiên đến năng lực đặc thù."

Bất quá Ôn Bình vẫn là quyết định về sau nhất định thử một chút.

Đang lúc Ôn Bình chuẩn bị cáo từ lúc, bỗng nhiên thấy một người từ đại đường trước đi tới, đi lại sinh phong. Dương Tông Hiền sau khi thấy, trên mặt lộ ra vẻ mặt kinh hi, sau đó ôn lại bình làm cục liền muốn rời khỏi.

"Ôn tông chủ, hôm nay sẽ không tiễn ngài, ta còn có việc, đi trước một bước."

"Dương tộc trưởng xin cứ tự nhiên."

]

Hóa ra là đang chờ người!

Ôn Bình lờm người kia bóng lưng, đen trường bào màu vàng óng nói cho hần một cái tin tức: Khảo Sơn tông trưởng lão cấp!

Theo sát, người kia sau lưng lại xuất hiện một người, cũng mặc đen trường bào màu vàng óng, đi như gió, như đuốc ánh mắt nhìn chăm chăm vào phía trước, đi theo tên kia trưởng bào sau lưng lão giả, vào Dương phủ nội viện.

Vân Liễu mở miệng nói ra: "Một luyện thể thập trọng, một luyện thể thập tam trọng."

"Đi, cùng đi lên xem một chút."

Ôn Bình đương nhiên sẽ không cho là Dương gia sẽ đầu nhập đến Khảo Sơn tông dưới trướng, Dương Tông Hiền thế nhưng là yêu trù Hoài Không bạn tri kỉ, Hoài Không mặc dù thực lực không mạnh, thế nhưng tại toàn bộ Đông hồ danh vọng rất cao, Thông Huyền cảnh bên trên bằng hữu tuyệt đối không ít.

Lấy thực lực của Khảo Sơn tông, Dương gia tuyệt đối sẽ không quy thuận trôi qua, cho dù là trước kia Bất Hủ tông, cũng không thể để Dương gia quy thuận.

Khi Ôn Bình hai người theo sau về sau, Ôn Bình đi tới quen thuộc hậu viện, lần trước hần đến giúp Hoài Diệp lúc đã từng tới cái này. Lần này, vẫn như cũ là giống nhau cảm giác, rất nhiều hạ nhân tụ tập tại cửa đá chỗ, len lén thăm dò nhìn phía xa sương phòng.

Ôn Bình lặng yên không một tiếng động đi theo, đang muốn bước vào tiến nhập nội viện lúc, một hạ nhân bỗng nhiên ngăn cản Ôn Bình.

"Ôn tông chủ, hôm nay lão gia đã phân phó, chỉ có y sư mới có thể tiến nhập nội viện." Nói lời này lúc, đầu của hắn thỉnh thoảng liền hướng bên trong dò xét một chút, hắn sợ hãi Ôn Bình trách cứ hắn, chỉ có thể dùng thăm dò hấp dẫn nhà mình lão gia chú ý.

Bất quá không đợi lão gia nhìn sang hắn lúc, Ôn Bình đem hắn nâng lên tay cho đè xuống.

Ôn Bình thấp giọng nói: "Ta chỉ là đi qua nhìn một chút, không phát ra âm thanh."

Ôn Bình cũng không giận giận, dù sao đối phương là dựa theo dạng chủ tử phân phó làm việc. Dứt lời cất bước tự đi vào, hắn thật muốn đi vào, một cái hạ nhân căn bản không dám ngăn đón, cho dù chính là có Dương Tông Hiền mệnh lệnh cũng giống như nhau.

Đi vào nội viện về sau, Ôn Bình nhìn thấy hai tên người của Khảo Sơn tông đã tại Dương Tông Hiền đón lấy hạ tiến nhập sương phòng.

Sương phòng ngoại trạm lấy mấy người, sắc mặt có chút nặng nề, toàn bộ hậu viện bầu không khí liền giống bị mây đen phủ lên bầu trời, âm trầm. Hai bên hoa cỏ bị ép tới rất thấp, một loại khí tức vô hình tựa hồ chính nén lấy bọn hắn đồng dạng.

Ôn Bình không nói gì, chậm rãi bước tới gần cửa sổ, xuyên thấu qua cửa sổ đi đến nhìn lại, theo đó trong phòng truyền lại thanh âm.

"Nhưng tiên sinh người tốt cuộc đã đến! Bằng hữu này của ta chỉ có một cái canh giờ, còn xin mau một chút."

Đây là Hoài Không thanh âm.

Theo sát là một cái cuồng hống giống như kệp lấy hạt cát đồng dạng thanh âm xuất hiện, "Vạn tông chủ cố ý gọi lão phu nhanh nhanh vị tiên bối này nhìn xem, Dương tộc trưởng xin yên tâm đi, cho lão hủ xem một chút, vấn đề tự nhiên có thể giải quyết dễ dàng."

"Phiền phức nhưng già rồi." Dương Tông Hiền không có nói tiếp lời khách sáo, nhưng qua một bên.

Đứng tại ngoài cửa sổ Ôn Bình mặt lộ vẻ nghi ngờ.

Nhưng tiên sinh?

Chẳng lẽ là vị kia Nhưng lão?

Ôn Bình trong lòng lập tức trong đầu nhớ lại người này tới.

Từng Thương Ngô thành thần y, danh xưng diệu thủ hồi xuân, trong Thương Ngô thành có chút danh vọng, mặc kệ nghị nan tạp chứng gì đến hắn kia, cũng có thể thuốc đến bệnh trừ. Thế nhưng là ba năm trước bỗng nhiên đóng quán, về sau tương truyền là về nhà bảo dưỡng tuổi thọ.

Cái này nhoáng một cái ba năm qua đi, Ôn Bình không nghĩ tới hóa ra hắn cũng không hề rời đi Thương Ngô thành, mà là len lén gia nhập Khảo Sơn tông, vì Khảo Sơn tông người phục vụ. Còn mặc vào hắc kim trường bào, trở thành Khảo Sơn tông hạch tâm tăng.

Lúc này, Ôn Bình nhìn thấy trong phòng Nhưng lão từ đó xuống trong hộp gỗ lấy ra một cái bao bố.

Bao vải có to bằng nắm đấm, triển khai về sau, bày biện ra các loại phẩm chất không đồng nhất châm nhỏ, lít nha lít nhít.

Nhưng lão từ đó nắm lên một thanh, dùng cát to lớn ma sát thanh âm nói: "Nếu như Minh Xà yêu độc, lão hủ cái này Phong Lung Châm hẳn là có thể kèm chế hắn. Xin giúp lão hủ đem vị tiên bối này y phục toàn đều cởi đi."

"A Long!"

Hoài Không lập tức hướng về phía đứng một bên A Long hô một tiếng.

A Long không dám do dự, mau tới trước bỏ đi Vu Mạch áo cùng quần, lại vội vàng thu hồi đi đứng vững.

Vừa đến một lần, mới dùng mười cái hô hơi thở.

Thời gian đối với ở hiện tại mà nói, đó chính là một tắc thời gian một tắc vàng, một canh giờ thoáng qua liền mất, nào dám lãng phí một chút xiu?

Nhưng lão đưa tay nắm vuốt một cây ngân châm đâm vào ngực.

Lại khẽ vươn tay, mười cái châm cắm vào phần bụng.

Nhưng chính là vào lúc này, ngoài cửa sổ truyền lại một thanh âm, "Phong Lung Châm, ta xem là châm đưa tang!"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Rút ra nhìn xem!

Tĩnh như mặt nước phẳng lặng sương phòng, an tĩnh rơi cây kim có lẽ cũng có thể nghe được, bên ngoài tiếng nói mặc dù rất nhỏ, nhưng lại giống như tự ở bên tai nói đồng dạng. Nếu như cái khác ngôn luận, không người sẽ cố kỵ.

Thế nhưng là mới mở miệng chính là vũ nhục Phong Lung Châm thuật, người của Kháo Sơn tông làm sao nhịn được, nhất là đi Nhung lão cùng đi theo mà đến Hoa Liễu.

Bị nhục Phong Lung Châm Nhung lão lạnh giọng nói: "Ai tại ăn nói linh tinh, Hoa Liễu, đi đem hắc đầu lưỡi cắt!"

Loading ad

"Muốn chết!"

Hoa Liễu lập tức giận quát một tiếng, vừa nghiêng đầu hướng phía thanh âm nơi phát ra chỗ nhìn lại, xuyên thấu qua cửa sổ khe hở đưa ánh mắt khóa chặt tại ngoài cửa sổ bóng người lên, đưa tay ở giữa chính là một đạo kinh khí đánh qua.

Dương Tông Hiền muốn ngăn cản, nhưng mà đã muộn.

Răng rắc!

Ngay tại Ôn Bình vừa mới chỗ đứng chỗ, bỗng nhiên xuất hiện một cái nắm đấm lớn lỗ, kia phần khí kinh đánh xuyên qua cửa sổ sau đương nhiên diệt có đình chỉ, mà là rơi xuống ngoài phòng trên cành cây, đầu người lớn như vậy trắng một cái cây tại chỗ bị đánh xuyên.

Một chi chi uy, khủng bố như vậy!

Lần này nếu như đánh lên trên thân người, tuyệt đối là xuyên qua tổn thương, cho dù là lại thần diệu thủ thần y chỉ sợ cũng bắt lực.

Đánh ra một chi này về sau, Hoa Liễu trực tiếp cất bước muốn đuổi theo ra đi, tay đã bóp quyền, chuẩn bị chơi chết cái này ăn nói linh tinh người, nhưng lúc này Dương Tông Hiền bỗng nhiên gọi hắn lại, đồng thời ngăn tại trước người hắn.

"Hoa trưởng lão, nơi này cần an tĩnh tuyệt đối." Ngăn cản Hoa Liễu về sau, Dương Tông Hiền hơi có chút bất đắc dĩ đối ngoài cửa sổ Ôn Bình nói khẽ, "Ôn tông chủ, đã đến đầu tới, lời nói cũng nói ra, liền trực tiếp tiến đến xem đi."

Cừu nhân gấp mặt hết sức đỏ mắt, điểm này hắn nên cũng biết.

Hơn nữa Ôn Bình vẫn là người trẻ tuổi, nhịn không được mở miệng cũng là tình có thể hiểu.

Thấy quá nhiều đến có người trong nhà, đứng tại ngoài cửa sổ Ôn Bình một mặt không biết phải làm gì, hắn đột nhiên cảm thấy bản thân thật oan uổng a.

Rõ ràng câu nói kia là hệ thống nói, hắn tự chỉ là bởi vì tán đồng mà thuật lại một lần mà thôi.

"Phong Lung Châm, ta xem là châm đưa tang, câu nói này ta thích." Câu nói này mới là hắn muốn nói.

"Đi vào đi."

Bất đắc dĩ, Ôn Bình chỉ có thể cất bước đi vào trong phòng.

Dương Tông Hiền còn cho đưa một cái ghế ghế gỗ từ trôi qua, còn làm một cái im lặng thủ thế, ra hiệu Ôn Bình ngồi xuống xem.

]

Mặc dù hắn cũng cho rằng Ôn Bình vừa rồi phát ra âm thanh có chút không ổn, thế nhưng lúc này ai sẽ lãng phí thời gian đi trách cứ hắn?

Chỉ có Hoa Liễu, thấy Ôn Bình ngồi vào sau phòng, trên mặt trước là hơi kinh ngạc, sau đó bị một phần lãnh ý cho thay thế.

Thời gian một năm không thấy, Ôn Bình nhìn qua trưởng thành một chút, cũng biến thành cường tráng thật nhiều, nhưng mà thân phận lại phát sinh long trời lở đất buồn cười cái biến. Từ nhị tinh tông môn thiếu tông chủ, biến thành một cái du tán tông môn tiểu đầu đầu.

Hiện tại đột nhiên xuất hiện ở đây, hắn là đến phá hư kế hoạch của bọn họ.

Tuyệt đối không thể lưu hấn ở đây.

Chính muốn mở miệng đề Dương Tông Hiền xua đuổi Ôn Bình lúc, Ôn Bình lại mở miệng nói chuyện, "Dương tộc trưởng, các người là đang cứu người?"

"Ừm, "

Dương Tông Hiền lên tiếng, thật cũng không tức giận, bởi vì Ôn Bình vừa mới câu nói này đem thanh âm ép tới rất thấp.

Ôn Bình ra vẻ bình tĩnh đại ngộ hình, hướng về phía Nhung lão nói: "Ta còn tưởng rằng vị này Nhung lão tiên sinh tại giết người đầu, đã như thế, ta thiện ý tăng lên vị kia thi châm y sư một câu, người có muốn hay không rút ra một cây châm nhìn một chút? Không là gì độc cũng có thể dùng châm dẫn đạo ra ngoài thân thể."

Một bên Hoa Liễu nghe được câu này, lập tức lạnh giọng nói: "Ôn Bình, người thật cho là ta không dám giết người?"

"Ta chỉ là muốn giúp đỡ người trên giường này, nếu như tại như thế dùng châm đâm đi xuống, chỉ có một con đường chết! Một người cảnh giới, thật ra hạn chế rất nhiều thứ, tỉ như kiến thức, lại tỉ như năng lực. Nhung lão là thần y, không sai, thế nhưng giới hạn tại tâm thường người bên trong, Thông Huyền cảnh tôn thương, hấn xem không tốt."

Một câu ra, một bên Hoài Không hơi kinh ngạc, bởi vì Ôn Bình vậy mà nhìn ra Vu Mạch cảnh giới, thâm nghĩ trong lòng: Tiểu tử này quả nhiên không phải loại kia không biết đại cục người, lời ban nãy nói ra nhất định sự tình ra có nguyên nhân.

"Người! Muốn chết!"

Hoa Liễu giận dữ mắng mỏ một tiếng về sau, Hoài Không lập tức ngăn lại, sau đó nói: "Ôn tông chủ, người có gì kiến giải?"

"Nếu như ta không có đoán sai..." Ôn Bình chắc chắn chậm rãi nói ra bên trên câu, sau đó ánh mắt từ Vu Mạch thông tin cá nhân trên lan can dò, lại nói ra hạ câu, "Vị tiền bối này bên trong là Minh Xà yêu độc đi."

Hoa Liễu nghe xong lời này, ám đạo không tốt.

Ôn Bình quả nhiên là cố ý đến làm rối, thậm chí ngay cả Vu Mạch trúng cái gì độc đều đánh nghe cho kỹ.

"Ôn Bình, hiện ở đây cần yên tĩnh, nếu là người ảnh hưởng tới Nhung lão thi châm, người Bất Hủ tông hủy diệt cũng khó có thể đền bù một vị Thông Huyền cảnh vẫn lạc."

Ôn Bình trợn nhìn Hoa Liễu một chút, không cho hấn nói, hấn càng muốn nói.

Theo đó Ôn Bình ý vị thâm trường nhìn vẫn tại thi châm Nhung lão, nói: "Ta có phải hay không nói hươu nói vượn, Nhung lão tiên sinh rất rõ ràng, hấn làm nghề y mấy chục năm, nên biết châm đã chột đứt a?"

Hấn không ngốc, sự tình suy đoán đến một bước này, hấn thật là mạnh không biết Khảo Sơn tông mục đích của chuyện này.

Chẳng lẽ bọn họ thật hảo tâm như vậy tới cứu người?

Không, bọn họ chỉ là nghĩ độ sức một vị Thông Huyền cảnh cường giả ân tình.

Sau khi thành công, Khảo Sơn tông có Thông Huyền cảnh cường giả bảo bọc, xưng bá chung quanh mấy thành là không có bất cứ vấn đề gì.

Như không thành công, Thông Huyền cảnh chết, chuyện không liên quan bọn họ, bọn họ cũng không có bất kỳ tổn thất nào.

Nhung lão lạnh giọng khiển trách: "Nho nhỏ thẳng nhai ranh, nói hươu nói vượn! Dương tộc trưởng, xin đem người không liên quan mời đi ra ngoài, nếu là ta phân tâm đề thi châm vị trí sai, vị tiền bối này mạng nhỏ chỉ sợ khó đảm bảo."

"Cái này..."

Dương Tông Hiền do dự đến cùng nên nghe ai, bởi vì Ôn Bình nói tới có lý, Nhung lão nói tới cũng câu câu đều có lý.

Lúc này, yêu trù Hoài Không lên tiếng lần nữa, nói: "Nhung lão tiên sinh, xin rút ra một cây châm đến xem."

Hoa Liễu cũng không biết Ôn Bình nói tới là đúng hay sai, nhưng là vẫn ngay cả vội mở miệng, không thể để cho Ôn Bình dễ dàng như vậy đạt được, "Hoài Không tiền bối, người thật tin kẻ này? Hấn từ nhỏ bắt học vô thuật, chưa từng sẽ hiểu được làm nghề y chi thuật?"

Hoài Không đáp: "Không cần nói, việc này ta tự có chừng mực! Vinh lão tiên sinh, rút đi, chỉ cần một cây là đủ."

Nhung lão nói: "Rút về sau, ta làm được dẫn đạo chi pháp liền sẽ lỗ hổng, đến lúc đó yêu độc lần nữa lên cao, như là mở cổng chi thủy đồng dạng, sợ rằng sẽ đã xảy ra là không thể ngăn cản, lại cũng vô lực hồi thiên."

Ôn Bình nói: "Vậy liền rút ra một chút xúi, là đủ."

Àm!

Hoa Liêu vỗ bàn một cái, không tại im miệng không nói, dù là chính hấn vừa còn nói chỗ này cần an tĩnh lời nói!

"Ôn Bình, thật cho là nơi này là nơi Bất Hủ tông rồi? Nhưng lão hảo tâm cứu người, ngay cả tiền tài đều không thu lấy, người lại tại cái này ăn nói linh tinh, yêu ngôn hoặc chứng, hôm nay ta tự thay cha mẹ của người hảo hảo quản quản người!"

Dứt tiếng, Hoa Liêu lập tức nắm tay đánh ra.

Luyện thể thập tam trọng dù sao cũng là luyện thể thập tam trọng, tốc độ nhanh chóng căn bản người người không có cách kịp thời kịp phản ứng.

Đám người nhìn sang Hoa Liêu lúc, Ôn Bình không tại trong sương phòng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Quá chậm

Đương nhiên, Ôn Bình biến mất trong sương phòng không phải mình đi ra, cũng không phải bên ngoài có người đang gọi hấn. Mà bị Hoa Liêu trực tiếp xuất thủ một quyền cho đánh ra, ghê vỡ ra, trên mặt đất xuất hiện hai đạo nhỏ câu chính là chứng minh tốt nhất.

"Không biết sống chết!"

Hoa Liêu một quyền về sau căn bản không có dừng tay dự định, mà là xông về ngoài cửa, giận quyền sinh phong.

Hoa Liêu, chấp pháp đường đường chủ, tại thực lực của Khảo Sơn tông gần với tông chủ. Tại luyện thể thập tam trọng đã lắng đọng hơn mười năm, nắm giữ võ học nhiều đến 10 loại, tất cả đều tu luyện đến trình độ đăng phong tạo cực.

Mới một quyền kia chỉ là tiện tay mà nói, hiện tại đuổi theo ra đi đập bộ này bộ pháp thì biến thành đăng phong tạo cực bộ pháp.

Trong chớp mắt tự đến Ôn Bình trước mặt, một cái tay lập tức bắt vừa mới đứng vững Ôn Bình một cái tay.

Trong sương phòng mọi người sắc mặt trở nên có chút khó coi, lúc này đánh nhau, thực sự quá không đúng lúc. Thế nhưng bọn hấn cũng đều biết, Khảo Sơn tông Hoa Liêu thực sự bị Ôn Bình cho làm tức giận đến điểm tới hạn.

Bởi vì Vu Mạch không còn sống lâu nữa, đang cứu chữa, cho nên bọn họ đều không có ra ngoài quản hai người, chỉ cần không đánh vào đến, cũng không sao cả.

Lại nói Ôn Bình, bị Hoa Liêu cho bắt một cái tay về sau, lập tức nhắc chân hướng phía hấn đá nghiêng trôi qua.

Àm!

Một cước đá đi mặc dù không thể rung chuyển Hoa Liêu, thế nhưng để Hoa Liêu buông lỏng ra nắm lấy cánh tay hấn bàn tay.

Theo sát, Ôn Bình ngay cả vội vàng lui về phía sau vài chục bước, đến Vân Liêu bên cạnh, đưa lên một câu nói, "Hoa trưởng lão, luyện thể thập tam trọng đánh lên ta, người rất lợi hại! Vân Liêu, giúp ta đánh cho tàn phế hấn."

"Minh bạch."

Vân Liêu lộ ra một phần nụ cười nhàn nhạt, ngọc diện như thư sinh trên mặt nhiều hơn một phần khí thế bén nhọn.

Có lẽ một người giết người người khác nhìn không ra, đó là bởi vì tướng mạo nguyên nhân, thế nhưng là giết người về sau ánh mắt tự thay đổi, mà loại kia giết rất nhiều người cái loại người này, ánh mắt tự càng không đồng dạng.

Hiện tại Vân Liêu chính là như thế, đương nhiên, ánh mắt của hấn bên trong không phải sát thủ ngoan ý cùng sắc bén, mà là một loại nhiệt tình.

"Hoa trưởng lão, tới đi."

"Hóa ra người chính là Bất Hủ tông vị kia thủ hộ giả, luyện thể thập tam trọng, khó trách Ôn Bình dám đến Dương phủ."

"Thủ hộ giả?"

Vân Liêu không để ý tới giải Hoa Liêu câu nói này là có ý gì, bất quá cũng không có hỏi, hẳn định dùng nắm đấm của mình nói cho hắn biết, ở chỗ này, Khảo Sơn tông là Long cũng phải cuộn lại, Bất Hủ tông không thể nhục!

Gió nhẹ phật bước bước ra.

Cần tẩu ở giữa đã đến Hoa Liêu trước mắt, sau đó hung hăng đá nghiêng trôi qua một cước, thân thể lại lần nữa đang không mà lên, làm cái 360° xoay tròn, lại một cước đập xuống, Hoa Liêu chỉ là dùng tay chống đỡ!

Hoa Liêu thấy thế cười một tiếng, nhưng chợt tiểu dung im bất mà dừng.

"Cũng chỉ đến như thế..."

Hoa Liêu nửa người y nguyên bị nện xuống mồ bên trong, xuyên qua kia một tác dày bàn đá xanh, có thể xưng dọa người!

Vân Liêu lập tức vận khí, dùng khí lôi theo lấy mũi giày chiếu vào lưng ngực của hắn tựa đá tới, sau đó từ tốn nói một câu, "Đây chính là Khảo Sơn tông trường lão thực lực sao? Nếu như là dạng này, tựa thật làm ta quá là thất vọng."

Àm!

Hoa Liêu dùng hai tay chống đỡ ở trước ngực chặn Vân Liêu một cước này, nhưng lại bởi vì lực lượng khổng lồ dễ hắn run lên bần bật.

Miệng trúng một cái tử ám lại!

Mới mở miệng, khóe miệng lập tức tràn ra máu tươi tới.

Hoa Liêu dùng tay phải của mình ngón cái xoa xoa, trên mặt gió giận so với vừa rồi càng sâu một bậc, tức giận nói: "Vốn không muốn vận dụng toàn bộ thực lực, thế nhưng ngươi như thế được một tác lại muốn tiến một thước, tựa đừng trách ta!"

Viên Lôi Bôn!

]

Hoa Liêu đời này tu hành tiếp cận nhất mạch thuật võ học, đến nay đang phong tạo cực đã năm năm có thừa.

Nếu như nói hắn có cái gì áp đáy hòm đồ vật, vậy cái này chiêu võ pháp là được. Động lúc, như là viên hàu linh mẫn, lực lượng lại có thể trở nên giống cự viên đồng dạng khổng lồ, cả hai hợp hai làm một.

Đặt vững hẳn những năm này chấp pháp đường trường lão chi vị!

Àm!

Hoa Liêu phá đồ mà ra, sau đó hai tay chống đất, bỗng nhiên vọt ra ngoài, bất quá không phải đầu hướng phía trước, mà là hai cái chân!

Tốc độ nhanh chóng, người nhìn xem cũng chỉ cảm giác là một trận gió lôi theo cái này một cái bóng đen qua đi, ngay đó Dương Hoa đảo mệnh thời điểm tốc độ cũng không có nhanh như vậy.

Thế nhưng là, đã đi lúc, Vân Liêu một cái nghiêng người né tránh.

Mặc dù có chút kinh ngạc, thế nhưng Hoa Liêu một chiêu này còn có cái chuẩn bị ở sau, đó chính là lập tức không trung xoay tròn lại quét ra đi, thực hiện tại không trung cái biến thân thể của mình vận động quỷ tích. Thật giống như không trung có một khối bàn đạp đồng dạng.

Hai cái chân như là máy xay gió đồng dạng hướng phía trốn ở một bên Vân Liêu đập xuống.

"Cho ta nằm đi!"

Àm!

Nhẹ bụi nhấc lên.

Hoa Liêu ổn định thân hình về sau, đứng tại hai mét bên ngoài, trên mặt vẻ khinh thường lộ rõ trên mặt, "Tựa thực lực này cũng dám xem nhẹ ta, thật sự là ghé con mới đẻ không sợ cọp!"

Lúc này, gió thổi qua, nhẹ bụi tán đi.

cái trước rộng một mét cái hố đập vào mi mắt, đó phải là Hoa Liêu vừa mới đập xuống một cước cho làm ra. Làm nền tại chỗ bên trên bàn đá xanh như là mảnh ngói đồng dạng nát đầy đất.

Nhưng mà, Vân Liêu lại lông tóc không tổn hao gì đứng tại cái hố một bên.

"Người đây chính là người cái gọi là tốc độ?" Vân Liêu không khỏi cười một tiếng, hoa này lẽu tốc độ so sánh lên laser đến, thực sự quá kém, loại tốc độ này, cho dù là trong Trọng Lực trận hấn cũng có thể tránh thoát đi.

"Làm sao có thể?"

"Tốc độ của người quá chậm."

Àm!

Hoa Liêu chính nghĩ mở miệng nói chuyện, bỗng nhiên cảm giác được mắt tối sầm lại, Vân Liêu vậy mà đứng ở trước mắt của hấn.

Mặt dán mặt nhìn thẳng hấn.

"Người..."

Hoa Liêu lời vừa nói ra được phân nửa, phần bụng tự chịu bốn năm quyền, cũng có thể là bảy tám quyền, tóm lại hấn căn bản đếm không hết.

Bởi vì quá nhanh.

Đã siêu việt luyện thể thập tam trọng tốc độ.

Loại tốc độ này, Hoa Liêu cũng chỉ có tại nhà mình tông chủ kia thấy qua, ngoài ra không còn có.

Chẳng lẽ người trước mắt cũng là vô địch cấp bậc thập tam trọng cảnh?

Khụ khụ!

Một chân quỳ trên mặt đất Hoa Liêu nặng nề mà ho khan hai tiếng, nhịn đau lại lần nữa đứng lên.

Thế nhưng hấn nghĩ đã không phải là tiếp tục đánh xuống, mà là trốn, hấn căn bản cũng không hiểu rõ Vân Liêu, tốc độ của đối phương cùng lực lượng rõ ràng mạnh hơn hấn, tiếp tục đánh xuống hấn rất có thể liền sẽ ngược lại ở đây.

Chết khẳng định là không chết được, thế nhưng một thể anh danh liền sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát, mà người trước mắt sẽ giẫm lên bả vai hấn để Bất Hủ tông một lần nữa về đến mọi người tầm mắt.

Àm!

Hoa Liêu bỗng nhiên hướng trên mặt đất ném đi thứ gì, một đạo chưởng mất bạch quang hiện lên, người đã biến mất tại trong hậu viện.

Bất quá trên mặt đất lưu lại năm chữ.

Sơn thủy vĩnh tương phù!

"Không đánh mà chạy, hèn nhất." Vân Liêu cũng không có đuổi theo ra ngoài, chỉ là nhân nhạ thì thầm một câu.

"Được rồi, đánh xong còn trang cái gì. Đi, hai ta đi vạch trần lão già mà không biết xấu hổ kia chân diện mục."

Ôn Bình xoay người sang chỗ khác, cất bước đi vào trong sương phòng.

Dương Tông Hiền bọn người lập tức nhìn lại, nhìn thấy hai người lông tóc không tổn hao gì, ánh mắt đặt ở sau lưng của hai người.

Hoài Không hỏi: "Náo xong?"

Ôn Bình bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Không có ý tứ, yêu trừ tiền bối, là hấn nhất định phải cùng ta ra tay."

"Hoa trưởng lão đâu?"

"Chạy, nôn hai ngụm máu không biết làm sao lại chạy."

Ôn Bình nhân nhạ ứng tiếng, ánh mắt hướng phía còn tại thi châm Nhưng lão nhìn lại, châm là càng cắm càng nhiều, càng giả càng giống!

Ôn Bình mặc dù trả lời bình bình đạm đạm, thế nhưng là Dương Tông Hiền lại nghe được như sấm bên tai.

Hoa Liêu là ai?

Chấp pháp đường đường chủ, Khảo Sơn tông người thứ hai.

Không chỉ thua tại nơi này, hơn nữa còn chạy trời chết, cái này Văn trưởng lão rốt cục là ai a, vậy mà thực lực mạnh như thế?

Mạnh như thế trưởng lão, Bất Hủ tông còn không có xuống dốc thời điểm cũng không có hai cái a?

Xem ra Bất Hủ tông quật khởi đã trở thành tất nhiên, Kháo Sơn tông dựa thế mà lên, có lẽ vẫn như cũ không thể xưng bá Thương Ngô thành.

Lúc này, Ôn Bình đi tới Nhung lão trước mặt, lạnh nhạt nói: "Lão tiên sinh, người chỗ dựa đã chạy, người một cái luyện thể ngũ trọng người, xác định còn muốn tiếp tục giả bộ nữa sao?"

"Hắn là hắn ta là ta, lão hủ cứu người nhất định cứu được ngon nguồn."

"Còn phải giả, đã như thế, ta tựu một điểm thể diện cũng không cho người lưu lại. Người cũng không biết cái gì là Minh Xà a?"

"Vì sao muốn cùng người nói."

"Người căn bản không biết, nếu không người sẽ không cầm ngân châm đến, Minh Xà yêu độc có rất mạnh tính ăn mòn, yêu tính, có thể ăn mòn bất luận cái gì phạm vật. Vàng bạc đồng sắt, tất cả đều có thể bị hắn một giọt nọc độc cho ăn mòn. Người đây không biết a?"

"Nói hươu nói vượn!"

"Hoài Không tiền bối, người cứ nói đi?" Ôn Bình bỗng nhiên nhìn về phía Hoài Không, sau đó hướng rút lui mấy bước.

Hoài Không lập tức cầm lấy một cây ngân châm, không quan tâm đi tới Vu Mạch trước người, sau đó đối cánh tay của hắn cầm vào.

Nhung lão ngăn lại không bằng, ngân châm đã nhập thể.

Lại rút ra lúc, kia tiến vào thân thể kia một đoạn đã không còn sót lại chút gì, giống như bị thứ gì cho cắn đứt đồng dạng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Hỗ trợ không nói tiền

"Người!"

Hoài Không nắm ngân châm, mạnh mẽ đem nó bóp thành một đoàn, khí đến trên mặt da thịt đều đang run rẩy.

Hắn vạn lần không ngờ, Ôn Bình nói vậy mà là thật, Dương Tông Hiền còn có Thương Ngô thành người người xưng tán đức cao vọng trọng diệu thủ thần y vậy mà là loại tiểu nhân này, rõ ràng tựu cứu không được Vu Mạch, lại muốn cố làm ra vẻ chậm trễ thời gian.

Hoài Không lần nữa rút ra một thanh!

Vẫn như cũ là giống nhau, vào thịt kia một bộ phận đã không có, ngân châm có thể đứng ở đó, chỉ là bởi vì bị làn da cho kẹp lấy mà thôi.

"Tốt!"

Hoài Không lần nữa rút ra một thanh.

Vẫn là như thế.

"Tốt! Tốt!"

Ba chữ tốt, nói ra, Hoài Không đã hất lên ống tay áo, giận dữ mắng mỏ một tiếng, "Nhung lão tặc, lần sau nếu để cho ta lại nhìn thấy người, ta tựu để người cùng người cái gọi là Kháo Sơn tông vĩnh viễn biến mất tại Thương Ngô thành!"

"Ta..."

Lão già cả người lập tức co quắp ngồi trên mặt đất, vốn là tinh thần quắc thước mặt lên một chút từ già nua thêm mười tuổi.

Nghĩ mở miệng nói chuyện, nhưng đã không biết nên làm sao mở miệng.

Ôn Bình lúc này đi tới, nói: "Một người có thể không có nhân tính, bởi vì thế giới này cũng không hoàn mỹ, thế nhưng là một cái bác sĩ, vì mặt mũi của mình, vì không thể cho ai biết mục đích, đưa hắn nhân sinh chết không để ý, vậy liền thật sự không xứng làm một y sư."

Dứt lời, Ôn Bình từ hần bên tai rời đi, lãnh đạm hướng về phía Vân Liễu sử cái nhan sắc, nói: "Đem hần ném ra bên ngoài."

Khi Vân Liễu dẫn theo Nhung lão ra sương phòng về sau, Hoài Không cả người giống như điên cuồng đồng dạng dùng tay đem Vu Mạch trên người ngân châm tất cả đều cho quét xuống dưới. Trong đầu mơ hồ tưởng lại Vu Mạch một mực dặn dò hần câu nói kia.

"Nếu như ta không có thời gian, động thủ giết ta!"

Hoài Không gần như tuyệt vọng ngửa mặt lên trời thờ dài một tiếng tự lảm bảm, "Chẳng lẽ ta thật muốn giết bằng hữu của ta?"

Chính tay đâm địch nhân, giờ tay chém xuống mà thôi, sẽ không thương tiếc, càng thêm sẽ không để ý sau khi hần chết có hay không phân mộ.

Để thân tay giết chết sinh tử chi giao của mình, loại thống khổ này, loại này không đành lòng, tựa như Đông hồ nước, giống như không có cuối cùng đồng dạng.

Dương Tông Hiền tiến lên vỗ vỗ Hoài Không bả vai, mà rồi nói ra: "Hoài huynh, nên bị thương đi, hoặc là đây chính là Vu huynh kết cục sau cùng."

"Dương huynh, A Long, các người đóng cửa lại ra ngoài, loại thống khổ này tự để một mình ta tiếp nhận đi."

Hoài Không đã chuẩn bị xong tự mình động thủ giết Vu Mạch, loại chuyện này dù sao cũng phải có người tới làm, không là người khác chính là hần.

"Yêu trù tiền bối, ta có thể cứu hần."

]

Một câu nói long trời lở đất rơi xuống đất, hoảng sợ Dương Tông Hiền lập tức nghiêng đầu lại, sau đó vậy mà thất thố bắt lấy Ôn Bình, hai cánh tay bóp tại Ôn Bình cánh tay lên, trong ánh mắt mang theo một phần kinh hãi nhìn thẳng hần.

"Ôn tông chủ, người nói gì?"

"Ta nói thật ra ta có biện pháp cứu vị tiền bối ở trên giường này, bất quá nếu như người lại tiếp tục nắm lấy ta..."

Dương Tông Hiền vội vàng buông tay, cười đến rất khò đại tranh thủ thời gian ôn lại bình xin lỗi, vui vẻ bộ dáng tựa như Dương Nhạc Nhạc vừa mới đột phá luyện thể lục trọng lúc đồng dạng, hoàn toàn không muốn một cái cửa hàng tung hoành kiêu hùng.

"Thật chứ?"

Ôn Bình còn chưa đi hai bước đâu, Hoài Không lại tới hỏi một lần.

"Những thứ khác ta khả năng không được, thế nhưng cái này yêu tính yêu độc sự tình ta rất lành nghề." Dứt lời, Ôn Bình đi tới trước giường, từ trong ngực móc ra hôm nay cuối cùng một cây Sinh Mệnh Xi Gà, sau đó dùng cây châm lửa nhóm lửa.

Ôn Bình thật sâu hít một hơi, sau đó đem nó giấu ở trong miệng, đem mặt hướng Vu Mạch trên mặt đưa tới, chậm rãi thuốc lá phun ra.

Khói xanh như là sáng sớm sương mù đồng dạng, phủ lên Vu Mạch cả khuôn mặt, du tẩu ở giữa thời gian dần qua tiêu tán tại trong phòng.

Theo sát, Ôn Bình lần nữa phản phản phục phục vừa đi vừa về nôn mửa mấy miệng, mỗi một lần Vu Mạch đều sẽ hút vào một chút tiến nhập trong lỗ mũi, mặc dù không nhiều, thế nhưng mửa qua mấy lần, tích lũy cũng không ít.

Ân——

Vu Mạch cả người bỗng nhiên chấn động một cái, cho dù là bất tỉnh khuyết trôi qua cũng khóa chặt lông mày vậy mà giãn ra.

"Cái này..."

Hoài Không thấy cảnh này, trên mặt vẻ mặt kinh hãi tương đương nồng đậm, siết quả đấm, tựa hồ vô cùng gấp gáp.

"Dương tộc trưởng, có thể hay không giúp ta tìm một cây ống trúc đến, không cần bao lớn, càng mảnh càng tốt."

Dương Tông Hiền liền vội vàng gạt đầu, cất bước hướng ra ngoài chạy tới, bởi vì công kênh đáng người, chạy uốn éo uốn éo. Vượt qua cánh cửa, sau đó chạy trước tự ra nội viện, hướng phía phòng của mình chạy tới.

Hần chỗ ở vừa vặn có một mảnh khu rừng nhỏ.

Khi gãy ống trúc tới về sau, Dương Tông Hiền tranh thủ thời gian đưa tới, bất quá vẫn là không nhận được hỏi một câu, "Ôn tông chủ, đây là dùng tới làm gì?"

"Cắm vào hần trong lỗ mũi."

Ôn Bình dứt lời, một cây ống trúc trực tiếp đuổi với về phần mạch bên lỗ mũi, tận lực khoảng cách xoang mũi càng gần một chút, sau đó hút miệng xi gà, lại hướng về phía ống trúc chậm rãi nồn ra ngoài. Khói xanh thuận xoang mũi trực tiếp tiến nhập đường hô hấp bên trong.

Lập đi lập lại tiến hành mấy chục lần, Sinh Mệnh Xi Gà đã ngấn một nửa về sau, tựa hồ có khởi sắc.

A~

Vu Mạch đột nhiên phát ra thanh âm, gương mặt vận vẹo dần dần thư chậm lại, cho người ta một loại thư sướng cảm giác. Vu Mạch thanh âm cứ việc phi thường yếu ớt, nghe đặc biệt bất lực, nhưng tại Dương Tông Hiền chờ người trong tai, đó chính là tin mừng.

Đây cũng là cái này năm canh giờ đến nay đã nghe qua tuyệt vời nhất, êm tai nhất thanh âm.

Hoài Không lập tức đi tới Vu Mạch bên cạnh, thấp giọng bên tai hô lên, "Vu huynh, Vu huynh!"

Ôn Bình bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Yêu trù tiên bối, ta cái này trị liệu vừa mới bắt đầu, vị tiên bối này cũng không có nhanh như vậy tình lại. Bất quá vừa rồi hẳn có thể có cảm giác, nói rõ yêu độc đã kèm chế."

"Nhanh như vậy?"

"Tĩnh chậm, đúng, các người vẫn là đi ra ngoài một chuyến đêm, tốt nhất có thể đem cửa sổ cho phong hào."

"Cái này là vì sao?"

"Ta thuốc này chính là khói mù này, vị tiên bối này còn không thể dựa vào chính mình tất cả đều hút nhập thể nội, ta làm như vậy vẫn là có quá nhiều tán tại trong phòng này. Nhiều người, tất cả mọi người tại hô hấp, thuốc này hiệu quả tự nhiên là sẽ yếu rất nhiều."

"Minh bạch."

Hoài Không gạt gù, suất trước hướng phía cửa đi ra ngoài, sau đó tự mình tìm một tấm ván gỗ, lại chặn phá cửa sổ.

...

Một khắc đồng hồ sau.

Ôn Bình từ phòng bên trong đi ra, vừa quay người lại đóng cửa lại, bốn người tự lập tức xông tới.

Hoài Không một cái mở miệng hỏi: "Ôn tông chủ, bằng hữu này của ta như thế nào?"

Ôn Bình hồi đáp: "Yêu độc tạm thời chế trụ, trong vòng vài ngày hẳn là sẽ không lần nữa lan tràn, vị tiên bối kia có thể ngủ mấy ngày tốt cảm giác."

Nghe được Ôn Bình, Hoài Không không kịp chờ đợi nghĩ muốn đẩy ra cửa, bất quá lại bị Ôn Bình cản lại. Ôn Bình lý giải hẳn vội vàng tâm tình, thế nhưng là Vu Mạch chính là cần nghỉ ngơi thời điểm.

Vượt qua sinh tử đại kiếp cho dù là Thông Huyền cảnh, lúc này cũng chỉ có thể liên giống như người bình thường nằm tại trên giường nghỉ ngơi.

Hoài Không lập tức ngượng ngập cười một tiếng, "Kia nhường cho huynh tiếp tục nghỉ ngơi sẽ."

Đi hai bước về sau, Hoài Không mở miệng lần nữa nói: "Hôm nay đa Ôn tông chủ trợ giúp, nếu không bằng hữu này của ta liền phải một mệnh ô hô."

"Ôn tông chủ một mực mở miệng, ta Dương Tông Hiền cũng sẽ không để ngài có tổn thất." Có thể áp chế đại yêu độc tính thần dược, Dương Tông Hiền đoán chừng hẳn là sẽ rất đắt, Ôn Bình không mở miệng yêu cầu phí tổn, hẳn không thể không hỏi.

"Một vạn mai kim tệ!"

"Cái này..."

Con số này để Dương Tông Hiền lập tức muốn nói lại thôi.

Nhìn xem có chút kinh ngạc Dương Tông Hiền, Ôn Bình cười cười, mà rồi nói ra: "Cho nên, Dương tộc trưởng còn phải cùng ta đàm tiền sao? Nếu là cứu người, số tiền này đều là chuyện nhỏ. Có thể giữ lại mạng của vị tiên bối kia chính là nó chính là có giá trị, trái lại, không cần nó, nó trong tay ta chính là phế vật."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Yêu độc tái phát

"Ôn tông chủ vẫn là là lòng có đại nghĩa a, lần này làm người, Bất Hủ tông quật khởi là tất nhiên a. Ôn tông chủ, chính là ta có thể hay không vào xem huỳnh đệ kia của ta? Ta hiện tại thực đang lo lắng."

Dương Tông Hiền hiểu kì hỏi một chút, thế nhưng tại Ôn Bình nói qua Vu Mạch cần nghỉ ngơi thời điểm còn như thế hỏi, ít nhiều có chút cái khác hương vị ở trong đó, có lẽ nói là lấy vô tâm người nghe hữu ý, có lẽ là lời nói bên trong có chuyện.

Đặc biệt là tại Khảo Sơn tông Nhưng lão vừa bị vạch trần ghê tởm mạng che mặt thời điểm, càng khiến người ta nghe có chút khó chịu.

"Hoài Không tiền bối, hiện tại vào xem đại nhân nhà ta đi, vạn nhất hắn cũng là như Khảo Sơn tông tiểu nhân đồng dạng..." Một bên A Long bỗng nhiên mở miệng, bất quá lại bị Hoài Không cho quát bảo ngưng lại ở.

Thế nhưng A Long đã hướng phía trước cất bước, bay thẳng sương phòng mà đi, lời hắn nói cùng hành vi của hắn để trong viện bầu không khí đột nhiên trở nên có chút ngưng trọng.

Tín nhiệm là ngăn tại hai người trước mặt lấp kín tường, khi bức tường này dựng thẳng lên thời điểm, tất cả mọi người bắt đầu ngờ vực vô căn cứ.

Suy đoán người ở phía sau tường có phải là đi rồi?

Suy đoán người ở phía sau tường có phải là còn tại?

Vạn kim chi ngôn, cùng áp chế yêu độc phương pháp, vào lúc này tựa hồ trở nên tương đương buồn cười, là thật là giả để người không thể phỏng đoán.

"Ngươi!"

Vân Liễu nhìn không được bóp quyền, trên mặt nhiều hơn một phần tức giận.

Ôn Bình ngăn lại Vân Liễu, từ tốn nói một câu, "Vân trưởng lão, không có gì đáng ngại."

Vân Liễu rất là kích động lớn tiếng nói: "Tông chủ, tông môn đệ tử trọng kim muốn mua người cũng không nỡ không bán, hiện tại đem xì gà lấy ra cứu một kẻ hấp hối sắp chết, ra ngoài đại nghĩa không cần bọn họ tiền, lại phải bị người kiểu này ngờ vực vô căn cứ, vũ nhục."

"Vân trưởng lão, A Long hắn không phải ý tứ này, chúng ta cũng không có hoài nghi Ôn tông chủ bản sự."

"Đúng vậy a, Vân trưởng lão, đừng kích động. A Long không quá biết nói chuyện, ngài đại nhân không chấp tiểu nhân."

Hoài Không hai người lập tức đứng ra hoà giải.

Nói là nói như thế, thế nhưng hai người vẫn là không nhìn được hướng sương phòng nhìn sang, trong phòng động tĩnh gì đều không có.

Ôn Bình chợt cười cười, mà rồi nói ra: "Đã muốn nhìn tự vào xem đi, bất quá ta cảnh cáo nói phía trước, lần tiếp theo nhưng cũng không phải là miễn phí, cũng không phải vạn kim đơn giản như vậy nha."

"Cái gì?"

"Không có gì, vị kia gọi A Long bằng hữu, vào xem đại nhân nhà ngươi đi."

"Tông chủ?" Vân Liễu ở một bên thấp giọng hỏi thăm một tiếng, hắn có chút không biết rõ vì cái gì Ôn Bình sẽ làm như vậy.

Người ta cũng bắt đầu nghi kỵ hắn, nhưng Ôn Bình lại là một bộ không quan trọng bộ dáng. Dù là một người lòng dạ tại rộng lớn, cũng không trở thành rộng lớn đến loại tình trạng này đi.

Ôn Bình thấp giọng đáp: "Không có việc gì, để các ngươi xem đi, nghĩ làm một lần có được cao thượng ý đức người lại không làm được."

Dứt lời, Ôn Bình trong lòng ngấm cười lên.

]

Đi vào đi!

Đi vào đi!

Các ngươi đã muốn nhìn, kia đại giới...

A Long không rõ ràng cho lắm đẩy cửa ra, bất quá hắn thấy, cái này một cái nho nhỏ tông chủ tức giận thì phải làm thế nào đây. Hắn đã thấy Thông Huyền cảnh cường giả hai cánh tay đều số không hết, nhà mình đại nhân cũng là Thông Huyền cảnh.

Ngày bình thường, đi một chỗ, đến tặng lễ, tặng đồ người đều có thể đập tới trăm mét có hơn.

Thế nhưng trước mắt người này cũng cùng lão già mà không biết xấu hổ kia đồng dạng, cũng chỉ là cố lộng huyền hư, vậy cũng đừng trách hắn hạ thủ vô tình.

"Đại nhân!"

Đẩy cửa ra về sau, A Long lập tức hướng về phía trong phòng hô.

Nhưng lại tại đây cửa ra một khắc này, một đoàn khói xanh đập vào mặt, gió nhẹ thổi qua sau mạng đi bọn họ.

Dương Tông Hiền có chút hiếu kỳ tự lắm bắ: "Này làm sao nhiều như thế sương mù a?"

Bất quá cũng không có truy đến cùng, liền theo A Long hai đi vào trong sương phòng, bốn mắt hướng phía giường nhìn lại lúc, thấy được ngồi dựa vào đầu giường Vu Mạch.

Đôi môi tái nhợt có chút một chút huyết sắc, nhìn sinh cơ bùng bùng, ngực bị yêu độc ăn mòn vết thương, hiện tại giống như thuốc một lớp da đồng dạng, không còn dữ tợn, không tiếp tục để người nhìn không rét mà run.

Dương Tông Hiền nhẹ giọng kinh ngạc lắm bắ một tiếng, "Cái này Ôn tông chủ y thuật vậy mà như thế thần hiệu!"

Loại cảm giác này tựa như hắn hóa ra cũng không tin Ôn Bình có thể trị hết Vu Mạch đồng dạng, cũng chỉ là để Ôn Bình đem Vu Mạch ngựa chết chữa như ngựa sống mà thôi.

Có lẽ Ôn Bình niên kỷ, bởi vì quá nhỏ.

Mà y thuật lại là cần mười năm, hai mươi năm thậm chí cả đời tích lũy mới có thể có thành tựu.

Lại nhìn A Long, cũng là vừa mừng vừa sợ.

Hoài Không đi theo cảm khái một câu, ba chân bốn cẳng đi tới trước giường, trên mặt nhiều hơn một phần kinh hi, cẩn thận từng li từng tí trên dưới tìm tòi từ bản thân cái này huynh đệ đến, "Không có việc gì tự tốt, không có việc gì tự tốt!"

"Ha ha."

Vu Mạch nhẹ giọng cười một tiếng, trong tươi cười ẩn chứa thâm đạm bộ dáng mặc dù vẫn còn, thế nhưng đã chưa được mấy canh giờ lúc trước a nồng nặc.

"Đối thua lỗ kia vị tiểu huynh đệ."

"Đúng vậy a, lần này may mà có hắn, không nghĩ tới hắn còn quá trẻ vậy mà có được y thuật xuất thần nhập hóa như thế. Minh Xà yêu độc, cứ như vậy hóa giải."

Loại thủ đoạn này, tại Đông hồ chỉ sợ khó kiếm một người khác.

Đương nhiên, Đông hồ xác thực có có thể áp chế Minh Xà yêu độc người tài ba, hơn nữa vượt qua số lượng một bàn tay.

Thế nhưng là những người kia cũng là các đại thế lực trụ cột vững vàng, tại toàn bộ Đông hồ địa vị, danh vọng đều đứng ở chúng sinh bên trên. Bọn họ loại này độc hành hiệp, bình thường là không gặp được loại người kia, cái kia sợ sẽ là Vu Mạch loại này đã vào Thông Huyền cảnh, cũng là rất khó cầu gặp một lần, chớ nói chi là làm cho đối phương cứu mình một mạng.

Những người kia chỉ sợ y thuật cũng làm không được như thế đi, một khắc đồng hồ công phu tự đem người sắp chết kéo trở về, bực này y thuật, tại Đông hồ không nói nhất đi, cũng chỉ ít khó kiếm một cái ngang nhau tiêu chuẩn người.

Vu Mạch gạt ra điểm tiểu dung, mà rồi nói ra: "Thiếu niên kia nói ta xem như mệnh không có đến tuyệt lộ, ha ha, lần đầu nghe người ta như thế cùng ta nói."

Thanh âm nghe mặc dù rất suy yếu, nhưng đã không có ban sơ kia cổ tuyệt vọng hương vị.

"Người bây giờ cảm thấy thế nào?"

"Mới người y sư kia đã giúp ta kềm chế yêu độc, sống sót cũng không thành vấn đề gì."

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi."

Hoài Không lập tức mừng rỡ cảm thán hai tiếng, chợt trừng một bên A Long một chút, "Ngươi a! Thật không biết ngươi trong đầu chứa thứ gì, như thế rất tốt, vô duyên vô cớ đặc tội coi là thần y."

"Ta..."

A Long nghĩ biện luận hai câu, thế nhưng là không dám nói tiếp nữa.

Đúng lúc này, biến hóa phát sinh.

Hóa ra khí tức ôn định Vu Mạch đột nhiên run lên, hai tay theo sát bắt lấy cái chân, ngóc lên đầu đột nhiên a quát lên.

A!

Theo một tiếng này hò hét, Vu Mạch khí tức biến đến mức dị thường hỗn loạn.

Nếu như nói vừa rồi Vu Mạch là một ao tĩnh thủy, hẳn hiện tại tựa như là sôi trào về sau nước sôi.

Sôi trào, xao động.

"Vu huynh, ngươi thế nào?"

Hoài Không lập tức đề xuống Vu Mạch thân thể, ánh mắt hạ lạc lúc, thấy được một cái hình ảnh không thể tưởng tượng.

Ngực vết thương vậy mà hiện ra lục sắc chất lỏng, lại lần nữa hủ thực miệng vết thương huyết nhục.

Trong chớp mắt đã là cháy đen.

Hoài Không lập tức hô: "Dương huynh, nhanh đi gọi Ôn tông chủ."

Dương Tông Hiền gật đầu, vội vàng chạy ra sương phòng, bởi vì dáng người cồng kềnh, chạy uốn éo uốn éo, nhìn lúc nào cũng có thể ngã sấp xuống đồng dạng. Khi hắn nhìn thấy được đang từng bước một hướng cửa đá chỗ rồi đi Ôn Bình, biến sắc, vội vàng hô: "Ôn tông chủ, Vân trưởng lão, xin dừng bước!"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Cứu mạng mười vạn kim!

Dương Tông Hiền hô, nhưng Ôn Bình lại không có ý định dừng bước.

Không phải thích xem sao?

Hiện tại xem đủ chưa?

Hắn sờ dĩ đóng cửa lại cửa sổ, thậm chí dùng đồ vật đem tương đối lớn cửa sổ lỗ phong, chính là vì để Sinh Mệnh Xi Gà tràn ra tới khỏi tồn tại trong phòng, dạng này cũng không cần từng ngậm bận bịu cái không dứt.

Vốn là cái này một cây Sinh Mệnh Xi Gà cũng chỉ có thể đưa đến tác dụng ức chế tạm thời, muốn hoàn toàn thanh trừ chỉ ít 50 cây trở lên.

Vừa mở cửa, khói xanh tán đi, vốn là đầy đủ kèm chế yêu độc tính tạm thời không tái phát đo trực tiếp hao tổn một nửa.

Tái phát, đây chẳng qua là đảo mắt sự tình.

Dương Tông Hiền thấy gọi không ngừng Ôn Bình hai người, vội vàng chạy nhanh mấy bước, chạy tới Ôn Bình trước người.

"Ôn tông chủ, cứu mạng a!"

"Dương tộc trưởng, các ngươi nhanh như vậy xem hết rồi?"

"Ôn tông chủ, huynh đệ kia của ta không biết vì cái gì đột nhiên lại điên rồi, ngài nhanh đi xem một chút đi."

"Không có ý tứ, Dương tộc trưởng, ta không phải y sư."

"Ôn tông chủ, chúng ta sai, chúng ta không nên không nghe khuyến cáo của người tự tiện đi vào, xin ngài lại về đi xem một chút đi, huynh đệ kia của ta hiện tại cùng vừa tới ta lúc này giống nhau như đúc, chỉ sợ không chịu đựng nổi."

"Vậy thì sao, đâu có chuyện gì liên quan tới ta?"

Ôn Bình dứt lời tự muốn cất bước rời đi.

Nhưng mà đúng vào lúc này Hoài Không đi ra, sắc mặt có chút khó coi, hẳn đã đoán được vừa mới mở cửa là phiêu đi ra là gì, không phải là Ôn Bình hướng huynh đệ mình trong lỗ mũi nôn khói sao?

Kia khói chính là tức chế yêu độc máu chột.

Nhưng bọn họ lại bản thân mở cửa thuốc lá tung ra ngoài, còn một mực mở rộng ra cửa nghĩ đến bảo trì không khí lưu thông.

"Ôn tông chủ, người có điều kiện gì cứ nói, chuyện này thật là A Long làm không đúng, nhưng hẳn cũng là lo lắng huynh đệ kia của ta. Hi vọng người xem ở huynh đệ kia của ta thăm trạng mở một mặt lưới."

"Điều kiện?"

Ôn Bình trong lòng mừng thầm cười một tiếng.

Chính đang chờ câu này.

Không phải thích xem a, kia sau khi xem xong đại giới, nhưng lớn lắm.

Cây thứ thư xỉ gà một vạn!

Kia cây thứ năm đâu?

"Yêu trù tiền bối, còn nhớ rõ ta nói qua câu nói kia sao? Lần tiếp theo không phải là miễn phí, cũng không phải vạn kim đơn giản như vậy. Nói thật, trong tay của ta đầu đã không có xỉ gà, thế nhưng ta trưởng lão này trong tay còn có một cây, sau cùng một cây."

"Vân trưởng lão."

Hoài Không lập tức hướng phía Vân Liêu nhìn sang.

Vân Liêu không có nói tiếp, hẳn muốn nhìn một chút Ôn Bình đến cùng tính toán điều gì. Bất quá khi nghĩ đến cây thứ thư đều đã muốn thu hẳn một kim lúc, kia cây thứ năm là muốn bao nhiêu kim, còn thật là khiến người ta chờ mong.

Khó trách nhà mình tông chủ mới vừa rồi bị nghi kỵ tuyệt không tức giận, hóa ra là đánh cái chủ ý này.

Ôn Bình mở miệng nói ra: "Mười vạn kim."

]

"Cái gì —— "

Đứng tại cửa sương phòng miệng A Long biến sắc.

Còn lại sắc mặt hai người cũng có chút không dễ nhìn. Bởi vì mười vạn kim số lượng thực sự là quá lớn, bọn họ nhất mấy ngày gần đây tại Bách Phụng lâu một món ăn 50 kim kiếm lời thật nhiều, nhưng bất quá mới lên vạn kim mà thôi.

Mới vừa vặn đạt tới Ôn Bình muốn mười vạn kim một thành mà thôi, hẳn ngày xưa tiền kiếm lại cơ hồ đều tại đi tứ phương trên đường tiêu hết, căn bản không bỏ ra nổi như thế tới. Dương gia tự càng không cần phải nói, gia đại nghiệp đại lại như thế nào, bán sạch tất cả gia sản đoán chừng cũng liền giá trị cái mười vạn kim mà thôi.

Ôn Bình thấy không một người nói chuyện, quay người lại, để lại một câu nói "Các vị cân nhắc tốt sau lại đến Khảo Sơn tông tìm ta đi."

"Cái này... Ôn tông chủ, mười vạn kim..." Dương Tông Hiền vội vàng ngăn đón Ôn Bình, "Ôn tông chủ, ít một chút đi, hai vạn kim có được hay không? Ta hiện tại có thể để quán gia đi lấy kim phiếu tới."

"Ta nói qua, vào xem, cũng không phải là vạn kim. Chắc giá, nguyện ý mua tự mua, không nguyện ý coi như xong."

"Ôn tông chủ mười vạn kim chúng ta thật không bỏ ra nổi đến, thế nhưng nếu như Ôn tông chủ nguyện ý thi cứu, bằng hữu này của ta đã là Thông Huyền cảnh cảnh giới, cũng không phải hạng người vong ân phụ nghĩa, tương lai một nhất định có thể giúp Ôn tông chủ một chút sức lực."

Đứng một bên A Long cũng liền vội tiếp lời nói, "Ôn tông chủ, còn có ta, nếu là người nguyện ý cứu đại nhân nhà ta, ta nguyện ý giúp ngài giết chết ngài tất cả cừu nhân, địch nhân, giải quyết hết thảy trước mắt phiền phức."

Thông Huyền cảnh trợ lực a!

Ôn Bình giờ thẳng lên trời lộ một cái tiểu dung, cái này dụ hoặc xác thực thật lớn.

Thế nhưng mười vạn kim dụ hoặc càng lớn a.

"Không có ý tứ, xin hỏi ta muốn Thông Huyền để làm gì?"

"Kháo Sơn tông kia..."

Ôn Bình đánh gãy Dương Tông Hiền, vốn là muốn nói: Người để Kháo Sơn tông buổi tối tới thử một chút, tất cả đều đứt Ác Linh kỳ sẽ đi.

Bất quá câu nói này bề ngoài như có chút quá giả, hẳn nhưng là một cái điều thấp mà không yêu trang nam nhân.

"Dương tộc trưởng, ta vẫn là câu nói kia, mười vạn kim, nếu như không bỏ ra nổi coi như xong. Ta ngay từ đầu tựu không để các người đi vào, thế nhưng là các người lệch muốn đi vào, thiện tâm vô giá, thế nhưng là nó có giá!"

Ôn Bình lung lay Văn Liêu đưa tới Sinh Mệnh Xi Gà.

Theo Ôn Bình tay lắc lư, Dương Tông Hiền đám người sắc mặt trở nên có chút khó coi.

Cứu Vu Mạch biện pháp đang ở trước mắt, thế nhưng là bọn họ lại không có cách lấy tới, mười vạn kim, thực sự là quá nhiều.

Đúng vào lúc này, sương phòng phương hướng truyền lại một tiếng tức hỗn hỗn tiếng mắng chửi, "Họ Ôn, đã người muốn mượn gió bẻ măng, vậy cũng đừng trách ta hạ thủ vô tình! Kia xi gà lấy ra, nếu không —— chết!"

Cộc!

A Long một bước phóng ra, bước chân rơi vào gạch đá bên trên lúc cả người khí thế liên tục tăng lên, lại lần nữa để cả viện bên trong bất an rồi loạn lên.

"A Long!"

Hoài Không hô một tiếng, nhưng mà A Long lại trực tiếp nơi đó lên tiếng, "Hoài Không tiền bối, đợi ta đem xi gà đoạt đến!"

Một bước phóng ra, trong tay lập tức sóng nhiệt hiện lên, hai tay bỗng nhiên rơi xuống đất, đập vào bàn đá xanh bên trên.

Ầm!

Một quyền về sau, mặt đất quyết liệt chấn động một cái, theo sát một đạo hình nón gai đất từ Ôn Bình dưới chân bỗng nhiên dâng lên.

"Vân trường lão."

Ôn Bình tránh khỏi về sau sâu kín tới một câu.

Vân Mặc gật gù, đứng tại chỗ không nhúc nhích, ngưng mắt nhìn xem kia cách đó không xa A Long, trực tiếp giận quát một tiếng.

Sóng âm lập tức quét sạch toàn bộ viện lạc, mang theo một chút xú tiếng long ngâm, chấn động đến người chung quanh kém chút bất tỉnh đi.

Dù là cảnh giới cũng không thấp Hoài Không cũng là sắc mặt trắng bệch, bịt lấy lỗ tai nửa ngày mới từ mê man cảm giác đưa tránh ra.

Khi tất cả người mở mắt thoi điem, thấy được dưới chân một tắc dày đá xanh đã tất cả đều vỡ ra, dùng chân giẫm mạnh, đã thành bụi phấn.

"Nắm giữ mạch thuật thập tam trọng cảnh!"

A Long lung lay đầu, chịu đựng trong đầu kia cổ cảm giác hôn mê đứng vững, sắc mặt lại khó xem tới cực điểm.

Hắn chẳng thể nghĩ tới, tại cái này vậy mà lại gặp phải nắm giữ mạch thuật thập tam trọng cảnh tu sĩ.

Tại Thương Ngô thành bên ngoài thế giới, cho dù là loại kia đại gia tộc, tam tinh tông môn, cũng hẳn hữu có thể tu hành mạch thuật thập tam trọng cảnh tu sĩ. Có lẽ có loại kia tương đối lớn phương thế gia, nhưng cũng chỉ số lượng một bàn tay.

Nhưng dù cho như thế hi hữu, hẳn lại tại cái này Thương Ngô thành gặp một cái, hơn nữa tu hành chính là quý dị như vậy sóng âm mạch thuật.

Lấy phạm vật đối kháng mạch thuật, cũng đã lấy trúng chọi đá.

Chớ nói chi là đối kháng cái này sóng âm mạch thuật, thanh âm ở khắp mọi nơi, làm sao tránh thoát được?

"Còn đánh sao?"

"Ta nhận thua! Cam bái hạ phong! Không nghĩ tới ngươi vậy mà tu hành mạch thuật, Bất Hủ tông thật đúng là bỏ được!"

Nói ra cuối cùng câu nói này lúc, A Long thanh âm hận hận.

Đương nhiên, hận hận chính là vận khí của mình không tốt, nếu như bình thường luyện thể thập tam trọng, hận hôm nay tự đều giết.

Cứu nhà hận đại nhân cây bán không có bất cứ vấn đề gì.

Bất đắc dĩ lui về A Long đang chuẩn bị tiến nhập sương phòng thời điểm, trong sương phòng truyền lại một trận chậm chạp lại rất rõ ràng tiếng bước chân, bản bị Giao Long Nộ nhắc lên sóng âm cửa đóng lại bỗng nhiên mở ra.

Ầm!

Khung cửa bỗng nhiên bị thứ gì bắt được.

Một cái còng lưng, một tay nắm lấy khung cửa, một cái tay khác chống đỡ đầu gối mình đóng người xuất hiện tại.

Chính là Vu Mạch.

Lúc này Vu Mạch sắc mặt có chút tái nhợt, cả người nhìn tựa như là bệnh lâu ma bệnh, hoàn toàn không có Thông Huyền cảnh sẽ làm lên đỉnh cao nhất khí thế.

Vừa rồi hết thảy hắn đều nghe vào trong tai, hắn không trách Ôn Bình tuyệt tình, chỉ trách hắn thời vận không đủ.

Mặc dù Ôn Bình mở ra tiền quả thực có chút cao, thể nhưng không thể phủ nhận, Ôn Bình thật sự có siêu nhiên y thuật.

"Mười vạn kim, ta cho!"

Vu Mạch dụng thanh âm cực thấp hô lên, hô lên cái này năm chữ về sau, cả người nháy mắt uể oải xuống tới.

Phảng phất vừa rồi câu nói kia đã dùng hết nửa đời khí lực.

A Long có chút không cam lòng nói: "Đại nhân, hắn đây là mượn gió bẻ măng!"

Vu Mạch trầm mặc sau khi, lên tiếng lần nữa nói: "A Long, ta hỏi ngươi, mệnh cũng bị mất, giữ lại kim phiếu để làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Lên Bất Hủ tông

A Long vội vàng ứng tiếng, "Đại nhân, lời tuy như thế, mạng của ngài đương nhiên so mười vạn kim trân quý, nhưng chúng ta đi cái kia tìm mười vạn kim? Chúng ta bây giờ toàn thân cao thấp không hơn vạn kim mà thôi, mới đủ một chút xú số lẻ."

Vu Mạch không có nói tiếp, có lẽ là không muốn trả lời A Long, có lẽ là này lại bắt lực để ý tới hắn.

Chống tại trên khung cửa tay đột nhiên buông xuống, thân thể kề sát cánh cửa chậm rãi ngồi dưới đất, sau lưng dựa vào cánh cửa, cúi đầu mắt nhìn ngực, có lẽ là không cách nào nhìn thẳng miệng vết thương của mình, hắn đưa ánh mắt lại dời đến bàn tay kia.

Liếc mắt bởi vì thống khổ mà run rẩy tay về sau, rốt cục thâm đàm cười một tiếng, ánh mắt rơi vào Dương Tông Hiền trên người.

Dương Tông Hiền vội vàng nói: "Vu huynh, ta cũng hữu tâm vô lực."

"Không, ta là có kiện sự tình muốn nhờ ngươi."

"Vu huynh mời nói."

"Ta cái này có quyền kiểm quyết, chính là hoàng cấp hạ phẩm mạch thuật, có thể hay không giúp ta đem nó mau chóng bán đi."

"Bán mạch thuật!"

Dương Tông Hiền giật mình, đầu lập tức liền trống.

Hắn biết, Vu Mạch đây là dự định người bán sâu cạn bảo vệ tính mạng. Mặc dù cá nhân hắn không thích nhìn thấy loại cục diện này, dù sao mạch thuật là có tiền mà không mua được đồ vật, có rất ít người lấy ra bán, cũng rất ít nhìn thấy có thương hội đang bán.

Nhưng mười vạn kim, nếu như đại thế lực Thông Huyền cảnh nhất định có thể cầm được ra, một vị độc hành hiệp, trên người có thể có vạn kim đã là không tệ.

Bán mạch thuật giống như có lẽ đã là Vu Mạch đường ra duy nhất.

"Biết, ta tối nay liền sẽ đem tin tức này thả ra, chậm nhất hậu thiên tựu đem nó bán đi."

"Cám ơn."

Vu Mạch dứt lời, ánh mắt dừng lại ở Ôn Bình trên người, nói: "Vị tiểu huynh đệ này, chúng ta đến đàm một cái giao dịch đi."

Ôn Bình vừa cười vừa nói: "Mười vạn kim, chắc giá. Nếu như dự định trả giá, cũng không cần tốn nhiều miệng lưỡi."

"Ta Vu Mạch không phải loại kia keo kiệt tiền tài người, kiếm quyết này của ta nói ít cũng có thể bán ra mười mấy vạn kim, trả cho ngươi cái này mười vạn kim dư xài. Bất quá, ta hi vọng cùng ngươi đàm một lần càng lớn giao dịch."

"Mời nói đi."

"Giúp ta đem thể nội Minh Xà yêu độc hoàn toàn thanh trừ, kia mạch thuật chỗ bán tiền tài tựu toàn bộ về ngươi, bao quát ta trên người bây giờ vạn kim, cũng là như thế. Cái này so giao dịch, ngươi làm vẫn là không làm?"

"Làm"

Vu Mạch chợt mắt nhìn bên cạnh đứng người, nói: "A Long, đem kim phiếu lấy ra."

"Phải!"

Ứng một tiếng này không tình nguyện, bất quá vẫn là đi tới đem trong ngực vạn kim kim phiếu đưa cho Ôn Bình.

Ôn Bình tiếp nhận kim phiếu về sau, đem Sinh Mệnh Xi Gà nhóm lửa, sau đó nói: "Tiền bối, dùng miệng ngậm nó, sau đó miệng hấp khí, cái mũi bật hơi. Chờ nó thiêu đốt hầu như không còn về sau, ngươi yêu độc tự nhiên có thể bị áp chế lại. Ta còn có việc phải đi trước, tiền bối ngươi ban đêm trực tiếp lên Bất Hủ tông tìm ta là đủ."

"Ta ban đêm sẽ đi."

]

Vu Mạch gật gù.

Hai người không có tiếp lấy lại nói tiếp, Ôn Bình mang theo Vân Liễu cất bước trực tiếp rời đi Dương gia phủ đệ. Hai người đi trên đường phố lúc, Vân Liễu một mực trầm mặc, đầu cũng không bốn phía loạn nghiêng mắt nhìn, ngược lại là đi ngang qua bên cạnh hắn nữ tử thích nhìn nhiều hắn vài lần.

Đi tại loại người này bên cạnh, Ôn Bình thật ra căn bản không có bất luận cái gì áp lực, bởi vì đẹp trai một mực chính là hắn đại danh từ.

Đem tại trong phường thị tản bộ một vòng về sau, Vân Liễu rốt cục nhìn không được mở miệng, "Tông chủ, ngươi không sợ kia Thông Huyền cảnh sau đó đối ỷ? Hơn nữa đề hắn đi Bất Hủ tông, Bất Hủ tông có Trọng Lực trận những thứ này, không sợ dẫn sói vào nhà sao?"

"Rốt cục nhìn không được hỏi." Ôn Bình cười nhạt một tiếng, "Sợ cái gì, không có thanh trừ yêu độc trước đó, hắn tối đa phát huy luyện thể thập nhị/ thập tam trọng thực lực, phần này thực lực ngươi đối phó đều dư xài, thực sự không được ta lại để cho Cấp Cấp bên trên."

"Vậy hắn nếu như khôi phục Thông Huyền cảnh thực lực, chúng ta nên làm gì?"

"Khôi phục thực lực, thời gian này coi như lớn."

Ôn Bình thay đổi cười một tiếng, Vân Liễu đầu tiên là ngây ra một lúc, không có minh bạch Ôn Bình cười điểm ở đâu. Thế nhưng cẩn thận trở về chỗ sau khi, Vân Liễu nghĩ được âm mưu hương vị, tương đương thâm trầm âm mưu.

Bỗng nhiên, hắn lấy lại tinh thần, hắn giống như không có hỏi tông chủ muốn Sinh Mệnh Xi Gà của hắn, vừa mới cho kia Thông Huyền cảnh cường giả thế nhưng là xi gà thuộc về hắn.

Lúc muốn đuổi theo, Ôn Bình đã đi xa.

Lúc chạng vạng tối.

Khi Ôn Bình ăn cơm cơm tối, sau đó nghĩ đến đi quảng trường kia chạy hai bước tiêu thực thời điểm, Vu Mạch đứng hạp mà tới.

Đi theo Vu Mạch tới có Hoài Không, còn có Dương gia tộc trưởng Dương Tông Hiền, ngoài ra còn có bốn cái nhắc lên Vu Mạch người hầu. Bốn cái người hầu đều là người bình thường, nhắc cái này một cái hơn một trăm cân người đi ngàn tầng thêm đá, trèo lên một lần đỉnh, một tự cùng chó xù đồng dạng, cổ áo chỗ hoàn toàn ướt đầm.

Đoán chừng bốn người bọn họ trong lòng đã theo hạ quyết định, về sau liền xem như để bọn hắn cho quét chuồng heo, cũng không nguyện ý lại bỏ cái này Vân Lam sơn.

Ôn Bình hỏi: "Yêu trừ tiền bối, các ngươi làm sao cũng tới?"

"Không quá... Huynh đệ này của ta cần chiếu cố."

Vốn muốn nói không quá yên tâm Vu Mạch, nhưng tưởng tượng, câu nói này nghe lại có chút hoài nghi ý tứ của Ôn Bình, dứt khoát tự tranh thủ thời gian dừng lại. Chỉ nói là Vu Mạch cần chiếu cố, cho nên hắn mới lên núi.

"Kia đi theo ta. Ghi nhớ, chớ đi loạn, ta cái này có chó."

Nói xong câu đó, Ôn Bình tự dẫn đầu hướng phía khu ký túc xá đi đến, đi đến trên nửa đường lúc đối diện lại đi-ng phải Hoài Diệp bọn người.

"Nghĩa phụ!"

"Phụ thân!"

Hai người không hẹn mà cùng hô lên, sau đó chạy mau hai bước đến trước mặt, xông Ôn Bình sau khi hành lễ, tự cùng thân nhân của mình hàn huyên.

Bất quá Hoài Không xem Dương Nhạc Nhạc lúc, sắc mặt liền có chút nhỏ nhỏ biến hóa, hắn nhưng nhớ kỹ Dương Tông Hiền nói cho hắn biết Dương Nhạc Nhạc tăng lên đến luyện thể ngũ trọng mới một tháng thời gian, vừa mới qua đi bao lâu, làm sao lại luyện thể lục trọng rồi?

Vừa đây 15 tuổi một tháng, cảnh giới luyện thể lục trọng.

Cái này!

"Nhạc Nhạc, ngươi tư chất không tệ, ngày sau nhưng có đại hành động a!" Hoài Không nhin không được tán thưởng một câu.

"Cái gì?"

Dương Nhạc Nhạc có chút không nghĩ ra sờ đầu một cái, nhìn xem Hoài Không, trong ánh mắt mang theo một chút nghi hoặc.

"15 tuổi luyện thể lục trọng, tại Đông hồ, chỉ sợ cũng chỉ có Bách Tông Liên Minh bên trong mới có thể có loại thiên tài này. Cái này nếu là truyền đi, khẳng định có không ít Thông Huyền cảnh muốn đoạt lấy thu ngươi làm đồ đệ, ngươi tiêu từ này tiền đồ xán lạn a!"

Dương Tông Hiền nghe xong Hoài Không, lập tức cũng hướng Dương Nhạc Nhạc nhìn nhiều mấy lần, hắn tu vi không cao, nhìn không ra Dương Nhạc Nhạc cảnh giới, nhưng Hoài Không hắn là tín tưởng, không khỏi vỗ vỗ Dương Nhạc Nhạc bả vai.

Cái vỗ này, tràn ngập phụ thân đối với nhi tử kỳ vọng, cùng phụ thân đối với nhi tử kia phần yêu ở trong đó.

"Dương gia có người kẻ tục a!"

Dương Nhạc Nhạc búng tỉnh đại ngộ, giờ mới hiểu được Hoài Không mới vừa nói nhiều đất dụng võ là có ý gì.

Bất quá hắn cũng không trả lời, cũng chưa hề nói một chút lời khách sáo.

Hắn hiểu được, hắn có thể có tất cả mọi thứ chín mươi phần trăm nhân tố đều là bởi vì thân ở Bất Hủ tông.

Nếu để cho hắn ở bên ngoài tu hành, cái này tấn cấp ít nhất phải tại nửa năm sau.

Chớ nói có thể sẽ có Thông Huyền cảnh đến thu hắn làm đồ đệ, cái kia sợ sẽ là thật tới, hắn cũng không cùng đi theo.

Lại nói Hoài Diệp, nàng chẳng biết lúc nào đã đứng ở chỗ mạch bên cạnh, một cái tay bắt lấy Vu Mạch băng lãnh tay, hỏi: "Vu thúc, ngươi thể nào?"

"Tiểu Diệp Tử, chuyện nhỏ mà thôi."

Vu Mạch nhàn nhạt cười một tiếng.

Hai người một hỏi một đáp hai câu, trong bất tri bất giác đã xuyên qua trong rừng đường nhỏ đứng tại khu ký túc xá trước.

Khu ký túc xá mỹ cảnh quả thực để đắm người kinh thần không thôi. Đặc biệt là đầm nước bố trí, xảo đoạt thiên công.

Hoài Không hoàn hảo, dù sao đi qua thiên sơn vạn thủy, thấy qua đồ vật cũng thật nhiều, nhưng Dương Tông Hiền khác biệt, vừa đi tựu cảm thần, nhị tính tông môn dù sao cũng là nhị tính tông môn, nội tình quả nhiên khác nhau.

Chỉ ít hần đi Khảo Sơn tông lúc liền không có lần này phong cảnh nhưng nhìn.

Lúc này, Ôn Bình dừng bước, đứng tại trước cầu gỗ kêu dừng đội ngũ, nói tiếp: "Yêu trù tiền bối, Dương tộc trưởng, làm phiền các người tại cái này chờ một lát một lát. Nhạc Nhạc trên lưng vị kia Vu tiền bối theo ta tiến vào."

"Cái này..."

Dương Tông Hiền cùng Hoài Không đồng thời nghẹn lời, này làm sao còn không cho tiến đây?

Chính nghĩ mở miệng nói chuyện đâu, Ôn Bình đã cất bước lên cầu gỗ, cũng không quay đầu lại hướng phía trước đạo chơi rồi đi.

Dương Nhạc Nhạc theo sát phía sau.

Một bên Hoài Diệp thấy thế vội vàng giải thích, "Nghĩa phụ, Dương thúc, đây là khu ký túc xá, chỉ cho phép Bất Hủ tông đệ tử tiến nhập, hơn nữa liền xem như Bất Hủ tông đi vào, cũng phải 50 mai kim tệ một ngày đâu."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Sân thí luyện cải tạo hoàn thành!

"Ừm?"

"50 kim một ngày?"

Dương Tông Hiền, Hoài Không hai người đều mười phần kinh ngạc nghiêng đầu lại, nhìn xem Hoài Diệp mang theo một phần kinh nghi.

50 kim đối với hai người mà nói mặc dù không phải thật nhiều, nhưng nếu như là chỗ ngủ, một đêm muốn 50 kim, cái này quả thực quá mức đáng sợ.

Cho dù là Hoài Diệp, đi khắp toàn bộ Đông hồ, cũng chưa từng thấy qua xa xỉ như vậy khách sạn.

Hoài Diệp nhìn xem hai người biểu lộ, bất đắc dĩ cười một tiếng, cũng vội giải thích, nàng có chịu không qua Ôn Bình, không thể đem khu ký túc xá bí mật nói ra, nếu không liền sẽ bị thả Cấp Cấp ra tới đuổi theo cắn.

Đúng lúc này, nơi xa tới một tiếng chó sủa thanh âm.

Gâu!

Gâu!

Vốn là một mực canh giữ ở phòng bếp Cấp Cấp vậy mà từ trong rừng cây chui ra, trực tiếp chạy tới trước cầu gỗ.

Đến trước cầu gỗ đứng vững, hướng về phía muốn muốn đi vào khu ký túc xá A Long sủa loạn không ngừng, có gan người nếu là lại hướng phía trước, ta tựu cắn người tư thể.

"Chớ cản trở ta, xuẩn chó!"

Dứt lời, A Long nhấc chân tựu muốn đi đá đi.

Hoài Diệp vội vàng chạy tới chặn A Long nâng lên đuôi phải, sau đó nói: "A Long, người làm gì?"

"Mắc mớ gì tới người?"

Hoài Diệp nghe xong lời này, một chân chậm rãi dịch chuyển khỏi, không còn làm lấy A Long nhấc chân động tác, nói: "Người vui vẻ là được, tiếp tục, bất quá đến lúc đó xảy ra chuyện gì, đừng trách ta không có nhắc nhở người nha."

"Hừ!"

A Long nghe xong lời này, trong đầu lập tức hiện ra Vân Liễu gương mặt, do dự một hồi chỉ có thể coi như thôi.

Cứ việc vừa rồi con chó kia hướng về phía hấn sửa loạn quả thực để hấn chán ghét, thậm chí có một loại một cước đá chết nó xúc động, thế nhưng đánh chó còn được xem chủ nhân, chỗ này dù sao cũng là Bất Hủ tông, mà không phải Thương Ngô thành bên trong.

A Long hướng sau rút về về sau, Hoài Diệp nhàn nhạt mở miệng nói ra: "A Long, ngươi còn không có nói với ta tạ ơn đâu."

"Ta vì cái gì nói tạ ơn?"

"Bởi vì ta vừa mới cứu được ngươi một mạng a."

"Trò cười, ta đứng tại cái này ngay cả tóc đều không gãy một cây, sao là ngươi đã cứu ta một mạng thuyết pháp."

A Long cười nhạt một tiếng, lựa chọn tìm cái tảng đá ngồi xuống.

Vào không được, hấn cũng không muốn đứng tiếp tục chờ.

Hoài Diệp mang theo thâm ý cười nói: "Nếu như ngươi vừa mới chân đá qua đi, chỉ sợ Vu thúc này lại chạy đến cũng không thể nào cứu được ngươi. Cái trước đá một cước luyện thể thập tam trọng tu sĩ, 60 hơi thở về sau hấn liền chết."

"Thật... Giả..."

A Long lập tức quay đầu nhìn sang chó săn Cáp Cáp, nhưng thấy thế nào đều giống như chính là một con chó vườn a.

Nhưng hấn nhận biết Hoài Diệp nhiều năm, Hoài Diệp không phải thích nói đùa người, dù sao đến nay Hoài Diệp không có cùng hấn mở qua một lần trò đùa, về phần năng cùng không cùng người khác nói đùa tự không được biết rồi.

Chẳng lẽ con chó này là một đầu không có hoá hình đại yêu?

Vừa nghĩ tới đó, A Long lập tức mồ hôi lạnh ứa ra, kia may mắn mới vừa rồi không có một cước đá đi a.

Nếu là đá, kia chẳng phải xảy ra chuyện lớn?

Hoài Không hai người nghe được Hoài Diệp, cũng có chút ngạc nhiên, nhao nhao đưa ánh mắt nhìn về phía chó săn Cáp Cáp.

]

Thao Thiết là Yêu tộc, thiên phú dị bẩm, nhìn một chút trôi qua lúc, chỉ cảm thấy một phần khô nóng cảm giác truyền đến, lập tức thu hồi cảm giác.

Cái này chó thật đúng là bất phàm!

Dương Tông Hiền ở một bên mở miệng hỏi: "Tiểu Diệp Tử, cái này chó thật tại sáu mươi hơi thở thời gian giết chết một luyện thể thập tam trọng tu sĩ?"

"Đúng a, giống như kêu cái gì Dương Hoa, mang theo một bang luyện thể bát trọng người đến, nhưng là bởi vì đá nó một cước, kết quả không có qua 60 hơi thở tất cả chết hết. Ngày thứ hai Nhạ Nhạ tên kia còn đi tìm xương cốt đâu, kết quả xương cốt đều không tìm được, còn nói ta lừa hấn, thật sự là cười chết ta rồi." Nói xong lời cuối cùng, Hoài Diệp phốc phốc vui lên.

Nhưng câu nói này nói ra, nghe được là Dương Tông Hiền run như cây sậy!

Dương Hoa!

Kháo Sơn tông kiếm phái trưởng lão!

Hóa ra Kháo Sơn tông chuông chính là vì hấn vang lên.

Khó trách Ôn Bình nói Thông Huyền cảnh để làm gì, hợp lấy cái này Bất Hủ tông không chỉ có luyện thể thập tam trọng tu sĩ tọa trấn, còn có một đầu đại yêu.

Đang lúc Dương Tông Hiền kinh ngạc thời điểm, Ôn Bình từ khu ký túc xá đi ra, Dương Nhạ Nhạ cùng ở sau lưng hấn.

"Yêu trù tiền bối, Dương tộc trưởng, Vu tiền bối đã an trí xong, các ngươi đem phí ăn ở kết tính một chút đi."

"Phí ăn ở?"

"Vừa rồi Hoài Diệp không phải nói với các ngươi sao?" Lời mới rồi, Ôn Bình thế nhưng là nghe được nhất thanh nhị sở đâu.

Chuẩn xác mà nói, hệ thống chết tiếp sống cho hấn.

Ôn Bình nói tiếp: "Vu tiên bối yêu độc nhất thời bán hội không thể thanh trừ triệt để, cần thời gian tương đối nhiều, các ngươi trước cho một tháng phí ăn ở đem 1500 kim, các ngươi ai kết tính một chút?"

Dương Tông Hiền mở miệng nói ra: "Cái này... Ôn tông chủ, chẳng qua là chỗ ở mà thôi, cái này thu phí cũng quá cao đi?"

Hoài Diệp nói: "Không đắt, Dương thúc, ta thế nhưng là trực tiếp thanh toán một năm tiền. Ở bên trong ở một ngày 50 kim, thật rất rẻ."

"Đã như thế, vậy cái này 1500 kim ta tới cấp cho đi."

Dương Tông Hiền mặc dù không quá lý giải cái này chỗ ở vì cái gì đắt như vậy, nhưng Hoài Diệp đều nói như vậy, hẳn suy đoán, tức xá này khu chi sợ cũng không đơn giản a. Hoài Diệp thế nhưng là ngay cả Bách Phượng lâu đều ghét bỏ chủ, muốn đề nâng trụ đây ý địa phương, thật không đơn giản.

Tiếp nhận Dương Tông Hiền đưa tới 1500 kim về sau, còn chưa kịp nói chuyện đâu, bên tai truyền lại một thanh âm

"Sân thí luyện cải tạo hoàn thành!"

Xong rồi!

Ôn Bình trong lòng vui mừng, vốn còn muốn giữ lại Dương Tông Hiền bọn họ uống chén trà tâm không còn sót lại chút gì.

"Yêu trừ tiên bối, Dương tộc trưởng, Vu tiên bối ở ta nơi này cứ yên tâm đi. Sắc trời cũng không sớm, không phải Bất Hủ tông người không thể tại Bất Hủ tông lưu lại quá lâu, ta tự không lưu hai vị, hai vị đi thông thả!"

"Tốt a... Đúng, Ôn tông chủ, ngày mai chúng ta có thể tới thăm sao?"

Lên tiếng, Dương Tông Hiền cùng Hoài Không lại trong lòng là một trận bất đắc dĩ.

Lệnh đuổi khách hạ cũng quá nhanh đi.

"Có thể."

Ôn Bình đáp ứng một tiếng, sau đó đưa Hoài Không bọn người hạ Bất Hủ tông, sau đó đạp trên bóng đêm đi tới ra Nhiều sơn. Đứng tại đêm tối hạ ra Nhiều sơn đỉnh núi, hai tòa nhà hình vuông phòng sắt tọa lạc trong đó.

Dài trăm gao, rộng đồng dạng cũng là trăm mét, độ cao đạt đến 30 mét. Ôn Bình tuyền một cái đi vào liếc mắt nhìn, không phải tầng hai tiểu lâu, bên trong là một không gian riêng biệt, trống rỗng, nhìn một cái không sót gì.

Thế nhưng Ôn Bình dùng tay gõ gõ tường sắt, lấy hẳn luyện thể thập trọng cảnh giới, bình thường sắt thép một quyền tự có thể giảm giá, nhưng gõ gõ, lại đập mấy quyền, có biến hóa chỉ có tay của hắn mà thôi.

Mu bàn tay biến đến đỏ bưng.

"Tức chủ không cần thử, sân thí luyện tường sắt cho dù là Thông Huyền cảnh cũng vô pháp đối nó tạo thành phá hư."

"Như thế kiên cố a."

"Đương nhiên, hệ thống xuất phẩm, tất nhiên thuộc tính phẩm! Tiếp xuống tức chủ xin tự hành mua sân thí luyện dùng để thí luyện hưng thú."

Đến rồi!

Ôn Bình tự biết, khẳng định còn phải tốn tiền.

Hắn thật hận bản thân giống nữ nhân đồng dạng trực giác, đoán cái gì bên trong cái gì.

Chẳng biết tại sao, trong ngực có hơn hai vạn kim tệ, thế nhưng luôn cảm thấy có gan không hiểu trống rỗng, muốn biến nghèo cảm giác.

"Lần này lại muốn mua bao nhiêu kim tệ?"

"Sân thí luyện đưa ra thả cửa hàng trước mắt chỉ có hai loại hưng thú, có thể căn cứ thí luyện giả thực lực tự động điều giải thực lực. Loại thứ nhất tên là Quỷ Ngưu, bán ra giá cả là: 5000 kim tệ. Điều chỉnh cao nhất vì Thông Huyền cảnh đại yêu thực lực."

Ôn Bình ngừng hệ thống, trước mắt xuất hiện Quỷ Ngưu giới thiệu.

Quỷ Ngưu: Đồng hồ bên trong có Lưu Ba sơn, nhập hồ bảy ngàn dặm. Trên đó có thú, dáng như trâu, thương thân mà không có sừng, một chân, xuất nhập nước thì tắt mưa gió, chỉ riêng như nhật nguyệt, tiếng như lời, tên gọi quỷ. Lấy da vì trắng, cọc lấy Lôi Thú chi cốt, âm thanh nghe năm trăm dặm.

"Một con hiếm thấy yêu vật a!"

Bất Hủ tông đã tụ tập một đầu Lăng Ngư, một đầu Ba Xà, bọn chúng đều là chỉ tồn tại trong truyền thuyết yêu vật, người bình thường cả đời khả năng đều không nhìn thấy một đầu.

Hiện tại lại muốn xuất hiện một con Quỷ Ngư, đây là muốn đem thiên hạ tên yêu đều tề tựu tiết tấu a.

5000 kim, không lỗ.

"Loại thứ hai tên là Xích Ngư, giá bán cũng là 5000 kim tệ. Cả hai hợp hai làm một, đồng thời rèn luyện lực Địa, Thủy bên trong năng lực chiến đấu."

Theo sát, Xích Ngư giới thiệu cũng bán ra ngoài.

Xích Ngư: Sinh trưởng tại Dục Chi Trạch, dáng như mặt người thân cá, âm như uyên ương.

Ôn Bình cười nói: "Cũng là một loại chỉ nghe qua, nhưng không ai thấy qua yêu vật. Đem hai đầu tiếng tăm lưng lấy yêu vật nhốt tại thực lực trận này, Yêu tộc biết không được lên Bất Hủ tông đến đánh ta một trận sao?"

Hệ thống không để ý Ôn Bình liên tưởng, nói tiếp: "Tại thí luyện giữa sân cùng yêu vật đối kháng, có thể đạt được 3 lần kỹ xảo chiến đấu thu hoạch tăng phúc, đồng thời có 5% xác suất tiến nhập chiến ý trạng thái, làm kỹ xảo chiến đấu tại trước mắt thời đoạn thu hoạch tăng phúc hiệu quả là 600%."

"Lợi hại!"

Con đường tu hành, trừ tu tiêu tốn thời gian bên ngoài, chỉ sợ cũng số rèn luyện bản thân kỹ xảo chiến đấu, một cái tu sĩ ở trên đây thời gian hao phí tuyệt đối không thua gì tu.

Thật nhiều người vì luyện một chiêu, cho dù là hàng đêm khổ tu, vẫn như cũ cần trải qua nhiều năm mới có thể luyện đến như lửa ngậy thơ cảnh giới.

Lần lượt thất bại, từng ngày khổ tu, vì cái gì chỉ là để cho mình kỹ xảo chiến đấu tăng lên.

Vì cái gì phải làm như vậy?

Nguyên nhân rất đơn giản.

Thực lực mạnh yếu thật ra ở mức độ rất lớn quyết định bởi tại người năng lực, người kỹ xảo chiến đấu.

Cùng các loại cảnh giới, thường thường xuyên cùng yêu vật chém giết người sẽ mạnh thật nhiều.

Thậm chí sẽ xuất hiện cùng các loại cảnh giới, ngang nhau thực lực, tu luyện đồng dạng công pháp, võ học, thế nhưng đánh nhau lại là nghiền ép tình huống.

Bởi vậy có thể thấy được, kỹ xảo chiến đấu đối với một người tu sĩ mà nói, tầm quan trọng của nó không thua gì luyện thể cảnh tu luyện một chiêu mạch thuật!

Nếu như là cả hai đều nếu như mà có, vượt qua có khác biệt trời vực đại cảnh giới giết người sẽ không còn là truyền thuyết.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Một ta khác trong Chiến cảnh

"Cái này hung thú sân thí luyện tu luyện ích lợi không sai, thế nhưng không có trọng lực trận cùng khu ký túc xá trực quan, nhưng nếu như hướng lâu dài xem, ở trong đó tu luyện một bản võ pháp, khẳng định so laser trận phải có hiệu thật nhiều, một lúc sau sẽ là một kiện rất chuyện kinh khủng."

Kinh ngạc rốt cục, Ôn Bình không có tiếp tục lưu lại trong sân thí luyện, mà là đi tới một địa phương khác, hắn đã sớm mong đợi không sai biệt lắm hai ngày trọng đầu hí, cũng chính là sân thí luyện thăng cấp sau đản sinh Chiến cảnh.

Như hệ thống nói, Chiến cảnh bên trong chấn mạch tần suất cùng thế giới này là hoàn toàn khác biệt, trong đó thế giới cũng khác hẳn hồ khác biệt.

Ở trong đó tu hành, sẽ sinh ra ra một cái khác "Ta".

Một cái vô hạn hiểu rõ bản thân "Ta", hơn nữa là đồng dạng cảnh giới "Ta".

Vô luận người cái gì nhược điểm, vẫn là đánh nhau trước ra tay trái tay phải thói quen, cho dù là một chút xú tâm linh thương tích hắn đều biết. Biết người biết ta, bách chiến bách thắng, đoán chừng cũng chỉ đến như thế.

Từ logic đã nói, nếu như trong thiên địa này có những loại người này không thể chiến thắng, dù là người tại mạnh hơn, cũng là như thế.

Khi vòng qua hung thú sơn thí luyện về sau, Ôn Bình đi tới Chiến cảnh lối vào chỗ. Nằm ở ra Nhiều sơn một cái bức tường đổ chỗ, khoảng cách hung thú sơn thí luyện có mấy chục mét khoảng cách, dĩ vãng chỗ này chính là một khối kính phẳng phiến đá, lâu dài dây leo khóa lôi theo, trước vách đá thì là một cái rất cao dốc núi.

Hiện tại trải qua cải tạo thăng cấp, lộn xộn dây leo biến mất, chung quanh cỏ dại cũng không còn sót lại chút gì. Tại vách đá chính giữa, có một đạo lại một đạo bạch hoàng giao nhau gọn sóng, từ vách đá phía trên, càng không ngừng hướng kéo dài xuống, đại khái có dài ba mét, thật giống như trên mặt nước gọn sóng đồng dạng.

"Đi vào, ở trong đó chính là Chiến cảnh chỗ."

Ôn Bình không do dự, nghe hệ thống sau lập tức cất bước đi vào phía trong, chân trước chui vào vách đá không có chút nào trở ngại, Ôn Bình lập tức một bước tụt bước vào trong đó. Vừa mở mắt, trước mắt phong cảnh để nhìn mà than thở, thạch trong vách vậy mà nhiều một cái thế giới.

Một cái có gió, có cỏ, có trời xanh, cũng có mây trắng thế giới.

Nhìn một cái thảo nguyên vô tận, gió thổi cỏ rạp, dê bò thành đàn. Gió chậm chậm thổi qua lúc, treu chọc lấy tóc của hắn, quần áo, hít sâu một hơi, cả người nhất thời cảm thấy thần thanh khí爽, tâm tình cũng đi theo đã khá nhiều.

"Đây chính là Chiến cảnh?"

"Đúng, trận chiến này cảnh không có biên giới, hết thấy cũng là tuần hoàn, làm người từ đường chân trời biến mất về sau, sẽ từ phía sau người cái kia đường chân trời ra tới, không cần lo lắng địa vực hạn chế. Túc chủ muốn hay không hiện tại tụt thử cùng một cái khác ta đến một trận tỷ thí?"

"Đương nhiên."

Đến đầu tới, há có không cùng mình đánh một trận đạo lý?

Dứt tiếng, Ôn Bình mười mét có hơn không gian đột nhiên rồi loạn tung bùng, một người trống rỗng xuất hiện.

Hắn mặc thanh sơn lưu thủy sam, giữ lại không phải rất tóc dài, hình dạng phi thường anh tuấn, để Ôn Bình nhìn chỉ muốn nói một câu, đối diện huynh đệ thật là đẹp trai!

Đương nhiên, những lời này là phát ra từ phê phù.

Không pha tạp một chút xú hoang ngôn nhân tố ở trong đó, hơn nữa đánh giá mười phần khách quan, so Bách Tông Liên Minh xét duyệt tinh cấp tông môn còn phải nghiêm cẩn.

Bất khả tư nghị nhất chính là, một cái khác "Ta" trên giày còn có hai cái quên lau bùn điểm, đây là hắn buổi sáng hôm nay ăn cơm rửa tay lúc dính lên.

Không đợi Ôn Bình nói chuyện đâu, đối diện vị kia tụt nhân nhật mở miệng nói một câu, "Tới đi, thời gian của ta không nhiều."

"Nói thật giống như người bề bộn nhiều việc đồng dạng."

]

Ôn Bình lập tức làm đáng, trong tay lên chiêu, chưa từng luyện cái gì võ pháp hắn chỉ có thể trước dùng quyền cước liều một phen tốc độ cùng lực lượng.

Bạch!

Ôn Bình lập tức biến mất tại nguyên chỗ, hướng phía đối diện "Bản thân" bay thẳng mà đi. Mười mét khoảng cách, hai cái hô hấp tụt đến, nhưng mà một cái khác "Bản thân" nhưng không có động, tụt nhìn xem Ôn Bình đuôi phải quét ngang tới.

Hắn tựa như đang chờ bị Ôn Bình đá lên một cước đồng dạng, nhưng phong kinh vẫn đậm biểu lộ lại lộ ra một loại khác dụng ý.

Sau một khắc, Ôn Bình chân còn tại không trung đâu, tụt xem một cái khác "Bản thân" đột nhiên ngồi xổm xuống, chân phải vậy mà hướng phía chống đất chân trái quét tới, hết thấy phát sinh đều trong nhảy mất.

Cả hai tốc độ thật ra đồng dạng, Ôn Bình chân quét vào tay trái của hắn cánh tay lúc, một cái khác "Bản thân" cũng bắt hắn cho lật ngược.

Ầm!

Ôn Bình mất đi trọng tâm, lập tức ném xuống đất.

Chiêu thứ nhất, căn bản không có bất kỳ huyền niệm gì bị hắn muốn ăn đòn nhược điểm, sau đó một kích chế địch.

"Quả nhiên lợi hại!" Vỗ vỗ trên người cô đại về sau, Ôn Bình không khỏi tán thưởng một câu.

Bất quá tán thưởng thời điểm có chút là lạ, câu nói này đến cùng là đang khen hắc đầu, còn là đang khen bản thân?

Ý chí chiến đấu sục sôi lại lần nữa đứng lên về sau, Ôn Bình lại lần nữa huy quyền, nhưng một quyền đánh tới lại bị cầm

Còn chưa kịp làm ra phản ứng đầu, một cái khác "Bản thân" nắm đấm tựa đánh vào bên hông.

Như hệ thống nói tới giống nhau như đúc, cái này Chiến cảnh bên trong bản thân đối với hắc rồ như lòng bàn tay, biết hắc quen thuộc dùng cái kia một chân, cái nào nắm đấm. Dĩ vãng nhược điểm, ở chỗ này bị vô hạn phóng đại.

Tỉ như hắc thích vùng hữu quyền, tiến công mãnh như hổ, phòng thủ so ra mà nói yếu nhược, mà một cái khác "Bản thân", trực tiếp nhắm vào chính là hắc phòng thủ yếu kém điểm, sau đó lại nhất kích tất sát!

Vừa rồi một quyền này đau đến hắc thẳng cắn răng, xoa nắn sau khi, Ôn Bình kìm nén một cổ khí, giận quát một tiếng.

"Lại đến!"

...

Thời gian cũng không biết trôi qua bao lâu, ban ngày đánh thành ngày đêm, lại từ ngày đêm quá độ đến ban ngày. Khi một cái khác "Ta" biến mất thời điểm, cũng là âm nằm thẳng dưới đất động đều không có cách động thời điểm.

Đương nhiên, một mồi là một bộ phận, bị đánh không thể động đập mới là chủ yếu nhất nhân tố.

Từ đầu tới đuôi, hắc tựa không có đánh tới qua đối phương một chút. Tất cả chiêu thức hoặc là bị dưới háng, hoặc là liền trực tiếp tan rã.

Sơ hở, nhược điểm, vĩnh viễn tại ánh mắt của đối phương bên trong là tươi sáng.

Thở dài ra một hơi về sau, Ôn Bình ghé mắt mắt nhìn càng không ngừng tay run run, loại này thân thể đến cực hạn cảm giác hắc vẫn là lần đầu cảm giác được.

Chân đau, đau thắt lưng, dù sao sờ cái kia cái kia đau, loại kia toàn tâm đau nhức thật đúng là để hắc nhớ lại trước kia.

Lúc trước bị phụ thân trừng phạt thời điểm, một tháng không có cách xuống giường, giống như chính là loại cảm giác này.

Đột ngột, Ôn Bình ngồi dậy, kinh hô một tiếng, "Nguy rồi, quên cầm xì gà trôi qua cho cái kia Vu Mạch."

"Túc chủ yên tâm đi, Chiến cảnh cùng thế giới bên ngoài là khác hắc hồ khác biệt, ngoại giới hai giờ tương đương Chiến cảnh bên trong 24 tiếng. Nói cách khác, thế giới bên ngoài mới vừa vận đến giờ tỵ mà thôi."

"Hoàn hảo, kia để ta nằm một hồi, ta hiện tại không động được."

Dứt lời, Ôn Bình tựa trong Chiến cảnh nhắm mắt nghỉ ngơi, mặc cho gió thổi qua thân thể, tựa hồ cũng tại mang đi hắc một ý.

Khi có thể động thời điểm, Ôn Bình rời đi Chiến cảnh, đi tới trong rừng rậm, vận chuyển « Trường Mạch Công » bắt đầu hấp thu mộc khí.

Một sợi lại một sợi mộc khí chui nhập thể nội về sau, Ôn Bình thân thể thương tích dần dần bắt đầu khôi phục, đồng thời mộc khí cũng tại đền bù lấy Ôn Bình tiêu hao tinh khí thần, để hắc hướng phía hai giờ trước dồi dào trạng thái bước đi.

Để Ôn Bình ngạc nhiên là, lúc này Trường Mạch Công hấp thu mộc khí tốc độ đặc biệt nhanh, có gan thân thể của hắc nhỏ xong một cái không tồn tại cái nắp, những cái kia mộc khí biến thành nước đồng dạng chạy tới.

Bất quá một khắc đồng hồ mà thôi, Ôn Bình thân thể tựa hoàn hảo như lúc ban đầu.

Trường Mạch Công đối với tàn tật thân thể hữu hảo trình độ quá tốt rồi, đây coi như là một cái niềm vui ngoài ý muốn đi.

Hắc xem như mình bạch, nhập phẩm công pháp vì gì trân quý như thế. Bởi vì nó chỗ đặc thù căn bản không phải luyện thể cảnh người có thể tưởng tượng được.

Lại lần nữa đi tới Chiến cảnh trước, hệ thống thanh âm truyền đến.

"Chiến cảnh sử dụng vì 100 kim một lần, xin túc chủ thanh toán kim tệ."

"Cho."

Dù nói thế nào trên người hắc còn có hơn một vạn kim, Chiến cảnh muốn làm sao dùng tựa sử dụng ra sao.

Thanh toán về sau, Ôn Bình lại lần nữa tiến nhập Chiến cảnh bên trong.

Sau hai canh giờ, Ôn Bình chật vật bò ra tới, trên mặt, thân thể cái từng cái bộ vị, cho dù là một chút xú ánh trắng chiếu vào, thấy vô cùng rõ ràng. Hấp thu một chút mộc khí có thể lúc đi lại, Ôn Bình đổi cái địa phương bắt đầu trắng trơn hấp thu mộc khí.

Vừa đến vừa đi, trời đã bắt đầu tăng sáng.

Tính toán thời gian, Ôn Bình đã trong Chiến cảnh tu hành bốn lần, tương đương với thể giới bên ngoài không ngủ không nghỉ tu hành bốn ngày.

Tại ra tới hấp thu mạch khí tâm bồ thân thể lúc, cảnh giới bích chương như nước chảy thành sông mở ra.

Ôn Bình chính thức vào luyện thể thập nhất trọng cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Tuyên bố nhiệm vụ mới

Khảo Sơn tông chủ điện.

Àm!

Chiếc ghế ứng tiếng mà nát, Hoa Liễu quỳ gối cái ghế bên cạnh, sắc mặt thảm đạm như tuyết.

"Đây chính là chuyện ngươi làm cho ta? Không chỉ không có chiếm được Thông Huyền cảnh hảo cảm, lại còn rơi xuống cái trường lão bị bên đường ném ra tới hạ tràng. Ngươi có biết, ta tấm mặt mo này nên đặt ở đây?"

Hoa Liễu toàn thân run lên, đầu kém chút đập xuống dưới, "Tông chủ bớt giận, thuộc hạ thực sự không biết kia Nhưng lão y thuật vậy mà như thể kém cỏi, cũng không nghĩ tới Bất Hủ tông thủ hộ giả vậy mà như thể mạnh, thuộc hạ tới giao thủ, suýt nữa bị thiệt lớn."

"Ý của ngươi là đánh không lại ngươi liền chạy rồi?" Che đầu hạ gương mặt kia nghiêm túc làm cho cả chủ điện không khí đều động lại.

Rét lạnh có lẽ sẽ để người cảm thấy thấu xương.

Thế nhưng là người trước mắt phát ra lãnh ý, lại làm cho Hoa Liễu cả người tựa như rơi vào hầm băng bên trong đồng dạng.

Hoa Liễu tranh thủ thời gian giải thích: "Thuộc hạ thể nào lại là loại kia hạng người ham sống sợ chết, chỉ là không nghĩ tới kia Ôn Bình vậy mà hiểu được y thuật, hơn nữa rất có sớm đã, Nhưng lão giả vờ giả vệt bị vạch trần, ta căn bản không mặt mũi nào lại lưu tại Dương gia."

Hừ!

Hừ lạnh một tiếng âm thanh quanh quẩn tại trong đại điện.

Đột nhiên xuất hiện trầm mặc để Hoa Liễu không dám ngắt đầu, sau một hồi lâu, bên tai truyền lại một thanh âm, "Phái người tiếp cận tên kia Thông Huyền cảnh cùng Bất Hủ tông xuất hiện tên kia luyện thể thập tam trọng tu sĩ, có động tĩnh gì không lập tức hướng ta báo cáo. Cái chết của Dương Hoa, tất nhiên cùng Bất Hủ tông thoát không khỏi liên quan."

Hoa Liễu lúc này mới thờ phào nhẹ nhõm, cả người như trút được gánh nặng, "Thuộc hạ cái này phải!"

...

Nằm tại lá khô chất đống bên trong, nhìn lên trời bên cạnh mặt trời chậm chậm dâng lên, Ôn Bình tâm trước nay chưa từng có thư sướng.

Luyện thể thập nhất trọng a, cái này đã từng là hấn nghĩ cũng không dám nghĩ một cái cao phong, mà bây giờ nhanh như vậy tự đứng ở nơi này.

Đúng lúc này, bên tai truyền lại một thanh âm.

"Tuyên bố nhiệm vụ!"

"Phúc lợi tới."

Ôn Bình vui mừng, sau đó lập tức lên tinh thần, cạo một chút từ lá khô chất đống bên trong ngồi dậy.

【 lương ngọc, ngọc thô đều có —— làm một siêu cấp tông môn, không chỉ có thể có được đem thiên tài bồi dưỡng mạnh hơn năng lực, cũng có đem một vị phế vật chế tạo thành cử thế vô song thiên kiều bản lĩnh. 】

【 mời chào: Phế vật hình (kinh mạch đứt đoạn) đệ tử một, niên kỷ không thể vượt qua 18 tuổi —— lần này mời chào có thể cân nhắc đối đệ tử giảm bớt nhập môn phí tổn, cụ thể thu phí kim ngạch, tức chủ tự hành nắm. 】

【 ban thường: Tùy ý kiến trúc miễn phí cải tạo đặc quyền, khiến cho có được năng lực đặc thù, cùng một lần thể hồ quán đỉnh cơ hội. 】

"Phần thưởng này, 666."

]

Kiến trúc miễn phí cải tạo đặc quyền cũng không cần nói, đây chính là tương đương trân quý đồ vật, thể hồ quán đỉnh cơ hội vậy thì càng trân quý. Lần trước thể hồ quán đỉnh tự đem để hẳn trực tiếp nhập môn Giao Long Nội.

Nếu như lại thể hồ quán đỉnh một lần, chẳng phải là phải trực tiếp chút thành tựu? Đương nhiên, hẳn cũng là đoán mò, mạch thuật làm sao có thể dễ dàng như vậy tu luyện tới cảnh giới tiểu thành?

So sánh với ban thường, Ôn Bình hiện tại đối với mời chào đệ tử điều kiện cũng thật cảm thấy hứng thú, yêu cầu phải được mạch đứt đoạn!

Yêu cầu này tương đương xảo trá.

Đầu năm nay là cá nhân tự có thể tu hành, cái kia sợ sẽ là đi không xa bao xa, luyện thể nhất nhĩ trọng cũng có thể đến tới, nếu muốn tìm đến người không thể tu hành đã rất khó, mà nếu muốn tìm một người kinh mạch đứt đoạn, tự khó hơn.

Loại tình huống này, cũng chỉ có bị người hậu thiên phế đi kinh mạch cái chủng loại kia người có thể tìm.

Thương Ngô thành to lớn, tìm một cái bị người phế đi kinh mạch người hẳn không phải là rất khó khăn a?

Câu nói này chính hẳn hỏi mình, hoàn toàn chính là một cái thiết hỏi.

Đáp án tự là rất khó.

Suy tư sau khi, Ôn Bình hỏi: "Hệ thống, chủ điện hấp dẫn năng lực hữu dụng không?"

"Đương nhiên hữu dụng, bất quá trước mắt hấp dẫn năng lực quá chật hẹp, muốn tìm kiếm một vị kinh mạch đứt đoạn, lại bất quá 18 tuổi người rất khó. Tức chủ tốt nhất là bản thân xuống núi tìm kiếm, dạng này mới có thể nhanh chóng tìm tới hẳn. Đúng, tức chủ, nhiệm vụ lần này thời hạn vì ngày 5, như trong vòng năm ngày không có cách hoàn thành, đem hủy bỏ một tòa kiến trúc năng lực đặc thù."

"Còn có thời gian hạn chế, nhưng người ban bố trong nhiệm vụ không có đánh dấu a!"

"Vậy ta hiện tại tăng thêm!"

【 lương ngọc, ngọc thô đều có —— làm một siêu cấp tông môn, không chỉ có thể có được đem thiên tài bồi dưỡng mạnh hơn năng lực, cũng có đem một vị phế vật chế tạo thành cử thế vô song thiên kiều bản lĩnh. 】

【 mời chào: Phế vật hình (kinh mạch đứt đoạn) đệ tử một, niên kỷ không thể vượt qua 18 tuổi —— lần này mời chào có thể cân nhắc đối đệ tử giảm bớt nhập môn phí tổn, cụ thể thu phí kim ngạch, tức chủ tự hành nắm. Thời hạn: Năm ngày. 】

【 ban thường: Tùy ý kiến trúc miễn phí cải tạo đặc quyền, khiến cho có được năng lực đặc thù, cùng một lần thể hồ quán đỉnh cơ hội. Thất bại trừng phạt: Hủy bỏ một tòa kiến trúc năng lực đặc thù. 】

Nhìn trước mắt một lần nữa bắn ra tới giao diện nhiệm vụ, Ôn Bình trong lòng có loại ăn hoàng liên cảm giác.

Nếu như người không biết ngậm bồ hòn mà im là mùi vị gì, vậy liền đi sinh nhai cam thảo phiền, dạng này người cũng đã hiểu.

"Tức chủ mau chóng lên đường thôi."

Hệ thống nói xong câu đó sau tự "Biến mất", lưu lại Ôn Bình một người, tại ra Nhiều sơn đỉnh núi trong gió xốc xếch.

Ban thường phong phú, trừng phạt cũng tương tự hung ác a.

Trở lại Vân Lam sơn lúc trời đã sáng rõ, y phục đem qua bị "Bản thân" xé kéo rách, Ôn Bình chỉ có thể hai tay để trần đi giữa khu rừng trên đường. Trở lại Thỉnh Vũ các đối một thân quần áo về sau, một soi gương, trên mặt máu ứ đọng quá nhiều.

Bất quá hoàn hảo, vẫn như cũ là đẹp trai như vậy.

Mây kiếm bên trong khí khái hào hùng vẫn như cũ bức người!

Đi tới khu ký túc xá về sau, đẩy ra Vu Mạch ở phòng, nhìn thấy đang ban công Thần tu Vu Mạch.

Hắn biết, Vu Mạch khẳng định là phát hiện khu ký túc xá truyền lại cho hắn đồ vật, bất quá cũng không quan trọng. Ôn Bình sớm liền nghĩ đến qua loại vấn đề này. Đem Vu Mạch lừa gạt nhập Bất Hủ tông chỉ là chuyện sớm hay muộn.

"Vu tiên bối, xi gà ta cho ngươi thả trên bàn, chờ lúc chiều đem nó nhóm lửa hút roi, nếu như quên bị yêu độc chơi chết, nhưng chuyện không liên quan đến ta."

Đem xi gà sau khi để xuống, Ôn Bình quay người định muốn rời khỏi.

Vu Mạch nhìn thấy tình trạng này, hơi có chút bất đắc dĩ cười cười, hắn còn là lần đầu tiên gặp phải không coi hắn là chuyện luyện thể thập nhất trọng tu sĩ.

Tưởng tượng một tuần trước, tại hoa nguyệt thành ăn một bữa cơm, kia cũng là hơn trăm người đứng xếp hàng muốn giúp hắn thanh toán, trong đó có 3 vị luyện thể thập tam trọng tu sĩ. Nhưng bây giờ, một cái luyện thể thập nhất trọng tu sĩ có thể không nhìn thẳng hắn.

Vu Mạch đứng lên, vội vàng hô: "Tiểu huynh đệ, xin dừng bước!"

"Có chuyện gì sao?"

"Ngươi chẳng lẽ nhìn thấy ta tựa không có một chút xiú kính ý sao? Tốt xấu ta cũng là một Thông Huyền cảnh a, dù là ta thực lực bây giờ cũng chỉ có luyện thể thập tam trọng, nhưng đợi một thời gian, ta nhất định sẽ lại về đỉnh phong."

"Vậy thì sao?"

Dứt lời, Ôn Bình một cái tay đã cầm tay cầm cái cửa.

Vu Mạch chỉ có thể bất đắc dĩ đành chất cười một tiếng, gặp phải một cái đối thân phận của mình hoàn toàn không quan tâm người, thật đúng là khó làm.

"Tiểu huynh đệ, dừng vội đi, ta còn có chuyện muốn hỏi một chút ngươi đây."

"Có chuyện mau nói, ta còn có việc."

"Ta..." Vu Mạch tranh thủ thời gian chìm thờ ra một hơi, không có tái sinh Ôn Bình khí, tiểu tử này thái độ đối với hắn nếu quả thật có chấp lời nói, đoán chừng một ngày phải tức chết tám trăm về, "Nơi này là thiên nhiên?"

"Ngươi là chỉ cái này "Vô không bắt nhập" mạch thuật?"

"Đúng, chính là cái này."

"Không phải thiên nhiên..."

"Kia là?"

Đang muốn hỏi vậy rốt cuộc là làm sao tới thời điểm, Ôn Bình phản sau đoạn lời nói nhảy ra ngoài, nói liền là được, "Không phải thiên nhiên, là thiên nhiên, thì mắc mớ gì tới ngươi. Vu tiên bối, hảo hảo dưỡng thương thể của ngươi đi, biết quá nhiều không phải là chuyện gì tốt."

Dứt lời Ôn Bình tự đóng cửa mà đi.

Mới ra khu ký túc xá, Ôn Bình liền không nhận được đối với mình giờ ngón tay cái lên, "Không kiêu ngạo không tự ti, nam nhân bản sắc!"

Đi, xuống núi tìm phế vật đi!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Dạy bảo Dương Nhạc Nhạc

Ngày mới vừa sáng rõ, trong phòng bếp tự truyền lại sang nồi thanh âm, một trận mùi thơm thuận cửa sổ bị gió mang theo tự trôi hướng phòng bếp bên ngoài. Chó săn Cấp Cấp đã chờ từ sớm ở cái này, tại trong phòng bếp chuyển không ngừng.

Trừ lưu chảy nước miếng chó săn Cấp Cấp, Dương Nhạc Nhạc cũng đứng ở một bên, nhìn xem trong nồi thịt hai mắt đắm đắm.

Hắn trước kia cảm giác một ngày ăn một bữa cũng rất tốt. Thế nhưng là từ khi ăn Hoài Diệp làm đồ ăn, một ngày ba bữa đều không đủ. Chỉ là nhìn xem Hoài Diệp trong nồi thịt kho tàu, miệng bên trong đều không ngừng phát nhuận.

"Hoài Diệp, ta là thật bội phục ngươi, người xinh đẹp, còn như vậy sẽ làm đồ ăn."

"Hi hi, chuyện nhỏ. Ta mới đến nghĩa phụ bảy tám phần chân truyền, nếu có mười thành công lực, ta bảo đảm ngươi sẽ thêm chết."

"Ta liền biết ngươi lợi hại, vậy có thể hay không để ta ném một khối a? Ngươi nhìn ta bụng, đều nhanh đói dẹp bụng."

"Được, bất quá ngươi phải đáp ứng ta một chuyện. Đáp ứng ta có thể cho thêm ngươi một chút, thế nào?"

"Khen không ngươi... Nói đi, chuyện gì?"

"Hôm nay không cho ngươi từ tông chủ kia mua xì gà."

"Cái này thịt hai lần chín ta không ăn."

Nói đùa!

Mỗi ngày một điều xì gà, hắn có thể cảm nhận được thân thể tại từ từ phát sinh biến hóa, hơn nữa trong Trọng Lực trận tu hành, đem nó cắn lấy bên miệng, ba canh giờ không ngừng tu luyện, tựa cùng điên cuồng đồng dạng, tuyệt không mệt mỏi.

Tại Trọng Lực trận 9 lần tăng phúc hạ, hắn tu hành tiến triển có thể nói là đột nhiên tăng mạnh, vừa đột phá đến luyện thể lục trọng, công pháp của hắn đột phá cũng đi theo có chất đột phá. Công pháp đạt tới chút thành tựu, hắn là ngay tại mấy ngày gần đây.

Công pháp lại vừa đột phá, luyện thể thất trọng vững vàng.

15 tuổi luyện thể thất trọng, kia nói ra có nhiều mặt mũi, Thương Ngô thành khẳng định là không có người ưu tú hơn hắn.

"Thôi đi, không đáp ứng coi như xong, ta xem ngươi hôm nay làm sao mua. Hôm qua Triệu Tinh không có mua đến, hôm nay nhất định sẽ trước cướp. Vân trưởng lão muốn, ta cũng phải, tông chủ mỗi ngày ba cây hạn mức liền không có."

"Vậy liền xem ai nhanh tay đi."

"Ta cùng Triệu Tinh đã thương lượng xong, nàng lúc mua ta lôi kéo ngươi, ta lúc mua nàng lôi kéo ngươi. Hi hi, ta xem ngươi làm sao mua."

"Oa, các ngươi đây cũng quá mức phân đi."

"Quá phận thì thế nào, ngươi lại đánh không lại Triệu Tinh."

"Ngươi lợi hại, ta đi tiết hồ."

Dương Nhạc Nhạc dứt lời, cũng không tâm tư tại trong phòng bếp đội, liếc mắt phòng bếp bên ngoài ngồi Triệu Tinh, sinh lòng một kẻ, vẫn là phải đi trên nửa đường chặn đường tông chủ. Vừa muốn muốn khởi hành, liền thấy Ôn Bình.

"Tông chủ, buổi sáng tốt lành."

Dương Nhạc Nhạc xa xa vẫy tay, nỏ bắn ra sói thấy được núi nhỏ dê đói khát ánh mắt, vội vàng đạo chơi nghênh đón tiếp lấy.

Cái này vừa vừa cất bước, Triệu Tinh bỗng nhiên đi tới phía sau hắn.

"Tâm sự chứ sao."

]

Triệu Tinh một cái tay đã khoác lên trên vai của hắn.

Dương Nhạc Nhạc nói: "Đến thật?"

"Không phải là đến thật." Triệu Tinh hi hi cười một tiếng, trong tươi cười tràn đầy một loại xấu bụng cảm giác.

"Vậy ta tựa không khách khí."

Dứt lời, Dương Nhạc Nhạc quay người trực tiếp một quyền tựa quét tới, Triệu Tinh vô ý thức thu tay lại đi cản, nhưng mà Dương Nhạc Nhạc nhưng không có đem này một đám cho vung xuống đi, mà ngừng tại trong giữa không trung, người nhanh chân liền chạy.

"Ta mới không cùng ngươi đánh đâu, lại đánh không lại ngươi."

Dương Nhạc Nhạc cười đắc ý.

Triệu Tinh ý thức được mình bị Dương Nhạc Nhạc lừa lúc, bắt hủ không buồn, trực tiếp nắm lên một bên cây chổi đã đánh qua, chuẩn tâm chỗ chính là Dương Nhạc Nhạc cái ót.

Ba!

Dương Nhạc Nhạc mắt thấy tự muốn đến Ôn Bình trước mặt, bị như thế một đập, một cái lão đảo kém chút ngã sấp xuống.

"Muốn chạy!"

Triệu Tinh hi hi cười một tiếng, tiến lên, vọt lên sau đó nhắc chân hướng Dương Nhạc Nhạc đá vào.

Trải qua xoay đánh phía dưới, không có bất cứ cái gì lo lắng, Dương Nhạc Nhạc bị tại chỗ cảm cố lại tay chân, không thể động đậy.

Hoài Diệp mặc dù là luyện thể 6 nặng, nhưng da dày thịt béo, trời sinh khí lực lớn, thực lực đã có thể so với luyện thể 8 nặng.

Vừa đối mặt Dương Nhạc Nhạc lại không được.

"Các ngươi không thể dạng này! Triệu Tinh, ngươi mua xi gà nhưng ta thanh toán."

"Hoài Diệp muội muội đã giúp ta cho."

"Không phải, ngươi cái này... Tông chủ, giúp ta lưu một điều xi gà, ta ra 500 kim tệ."

Nhưng mà, không ra 30 cái hô hấp, Ôn Bình thanh âm sâu kín truyền đến, "Hôm nay không có."

Dương Nhạc Nhạc mặt lập tức không vui, phàn nàn nhìn xem Triệu Tinh bọn họ nhân thủ một cây, nhin không được ai oán, "Ta trêu ai ghẹo ai. Triệu Tinh, chờ ta « Mạc Vân Thủ » đại thành, ta nhất định phải trả thù."

"Ngươi mới đem « Mạc Vân Thủ » tu luyện tới chút thành tựu, ngươi tự muốn tu luyện đại thành, nghĩ thật đúng là nhiều."

Triệu Tinh hi hi cười một tiếng, trong lòng suy nghĩ, coi như Dương Nhạc Nhạc đem « Mạc Vân Thủ » tu luyện đại thành, thời điểm đó thực lực cũng chỉ cùng năng hiện tại lực lượng ngang nhau.

Lúc đó hẳn chỉ sợ đã đến luyện thể thất trọng, như thường vẫn là đồng dạng ngược Dương Nhạc Nhạc.

Ôn Bình như có điều suy nghĩ nhìn Dương Nhạc Nhạc hai mắt, tự lẩm bẩm vài câu, sau đó mở miệng nói ra: "Dương Nhạc Nhạc, kể từ hôm nay ngươi chừng nào thì có thể cùng Triệu Tinh bất phân thắng bại, lại đến hỏi ta mua Sinh Mệnh Xi Gà."

"A!"

Không riêng gì Dương Nhạc Nhạc, tính cả nói đùa Triệu Tinh hai người cũng mộng.

Dương Nhạc Nhạc ngay cả vội mở miệng: "Tông chủ, Triệu Tinh không phải người bình thường, cùng cảnh giới căn bản vô địch. Hắn phía trước xách ngũ trọng thời điểm tự có thể đánh luyện thể thất trọng yêu vật, ta làm sao có thể cùng hắn bất phân thắng bại."

"Ý của ngươi là ngươi không bằng năng?"

Câu nói này ra tới, Dương Nhạc Nhạc á khẩu không trả lời được.

Thử hỏi ai nguyện ý thừa nhận bản thân không bằng người khác? Dù cho trong lòng cho rằng như vậy, ngoài miệng cũng không thể nói như vậy.

Ôn Bình hờ hững ngữ khí để mấy người không có cách tại lộ ra ý cười, Triệu Tinh càng là xấu hổ. Bản ý của nàng chính là để Dương Nhạc Nhạc hôm nay mua không được mà thôi, thật không nghĩ qua để Dương Nhạc Nhạc về sau cũng mua không được.

Nhưng sự tình vậy mà phát triển đến một bước này.

Triệu Tinh ngay cả vội mở miệng, "Tông chủ, cái này thật không phải lỗi của hắn, mà là chúng ta huyết mạch không giống."

"Đây không phải yếu lấy cớ, Dương Nhạc Nhạc, còn được ta đã nói với ngươi sao?"

Dương Nhạc Nhạc gật gù, "Nhớ kỹ."

"Nhớ kỹ tự tốt, nếu như huyết mạch chênh lệch là ngươi cam nguyện yếu đi xuống nguyên nhân, vậy hôm nay ngươi tự thu dọn đồ đạc rời đi Bất Hủ tông đi. Bất Hủ tông là sẽ không thu một cái trong lòng cảm thấy mình không bằng người khác hèn nhất."

Thật ra Ôn Bình không phải là bởi vì nghĩ ít một người từ hắc cái này mua đi Sinh Mệnh Xi Gà, mà là hắc không nghĩ tới Dương Nhạc Nhạc cảnh giới tiến bộ đồng thời, thực lực sai biệt lại như thế lớn. Đường nhiên, Ôn Bình thừa nhận hoá hình yêu vật xác thực lợi hại.

Nhưng Sinh Mệnh Xi Gà đoạn thời gian không cải biến được đồ vật, Dương Nhạc Nhạc đạt được cơ duyên giúp hắc cải biến, mà lại là không thay đổi tư chất tinh cấp tình huống bên dưới làm được. Có thể thấy được hắc lấy được cơ duyên lớn đến bao nhiêu.

Cùng cảnh giới bại bởi Triệu Tinh, cái này hiển nhiên là không hợp lý.

Nói như thế nào đây, khả năng cũng là Dương Nhạc Nhạc chấp nhận tất cả mọi thứ.

Cho rằng Triệu Tinh mạnh hơn hắc là chuyện thiên kinh địa nghĩa, Triệu Tinh chính là không thể chiến thắng.

Ôn Bình không phải một cái lão sư, thế nhưng làm tông chủ, nhất định phải nói cho hắc biết, nếu như yếu tự nhận, kia rất nhanh sẽ biến thành chúng sinh.

Dứt lời, Ôn Bình từ trong ngực móc ra mấy tờ giấy trắng, phía trên viết một vài thứ, bất quá liếc mắt căn bản thấy không rõ, đưa cho Dương Nhạc Nhạc về sau, nói: "Đi đem mấy tờ giấy này tại Trọng Lực trận, khu ký túc xá đều dán lên."

Dương Nhạc Nhạc trầm mặc từ Ôn Bình trong tay tiếp nhận kia mấy tờ giấy, nhìn sang, thấy được phía trên viết đồ vật:

Trọng Lực trận 10 kim một canh giờ, mỗi ngày hạn chế 3 canh giờ.

Khu ký túc xá mỗi ngày 50 kim.

Sinh Mệnh Xi Gà cái thứ nhất 50 kim, cái thứ hai 100 kim, cái thứ ba 500 kim.

Ngoài ra, còn nhiều thêm một cái mới đồ vật.

Hung thú sân thí luyện, mỗi ngày 50 kim; Chiến cảnh, một lần 100 kim, một lần vì hai canh giờ.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Gặp lại cố nhân

Dương Nhạc Nhạc lập tức quay người, tò mò hỏi: "Tông chủ, phía dưới này chỗ tổ "Hung thú sân thí luyện", "Chiến cảnh" là gì?"

Cái trước 50 kim một ngày, cái sau 100 kim một lần, giá tiền này quả thực có chút quá mức kinh người.

Khu ký túc xá thế nhưng là có thể tu hành mạch thuật a, cái kia cũng mới 50 kim một ngày. Chẳng lẽ cái này hung thú sân thí luyện cho bọn hắc mang tới đồ vật cùng mạch thuật đồng dạng trân quý?

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

Cái sau tự cùng không cần nói năng rườm rà, một lần 100 kim, hơn nữa thời gian hạn chế là 2 canh giờ, so khu ký túc xá thu phí càng kinh người.

"Tu hành kỹ xảo chiến đấu, tích lũy kinh nghiệm chiến đấu địa phương. Vừa vặn thích hợp người bây giờ."

"Nhưng làm sao đạt như thế?"

"Quý, mang ý nghĩa hắc càng tốt hơn. Cảnh giới của người tăng lên quá nhanh, cần củng cố một chút, nếu như người không nguyện ý mạnh lên, tiếp tục làm kẻ yếu, có thể không đi chỗ đó."

"Tông chủ, ta muốn đi."

"Kia đi trước đem bọn nó thiếp tốt."

"Được."

Dương Nhạc Nhạc hấp tấp tự chạy ra.

Sau bữa ăn, Ôn Bình mang theo Dương Nhạc Nhạc cùng Vân Liễu đi tới ra Nhiều sơn, Triệu Tinh bọn họ thì đi Trọng Lực trận, tiếp tục tiến hành cảnh giới tu hành. Đối hai người bọn họ mà nói, cảnh giới tăng lên là so kinh nghiệm chiến đấu trọng yếu hơn.

Bởi vì vì yêu tộc hoá hình về sau, vẫn như cũ da dày thịt béo, cùng người chém giết có thể khoan nhượng phạm sai lầm suất sẽ cao thật nhiều.

Đối với Dương Nhạc Nhạc mà nói, rèn luyện kỹ xảo chiến đấu, thì là duy nhất một đầu tăng cường con đường.

Yếu không đáng sợ, cam nguyện bản thân yếu mới đáng sợ nhất.

Hắn vừa nghĩ tới bản thân vậy mà thay đổi một cách vô tri vô giác ở giữa cho là mình không bằng Triệu Tĩnh, đã cảm thấy có một ít si nhục cảm giác đập vào mặt.

Đi theo Ôn Bình đi tới ra Nhiều sơn hung thú thực lực trận về sau, giao phó 50 kim tệ cho Ôn Bình, sau đó cất bước đi vào sân thí luyện bên trong.

"Tông chủ! Làm sao cái gì cũng không có a."

Dương Nhạc Nhạc đứng tại hung thú bên trong sân thí luyện, dùng tay sờ lên tấm sắt, nhìn không được phát ra tiếng thanh âm.

Sau đó tự nghe Ôn Bình ở bên ngoài hồi đáp: "Nó lập tức sẽ ra tới."

Quả thật mấy hơi thở về sau, phía trước không gian bỗng nhiên một trận vận vẹo, một con màu xanh đen quái vật đi ra.

Như trâu, không có sừng, hơn nữa chỉ có một chân. Đứng ở đó, chỉ là ánh mắt tự để hắn trong lòng sinh ra sợ hãi.

]

"Quý Ngưu!"

"Tông chủ, ta sẽ không là muốn cùng loại này trong truyền thuyết yêu vật đối kháng a?"

Nhìn trước mắt Quý Ngưu, Dương Nhạc Nhạc không biết nên khóc đâu, vẫn là nghĩ biện pháp mau trốn, chính thất hồn lạc phách lúc lựa chọn lúc, Ôn Bình thanh âm đột nhiên quanh quẩn ở bên tai, phản phục hồi hắn, người thật cho là mình yếu?

Lúc này, hắn phảng phất lại về tới một năm trước cái kia chỗ rẽ, bị tất cả mọi người chế giễu thời điểm.

Lúc đó hắn so bất cứ ai đều yếu, thế nhưng lại có thắng tiến không lùi dũng khí, vì cái gì bây giờ lại đánh mất loại dũng khí này?

Không!

Không phải là dạng này.

Ngưng lại thần, Dương Nhạc Nhạc lạnh giọng hướng về phía Quý Ngưu hô: "Tới đi, có gan ngươi hôm nay tự cắn chết ta!"

...

Sân thí luyện bên ngoài bên ngoài, Vân Liễu có chút không hiểu hỏi Ôn Bình, "Tông chủ, người cái này là ý gì? Nhân tộc cùng cảnh giới bản thân tự không sánh bằng hoá hình yêu vật, đây là thiết luật."

Ôn Bình mở miệng nói ra: "Cái này là của người khác thiết luật, không phải Bất Hủ tông đệ tử. Dương Nhạc Nhạc có đại cơ duyên, trong vòng một năm liên phá năm cái cảnh giới, thật ra rất lớn một phần là bởi vì kiên trì của hắn. Hiện tại tới Bất Hủ tông, kiên trì nghị lực tại, nhưng không có thắng tiến không lùi tâm thái. Hắn cần trải qua sinh tử chém giết, cái này hung thú sân thí luyện phù hợp, hơn nữa có thể khiến người ta thu hoạch được 3 lần kỹ xảo chiến đấu tăng lên, dùng để củng cố hắn hiện đang tăng nhanh như gió cảnh giới không có gì thích hợp bằng."

"Kia vì sao không nói cái kia Hoài Diệp?"

"Dương Nhạc Nhạc, ta là định đem hắn xem như đại sư huynh đồng dạng bồi dưỡng, cho nên hắn nhất định phải mạnh! Hoài Diệp không giống, thân phận của nàng là đầu bếp, thực lực của nàng mạnh cũng tốt, yếu cũng được, cũng là thứ yếu."

"Đầu bếp... Tông chủ, người là thật dự định để Hoài Không nghĩa nữ làm tên tạp dịch? Cái này nếu để cho Hoài Không biết, có hay không cùng Bất Hủ tông chúng ta tức giận a?"

"Là đầu bếp, chú ý người tìm từ. Ai nói nấu cơm tự nhất định là tạp dịch, Hoài Diệp loại người này thế nhưng là đầu bếp. Đương nhiên, tư chất của nàng vẫn là quá kém, chỉ có thể lấy đầu bếp thân phận đợi tại Bất Hủ tông."

"Kia nói với ta tạp dịch khác nhau ở chỗ nào."

"Người không hiểu một cái thần trù tầm quan trọng, được rồi, nói cho người người cũng không hiểu. Dẫn người đi nhìn xem Chiến cảnh."

...

Dặn dò xong Vân Liễu về sau, Ôn Bình liền rời đi Vân Lam sơn, nhưng lần đầu hạ sơn, hấn quả thật có điểm như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc cảm giác. Đi cái kia tìm một cái kinh mạch đứt đoạn, hơn nữa không cao hơn 18 tuổi thiếu niên lang đâu?

Không có đầu mỗi thời điểm, Ôn Bình chỉ có thể lựa chọn dọc theo đường hồi qua đi, đáng tiếc đến ban đêm cũng vẫn là không có chút nào thu hoạch.

Tùy ý tìm ở giữa tửu lâu sau khi ngồi xuống, điểm một bầu rượu, mấy đĩa thức nhắm ngồi xuống, tai nghe lấy người chung quanh trò chuyện các loại chuyện lý thú.

Đều nói loại địa phương này người biết tất cả mọi chuyện, Ôn Bình tin, thế nhưng tin nhiệm kết quả là thất vọng.

Ngày thứ hai, thực sự không thể làm gì lúc, Ôn Bình sinh lòng một kẻ, bỏ tiền mua rượu, sau đó xin những người kia uống, thuận tiện hỏi một câu có hay không biết đạo kinh mạch đứt đoạn thiếu niên lang.

Nhưng mà, rượu ngược lại là mua hơn một trăm đàn, thế nhưng là một điểm tin tức hữu dụng cũng không hỏi ra tới.

Thanh toán về sau, Ôn Bình dứt khoát kiên quyết rời đi tửu lâu này, bắt đầu ở các nơi bắt đầu đi loanh quanh, dù sao chính là người kia nhiều lần hướng đi đâu.

Ngày thứ ba, không có kết quả.

Tối ngày thứ tư, Ôn Bình có chút phương. Lại không tìm được tên kia kinh mạch đứt đoạn người, tồn thất này nhưng lớn lắm.

Trọng Lực trận, khu ký túc xá, sân thí luyện, ba cây bản không có bất kỳ biện pháp nào lấy hay bỏ.

Đang ngồi đây, chợt nghe được sau lưng truyền lại một cái nam nhân tiếng hô hoán, "Ôn... Ôn Bình!"

Nghe ra được, người kia tựa hồ thật không dám tin tưởng ngồi tại cái này là Ôn Bình.

Ôn Bình lập tức quay đầu trôi qua, hai mắt ngưng lại, hướng về phía chậm chậm hướng hấn đi tới người lộ ra một sợi nụ cười nhàn nhạt.

Đây cũng là hấn cái này bốn ngày đến nay một lần duy nhất cười.

Người đến là Ôn Bình trước kia quen biết đã lâu, trước kia mỗi ngày tại Thương Ngô thành đi dạo thời điểm, tốp năm tốp ba bên trong huynh đệ bên trong tự có hấn. Hấn họ Kim, tên Mộc, phụ mẫu là làm tửu lâu sinh ý, cũng coi như tương đối có tiền.

Kim Mộc không thích tu hành, không thích kinh doanh tửu lâu, Ôn Bình lúc trước thì là không thích đem mình làm Bất Hủ tông thiếu tông chủ, cả hai có như vậy một chút điểm giống nhau về sau, một tới hai đi liền thành hảo bằng hữu.

Cái này thời gian một năm không gặp, Kim Mộc phát phúc, bất quá vẫn như cũ là giống như kiểu trước đây, tả hữu đều đi theo giai nhân.

Trái, Tủy Mộng lâu Tiểu Thúy; phải, Di Hồng viện Tiểu Hoa.

Kim Mộc đi tới về sau, lập tức cho Ôn Bình một cái to lớn ôm, nhàn nhạt mùi rượu xen lẫn nồng đậm son phấn mùi thơm đập vào mặt, hơi có chút gay mũi.

"Ta kém chút cho là mình nhìn lầm nữa nha!"

"Kim huynh, ngươi vẫn là như thế phong lưu không bị trời buộc a."

"Này, có câu nói không phải nói hay lắm sao? Nếu như không cố gắng, kia cùng không buồn không lo khác nhau ở chỗ nào. Con người của ta tự thích qua không buồn không lo sinh hoạt, tiền tài nha, đời này dù sao xài không hết, vì cái gì còn liều mạng kiếm?"

Ôn Bình đối với Kim Mộc, bây giờ nói không lên có hảo cảm gì, nhiều nhất chỉ có thể nói không căm ghét.

Nói hơn hai câu, trò chuyện một chút, vừa vặn tiêu giảm một chút hấn mấy ngày nay sâu muộn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Người kinh mạch đứt đoạn

"Muốn hay không ngồi xuống uống một chén?"

"Được rồi, ta còn phải về Di Hồng viện đâu." Dứt lời, Kim Mộc nhếch miệng cười cười, Ôn Bình cũng đi theo cười ra tiếng.

Kim Mộc cười, tự nhiên là bởi vì say rượu sau thư sướng.

Ôn Bình cười, thì là bởi vì hần lần đầu nghe người ta đem đi Di Hồng viện nói thành về Di Hồng viện, hần là thật coi hần là nhà mình?

Loading ad

Kim Mộc đem bên trái Tiểu Thúy đẩy một chút, mặc kệ đ-ng phải Ôn Bình phía sau lưng, "Tiểu Thúy, ngươi bồi huynh đệ của ta uống hai chén, ta nói cho ngươi, người ta thể nhưng là Bất Hủ tông thiếu tông chủ, siêu nhiên tại thế, kẻ có tiền ở trước mặt hần đó chính là cái rắm!"

Tiểu Thúy cười cười, vội vàng dựa đi tới, bởi vì làm lâu một chuyến này, cộ khi đi tới góc độ rất xảo trá, để người nhin không được ý nghĩ kỳ quái, hơi có chút muốn câu dẫn ý tứ của Ôn Bình, hần cũng không quan tâm người trước mắt thân phận, chỉ phải trả tiền, người người đều giá trị cho các nàng tôn kính, ái mộ.

"Công tử, nô gia cùng ngươi uống một chén đi."

Ôn Bình tiếp nhận chén rượu, vỗ trán một cái, bưng tỉnh đại ngộ hướng về phía Tiểu Thúy mở miệng nói ra: "Cô nương, hỏi ngươi cái vấn đề, ngươi nếu như biết, cái này 10 mai kim tệ sẽ là của ngươi."

Ba!

Mười mai kim tệ rơi vào trước bàn, Tiểu Thúy cả người đều tròn tròn mắt.

Quả nhiên là thiếu tông chủ, 10 mai kim tệ a, ngày bình thường không phải thấy có bao nhiêu khách nhân nguyện ý tốn tiền nhiều như vậy. Nhiều tiền như vậy, nàng phải bồi người sống phóng túng một tháng mới có thể kiếm được, Ôn Bình lại tùy ý xuất thủ.

"Có nghe nói hay không qua người kinh mạch đứt đoạn, bất quá 18 tuổi cái chủng loại kia."

Kim Mộc nghe xong lời này, cười cười, có chút thất vọng nói: "Huynh đệ, ngươi đây coi là cái vấn đề gì a."

Tiểu Thôi vội vàng ứng tiếng, "Ta biết!"

"Nói!"

"Hôm trước có cái khách nhân nói qua, bọn họ võ quán gần nhất liền đến một vị thiếu niên, tay chân vụng về, kinh mạch đứt đoạn, bị hần hảo tâm chữa cháp."

"Sớm biết ta liền trực tiếp đi tìm ngươi!"

Nghe được Tiểu Thúy, Ôn Bình cả người như trút được gánh nặng, đem mười mai kim tệ đẩy tới.

"Đó là cái gì võ quán?"

"Ừm, giống như gọi là Long Hoa võ quán."

"Long Hoa võ quán?"

"Ừm, ngay tại đoạn cuối con đường này, mới khai trương, cái kia khách nhân chính là Long Hoa võ quán võ sư, giống như gọi Lý Hoa."

"Cám ơn."

Dứt lời, Ôn Bình đứng lên liền chuẩn bị rời đi.

Thế nhưng là Kim Mộc đột nhiên ngăn cản Ôn Bình, mở miệng cười nói: "Huynh đệ, ngươi nhất định phải đi kia?"

"Đương nhiên."

"Ta khuyên ngươi vẫn là chớ đi, miễn cho nhìn thấy cổ nhân thương tâm. Kia Long Hoa võ quán thế nhưng là lão bằng hữu của ngươi mở, mang cái chữ Hoa, ngươi suy nghĩ một chút."

Hoa?

Lão bằng hữu?

Danh tự bên trong mạng cái chữ Hoa?

"Thi Hoa?"

"Đúng, chính là nàng, vây quanh ở bên người nàng đi dạo đều là Khảo Sơn tông trưởng lão đồ đệ, lấy thân phận của ngươi bây giờ... Ngươi thật muốn đi?"

"Vì cái gì không đi."

]

Dứt lời, Ôn Bình đứng lên trực tiếp rời đi từ lâu, Kim Mộc thấy thế lắc đầu, "Nhất định phải đi tự rước lấy nhục."

Đi tại trong chợ đêm, Ôn Bình trong miệng bắt đầu lẩm bẩm cái kia gọi người của Lý Hoa tới. Không sai, hẳn cũng là Ôn Bình quen biết cũ, hơn nữa hẳn lúc trước vẫn là người của Bất Hủ tông, hai người không có đã gặp mặt vài lần, nhưng Ôn Bình nhớ kỹ tên của hắn.

Chỉ chốc lát, Ôn Bình đi tới cuối phố, đứng ở Long Hoa võ quán trước cửa.

Một tay đè chặt vòng đồng, do dự sau khi chậm rãi đập xuống.

Đồng!

Đồng!

Hai tiếng qua đi, tự nghe bên trong võ quán truyền lại thanh âm.

"Tới, đến rồi!"

Nói chuyện chính là một thiếu niên, nghe âm thanh có một ít hư, có chút niềm tin không đủ, còn có gan mười phần cảm giác uể oải.

Ôn Bình suy đoán, cái này hẳn không phải là người gác cổng. Một cái võ quán người gác cổng nếu như tìm loại này nói chuyện đều trung khí không đủ người, cái kia còn có thể để làm võ quán sao?

Hắn hẳn là chỉ là trùng hợp đi ngang qua cái này, cho nên hỗ trợ mở cửa.

Cửa vừa mở ra!

Một cái tóc tai bù xù thiếu niên từ tóc khe hở bên trong mở mắt ra, nhìn xem Ôn Bình, hỏi: "Có chuyện gì sao?"

Ôn Bình không có trả lời, mà là nhìn trước mắt thiếu niên lang tư liệu, trong lòng thực sự kìm nén không được xung động trong lòng.

Triệu Dịch

Giới tính: Nam

Tuổi tác: 17

Cảnh giới: Không (kinh mạch đứt đoạn)

Tư chất: 4 tinh

(Hoa Nguyệt thành Triệu gia trưởng tử, bởi vì Triệu gia đắc tội nhị tinh đại thế lực đào vong đến tận đây, toàn tộc trên dưới không một người sống, hắn mặc dù trốn thoát, thế nhưng đại giới lại là kinh mạch đứt đoạn. Trước mắt bán mình tại Long Hoa võ quán.)

"Rốt cuộc tìm được!"

Ôn Bình nhìn không được cười ra tiếng, mấy ngày qua sầu muộn kém xa giờ khắc này vui vẻ nồng đậm.

"Có chuyện gì sao?"

Triệu Dịch lần nữa hỏi một lần.

"Không có việc gì, ta..."

Chính muốn mở miệng nói "Chỉ là tiến đến xem, ta có thể cùng ngươi trò chuyện một chút sao?" Thời điểm, bên trong võ quán truyền lại một thanh âm.

"Ôn Bình!"

Thanh âm này nghe xong tự nghe ra, chính là Thi Hoa.

Thi Hoa nhìn thấy hắn về sau, một bộ vẻ mặt kinh ngạc, có gan hồi lâu không thấy bằng hữu cũ gặp nhau kinh ngạc cảm giác.

"Thật là đúng dịp a."

"Người làm sao đến nơi này?"

Ôn Bình ứng tiếng, "Đi ngang qua nơi này, nghe người ta nói căn này võ quán là người mở, cho nên mới nhìn chỗ này một chút."

Thi Hoa ném đi một cái liếc mắt, "Ta cảm thấy ta sẽ tin sao?"

"Không tin cũng không có cách."

Thật ra hẳn là rất muốn nói, ta không phải tới tìm người.

Lúc này, bên trong võ quán có một người tới gần nơi này, bước chân nương theo lấy sâu kín tiếng nói chuyện truyền vào Ôn Bình trong tai.

"Thi Hoa sư muội, ai tới?"

Nghe được thanh âm này về sau, Thi Hoa có chút bối rối mà thấp giọng nói: "Ôn Bình, hôm nay ta cái này không tiện, người hôm nào lại đến đi."

Dứt lời, tựa muốn đóng cửa.

Nhưng mà chậm một bước, Thi Hoa chuẩn bị làm như vậy lúc, kia người đã tới gần.

Bước chân trầm ổn, hơn nữa thật nhanh.

Ôn Bình liếc mắt trôi qua, người tới chính là đã lâu Lý Hoa.

Khi thấy Ôn Bình lúc, Lý Hoa không tự chủ được nổi lên một sợi cười khế, sau đó dùng một đôi hờ hững ánh mắt nhìn Ôn Bình.

"Hóa ra là thiếu tông chủ a, nhanh như vậy dự định đi rồi? Đã đến đầu tới, tựa tiến đến ngồi một chút đi."

Thiếu tông chủ ba chữ căn phải đặc biệt nặng.

Ôn Bình không phải người ngu, có thể nghe ra được câu nói này lời thuyết minh.

Ôn Bình nghe Lý Hoa khẩu khí, vốn là đến nay nhìn thấy Thi Hoa xấu hổ tâm lý không còn sót lại chút gì, đổi thành một phần lãnh khốc biểu lộ.

"Thi Hoa, vị này là?"

Thi Hoa ngẩng ra một lúc, tựa hồ không có nghĩ đến Ôn Bình sẽ không biết Lý Hoa.

"A, vị này là Lý sư huynh. Trước kia cùng chúng ta là đồng môn, cái này võ quán chính là chúng ta cùng một chỗ mở. Ta xuất tiền, hẳn xuất lực."

Ôn Bình như có điều suy nghĩ hỏi: "Luyện thể ngũ trọng, Thi Hoa, loại thực lực này dạy bảo những hài tử kia thích hợp sao?"

"Người!"

Lý Hoa nhướng mày, đã nắm tay. Đứng tại Thi Hoa bên cạnh lúc biểu lộ nhìn không có thay đổi gì, nhưng mà trong lòng thì tích lũy lấy một bụng lửa.

Hắn rất muốn chỉ vào Ôn Bình cái mũi chửi một câu, người hẳn a còn tưởng rằng người là thiếu tông chủ đâu!

Lý Hoa chịu đựng tức giận, mở miệng nói ra: "Thiếu tông chủ quý nhân tự nhiên quên nhiều chuyện, bất quá trước kia danh hiệu có nhớ hay không cũng không đáng kể, dù sao đã qua. Thân phận của ta bây giờ Khảo Sơn tông Tôn trưởng lão đệ tử nhập thất."

Dứt lời, Lý Hoa trong lòng cười khẩy, thầm nghĩ: Người chương mắt cảnh giới của ta, nhưng thân phận của ta bây giờ cũng chương mắt người.

"Tôn trưởng lão?" Ôn Bình càng nghĩ, từ ký ức chỗ sâu tìm được Khảo Sơn tông một cái duy nhất họ Tôn trưởng lão, sau đó hỏi, "Vị kia Tôn trưởng lão hẳn có phái hay không còn có người đệ tử gọi Mộ Ngôn?"

"Ừm." Thi Hoa khẽ gật đầu.

Ôn Bình liếc nhìn Lý Hoa, không khỏi cảm thán một tiếng, "Hóa ra người vậy mà là kia Tôn trưởng lão đệ tử."'

Chợt trong đầu nổi lên Bất Hủ tông vừa bắt đầu thu đệ tử lúc tròng cảnh, Tôn trưởng lão cùng cái gọi là đệ tử Mộ Ngôn qua tới quấy rối, bị Vân Liêu cùng hắn trực tiếp ném vào trong bụi cỏ, thả câu ngoan thoại về sau, đến bây giờ cũng không đến báo thù, cũng không biết là không dám tới, vẫn là quên.

Nghĩ đến đây, Ôn Bình nhin không được cười lác đầu.

Khó trách Lý Hoa nói tới Tôn trưởng lão lúc, cả người khí độ đều không giống, hóa ra bệnh sẽ truyền nhiễm.

Lý Hoa cười nhạt một tiếng, xông Triệu Dịch phát phát tay, ra hiệu hấn xuống dưới, gọi thẳng Ôn Bình chỉ danh, "Ôn Bình, trể như thế đến ta Long Hoa võ quán, ý muốn như thế nào, sẽ không cũng chỉ là nghĩ trò chuyện hai câu a?"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Thiên kim chuộc thân

Ôn Bình không để ý Lý Hoa, con mắt cũng trượt xuống trên người Lý Hoa, chỉ là hướng về phía Thi Hoa nói: "Ta có thể đi vào nhìn xem sao?"

Thi Hoa gật đầu.

Nhìn xem Ôn Bình cất bước đi tới, Thi Hoa trong đầu thoát ra một cái ý nghĩ.

Ôn Bình có đáp ứng thỉnh cầu của nàng không?

Bất quá một giây sau chính nàng lại bác bỏ ý nghĩ này, Bất Hủ tông đã có thực lực có thể giết chết Dương Hoa trưởng lão, hơn nữa Dương gia đại thiếu gia Dương Nhạc Nhạc cũng gia nhập Bất Hủ tông, hiện tại Bất Hủ tông dù là lại không tốt, Ôn Bình thân là chủ một tông, làm sao lại hạ mình trước Long Hoa?

Nhưng nàng căn bản nghĩ không ra Ôn Bình tới này làm gì, thật giống như lúc trước Bất Hủ tông xuống dốc lúc, nàng không biết về sau nên đi nơi nào đồng dạng.

"Người thật sự là đến xem ta?"

"Không phải."

Thi Hoa ồ một tiếng, nhưng trong ánh mắt lại toát ra một sợi nhàn nhạt thất lạc, chính nàng đều không có phát giác được.

Ôn Bình mở miệng nói ra: "Ta vừa vặn đi ngang qua nơi này, quá mát, liền muốn tiến đến mượn nhà cầu."

"A!"

"Không thể mượn sao?"

"Có thể, dọc theo nơi này đi thẳng đến cùng là được."

Thi Hoa lộn xộn, hợp lấy nàng Hồ đoán một đồng lớn khả năng, cùng Ôn Bình dự tính ban đầu hoàn toàn không dính dáng.

Lý Hoa thấy bị vắng vẻ ở một bên, vốn là xem Ôn Bình khó chịu hấn, lập tức ngăn cản Ôn Bình bộ pháp, "Ôn Bình, tiến đến có thể, thế nhưng xảy ra chuyện gì, cũng đừng làm cho Thi Hoa thay người cầu tình."

Lý Hoa dứt tiếng, Thi Hoa sắc mặt đi theo biến đổi, vô ý thức hướng võ quán hậu viện nhìn lại, tựa hồ nơi đó có cái gì để nàng tìm đập nhanh người. Nhưng Ôn Bình là đến mượn nhà vệ sinh, nàng cũng không thể đuổi đi đi.

"Ôn Bình, thuận tiện xong người tự đi nhanh lên, hôm nay võ quán có người của Kháo Sơn tông, bọn họ nếu như nhìn thấy người..."

"Minh bạch." Ôn Bình gật gù.

Thi Hoa dứt lời, xoay người rời đi. Lý Hoa thì cho Ôn Bình nhường ra đường tới, không có lại ngăn cản, thật ra hấn trong lòng hi vọng Ôn Bình gặp phải chính ở trong nhà Mộ Ngôn, lấy Mộ Ngôn tính tình, sợ rằng sẽ đối Ôn Bình trực tiếp hạ tử thủ a?

Hai người bọn họ vừa đi, Ôn Bình thì hướng phía Triệu Dịch biến mất địa phương đi đến, dọc theo gạch đá tường vây một mực đi đến cuối con đường.

Nơi cuối cùng là một cái phòng bếp, phòng bếp ngoài có một cái giếng, bên trái là kho củi, bên phải một gian ở người phòng nhỏ. Tại cái này, dựng thật nhiều tam giác trúc đỡ, sau đó bị thật nhiều cây rất dài cây trúc kết nối lại với nhau, phía trên rủ chụp lấy thật nhiều chính tích thủy quần áo.

Triệu Dịch lúc này đang ngồi tại bên cạnh giếng, dùng cây gậy đánh lấy cần muốn tắm giặt quần áo, tóc tai bù xù lồi thối bộ dáng hạ, không biết là một bộ biểu tình gì.

"Triệu Dịch!"

Phanh ——

Gậy gỗ đánh quần áo thanh âm im bất mà dừng.

Hắn tay trái còn nắm vuốt xà phòng phấn đầu, cũng ngừng tại trong giữa không trung.

"Người là ai?"

Đang rối tung tóc phía dưới, một đôi rất là ánh mắt hoảng sợ thông qua tóc khe hở truyền ra ngoài.

]

Triệu Dịch đánh giá vài lần trước mắt người tới, nói thật, hắn chưa thấy qua, cách ăn mặc mặc cũng không giống là người của Hoa Nguyệt thành. Nhưng là đối phương biết tên thật của hắn, đây chính là hắn đã ẩn giấu đi một năm danh tự.

Một năm qua này, hắn chưa bao giờ đem cái tên này nói cho bất cứ ai, dù là gần nhất chứa chấp hắn mỹ nữ quán chủ cũng là như thế.

Ôn Bình cười cười, xuyên qua giá áo bày, không có quá mức tiếp cận, nói chỉ là một câu, "Ta là Bất Hủ tông tông chủ Ôn Bình, chỉ cần người nguyện ý gia nhập tông môn của ta, ta có thể cho người tốt nhất chỉ đạo, tốt nhất võ pháp."

Bất Hủ tông!

Nghe được ba chữ này lúc, Triệu Dịch sắc mặt lộ ra một chút hồ hững chi sắc.

"Bất Hủ tông đã xuống dốc, muốn gạt người lời nói, xin đòi một người giả mạo. Hơn nữa ta là phế nhân, cái gì cũng không có, không có gì đáng giá người lừa gạt."

"Ta thật sự là Bất Hủ tông tông chủ."

"Người tìm nhầm người."

Dứt lời, Triệu Dịch liền chuẩn bị đứng lên, bụng lên chậu gỗ hướng phía phòng bếp đi đến, không có muốn lại để ý tới Ôn Bình ý nghĩ.

Ôn Bình lập tức tiếp tục mở miệng, "Triệu Dịch, chỉ cần người đáp ứng gia nhập ta Bất Hủ tông, mối thù của người, ta bảo đảm người trong vòng mười năm tất báo!"

Triệu Dịch không có trả lời.

Nhưng lại đứng tại cửa phòng bếp.

Hừ!

Mười năm.

Chớ nói mười năm, coi như cho hắn hai mươi năm, ba mươi năm lại có thể thế nào?

Từng hắn có thể 15 tuổi tu luyện đến luyện võ ngũ trọng, tương lai có lẽ có cơ hội nhìn trộm Thông Huyền cảnh. Nhưng bây giờ, hắn chỉ là một tên phế nhân, kinh mạch đứt đoạn, mệnh rẻ như chó, báo thù đã trở thành xa không thể chạm mộng tưởng.

Mà Phi Long hội làm một nhị tinh thể lực, có Thông Huyền cảnh tọa trấn, dưới trướng luyện thể thập tam trọng tu sĩ càng là vượt qua hai chưởng số lượng. Muốn báo thù, chỉ có trở thành Thông Huyền cảnh, nhưng khi đó, chỉ sợ Phi Long hội Thông Huyền cảnh đã bước vào cấp bậc cao hơn.

Lúc không ta đợi, chớ nói chi là chờ đợi hắn một cái kinh mạch đứt đoạn, căn bản là không có cách hấp thu thiên địa chi khí hắn.

Ôn Bình thấy Triệu Dịch không nói chuyện, tranh thủ thời gian tiếp tục mở miệng, "Nếu như ta giúp người chuộc thân, người có nguyện ý hay không gia nhập Bất Hủ tông?"

"Có lẽ vậy."

Triệu Dịch nói xong câu đó tự tiến phòng bếp, thuận tay còn đóng cửa lại.

Ôn Bình lập tức quyết định đi trước tìm Thi Hoa, đem Triệu Dịch văn tự bán mình cho tiêu hủy, trước trả lại hắn một cái tự do thân. Hắn cái kia tâm lý trạng thái, hiện tại khẳng định là nói cái gì cũng không biết tin, nói thiên hoa loạn trụ cũng không có chuyện thực tới âm vang hữu lực.

Đi tới võ quán hậu viện, nghe được kia từng tiếng non nốt tiếng hét phần nộ, sau đó tìm được đang dạy bảo hải tử tu hành Thi Hoa.

Thị Hoa vừa nghiêng đầu nhìn thấy Ôn Bình, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, vội vàng tới gần, thấp giọng hỏi: "Không phải để người trực tiếp rời đi sao, làm sao người tới cái này?"

"Thị Hoa, ta có chuyện tìm người, đi theo ta."

"Người... Ai, nếu để cho người của Kháo Sơn tông nhìn thấy."

Hai người đi đến một bên nơi hẻo lánh lúc, Lý Hoa tên kia không biết thế nào, giống nam châm đồng dạng tự hút tới.

Bất quá Ôn Bình không để ý hấn, tiếp tục nói với Thị Hoa: "Thị Hoa, ta nghĩ tại người cái này muốn cá nhân."

"Muốn cá nhân?"

Thị Hoa không tự chủ được hướng phía đang luyện công bọn nhỏ nhìn lại.

Ôn Bình vội vàng giải thích, "Ta muốn không phải bọn họ, mà là trước mấy ngày bị người thu lưu người kia."

"Người nói Hồ Nhị?"

"Hồ Nhị... Đúng, chính là hấn."

Không đợi Thị Hoa mở miệng đâu, Lý Hoa liền nói: "Ôn Bình, Hồ Nhị đã ký văn tự bán mình cho chúng ta Long Hoa võ quán, cả đời này cũng chỉ có thể tại Long Hoa võ quán giặt quần áo nấu cơm, cho người, không có khả năng."

Ôn Bình phảng phất không nghe thấy Lý Hoa đồng dạng, tiếp lấy nói với Thị Hoa: "Như thế nào, chỉ cần người bắt hấn cho ta, ta nhất định sẽ không để cho người có tổn thất, ta có thể cho Long Hoa mua mấy cái, thậm chí mười cái tạp dịch."

Thị Hoa do dự một hồi, sau đó nhìn sang Lý Hoa, mà rồi nói ra: "Hồ Nhị là bán mình cho hấn."

"Hồ Nhị cho người, không có khả năng." Lý Hoa cười hắc hắc, có chút đắc ý mở miệng nói ra.

Người không phải không nhìn ta sao?

Hiện tại còn không phải yêu cầu ta?

Lý Hoa trong lòng đang mừng thầm đâu, Ôn Bình để hấn ngăn người.

"1000 kim!"

"Có ý tứ gì?"

"Hồ Nhị vẫn tự bán mình cho ta, ta cho người 1000 mai kim tệ."

"Người..."

Lý Hoa lập tức không biết trả lời như thế nào, 1000 kim, số lượng này quả thực có chút quá nhiều.

Hấn không là gì nhà giàu sang, tu hành tài nguyên trừ Kháo Sơn tông phát ra bên ngoài, tự chỉ có thể dựa vào bản thân kiếm tiền đến mua. Cho dù là hấn luyện thể ngũ trọng cảnh giới, một tháng cũng chỉ có thể kiếm ba bốn mươi kim.

Ôn Bình vừa ra tay chính là 1000 mai kim tệ, hơn nữa mua một cái tóc tai bù xù tạp dịch, loại người này đi tạp dịch thị trường 10 kim tệ tự có thể mua một cái. Đem Hồ Nhị bán cho Ôn Bình, vậy coi như là một đêm chợt giàu a.

Cùng lúc đó, tại võ quán một cái góc rẽ, vốn nghĩ đi Lý Hoa trong phòng cầm thay giặt qua quần áo bản Triệu Dịch, rất rõ ràng nghe đến đây câu nói, bộ pháp im bất mà dừng, trong lòng nhiều hơn một phần khó mà hình dung cảm xúc.

Hấn, tiện mệnh một đầu.

Trừ có thể giặt quần áo nấu cơm, cái gì đều không làm được.

Hóa ra cả đời này liền chuẩn bị tại Long Hoa võ quán làm tạp dịch, nhưng bây giờ lại có người nguyện ý hoa thiên kim giúp hấn chuộc thân.

Triệu Dịch chậm rãi ngừng đầu, dùng đầu ngón tay sờ lên khóe mắt của mình, từ phía trên mang theo xuống tới một giọt óng ánh nước mắt.

Trầm mặc thật lâu!

Bỗng nhiên mở miệng thì thầm nói: "Đây chính là cảm giác được người quan tâm sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tổng Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Dọa khiến Mộ Ngôn lui trở lại

"Hò Nhị là của người!"

Từ Ôn Bình trong tay tiếp nhận thiên kim về sau, Lý Hoa từ trong ngực móc ra Triệu Dịch văn tự bán mình, đưa tới.

Lý Hoa theo sát hô to một tiếng, "Hò Nhị, tới!"

Hệ Thống Siêu Cấp Tổng Môn Trailer

Đồng!

Àm!

Một trận tạp nhạp thanh âm truyền đến, sau đó Hò Nhị từ nơi hẻo lánh bên trong chạy ra.

"Lỡ mạng, tự người cái dạng này có thể làm gì?" Lý Hoa có chút phiền chán chặt hán một chút, nói tiếp, "Hò Nhị, từ hôm nay trở đi, người không phải người của Long Hoa võ quán, người tự là người của hán."

Đang lúc Triệu Dịch ngẩng đầu nhìn về phía Ôn Bình lúc, không tưởng được một màn phát sinh.

Ôn Bình cảm trong tay văn tự bán mình trước mặt mọi người xé bỏ!

Lý Hoa mới đầu là ngây ngốc một chút, theo đó cười hắc hắc, cũng không để ý Ôn Bình vì cái gì làm a làm, cầm tiền, thăm dò trong ngực thẳng đón đi.

Đoán chừng là đi cái góc nào mừng thầm đi.

...

Long Hoa võ quán một gian trong phòng, Mộ Ngôn xếp bằng ở kia, chính liếc nhìn trong phòng võ pháp, cau mày.

Lý Hoa đi vào nhà đến, triển mắt thư lỏng mày, có chút vui vẻ. Bởi vì Hò Nhị ký văn tự bán mình mới cho hán 10 kim mà thôi, xoay tay một cái chính là gấp trăm lần, nghĩ quần tâm đều rất khó. Khi thấy Mộ Ngôn lúc, trên mặt nổi lên một sợi cười lạnh.

"Mộ Ngôn sư huynh, ngoài cửa tới Bất Hủ tông đệ tử!"

"Bất Hủ tông đệ tử?"

Mộ Ngôn lúc đó liền khép lại sách, trên mặt lộ ra nòng đậm âm hiểm cười, sau đó hướng về phía Lý Hoa nói: "Lý Hoa, đem đao của ta lấy ra. Bất Hủ tông đệ tử, nhìn thấy một cái ta tự muốn giết một cái."

"Lập tức tới."

Lý Hoa lập tức đi đến trước bàn sách đao đồ kia, một cái tay cầm chuôi đao lúc, trong lòng một bên tại tự nói.

Thi Hoa sư muội, người đã nghĩ như vậy giữ âm binh, vậy Ôn Bình cũng chỉ có thể biến mất.

...

Thi Hoa nhìn thấy Ôn Bình đưa tay xé văn tự bán mình, ngăn lại không vội, ngay cả bận bịu mở miệng hỏi: "Ôn Bình, người như là đã hoa thiên kim mua Hò Nhị, vì sao lại xé toang văn tự bán mình?"

"Bởi vì ta không phải muốn hán làm nô lệ của ta, ta muốn cho, là ngàn vô cùng quý giá tự do... Hi vọng."

Ôn Bình ánh mắt lại lần nữa về tới trên người Triệu Dịch.

]

"Đi thôi, cùng ta về Bất Hủ tông, chỉ cần người nguyện ý, người từ hôm nay trở đi chính là đệ tử của Bất Hủ tông."

Thi Hoa nghe được câu này, ngậy ra một lúc, kinh ngạc hỏi: "Ôn Bình, người tổn thiên kim chính là vì để hấn gia nhập Bất Hủ tông? Người khả năng không biết, thật ra kinh mạch của hấn cũng là đoạn, căn bản là không có cách tu hành. Sớm biết người là mục đích này, ta liền nên ngăn đón người, Lý Hoa cảm thiên kim, này lại đoán chừng miệng đều phải cười sai lệch."

Ôn Bình cười nhạt một tiếng, không để ý chút nào vỗ vỗ Triệu Dịch bả vai, mà rồi nói ra: "Người nhìn xem đi, không được bao lâu, hấn liền sẽ đứng ở một độ cao khiến người khó có thể với tới. Về phần Lý Hoa, lúc đó ngay cả tư cách xách giày giúp hấn cũng không có."

"Có thể..."

Thi Hoa muốn nói lại thôi, vốn nàng muốn tiếp tục khuyến cáo, thấy được Ôn Bình trong ánh mắt toát ra nồng đậm tự tin về sau, trong lòng của nàng vậy mà xuất hiện một thanh âm, đang không ngừng thấp giọng thì thầm.

Hấn nói không sai.

Hấn nói thật không sai.

Thi Hoa có chút kinh hãi, hấn không nghĩ tới một ánh mắt của Ôn Bình cũng khiến cho bản tâm của nàng phải dao động.

Chẳng lẽ cái này Hồ Nhị thật là tuyệt thể thiên tài?

Ôn Bình chợt cười cười, hướng về phía Thi Hoa nói: "Thi Hoa, hôm nay cảm ơn người, ngày sau mời người ăn yêu trù đồ ăn."

"Được rồi, người đi nhanh lên đi, ăn sự tình có cơ hội lại nói. Nếu như đợi chút nữa Mộ Ngôn sư huynh ra tới phát hiện người..."

Tiếng nói đến cái này im bất mà dừng, bởi vì nàng cảm ứng được một luyện thể thất trọng tu sĩ chính đang đến gần. Tại Long Hoa võ quán, có được phần này thực lực, chỉ có Tôn trưởng lão đệ tử Mộ Ngôn. Thăm nghĩ không tốt về sau, muốn thôi táng Ôn Bình mau mau rời đi.

Nhưng mà, trễ!

Mộ Ngôn đã đến chỗ rẽ của phòng, chỉ cần lại tiến lên một bước, tự có thể nhìn thấy Ôn Bình mặc thanh sam lưu thủy sam.

Nhưng vào lúc này, Mộ Ngôn xách đao vừa bước một bước ra tới, nửa người đã ập vào trong tầm mắt của Thi Hoa, nhưng khi ánh mắt của Mộ Ngôn rơi trên người Ôn Bình, sắc mặt lập tức trở nên tái nhợt.

Quen thuộc khuôn mặt, quen thuộc y phục, còn có quen thuộc nhàn nhạt tiểu dung.

Ba điều gộp lại khiến Mộ Ngôn nhớ lại cảnh tượng trước đây không lâu dưới chân núi Vân Lam sơn, lập tức rung mình một cái.

Tay nắm lấy đao thất hồn lạc phách lui trở về, sau đó gấp tựa vào vách tường, nuốt nước miếng một cái, trong lòng bàn tay đã toát mồ hôi.

Lý Hoa thấy thế, mặt lộ vẻ nghi ngờ mà hỏi thăm: "Mộ Ngôn sư huynh, người thế nào?"

"Không có việc gì. Ta nghĩ tại cái này quan sát một chút, biết người biết ta bách chiến bách thắng. Người cũng tiến vào một điểm, đừng để phát hiện."

Mộ Ngôn chế cười nuốt nước miếng.

Hấn đương nhiên không dám nói thật, chuyện này vốn chính là hấn sĩ nhục, ngay cả sư phụ hấn về tới Khảo Sơn tông cũng không nói ra ngoài.

Nếu để cho trước mắt Lý Hoa biết hấn hóa ra như vậy mất mặt qua, vậy hấn đại sư này huynh mặt mũi không phải trực tiếp bị ném trên mặt đất?

Bị Mộ Ngôn cho kéo trở về Lý Hoa có chút không hiểu, trăm bề vẫn như cũ không hiểu được về sau, mở miệng nói ra: "Sư huynh, nếu như ngài không nguyện ý trôi qua, ta có thể đem hấn kêu đến, ta lượng hấn cũng không dám không đến."

"Không cần!"

Mộ Ngôn kéo lại Lý Hoa tay, lộ ra một cái xấu hổ mà không thất lễ mạo mỉm cười.

"Kia cái gì ta muốn đi cái trước nhà vệ sinh, người tại cái này trước nhìn chăm chăm hấn."

Dứt lời, Mộ Ngôn tự tranh thủ thời gian lui về sau đi.

Không đi hai bước, Lý Hoa thanh âm truyền lại.

"Sư huynh, nhà vệ sinh ở chỗ này."

"Ta thích quần một chút."

Mộ Ngôn ba chân bốn cẳng, tranh thủ thời gian vào phòng, buông xuống đao, cái này mới thở dài một hơi.

Hắn bây giờ suy nghĩ một chút đều cảm thấy nghĩ mà sợ, nếu quả thật cầm đao qua đi, hắn hôm nay nhưng liền phải chết tại cái này Long Hoa vũ quán.

Vốn là ba ngày trước đột phá đến luyện thể thất trọng tích lũy tự tin, cái này sẽ trực tiếp không còn sót lại chút gì.

Lúc này, Lý Hoa nhìn xem tròn xa Mộ Ngôn, đột nhiên cảm giác đầu không quá đủ.

Đây là cái kia nhìn thấy Bất Hủ tông đệ tử tự tuyên bố muốn giết Mộ Ngôn sao?

Vì cái gì hắn có loại cảm giác, Mộ Ngôn tựa hồ đang sợ?

"Áo giáp, Mộ Ngôn sư huynh đã là luyện thể thất trọng, làm sao lại sợ hãi một cái cùng đồ đệ lục quang can tư lệnh Ôn Bình đâu?"

Khi Thi Hoa đưa tiễn Ôn Bình về sau, đi tới Mộ Ngôn chỗ trong phòng, vào nhà nghỉ tạ ơn Mộ Ngôn khoan thứ.

Hắn cũng không phải lo lắng Ôn Bình bị Mộ Ngôn giết, dù sao thực lực của hai người cũng là luyện thể thất trọng, chỉ khi nào đánh nhau, chung quanh Khảo Sơn tông đệ tử liền sẽ chi viện. Ôn Bình dù là thực lực đã đạt đến luyện thể bát trọng, song quyền cũng nan địch bốn tay.

Đến lúc đó Ôn Bình rất có thể bị bắt sống.

Cái chết của Dương Hoa trưởng lão, Khảo Sơn tông chính quyền lực điều tra đâu, này lại Ôn Bình bị bắt sống, chỉ sợ tất chết rồi.

Nhưng mà, còn chưa mở miệng nói lời cảm tạ lúc, Mộ Ngôn tại bên cửa sổ đem đầu rút trở về, hỏi: "Ôn Bình đi rồi?"

"Đi."

Vừa nghe thấy lời ấy, Mộ Ngôn như trút được gánh nặng, đặt mông ngồi ở ghế vuông lên, thấp giọng thì thầm, "Kém chút trở về không được, hoàn hảo, vận khí không tệ."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Triệu Dịch kinh ngạc

Thương Ngô thành bên trong.

Ôn Bình nện bước dạo chơi đi tại trong chợ đêm, tâm tình thật tốt, hắn hiện tại chỉ cần mang theo Triệu Dịch về Bất Hủ tông là được rồi.

Chỉ cần đến kia, nhiệm vụ tự hoàn thành.

Triệu Dịch theo sát phía sau, tựa hồ có tâm sự gì. Đặc biệt là đột nhiên thu được tự do, hơn nữa có người coi trọng hắn, trong lòng là ngượng ngùng tràn ngập, cho dù là từng huy hoàng thời điểm, cũng không ai quan tâm như vậy qua hắn.

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

Trầm mặc một hồi về sau, Triệu Dịch hỏi: "Người thật là Bất Hủ tông tông chủ?"

Ôn Bình cười không nói.

Đêm xuống, Ôn Bình về tới Vân Lam sơn chân núi.

Đi tại ngàn tầng thêm đá lúc, Triệu Dịch xem như tin Ôn Bình thật là Bất Hủ tông tông chủ, Ôn Bình hoa thiên kim để hắn gia nhập Bất Hủ tông cũng là thật.

Đáng tiếc là, cùng nhau đi tới thực sự tiêu điều, Bất Hủ tông đã xuống dốc truyền ngôn quả nhiên là thật.

Nếu như nó không có có xuống dốc, dĩ vãng ngày Bất Hủ tông, là có thể cùng Phi Long hội chống lại, hắn dựa vào Bất Hủ tông báo thù hi vọng sẽ rất lớn.

Ngay tại muốn đăng đỉnh lúc, Ôn Bình đột nhiên quay đầu tới, hướng về phía Triệu Dịch nói: "Triệu Dịch, nhập môn phí ngươi giao một chút."

"Nhập môn phí?"

"Đem tiền trên người người đều lấy ra."

"Ôn tông chủ, ngài đều hoa thiên kim vì ta chuộc thân, cái này..."

Ôn Bình sắc mặt bỗng nhiên nghiêm túc lên, đứng vững về sau, dùng thanh âm hùng hậu nói: "Đây là Bất Hủ tông quy củ, nếu như người không giao nạp môn phí, kia tự không thể gia nhập Bất Hủ tông. Về sau kinh mạch khôi phục, cùng báo thù tự chuyện không liên quan đến ta."

Nói xong câu đó, Ôn Bình rất muốn đón thêm một câu.

Thiên kim nạp môn phí đều cho người miễn đi, người còn muốn thế nào?

Bất quá Triệu Dịch chỗ nghe trọng điểm không tại nạp môn bỏ phí, mà là một địa phương khác, "Tông chủ, ngài vừa mới nói khôi phục kinh mạch?"

Triệu Dịch trên mặt hưng phấn cùng hi vọng giống củi khô đồng dạng, nhảy mắt bị Ôn Bình một câu nói nhóm lửa.

Hưng phấn là củi, hi vọng giống lửa, trong đêm tối càng đốt càng vượng.

Nhìn xem Ôn Bình ánh mắt tràn đầy vẻ kích động.

Từng có lúc, hắc ảo tưởng qua kinh mạch khôi phục, như thế hắc tự có thể tiếp tục tu hành, cho dù là hoa cả đời đạt tới Thông Huyền cảnh cũng nguyện ý. Khô, mệt mỏi, hắc còn không sợ, sợ chỉ có không có cách thay cha mẫu cùng muội muội trả thù.

Nhưng kinh mạch khôi phục, thứ cần thiết quá mức trần quý, hoàn toàn là có tiền mà không mua được đồ vật.

Hắn đã từng thấy qua một vật, giống như tả hữu chính là kinh mạch khôi phục cùng cùng cố, bán ra năm vạn kim giá cao.

Năm vạn kim, nửa cái Triệu gia bán cũng không có nhiều như thế.

Ôn Bình gật gù, ứng tiếng nói: "Khôi phục kinh mạch mà thôi, cái này đều chuyện nhỏ."

"Nhập môn phí, ta cho, ta cho."

Triệu Dịch vội vàng bắt đầu ở trên người lục lọi.

Trong ngực một viên.

Trong tay áo một viên.

Trong bốt giày một viên.

]

...

Cuối cùng trong ống quần cũng lật ra một viên.

Hết thấy hai mươi hai mai kim tệ, giấu ở thân thể các ngõ ngách.

Thu hồi cái này 22 mai kim tệ về sau, Ôn Bình mang theo Triệu Dịch lên Bất Hủ tông, đi tới phòng bếp.

Hoài Diệp này lại đang làm bữa ăn khuya, nhìn thấy Ôn Bình đến, lập tức ra đón, "Tông chủ, ngài trở về."

"Ừm."

"Đây là sư đệ mới?"

Ôn Bình gật gù, nói: "Đúng, hắc gọi Triệu Dịch, về sau chi điểm hắc nhiều hơn một chút, trước cho hắc kiểm ăn chút gì a."

Hoài Diệp trực tiếp đem trong phòng bếp làm đồ tốt cho bụng ra tới, "Tự ăn Dương Nhạc Nhạc bữa ăn khuya đi."

Kẹp một ngụm đưa vào trong miệng, Triệu Dịch thán phục một tiếng, "Ăn ngon thật."

Ôn Bình cười một tiếng về sau, nói với Hoài Diệp: "Hoài Diệp, đợi chút nữa đem hắc đưa đến khu ký túc xá, thuận tiện giới thiệu đồng môn cho hắc nhận biết."

"Ừm."

Hoài Diệp tương đương hưng phấn gật đầu, có tư có vị mà nhìn xem Triệu Dịch ăn mình đồ vật.

Không biết vì cái gì, tân nhân đến, nàng có loại cảm giác hưng phấn. Thật giống như sư tỷ nhìn thấy sư đệ mới đồng dạng.

Ăn no rồi về sau, Hoài Diệp mang theo Triệu Dịch đi tới khu ký túc xá, bên trên cầu gỗ lúc, Hoài Diệp nói: "Hoa sư đệ, người ngày đầu tiên đến, túc xá này khu ta liền giúp người giao."

Triệu Dịch có chút không rõ Hoài Diệp là có ý gì, đang muốn hỏi lúc, liền thấy Hoài Diệp hướng tại một cái trong hộp sắt ném vào một trương bách kim kim phiếu.

"100 kim, đủ người ở hai cái buổi tối."

"Vị sư tỷ này, Bất Hủ tông đi ngủ cần 50 kim một buổi tối sao?" Triệu Dịch hơi kinh ngạc mà nhìn xem Hoài Diệp.

"Ừm."

Hoài Diệp gật gù, sau đó lôi kéo Triệu Dịch tiến nhập khu ký túc xá. Vừa tiến vào bên trong, Dương Nhạc Nhạc tự chạy tới, nói với Hoài Diệp: "Hoài Diệp, ta bữa ăn khuya... Ai, đây là ai a?"

"Bất Hủ tông tân đệ tử, Triệu Dịch." Hoài Diệp vừa cười vừa nói.

Triệu Dịch cũng tranh thủ thời gian khom mình hành lễ, một mực cung kính nói: "Gặp qua vị sư huynh này."

Dương Nhạc Nhạc mừng thầm cười cười, mà lần sau ra một bộ đại sư huynh tư thái, nói: "Hắc hắc, thật lễ phép, người về sau tự gọi ta Dương sư huynh đi. Ta là cái này đại sư huynh, trước mắt 15 tuổi, cảnh giới không cao, mới luyện thể lục trọng."

"15 tuổi, mới luyện thể lục trọng..."

Triệu Dịch nghe xong lời này, ngơ ngác nhìn Dương Nhạc Nhạc meo meo, sau đó hướng phía bốn phía nhìn xem.

Đây là xuồng dốc Bất Hủ tông sao?

15 tuổi luyện thể ngũ trọng đã có thể xưng là thiên tài, 15 tuổi luyện thể lục trọng, đây không phải là so thiên tài càng thiên tài?

Bất Hủ tông bên trong lại có loại thiên tài này!

Đang lúc kinh ngạc thời điểm, Triệu Tinh yên lặng đi tới Dương Nhạc Nhạc bên người, im lặng nói: "Triệu sư đệ, ta gọi Triệu Tinh, so với hần nhỏ một tháng, hiện tại cũng luyện thể lục trọng, bất quá cái này 15 tuổi luyện thể lục trọng Dương Nhạc Nhạc trong tay ta gây khó dễ mười chiều."

"Người đây là làm gì?"

"Để người ra về ta đây."

Hai người cãi lộn lúc, thật tình không biết Triệu Dịch hiện tại kinh ngạc nói không ra lời, 15 tuổi luyện thể lục trọng đã rất dễ hần kinh ngạc.

Bây giờ lại xuất hiện một cái 15 tuổi luyện thể lục trọng, mà lại là nghiền ép cùng cảnh giới tồn tại.

Cái này...

Điều này làm cho hần làm sao tại cái này tiếp tục chờ đợi?

Trước kia hần 15 tuổi lúc luyện thể ngũ trọng, luôn cho là mình thiên hạ vô song, hiện tại xem ra, hần giống như không phải bình thường kém.

Sau đó không lâu, Triệu Dịch bị đám người đón vào khu ký túc xá, nhìn xem nhiệt tình như lửa ba người, có chút xấu hổ.

Hần một cái phế vật ngồi tại thiên tài chất đống bên trong, xấu hổ chứng đều phải phạm vào.

...

Đêm dần khuya.

Giờ tý thoáng qua một cái, Triệu Dịch nằm tại khu ký túc xá nhanh ngủ thời điểm, ngoài cửa bỗng nhiên truyền lại tiếng gõ cửa.

Ôn Bình thanh âm lập tức truyền đến.

"Đem cửa mở ra."

"Tông chủ, ngài trẻ như thế còn chưa ngủ a."

Triệu Dịch vội vàng mặc quần áo tử tế, nghiêng Ôn Bình vào phòng.

Ôn Bình tìm ghế dài sau khi ngồi xuống, mắt nhìn đứng ở bên cạnh Triệu Dịch, sau đó hỏi: "Ghi nhớ, Bất Hủ tông không có kẻ yếu, thiên phú của ngươi rất tốt. Ta hi vọng ngươi có thể đem tất cả tinh lực đều thả trên tu hành."

"Tông chủ!"

Nghe được Ôn Bình câu nói này lúc, Triệu Dịch nụ cười trên mặt tiem thịnh, buồn ngủ lập tức tắt cả đều tiêu tán.

Ôn Bình đem Sinh Mệnh Xi Gà lấy ra, sau đó dùng cây châm lửa nhóm lửa, bản thân trước hút một hơi, sau đó đưa tới.

"Học bộ dáng của ta đem nó hút xong, chậm rãi hút, chậm rãi nôn. Kinh mạch sáng sớm ngày mai liền sẽ khôi phục như thường."

"Đa tạ tông chủ!"

Triệu Dịch cảm động đến rơi nước mắt tiếp nhận Sinh Mệnh Xi Gà, bịch một tiếng quỳ trên mặt đất. Ôn Bình đỡ hắn lên về sau, Triệu Dịch bắt đầu hút cái thứ nhất khói!

Khẽ hấp.

Phun một cái.

Lập đi lập lại.

Khi tiến hành đến lần thứ mười lúc, Triệu Dịch trên mặt vui đến phát khóc run rẩy lên, đương nhiên, đây là bởi vì hưng phấn.

Hắn cảm thấy, kia vào thể nội đồ vật đang cải tạo kinh mạch, nguyên bản hoàn toàn cùng thiên địa không thông đan điền đột nhiên cảm thấy một cỗ khí tồn tại. Mặc dù chỉ có trong nháy mắt, thế nhưng là nó đại biểu cho kinh mạch chính tại khôi phục!

Một năm, hắn nằm mơ mộng một năm sự tình.

Nó rốt cục biến thành hiện thực!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Hoài Không lên núi

"Tông chủ chi ân, Triệu Dịch khi dừng tuyên trương báo! Xin ngài thụ ta cái này cúi đầu!"

Triệu Dịch lại lần nữa quỳ xuống, lần này Ôn Bình đi đỡ hắn lúc, hai tay kéo lấy cùi chỏ của hắn, có thể rõ ràng cảm nhận được một cỗ chính tại chống cự lực lượng. Hắn tựa hồ không nguyện ý cứ như vậy đứng lên.

Ôn Bình biết, gia hỏa này khẳng định phi thường cảm kích hắn.

Nếu không sẽ không cúi đầu lại bái.

Ôn Bình triển mất thư lông mày cười một tiếng, vỗ vỗ bờ vai của hắn, mang theo một phần cổ vũ khí mở, nói: "Đủ rồi, đứng lên đi, chờ ngươi kinh mạch hoàn toàn khôi phục, hoặc là báo thù lại bái ta cũng không muộn."

"Phải!"

Triệu Dịch trùng điệp gật gật đầu, bò sấp nổi tới.

Ôn Bình thấy thế yên lặng quay người rời đi, nhẹ nhàng khép lại cửa phòng, chậm rãi bước đi ra khu ký túc xá. Trở lại Thỉnh Vũ các về sau, nhìn trước mặt Khảo Sơn tông địa đồ, bắt đầu châm chước lần này kiến trúc cải tạo hắn là đặt ở đâu.

Thăng cấp chủ điện, có thể thực hiện, thế nhưng trước mắt lực hấp dẫn tiến hóa thật ra không phải như vậy cực kỳ trọng yếu.

Bất Hủ tông không thiếu đệ tử.

Thăng cấp Trọng Lực trận?

Thăng cấp sân thí luyện?

...

Một lúc sau, Ôn Bình mở miệng nói ra: "Giúp ta thăng cấp Thỉnh Vũ các!"

Rốt cục, Ôn Bình cảm thấy vẫn là đem Ác Linh kỵ sĩ thăng cấp một lần càng tốt hơn, hiện tại Ác Linh kỵ sĩ xác thực rất mạnh, có thể để nó càng mạnh một chút sẽ bảo hiểm thật nhiều. Có lẽ lần này thăng cấp sẽ trực tiếp đem nó nâng lên Thông Huyền cảnh đầu.

Nếu quả thật may mắn như vậy, đến lúc đó cái này Đông hồ hắc là không có người nào dám buổi tối tới xông Bất Hủ tông đi?

Hệ thống thanh âm theo đó xuất hiện, "Thăng cấp Thỉnh Vũ các sau Ác Linh kỵ sĩ sẽ không còn bị đêm tối khốn nhiều, đem có được ban ngày xuất hành năng lực, đồng thời tăng thực lực lên đến Thông Huyền hạ cảnh, có được năng lực che đậy hai mắt người khác."

"Lam hòa?"

"Đúng, Ác Linh kỵ sĩ tiến hóa thành thiên sứ, hoàng sắc hỏa diễm đồng thời thăng cấp làm lam sắc hỏa diễm. Hơn nữa chỉ cần nó không nguyện ý để người nhìn thấy, phẩm nhân tự không có cách nhìn thấy nó tồn tại, cho dù là đứng ở trước mắt."

Ôn Bình nghe vậy mừng rỡ như điên, lập tức vỗ án nói: "Tự cái này, xem ra ta lựa chọn thăng cấp Thỉnh Vũ các lựa chọn là đúng. Đúng, hệ thống, nếu như dùng kim tệ thăng cấp Thỉnh Vũ các, cần bao nhiêu?"

"Ba vạn năm ngàn kim tệ."

"Thăng cấp chủ điện cần năm vạn kim, Thỉnh Vũ các thăng cấp so thăng cấp chủ điện tiện nghi thật nhiều, nghiêm chỉnh mà nói thăng cấp chủ điện đáng giá hơn, bất quá lập tức Ác Linh kỵ sĩ với ta hiệu dụng lớn hơn một chút. Hệ thống, giúp ta thăng cấp Thỉnh Vũ các."

]

"Xác định?"

"Xác định!"

【 Thỉnh Vũ các thăng cấp còn thừa thời gian: Một giờ 】

【 mới tăng năng lực: Thần thánh Ác Linh kỵ sĩ, bên trong đưa cửa hàng bên trên mới! 】

Ngay tại lúc đó, bản ở trong núi tuần sát Ác Linh kỵ sĩ cùng chó săn Cáp Cáp bỗng nhiên dừng bước, đình chỉ tại trên ngọn cây nhảy vọt động tác. Ác Linh kỵ sĩ bỗng nhiên nhếch miệng cười lớn một tiếng, chung quanh thân thể hỏa diễm bỗng nhiên biến thịnh, kia cực nóng nhiệt độ nháy mắt để chung quanh nhánh cây trở nên cháy đen, để trong rừng rậm tràn ngập một phần sợ hãi.

Một giây sau, Ác Linh kỵ sĩ biến mất.

Chó săn Cáp Cáp hai mắt bên trong hỏa diễm lui tán, dưới chân đạp trên hỏa liên cũng đi theo không còn sót lại chút gì.

Gâu!

Gâu!

Roi xuống sớm mặt đất Cáp Cáp hướng về phía chung quanh sủa vài tiếng, tựa hồ là đang tìm kiếm Ác Linh kỵ sĩ tung tích.

Thỉnh Vũ các bên ngoài, Ôn Bình xếp bằng ở trên bãi cỏ, đằng sau là đã bị sương trắng bao lấy chính thăng cấp Thỉnh Vũ các. Coi như ánh mắt nhạy cảm chú ý tới sau cùng sáu cái chữ về sau, trong lòng vui mừng, ôm một phần chờ mong ngay cả bận bịu mở miệng nói ra: "Giúp ta mở ra cửa hàng."

Trước mắt hình tượng nhất chuyển, Thỉnh Vũ các cửa hàng xuất hiện tại Ôn Bình trước mắt, bất quá bên trong không phải cùng loại với Sinh Mệnh Xì Gà loại hình đồ chơi nhỏ, mà là một cái màu trắng hòm sắt, ghi chú: Tông môn chế phục cường hóa khí!

"Cái này?"

Hệ thống mở miệng nói ra: "Một cái tông môn nhất định phải có bản thân chế phục, nó đại biểu không chỉ là cá nhân, còn có tông môn nội tình. Tông môn chế phục cường hóa khí nhưng trợ giúp tức chủ cái tạo ra độc nhất vô nhị đặc thù chế phục, khiến cho có được năng lực đặc thù."

"Tỉ như?"

"Đao thương bắt nhập, thủy hỏa bất xâm. Rất khéo, chính là tức chủ mấy ngày trước đây nghĩ có được đồ vật."

"Trừ đao thương bắt nhập đâu?"

"Trước mắt có thể sinh ra năng lực đặc thù là: Tăng trọng, cung cấp một cái nhận tồn thương hộ thuẫn, cùng tốc độ tăng phúc."

Theo sát, trước mắt nhảy ra tông môn chế phục cường hóa khí năng lực sách hướng dẫn.

Tăng trọng: Có thể đem một đầu mỏng như cánh ve dây lụa biến thành nặng trăm cân, mặc lên người, có thể rèn luyện tông môn đệ tử tốc độ cùng lực lượng. Khi quanh năm suốt tháng quen thuộc về sau, cỡi xuống quần áo, đem thoát thai hoá cốt.

Nhận tồn thương hộ thuẫn: Có thể tiếp nhận luyện thể thập tam trọng cảnh một kích toàn lực, tiếp tục thời gian vì một phút đồng hồ.

Tốc độ tăng phúc: Người mặc có thể đạt được linh phong trạng thái, tốc độ chạy bộ có thể tăng lên ba mươi phần trăm.

Xem hết ba loại năng lực trình bày, Ôn Bình lâm vào trầm tư bên trong, một lúc sau mở miệng hỏi.

"Hệ thống, cái này tông môn chế phục cái tạo khí cần bao nhiêu kim tệ?"

"5000 kim tệ."

"Ta mua."

Ôn Bình sờ lên ngực mình, trong đầu lại lần nữa hiện ra vừa mới suy nghĩ "Bất hủ khinh phong" bộ dáng.

Có được năng lực đặc thù tông môn chế phục, hẳn là trên đời này độc nhất vô nhị đi?

...

Sáng sớm hôm sau.

Hòa hồng mặt trời đỏ một mảnh ánh nắng tại Vân Lam sơn trên thềm đá, phảng phất cho nó phủ thêm một tầng thảm đỏ đồng dạng.

Gió thổi qua, lá cây phát ra tiếng xào xạc, hành tẩu ở trong đó, lắng nghe cái này thiên nhiên thanh âm, làm tâm thần người yên tĩnh.

Kim ngày Dương Tông Hiền cùng Hoài Không sớm liền lên núi, cùng trước mấy ngày đến xem Vu Mạch khác biệt, bọn họ thấy ở mạch tại Bất Hủ tông trở nên tinh thần phấn chấn thật nhiều về sau, cố ý mang theo hạ nhân dẫn theo thật nhiều đồ vật lên núi tới.

Đương nhiên, mang không phải là ăn uống.

Cũng không phải là cái gì người tham gia sùng hươu loại hình thuốc bổ.

Nhưng chúng nó được hiệu so với người tham gia, sùng hươu càng mạnh, càng tốt hơn.

Sắp đăng đỉnh lúc, Dương Tông Hiền vội vàng thúc giục sau lưng gia phó một tiếng, hẳn thì cùng Hoài Không lại thêm nhanh hơn một chút bộ pháp, "Nhanh lên, hôm nay mang được thiện chí có thể tại Bất Hủ tông trước làm, chúng ta nhưng không có bao nhiêu thời gian."

Hoài Không một đường mà đến cũng là như có điều suy nghĩ, đến đây, bỗng nhiên mở miệng nói ra: "Dương huynh, ta đem làm thuốc thiện trình tự hồi tưởng mười mấy lần, nghĩ tới nghĩ lui, từ đầu đến cuối đều cảm thấy làm được thiện này một cái canh giờ khả năng không đủ."

Dương Tông Hiền chau mày, cũng đi theo trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Vậy liền hỏi kia Vân trưởng lão nhiều muốn chút thời gian, quy củ là chết, người là sống nha. Chúng ta hôm nay đến là vì Vu Mạch, chúng ta trụ ở tại phòng bếp cũng là không đi, nhiều cho chúng ta nửa canh giờ hẳn là có thể chứ."

Hoài Không không có ứng tiếng, bởi vì hắn cảm thấy treo.

Nếu như có thể đem thăm viếng thời gian từ một canh giờ biến thành một cái nửa canh giờ, mấy ngày trước đây Vân Liễu sớm đáp ứng.

Một bên A Long mở miệng nói ra: "Hoài Không tiền bối, ngài làm hồi khí được thiện thể nhưng là vì tốt cho đại nhân nhà ta, tương đương với biến tướng tại giúp Bất Hủ tông tông chủ làm tròn lời hứa, người của Bất Hủ tông hẳn là sẽ không như thế cứng nhắc a?"

"A Long nói có lý, được thiện này khả năng giúp đỡ Ôn tông chủ tiết kiệm rất nhiều chuyện, Vân trưởng lão không biết cái này a cứng nhắc." Dương Tông Hiền lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Hoài Không thông minh quá sẽ bị thông minh hại

Dược thiện này vật cần thiết thế nhưng là bỏ ra bọn họ Dương gia đại lực khí tìm mới đủ, mỗi một vị thuốc đều là trăm năm, tổng giá trị vượt qua 5000 kim. Công hiệu dùng bổ khí, dưỡng sinh, cho dù là tại dược thiện bên trong cũng thuộc về vật hi hãn.

Đã mang lên, tự nhiên không thể lại mang về.

Làm tới Vân Lam sơn về sau, hai người gặp mặt Vân Liêu.

Vân Liêu biết được Hoài Không hôm nay mang tới là dược thiện, do dự sẽ chung quy là đáp ứng để bọn hắn tại Bát Hủ tông chờ lâu một chút thời gian.

Bởi vì dược thiện chi danh hãn tại Tinh Duyệt thành lúc tựu có nghe thấy, nghe nói Hoài Không làm dược thiện có thể để người thọt đi đường, mù lòa mắt sáng. Nếu như nói Thao Thiết trừ làm đồ ăn ngon bên ngoài, kia để hãn danh truyền toàn bộ Đông hồ chính là làm dược thiện năng lực.

Mấy ngày nay vị tiền bối kia mỗi ngày đi theo đám bọn hắn ăn phổ thông đồ ăn thường ngày, xác thực không quá phù hợp, dược thiện nếu là đổi vị tiền bối kia tốt, hắn không có lý do đi cản trở.

Hắn còn muốn lấy chờ vị kia Thông Huyền cảnh tiền bối hoàn toàn khôi phục về sau, lại thỉnh giáo hắn một chút liên quan tới Thông Huyền cảnh vấn đề đầu.

"Yêu trừ tiền sinh cứ việc làm đi, hôm nay cái này một canh giờ quy củ cũng không cần tuân thủ."

Hoài Không nói: "Đa tạ."

Dương Tông Hiền vừa cười vừa nói: "Đa tạ Vân trưởng lão, mới đầu chúng ta lúc đến còn đang lo lắng vấn đề thời gian đầu. Hiện tại có đầy đủ thời gian, dược thiện này hắn là có thể vừa vận đưa đến Vu huynh nơi đó, cũng không uổng công ta bỏ ra đại công phu tìm đến những thứ này."

Vân Liêu gật gù, "Các ngươi bận bịu, ta đi trước."

Dương Tông Hiền đi theo, hỏi: "Vân trưởng lão, không biết Ôn tông chủ trở về rồi sao?"

...

Vân Liêu vừa đi, cũng không lâu lắm, phòng bếp lâm vào bận rộn bên trong.

"Nhanh lên!"

"Đem đồ vật đều tháo xuống, Lộ Thảo thả kia, Tinh Bối thả dính trên băng đập nát..."

Hoài Không thanh âm càng không ngừng quanh quẩn tại trong phòng bếp, phòng bếp bên ngoài.

...

Thính Vũ các.

Vân Liêu hôm qua đêm đã biết được Ôn Bình trở về, mang theo Dương Tông Hiền đi tới Thính Vũ các. Đạt được cho phép tiến nhập Thính Vũ các về sau, Dương Tông Hiền để đi theo phía sau hai vị lưng hùm vai gấu nam tử trung niên đem nhắc lên cái rương để xuống.

"Buông ra."

Àm!

Hai người đem hòm gỗ đặt ở Ôn Bình trước người.

Dương Tông Hiền mở miệng nói ra: "Ôn tông chủ, Bát Hủ Thanh Phong đã làm ra ba kiện hàng mẫu, xin xem qua."

Ôn Bình gật gù.

]

Một bên mở ra hòm gỗ, Dương Tông Hiền vừa mở miệng nói: "Ôn tông chủ, món này là ta nội nhân cho ta lĩnh cảm. Nếu là Bát Hủ Thanh Phong, tự nhiên là phải cùng bốn chữ dính dáng. Cho nên cái này vài vóc, ta dùng cũng là trăm năm bát hủ chất liệu, hơn nữa đặc biệt nhu hòa, nói đồng âm hệ mát cũng không quá đáng. Đây là bộ y phục này cấp độ thứ nhất, cấp độ thứ hai chính là phía trên này thêu hoa là biểu tượng vĩnh sinh Kiến Mộc Thụ Diệp, cũng là dùng trăm năm ngân tằm chỗ tơ nhả ra thêu, rất nhẹ nhàng, cũng tương tự đại biểu cho bát hủ. Không biết Ôn tông chủ hài lòng món này sao?"

Ôn Bình khẽ gật đầu, hài lòng gật gật đầu, nói: "Còn lại không cần nhìn, tựu món này đi."

"Ôn tông chủ thử một chút đi."

Nói xong, Dương Tông Hiền liền cầm lên y phục, giúp đỡ Ôn Bình mặc áo, quần, trói tốt đai lưng.

Vừa mặc vào, Vân Liễu tựa ở một bên giờ ngón tay cái lên, vừa cười vừa nói: "Tông chủ, thật là đẹp trai!"

Ôn Bình nhàn nhạt cười một tiếng, sau đó làm chuyện này ta đã sớm biết lạnh nhạt biểu lộ, hướng về phía Dương Tông Hiền nói: "Dương tộc trưởng, tựa cái này đi, giúp ta làm 20 bộ. Mỗi bộ 150 kim tệ."

...

Nam nữ hai cái kiểu dáng đều thương định tốt về sau, Ôn Bình hộ tống mấy người rời đi Thính Vũ các, chuẩn bị đi phòng bếp lấp lấp bao tử.

Đi tới đi tới, hệ thống nói cho hắn biết Hoài Không bọn họ đã tại Bát Hủ tông nghỉ ngơi một canh giờ.

Ôn Bình mắt nhìn hệ thống thả ra địa đồ, tìm được Hoài Không chỗ, chính là phòng bếp, liền hỏi: "Hôm nay Hoài Không tiền bối tự mình làm đồ ăn sao?"

"Không, hôm nay Hoài Không tiền bối làm chính là được thiện."

"Được thiện? Chúng ta bữa sáng ăn cái này?"

"Không, tông chủ người hiểu lầm, Hoài Không tiền bối làm được thiện là cho Vu tiền bối ăn. Được thiện bởi vì không thể lạnh, lạnh về sau được hiệu giảm phân nửa, cho nên chỉ có thể mượn dùng chúng ta phòng bếp làm."

"Đã có một canh giờ đi?"

Ôn Bình hai mắt ngưng lại, nhìn thẳng Vân Liễu con mắt, để Vân Liễu đột nhiên có chút không biết phải làm gì.

"Bởi vì được thiện chế tác thời gian..."

"Không phải vấn đề thời gian."

Ôn Bình để Vân Liễu cùng Dương Tông Hiền đều thở dài một hơi, hai người đều coi là Ôn Bình muốn truy cầu quá thời gian sự tình.

Dù sao một canh giờ quy củ là Ôn Bình chế định.

Nhưng lúc này, Ôn Bình lại dạo chơi trực tiếp hướng phía phòng bếp đi đến, không phải đi ăn cơm trạng thái, tựa hồ có chuyện gì gấp, trên mặt cũng không thấy ý cười.

Chỉ chớp lát, Ôn Bình đi tới phòng bếp, đứng tại cửa phòng bếp nhìn nhiều mấy lần chính đang bận rộn lấy Hoài Không.

Hoài Không vừa quay đầu lại, vừa vận cũng nhìn thấy Ôn Bình, ngay cả vội mở miệng chào hỏi, "Ôn tông chủ, người trở về."

"Yêu trù tiền bối, người đây là làm gì?"

Hoài Không thấy Ôn Bình biểu lộ hơi có chút lãnh đạm, ngay cả vội mở miệng trả lời: "Ôn tông chủ, ta hôm nay muốn mượn dùng Bát Hủ tông phòng bếp làm một đạo được thiện. Đây là ta trước kia học được, có thể bổ khí, hồi máu, chính thích hợp hiện tại Vu Mạch."

Một bên Dương Tông Hiền có chút bận tâm Ôn Bình sẽ không cho nhiều một chút thời gian, cũng liền bận bịu mở miệng nói ra: "Ôn tông chủ, được thiện này đúng là thuốc bổ, với Vu huynh hiện tại thân thể có ích lợi rất lớn."

Ôn Bình nghe xong, ánh mắt quét mắt Hoài Không sau lưng nòng sắt.

Nhiệt khí đang từ nắp nồi hạ không chút kiêng kỵ vọt lên.

Thấy Ôn Bình sắc mặt vẫn như cũ có chút không tốt về sau, Hoài Không lập tức hỏi: "Ôn tông chủ, được thiện này sắc hơi lâu một chút, cho nên chúng ta mới tại Bát Hủ tông đợi thời gian vượt qua một canh giờ."

Thấy Ôn Bình sắc mặt không đúng, Dương Tông Hiền cũng liền bận bịu hoà giải, "Ôn tông chủ, Vu huynh là hảo huynh đệ của ta, chúng ta kiếm cái này được thiện cũng là hi vọng hắn nhanh lên tốt."

"Thời gian không là vấn đề, vấn đề là người được thiện này."

"Được thiện này tên là Hồi Khí Thang, ta đã làm mười năm, thật nhiều người đều là bởi vì một bát mà khởi từ hồi sinh."

"Đã yêu trù tiền bối đối người được thiện như thế có tự tin lời nói, ta không nói nên lời, được thiện có thể làm, thế nhưng ta có một câu cảnh cáo trước tiên cần phải nói trước."

"Cái gì?"

"Được thiện vào Vu tiền bối bụng, các người có thể mang theo Vu tiền bối trực tiếp xuống núi."

"Ôn tông chủ cái này là ý gì?"

"Không có vì cái gì."

Hệ thống đã sớm đã nói với hắn, sinh mệnh chi thụ lá cây năng lực xác thực rất mạnh, hơn nữa có thể xưng nghịch thiên.

Nhưng vạn vật vật cực tất phản, không có tuyệt đối tốt, cũng không có tuyệt đối xấu. Sinh mệnh chi thụ lá cây chính là như vậy, nó có thể làm cho gãy mất kinh mạch một lần nữa mọc tốt, có thể khiến cho người sắp chết khôi phục như lúc ban đầu.

Thế nhưng là nó có một cái chỗ trí mạng, đó chính là không thể uống cái khác có linh chi vật hỗn hợp lại cùng nhau.

Hắn vừa mới quét nhìn thoáng qua kia dính tấm ra pha tạp, cũng là thiên địa sở sinh thiên tài địa bảo, chính là có linh chi vật.

Bọn chúng chỉ cần hạ Vu Mạch bụng, đem hoàn toàn tiêu trừ Sinh Mệnh Xi Gà tác dụng.

Bốn ngày chi công, hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Thế nhưng loại chuyện này nói ra, Hoài Không bọn họ khẳng định là sẽ không tin tưởng, bọn họ thậm chí không biết sinh mệnh chi thụ là gì. Đến lúc đó Vu Mạch đột nhiên chuyển biến xấu, tất cả mọi thứ sẽ chỉ quy tội tại trên đầu của hắn.

Mười mấy vạn kim, không tốt kiếm a!

Ôn Bình tiếp tục mở miệng nói: "Yêu trừ tiền bối, ngài nếu như khẳng khẳng như vậy, vậy người có thể mang theo Vu tiền bối xuống núi. Ôn Bình ta lúc trị thương cho người sẽ không để người uống thuốc của người khác."

"Cái này..."

Hoài Không quay đầu nhìn thoáng qua đã nhanh làm tốt được thiện, có chút khó khăn đứng tại chỗ, lộ ra một sợi lúng túng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Hồi Khí Thang là thứ loạn thất bát tao

Cái này làm được thiện cho Vu Mạch, vốn là chuyện tốt, tất cả mọi người ở đây đều không nghĩ tới Ôn Bình sẽ nói như vậy, cũng nói ra uống thuốc thiện liền không lại trị liệu Vu Mạch.

Lời nói nghe gần như vô tình, vô lý, lại mang theo một phần chợ búa lang băm không phóng khoáng.

Nhưng Ôn Bình dù sao cũng là Bất Hủ tông tông chủ, cũng là có thể chữa trị người của Vu Mạch. Mấy ngày nay thời gian, Vu Mạch chuyển biến tốt đẹp là rõ ràng.

Nhưng được thiện này không thể cho Vu Mạch uống. Vậy thì đồng nghĩa với 5000 kim trôi theo dòng nước.

5000 kim mặc dù không đến mức dễ hấn thương cân động cốt, thế nhưng là làm ăn lâu như vậy, nhìn thấy 5000 kim đầu nhập xuống dưới hiệu quả gì đều không có, không khỏi sẽ đau lòng.

Roi vào đường cùng, Dương Tông Hiền chỉ có thể đứng ra giải thích.

Dương Tông Hiền mở miệng giải thích: "Ôn tông chủ, người khả năng không biết, được thiện này là thuốc bổ, nghiêm chỉnh mà nói nó cũng không phải là thuốc chữa bệnh. Chúng ta cũng chỉ muốn cho Vu huynh bồi bổ thân thể, để hấn tính khí thần có thể tốt một chút, sẽ không chậm trễ ngài chữa bệnh tiến độ."

Ôn Bình biểu lộ y nguyên lạnh lùng, nói: "Cho dù chỉ là thuốc bổ, ta cũng không thể để được thiện này nhập Vu tiền bối bụng."

Thái độ bày rất rõ ràng, chính là không cho phép uống.

"Ôn tông chủ, ngài cái này cũng qua a?"

"Bất quá. Đã ta lựa chọn trị liệu Vu tiền bối, ta liền không khả năng để hấn tùy tiện ăn một chút đồ vật loạn thất bát tao."

Dương Tông Hiền triệt để bó tay rồi.

Hắn vẫn là lần đầu nghe người ta nói được thiện là đồ vật loạn thất bát tao.

Nếu như là một trăm kim tả hữu cái chủng loại kia được thiện vậy thì thôi, nhưng hắn đây là hoa 5000 kim muốn tới thiên tài địa bảo làm được thiện.

Cái này nếu là làm tốt xuất ra đi bán cho qua trăm tuổi người yếu khí hư phú thương, vạn kim cũng có người mua.

Thương Ngô thành bên trong, có mấy cái uống đến lên?

Một bên A Long nghe nói như thế sau càng là tức giận, nổi giận đùng đùng ba bước cũng làm hai bước từ đoàn người cuối cùng đi đến trước nhất.

Bởi vì sự tình lần trước, hắn vốn là không muốn cùng Ôn Bình có cái gì quá nhiều gặp nhau, sợ hãi Ôn Bình trong cơn tức giận sẽ không nguyên ý trị liệu Vu Mạch.

Thế nhưng là Ôn Bình hôm nay cách làm quả thật làm cho hắn nổi giận, đi tới Ôn Bình trước mặt về sau, hướng về phía Ôn Bình nói: "Ôn tông chủ, ta biết người suy nghĩ gì, không phải là muốn để tốt cho đại nhân nhà ta chậm một chút, tiếp tục ở lại đây, cho Bất Hủ tông cầu một trương hộ thân phù mà! Nói Hồi Khí Thang là đồ vật loạn thất bát tao, người thật đúng là dám mở miệng, nếu như người phạm là hiểu một điểm được thiện tự không sẽ nói như vậy."

Nghe được A Long Ôn Bình sùng sốt một chút.

"Ta không hiểu được thiện?"

Ôn Bình lắc đầu cười cười, coi như nghe trò cười đồng dạng thu vào trong tai.

Hắn có thể nói như vậy, nếu như Đông thành bên trong hiểu được thiện y sư, tuyệt đối không ai so với hắn lợi hại hơn.

Nếu không có được thiện, liền không có hắn không tinh tư chất, thế nhưng 18 tuổi vẫn như cũ đạt đến luyện thể thất trọng thành tựu.

Nếu như không có được thiện, hắn đời này dù là nên lại nhiều tài nguyên, đời này thành tựu cũng liền rất cục luyện thể ngũ trọng.

Là được thiện đã sớm hắn, cho nên đối với được thiện, hắn tính là từ nhỏ liền biết rõ.

A Long hồ hững cười một tiếng, nói: "Chẳng lẽ người hiểu không? Cái này Hồi Khí Thang, tại Đông hồ đánh dấu vạn kim cũng có người muốn, không phải là lộn xộn cái gì đồ vật."

Lúc này, Hoài Không không có lên tiếng ngăn lại A Long nói chuyện, ngược lại lui về sau một bước, đem A Long đặt ở phía trước nhất.

]

Ôn Bình biết Hoài Không muốn làm gì, cũng biết này lại Hoài Không đang suy nghĩ gì.

Hoài Không định dùng A Long đến để hắn há mồm.

Đáng tiếc, hắn thật đúng là hiểu được thiện.

Đặc biệt là hiểu cái này Hồi Khí Thang, mỗi lần bị phụ thân ngược xong sau, mẫu thân liền sẽ tại bên giường tự mình chế biến Hồi Khí Thang.

Thương Ngô thành xác thực không có nhiều người uống đến lên, thế nhưng làm nhị tinh tông môn tông chủ, Hồi Khí Thang chính là việc nhà rau xào.

Vài chục năm xuống tới, hắn chỉ là dùng lỗ tai nghe mẫu thân nói, đều nghe được kén.

Ôn Bình trực tiếp đi vào trong phòng bếp, sau đó ngửi ngửi trong không khí tràn ngập sương trắng, mở miệng nói ra: "100 Lộ Thảo, 30 năm Tinh Bối, 70 năm Tam Sắc Hoa, năm 150 trần sinh, 300 năm Hồi Khí Quả..."

Đương nhiên, kia nghe một chút chỉ là cố làm ra vẻ.

Hồi Khí Thang đơn thuốc hắn đã sớm lưng thuộc lâu.

Ôn Bình dứt lời nhập Dương Tông Hiền trong tai, Hoài Không trong tai, kia là một chữ giật mình.

Trăm năm Lộ Thảo.

Đúng!

30 năm Tinh Bối.

Cũng đúng.

Bảy mươi năm Tam Sắc Hoa.

Y nguyên đúng.

Còn có kia 300 năm phần Hồi Khí Quả.

Vẫn là đúng.

Hoài Không không nghĩ tới Ôn Bình vậy mà thật hiểu được thiện, hơn nữa chỉ nghĩ một chút liền nói ra Hồi Khí Thang cần thiên tài địa bảo.

Nhưng Ôn Bình đã hiểu, vì sao muốn ngăn cản hắn?

"Như thế nào?"

Ôn Bình nói, cũng đưa ánh mắt nhìn về phía A Long cùng Hoài Không.

A Long hừ lạnh một tiếng, hắn không tin Ôn Bình có thể nghe một chút tự có thể suy đoán ra Hồi Khí Thang chế tác vật liệu.

Đồng hồ như thế lớn, hắn đều chưa thấy qua loại người này.

Nho nhỏ Thương Ngô thành, như thế nào lại có?

"Không nghĩ tới Ôn tông chủ vậy mà như thế hiểu được thiện!"

A Long nghe được Hoài Không câu nói này, giật mình, lập tức quay đầu nhìn sang Hoài Không.

Thật nói đúng?

Nghĩ ngợi nhìn xem Hoài Không lúc, hắn thấy được kia phần kinh ngạc, hắn hiểu được, Ôn Bình khẳng định là nói đúng.

Nghe một chút hơi nóng, vậy mà thật suy đoán ra Hồi Khí Thang chế tác vật liệu.

Nhất thời á khẩu không trả lời được.

Hoài Không sợ hãi thần phục về sau, mở miệng hỏi: "Đã Ôn tông chủ hiểu Hồi Khí Thang, vậy vì sao phải ngăn đón ta?"

"Bởi vì nó là đồ vật loạn thất bát tao."

"Hồi Khí Thang đã là phổ thông được thiện bên trong tốt nhất tồn tại, Ôn tông chủ có gì nói ra lời ấy?"

"Được thiện đối thiên tài địa bảo cực kỳ khảo cứu, đối năm yêu cầu càng là hà khắc, mà yêu trừ tiền bối, người làm Hồi Khí Thang ngay cả thiên tài địa bảo năm đều dùng sai, ta sao có thể không ngăn trở?"

"Dùng sai?"

Ôn Bình không nói gì thêm, mà là cất bước rời đi phòng bếp.

Hoài Không vội vàng truy vấn, "Ôn tông chủ, cái này Hồi Khí Thang mới có thể là mạng ai đó bỏ ra vạn kim mới mua về. Làm sao có thể có một vị thuốc năm phạm sai lầm?"

"Không phải một mực, mà là tất cả."

"Vậy liền càng không có thể, cái này Hồi Khí Thang ta làm năm sáu lần, hiệu quả rõ rệt. Có thể cho luyện thể thập tam trọng tu sĩ trực tiếp khôi phục tất cả đan điền chi khí, đồng thời để người tinh thần gấp trăm lần, làm sao có thể tất cả đều sai rồi?"

Nghe được Hoài Không câu nói này, Ôn Bình nhớ lại mẫu thân.

Ngày đó, một tịch hoàng y mẫu thân ngồi tại trước giường của hắn, cũng là như thế nói với hắn, Ôn Bình cũng là hỏi như thế.

Vì cái gì Hồi Khí Thang sai rồi?

Cái này Hồi Khí Thang không phải tại Đồng hồ tiếp tục sử dụng trăm năm sao?

Trăm năm thời gian bên trong, đã sai, vì cái gì liền không có người vạch đến?

Mẫu thân ngay lúc đó trả lời rất đơn giản.

Bốn chữ —— không ai phát hiện.

Về sau Ôn Bình biết, hóa ra Đông hồ có thể làm được thiện y sư, có thể rất nhiều người, thậm chí có vì Thông Huyền cảnh chuyên môn chế tác được thiện người tài ba. Thế nhưng là bọn họ chỉ là tại làm, mục đích là vì phục vụ người khác.

Khi vui đầu làm việc lúc, là không nhìn thấy bầu trời xanh thẳm, cũng nhìn không thấy đỉnh đầu xẹt qua chim bay.

Nhưng mẫu thân khác biệt, nàng làm Hồi Khí Thang là vì để hấn trở nên càng tốt hơn, cho nên liền sẽ đi tìm tòi, liền sẽ đi nghiên cứu, nàng có thể phát hiện bầu trời nhan sắc, có thể thấy đến đỉnh đầu xẹt qua chim bay.

Thời gian sẽ cho cô gắng người một đáp án, cho nên mẫu thân thấy được hóa ra Hồi Khí Thang sai lắm, đồng thời đem nó cho cang sửa lại.

Trải qua cải tiến sau Hồi Khí Thang, hai chữ.

Hoàn mỹ!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Được thần Tuyệt Thiên Thiên!

Khi Ôn Bình từ trong hồi ức tỉnh lại lúc, Hoài Không đang dùng một đôi hồ nghi con mắt chăm chú mà nhìn xem hấn.

Hấn căn bản không tin Hồi Khí Thang tất cả thuốc đều dùng sai.

Bởi vì cái này quá nói nhảm.

Hồi Khí Thang tại Đông hồ tiếp tục sử dụng trăm năm, được lợi lấy vô cùng vô tận, làm sao lại đột nhiên tự sai rồi?

Ôn Bình bờ môi khê mở, thấp giọng nói: "Hồi Khí Quả căn bản là không thể dùng 300 năm. Không sai, 300 năm Hồi Khí Quả chính là thành thực thời điểm, cho dù là một đầu mảnh cảnh mạn gai cũng có thể để người hồi phục nguyên khí. Thế nhưng là, chân chính hoàn mỹ đồ vật, là tại nó thành thực trước đó. Hồi Khí Quả tại thành thực trước đó, ẩn chứa một giọt hồi khí tương dịch, nó mới là Hồi Khí Quả đồ tốt nhất, chỉ khi nào thành thực, nó liền sẽ thuận rẽ cây phản hồi cho trở về. Cho nên thành thực tức thất bại!"

"Hồi khí tương dịch?"

Hoài Không sắc mặt hơi đỏ một chút, bốn chữ này giống như ở nơi đó đã nghe qua.

Thế nhưng là nhất thời bản hội căn bản không nhớ nổi.

Ôn Bình tiếp tục nói: "Khi dùng 300 năm Hồi Khí Quả về sau, Lộ Thảo không thể là 100 năm, Tinh Bối không thể là 30 năm, Tam Sắc Hoa cũng không thể là 70 năm... vân vân, tất cả thiên tài địa bảo năm năm đều phải biến. Nếu không sẽ để uống người của nó chôn kẻ tiếp hạt giống, sẽ để cho mạch môn mở ra gian nan gấp mười! Đồng thời đóng lại Thông Huyền trung cảnh chi môn!"

Mẫu thân từng nói cho hấn biết, hấn chỉ là nói ra một nửa, một nửa khác hấn cũng không tính nói ra. Nói ra, nếu như vẹn vẹn để chứng minh bản thân hiểu được thiện, vậy hấn chẳng khác nào là một kẻ ngu.

Nhưng cho dù là cái này một nửa.

Hoài Không cả người cũng sững sờ tại nơi đó.

Không nói trước Ôn Bình nói rất đúng hoặc là không đúng, thế nhưng là phần này đối Hồi Khí Thang lý giải, vô tiền khoáng hậu.

Là Đông hồ trăm năm qua trước nay chưa từng có.

Khi Hoài Không bắt đầu suy tư Ôn Bình câu nói sau cùng lúc, trên mặt hấn chấn kinh chi sắc tựa như sau lưng dâng lên mặt trời rực rỡ.

Làm cho cả thiên địa đều biến sắc!

Hấn biết, uống qua người của Hồi Khí Thang không dưới trăm vị, mà thành công khai mở mạch môn.

Chỉ có ba vị!

Đây tuyệt đối không phải ngẫu nhiên.

Nếu quả như thật như Ôn Bình nói như vậy, kia Hồi Khí Thang sẽ còn để một cái Thông Huyền cảnh vô vọng Thông Huyền trung cảnh.

Cái này chỉ sợ so để một cái luyện thể thập tam trọng tu sĩ cả đời vô vọng Thông Huyền càng khiến người ta thống khổ a?

"Ôn tông chủ, đây là người từ đâu biết được?"

"Sư phụ của ta kia."

"Xin hỏi Ôn tông chủ sư phụ là vị tiền bối nào, vậy mà có thể phát hiện lúc này khí tán trăm năm cũng chưa từng bị phát hiện vấn đề."

"Sư phụ của ta chính là mẫu thân của ta."

Ôn Bình cười lên tiếng.

Hoài Không không hề nghĩ ngợi, mở miệng hỏi: "Ôn tông chủ, xin hỏi mẫu thân của ngài tôn tính đại danh?"

Ôn Bình trầm mặc xuống tới, bỗng nhiên tự lẩm bẩm, "Mẫu thân của ta..."

Mẫu thân tên là: Long Tuyết

Thế nhưng là cái tên này tự phụ thân cùng hắn biết, cho dù là Bất Hủ tông hạch tâm nhất cao tầng cũng chỉ biết là mẫu thân ngoại hiệu.

Về phần mẫu thân vì cái gì không đem bản thân danh tự nói cho người khác biết, Ôn Bình hỏi qua, nàng không có trả lời.

Hoài Không hỏi, hắn tự nhiên cũng không có trả lời.

]

"Không có ý tứ, mẫu thân của ta không thích để người khác biết tên của nàng."

"Minh bạch."

Hoài Không có chút thất vọng gật đầu.

Sau đó hướng về phía trong phòng bếp bận rộn Dương gia người hầu hô: "Các người không vội, mang củi lửa tắt."

"Cái này!"

Dương Tông Hiền nghe nói như thế, chỉ cảm thấy trong lòng một trận đau lòng, năm ngàn kim cứ như vậy lãng phí.

A Long chính muốn mở miệng, tự bị Hoài Không trừng mắt liếc.

Không có cách, A Long chỉ có thể ngượng ngùng núp ở đoàn người về sau, không dám nói lời nào, cũng không dám chen miệng vào.

Lại lần nữa bị đánh mặt cảm giác thực sự quá khó chịu.

Hoài Không tiếp tục nói: "Ôn tông chủ, tha thứ mang ai đó lỡ mạng, không biết cái này Hồi Khí Thang nguy hại lại to lớn như thế."

"Yêu trù người biết ta biết là được rồi, chuyện này cũng không cần nói ra ngoài, có đôi khi làm việc tốt là không có thiện quả."

"Minh bạch."

Hoài Diệp không phải người ngu, hôm nay cái này Hồi Khí Thang sự tình nếu là truyền ra ngoài, khẳng định sẽ dẫn tới Thông Huyền cảnh.

Bất Hủ tông hiện tại trạng thái, căn bản không chịu nổi Thông Huyền cảnh ngập ngừng.

Trò chuyện với nhau qua đi, Ôn Bình rời đi phòng bếp.

Hoài Không thì bắt đầu thu xếp lấy người đem dược thiện thu lại, sau đó hắn trực tiếp ăn một miếng vào bụng bên trong.

Không có chế tác thành công Hồi Khí Thang, không nhiều lắm tác dụng.

Dù nói thế nào cái này 5000 kim, cũng không thể lãng phí.

Bất quá Hoài Không từ Vân Lam sơn mà xuống về sau, cả người nhìn có một ít uể oải, đối sự tình vừa rồi vẫn như cũ canh cánh trong lòng. Một bên Dương Tông Hiền chú ý tới về sau, cảm xúc cũng nhận một chút lây nhiễm.

Hào tâm kém chút xử lý chuyện xấu tư vị cũng không tốt thụ.

Nhưng khi Hoài Không đi đến Vân Lam sơn chân núi lúc, hấn bỗng nhiên quay đầu, bởi vì hấn nhớ lại.

Hồi khí tương dịch bốn chữ ai đã từng nói.

Đồng hồ đệ nhất được thần!

Tuyết Thiên Thiên!

Một cái 20 năm trước đột nhiên mai danh ẩn tích, 5 năm trước bỗng nhiên tại Đồng hồ trung tâm gặp qua một lần được thần Tuyết Thiên Thiên!

...

Một cá bát lạng cỏ quán nhỏ trước, A Long bọn họ vừa vừa đi tới, bán trống lúc lắc trung niên nam nhân lập tức móc ra giấy bút.

Xoát xoát xoát ——

Trong khoảnh khắc viết xuống một đoạn văn, sau đó quay người đi vào sau lưng trong hẻm nhỏ, không quan tâm hấn quấy hàng.

Tờ giấy này tại một canh giờ sau liền đi tới một cái địa phương mới —— Khảo Sơn tông chấp pháp đường. Hoa Liêu cầm tờ giấy này quan sát vài lần, vỗ bàn, lông mày khóa thành chữ Xuyên, sau đó tự lẩm bẩm một tiếng.

"Quả nhiên như ta đoán đồng dạng, vị kia Thông Huyền cảnh đích đích xác xác tại Bất Hủ tông dưỡng thương."

Tại phòng nơi hẻo lánh, một cái nam nhân bỗng nhiên từ trong bóng tối đi ra, bộ pháp chậm chạp, thế nhưng là cực kỳ trầm ổn.

Hai bước về sau, hấn ngừng lại.

Hắc đầu chụp xuống cặp kia lãnh mâu nhìn chăm chăm Hoa Liêu, mà rồi nói ra: "Đại nhân, muốn hay không trước bấm báo tông chủ?"

"Không, việc này chờ ta làm thành về sau lại bấm báo cũng không muộn. Dương gia sự tình đã để chúng ta ta mặt mũi vô sỉ, lần này ta tất nhiên phải làm ra một điểm động tĩnh lớn đến, để những người kia xem xem chúng ta chấp pháp đường lợi hại."

"Vậy chúng ta nên làm gì?"

Vân Lam sơn là không thể đi, chỗ ấy có cường đại thù hộ giả.

Thực lực của Hoa Liêu không thể nghi ngờ, Khảo Sơn tông trừ tông chủ là thuộc hấn mạnh nhất, thế nhưng là vẫn như cũ ăn phải cái lỗ vốn trở về.

Hấn một cái trong đêm tối thọc sẵn, là kẻ ám sát, mạnh hơn cũng mạnh bất quá vô địch cấp luyện thể thập tam trọng cảnh, lên Bất Hủ tông chẳng khác nào chịu chết.

Hoa Liêu trầm mặc một hồi, nói: "Để người tiểu đội xuất động, chỉ cần Bất Hủ tông có một người rời đi Vân Lam sơn, lập tức bắt trở lại. Ta muốn biết Bất Hủ tông tạp vụ đến cùng là chuyện là sao."

Mặt Ảnh gật gù.

Tiểu đội của hấn, tên là bóng đen.

Là từng vây giết qua luyện thể thập tam trọng đội ngũ, lần trước bóng đen tiểu đội tề tụ là giết Bất Hủ tông đại trưởng lão thời điểm, mà danh xưng đến gần vô hạn Thông Huyền cảnh Bất Hủ tông đại trưởng lão, lại không có thể ở trong tối ảnh tiểu đội trong tay sống qua một khắc đồng hồ.

Từ khi giết Bất Hủ tông đại trưởng lão về sau, bọn họ tự bị phân phái đi ra, tại Thương Ngô thành các cái địa phương thành lập mạng lưới thể lực ám sát mới.

Trước mắt không có người nào thực lực thấp hơn luyện thể thập nhất trọng.

Lại lần nữa tề tụ, chính là một cái có thể làm cho cả Thương Ngô thành đều rung động thời gian.

Mặt Ảnh minh bạch, lần này Hoa Liêu là thật muốn rửa sạch nhục nhã, thậm chí dự định nổi lên Bất Hủ tông.

Nếu là dạng này, hấn đương nhiên nguyện ý làm đi trước quân, rửa sạch ngay cả Vân Lam sơn đều không có bên trên sỉ nhục!

Rời đi chấp pháp đường về sau, Mặt Ảnh đi tới bản thân Âm Dạ các, từ giá sách một cái hộp ngọc bên trong lấy ra lóe lên hồng quang ngọc chất đồ vật.

Nắm trong tay, lập tức bóp nát.

Cái kia vốn là như đom đóm quang mang bỗng nhiên lóe lên, sau đó hóa thành một mảnh màu đỏ sương mù khuếch tán ra tới.

Nó vừa vỡ, đại biểu cho chính là 7 tên đêm tối tiểu đội đội viên đem tề tụ Âm Dạ các, mà lại là tại trong vòng một canh giờ.

Cùng lúc đó, Thương Ngô thành bên trong thật nhiều lần các bên trên xuất hiện mặc áo bào đen người, sau đó tập thể biến mất trong bóng đêm.

Một canh giờ sau.

Bảy người xuất hiện tại Âm Dạ các bên ngoài, nhưng bọn họ giống như chán ghét quang mang đồng dạng, chỉ đứng trong đêm đen.

Bóng cây hạ hắc ám là bọn họ ngừng chân chi địa, sau phòng hắc ám là bọn họ dừng lại chỗ.

Thấy Mạt Ảnh xuất hiện tại lầu các phía trên, bảy người đồng thời quỳ một chân trên đất.

"Đại nhân!"

"Đại nhân!"

Bảy người trăm miệng một lời hô.

Mạt Ảnh nhìn xuống bảy người, chậm rãi mở miệng nói ra: "Nhiệm vụ lần này, bắt sống người của Bất Hủ tông, không tiếc bất kỳ giá nào!"

"Phải!"

Bảy người liền tiếp ứng tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Vu Mịch ám ức

"Tông chủ, ngài thật hiểu được thiện?"

"Không hiểu a."

"Vậy ngài mới vừa nói tốt giống như là thật?"

"Nói bừa nha, dù sao bọn họ cũng không hiểu. Trừ Hoài Không, những người khác liền chỉ biết viết được thiện hai chữ mà thôi."

Ôn Bình dứt lời, chậm rãi dọc theo trong rừng đường mòn hướng khu ký túc xá đi đến. Vừa đi vừa khẽ hát, trong rừng chim thì ở một bên thay hân hót vang nhạc đệm, hướng phía trước đi bước chân rất là vui sướng.

Vân Liễu ngừng tại nguyên chỗ không nhúc nhích, sau đó vỗ tay phát ra tiếng.

Không đúng!

Ôn Bình khẳng định không phải nói bừa.

Ôn Bình đi hai bước, bỗng nhiên quay đầu hỏi: "Đúng rồi, Vân trưởng lão, trong Chiến cảnh hiệu quả như thế nào?"

Vân Liễu nghe xong lời này, không tự chủ được đem tay phải đặt ở trên cánh tay trái, vô ý thức vuốt vuốt.

Ôn Bình liếc một chút trôi qua, lộ ra một sợi nụ cười ý vị thâm trường.

Cái này cùng trên người người có con muỗi cắn qua bao, khi người khác nói đến ngứa chữ lúc, người liền sẽ không tự chủ được bắt hai lần đồng dạng.

Vân Liễu cười khổ nói: "Tông chủ, đừng nói nữa, đi vào luôn luôn bị ngược phải thương tích đầy mình. Ba ngày tiến vào mười lần, hết thấy tự một chiêu đánh vào trên người hân, lúc khác ra chiêu đều bị hân tại chỗ quật ngã. Trước kia ta cảm giác bị trên người mình không có nhiều như vậy nhọc nhằn, thế nhưng là lúc đối mặt hân, ta bắt đầu chất vấn bản thân."

"Hiệu quả như thế nào?"

"Ừm, ta cảm thấy nếu như ta có một ngày đánh thắng hân, cơ bản tự toàn thân cao thấp không có cái gì nhọc nhằn."

Đau đớn mặc dù có.

Thế nhưng kết quả sau cùng là hân khát vọng.

Một cái không nhược điểm bản thân, tương lai cùng các loại cảnh giới bên trong là không thể nào có đối thủ, bởi vì lực lượng xưa nay không là áp đảo hết thảy đồ vật.

Bất quá mấy ngày nay xác thực tra tấn có chút thảm, hân trong Trọng Lực trận huấn luyện ra tốc độ, lực phản ứng, còn có sức mạnh, trong Chiến cảnh không có bất cứ cái gì ưu thế có thể nói. Đối diện "Bản thân" có thể tìm tới hân mỗi một chiêu sơ hở.

Tìm tới sơ hở về sau, hân thậm chí biết hướng dẫn bản thân phạm sai lầm, sau đó phóng đại cái này sơ hở, để nó biến thành có thể nhất kích tất sát nhược điểm trí mạng.

Ôn Bình cười cười, mà nói nghiệp tục hỏi: "Kia mấy ngày nay Dương Nhạc Nhạc bọn họ tình huống thế nào?"

"Mấy người khác ngược lại là không có gì, chỉ có Dương Nhạc Nhạc tiến bộ rất lớn, hân tại hưng thú sân thí luyện chờ đợi mấy ngày, hôm qua đem « Mạc Vân Thủ » tu luyện đến đại thành, sau đó cùng hẹn nhau Triệu Tinh quảng trường quyết chiến. Kém chút tự thắng."

Có đại thành võ pháp phụ trợ, lại thêm cùng hưng thú chém giết, đền bù một cái cùng cảnh giới thực lực sai biệt dư xài.

Thế nhưng hân rất hiểu kì, tiểu tử kia đối võ pháp lực lĩnh ngộ cao như vậy?

"Tiến bộ rất lớn." Ôn Bình hài lòng gật gật đầu, "Hân hân là tiến nhập chiến ý trạng thái nhiều lần, nếu không không có khả năng vừa mới tu luyện cảnh giới tiểu thành, đảo mắt lại tu luyện đến cảnh giới đại thành."

"Chiến ý trạng thái?"

"Đúng, hưng thú sân thí luyện trừ ba lần kỹ xảo chiến đấu, kinh nghiệm thu hoạch, còn có một cái cường đại hơn công năng, đó chính là chiến ý trạng thái. Chỉ cần hôm nay trạng thái này, không nhìn bất luận cái gì võ pháp bích chương, trước mắt thời đoạn kỹ xảo chiến đấu tăng lên đem tăng lớn đến gấp sáu lần."

Dứt tiếng.

Vân Liễu dừng bước.

Nhìn ra xa một chút ra Nhiều sơn, sau đó thấp giọng xôn Ôn Bình nói: "Tông chủ, ngài làm sao không nói sớm?"

]

Khó trách sáng sớm hôm nay Triệu Tinh không có đi Trọng Lực trận tu hành, hân còn tưởng rằng Triệu Tinh bỗng nhiên biến lười biếng đâu.

Hóa ra là nghĩ đến tranh thủ thời gian tăng thực lực lên, sau đó lại độ nghiền ép Dương Nhạc Nhạc.

Không nhìn bất luận cái gì bích chương.

Kỹ xảo chiến đấu thu hoạch trước mắt thời đoạn tăng lên gấp sáu lần.

Những thứ này với hân vẫn như cũ mười phần trọng yếu, Thông Huyền cảnh không phải một sớm một chiều có thể đến, có thể tiếp tục mạnh lên tự một đầu đường tắt, cũng chỉ là đem võ pháp, kỹ xảo chiến đấu tăng lên tiến thêm một bước.

Chiến cảnh cố nhiên tốt.

Nhưng kia hưng thú sân thí luyện chiến ý cảnh giới cũng chưa chắc kém a.

Ôn Bình nghe được Vân Liễu oán trách, ngượng ngùng trả lời một tiếng, "Bây giờ không phải là nói cho người biết sao?"

"Tông chủ ngài đi thông thả."

Dứt lời, Vân Liễu trực tiếp về sau đi, thẳng "Giết" Vân Liễu nói.

Ôn Bình thấy thế bất đắc dĩ cười một tiếng, mà sau đó đến khu ký túc xá, thấy được đang ngồi tại bờ đầm nước câu cá Vu Mạch.

Vu Mạch trải qua bốn ngày thời gian, hiện tại sắc mặt đã khôi phục hồng nhuận. Đương nhiên, đây là so sánh mấy ngày trước đây tái nhợt mà nói.

So với người bình thường, hân vẫn như cũ lộ ra có chút bệnh trạng.

Vu Mạch gặp một lần Ôn Bình, trên mặt cũng không có có dư thừa biểu lộ, chỉ là từ tốn nói một câu, "Tiểu huynh đệ, ta thế nhưng là bỏ ra mười mấy

vạn kim để người trị ta. Người mấy ngày nay mới đến nhìn ta một lần, có hơi quá a?"

Đều nói y giả tấm lòng của cha mẹ, y sư cơ hồ mỗi ngày cũng phải đi xem bệnh người.

Sẽ hỏi han ân cần.

Sẽ tìm kiểm nhiệt độ cơ thể.

Sẽ còn kiểm tra một chút trước mắt tình trạng cơ thể.

Nhưng tất cả mọi thứ, Ôn Bình đều không có làm, ngược lại đem hấn nhét vào cái này một mình chờ đợi bốn ngày, chỉ có câu cá đuổi một ít thời gian.

Nhưng mà, vũng nước này bên trong cá tự cùng thành tinh đồng dạng, cái gì đều không ăn, kết quả chính là ba ngày không có câu lấy một con cá.

Thế nhưng không có biện pháp gì, chỉ có thể làm câu, dù sao đây là hấn duy nhất có thể giết thời gian sự tĩnh.

Ôn Bình lên tiếng, "Người cũng không phải mỹ nữ mặc bikini, ta không sao mỗi ngày tới thăm người làm gì?"

"Bikini?"

"Chính là loại kia chỉ che khuất ba điểm y phục."

Dứt lời, Ôn Bình còn cố ý dùng tay khoa tay một chút, thấy Vu Mạch không tự chủ được lắc đầu cười ha hả.

Sau đó đột nhiên biểu lộ tự động lại.

Không phải, ý tứ này chính là hấn ngay cả một cái lộ hàng da thịt nữ tử cũng không bằng thôi?

Hấn không sĩ diện sao?

Thông Huyền cảnh không sĩ diện sao?

"Không khí, không khí." Vu Mạch vội vàng tự mình an ủi mình, bởi vì hấn hai lần trước nhìn một chút Ôn Bình đều bị kém chút tức chết.

Coi như gia hỏa này không biết hấn Thông Huyền cảnh địa vị!

Đúng!

Hấn cũng không biết Thông Huyền cảnh tại Đông hồ địa vị.

Nếu không không biết cái này a đối đãi hấn.

Lúc này, Triệu Tinh cùng Hoài Diệp từ phòng bên trong đi ra, mang theo Triệu Dịch cùng nhau đi ra.

"Tông chủ!"

"Tông chủ!"

"Tham kiến tông chủ!" Triệu Dịch lập tức tự muốn bái.

Ôn Bình cười một tiếng, nói: "Triệu Dịch, không cần bái, tại Bất Hủ tông, người chỉ cần khom người là được rồi."

Triệu Dịch gật gù.

Hấn không ngờ tới Ôn Bình sẽ tốt như thế nói chuyện.

Hấn vẫn là lần đầu thấy tông chủ yêu cầu đệ tử không bái.

"Tiểu tử, có cá tính." Một bên Vu Mạch cười một tiếng, đối Ôn Bình cách làm có chút thương thức.

Cùng Ôn Bình chào hỏi về sau, Hoài Diệp tự vội vàng hướng đi cùng Vu Mạch chào hỏi.

"Vu thúc, buổi sáng tốt lành."

Vu Mạch bỗng nhiên sinh lòng một cái ý niệm trong đầu, nói: "Tiểu Diệp Tử, đúng, còn có cái kia Triệu Tinh cô nương, các người hôm nay theo giúp ta nói chuyện phiếm, thế nào?"

Triệu Tinh lên tiếng, "Nhưng chúng ta còn phải tu luyện." Hoài Diệp cũng khẽ gật đầu, biểu thị phụ ý.

Vu Mạch ngẫm nghĩ, lại mở miệng nói, "Chỉ muốn các ngươi theo giúp ta nói chuyện phiếm, ta tự chỉ điểm các ngươi tu hành, cam đoan để ngươi tại cùng cảnh giới bên trong vô địch."

Đây là lần đầu tiên lấy Thông Huyền cảnh thân phận đi chỉ điểm người khác, A Long tại bên cạnh hắn đã nhiều năm như vậy, hắn đều không có chỉ điểm qua.

Vốn nghĩ dùng có thể đem hai cái nữ hài tử dẫn tới cùng hắn nói chuyện phiếm, giải một chút cả ngày câu không đến cá buồn bức quá,

Nhưng mà, Hoài Diệp cái thứ nhất lắc đầu.

Theo sát chính là Triệu Tinh cũng liên vẫy vàng lắc đầu.

Hoài Diệp mở miệng nói ra: "Ngài dạy a?"

Sau đó nàng tại nói thầm trong lòng một tiếng.

Thông Huyền cảnh có thể đem nàng chỉ điểm đến Dương Nhạc Nhạc thực lực kia sao?

Giống như không thể ai.

Sau đó, Hoài Diệp mở miệng nói ra: "Vẫn là thôi đi, ngài dạy quá chậm."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Ta là Thông Huyền cảnh sao?

"Vu tiên bối, chúng ta nghĩ tranh thủ thời gian mạnh lên, ngài dạy thật quá chậm"

Triệu Tinh cũng đi theo phụ họa một câu.

Vu Mạch nghe xong lời này, sau đó nhìn hai cái tiểu ny tử vậy mà nghênh ngang rồi đi, cả người cũng có chút không xong.

Đau lòng!

Tay đau nhức!

Còn có chân trái cái thứ hai ngón chân cũng đau nhức!

"Chẳng lẽ ta là một cái giả Thông Huyền cảnh?" Vu Mạch thấp giọng thì thầm một tiếng, có chút đòi phế thờ dài.

Ôn Bình đối với hắn như vậy coi như xong, dù sao Ôn Bình có bản lĩnh, cũng có lực lượng làm như thế.

Nhưng cái này Hoài Diệp luyện thể tam trọng, Triệu Tinh mới luyện thể lục trọng, hắn một cái Thông Huyền cảnh nói muốn chỉ điểm các nàng.

Các nàng vậy mà ghét bỏ hắn dạy chậm!

Thế giới này sao vậy?

Thông Huyền cảnh không đáng giá sao?

Tại Hoa Nguyệt thành không phải còn có vài trăm người đứng xếp hàng tiến hắn đồ vật, thỉnh cầu chỉ điểm một hai sao?

"Tiểu oa nhi, ngươi theo giúp ta trò chuyện sẽ chứ sao."

Vu Mạch chợt đưa ánh mắt rơi vào Triệu Dịch trên người, sau đó tiếp tục ném ra ngoài hắn cũng có chút thật không dám tin tưởng cảnh ô liu, "Tiểu oa nhi, theo giúp ta trò chuyện biết, ta chỉ điểm ngươi tu hành. Lão phu là Thông Huyền cảnh! Thông Huyền cảnh!"

Triệu Dịch nghe xong lời này, cười xấu hổ cười.

Nào có Thông Huyền cảnh mở miệng nói cho người khác biết, mà lại là phản phục nói mình là Thông Huyền cảnh?

Triệu Dịch uốn chuyển cự tuyệt nói: "Tiền bối, không được, ta còn có chuyện."

"Ta truyền cho ngươi nhập phẩm công pháp!"

Bạch!

Vu Mạch trực tiếp từ trong ngực móc ra một bản ngân bạc trang bìa sách tóit.

Ôn Bình thấy Triệu Dịch vẫn như cũ không có đi qua, nghĩ đến không thể để cho Vu Mạch lòng tự trọng vỡ vụn, mở miệng nói ra: "Vu tiền bối là hàng thật giá thật Thông Huyền cảnh, hẳn muốn dạy ngươi người liền theo học một cái đi."

"Đúng a, ta thật sự là Thông Huyền cảnh." Ôn Bình nghe mặc dù tương đương khó chịu, thế nhưng hẳn chỉ có thể tiếp Ôn Bình gốc rễ.

Bằng không không ai tin a!

Triệu Dịch nghe xong tông chủ đều nói như vậy, trên mặt lướt qua một trận nồng đậm kinh ngạc, "Thông Huyền cảnh!"

"Cái này..."

Hắn đều không có cách lại mở miệng nói chuyện.

Vu Mạch thấy cảnh này, cuối cùng lộ ra tiểu dung.

Hắn lần đầu cảm thấy có người cùng hắn học tập là như thế hạnh phúc một việc.

Lúc này, Ôn Bình xuất ra một điều xi gà, sau đó đi qua đưa cho Vu Mạch, dặn dò một câu, "Vu tiền bối, nhớ kỹ hút."

"Yên tâm đi."

]

Vu Mạch đánh cái cam đoan, sau đó đem Triệu Dịch chiêu đến bên người.

Lại nói Ôn Bình, rời đi khu ký túc xá về sau, trực tiếp về tới Thính Vũ các. Bên trên một cái nhiệm vụ ban thưởng hẳn mới dùng một cái, dưới thân thể hồ quán đỉnh hẳn còn không có sử dụng. Hôm nay hẳn đánh tính là gì cũng không làm, trước hết tu hành Giao Long Nội.

"Giúp ta liên thông khu ký túc xá!"

Dứt lời, Thính Vũ các có cùng khu ký túc xá đồng dạng quán đầu năng lực.

Đồng thời, Ôn Bình bàn ngồi xuống, kích hoạt lên thể hồ quán đỉnh, cũng nhắc nhở một câu, mở ra Thính Vũ các bảo hộ, không cho phép bất cứ ai lên núi.

【 thể hồ quán đỉnh trạng thái mở ra! 】

【 tăng tốc: 90 lần! 】

Nhìn thấy tăng tốc về sau, Ôn Bình vui mừng.

Vận khí vẫn như cũ như thế nghịch thiên.

Lần này quát đến chính là 90 lần.

Mặc dù so với lần đầu tiên 9 9 lần tăng phúc còn là có chút chênh lệch, thế nhưng chênh lệch không phải như vậy rõ ràng.

Tiến nhập minh tu trạng thái về sau, Ôn Bình hóa thành một đầu màu đen giao long.

Nhảy lên, bay lên vạn dặm, bên cạnh mây trắng làm bạn, gió lốc làm bạn, lôi đình tùy thân, mưa to nhập chú.

Một ngậm, sơn hà vỡ vụn, núi cao rung động, đại địa rạn nứt.

Lắc một cái, giang hà bốc lên, thiên địa biến sắc.

...

Vào đêm.

Vân Lam sơn hạ, một mặc áo đen trung niên nam nhân ghé qua ở dưới mái hiên hắc ám trong bóng tối.

Nhìn qua chỉ ít 130 cân thể trọng, hai chân giẫm tại phiến đá nhào thành mặt đất lại là lặng yên không tiếng động, cho người cảm giác giống vong hồn tại phiêu đảng đồng dạng. Nếu như không phải hấn cước đạp thực địa đi tới, nhưng phàm là người nhìn thấy đều sẽ bị hù chết.

Khi hấn đi tới Vân Lam sơn chân núi kiểng bi lúc trước, hấn dừng lại.

Bỗng nhiên nhìn lên ngàn tầng thêm đá một chút, mạng che mặt bỗng nhiên có chút giật giật, có lẽ là tại thở dốc, có lẽ hấn là đang mỉm cười.

"Nho nhỏ một cái xuống dốc Bất Hủ tông, nói hình như lúc trước nhị tinh tông môn đồng dạng. Thủ hộ giả? Nếu có mạnh như thế thủ hộ giả, Bất Hủ tông sớm liền bắt đầu trả thù chúng ta, làm sao đến mức hiện tại cũng không có động tĩnh."

"Phải thương lượng kế hoạch các người thương lượng đi thôi, ta cũng không có a nhiều thời gian cùng các người thương lượng đến thương lượng đi. Cơ hội chỉ lưu cho người có chuẩn bị, lúc trước Mạt Ảnh chính là một người hành động, cái này mới vang dội thanh danh, trở thành đầu mục. Ta mới không trung thực chờ lấy tất cả mọi người cùng một chỗ hành động, đến lúc đó công lao toàn về Mạt Ảnh tất cả."

Nói lời này lúc, hấn trong hai con người lộ ra không gì sánh kịp tự tin và đắc ý.

Thật ra hấn đã sớm có so Mạt Ảnh còn mạnh hơn thực lực, chỉ là hấn không muốn triển lộ ra, hấn một mực chờ đợi cơ hội.

Hấn chờ một cái cơ hội đã đợi ba năm.

Bên trên một cái cơ hội bị Mạt Ảnh đoạt đi.

Mà bây giờ, cái cơ hội này hấn nhất định sẽ một mực nắm trong tay.

Thì thầm âm thanh qua đi, hấn rút ra bên hông mình hai thanh từ sắc chủy thủ, ở dưới ánh trăng, tản ra khí tức quý dị.

Theo sát, hấn lại từ trong ngực móc ra một gốc màu đen cổ.

Nó gọi là Bình Tức Thảo.

Ấn Bình Tức Thảo, cho dù là Thông Huyền cảnh trong vòng trăm thước, đối phương cũng không thể có thể cảm nhận được tiếng hít thở của hấn.

Bước chân, hô hấp đều biến mất, không triển lộ thực lực, không xuất thủ, ai sẽ phát giác được nó tồn tại?

...

Thỉnh Vũ các.

Thể hồ quán đỉnh vừa vận kết thúc, khiến người vui vẻ chính là, Giao Long Nộ trực tiếp vào chút thành tựu chi cảnh.

Mặc dù lại sau này liền cần Thông Huyền cảnh tu vi mới có thể tu hành, thế nhưng chút thành tựu mạch thuật, đã đủ để cho một luyện thể thập tam trọng cảnh tu sĩ quét ngang cùng cảnh.

Đang lúc chuẩn bị bắt đầu trọng lực tu hành lúc, bên tai truyền lại hệ thống thanh âm, "Túc chủ, Ác Linh ký sĩ phát hiện người xâm nhập, hỏi thăm người bây giờ có thể lập tức đem linh hồn của hấn thôn phệ sao?"

"Chờ một chút."

Ôn Bình khoác tốt bên ngoài, đi ra Thỉnh Vũ các.

"Hệ thống có thể khiến cho ta xem một chút người xâm nhập cơ bản tin tức sao?"

"Có thể."

Hệ thống dứt tiếng, trước mắt xuất hiện địa đồ.

Một cái màu đỏ tam giác điểm chính trong rừng rậm phi nhanh, nó phía trên là thông tin cá nhân.

Huyền Diệp

Giới tính: Nam

Tuổi tác: 45

Cảnh giới: Luyện thể thập nhị trọng

(trong đêm tối trán lập sát giả, có được nhất kích tất sát năng lực, thập nhị trọng cũng có thể giết thập tam trọng cảnh.)

"Vậy mà là luyện thể thập nhị trọng sát thủ, đây so với một lần trước xuất hiện tại Vân Lam sơn chân núi sát thủ mạnh hơn đi. Xem ra Nhung lão bị ta lấy được danh dự sạch không về sau, người của Khảo Sơn tông thẹn quá hoá giận."

Tự lẩm bầm một tiếng về sau, Ôn Bình hướng lấy địa đồ màu đỏ tam giác vị trí bắt đầu chạy tới.

Bắt quả cái kia màu đỏ tam giác chủ điện khóa cạnh dừng lại sau khi, hần xuyên qua chủ điện, chẳng có mục tiêu du lịch đi.

Ôn Bình dứt khoát không có lại theo tới, chỉ là đứng ở chủ điện nóc nhà, sau đó nhìn hệ thống truyền thấu đến trước mắt hình tượng.

Khi thấy kia ám tử sắc chủy thủ lúc, Ôn Bình sắc mặt thay đổi.

Dạ Ma!

Thương Ngô thành bên trong thập đại danh khí một trong.

Chết ở trong tay nó luyện thể thập tam trọng, 10 năm qua, không hạ 10 vị!

"Khảo Sơn tông thật đúng là là đại thủ bút, lại đem có được Dạ Ma sát thủ đều phái tới. Vậy liền để ta nhìn người đến cùng muốn làm gì."

Dứt lời, hướng thẳng đến đối phương tới gần, ở trong núi ghé qua như giẫm trên đất bằng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Sát thủ tới cửa

Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng.

Huyền Diệp trong đêm tối ngang qua, thân mật thiết rừng phiến lá không dính, hóa thành màu đen kinh hồng trốn xa sơn lâm.

Một đường tìm kiếm, nhưng không thấy Bất Hủ tông một người.

"Tự cái này? Điều không rõ bọn họ còn kế hoạch cái gì. Ta đoán bọn họ là tại kế hoạch làm như thế nào từ Bất Hủ tông bên trong tìm ra một người sống?"

Huyền Diệp cười nhạo thấp giọng lẩm bầm cái này.

Thật ra làm một trong đêm tối liên sát giả, khí tức, tiếng bước chân đều phải khống chế tốt, bởi vì thật nhiều người lỗ tai ngay cả mười mấy mét bên ngoài cục đá rơi xuống thanh âm cũng có thể nghe được.

Mà hần, mỗi lần muốn đi giết người đều là cái này một loại. Cho nên hần luyện thành ngay cả mình nhịp tim cũng có thể khống chế năng lực, chỉ vì không để cho địch nhân nghe được một chút xiu thanh âm, làm cho đối phương phát hiện mánh khóe.

Sát thủ bị phát hiện, hoặc là trốn, hoặc là chết, chỉ cần hai loại lựa chọn này.

Ra nhiều lần như vậy nhiệm vụ, hần lần đầu dám trực tiếp nói chuyện lớn tiếng, hơn nữa mang có thể mang một chút cảm xúc ở trong đó.

Lúc này, ngồi tại bên hồ nước trên ghế nằm nhìn xem đây sao cùng Triệu Dịch nói chuyện trời đất Vu Mạch đột nhiên ngồi dậy.

Mặc dù hần cảnh giới bây giờ luyện thể cảnh, thể nhưng là thánh giác, trực giác cả hai nhưng không có thoái hóa, vẫn như cũ có thể nghe trong vòng trăm thước nhẹ giọng thì thầm, vẫn như cũ có thể phát giác trong vòng trăm thước bất luận cái gì sát ý.

"Đêm tối hạ sát thủ."

Dứt lời, Vu Mạch quay đầu hướng phía sau lưng rừng rậm nhìn sang.

Trừ đưa tay không thấy được năm ngón đêm, trừ huyền ảo lấy Quắc Quắc, tựa hồ cái gì những vật khác đều không có,

Vu Mạch chột cười một tiếng, sau đó nói: "Vậy mà là một phục dụng Bình Tức Thảo liên sát giả, xem ra chuyện này là muốn tuyệt sát mục tiêu. Bắt quá, ta tại cái này, chỉ có thể tính người xui xẻo."

"Tiểu tử, tiến đi ngủ đi."

"Tiền bối, không tán gẫu nữa?"

Triệu Dịch từ nửa ngủ gật trong trạng thái tỉnh lại, đứng lên duỗi lưng một cái, thấy ở mạch sau khi gật đầu, cái này mới ngáp một cái trở về phòng.

Vu Mạch xác định Triệu Dịch đóng cửa về sau, mới đưa ánh mắt dời trở về, một lần nữa ngồi xuống lại, cảm lên rủ xuống can.

...

Huyền Diệp đứng tại khu ký túc xá bên ngoài, nhìn xem Triệu Dịch vào phòng, cũng nhìn thấy Vu Mạch ngồi ở kia câu cá.

"Chính là ngươi!"

Huyền Diệp quyết định trước buộc lão đầu này.

Ai bảo hần đêm hôm khuya khoắt không ngủ được nhẹ nhàng tại cái này câu cá?

Trối lại lão đầu, lại buộc thiếu niên kia lang.

]

Bất quá khi chuẩn bị động thủ lúc, Huyền Diệp ánh mắt dừng lại ở chẳng biết lúc nào ghé vào cầu gỗ kia con chó vàng trên người. Nếu như kia con chó vàng cũng chỉ là nằm sấp đi ngủ, hần căn bản không muốn đi phản ứng.

Thế nhưng là kia con chó vàng tựa hồ chính hướng hần cái này xem đâu, Huyền Diệp nghĩ thầm, khẳng định là bị kia con chó vàng đã hỏi tới khí tức của hần.

Chó loại vật này, chỉ cần là xa lạ khí tức xuất hiện tự sẽ phi thường phấn khởi. Nếu như không muốn đánh cò động rần, kinh động Bất Hủ tông những người khác, chỉ có thể trước tiên đem con chó kia cho xử lý. Nếu không hậu hoạn vô tận.

Bạch!

Tay phải Dạ Ma ném đi một thanh ra ngoài.

Ôn Bình thấy cảnh này, lắc đầu, "Thật sự là một cái gan lớn sát thủ, vốn là không muốn sớm như vậy để ngươi bị Ác Linh kỵ sĩ chơi chết, nhưng ngươi không phải muốn đi qua trêu chọc. Ngươi cũng là mệnh nên tuyệt này a!"

Đang lúc Ác Linh kỵ sĩ đã đem một cái tay đặt tại Cáp Cáp đỉnh đầu, màu lam ánh lửa chột lóe lên, tự muốn biến thân thời điểm, cũng đang lúc Ôn Bình không có ý định lại nhìn lúc, bên tai bỗng nhiên truyền lại một thanh âm.

Ầm ầm!

Phảng phất thiên thạch từ trên trời giáng xuống đập vào trước người thổ địa bên trên.

Tiếng vang rung trời, nháy mắt phá vỡ đêm tịch mịch, cướp đi ban đêm cuối cùng điểm này mỹ hảo tĩnh mịch.

Ôn Bình ngưng mắt hướng phía hình tượng trông được đi.

Chỉ thấy ánh trăng xuyên thấu qua bị lá cây ở giữa chỗ trống rơi xuống trong rừng, nguyên bản đen kịt một màu rừng rậm, đột nhiên trở nên giống như ban ngày. Một người trung niên nam nhân, cầm trong tay cần câu cá, từ trên trời giáng xuống.

Hần một cước đạp ở Huyền Diệp mới vừa ở vị trí, một cái tay khác nắm lấy cần câu.

Ra sân tư thế không ai bì nổi.

Một cước này Huyền Diệp mặc dù tránh khỏi, nhưng là mặt đất nhưng lưu lại một cái hố to, để người thấy chỉ sợ hãi.

Vu Mạch nhìn phía xa nửa ngồi lấy sát thủ, từ tốn nói một câu, "Luyện thể thập nhị trọng tiểu sát tay, là ngươi tự mình động thủ tự sát đâu, vẫn là chờ ta đợi chút nữa một cần câu vung chết ngươi?"

Hành tung bại lộ, Huyền Diệp đã không có tái chiến chí tâm.

Vu Mạch đột nhiên đến đỉnh đầu hần, hần vậy mà không phát hiện được, phần này thực lực cũng để cho hần trong lòng sinh ra sợ hãi.

Không đề ý tới còn có một thanh Dạ Ma không thu hồi đến, lập tức cất bước tự muốn từ trong rừng chỗ sâu, mượn bóng đêm đào tẩu.

Nhưng mà, Vu Mạch chỉ là động thủ hát lên.

Cần câu lưỡi câu văng ra ngoài, cuốn lấy hán hai cái chân, chỉ nghe "Phanh" một tiếng Huyền Diệp trực tiếp đâm vào cầu cây bên cạnh.

Một lần thủ, Huyền Diệp mặt xám như tro.

Hán lúc này rút cuộc minh bạch, hóa ra Bất Hủ tông bên trên thật sự có cao thủ, hơn nữa đã dùng thâm bất khả trắc để hình dung.

Thế nhưng là biết tất cả mọi thứ lúc, đã chậm.

Bạch mang xẹt qua cổ của hán, mang đi một đạo hồng quang, sau đó cũng đem sinh mệnh mang đi.

Vu Mạch khẽ cười một tiếng, trực tiếp kéo một cái làm gãy dây câu, "Dám ở dưới mí mắt ta giờ trò, muốn chết."

Lúc này Ôn Bình nhích lại gần, chó săn Cáp Cáp cũng từ cầu gỗ kia chạy tới. Nhìn thấy Ôn Bình về sau, Vu Mạch vừa cười vừa nói: "Người xâm nhập ta đã giúp ngươi giải quyết, luyện thể thập nhị trọng liên sát giả."

Dứt lời, Vu Mạch trong lòng âm thầm cười một tiếng.

Lúc này Ôn Bình hán là cảm kích hán, đồng thời thái độ đối với hán tốt một chút đi?

Dù sao luyện thể thập nhị trọng liên sát giả, đây chính là ngay cả luyện thể thập tam trọng tu sĩ cũng có thể ám sát tồn tại.

Nếu như hán không xuất thủ, chỉ sợ sẽ là kia Vân trưởng lão cũng ngăn không được.

Nhưng mà, Ôn Bình lại đứng tại chỗ, sau đó một mực sau lưng chó săn Cáp Cáp, nói: "Nó khả năng muốn cắn ngươi."

Vu Mạch vừa quay đầu lại, thấy được đang lờm hán chó săn Cáp Cáp.

Không sai, chính là nhìn hán chăm chăm.

Giống một người đồng dạng, đang dùng tức giận ánh mắt nhìn hán, tựa hồ đối với hán giết liên sát giả bất mãn hết sức.

Vu Mạch liền vội hỏi Ôn Bình, "Nó sao vậy?"

Ôn Bình hồi đáp: "Ngươi đem bọn nó một khắc đồng hồ bữa tối cho đoạt, ngươi nói nó sao vậy."

Dứt lời, Ôn Bình động thủ nhặt lên trên mặt đất Dạ Ma, cẩn thận quét nhìn mấy lần, bỏ vào trong túi. Một cái khác chuỗi Dạ Ma có chút đáng tiếc, bị Ác Linh kỵ sĩ bắt lấy sau trực tiếp cho dung, hài cốt không còn.

Đương nhiên, nó còn để lại một cái chuỗi đao.

Vu Mạch thu hồi nhìn xem chó săn Cáp Cáp ánh mắt, ôn lại bình nói: "Tiểu tử, liền không có một câu cảm ơn sao?"

"Cảm ơn cái gì?"

"Ta giúp ngươi giải quyết kẻ ám sát nha, hán nhưng là luyện thể thập nhị trọng, nếu như ngươi đ-ng tới khẳng định là chắc chắn phải chết."

"Ha ha."

Đối với cái này, hán còn muốn nói một câu, ngươi tại sao không nói có lỗi với đâu?

Ngươi đoạt nhà ta Ác Linh kỵ sĩ bữa tối, nếu như bởi cái mấy trăm hơn ngàn kim ta tự tha thứ ngươi.

"Được rồi, Vu tiên bối, tắt một cái ngủ đi."

"Không phải, tiểu tử, ngươi chính là như thế tôn trọng Thông Huyền cảnh sao?"

Câu này vừa mới dứt lời, Ôn Bình đã kéo lấy Huyền Diệp thi thể đi xa, Vu Mạch nhìn xem dần dần đi xa bóng lưng, trong đêm tối thờ dài, vừa quay đầu lại, thấy được còn tại nhìn hán chăm chăm chó săn Cáp Cáp.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Xuống núi

Đem thi thể dùng Ác Linh kỳ sĩ hóa điểm tiêu hủy về sau, Ôn Bình trở lại Thỉnh Vũ các, đem Dương Tông Hiền lưu tại cái này Bất Hủ Thanh Phong Bào dạng khoản đem ra, sau đó để vào bị đơn độc đặt ở một cái trong căn phòng nhỏ "Tông môn chế phục cái tạo khí" bên trong.

Hệ thống thanh âm nhắc nhở lặng yên mà tới.

"Cải tạo cần thanh toán 1000 kim tệ!"

Loading ad

Ôn Bình đã sớm ngờ tới sẽ như thế, đem đã sớm cầm trong tay kim phiếu rút ra một trương, thanh toán cho hệ thống.

Một phút đồng hồ sau, cải tạo qua Bất Hủ Thanh Phong Bào "Ra lò".

Nhìn qua không có gì khác biệt, cảm thời điểm cũng không có gì không giống, nhưng vừa mặc vào, thân thể cùng tại ba lần Trọng Lực trận trọng áp hạ không sai biệt lắm.

Hắn đưa thay sờ sờ góc áo tung bay màu trắng tơ lụa vải, vuốt lên đi lúc xúc cảm mềm mại, nhưng làm nó đặt ở bàn tay lúc, tựa có gan nắm chặt quả cân cảm giác.

Cả bộ quần áo Ôn Bình hệ thống, tại 200 cân đến 300 cân ở giữa, về phần chuẩn xác số lượng thì không có, tựa như nó khả năng tùy thời đều đang biến hóa trọng lượng đồng dạng.

Mặc dù nặng một chút, cũng may Bất Hủ Thanh Phong Bào ba mươi phần trăm tốc độ tăng phúc để hắn đi đường, lấy hắn luyện thể thập nhất trọng cảnh giới, mặc nó vào chạy thật ra khách quan không có mặc thời điểm cũng kém không nhiều.

Hắn đoán chừng nếu như chờ bản thân đem Bất Hủ Thanh Phong Bào xuyên qua hoàn toàn thích ứng, kia coi ra, tất nhiên là bước đi như bay.

Hệ thống tiếp lấy giải thích nói: "Bất Hủ Thanh Phong Bào tăng trọng tiêu chuẩn vì, luyện thể 1 nặng đến ngũ trọng, tăng trọng 30 cân. Luyện thể lục trọng đến luyện khí bát trọng, tăng trọng một trăm cân. Luyện thể cửu trọng đến luyện thể thập nhị trọng, tăng trọng 240 cân. Luyện thể thập tam trọng, Bất Hủ Thanh Phong Bào có thể mang đến tăng trọng 500 cân hiệu quả."

Ôn Bình gật đầu, sau đó mở miệng hỏi: "Đúng rồi, tiếp nhận hộ thuẫn tiếp tục một phút đồng hồ, trong lúc đó có thể hay không bị đánh nát?"

"Sẽ không."

"Đó chính là nói trong vòng một phút, chỉ cần không phải Thông Huyền cảnh công kích, hộ thuẫn liền sẽ không phá?"

"Cũng không phải là."

"Kia là?"

"Hộ thuẫn tối cao tiếp nhận thương tổn vì luyện thể thập tam trọng, nếu như có hai tên luyện thể thập tam trọng tu sĩ đồng thời công kích, một phút đồng hồ kia hộ thuẫn rất có thể cũng chỉ có thể kiên trì ba giây, hoặc là năm giây mà thôi. Khi hộ thuẫn sau khi vỡ vụn, 24 tiếng loại hình sẽ không lại bị kích hoạt."

"Minh bạch."

Mặc dù không có như hắn ban sơ chỗ nghĩ như vậy, có thể vô địch một phút đồng hồ, thế nhưng chỉ muốn khác nhau lúc đối mặt hai tên luyện thể thập tam trọng tu sĩ, vấn đề liền không lớn. Dương Nhạc Nhạc bọn họ phi thường cần nó.

Dương Nhạc Nhạc bọn họ cũng không thể mỗi ngày đều đợi tại Vân Lam sơn, bọn họ là người, cũng biết tưởng niệm thân nhân, cũng biết nghĩ ngẫm nhiên thư giãn một tí. Nếu như lần đầu hạ sơn, người của Khảo Sơn tông vạn nhất đến âm...

]

Hôm nay có cái thứ nhất Huyền Diệp, ngày mai liền sẽ có cái thứ hai Huyền Diệp.

Nhưng nếu có Bất Hủ Thanh Phong Bào bảo hộ, hắn tin tưởng hắn là không người sẽ xui xẻo như vậy một lần gặp phải hai cái thập tam trọng cảnh a?

Bất quá cái này cải tạo Bất Hủ Thanh Phong Bào tiền là một cái vấn đề rất lớn, hắn trên người bây giờ tựa hơn một vạn kim.

Muốn giúp mỗi người đều kiếm hai bộ, tiền có chút không quá đủ.

Suy nghĩ kỹ một chút, hắn cảm thấy nên xuống dưới hỏi Dương Tông Hiền cầm kia mười mấy vạn kim.

Cái này đều năm ngày, Vu Mạch ủy thác Dương Tông Hiền bán kiếm quyết hắn là bán đi.

Sáng sớm hôm sau, Hoài Không như thường ngày, đập trên nắng sớm liền đi tới Bất Hủ tông. Từ khi hôm qua kém chút hảo tâm xử lý chuyện sai lầm về

sau, hôm nay đã có kinh nghiệm, cái gì đều không mang, cũng chỉ đem miệng mang đến.

Đi tới khu ký túc xá, cùng Vu Mạch trực tiếp bắt đầu nói trời nói đất. Mặc dù không là gì văn nhân nhà thơ, nhưng trò chuyện một chút cũng thích trò chuyện trước mắt phong cảnh, còn chẳng biết xấu hổ làm lên vẻ.

Hoài Không là tham ăn thể thân, đối ăn khả năng có nghiên cứu, nhưng đối với thơ, đó chính là thơ biết hẩn, nó tự chỉ muốn ăn.

Chen lẩn nửa ngày biệt xuất hai câu nói, bất quá nhảm chán đến cực hạn Vu Mạch lại thật cao hứng. Có lẽ đối với hẩn mà nói, chỉ cần không ngồi không câu cá, trông coi đám kia so với hẩn còn thông minh cá bơi, sự tình gì cũng có thể trò chuyện một ngày.

Hai người cho tới cuối cùng, Hoài Không nói với Ôn Bình lên kiểm quyết sự tình.

Kiểm quyết đêm qua tại Dương Tông Hiền thương hội mở ra đấu giá, trải qua dài đến ba bốn ngày phủ lên, làm nên, đêm qua tới người không sai biệt lắm có trăm vị. Về phần cũng là những người nào, không nói Ôn Bình cũng có thể mới ra ngoài.

Có thể mua được kiểm quyết, đồng dạng có thể giữ được nó, cơ bản cũng là luyện thể thập tam trọng cảnh giới tu sĩ.

Hơn nữa còn phải là loại kia có chút tiền riêng, giống Dương Tông Hiền loại gia tộc này tộc trưởng, căn bản là không có tiền mua.

Bởi vì làm ăn ít có người cầm mười mấy vạn tự do tài chính.

Trải qua ba mươi mấy vòng tranh đấu, kiểm quyết rốt cục lấy 17 vạn mai kim tệ giá cao bị người bỏ vào trong túi.

Nói lên cái này 17 vạn mai kim tệ lúc, Ôn Bình trong lòng là trong bụng nở hoa. Lập tức đứng dậy, mở miệng cười nói: "Vu tiền bối, người không phải cảm thấy mỗi ngày câu cá nhảm chán sao? Đi, hôm nay đi Thương Ngô thành đi một chút?"

"Thật?"

Vu Mạch có chút không dám tin tưởng ngẩng đầu nhìn Ôn Bình, hai con ngươi đặt vào tình quang.

Khi Ôn Bình gật đầu một cái, hẩn đưa tay trực tiếp đem cần câu đập xuống đất, cả người kém chút nhảy.

Bất quá nghe tới Ôn Bình phía dưới câu nói này lúc, Vu Mạch có chút cao hứng không nổi, tự có gan vốn muốn từ trong l-ng bay hướng thiên vũ lại đột nhiên bị bắt trở lại cảm giác. Trừ bất đắc dĩ, chỉ còn lại buồn khổ.

"Chẳng qua ở tiền bối, người chỉ có thể đi theo ta, không thể chạy loạn."

"Đi —— "

Hẩn không thể không gật gù, dùng kia vô thần ánh mắt làm một cái vẻ hẩn, hẩn là là đang kháng nghị.

Ôn Bình mới mặc kệ hẩn nghĩ như thế nào đâu, hẩn cần phải làm là đừng để Vu Mạch chạy loạn. Bởi vì Vu Mạch thể nhưng là độc hành hiệp.

Độc hành hiệp là gì, kia là tình nguyện ban đêm du đăng tại dã ngoại, hưởng thụ tự do, cũng không nguyên ý an gối lên nhà ấm giường người.

Một cái độc hành hiệp bị nhốt mấy ngày, thả ra tuyệt đối giống ngựa hoang mất cương đồng dạng, kéo đều kéo không ngừng.

Sau khi xuống núi, Ôn Bình ba người đồng hành đi tới Dương gia thương hội.

Dương gia thương hội, tại Thương Ngô thành chính trung tâm, nam bắc thông suốt. Mà chung quanh nơi này thương hội, trừ phủ thành chủ, đó chính là Kháo Sơn tông dưới trưởng. Gia tộc khác thế lực, căn bản không có quyền tại cái này mở thương hội.

Đương nhiên, cái này không có quyền chỉ là vô năng, bởi vì không có cái kia một đầu luật pháp bên trên viết nào đó nào đó nào đó không cho phép tại cái này trải qua mở tiệm.

Dương gia bởi vì có Hoài Không quan hệ, cho nên người của Kháo Sơn tông là thật không dám đi động, đương nhiên, rất lớn một bộ phận nguyên nhân là động Dương gia về sau thu hoạch, thậm chí kém rất xa muốn trả ra đại giới.

Đang lúc Ôn Bình chuẩn bị đi vào thương hội lúc, thấy được hai tám rất khuôn mặt quen thuộc.

Một nam một nữ,

Là ngày xưa người của Bát Hủ tông.

Rất không khéo, vẫn là cùng hẩn sớm chiều ở chung được mười năm người.

Bọn họ rời đi, Ôn Bình không có ghi hận qua, bởi vì hình thức bức bách, hai người bọn họ phổ thông đệ tử, tại Bát Hủ tông không chen lời vào, càng không tư cách nói chuyện, khi Bát Hủ tông cho không được bọn hẩn tương lai lúc, đi là tất nhiên.

Ngừng chân nhìn hai mắt về sau, Ôn Bình quay đầu, đi theo Hoài Không bên cạnh trực tiếp đi vào thương hội bên trong.

Vào thương hội, sau đó thẳng lên lầu hai, tại người hầu dẫn đường hạ đứng tại một gian rất giống phòng chứa thi thể phòng trước.

Lãnh ý kẻo lên trong đầu đồng thời, còn mang theo một phần không hiểu tình!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Mưa gió nổi lên

Nếu như rét lạnh là một cái trừu tượng từ, như vậy Ôn Bình có thể cảm giác được kia phần hàn ý đã đem trên cánh tay của hắn lông tơ cho nhấc lên, nói ra ga lên một tay. Trừ hàn ý, Ôn Bình còn chú ý tới chung quanh không tầm thường cửa sổ.

Kín không kẽ hở.

Không có làm dàn khung, cũng chỉ là một khối đánh gãy chứa ở kia, giống như sợ có một chút điểm gió tiến nhập trong phòng đồng dạng.

Lạc ——

Cửa mở.

Dương Tông Hiền kéo cửa ra, mặc một thân nặng nề áo bông hướng đám người chào hỏi, nhiệt tình chào hỏi qua đi, Ôn Bình ánh mắt liếc mắt trong phòng mật thất, Dương Tông Hiền cười hỏi: "Ôn tông chủ, muốn hay không tiến đến xem?"

"Đây là?"

"Đây chính là chế tạo Bất Hủ Thanh Phong Bảo địa phương, phạm nhân đều biết ngân tơ tầm tốt, thật tình không biết ngân tơ tầm chất liệu đặc biệt, chỉ có tại rét lạnh tình huống bên dưới có thể bảo trì tính dẻo, cho nên đây là cố ý chế tạo ra đến hàn thất."

"Vất vả."

Ôn Bình cất bước đi vào trong phòng, Hoài Không bọn họ cũng cùng đi theo tiến đến, khi Dương Tông Hiền đóng cửa lại lúc, trong phòng phòng nhỏ cửa mới chậm rãi mở ra.

Một mảnh ngân bạch quang huy đổ ra tới.

Trước mắt trừ mặc màu đen áo bông đang làm công công nhân, mặc kệ là cái kia cũng là hoàn toàn trắng bạc.

Bất quá cái này lãnh ý đánh tới lúc, đối Ôn Bình bọn họ mà nói cũng không có ảnh hưởng gì, nó chung quy không có cách bức bách luyện thể tu sĩ cũng xuyên áo bông. Ôn Bình trực tiếp vận khí đem hàn ý khu vực xuất thân thể.

Dương Tông Hiền trên dưới đánh giá Ôn Bình vài lần, đối với mình làm Bất Hủ Thanh Phong Bảo có chút hài lòng, xuyên trên người Ôn Bình, vậy thì càng dễ hấn hài lòng, hỏi: "Ôn tông chủ, người sớm như vậy liền mặc vào rồi?"

"Ừm, thử một chút bộ đồ mới."

"Ôn tông chủ, thật ra hôm qua kia một kiện chỉ là hàng mẫu, còn không phải thành phẩm. Đi theo ta, chân chính thành phẩm tại đây!"

Dương Tông Hiền cất bước hướng phía trước đi một khoảng cách, một chỉ treo ở cái này tường kép phòng nhỏ chính giữa y phục, trên mặt lộ ra một sợi đắc ý vẻ mặt.

Hắn tựa hồ vì chế tạo ra bộ y phục này mà kiêu ngạo.

Ôn Bình ngược lại là cảm thấy hắn không giống một cái người làm ăn, ngược lại là giống một cái thợ thủ công, có được đặc biệt suy nghĩ lí thú.

Chỉ có loại này người, sẽ đối tác phẩm của mình tràn ngập tình cảm.

Ôn Bình chậm rãi đi qua, sờ lên ống tay áo của nó, thanh lương, nhu hòa cùng khinh bạc cảm giác trực quan thông qua xúc giác truyền tới Ôn Bình trong đầu. Ngoài ra, thành phẩm cảm giác so với Ôn Bình mặc trên người hàng mẫu, nhiều hơn một chút càng thành thực hơn trang trí.

Ngân tơ tầm chỗ thêu hoa văn, rất có áo giáp uy nghiêm, cũng có như gió mát nhu hòa, ống quần. Để người vui mừng chính là ống tay áo cùng sau lưng

rủ xuống hai đầu lụa mỏng bằng gấm, bọn chúng áp dụng vậy mà là thay đổi dần sắc, từ bạch đến màu xanh nhạt mà chung kết, cho người ta một loại gió mát vào núi rừng cảm giác.

Dương Tông Hiền tiếp tục mở miệng nói: "Ôn tông chủ, ngày mai chúng ta có thể đem bọn nó đều hoàn thành. 20 bộ, không nhiều không ít."

]

"Cám ơn."

Ôn Bình thu hồi yêu thích ánh mắt.

"Ôn tông chủ, nếu không người trực tiếp liền mặc món này đi, kia là hàng mẫu, không bằng chờ chúng ta làm xong giải quyết tốt hậu quả lại tiến lên núi đi?"

Ôn Bình cúi đầu mắt nhìn y phục của mình, so với trên tường y phục xác thực thiếu đi mấy phần phong thái, bất quá lại không phải hiện tại treo trên tường Bất Hủ Thanh Phong Bảo có thể sánh ngang, "Không cần, ta trước hết như thế chấp nhận lấy xuyên đi."

Dương Tông Hiền gật gù về sau, tiếp tục mang theo Ôn Bình tham quan lên cái này xưởng nhỏ tới..

...

Lục Nguyệt, từng Bất Hủ tông ngoại môn đệ tử.

Rời đi Bất Hủ tông về sau, nàng cùng các đồng bạn thời gian thật ra cũng không tốt lắm. Giống nàng loại tư chất này không tốt, hơn nữa niên kỷ lớn dần người, liền xem như lại vào nhị tinh tông môn, tam tinh tông môn cũng là như thế.

Không ai coi trọng.

Không có người quan tâm.

Trừ tự học, chờ mong kỳ tích, không có cách khác.

Lúc này, nàng vừa định cất bước đi vào xuyên qua thương hội tiến nhập phường thị lúc, bỗng nhiên dừng bước, vừa nghiêng đầu, hướng về phía bên cạnh đồng bạn nói: "A Dạ, ta vừa vận giống thấy được Ôn Bình, hân..."

Một bên A Dạ vỗ vỗ phía sau lưng nàng, tựa hồ là muốn để nàng thu hồi ánh mắt cùng phán đoán, mà rồi nói ra: "Được rồi, Ôn Bình làm sao lại xuất hiện tại cái này? Hân hiện tại có lẽ đã không tại Bất Hủ tông nữa nha."

"Hân tại, ta trước mấy ngày còn nghe nói hân bắt đầu thu đệ tử nữa nha."

"Thật sao?"

"Đúng a. Vậy chúng ta muốn không mau mau đến xem hân?"

"Được rồi, chúng ta rời đi Bất Hủ tông gia nhập Khảo Sơn tông, đoán chừng đã tổn thương hân tâm, tái kiến cũng là xấu hổ, kia còn không bằng không gặp." A Dạ nói xong, tay vô ý thức sờ lên trong ngực, "Chúng ta việc cấp bách là muốn đem cái này đồ vật đưa qua, sau đó lập tức rời đi Thương Ngô thành."

"Ừm ừ."

Lục Nguyệt gật gù.

...

Khi Ôn Bình ra lâu hai hân thất tác phường lúc, một nữ tử vội vội vàng vàng đi tới, sắc mặt có chút tái nhợt, hô hấp rất gấp gáp. Bất quá nàng mặc lộng lẫy, cùng đại bộ phận quý phụ nhân đồng dạng mỹ lệ.

Người đẹp hết thời, phong vận vẫn còn.

Nàng nhìn thấy Dương Tông Hiền về sau, muốn nói lại thôi, sau đó liếc mắt Dương Tông Hiền người bên cạnh.

"Ôn tông chủ."

"Hoài Không đại ca."

"Vu đại ca."

Hoài Không đáp, "Tẩu tử, vội vội vàng vàng như thế làm gì?"

"Không có việc gì, ta tìm Tông Hiền có chút việc." Dứt lời, nữ tử đi đến Dương Tông Hiền bên cạnh một bên giúp đỡ thoát áo bông, một bên thấp giọng nói gì đó, "Tướng công, ta có chuyện muốn nói với ngài, trong nhà "Gửi thư"."

Lúc nghe thấy câu này, Dương Tông Hiền gương mặt có chút giật giật, quay đầu suy nghĩ sâu xa lấy mắt nhìn phu nhân của mình, sau đó lại đem đầu rũ xuống, chột phân phó hạ nhân mang theo Ôn Bình bọn người đi nghỉ ngơi thất, hần thì đi theo phu nhân đi.

Khi từ nhà mình phu nhân kia nghe nói sự tình trong nhà về sau, Dương Tông Hiền không tự chủ được liền liên tưởng đến Ôn Bình.

Hần bỏ mặc ba năm gian tế, cứ như vậy chủ động nhảy ra ngoài, không phải là bởi vì Ôn Bình, vậy hần không nghĩ ra được lại có thể bởi vì ai.

Lần trước Ôn Bình thế nhưng là để Nhung lão mất hết thể diện, hiện tại gần phân nửa Thương Ngô thành đều đang đồn chuyện này đâu, nói Nhung lão không có y đức, y thuật là gạt người. Nghe nói Nhung lão hôm qua bị tức đến ngất đi ba lần.

Cộng thêm bên trên chấp pháp đường đường chủ Hoa Liễu ăn phải cái lỗ vốn, tất nhiên sẽ trả thù.

Tiếp nhận trong tay phu nhân tờ giấy về sau, Dương Tông Hiền gật gù, sau đó trực tiếp xoa nắn thành đoàn, trong tay trực tiếp xoa nát.

Ôn Bình ngồi ở phòng nghỉ trà còn không có uống mấy ngụm thời điểm, Dương Tông Hiền đẩy cửa nhập, vừa vào nhà lúc biểu lộ thật ra không có thay đổi gì. Dù sao cũng là trà trộn cửa hàng kẻ giả đòi, một cái bộ mặt biểu lộ vẫn là có thể không chế.

Vào nhà hần huyền vài câu về sau, xong Ôn Bình nói: "Ôn tông chủ, Phong Lưu Mã ta đã để người đang giúp ngài chuẩn bị, ngài ngồi trước tại cái này chờ một chút, ta cái này tự mình đem kim phiếu mang tới."

Ôn Bình nghe được câu này, không có đem lực chú ý trọng điểm đặt ở kim phiếu bên trên.

Bởi vì Dương Tông Hiền câu nói này quá kỳ hoặc.

Êm đẹp vì cái gì đột nhiên giúp hần chuẩn bị ngựa, mà lại là tốc hành Phong Lưu Mã?

Dương Tông Hiền đảo mắt muốn đi gấp lúc, Ôn Bình đưa tay ở giữa mở miệng gọi lại, "Dương tộc trưởng, có phải là đã xảy ra chuyện gì?"

"Việc nhỏ không đáng nhắc đến."

"Dương tộc trưởng, nếu quả thật có chuyện gì, giấu diếm ta giống như chỉ có chỗ xấu không có chỗ tốt a?"

Ôn Bình ánh mắt nhìn chăm chú lên Dương Tông Hiền, sau đó bốn mắt nhìn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Mộc Lưu Sa

Một lát sau, Dương Tông Hiền chậm rãi gật gật đầu, nói: "Là không tốt lắm, chẳng qua nếu như Ôn tông chủ lập tức đi ngay, có lẽ không có vấn đề gì lớn."

"Sao vậy?"

Dương Tông Hiền vuốt vuốt mũi, sau đó hạ giọng, chỉ sợ tai vách mạch rừng, "Ngay tại một khắc đồng hồ trước, có người một khắc đồng hồ bên trong ném ra mười con bò câu đưa tin, mặc dù ngăn cản chín cái, thế nhưng còn có một con trốn."

"Bò câu đưa tin?"

"Trong nhà của ta Khảo Sơn tông gian tế thả bò câu đưa tin."

"Kia gian tế bắt tới rồi sao?"

"Đã chết."

Thật ra Dương Tông Hiền cũng không có thụ ý giết hần, hần một mực ý nghĩ chính là thả dây dài câu cá lớn, thế nhưng hôm nay tên kia chủ động bại lộ giữa ban ngày, không giết cũng không còn tác dụng gì nữa.

Bởi vì có thể làm gian tế, đều rất thông minh.

Sau ngày hôm nay hẳn chắc chắn sẽ không lại truyền lại bất cứ tin tức gì, cũng sẽ không tin tưởng phát sinh trước mắt bất cứ chuyện gì, sẽ chỉ đem hết thảy trước mắt xem như cố ý diễn.

Cứ như vậy, kế phản gián liền vô dụng.

Không đợi Ôn Bình mở miệng hỏi đầu, Hoài Không nói chuyện, "Kia tin là cho ai người hỏi ra sao?"

"Tạm thời không biết thư này bỏ câu là bay về phía trong tay ai, thế nhưng trên thư viết là, "Ôn Bình xuống núi, mau giết!"

"Tội giết ta?"

Ôn Bình hơi kinh ngạc chỉ chỉ chính mình.

"Đúng, cho nên Ôn tông chủ vẫn là nắm chặt thời gian đi thôi, an toàn làm trọng. Chờ một chút, ta đi một chút sẽ trở lại."

Dứt lời, Dương Tông Hiền liền muốn rời khỏi phòng nghỉ, muốn đi làm sự tình khi lại chính là nhanh đi cầm kim phiếu.

Sớm một chút đưa tiền Ôn Bình, Ôn Bình tự thiếu một phần nguy hiểm. Ai biết Kháo Sơn tông sẽ ra cái gì yêu thiêu thân, vạn nhất vì trả thù, duy nhất một lần đa số luyện thể thập tam trọng cảnh tu sĩ, vị kia Văn trưởng lão lại không có theo tới, dựa vào Vu Mạch, khẳng định là lãnh ít dữ nhiều.

"Dương tộc trưởng, không vội, ta còn dự định mang theo Vu tiền bồi khắp nơi đi bộ một chút đâu." Dứt lời, Ôn Bình đứng lên.

Dương Tông Hiền lúc nghe thấy câu này sửng sốt một chút.

Nhìn thấy Ôn Bình đã đứng lên, xem tư thế là căn bản không có ý định hiện tại tự về Bất Hủ tông.

Ông trời ơi.

Chẳng lẽ mình lời mới vừa nói Ôn Bình tự không nghe lọt tai?

Hắn cảm giác bản thân loại chuyện này, cho dù không cần phủ lên, không cần khuếch đại, cũng có thể khiến người ta trong lòng sinh ra sợ hãi a?

"Ôn tông chủ, ngài hôm nay cũng đừng bốn phía đi, an toàn quan trọng, sao phải vì cái này chuyện vô dụng tình dồn chính mình cùng nguy hiểm ở trong. Kháo Sơn tông ở trong tới, giết người đến ám chiếu, khó lòng phòng bị a."

Ôn Bình liếc mắt ngoài cửa sổ đường đi, ánh mắt rơi vào cánh quân đi về phía trước ngân giáp lực lượng phòng vệ lên, nói: "Thương hội, phường thị không phải có phủ thành chủ hộ vệ đội, còn có các người lực lượng phòng vệ à."

Dương Tông Hiền một mặt bất đắc dĩ.

]

Hắn lực lượng phòng vệ tính là gì a, Kháo Sơn tông tùy tiện ra một tiểu đội ngũ tự có thể mấy tiến mấy ra.

Về phần phủ thành chủ hộ vệ đội, mạnh ngược lại là rất mạnh, thế nhưng là hiệu suất thực sự không dám lấy lòng, chờ bọn hắn đến, món ăn cũng đã lạnh.

Những lời này hẳn cũng không tiện ở trước mặt nói, cũng chỉ có thể tùy ý tìm cái có, "Nhưng vạn nhất Kháo Sơn tông phải ra người là Thông Huyền thập tam trọng cảnh, tập kích phía dưới, không ai có thể kịp phản ứng."

Ôn Bình vẫn như cũ là không hề lo lắng biểu lộ, "Được rồi, Dương tộc trưởng, một cái Kháo Sơn tông mà thôi, có cần phải coi trọng như vậy hẳn sao? Để cho bọn họ tới, chỉ cần chờ quấy rầy ta đạo phổ hảo tâm tình là được rồi."

"Tiểu tử, có quyết đoán!"

Vu Mạch ở một bên giờ ngón tay cái lên, cười ha ha một tiếng, vỗ vỗ Ôn Bình bả vai về sau, "Ta bảo đảm người!"

Mặc dù Ôn Bình luôn luôn đã kích hắn, luôn luôn không nhìn hắn, lại nhiều lần để hắn hoài nghi chính mình có phải hay không cái Thông Huyền cảnh, tự ngay cả hôm qua giúp hắn giết cái liệt sát giả, Ôn Bình ngay cả một câu tạ ơn đều không có.

Thế nhưng!

Hắn làm độc hành hiệp, thực chất bên trong làm theo ý mình tính cách, là rất thương thức Ôn Bình, nhìn thấy Ôn Bình loại tính cách này tựa như thấy được mình trước kia.

Đang lúc hắn cười vỗ Ôn Bình bả vai lúc, Ôn Bình nói chuyện, để hắn thương thức vỗ Ôn Bình bả vai tay im bất mà dừng.

Theo sát biểu lộ nhảy mắt ngưng kết!

"Đi thôi, mang người dạo phố, thông báo trước: Không cho phép loạn ăn cái gì, không cho phép một người chạy loạn."

Nhìn xem Ôn Bình nói dứt lời tự đi ra khỏi phòng bóng lưng, Vu Mạch thở dài.

Thật sự là phí công thường thức hân.

...

Ra thương hội, Khảo Sơn tông sự tình Ôn Bình biểu thị không quan trọng, Vu Mạch thì càng thêm không quan trọng, rơi vào đường cùng Dương Tông Hiền chỉ có thể phái một cái lực lượng phòng vệ đi theo, mặc dù cảm giác tác dụng không lớn, thế nhưng dù sao cũng so không có tốt.

Hắn lực lượng phòng vệ bên trong, mạnh nhất cũng chỉ luyện thể thất trọng mà thôi.

Nếu thật là gặp phải sự tình gì, bọn hắn thực lực cũng có thể cản mấy đao, cho Ôn Bình tranh thủ chút thời gian.

Đang lúc nhân nhả đi tới đi tới lúc, Ôn Bình giống như đánh cái nước tiểu rung động đồng dạng, cả người bỗng nhiên lắc một cái.

Đỉnh đầu bỗng nhiên truyền đến một trận cảm giác tê dại cảm giác.

Để Ôn Bình kinh ngạc mà là, run rẩy bên trong còn mang theo một phần khát vọng cùng bức thiết cảm xúc ở trong đó, mà phần này cảm xúc, căn bản cũng không phải là chính Ôn Bình sinh ra.

Đang lúc Ôn Bình kinh ngạc lúc, hệ thống thanh âm đúng hạn mà tới, "Túc chủ, chúc mừng người, Trường Mạch Công cảm ứng được thứ tốt, ẩn chứa đại lượng mộc khí đồ vật. Trong đó mộc khí tổng lượng, có thể so với Bất Hủ tông bên ngoài mấy chục dặm rừng rậm mộc khí chi hòa!"

"Thứ gì?"

"Mộc Lưu Sa."

"Đó là vật gì?"

"Một loại Thông Huyền cảnh cần thiên tài địa bảo, bất quá đối với túc chủ mà nói, tác dụng của nó chỉ có thể làm làm mộc khí, dùng để cải thiện tư chất. Nếu như túc chủ có thể lấy được nó, thăng tam tinh tư chất đều dư xài."

Nghe được cuối cùng câu nói này lúc, Ôn Bình vui mừng.

Đây không phải là so Sinh Mệnh Xi Gà mang tới hiệu quả và lợi ích cũng cao hơn?

Sinh Mệnh Xi Gà còn được hút mấy trăm cây mới có thể đến tam tinh tư chất đâu.

Ôn Bình lập tức mở miệng hỏi: "Nó ở đâu?"

"Phía trước một trăm mét."

Hệ thống âm rơi xuống, Ôn Bình cất bước dạo chơi tự hướng phía trước đi đến, không có quan đang cửa hàng nhìn đằng trước lấy đồ chơi nhỏ Vu Mạch.

Vu Mạch vừa quay đầu lại, đang muốn hỏi Ôn Bình vật trong tay có đẹp hay không thời điểm, phát hiện Ôn Bình không ở phía sau bên cạnh.

Tranh thủ thời gian buông xuống vật trong tay, sau đó đuổi theo.

"Tiểu tử, không phải bảo hôm nay là mang theo ta đến chơi phải không? Tại sao ta cảm giác người là tại lưu ta đây."

Ôn Bình khoát khoát tay, nói: "Vu tiên bối, người nghĩ làm gì làm cái đó đi thôi, ta đột nhiên có chút việc."

Ôn Bình bản ý là mang theo Vu Mạch tốt bảo vệ mình, nhưng bây giờ đi, có thứ tốt xuất hiện.

Hắn tìm đồ chơi kia thực sự sốt ruột.

Thật không quá muốn nghe Vu Mạch ở bên tai nói nhỏ.

Vu Mạch nghe xong Ôn Bình để cho mình chơi bản thân, vừa cất bước muốn đi lúc, chân ngừng tại trong giữa không trung, sau đó thu hồi lại, nói: "Ít đến! Tiểu tử người nghĩ hắt ta ra, không có cửa đâu."

"Yêu cùng người liền theo đi, theo đuôi."

Ôn Bình tùy ý lên tiếng.

"Cái gì là theo đuôi?"

"Chính là luôn yêu thích đi theo người khác phía sau cái mông con rệp."

"Tiểu tử nguoi."

Vu Mạch tức giận nâng lên tay, tựa muốn cho Ôn Bình lập tức, lúc này, đột nhiên nghe được sau lưng truyền tới một thanh âm.

Thanh âm rất gần, hơn nữa tựa tại sau lưng.

"Ôn Bình, thật là nguoi?"

Lục Nguyệt từ trong đám người ép ra ngoài, óng ánh sáng long lanh trên gương mặt mang theo một sợi ửng đỏ, một đôi mắt hạnh nhìn xem Ôn Bình lúc, nhu tình bên trong mang theo nồng đậm kinh hi.

(các vị độc giả bằng hữu, phiếu đề cử thăm đàm nha, xin ném một điểm phiếu đề cử đi. Nếu như trong tay chỉ có một trương bằng hữu, tuyệt đối không nên nhỏ nhìn mình cái này một trương, hôm qua chính là kém ba tám tựa đến 88 ngày 8 đây.)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Giao dịch thất bại

Tại Kháo Sơn tông thời gian, nàng thỉnh thoảng sẽ nghĩ đến Ôn Bình, nhất là đến đêm khuya một người khêu đèn đêm đọc lúc. Sẽ nghĩ tới có một ngày có thể gặp lại Ôn Bình, đến lúc đó là nên nói một tiếng xin lỗi đầu, hay là nên giả vờ như không biết.

Dù sao Ôn Bình là cái thứ nhất tự hạ thân phận cùng nàng người kết giao bằng hữu.

Có lẽ, hẳn là lựa chọn cái sau giả vờ như không biết, cứ như vậy hai người đều sẽ không cảm thấy xấu hổ.

Khi nhìn thấy Ôn Bình lúc, nàng phát hiện mình sai.

Ấy náy thật ra một mực trong lòng hẳn chiếm rất rõ ràng vị trí, chỉ là chính nàng không có phát hiện mà thôi. Tại chuẩn bị rời đi Thương Ngô thành đêm trước, có thể nhìn thấy Ôn Bình, nàng cảm thấy thật sự là một kiện chuyện rất may mắn.

Chỉ ít nàng kia tiếng xin lỗi sẽ không một mực kìm nén, sau đó để tức nuôi một mực bồi tiếp nàng đi đến quãng đời còn lại.

Bất quá khi từ trong đám người gạt ra về sau, nàng đứng ở trước mặt Ôn Bình nhưng lại không biết nên nói cái gì.

Bốn mắt nhìn nhau, hai người đều không còn gì để nói.

Lục Nguyệt môi đỏ thân khai, muốn đánh vỡ trận này xấu hổ lúc, Ôn Bình mở miệng nói chuyện, "Lục Nguyệt, đã lâu không gặp."

"Lục Nguyệt..."

Lục Nguyệt có chút thất thần thì thào một tiếng.

Ôn Bình trước kia luôn luôn gọi nàng Lục Nguyệt tỳ, cho dù là có tông môn trưởng lão ở đây cũng là như thế.

Một lúc sau, Lục Nguyệt mới ứng tiếng, "Thiếu tông chủ, đã lâu không gặp."

Ôn Bình sửa lại dĩ vãng đối Lục Nguyệt xưng hô.

Lục Nguyệt cũng sửa lại dĩ vãng đối Ôn Bình xưng hô, đổi thành càng thêm cung kính ba chữ —— thiếu tông chủ.

Ôn Bình không có nhìn nhiều Lục Nguyệt ánh mắt, hẳn biết Lục Nguyệt muốn nói cái gì, bất quá hẳn là sẽ không tiếp nhận.

Đương nhiên, hẳn không phải không có cách tha thứ Lục Nguyệt, mà là cảm thấy Lục Nguyệt thật ra cũng không có sai. Rắn mắt đầu lúc, tông môn hỗn loạn lúc, phổ thông đệ tử có thể làm gì, trừ nước chảy bèo trôi căn bản cũng không có những biện pháp khác.

Nói thật, hẳn tuyệt không hận Lục Nguyệt.

Chỉ là người bạn này sau này là khẳng định làm không được.

Ôn Bình hỏi: "Kháo Sơn tông trôi qua thế nào?"

Lục Nguyệt vội vàng nói tiếp, "Hoảng sợ sống qua ngày mà thôi, đã quyết định tốt muốn rời đi."

"Làm sao vậy, Kháo Sơn tông không tốt sao?"

"Ta cùng A Dạ không thuộc về nơi đó, chúng ta đã quyết định đêm nay rời đi Thương Ngô thành, đi thế giới bên ngoài tìm kiếm cơ duyên, ở cạnh trong núi, ta cùng A Dạ chỉ sợ đời này đều không thể đột phá đến luyện thể thất trọng."

"Thật sao? Kìa là chuyện tốt a, thiên địa rất lớn, hẳn là ra ngoài đi một chút. Vậy chúc các người may mắn."

]

"Cũng chúc phúc người có thể thu được rất tốt đệ tử, tương lai có thể đem Bất Hủ tông phát dương quang đại."

Nói đến đây, thật ra hai người cũng không có cái gì nhưng nói chuyện.

Mặc dù nhận biết rất lâu, nhưng bây giờ cùng bằng hữu bình thường thật ra không khác nhau nhiều lắm.

Ôn Bình quay người muốn đi gấp.

Lục Nguyệt không có ngăn lại Ôn Bình, chỉ thấy Ôn Bình bóng lưng dần dần biến mất trong đám người.

Bỗng nhiên nàng thờ dài, thu hồi ánh mắt lúc hận hận bóp bản thân cánh tay một chút.

Vì cái gì chính là không có thể nói ra có lỗi với ba chữ?

Mà thôi.

Đã có lỗi với không có cơ hội nói, đợi chút nữa tự đem bán đồ tiền cho Ôn Bình lưu một chút đi.

Thiên kim, hẳn là đầy đủ Ôn Bình áo cơm không lo sinh hoạt cả đời, có thể làm cho nàng trong lòng dễ chịu chút.

Từ trên đường phố rời đi về sau, Lục Nguyệt triển đi một vòng tiến nhập phường thị một cái ba tầng kiến trúc bên trong, dạo chơi thẳng lên lầu hai, đẩy ra cửa gỗ, mắt nhìn đang ngồi tại ghế vuông bên trên A Dạ sau đó lại đóng cửa lại.

"Người kia còn không có tới sao?"

A Dạ khẽ gật đầu, đầu ngón tay đập cái ghế cái khác bàn vuông, phát ra trợn trợn thùng thùng âm thanh, có chút gấp rút, "Già đen vừa mới nói với ta bọn họ nhanh đến, hẳn là muốn tới. Người tìm xong xe ngựa sao?"

"Ừm ừm, xe ngựa đã chuẩn bị tốt, đến lúc đó đem đồ vật đưa một cái hân, cầm lên kim phiếu chúng ta trực tiếp lên xe ngựa. Bất quá ta nghĩ đi một chuyến Bất Hủ tông, Ôn Bình nơi đó, ta còn có một việc không có xong xuôi."

A Dạ ánh mắt ngưng lại, hỏi: "Đi Bất Hủ tông làm gì?"

"Ta muốn lưu một ngàn kim cho Ôn Bình, chỉ ít tại Kháo Sơn tông đem Bất Hủ tông hoàn toàn chiếm đoạt về sau, có thể để hân cuộc sống sau này làm được không lo. Hân từng trợ giúp qua chúng ta, chúng ta lại tại hân thời điểm khó khăn đi, trong lòng ta băn khoăn."

Sau khi nói xong, Lục Nguyệt sợ hãi A Dạ không đáp ứng, vội vàng lại cường điệu một phen, "Nửa canh giờ ta tự có thể trở về. Nếu như người sợ hãi Kháo Sơn tông tại Thương Ngô thành nhân tuyên phát hiện, cũng có thể rời đi trước Thương Ngô thành, tại Thương Ngô thành bên ngoài Tân Nguyệt trấn chờ ta, ta sau đó là có thể đuổi kịp tới."

"Người đây không phải hồ nháo sao?"

"Thế nhưng là người không cảm thấy Ôn Bình hiện tại rất cần số tiền kia sao?"

"Được rồi, vậy liền sai người đưa..."

Nói được nửa câu thời điểm, cửa bỗng nhiên bị đẩy ra.

Một cái hắt lên đồ áo màu đỏ trung niên nam nhân cất bước đi vào trong phòng. Hân đem cặp kia sắc bén ánh mắt khóa chặt tại trên thân hai người, sau đó lại chuyển tới A Dạ bên cạnh trên bàn vuông cái kia túi chỗ.

Ánh mắt ngưng lại, khóe miệng chậm rãi giương lên, trên mặt lộ ra một sợi nồng đậm nụ cười đắc ý.

"Đem nó đưa qua."

Trung niên nam nhân không có tìm một chỗ ngồi, mà là đứng tại hai người trước mặt trực tiếp mở miệng yêu cầu này nọ.

A Dạ đem nó thu được mang trước, mà rồi nói ra: "Một tay giao tiền, một tay giao hàng, đây là các người nói. Không nhìn thấy năm ngàn kim, ta là sẽ không đem nó đưa cho người."

"Thật có ý tứ, đây là chúng ta nói không sai, bắt quá bây giờ sửa lại."

"Người có ý tứ gì?"

A Dạ đứng lên, tay đã hướng sau lưng công đao chậm rãi sờ lên.

Trung niên nam nhân cười nhẹ nhàng mà nhìn xem hai người, không thêm quan tâm A Dạ động tác, mở miệng nói ra: "Đây là các người thiếu tông chủ nói, hần nói đây là hần để các người tìm tới, là không ràng buộc đưa cho ta đồ vật."

Kiệt kiệt kiệt!

Trung niên nam nhân trong miệng thoát ra tiếng cười âm lãnh tới.

A Long sắc mặt lạnh lẽo, lập tức rút đao, ngăn tại Lục Nguyệt trước người, một chỉ sau lưng cửa sổ, quát: "Người đi trước!"

...

Trong phòng thị.

Ôn Bình một đường lần theo hệ thống chỉ dẫn hướng phía Mộc Lưu Sa sờ tại địa mà đi, hần vội vàng tìm kiếm Mộc Lưu Sa, một bên Vu Mạch tự nhiên không có rảnh rỗi.

"Nhìn nhau không nói gì, muốn nói còn đừng, muốn nói lại thôi, loại cảm giác này thật sự là kỳ diệu a. Tiểu tử, bình thường xem người không là đứng đắn gì người, không nghĩ tới nữ nhân duyên của người tốt như thế a. Vừa mới cái kia là người tình nhân cũ?"

Vu Mạch ở một bên nụ cười quỷ quyệt.

Ôn Bình lườm Vu Mạch một chút, liếc mắt, "Không phải, nàng chỉ là ta trước kia bằng hữu."

"Ít hù ta, giữa bằng hữu nói chuyện làm sao như thế khó chịu. Còn có, người hỏi một chút chính người, nếu là bằng hữu, ai sẽ hàn huyên không có hai câu tự mỗi người đi một ngã?" Vu Mạch một bộ đánh vỡ nồi đất muốn hỏi đến tột cùng thái độ.

Ôn Bình bắt đắc dĩ, liếc nhìn sau lưng, nếu không phải lực lượng phòng vệ sớm đã bị vung phải không còn hình bóng, hần thật muốn để những người kia đem Vu Mạch cho mang đi. Vì không cho Vu Mạch tiếp tục hỏi một chút nhàm chán, Ôn Bình mở miệng nói ra: "Vu tiền bối, ngài có thể hay không ngừng một chút, người làm cho ta sợ hãi đau."

"Trừ phi người nói cho ta người đang tìm cái gì."

"Làm sao người biết ta tại tìm đồ?"

"Nói nhảm, người một đi ngang qua đến, mặc kệ là cái gì cũng không có biện pháp tả hữu ánh mắt của người, cái này cũng nhìn không ra, ta không phải sống vô dụng rồi. Nói đi, muốn tìm cái gì, ta giúp người tìm xem, tại như thế chẳng có mục tiêu đi, hôm nay tự đi không."

Ôn Bình cười lắc đầu, nói: "Vu tiền bối, nghe nói qua lòng hiếu kỳ hại mèo chết sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Một cước

"Có ý tứ gì?"

"Ý tứ chính là, hiếu kỳ không phải là chuyện gì tốt. Mèo nhà lại luôn là chết như vậy."

Ôn Bình cười ha ha, không để ý Vu Mạch lặng lẽ, sau đó ánh mắt hướng phía chung quanh quét xem mà đi, vận chuyển Trường Mạch Công, cảm ứng đến như có như không một khí, sau đó khóa chặt tại phía trước cách đó không xa kiến trúc.

Đang lúc chuẩn bị xuyên qua cái rương sau đó đi phòng cửa chính lúc, đỉnh đầu cửa sổ phanh một tiếng vỡ vụn, cửa gỗ tàn khung vừa vụn rơi trên đường phố.

Vốn là ngựa xe như nước đường đi, dưới cửa sổ cái này một bọn người nhao nhao thất kinh trốn về sau đi, có né tránh không kịp, trực tiếp lui về sau ngã xuống người khác trong ngực. Có người bị dẫm lên chân, cũng có người chính hùng hùng hổ hổ gọi hấn người chó đây.

"Mất của người không dài a!"

"Trước mặt, các người có thể hay không chó đây, ta đè ép hải tử."

...

Thanh âm huyền não lục tục ngo ngoe truyền đến, nương theo lấy thanh âm của bọn hấn, một thân ảnh rơi vào Ôn Bình trước người.

Ba!

Đối phương hai chân rơi xuống đất, vững vàng đứng tại bàn đá xanh bên trên.

Rơi xuống đất về sau, nàng ngẩng đầu liếc mắt nhìn cửa sổ, sau đó nhảy lên một cái tiếp nhận từ không trung rơi đi xuống một cái túi tiền.

Thật ra nhìn có chút giống nhập thất cướp bóc, người ở phía trên trộm, người phía dưới tiếp ứng, nếu như không phải nhảy xuống người Ôn Bình nhận biết, hấn thật sẽ cho là như vậy —— người trước mắt này dĩ nhiên chính là Lục Nguyệt.

Hiện tại Lục Nguyệt, hoàn toàn mất hết vừa rồi mỹ lệ cùng thong dong, nhìn vô cùng bối rối. Đặc biệt là ngẩng đầu nhìn đã vỡ vụn cửa sổ lúc, trên mặt sợ hãi cùng lo lắng để nàng biến thành một con phát run chim cú.

Ôn Bình không có cùng với nàng chào hỏi, mà là đưa ánh mắt rơi vào trong tay nàng màu xám túi tiền bên trên.

Mộc Lưu Sa!

Trường Mạch Công đang cùng nó hô ứng lẫn nhau đây.

"A Dạ!"

Lục Nguyệt bỗng nhiên hô một tiếng, thế nhưng là khi hấn cái này tiếng la vừa dứt, lầu hai tựa truyền lại một tiếng tiếng hò hét.

"Đi mau! Đừng quản ta!"

Lục Nguyệt đang muốn ứng tiếng, sau lưng liền truyền tới một thanh âm.

"Đi? Ta ngược lại muốn xem xem, các người chạy đi đâu?" Đoàn người sau truyền lại một tiếng to tiếng nói chuyện, theo sát thanh âm lại lần nữa lên cao, "Khảo Sơn tông làm việc, người không có phận sự hết tay tàn ra!"

Đối phương dứt tiếng, chen chúc đoàn người bắt đầu tản ra, người chung quanh thấy quả thật là Khảo Sơn tông người, lập tức xa xa trốn đến một bên, chỉ sợ tai bay vạ gió. Đoàn người tản ra về sau, một đám mặc áo đen Khảo Sơn tông thành viên chậm rãi đi tới.

Người dẫn đầu là một vị thanh niên mặc áo xanh, khí độ bất phàm, trong lúc giờ tay nhấc chân hiện lộ rõ ràng một cổ thượng vị giả khí tức. Đặc biệt là cặp mắt kia, nhìn xem Lục Nguyệt lúc, có gan trời xanh xem sâu kiến cảm giác.

Lục Nguyệt ngưng thần nhìn lên, nhìn thấy Khảo Sơn tông đệ tử người dẫn đầu về sau, sắc mặt nàng bỗng nhiên biến đổi —— Khảo Sơn tông thiếu tông chủ vậy mà đích thân đến, thăm đàm cười một tiếng về sau, lâm lâm nói: "Hóa ra tất cả mọi thứ đều tại nằm trong kế hoạch của người."

]

Nàng không biết Vạn Sơn là làm sao biết chuyện này, nàng cùng A Dạ đạt được thanh này lục cát lúc, rõ ràng không có để bất cứ ai nhìn thấy, cũng không có nói cho bất cứ ai. Nhưng Vạn Sơn lại không giải thích được biết.

Chẳng lẽ tất cả mọi thứ cũng là Vạn Sơn cùng ngoại thành tới tầm bảo người xuyên mưu tốt, bọn họ chỉ là sung làm một cái miễn phí tầm bảo công nhân?

Lục Nguyệt không có tiếp tục suy nghĩ, quay người muốn trốn lúc, sau lưng truyền đến một tiếng tiếng xé gió, một đạo hàn mang bay thẳng nàng cái trán, tốc độ nhanh chóng, quả thực có thể dùng thiểm điện để hình dung. Cảm nhận được cổ này còn mạnh hơn Vạn Sơn khí tức, lại nhìn thấy hướng hấn mà đến người về sau, Lục Nguyệt mặt xám như tro.

Bởi vì sự xuất hiện của hấn đại biểu a đêm đã chết, nếu không A Dạ là sẽ không để trên lầu hấn xuống tới truy sát mình.

Suy nghĩ chưa ngừng, kiếm mang đã nhanh đến trước mắt.

Lục Nguyệt mặt tái nhợt bên trên dần dần nổi lên một sợi thảm đạm tiêu dung, chậm rãi mở rộng, sau đó ngưng kết.

Chợt nàng nhắm mắt lại, cường bách bản thân tiếp nhận sự thật này.

Mặc dù không cam lòng, thế nhưng chỉ có thể nhận.

Có lẽ đây chính là nàng cùng A Dạ mệnh, không có cơ hội này ra ngoài thế giới bên ngoài nhìn xem.

Đáng tiếc a, nàng cùng A Dạ đều phải chết tại người khác tính toán bên trong, làm oán quỷ, mà không phải chết tại đối thủ đao hạ, đường đường chính chính nhập luân hồi.

"A Dạ, ta đến giúp ngươi!"

Lục Nguyệt vừa dứt lời, đồng thời cũng là mũi kiếm muốn cắm vào cái trán thời điểm, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, một chân bỗng nhiên xuất hiện, đá vào đang từ Ôn Bình bên cạnh xẹt qua áo đỏ trung niên nhân trên bụng.

Ầm!

Áo đỏ trung niên nhân cả người nháy mắt bay ngược mà ra, sau đó nằm ngang đâm vào trước nhà trên trụ đá.

đ-ng gãy cây cột, lại đ-ng truyền vách tường, cuối cùng bay vào trong phòng.

Thấy cảnh này, Khảo Sơn tổng đám người chất phác tại kia đứng một hồi, không thể tin được tin tưởng trước mắt một màn này.

Cái này áo đỏ trung niên nam nhân không phải luyện thể thập tam trọng tu sĩ sao?

Này làm sao...

Khi kịp phản ứng về sau, người của Khảo Sơn tổng lập tức đá văng ra gạch đá xông vào trong phòng.

"Hàn tiền bối!"

"Hàn tiền bối, ngươi không sao chứ!"

Người của Khảo Sơn tổng từ bỏ vây quét Lục Nguyệt, nhao nhao vây lại.

Ôn Bình quét nhìn thoáng qua đột nhiên xuất thủ Vu Mạch, hỏi: "Vu tiền bối, ngươi đây là làm gì?"

"Giúp ngươi cứu nữ nhân của ngươi a!"

Vu Mạch lại là một bộ chờ đợi tạ ơn biểu lộ.

Lần này, Ôn Bình trực tiếp lời nói đều chẳng muốn lại trả lời hắn.

Khi phát giác được động tĩnh chung quanh biến ảo về sau, Lục Nguyệt cái này mới chậm rãi mở mắt ra. Trong hốc mắt ngậm lấy mấy giọt óng ánh nước mắt, cả người chất phác tròn to mắt nhìn phía trước, mười phần hoang mang.

Nàng thế nào không chết?

Trước mắt phòng làm sao sập một bên, nàng đợi chết cái này một chút thời gian đến cùng xảy ra chuyện gì?

Xem đến đứng ở trước mặt hắn người ngay mặt lúc, Lục Nguyệt hơi kinh ngạc, vậy mà là mới một mực đi theo Ôn Bình bên cạnh nhìn qua bình thân không có gì lạ, thậm chí có chút lời thôi lệch thếch trung niên nam nhân.

"Tiền bối!"

Vu Mạch cười cười, quay đầu gật gù, ứng tiếng nói: "Không cần cảm ơn ta, ngươi là Ôn Bình nữ nhân, từ nhưng liền là bằng hữu của ta. Tiểu tử này thẹn thùng, có mấy lời không dám nói, thật ra ngươi hiểu."

Ôn Bình nghe được câu này, mặt tối sầm.

Bất quá hoàn hảo, Vu Mạch làm sao nghe đều giống như đang nói đùa.

Lúc này, áo đỏ trung niên người kia từ dưới đất bò sấp nổi đến, nhặt lại trường kiếm, một tiếng gầm thét chém ra một kiếm, phá vỡ than sập xuống gạch đá. Trong chớp mắt liền vọt tới ngoài phòng, cùng Vu Mạch đối mặt.

Hai người cũng không hề động thủ, bất quá chỉ là ánh mắt đối mặt, tựa đề người chung quanh không rét mà run.

Vạn Sơn lúc này từ trong phòng chạy ra.

"Kháo Sơn tông làm việc, đuổi bắt phản tông người, không biết là vị tiền bối nào xuất thủ giúp người?"

Nói xong câu đó lúc, hắn thấy được chính người phía trước.

Sau đó biểu lộ dần dần ngưng kết.

Hắn có chút không dám kỹ càng, người trước mắt vậy mà là Ôn Bình.

"Vậy mà là người!"

"..."

Ôn Bình nghe được câu này, người là im lặng, thế nhưng nhìn không được ở trong lòng nhả rãnh vài câu.

Thật sự là có đủ khuôn sáo cũ.

Liền không thể đổi một câu nói để diễn tả mình nội tâm kinh ngạc sao?

"Vạn Sơn, đã lâu không gặp, người vẫn là như vậy không làm người khác ưa thích a."

"Ôn Bình, ta biết sau lưng người tới cường nhân, thế nhưng người quản thế nhưng là ta Kháo Sơn tông việc nhà, người phải suy nghĩ kỹ hậu quả."

"Đá cũng đã đá, chẳng lẽ lại có thể đem một cước kia cho thu hồi lại?"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Một quyền

Lục Nguyệt nghe được Ôn Bình câu nói này, sắc mặt lại lần nữa phát sinh biến hóa, vội vàng tiến lên khuyên can, "Thiếu tông chủ, ta cùng A Dạ có lỗi với ngài trước đây, ta không đáng ngài làm như thế, hơn nữa Kháo Sơn tông như mặt trời ban trưa, làm như thế không thể nghi ngờ..."

Ôn Bình không có nói tiếp.

Nói thật, hắn cũng không tính giúp đỡ Lục Nguyệt, nói câu nói này chỉ là đơn thuần nghĩ ngược Vạn Sơn mà thôi.

Bất quá câu nói này đương nhiên không thể nói rõ, hắn nhưng không có thẳng nam ung thư.

Lục Nguyệt nói được, bị một bên Vạn Sơn cắt đứt, "Không thể nghi ngờ là đang tự tìm đường chết."

Loading ad

Dứt lời, Vạn Sơn cười ha ha một tiếng, có chút vui vẻ.

Lục Nguyệt nghe thôi, không để ý đến Vạn Sơn, mà là tiếp tục nói với Ôn Bình: "Thiếu tông chủ, ngài đi thôi, ta không muốn liên lụy ngài."

Nói xong, cũng không để ý Ôn Bình như thế nào đột nhiên a, quay đầu nhìn sang đặc ý Vạn Sơn, lạnh giọng nói: "Vạn Sơn, người thân là Kháo Sơn tông thiếu tông chủ, lại tính toán hai chúng ta ngoại môn đệ tử, ta chết đi, cũng nhất định sẽ không để người dễ chịu!"

"Đừng nói là người muốn trở thành lệ quý lấy mạng?"

"Hừ." Lục Nguyệt không nói tiếp nữa, mà mắt nhìn trên tay túi, toát ra một phần đứt khoát kiên quyết chi sắc.

Vạn Sơn tựa hồ còn chưa phát hiện Lục Nguyệt biến hóa, mà là tiếp lấy cho Lục Nguyệt mang "Mũ".

"Tính toán? Các người vi phạm mệnh lệnh của ta, lại phản bội Kháo Sơn tông. Ta thân là Kháo Sơn tông thiếu tông chủ, tự nhiên có trách nhiệm, cũng có nghĩa vụ đem người bắt về, hoặc là trực tiếp giải quyết tại chỗ."

"Lời nói này ra tới chính người tin sao?" Lục Nguyệt dứt lời, cười gằn giải khai túi bên trên nút buộc, làm bộ liền phải đem bọn chúng giương tại không trung, "Người không phải là muốn giết ta sao? Đến a, cùng lắm thì cá chết lưới rách."

"Người dám!"

Vạn Sơn thấy thế, biến sắc, muốn cất bước xông lên cướp đoạt, lại bị người bên cạnh cản lại.

Bên cạnh hộ vệ ghé vào lỗ tai hắn nói nhỏ hai câu, thanh âm nhỏ đến ở bên cạnh người đều nghe không được, "Thiếu chủ, không nên vọng động, nàng không dám làm loạn. Bất quá hôm nay có Bất Hủ tông thập tam trọng cảnh tu sĩ ở đây, Dương gia hộ vệ cũng sắp đến, chúng ta không nên ở lâu nơi đây a."

Khi nhắc tới Dương gia lúc, Vạn Sơn sắc mặt có một chút có chút biến hóa, sau đó nhìn thoáng qua Ôn Bình bên cạnh giữ lại gốc râu cảm nam nhân. Lâm vào một trận do dự bên trong, trong lòng hơi có chút không cam lòng, thế nhưng cũng chỉ có thể lựa chọn thôi lui.

Nếu như ngày thường hẳn thật đúng là không đến mức sợ Dương gia, dù sao có Hoài Không quan hệ tại vậy thì thế nào, chẳng lẽ bất Kháo Sơn tông phản tông đệ tử cũng không được sao, thế nhưng hiện tại Dương gia thật đúng là không chọc nổi.

Thông Huyền cảnh đều tiến cửa nhà bọn hắn, nếu như phát sinh chuyện tình không vui, người của Bất Hủ tông ngăn chặn bọn họ, đợi Thông Huyền cảnh vừa đến, hẳn chỉ sợ ngay cả sống sót gọi cứu mạng thời gian đều không có?

Cho dù là sau lưng đến từ Cực Cảnh sơn Hàn tiền bối cũng là như thế. Cực Cảnh sơn là nhị tinh thế lực, tới cường giả cũng chỉ Thông Huyền cảnh mà thôi.

Thấy Vạn Sơn thật lâu đều không có phản ứng, người bên cạnh lại lần nữa nhẹ giọng báo cho, "Thiếu chủ, chớ có hành động theo cảm tính, chúng ta là hỗ trợ, vì cái gì chỉ là cùng Cực Cảnh sơn giao hảo, bị bọn họ xem như một cây thương làm tự thua lỗ."

Vạn Sơn nghe được câu này, từ trong suy nghĩ tránh ra, nhẹ nhàng gật đầu, chột lui về sau đi. Lục Nguyệt cũng đi theo thở dài một hơi, dẫn theo tâm rớt cục buồn xuống, lại chậm rãi buông xuống nâng lên hai tay.

Khi Vạn Sơn lui đến áo đỏ trung niên nam nhân bên cạnh lúc, áo đỏ trung niên nam nhân lạnh lùng hỏi: "Tại sao phải lui?"

"Hàn tiền bối, hôm nay có tình huống đặc biệt, không nên ở lâu."

Áo đỏ trung niên nam nhân lạnh lẽo nhìn Vạn Sơn một chút, không có quan tâm mới ăn thiệt thòi, chuyện mất mặt, mà là hỏi: "Kia vật của ta muốn làm sao bây giờ? Thiếu chủ chỉ cho ta thời gian mười ngày, ngày mai là ngày cuối cùng."

Vạn Sơn vội vàng thấp giọng đáp, "Hàn tiền bối xin yên tâm đi, chờ ta sau khi trở về tự bẩm báo phụ thân ta, hẳn nhất định sẽ làm cho chấp pháp đường người đem đồng khu lấy ra. Cái này Lục Nguyệt bắt quả là luyện thể lực trọng mà thôi, cần bản không phải vấn đề."

Chấp pháp đường trụ cột vững vàng, tám đại sát thủ, ngay cả Bất Hủ tông ngày xưa mạnh nhất luyện thể thập tam trọng cảnh đại trưởng lão đều giết, giải quyết loại chuyện này quả thực chính là dễ như trở bàn tay.

Áo đỏ trung niên nam nhân lại là hừ lạnh một tiếng, sau đó lập tức hướng về phía Vạn Sơn nói: "Người nếu như sợ, liền đi trước đi. Ta làm việc không có trợ giúp của các người như thường có thể thành, như thế đồ vật ta tình thế bất buộc."

"Cái này..."

Vạn Sơn biểu lộ bỗng nhiên ngưng kết.

Chuyện hắn sợ hãi rốt cục vẫn là phát sinh.

Đang lúc muốn giải thích lúc, áo đỏ trung niên nam nhân hướng về phía Ôn Bình mở miệng nói ra: "Chẳng cần biết người là ai, hôm nay người cái này đều phải trả giá đắt, Cực Cảnh sơn sự tình không phải người cùng hắn như là mèo cũng được mà chó cũng được tông môn có thể nhúng tay."

Ôn Bình chột cười cười, vỗ vỗ bên cạnh Vu Mạch bả vai, mấy đạo: "Hắn nói người là a miêu a cầu."

Nói xong, Ôn Bình tự lui về sau một bước, cho Vu Mạch đưa ra một cái tương đối trống trải vị trí.

"Phí lời gì, tới đi, muốn đánh tự đánh, Cực Cảnh sơn rác rưởi. Cho dù là tông chủ các người tới, ta đều không sợ, đừng bảo người loại tiểu nhân vật này." Vu Mạch phong khinh vân đậm lên tiếng, cũng vuốt vuốt bản thân phần gáy, hơi có chút rất lâu không đánh nhau, ta trước hoạt động một chút trạng thái.

Áo đỏ trung niên nam nhân huy động mấy lần trường kiếm, âm thanh lạnh lùng nói: "Đánh lên ta đắc sính một lần, tự thật cho là ta đánh không lại người? Hôm nay ta tự muốn để người biết biết cái gì gọi là nhân ngoại hữu nhân."

Dứt tiếng, áo đỏ trung niên nam nhân kiếm lên, cuốn lên lấy mấy đạo hàn mang hướng phía Vu Mạch lao đi.

Lại lần nữa huy kiếm lúc, vài đạo kiếm khí bổ tới.

Thấy cảnh này, Lục Nguyệt cả người tuyệt vọng, vốn là đối với ta Vạn Sơn rồi đi lại cháy lên hi vọng hắn, nhìn thấy áo đỏ trung niên nam nhân vậy mà là một vị kiếm đạo thập tam trọng cảnh về sau, tâm đều lạnh.

Quả nhiên, vẫn là chạy không khỏi đi.

Đúng lúc này.

Àm!

]

Àm!

Àm!

Ba tiếng kiếm khí bị bắn ra thanh âm truyền ra, thấy cảnh này áo đỏ trung niên nam nhân mặt lộ vẻ kinh hãi.

Cái này!

Cái này!

Hai cái chữ này, để áo đỏ trung niên nam nhân vội vàng dừng tay, chuyển công cầm đầu. Trong đầu sinh đội chút nữa tìm cơ hội rút đi tâm tư. Bởi vì có thể bắn ra kiếm khí người, căn bản không thể nào là luyện thể cảnh.

Vu Mạch tay phải đứng tại trước mặt, sau đó phui phui mu bàn tay, tựa hồ tại thanh lý tro bụi, sau đó im lặng nói: "Người là người thứ nhất lấy luyện thể cảnh dám đối ta Vu Mạch động thủ người, rất tuyệt, cho nên... Đi chết đi."

Vu Mạch ánh mắt ngưng lại.

Thân thể nổ bắn ra mà ra, giống như đạn đạo đồng dạng trực tiếp đập vào áo đỏ trung niên nam nhân trước người.

Áo đỏ trung niên nam nhân ngay cả cơ hội phản ứng đều không có.

Một quyền!

Phốc ——

Nắm đấm từ ngực chui vào, áo đỏ trung niên nam nhân thân thể nháy mắt động lại, hai con ngươi từng phải rất lớn, chậm rãi cúi đầu mắt nhìn ngực của mình, sau đó hướng về sau nghiêng đi ngược lại, đã là chỉ có xuất khí không có tiến khí.

Vu Mạch mặc dù cảnh giới là ngã xuống luyện thể cảnh không sai, thể nhưng cảnh giới rơi xuống khái niệm là không có cách mạch khí mạch cửa.

Thế nhưng một vị đã đứng tại Thông Huyền cảnh cường giả, cho dù là không mở ra mạch môn, cũng không phải luyện thể cảnh có thể so sánh. Cho dù là ừng có vô địch cấp bậc danh hiệu luyện thể thập tam trọng tu sĩ.

Nằm tại tàn viên phế tích bên trong, áo đỏ trung niên nam nhân trong đầu bỗng nhiên quanh quẩn một câu, đó chính là Vu Mạch cuối cùng nói với hắn một câu kia, "Người là người thứ nhất lấy luyện thể cảnh đối ta Vu Mạch động thủ người."

76, thật ra ta cũng không muốn cứu người

Trước khi chết nghĩ lại, hắn rút cuộc biết người trước mắt là ai.

Vu Mạch!

Độc hành hiệp Vu Mạch.

Đồng hồ một vị tiếng tăm lừng lẫy chân chính Thông Huyền cảnh.

Nghĩ nghĩ đến chỗ này lúc đột nhiên ngừng, hối hận đã không ngăn cản được tử vong chi thân mang đi hắn sau cùng sinh cơ.

"Cái này!"

Vạn Sơn xa xa thấy cảnh này, dọa đến liên tiếp lùi lại mấy bước, cất bước định phải thoát đi. Một bên chạy, hắn một bên cầu nguyện, cầu nguyện người giết Hàn tiền bối ngàn vạn bị đuổi kịp tới.

Nhân sinh của hắn vừa mới bắt đầu, phụ thân hắn mới giúp hắn tìm kiếm hai phòng tiểu thiếp, hắn còn không muốn chết.

Vu Mạch nhìn thấy Vạn Sơn muốn trốn, lạnh giọng hỏi Ôn Bình, "Tự để hắn như thế rồi đi?"

Ôn Bình thuận miệng lên tiếng, "Không quan trọng, người muốn đuổi theo tự truy, chỉ bắt quá một tên hề mà thôi."

Vạn Sơn đương nhiên không thể nghe được hai người đối thoại, hắn hiện tại nghẹn thở ra một hơi chạy ra Dương gia phường thị, vẫn như cũ không dám dừng lại bước, cũng như bị điện hướng phía ngoài thành chạy tới.

Hắn hiện tại liền muốn mau mau về Kháo Sơn tông, vì sống sót cũng tốt, vì mật báo cũng được.

Tóm lại một câu nói, hắn hiện tại chỉ muốn tranh thủ thời gian chạy.

Trong phường thị.

Lục Nguyệt thấy cảnh này, đứng ở đó nửa ngày nói không ra lời, ánh mắt rơi vào áo đỏ trung niên nhân trên thi thể lúc, trong hốc mắt nước mắt càng không ngừng bắt đầu đảo quanh. Bởi vì A Dạ thù đã báo.

Nàng cũng được cứu.

Nàng bây giờ căn bản không thể tin được phát sinh trước mắt một màn này, bởi vì quá mức mộng ảo, từ địa ngục lập tức đứng ở thiên đường cảm giác cũng chỉ ngày đây. Vốn là nàng đều làm xong cá chết lưới rách chuẩn bị.

"Đa tạ tiền bối cứu giúp."

Lục Nguyệt ba bước cũng làm hai bước đi tới Vu Mạch trước người, sau đó bịch một tiếng quỳ trên mặt đất.

Một gối!

Hai gối!

Ba gối!

Liên tiếp ba cái khấu đầu.

Vu Mạch bắt vì sợ động, có lẽ là bởi vì không quan tâm, có lẽ trách móc hướng hắn dập đầu người.

Liếc mắt Ôn Bình về sau, nói: "Tiểu tử, ngươi là tại cái này tiếp tục tìm đồ vật, vẫn là về Vân Lam sơn?"

Ôn Bình ứng tiếng nói: "Chờ chút đi."

Vu Mạch cười khở liếc mắt bên cạnh Lục Nguyệt, mà rồi nói ra: "Được rồi, muốn cảm ơn ngươi liền muốn tạ tiểu tử này, hắn hiện tại là ta "Lão đại". Ta bốn phía đi dạo, các ngươi tiếp tục trò chuyện."

Vu Mạch không có đỡ Lục Nguyệt, không có nhìn nhiều áo đỏ trung niên nhân thi thể, nói dứt lời sau liền hướng phía phường thị bên kia mà đi. Hắn đi lần này, ngăn ở trong phường thị người nhao nhao tránh ra một con đường.

Đối với người của Kháo Sơn tông, bọn họ nhường đường là nghĩ đến nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, nhưng đối với trước mắt Vu Mạch, bọn họ là phát ra từ nội tâm tôn trọng.

Đồng dạng, bọn họ ánh mắt lại nhìn Ôn Bình lúc, nhiều hơn một phần không dễ dàng phát giác quang mang. Trong lòng nhao nhao thầm nghĩ, hóa ra Bất Hủ tông tới cường giả tin tức không phải không có lừa thì sao có khó, mà là thiên chân vạn xác.

Một quyền đâm chết luyện thể thập tam trọng cảnh giới tu sĩ, thực lực thế này, chỉ sợ là Kháo Sơn tông tông chủ đích thân tới cũng không dám gây a?

Bất Hủ tông đây là một lần nữa đứng lên nha.

Lục Nguyệt thấy ở mạch đi xa về sau, cái này mới chậm rãi đứng lên, đi tới Ôn Bình trước mặt, nói: "Thiếu tông chủ, đa tạ ân cứu mạng của ngươi, ta Lục Nguyệt hôm nay thiếu ngài một mạng, ngày sau sẽ làm hoàn trả."

Ôn Bình nhàn nhạt ứng tiếng nói: "Lục Nguyệt, chúng ta đã từng là bằng hữu, cho nên ta không muốn lừa dối ngươi, nếu như không phải trong tay ngươi có thứ ta muốn, ta sẽ ngăn đón, không cho hắn xuất thủ cứu ngươi."

Lục Nguyệt ứng tiếng, "Ta minh bạch."

Nàng tự hỏi lòng mình, nếu như là nàng, nàng cũng sẽ không đi cứu một cái phản bội bằng hữu của mình.

Ôn Bình nói tiếp: "Đã minh bạch tự tốt, vật trong tay ngươi ra cái giá, mặc kệ ra bao nhiêu ta đều mua."

Lục Nguyệt chậm rãi nâng lên chứa Mộc Lưu Sa túi, biểu lộ có chút chán nản nói: "Vì nó, bằng hữu của ta hầu như đều chết xong, ngay cả sau cùng thân nhân A Dạ cũng đã chết. Nếu như thiếu tông chủ cần, tự đưa cho ngài đi."

"Kia cái này coi như là ngươi còn ơn cứu mạng của ta, từ hôm nay trở đi, giữa chúng ta thanh toán xong."

Ôn Bình tiếp nhận túi, trực tiếp thu vào trong lòng, không có mở ra nó nhìn trúng nhìn lên. Sau đó đưa mắt nhìn Lục Nguyệt cực nhanh bay thẳng lầu hai, Ôn Bình suy đoán, nàng hẳn là cho A Dạ thu thập thi thể đi.

Khi Dương gia lực lượng phòng vệ đến lúc, người vây xem bắt đầu tán đi.

Dương Tông Hiền này lại vội vàng chạy đến, tính cả Hoài Không cùng một chỗ, hai người bọn họ xuất hiện lúc, trong phường thị lập tức trở nên náo nhiệt. Đặc biệt là nhìn thấy Hoài Không về sau, đám người càng là kinh hô lên.

Nơi này thật nhiều người đều đi qua Bách Phụng lâu, may mắn gặp qua Hoài Không, cái này một món ăn liền cần 50 kim yêu trừ.

Đương nhiên, những người này chỉ là một chút so với người bình thường hơi mạnh hơn một chút luyện thể tu sĩ, bọn họ đem Hoài Không khi danh nhân đối đãi. Chỉ có những cái kia rồi đi Thương Ngô thành, hoặc là tu hành thật lâu nhân tài đem Hoài Không xem như một cái cự đầu đối đãi.

Một cảnh giới không cao, thế nhưng Khảo Sơn tông cũng không dám đắc tội người.

Hai người bọn họ mang theo không dưới trăm người đến, tính cả cái kia A Long cũng cho dẫn tới. Khi thấy Ôn Bình bình an vô sự lúc, Dương Tông Hiền cái này mới xem như thở dài một hơi. Đao trong tay cái này mới để xuống.

Cũng không lâu lắm, Lục Nguyệt công A Dạ thi thể đi xuống, nhìn thấy Ôn Bình cùng Dương Tông Hiền bọn họ đứng chung một chỗ lúc, hơi kinh ngạc. Đặc biệt là nhìn thấy Hoài Không lúc, càng kinh hãi. Bất quá nghĩ đến Ôn Bình hiện tại đã không giống ngày xưa lúc, nàng bình thường trở lại, một người công A Dạ hướng phường thị đi ra ngoài.

Ôn Bình nhìn xem bóng lưng nàng rồi đi, rốt cục vẫn là thở dài, chậm rãi bước đi theo.

...

Khảo Sơn tông,

Vạn Sơn chưa tỉnh hồn về tới Khảo Sơn tông, trở lại bản thân ta phòng về sau, bỏ đi bị ướt đầm mồ hôi y phục., sau cất bước đi tới phía chủ điện. Hắn phải lập tức đi tìm phụ thân hắn.

Lần này bang chủ Cực Cảnh sơn tìm kiếm Mộc Lưu Sa, vì chính là thành lập hữu nghị, nhưng bây giờ người của Cực Cảnh sơn chết tại Thương Ngô thành, cái này tương lai có thể thiết lập quan hệ ngoại giao, sợ rằng sẽ là một cái rất treo vấn đề.

Không đến đến chủ điện về sau, hắn không có tìm được phụ thân của mình, mà là tìm được trước chấp pháp đường đường chủ Hoa Liễu.

Sau đó quyết định hết để cho Hoa Liễu dẫn người đi đem Mộc Lưu Sa làm ra, có lẽ chuyện này lại có thể bỏ cứu.

"Hoa thúc, ngài có thể hay không phái ngài bóng đen ra ngoài giúp ta giết người, đồng thời đem trong tay hắn đồ vật lấy tới?"

"Sao vậy?" Hoa Liễu hỏi.

"Phụ thân giao cho ta một hạng nhiệm vụ, ta thất bại, hiện tại đồ vật rơi vào một cái Lục Nguyệt đệ tử trong tay. Ta đuổi theo, nhưng lại bị người của Ôn Bình cho cứu lại, hiện tại cái kia Lục Nguyệt hẳn là còn tại Dương gia phường thị."

"Ôn Bình?"

"Đúng, chính là tên kia để ta thất bại. Ngài để bóng đen trước theo sau, chờ Ôn Bình rời đi Lục Nguyệt sau lại động thủ giết đồ, vật kia đối với phụ thân ta còn có toàn bộ Khảo Sơn tông đều cực kỳ trọng yếu."

Hoa Liễu không có đáp ứng, bởi vì bóng đen hiện tại chính tại thi hành những cái nhiệm vụ khác, chỉ có thể hỏi: "Thứ gì?"

"Cực Cảnh sơn muốn đồ vật."

"Minh bạch."

Vốn là nghĩ đến cự tuyệt Vạn Sơn yêu cầu, thế nhưng là nghe xong là Cực Cảnh sơn muốn vật kia, chỉ có thể đáp ứng.

"Đội buổi tối đi, hiện tại Âm Ảnh tiểu đội chính tại thi hành nhiệm vụ, đội buổi tối hoàn thành nhiệm vụ trở về thời điểm ta lại nói với bọn hắn chuyện này. Nếu là Cực Cảnh sơn muốn, ta Hoa Liễu nhất định giúp người giải quyết."

"Đa tạ Hoa thúc!" Vạn Sơn vui mừng, tâm tình dần dần bắt đầu tạnh, sau đó hỏi, "Hoa thúc, Âm Ảnh tiểu đội không cũng là ban đêm hành động sao? Bọn họ ban ngày đi chấp hành nhiệm vụ gì a?"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Chấp pháp đường, chỉ còn trên danh nghĩa!

"Chuyện nhỏ mà thôi." Hoa Liễu đương nhiên sẽ không nói cho Vạn Sơn, cái này rất giống nam nhân sẽ không tại cùng nữ nhân lên giường lúc lại nói chia tay đồng dạng.

"Nếu như là chuyện nhỏ, ngài liền sẽ không phái Âm Ảnh tiểu đội đi ra. Hoa thúc, nếu như không phải người đã đáp ứng giúp ta, ta còn thực sự sẽ cho là người đây là tại từ chối nhà nhận." Vạn Sơn từ bàn tròn trước cầm lấy một ly trà.

Nhấp một miếng, nuốt vào, thế nhưng tựa hồ giải không phải khát, mà là đem nội tâm của hắn nôn nóng cho tưới tắt.

Loading ad

Chợt tự lẩm bẩm, trên mặt nhiều hơn một phần nụ cười âm lãnh, "Dám giết người của Cực Cảnh sơn, Ôn Bình tên kia chết chắc."

"Cái gì?"

Hoa Liễu ngây ra một lúc, nắm tại chén trà trong tay lúc đó tự bóp nát, sau đó duỗi ra một cái tay bắt lấy Vạn Sơn bả vai.

"Hoa thúc, người thế nào?"

"Người vừa mới nói gì?"

"Ôn Bình chết chắc."

"Phía trước câu kia."

"Dám giết người của Cực Cảnh sơn."

"Ôn Bình giết Cực Cảnh sơn áo đỏ Hàn Chỉ?"

"Bên cạnh hắn có một người đặc biệt lợi hại, một quyền đâm chết Hàn tiền bối. Bất quá không ngại, hắn lợi hại hơn nữa có thể có Cực Cảnh sơn mạnh sao? Tin tức này nếu là truyền đến Cực Cảnh sơn vậy đi, Bách Tông Liên Minh cũng bảo họ không được Bắt Hủ tông."

Vạn Sơn tại cười đắc ý, thế nhưng là Hoa Liễu lúc này không cười được. Biểu lộ ngưng kết, vỗ bàn đứng dậy.

"Nguy rồi!"

Hắn vừa mới hạ lệnh Mạt Ảnh mang theo Âm Ảnh tiểu đội tất cả mọi người đi giết Ôn Bình, hơn nữa hạ chính là tử mệnh lệnh.

Nhưng Ôn Bình bên người có mạnh như thế người, Âm Ảnh tiểu đội chẳng phải là lãnh ít dữ nhiều? Hắn chấp pháp đường một thanh lợi kiếm không phải...

Từ mệnh lệnh cũng không phải muốn mình người thật đi chết a.

Hoa Liễu lập tức đứng dậy, dạo chơi rồi đi phòng.

"Hoa thúc, người đi đâu?"

Vạn Sơn truy tới cửa, hô một tiếng, thế nhưng là Hoa Liễu không có trả lời hắn. Thấp giọng mắng câu bệnh tâm thần sau liền đi.

Hoa Liễu thì cười lên Phong Lưu Mã, mang theo mấy tên tùy tùng, bay đồng dạng hướng lấy Thương Ngô thành mà đi.

...

Ôn Bình đứng tại đốt cháy trước lò, ánh lửa ở trên mặt toát ra, khác ở hắn hiện tại không lộ vẻ gì trên mặt.

"Lục Nguyệt, thứ này người là từ đâu lấy được?" Ôn Bình từ đầu đến cuối không có mở túi vải ra, hỏi Lục Nguyệt lời nói lúc cũng chỉ là vỗ vỗ eo mang. Mặc dù có chút quái, nhưng may mắn thay Lục Nguyệt biết Ôn Bình muốn hỏi cái gì.

Lục Nguyệt hồi đáp: "Một cái son động dưới đáy tìm tới, vì nó, hơn một trăm người đều chết tại dưới đáy son động."

]

"Trong động có cái gì yêu vật?"

"Không, cũng là tàn sát lẫn nhau chết. Khảo Sơn tông nhiệm vụ phân diện ban bố một đầu tư nhân nhiệm vụ, chỉ muốn cầm tới nó, mang đến Thương Ngô thành giao cho người tuyên bố nhiệm vụ, có thể đạt được 5000 mai kim tệ. Ai đều muốn cái này 5000 kim tệ, ta cùng A Dạ tương đối may mắn, không chỉ từ kia còn sống đi ra, còn chiếm được cái này Lục Sa. Vốn là nghĩ đến cầm tới tiền liền rời đi Thương Ngô thành, không nghĩ tới..."

Lục Nguyệt nhìn xem đốt cháy lửa trong lò điểm lâm vào trong hồi ức, thật lâu không nói gì, lại có động tĩnh lúc là lau bản thân khỏe mắt nước mắt thời điểm

"Vậy người nghĩ kỹ tiếp xuống đi đâu không?"

Lục Nguyệt vẫn như cũ là si ngốc nhìn chăm chăm đốt cháy lò nhìn xem, thế nhưng trong giọng nói nhiều hơn một phần bất đắc dĩ, "Thương Ngô thành đã dung không được ta. Chờ ta mang lên A Dạ tro cốt liền rời đi Thương Ngô thành, tìm một chỗ lại bắt đầu lại từ đầu cuộc sống mới."

"Người của Khảo Sơn tông hẳn là sẽ không để người ra Thương Ngô thành." Ôn Bình nhíu mày suy tư điều gì, sau đó mở miệng, "Cùng ta về Bất Hủ tông tránh một mấy ngày này đi, chờ chuyện này phong ba đi qua sau ta lại tiễn người đi."

Lục Nguyệt đột nhiên lộ cái tiểu dung, "Thật ra nếu như người là một người dễ dàng mềm lòng, tựa không nên đang nói ra không muốn cứu ta."

Ôn Bình không để ý đến nàng.

Mềm lòng?

Xác thực, thật sự là hẳn có khi sẽ mềm lòng.

Thế nhưng là một người chung quy là có máu có thịt, từng bằng hữu, dù là hiện tại đã không coi nàng như bằng hữu.

Cũng không muốn nhìn thấy nàng đột tử đầu đường vắng vẻ.

Lục Nguyệt rời đi nàng, lấy luyện thể lục trọng tu vi, chờ đợi lấy nàng kết cục tất nhiên là như thế này.

Đi ra khỏi phòng về sau, Ôn Bình mắt nhìn chẳng biết lúc nào cùng lên đến Vu Mạch, Vu Mạch cũng liếc hẳn một cái.

Hai người rất có ăn ý đều cầm lên vũ khí, Ôn Bình rút ra chính là một thanh Dạ Ma lưỡi đao, Vu Mạch cầm lấy chính là tựa ở cạnh cửa một cây côn thép.

Sau đó hai người đều hướng phía không bãi công chính đang làm việc bảy tên công nhân đi đến.

...

Một khắc đồng hồ sau.

Bất Hủ Thanh Phong Bảo màu trắng vòng bảo hộ tiêu tán, Ôn Bình chậm rãi đem Dạ Ma từ Mạt Ảnh ngực rút ra.

Máu tươi thuận bộ ngực nối đuôi nhau mà ra, thấm thấu kia thô áo vải bố công nhân y phục; cũng thuận Dạ Ma lưỡi đao hướng xuống chảy xuống, nhuộm đỏ dưới chân thổ địa.

Ầm!

Mạt Ảnh thân thể dừng lại về sau, chết không nhắm mắt ngã xuống đất.

Hắn đến chết cũng nghĩ không thông, Ôn Bình chung quanh bỗng nhiên xuất hiện bạch quang là gì, càng không rõ ràng vì cái gì Ôn Bình bên cạnh làm sao nhiều một cái vô địch cấp bậc luyện thể thập tam trọng tu sĩ.

"Tiểu tử, còn lại sáu cái đều giải quyết." Theo sát Vu Mạch thanh âm từ phía sau truyền đến.

Ôn Bình gạt gù, đem Dạ Ma trên lưỡi đao máu xoa xoa, sau đó thu nhập bên hông chớ tốt.

Song khi vẫn bằng lại lúc trở về, Lục Nguyệt đã không có ở đây, tính cả trên bàn nguyên vốn chuẩn bị dùng để chớ A Dạ hủ tro cốt cũng không thấy.

Đốt cháy lửa trong lò vẫn như cũ cháy rừng rực, vẫn là Ôn Bình đi ra ngoài thời điểm dò dẫm bộ dáng.

Bận rộn công nhân nhìn thấy Ôn Bình tiến đến, quan sát tỉ mỉ Ôn Bình hai mắt về sau, vội vàng nói: "Lão bản, vừa rồi vị cô nương kia đã đi. Nàng để ta chuyển cáo ngài, ngài có lỗi với người, nàng thiếu người một mạng."

"Ừm."

Ôn Bình không hỏi, chỉ là khẽ gạt đầu.

Bởi vì hắn biết, nếu như hỏi Lục Nguyệt đi đâu, câu nói này thực sự có chút dư thừa.

Quay đầu lúc, thấy được Vu Mạch đứng ở đó, không có vừa rồi giết người lúc hưng phấn bộ dáng, mà là đi tới vỗ vỗ Ôn Bình bả vai, dùng mang theo tang thương thanh âm nói: "Nhân sinh chính là như vậy. Người có thể nắm giữ lực lượng, nắm giữ sinh tử của người khác, nhưng mà còn có rất nhiều chuyện người không thể không được."

Nói lời này lúc, Ôn Bình cười cười.

Trong lòng tự giễu cười một tiếng, đây coi như là một cái độc hành hiệp kinh lịch tang thương sau kinh nghiệm lời tuyên bố sao?

Sau nửa canh giờ.

Chỗ này bị phủ thành chủ quân tốt bao bọc vây quanh, Hoa Liễu nghe được tin tức chạy đến lúc, cả người cũng là sợ hãi. Có lẽ trong lòng của hắn tại cầu xin, có lẽ là tại cầu nguyện, tóm lại hắn không nguyện ý tin tưởng chuyện đã xảy ra.

Khi đẩy ra đoàn người, nhìn thấy đổ vào trên đất trống mặt bóng đám người về sau, Hoa Liễu một cái lão đảo kém chút đổ xuống.

Người chung quanh thấy cảnh này, nhao nhao châu đầu ghé tai.

"Người của Khảo Sơn tông đây là thế nào?"

"Xem Hoa Liễu tê tâm liệt phế bộ dáng, cái này chết cũng là những người nào a, sẽ không cũng là Khảo Sơn tông hạch tâm đệ tử a?"

"Có lẽ là đi, các ngươi xem, phó thành chủ đều đến, chết tại cái này người khẳng định thân phận không đơn giản."

"Buông tay!" Hoa Liễu tức giận nói, sau đó không nói gì nhìn về phía trước.

Hắn Hoa Liễu phảng phất thành một kẻ ngu, một mực tại thất bại.

Đầu tiên là Nhung lão.

Lại là Mạt Ảnh, Âm Ảnh tiểu đội.

Chấp pháp đường, lợi kiếm đoạn mát, chấp pháp đường chỉ còn trên danh nghĩa!

"Ôn Bình! Bất Hủ tông!"

Hoa Liễu giận hô một tiếng về sau, một ngụm máu tươi phun tại trước người trên mặt đất, sau đó mắt tối sầm lại, cả người giống một cái con lật đật đồng dạng loạn lắc, bên cạnh người hầu vội vàng đỡ lấy hắn.

Bất quá đỡ lấy hắn người, lại đỡ không dậy nổi hắn hoảng hốt tinh thần, cùng cái kia vỡ vụn trái tim.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Ăn ngon không qua sử cảo (Thượng)

Một màn này để đứng xa nhìn người sau khi thấy, có chút hiểu kỳ, nghe được Hoa Liễu kêu đi ra sau càng là ngạc nhiên.

"Không thể nào, chuyện này vậy mà cùng Bất Hủ tông có quan hệ. Bất Hủ tông không phải đã xuống dốc sao?"

"Người còn không biết, Bất Hủ tông đã một lần nữa thu đồ, nghe nói còn tới đặc biệt mạnh trưởng lão. Ngay tại Dương gia phường thị kia, Bất Hủ tông thập tam trọng cảnh, một quyền tự đánh chết một tên khác thập tam trọng cảnh."

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

"Không thể nào, tự một quyền? Đây chẳng phải là không phải Khảo Sơn tông tông chủ đến, cũng phải nhượng bộ lui binh?"

Tiếng nghị luận dần dần thu nhỏ, tại người của phủ thành chủ xua đuổi hạ, đoàn người cũng dần dần bắt đầu tán đi.

Bất quá người tán, dư luận đi theo tán ra, một truyền mười truyền trăm, Bất Hủ tông quật khởi tin tức nhập hơn phân nửa Thương Ngô thành người trong tai.

Giống ban sơ Bát Hủ tông xuống dốc lúc đồng dạng, tất cả mọi người đều bày biện ra rất vẻ mặt kinh ngạc, vừa mừng vừa sợ.

...

Về Dương gia lúc, Dương Tông Hiền giống như hồ đã nhận được tin tức, đứng tại cửa ra vào chờ, nhìn thấy Vu Mạch Ôn Bình đến sau liền vội vàng nghênh đón. Lần này, hẳn ngược lại là không có hỏi hai người có chuyện gì hay không.

Đề hạ nhân đưa xe ngựa cho kiểm đi qua về sau, nói với Ôn Bình: "Ôn tông chủ, hôm nay đuổi ra ngoài ba bộ Bát Hủ Thanh Phong Bảo đã cho ngài lắp đặt, còn có chút đồ vật loạn thất bát tao, ngài cũng mang lên."

"Dương tộc trưởng cũng không lưu lại ta xuống tới ăn bữa cơm sao?" Ôn Bình cười hỏi một câu, hẳn ngược lại rất là hiếu kỳ, cái này Dương Tông Hiền là hi vọng nhiều bản thân tranh thủ thời gian về Bát Hủ tông đi.

Dương Tông Hiền bắt đầu đi lác đầu, nói: "Không lưu. Ngài đến Thương Ngô thành một chuyến tự làm ra nhiều chuyện như vậy, nếu là lại đợi lâu một chút, ngài chuẩn phải mang theo gia hỏa này đánh lên Khảo Sơn tông."

Vu Mạch không để ý chút nào lên tiếng, "Một cái nho nhỏ Khảo Sơn tông, đánh rồi thì thôi, chẳng lẽ hẳn còn dám tới tìm ta phiền phức?"

Ôn Bình cười không nói, mang theo Vu Mạch lái xe hướng phía Vân Lam sơn mà đi. Trở lại Bát Hủ tông lúc đã là lúc chạng vạng tối.

Bát Hủ tông ngàn tảng thêm đá uy vũ ngược lại là rất uy vũ, thế nhưng cảm nhiều đồ như vậy, Ôn Bình thực tình cảm thấy muốn đem nó nạo một nửa đi. Hoặc là kiểm cái xe cấp cũng được, chỉ cần chở lao lực như vậy lên núi là được rồi.

Đương nhiên, đây không phải nặng cùng một vấn đề, chẳng qua là cảm thấy có chút không tiện. Hệ thống siêu cấp tông môn nên được giải quyết vấn đề này.

Đem đồ vật chuyển về Thánh Vũ các về sau, ngồi xuống uống chén nước, sau đó đóng cửa lại, mở ra mê trận bảo hộ lại mở ra túi, lộ ra lục sắc hạt gạo lớn như vậy màu xanh sẫm sặc MỘC Lưu Sa, hệ thống thanh âm theo nhau mà đến, "MỘC Lưu Sa là như là nước chảy cát to lớn, tức chủ bóp nát nó, có thể nhìn thấy nó chân chính hình thái."

Ôn Bình gật gù, sau đó nắm chặt túi vò chà.

Nhưng cái này một xoa nắn, Ôn Bình nhìn thấy lại có chất lỏng màu xanh lục thuần túy khe hở tự ra bên ngoài chảy xuôi.

]

Để Ôn Bình vui mừng chính là, MỘC Lưu Sa màu xanh sẫm sặc không còn sót lại chút gì, thay vào đó một loại tản ra huỳnh quang xanh nhạt sắc, tựa như là mùa xuân là vừa vụn nảy mầm đồng ruộng cỏ xanh.

Sợ hãi thán phục thời điểm, Ôn Bình vội vàng vận chuyển Trường Mạch Công, sau đó điên cuồng thôn phệ lên chảy xuôi MỘC Lưu Sa bên trong mộc khí tới.

Mộc khí nhập thể, từ Trường Mạch Công hấp thu, dẫn đạo du tẩu chu thiên, dung nhập kinh mạch, trong đan điền.

Nhưng mà, đến giờ tỷ, cuộc thịnh yển này lặng yên kết thúc. Túi bên trong MỘC Lưu Sa đã đều bị hấp hút khô. Nguyên bản như là nước chảy mang theo huỳnh lục sắc quang mang MỘC Lưu Sa hiện tại biến thành màu trắng hạt tròn vật, thiếu một phần linh tính ở trong đó.

Theo sát, thông tin cá nhân nhảy ra ngoài.

Ôn Bình

Giới tính: Nam

Cảnh giới: Luyện thể thập nhị trọng

Tư chất: Tam tinh

"Ta cũng thay đổi thành thiên tài, Cáp Cáp." Nhìn thấy tư chất của mình biến hóa, Ôn Bình vẻ mặt hưng phấn nở nụ cười, sau đó chú ý tới cảnh giới lúc, Ôn Bình không khỏi nhìn xem ngực của mình cùng chân, có lẽ là muốn nhìn đến một điểm gì đó biến hóa đi.

"Cảnh giới cũng tăng lên."

Không thể không nói, chuyển này núi không Nam Kinh.

Quả nhiên, người một khi bắt đầu may mắn, chính là hảo vận liên tục. Một khi không may, đó chính là tin dữ không ngừng.

"Hệ thống mở ra địa đồ." Trên người cất mười mấy vạn kim, cũng nên cải tạo một chút kiến trúc.

Đầu tiên, Ôn Bình khóa chặt chủ điện tiến hành một cái thăng cấp, bỏ ra năm vạn kim. Sau đó chính là Vân Lam sơn cái cuối cùng kiến trúc —— phòng bếp. Cái này để Ôn Bình có chút không nghĩ tới, cái tạo vậy mà cần 3 vạn kim.

Cứ như vậy, trên người kim phiếu đã xài hết một nửa.

Đang ngồi cảm thán hệ thống này là một cái khắc kim hệ thống lúc, hệ thống phảng phất vì trấn an hắn đồng dạng, nói một đồng lời nói, "Túc chủ, phòng bếp cái tạo về sau, các hạng đồ làm bếp đều sẽ thăng cấp, làm ra đồ ăn cũng sẽ có biến hóa. Ăn ngon trình độ gấp bội, đồng thời có được cải biến tâm tình hiệu quả. Tự mang cửa hàng còn có thể sẽ xuất hiện linh thiện, đây chính là so được thiện thứ càng tốt."

"Đây chính là cần ba vạn kim lý do sao?"

"Dân dĩ thực vi thiên, túc chủ chờ sáng sớm ngày mai tự sẽ biết."

Cho dù đối với thăng cấp cái phòng bếp bỏ ra ba vạn kim có chút đau lòng, thế nhưng Ôn Bình chỉ có thể lựa chọn tiếp nhận. Vừa vặn phòng bếp thăng cấp cái tạo về sau, Vân Lam sơn xem như công đức viên mãn. Tiếp xuống cần phải làm là thăng cấp.

Rời đi Thánh Vũ các về sau, Ôn Bình đạp trên bóng đêm đi tới ra Nhiêu sơn, vào Chiến cảnh bên trong tu hành một đêm.

Lần này Ôn Bình lại lần nữa nhập Chiến cảnh hiệu quả tự không đồng dạng, chính thể lực phản ứng đều có tăng lên rất nhiều, mặc dù một cái khác "Bản thân" cũng có tăng lên rất nhiều, thế nhưng chỉ ít Ôn Bình bây giờ có được năng lực hoàn thủ.

Không giống lần đầu tiên như thế, sơ hở thật giống như ở khắp mọi nơi đồng dạng.

Sáng sớm hôm sau.

Trời còn chưa sáng thời điểm Ôn Bình liền đi tới phòng bếp.

Nhìn từ xa phòng bếp, quả nhiên rất khác xưa kia, giống như trải qua qua một trận lớn trang trí đồng dạng.

Nơi xa xem, phòng bếp trước còn làm một cái vườn hoa, trồng thật nhiều thâm thực vật. Đương nhiên, trước kia phòng bếp trước cây cối hoa cỏ cũng không ít. Bất quá đều không có hiện tại chính tề như vậy, cùng nhất trí.

Ngoài ra, hai bên đường loại cây nhìn qua đều phá lệ không giống, cái loại cảm giác này nói không nên lời.

Đang lúc hắn nghi ngờ nhìn xem nó lúc, trong lòng bỗng nhiên hiện lên một cái ý niệm trong đầu, sau đó đưa thay sờ sờ cây lá cây, ánh mắt rơi trên lá cây thân đầu lên, trên mặt nhiều hơn một phần không nói rõ kinh ngạc.

Vậy mà là « Đông Hồ Lục » bên trong ghi chép chỉ có tại Đông hồ hồ trung tâm ở trên đảo mới có Nguyệt Quang Thụ.

Căn cứ « Đông Hồ Lục » kỳ thụ thiên ghi chép, Nguyệt Quang Thụ mỗi một phiến lá cây tại ban đêm đều sẽ vẩy ra ra như ánh trăng quang huy, nhìn từ đằng xa, bọn chúng tựa như ngằm một chút trắng sáng đồng dạng. Nếu như chỉ là ánh sáng, chuyên môn ghi chép kỳ vật « Đông Hồ Lục » sẽ không chuyên môn dùng một trang giấy đến viết nó, hắn cũng sẽ không kinh ngạc.

Nguyệt Quang Thụ nhất chỗ thần kỳ chính là, nó có thể giải bách độc, đồng thời làm thành trong truyền thuyết linh thiện, tẩy tịnh phạt tùy.

Cái này là mẫu thân thường nói, so được thiện thứ càng tốt. Cho dù là một đạo cực kỳ phổ thông, thật đơn giản linh thiện, cũng đủ để cho mười năm trước hắn lập tức trở thành thiên tư trác tuyệt nhân vật thiên tài.

Về phần cái thứ hai tẩy tịnh phạt tùy có thể hiệu, vậy thì càng thần.

Đây là luyện thể thập tam trọng bước vào Thông Huyền cảnh mới có thể xuất hiện, phụ thân nói cho hắn, Địa Phá mạch cửa vừa mở ra, mạch khí nhập thể trong nháy mắt đó liền sẽ tẩy tịnh phạt tùy, đem ô uế chi thể chế tạo thành không một hạt bụi chi thể.

Tẩy tịnh phạt tùy về sau, thân thể liền sẽ sinh ra căn bản tính biến hóa. Có thể nói, đó chính là khối gỗ cùng sắt thép khác nhau.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Ăn ngon không qua sử cảo (Trung)

Khi Ôn Bình vượt qua Nguyệt Quang Thụ, đứng tại cửa phòng bếp lúc, hệ thống thanh âm từ bên tai truyền đến, "Phòng bếp thăng cấp sau lấy được năng lực đặc thù: Vô hạn địa hóa, lấy từ vạn tượng lòng đất địa ngục trong thâm uyên, dùng nó đốt ra tới đồ ăn có thể tự động gia tăng gấp đôi mỹ vị giá

trị thứ hai, gia tăng linh thiện nấu nướng chuyên khu, bên trong đưa trong cửa hàng xoay ra tới linh thiện phối phương nhưng tại tiến hành chế tác, nếu như tức chủ động thù, sẽ tự động hoàn thiện, chữa trị tức chủ chỗ tồn tại sai lầm, đạt tới lần đầu tiên tự hoàn mỹ tiêu chuẩn."

"Cửa hàng."

Loading ad

Ôn Bình bị một nhắc nhở như vậy, lập tức mở ra địa đồ, sau đó lại mở ra trong phòng bếp đưa cửa hàng.

Ánh mắt rơi vào trong cửa hàng đồ vật bên trên lúc, không biết nên nói cái gì, đổi mới ra linh thiện.

Nhưng là sùi cảo!

"Cái này sùi cảo tính là gì linh thiện?"

"Tức chủ, xin không nên xem thường cái này sùi cảo, đây là vạn năng linh thiện, chỉ cần nhân bánh đúng, nó hiệu quả chính là nhiều mặt, bao dung tính tương đương mạnh. Bất quá tự nhiên sẽ không thật giống làm sùi cảo đồng dạng đơn giản."

Ôn Bình gật gù, sau đó điểm kích mua, hoa 5000 kim mua linh thiện sùi cảo chế tác phối phương.

Bất quá khi chế tác phối phương lấy lòng về sau, sùi cảo phối phương cải thành Nguyệt Quang Sùi Cảo, căn cứ hệ thống nói tới trước mắt hắn cũng chỉ có thể chế tác cái này một loại. Thật ra được thiện cùng linh thiện khác nhau lớn nhất ở chỗ dùng vật liệu, Nguyệt Quang Sùi Cảo cần vật liệu đều không là phổ thông đồ vật, Ôn Bình đánh giá một chút, toàn lấy được ít nhất phải hoa gần vạn kim.

Đặc biệt là Nguyệt Quang Thụ lá cây, kia càng là có thể ngộ nhưng không thể cầu đồ vật, nếu như không phải trước mắt tự có Nguyệt Quang Thụ, một đạo linh thiện ít nhất phải hoa mấy vạn kim mới có thể góp đủ vật liệu, không khỏi để hắn cảm thán lên tài liệu đất đỏ tới.

Mua phối phương sau Ôn Bình cũng không vội mà làm, mà dự định đi thử xem mới phòng bếp năng lực đặc thù.

Mở ra màu đỏ cam địa hỏa về sau, Ôn Bình thử sắc trái trứng, cũng chỉ là thả chút muối, ra nồi toàn bộ trắng trắng nhìn đặc biệt mỹ quan. Dùng đũa gấp lên ném thử một miếng, thật đúng là đừng bảo, hương vị xác thực đặc biệt tốt.

Kinh ngạc, tại trong miệng trứng gà đặc hữu mùi thơm không ngừng mà tại vị giác ở giữa quanh quẩn, thật lâu không tiêu tan.

Ôn Bình không có bỏ được uống nước, hắn dự định để loại tư vị này ở trong miệng rồi rắc lâu hơn một chút, sau đó cầm lấy cái nồi, dao phay nhất thời hứng thú trực tiếp bắt đầu làm hôm nay bữa sáng.

]

Hùng đông sau đó không lâu, Hoài Diệp vội vàng đuổi tới phòng bếp, tại cửa ra vào lưu lại lấy trái xem phải xem sau đó mới dám đi vào. Bởi vì nàng có chút không dám tưởng tượng, đây là nàng gần nhất mỗi ngày làm đồ ăn phòng bếp nhỏ.

Đi tới xem xét Ôn Bình tại làm đồ ăn, liền vội vàng hỏi: "Tông chủ, người làm thế nào dậy sớm bữa ăn tới, đây không phải chuyện của ta sao?"

"Đi đem bọn hắn gọi tới dùng cơm, ta chuẩn bị để các người ném thử thủ nghệ của ta, " Ôn Bình cười thần bí.

Hoài Diệp nhìn thấy cái nụ cười này về sau, ôm hoài nghi thái độ chạy ra, rồi đi lúc nhìn không được nhìn qua Nguyệt Quang Thụ, bất quá tựa hồ không có nhận ra, chẳng qua là cảm thấy cái này mấy gốc cây có chút đặc biệt.

Khi đem đám người tìm đến về sau, mấy người đối phòng bếp biến hóa có chút kinh ngạc, vừa cất bước tiến nhập, tự nghe Ôn Bình nói: "Đi lên lầu."

Mấy người lên tiếng, nhìn chung quanh vài lần, bên phải bên cạnh thấy được một cái tiểu lầu bạc thang, thuận nó lên lầu hai.

Một lên lầu hai, mọi người thấy cảnh tượng trước mắt biến sắc, cất bước đi vào trong đó bọn họ bỗng nhiên không hợp nhau cảm giác. Lịch sự tao nhã, tinh xảo, còn có một chút điểm khác gây nên, mấy cái bàn vuông bên trên đều bày biện một cái bình hoa, trong bình hoa cắm một đóa nở chói lọi vô cùng hoa hồng, bất quá bọn hắn chưa bao giờ thấy qua.

Cũng không lâu lắm, Ôn Bình bụng đồ ăn cất bước đi tới. Dương Nhạc Nhạc vội vàng đi đón, "Tông chủ, ta tới."

Tiếp nhận trong tay đồ ăn về sau, Dương Nhạc Nhạc cái mũi kéo ra, không khỏi nhìn về phía trong tay bị trùm lấy đồ ăn, tán thưởng một câu, "Thật là thơm a."

Khi Dương Nhạc Nhạc cùng Triệu Dịch đem tất cả đồ ăn đều bụng lên về sau, Ôn Bình lúc này mới đem cái l-ng nguyên một đám xóc lên.

Cái này nhếch lên mở, lập tức mùi thơm nức mũi.

Ghé vào Vương bá bên cạnh chó săn lập tức đứng lên, con mắt trừng rất lớn. Ngồi tại người trên bàn được Ôn Bình sau khi cho phép, nhao nhao thúc đẩy đũa. Dương Nhạc Nhạc dựng lên một khối gà xé phay, đưa vào trong miệng, nhai nhai nhắm nuốt mấy lần, vội vàng giơ ngón tay cái lên, tấm tắc lấy

làm kỳ lạ nói: "Tông chủ, người hóa ra như thế sẽ làm đồ ăn a, mùi vị kia đều vượt qua Hoài Không tiền bối."

Hoài Diệp nghe xong lời này, cũng liền bận bịu kẹp lên một cây rau xanh, ngửi ngửi, sau đó đưa vào trong miệng, sau đó không khỏi cảm thán một tiếng, "Cái này rau xanh có chút ngọt ngào hương vị, hơn nữa đặc biệt giòn."

Nương theo lấy hai người cảm thán, Vân Liễu bọn họ cũng mau ăn, một bữa cơm qua đi, khen không dứt miệng.

Hoài Diệp lập tức tự hỏi Ôn Bình còn muốn hay không đồ đệ, nàng muốn học Ôn Bình loại này trừu tượng, bởi vì cái này cùng hắc y phục làm hoàn toàn không giống, nói như thế nào đây, tự cảm giác giống hai cái lưu phái đồng dạng, chú trọng đồ vật không giống, thế nhưng đều đặc biệt diệu.

Ôn Bình cười không nói, sau đó hướng về phía đám người nói: "Giống như lập tức tự muốn đến xây thành trì ngày, như vậy đi, các người ai có thể đem ta những này danh sách bên trên đồ vật tìm tới, ta tự làm một đạo linh thiện đưa cho mọi người."

Ôn Bình câu nói này thốt ra về sau, Hoài Diệp bọn người tiếng cười im bất mà dừng, chỉ có Vương bá vẫn đang tán thưởng lấy Ôn Bình.

"Ừm, tông chủ, người cái này rau xanh làm thật đúng là giống rau xanh."

Không có người để ý tới Vương bá, bởi vì Ôn Bình nói tới linh thiện lại là kinh đến bọn họ, khi xem Ôn Bình ta đưa tới danh sách về sau, trên mặt mọi người kinh ngạc dần dần biến thành nụ cười vui vẻ.

Mặc dù mọi người đối với linh thiện không có khái niệm, nhưng bọn họ cũng biết, đây chính là so được thiện cang thần kỳ đồ vật. Trước mắt toàn bộ Đông hồ đều không có một cái có thể làm linh thiện, ngay cả yêu trừ Hoài Không cũng sẽ không.

"Đúng lúc là xây thành trì ngày, ta miễn phí đưa các người một cơ hội thoát thai hoá cốt, không vào Thông Huyền, cũng có thể có hay không cầu chi thể. Bất quá, tiền đề các người cho chúng nó góp đủ, không tìm được vật liệu, vậy ta tự không ngồi. Còn có, chuẩn bị nhiều hơn một chút đến, ta tự làm nhiều một điểm, ít kiếm ta liền thiếu đi làm."

Nghe được câu này cái thứ nhất kinh ngạc người nói liêu, bởi vì hắc y ở đây cảnh giới tối cao, đối không một hạt bụi chi thể lý giải cũng rất sâu. Kinh ngạc cảm giác tự nhiên mà vậy tự so Dương Nhạc Nhạc bọn họ càng thêm sâu một chút.

Cái này rất giống làm một chuyện đồng dạng, làm người không hiểu rõ thời điểm, người cảm thấy cũng cứ như vậy, bình thường, có thể dụng tay đến. Nhưng khi người thử xâm nhập hiểu rõ nó lúc, người tự sẽ phát hiện nó trở nên đặc biệt khó làm. Làm người có một ngày thật đã hiểu thời điểm, người lại có cảm giác trở nên khó hơn.

Không một hạt bụi chi thể đây chính là Thông Huyền cảnh biểu tượng, luyện thể cảnh nghĩ cũng không dám nghĩ sự tình.

Vân Liễu tự làm bấm một tiếng, sau đó từ Hoài Diệp trong tay tiếp nhận danh sách, từ nhìn kỹ một lúc, "Đây chính là linh thiện chế tác vật liệu... Vậy mà có thể không vào Thông Huyền cũng có thể có hay không cầu chi thể!"

Chợt Vân Liễu vội vàng ra lệnh, sau đó đem danh sách bên trong đồ vật phân phối nhiệm vụ xuống dưới, mọi người xuống núi mua sắm. Bữa sáng qua đi, tất cả mọi người tự vội vã rời đi Vân Lam sơn, bất quá Triệu Dịch bị Ôn Bình ngăn cản.

Ôn Bình liếc mắt trên bàn chén đĩa, nói: "Người trước đem những này chén đĩa thu thập, ta có chuyện muốn nói với người."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Ăn ngon không qua sử cảo (Hạ)

Tất cả mọi người đều sau khi xuống núi, Triệu Dịch đem bàn ăn vừa thu lại, sau đó im lặng không lên tiếng đứng tại lầu hai Ôn Bình bên cạnh. Thật ra Triệu Dịch cũng không phải là một cái hướng nội người, mà là đứng tại Ôn Bình bên cạnh, hắc y có gan kính sợ cảm giác, thật không dám nói chuyện.

Đặc biệt là mấy ngày nay nhìn thấy ngay cả Thông Huyền cảnh đều phải muốn cầu cạnh Ôn Bình lúc, kia trong lòng càng là sùng bái vạn phần.

"Bất Hủ tông ta tu luyện tràng chỗ người đều thấy được đi, Trọng Lực trận, khu ký túc xá, còn có hung thú sân thí luyện."

Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn Trailer

Triệu Dịch khẽ gật đầu, "Hồi bẩm tông chủ, ta đều thấy được."

"Ta biết trên người người không có tiền, cho nên cho người cái làm việc cơ hội. Từ hôm nay trở đi, quét dọn Vân Lam sơn nhiệm vụ tự giao cho người. Làm việc một canh giờ, ta cho người Trọng Lực trận hoặc là hung thú sân thí luyện tu hành một canh giờ cơ hội. Mỗi ngày ba canh giờ làm việc, phí ăn ở miễn đi."

"Đa tạ tông chủ."

Triệu Dịch liền vội vàng khom người, trên mặt treo vẻ cảm kích lộ rõ trên mặt. Chỗ lời nói thật, mấy ngày nay hấn một mực vì vấn đề này phát sầu, đặc biệt là biết được cái này tu luyện tràng chỗ đặc thù về sau, càng là trong lòng ngửa.

Hoài Diệp, Dương Nhạc Nhạc bọn họ có thể giúp đỡ cho một ngày hai ngày, nhưng là không thể nào vĩnh viễn giúp hấn.

Hiện tại Ôn Bình làm cái làm việc chế độ, đối với hấn hiện tại mà nói, đó chính là một sự giúp đỡ lớn. Hấn tin tưởng, mỗi ngày tu luyện ba canh giờ, hấn một nhất định có thể tại trong vòng một năm trở lại luyện thể ngũ trọng.

Nói thật, hấn không biết làm sao biểu đạt cảm tạ của mình cho thỏa đáng.

Giúp hấn tái tạo kinh mạch đã là tái tạo chi ân, hiện tại lại thêm một cái đầu đất chi ân, hấn hoàn toàn không biết phải nên làm như thế nào mới có thể biểu đạt nội tâm chính mình đối Ôn Bình lòng cảm kích.

Mặc dù nói không nên lời, nhưng hấn âm thầm thề, nhất định phải trở nên cường đại, tương lai có thể vì Ôn Bình giải quyết khó khăn.

"Được rồi, người đi trước đem ngàn tảng giai quét một chút, còn có hai bên loạn nhánh đều chặt." Dứt lời, Ôn Bình tự để Triệu Dịch đi.

Triệu Dịch cầm lên cây chổi, liền bắt đầu ở trong lòng phân phối lên ba canh giờ phương pháp sử dụng, sau đó quyết định trước đều dùng trong Trọng Lực trận, dù sao hấn hiện tại tăng lên cảnh giới quan trọng nhất, cái khác cũng là thứ yếu.

...

Khi chạng vạng tối lúc, Vân Liễu bọn họ lục tục tới, xách lấy bọn hấn tìm tới vật liệu sau chạy vội đến phòng bếp.

Ôn Bình đồng dạng đồng dạng địa điểm lên, yêu vật khi khang tâm đầu nhục, thanh roi quả... Hết thấy bày dạng, cũng là khó tìm đồ vật. Mặc dù khó tìm, nhưng bọn hấn vẫn là tìm tới thật nhiều, Ôn Bình đoán chừng những này đều có thể bọn họ một nhóm người này ăn được đã mấy ngày.

Đang tất cả mọi người đều đang đợi Hoài Diệp đến lúc, nằng bên cạnh nhiều hai vị khách không mời mà đến.

Mặc cảm y, có chút công kênh Dương Tông Hiền, còn có một mặt hưng phấn, hoàn toàn mất hết yêu trù tư thái Hoài Không. Hai người cùng sau lưng Hoài Diệp, đến phòng bếp về sau, một mặt hưng phấn mà nhìn xem Ôn Bình.

"Ôn tông chủ, nghe nói ngài muốn kiếm linh thiện?" Hoài Không cặp mắt kia thấy Ôn Bình hoảng sợ.

]

Đương nhiên, loại ánh mắt này không phải khủng bố đến mức nào, chỉ là cho Ôn Bình cảm giác đặc biệt không tốt, chợt đưa ánh mắt rơi vào Hoài Diệp trên người, Hoài Diệp vội vàng hướng Ôn Bình giải thích, "Tông chủ, là nghĩa phụ bọn họ nhất định phải theo tới."

"Ôn tông chủ, làm phiền." Dương Tông Hiền đùa vừa cười vừa nói.

Ôn Bình không nói thêm gì, quay người tiến nhập phòng bếp về sau, đóng cửa lại, lưu lại một câu nói, "Một canh giờ sau lại đến."

Dứt lời, trở lại trong phòng Ôn Bình bắt đầu dựa theo phối phương bên trên viết gia công vật liệu, đem các loại đồ vật chặt phải hiếm nất, đồng thời dựa theo nghiêm khắc tỉ lệ tiến hành điều hòa về sau, đem nó bao vào túi cáo da bên trong.

Đưa vào phòng bếp một góc một ngum tử kim nôi về sau, lại khép lại.

Một lát sau, mở ra nắp nôi gia nhập điều hòa chi vật, quấy về sau lại lần nữa khép lại.

Như thế lặp đi lặp lại bảy lần.

...

Một canh giờ sau, Hoài Không bọn người ngồi tại lầu hai, nhìn thấy bùng lớn ngọc bôn lên lầu Ôn Bình, lập tức vui mừng, "Đến rồi!"

Đêm tối hạ, ngọc bôn tại dạ quang dưới đá tản ra ánh sáng nhu hòa, một cổ nhàn nhạt hương thơm vào đám người trong miệng mũi. Tất cả mọi người cái mũi nhịn không được đều run lên, miệng bên trong nước bọt đều yếu dạt xuất lai.

Khi ngọc bôn lên bàn về sau, màu bạc trắng canh để đám người kinh ngạc không thôi, bởi vì cho cảm giác của bọn hấn thật giống như trên bầu trời ánh trăng xen lẫn tại một loại trong đó. Chính khi bọn họ kinh ngạc linh thiện dị tượng thời điểm, tất cả mọi người nhìn thấy trong canh đồ vật không khỏi sùng sốt một chút.

Bánh sủi cáo!

Hoài Không bọn người quay đầu nhìn xem Ôn Bình, có chút không dám tin tưởng đem đầu xoay trở về nhìn lại một chút "Linh thiện".

Ôn Bình không để ý ánh mắt của bọn hắn, dùng thìa múc một cái ánh trắng sủi cao, sau đó dùng đũa đem nó lưng mồi cắt đứt.

Lập tức một mảnh như là thánh khiết màu trắng chất lỏng chảy xuôi mà ra, theo đó mà đến chính là trước mắt trắng xóa hoàn toàn quang huy, tựa như là có ánh trắng từ sủi cao bên trong vậy ra đến đồng dạng, khi trong sáng quang mang tiêu tán về sau, lộ ra trong đó tản ra màu trắng thể nhưng hiện ra huỳnh quang bánh nhân thịt.

Ôn Bình vừa định chuẩn bị để mọi người bắt đầu ăn, vội vàng nói một câu, "Dưới lầu hai bên mái hiên đã chuẩn bị cho các người hảo thủy vạc. Nam đi bên trái, nữ đi bên phải, đến lúc đó đừng có chạy lung tung."

Đám người không rõ ràng cho lắm liếc mắt Ôn Bình, không để ý tới giải Ôn Bình nói câu nói này là có ý gì. Bất quá cũng không có để ý nhiều, lúc nhận được Ôn Bình sau khi cho phép, đám người bắt đầu vớt Nguyệt Quang Sủi Cáo, một người trước kiểm một cái đưa vào trong miệng.

Còn không có ăn đâu, miệng đều không khép được.

Ăn cái thứ nhất lúc, ăn càng là như si như say.

Đặc biệt là Hoài Không, biểu lộ càng là khoa trương, luôn cảm giác hân long tởm đều tại vui vẻ cười to đồng dạng.

Lại vớt cái thứ hai ăn lúc, Hoài Không một mặt hưng phấn cùng say mê. Nói thật, hắn làm một Thao Thiết, ăn khắp thiên hạ, có thể lại để cho hắn cảm giác được hưng phấn đồ ăn đã không có, nó ăn đều chỉ là vì thỏa mãn trời sinh dục vọng mà thôi.

Nhưng Nguyệt Quang Sủi Cáo này khác biệt, quả thực đem nó hồn đều câu ra tới, miệng vừa hạ xuống, miệng đầy cảm giác hạnh phúc.

Ôn Bình ăn một cái sau liền không có lại ăn, Hoài Không bọn họ thì nhanh chóng đem trong chậu trên trăm nguyệt quang sủi cao đều tiêu diệt. Khi canh đều bị uống sạch thời điểm, Hoài Không còn nhìn không được cầm thìa đi trong chậu múc.

Thấy thực sự múc không đến cái gì, trên mặt lộ ra một sợi thỏa mãn chi sắc.

Hoài Không nhìn xem Ôn Bình, ý cười liên tục xuất hiện, "Ôn tông chủ, hóa ra ngài ngay cả linh thiện đều sẽ làm, thật là làm cho ta bội phục a, Đông hồ được thần chi danh thật ra càng hắn là thuộc về ngài a. Chỉ sợ là năm đó được thần Tuyết Thiên Thiên, cũng mới tiếp xúc đến linh thiện mà thôi đi."

Đang lúc Hoài Không vừa dứt lời, một bên Dương Tông Hiền kinh ngạc mà nhìn xem Hoài Không, sau đó chỉ vào mặt của hắn nói: "Hoài huynh, người hôm nay làm sao không rửa mặt liền đến. Người xem người trên mặt đen một khối bạch một khối."

"Ừm?"

Hoài Không không rõ ràng cho lắm sờ lên mặt mình, sờ đến sền sệt đồ vật, sau đó tiến đến trước mũi lập tức vung lấy tay, làm ra nôn khan biểu lộ, "Cái này là gì a, làm sao thúi như vậy?"

"Trên người ta cũng có."

"Ta cũng thế."

Chính khi mọi người kinh ngạc thời điểm, Vân Liễu thanh âm sâu kín truyền lại, "Đây chính là tẩy tinh phạt tủy!"

Dứt lời, Vân Liễu vội vàng hướng phía dưới lầu chạy tới, bởi vì hắn hiện tại cần thanh tẩy, nếu không trong thân thể bài xuất màu đen đơ bẩn, còn có bị đổi màu trắng cốt tủy liền sẽ bị thân thể làn da lại lần nữa hấp thu.

Tẩy tinh phạt tủy hiệu quả đem giảm phân nửa!

Hoài Không nghe xong lời này, lập tức kịp phản ứng, "Ta vậy mà quên linh thiện không chỉ là ăn ngon đơn giản như vậy."

Kinh hô một tiếng về sau, hắn cũng vội vàng chạy xuống phòng, sau đó chạy đến bên trái mái hiên, cởi quần áo ra cầm lấy thùng nước trực tiếp múc nước liền xông toàn thân. Đồng thời lập đi lập lại lau sạch lấy, trên người tất cả bài xuất vật đều cho làm rơi.

Một bên tẩy, tất cả mọi người một bên đều đang thăm vui.

Cười cười, đêm nay ánh trăng cũng dần dần trở nên phá lệ xinh đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Mặc Lâm

Bọn họ cuối cùng mình bạch ăn trước đó Ôn Bình vì sao lại nói ra kia một phen rơi vào trong sương mù tối.

Nước không phải là vì bọn họ rửa sạch thân thể mà chuẩn bị sao.

Cảm thán qua đi, đám người tăng nhanh động tác.

Loading ad

Lúc trước Hoài Không cùng Dương Tông Hiền thật ra cũng không biết linh thiện hiệu dụng, từ Văn Liêu trong miệng biết được về sau, vừa chà tắm trên người dơ bẩn một bên mừng thầm, không khỏi cảm thán vận mệnh kỳ diệu.

Người khác nhập Thông Huyền mới có thể tiếp nhận tẩy lễ, bọn họ hiện tại chính lấy luyện thể cảnh hưởng thụ lấy đầu.

Bất quá, bọn họ không thể không thừa nhận, lần này là dính bản thân nhi nữ ánh sáng, nếu không cái kia có cơ hội nếm đến linh thiện. Cho dù Đông hồ được hưởng nổi danh, người người gặp đều lấy lễ để tiếp đón, thế nhưng không có cách tiếp xúc đến một cái linh thiện sư.

Khi dùng nước sạch thân thể thanh lý một lần qua đi, hai người một nắm quyền, tựa có thể cảm nhận được lực lượng khác biệt. Loại cảm giác này là rất trực quan.

Ngoài ra, hai người cảm thấy thân thể thay đổi lớn nhất là tại đối thiên địa chi khí hấp thu lên, một trước một sau, biến hóa chỉ đại lệnh người lưu lười.

Hiện tại thân thể thật giống như đột nhiên nhận mệnh này trời làm cha nuôi đồng dạng, thiên địa chi khí trở nên "Chiếu cố" hẳn, lại hấp thu thiên địa chi khí, rõ ràng tăng tốc không ít.

"Đa tạ Ôn tông chủ ban tặng linh thiện." Hai người ly biệt lúc đều đối Ôn Bình thật sâu bái.

Trời đất bao la, chung quy không có người khác chỗ tăng cơ duyên lớn.

Khi đưa tiễn Hoài Không cùng Dương Tông Hiền về sau, Ôn Bình trở lại Thính Vũ các, bụng độc thuộc về hẳn kia một chén lớn Nguyệt Quang Sủi Cảo.

Thuần thực giải quyết về sau, lập tức chạy đến phòng tắm đem trên người dơ bẩn đều dọn dẹp một lần. Tẩy xong sau, ra phòng tắm sau cả người cũng là thần thanh khí sảng, liền nhìn thể giới đều thanh minh thật nhiều.

Đánh đi ra một quyền, lực lượng rõ ràng gấp bội, thử nữa thử tốc độ của mình, cũng tương tự tăng lên gấp đôi.

Hiện tại tuệ lực, hẳn hiện tại có tự tin có thể treo lên đánh luyện thể thập tam trọng cảnh giới, dù là hẳn tu luyện mạch thuật cũng giống vậy.

Ôn Bình nhìn không được cảm thán một tiếng, "Ngụy Vô Cấu Chi Thể đã dạng này, kia kinh lịch mạch khí gột rửa sau chân chính Vô Cấu Chi Thể, nó đến cùng sẽ mạnh thành bộ đáng gì? Thông Huyền cảnh, tốt chờ mong a..."

...

]

Hôm sau.

Xây thành trì ngày cuồng hoan tại ngày này buổi sáng bắt đầu; ngách, toàn bộ Thương Ngô thành đều hăm nhập một mảnh náo nhiệt trong hải dương, phố lớn ngõ nhỏ, các nhà phòng trước đều treo thái sắc vải, đại biểu cho phồn vinh cùng hạnh phúc; thật dài biểu diễn đội tại Thương Ngô thành từng cái đường đi ngang qua, chiêng trống vang trời, phi thường náo nhiệt, cho dù là mười ngày không ra một lần cửa người đọc sách cũng không nhịn được hôm nay trên đường phố trà trộn.

Ở thời điểm này, Bách Tông Liên Minh phân hội cũng mười phần náo nhiệt, bất quá bọn hắn nghênh tiếp không phải xây thành trì ngày, mà là phân hội hội trưởng Mặc Lâm. Hắn trở về, để Thương Ngô thành hơn phân nửa quan to hiền quý đều tụ tập ở đây.

Khi kinh lịch một buổi tối tiếp phong yển tịch về sau, Mặc Lâm đêm hạ mượn ánh nến cùng Giang Nguyệt Dạ cùng một chỗ ngồi tại một cái đình uyển bên trong.

Giang Nguyệt Dạ mặt sắc mặt ngưng trọng, nói: "Hội trưởng, lần này vội vàng gọi ngài trở về thực sự không có ý tứ."

"Không sao, đem người ở trong thư chỗ xách sự tình lại kỹ càng nói một câu." Mặc Lâm khoát khoát tay, biểu thị không quan trọng.

"Bất Hủ tông gần đây lấy mệnh hồ chi thể quật khởi, liên tục nhận lấy nhiều tên đệ tử, thiên tư trác tuyệt, lại gia thế hiển hách. Dương Tông Hiền chi tử, Hoài Không chi tử đều là Bất Hủ tông đệ tử, ngay cả Tinh Duyệt thành Vân gia trưởng tử cũng thành Bất Hủ tông trưởng lão. Mấy ngày trước đây càng là liên tục thất bại Khảo Sơn tông nhiều lần."

"Ồ?"

Mặc Lâm cặp kia thâm thúy mắt đen toát ra một sợi khác tinh quang, hiển nhiên hẳn đối với chuyện này cảm thấy hứng thú vô cùng.

Một cái tông môn xuống dốc bỗng nhiên quật khởi, hàm ngụ phiên thân sự tình cũng không thấy nhiều.

Giang Nguyệt Dạ nói tiếp: "Đầu tiên là vạch trần Khảo Sơn tông âm mưu, để được hưởng tiếng tăm Nhưng lão danh dự sạch không, sau đó là mấy ngày trước đây cùng Khảo Sơn tông chấp pháp đường xung đột, Bất Hủ tông kể Vân Liễu về sau lại lần nữa gia tăng một vị cường giả, một quyền đâm chết đến từ Cực Cảnh sơn thập tam trọng cảnh, sau đó lại giết sạch chấp pháp đường Âm Ảnh tiểu đội."

Mặc Lâm nhin không được phải tay, cười nói: "Thú vị, thú vị! Xem ra cái này Ôn Bình cũng không phải bần nhào không dính lên tường được người, tiếp tục quan sát bọn họ, có biến cùng ta báo cáo."

Giang Nguyệt Dạ gật gù.

Mặc Lâm sau khi cười xong, trên mặt nhiều một chút sần khở, nói tiếp: "Thật ra hôm nay ta về Thương Ngô thành không phải là bởi vì ngại, sáng sớm ngày mai cùng ta đi Dương gia nhìn một chút Vu Mạch, mang ta lên hầu nhi tửu."

Giang Nguyệt Dạ sừng sốt một chút, sau đó nói: "Hội trưởng, báỉ phỏng Vu Mạch tiền bối, ngài thật bỏ được ngài trân nhường?"

"Ừm, lão thái gia bệnh tình tái phát, ta muốn cầu cạnh hẳn, dù tiếc đến đâu phải cũng phải lấy ra. Hẳn cùng được thiện đại sư Tô Ly là bạn tốt, hai người cũng là quai tính tình, trừ hẳn có thể thuyết phục Tô Ly tới giúp ta, không có người nào."

"Ừm ần."

Giang Nguyệt Dạ minh ngộ gật đầu.

Qua một ngày, Giang Nguyệt Dạ đem Mặc Lâm trân quý mấy chục năm hầu nhi tửu cho đào ra hai vò, đi theo Mặc Lâm thẳng đến Dương gia mà đi. Lần trước hẳn tới báỉ phỏng ăn một lần bễ môn canh, lần này hẳn sinh cái trí nhớ, sau khi gõ cửa trước báo Bách Tông Liên Minh danh hiệu, lại nói ra có việc thương lượng.

Lần này không người đến nói cho hẳn biết không tiếp khách, chỉ chốc lát Dương Tông Hiền tự hẳn cùng Mặc Lâm đều đón vào đại đường, lại để hạ nhân nhanh đi pha trà.

Mặc Lâm hàn huyên vài câu về sau, không có nhiều tâm tư lại nói lời khách sáo, đem hầu nhi tửu một bưng ra, tự hỏi Dương Tông Hiền, cũng là đang hỏi một bên Hoài Không. "Dương tộc trưởng, Hoài Không huynh, không biết Vu Mạch tiền bối lúc này là có tiện hay không?"

"Mặc hội trưởng, Vu huynh hiện tại thân thể không tiện, cũng không ở trong phủ của ta, ngài khả năng phải đi một chuyến uống công."

Dương Tông Hiền cho tới nay đối ngoại tuyên bố cũng là Vu Mạch tại hậu viện tiềm tu, dưỡng thương, không tiếp khách. Chính là không muốn để cho người của Thương Ngô thành biết được Vu Mạch hướng đi, cho Vu Mạch vô duyên vô cớ tăng thêm một chút phiền toái sự tình.

Có thể đối Mặc Lâm hẳn cũng không dám che giấu, Mặc Lâm mặc dù không can dự Thương Ngô thành bất cứ chuyện gì, thế nhưng địa vị tại Thương Ngô thành là cao nhất.

Bởi vì hẳn đứng phía sau chính là thiên địa hồ đệ nhất đại thế lực.

Cái gì Khảo Sơn tông, cái gì Cực Cảnh sơn, cho dù là Đông hồ, theo Bách Tông Liên Minh đều rất nhỏ bé.

Dù sao Thiên Địa hồ thế nhưng là có 108 cái Đông hồ lớn như vậy hồ.

Mặc Lâm nghe xong lời này, coi là Dương Tông Hiền là tại qua loa hẳn, vội vàng bắt đầu giải thích: "Dương tộc trưởng, trong nhà thái gia bệnh nặng tái phát, chịu không được bao lâu thời gian, nhu cầu cấp bách Vu Mạch tiền bối hỗ trợ liên hệ thân ở Đông hồ Tô Ly đại sư, cho nên còn xin cho cái thuận tiện."

Dương Tông Hiền bắt đắ dĩ cười khỏ, không biết nên nói cái gì, nói tiếp không tại đi, cái này Mặc Lâm chắc chắn sẽ không tin.

Lúc này đứng một bên A Long bỗng nhiên mở miệng được rồi, "Mặc hội trưởng, đại nhân nhà ta trước mắt tại Bất Hủ tông dưỡng thương, bất quá cho dù ngài tìm tới đại nhân nhà ta cũng không làm nên chuyện gì, Tô Ly đại nhân hẳn mất tích. Nếu như Mặc Lâm hội trưởng nhu cầu cấp bách được thiện đại sư cứu mạng, không ngại tìm Bất Hủ tông tông chủ, đại nhân nhà ta tổn thương tự hẳn trị tốt."

A Long vừa nói, một bên Hoài Không hai người biến sắc, thế nhưng là nói đã nói ra, lại mở miệng trách cứ A Long tự lộ ra có chút không đúng lúc, dù sao Mặc Lâm thế nhưng là chờ lấy được thiện sư cứu người trong nhà mệnh.

Roi vào đường cùng Hoài Không chỉ có thể thuận chủ đề tự nói đi xuống, cướp lời nói đến một bộ phận nhân tố cũng là bởi vì sợ A Long lộ ra quá nhiều đồ vật, đến lúc đó cho Ôn Bình mang đến một chút phiền toái không cần thiết.

Hoài Không chỉ là nói một cách đơn giản một câu, "Mặc Lâm hội trưởng, Ôn tông chủ xác thực được thiện tạo nghệ độc đáo, hơn nữa được thiện tiêu

chuẩn tại trên ta, vì lão thái gia ổn định bệnh tình hẳn là có thể."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Chính ta lên núi kiếm

Cứ việc Hoài Không đã đem Ôn Bình năng lực bịa chuyện đến thấp nhất, nhưng vẫn là cho Mặc Lâm một phần hi vọng cùng kinh hi.

Mặc Lâm ngẫm nghĩ, đã Tô Ly liên lạc không được, vậy bây giờ chỉ có thể tìm khác được thiện sư, hẳn có nghĩ qua tìm người khác, hẳn vừa mới tự muốn mở miệng xin Hoài Không hỗ trợ, bây giờ nghe Hoài Không nói Ôn Bình được thiện tạo nghệ không thua kém hẳn, trong lòng có chút kinh hi.

Không có Tô Ly.

Có hai vị được thiện sư hỗ trợ hẳn là cũng không có vấn đề gì.

Mặc Lâm lập tức nói: "Vậy liền phiền phức Hoài huynh."

Dứt lời, Mặc Lâm lập tức nói với Giang Nguyệt Dạ: "Phái người đi tìm Ôn Bình, để hẳn xuống núi tới."

Giang Nguyệt Dạ gật gù.

Giang Nguyệt Dạ đi ra khỏi phòng về sau, lập tức phái ra một mực đi theo Mặc Lâm hộ vệ ra rồi thúc ngựa thẳng lên Vân Lam sơn.

Lúc này Ôn Bình vừa mới kết thúc tu luyện không bao lâu, đang phòng bếp chuẩn bị đại triển quyền cước, lại ăn một bữa Nguyệt Quang Sủi Cáo. Bởi vì hệ thống nói cho hẳn biết, Nguyệt Quang Sủi Cáo ăn nhiều, đối thân thể chỉ có có ích.

Hoài Diệp bọn họ thì sáng sớm liền hướng Trọng Lực trận đi, có được Ngụy Vô Cấu Chi Thể về sau, cùng cảnh giới gần như vô địch, cho nên bọn họ càng muốn vào hơn đi cảnh giới tu hành.

Nhưng chính khi đi đến quảng trường bên cạnh lúc, ánh mắt của các nàng rơi vào một mặc áo gấm, khí vũ hiên ngang thanh niên trên người, gặp hẳn bỗng nhiên nhích lại gần, không khỏi nhìn chung quanh vài lần, hỏi bên cạnh người "Tìm người?".

Chó săn Cáp Cáp đi theo sau khi đứng dậy cách đó không xa, liếm láp móng vuốt, tựa hồ chờ đợi cái gì.

Thanh niên đi tới đi tới, sau đó xông Hoài Diệp bọn người mở miệng hô: "Bất Hủ tông, ngừng một chút, ta có việc tìm các người."

"Có việc gì thế?" Triệu Dịch dừng bước ứng tiếng.

Thanh niên nói tiếp: "Chúng ta Bách Tông Liên Minh Thương Ngô thành phân hội hội trưởng có chuyện tìm Ôn tông chủ, cần Ôn tông chủ lập tức đi theo ta xuống núi đi một chuyến. Mấy người các người ai nhanh đi chuyển cáo một chút, thời gian không đợi người."

Nghe nói như thế, Hoài Diệp bọn người sắc mặt có chút không dễ nhìn, bởi vì thanh niên ngữ khí đối với các nàng quá mức ngạo mạn, vô lễ.

Vốn là không ai muốn tiếp tục đề ý tới hẳn, thế nhưng là nghe đối phương là Bách Tông Liên Minh hội trưởng người, chỉ có thể giật giật Triệu Dịch ồng tay áo, "Sư đệ, mang theo hẳn đi gặp tông chủ."

Triệu Dịch gật đầu đáp ứng, dẫn thanh niên hướng phòng bếp mà đi. Triệu Dịch dù sao cũng là mới tới, thấy đối phương là người của Bách Tông Liên Minh, không dám thất lễ, trên đường đi một mực duy trì vẻ cung kính.

Có thể nhập thanh niên trong mắt, đó chính là hẳn đặc ý vốn liếng, trên đường đi không chấp tay sau lưng, có gan đang hướng thụ lấy đại nhân vật đi sơn thôn cảm giác.

Khi nhìn thấy Ôn Bình về sau, hẳn trên dưới đánh giá Ôn Bình vài lần, cung kính mở miệng nói ra: "Ôn tông chủ, đại nhân nhà ta là Mặc Lâm hội trưởng, hẳn sai ta đến mang ngài hiện tại xuống núi một chuyến."

"Không rảnh."

Đối với cái này, Ôn Bình chỉ là nhàn nhạt trả lời một câu.

Thanh niên ngậy ra một lúc, sau đó tiếp tục nói: "Ôn tông chủ, tìm ngài chính là Mặc Lâm hội trưởng."

"Ta biết, thế nhưng ta không có thời gian."

Ôn Bình lại mở miệng lên tiếng, bất quá vẫn là đồng dạng trả lời, phảng phất không có nghe được thanh niên câu nói mới vừa rồi kia trọng điểm đồng dạng.

Thanh niên có chút không nói nhìn xem Ôn Bình, đặc biệt là nhìn thấy Ôn Bình đang chột thịt lúc, trên mặt nhiều một chút tay chân luống cuống bất đắc dĩ. Hắn thầm nghĩ, chẳng lẽ cái này Ôn Bình không biết Mặc Lâm là ai?

Đang lúc hắn lại muốn mở miệng lúc, Ôn Bình nói một câu, "Có chuyện gì để Mặc Lâm hội trưởng trực tiếp lên núi tới tìm ta, ta hôm nay không có thời gian xuống núi. Triệu Dịch, đem hắn đưa tiễn đi, lần sau ta thời điểm bận rộn không cần dẫn người tới tìm ta."

Triệu Dịch gật gù, sau đó cúi đầu ăn tết dùng tay làm dấu mờ.

Cảm y thanh niên vội vàng lại muốn mở miệng, muốn viết nhiều vài câu, Triệu Dịch lại mở miệng nói chuyện, "Mời qua bên này."

Nhìn thấy Triệu Dịch ánh mắt kiên định về sau, rơi vào đường cùng, hắn cũng chỉ có thể từ Triệu Dịch mang theo hạ sơn.

Bất quá cái này đường xuống núi, đi như thế nào đều cảm giác đặc biệt dài đằng dặc.

Vừa đi, hắn bắt đầu một bên áp ủ trở về nên giải thích thế nào.

Khi hắn trở lại Bách Tông Liên Minh phân hội, đứng ở trên đường phố đi đến nhìn lên, tâm bịch bịch nhảy không ngừng, cuối cùng vẫn cất bước thẳng lên tầng cao nhất, nhẹ nhàng gõ một gian phòng ốc cửa.

Đồng ~

Đồng ~

Trông mong chờ đợi Giang Nguyệt Dạ vội vàng đi qua mở cửa.

Nhìn thấy Giang Nguyệt Dạ ánh mắt, thanh niên bất đắc dĩ mà cúi thấp đầu tới.

Giang Nguyệt Dạ tựa hồ đã nhận ra một chút dị dạng, sau đó đem ánh mắt bỏ vào ngoài cửa, nhìn chung quanh vài lần, không thấy được Ôn Bình liền vội vàng hỏi: "Ôn tông chủ đâu?"

Một câu nói để thanh niên toàn thân run lên.

Vốn là trên đường biên lý do lập tức quên mất không còn một mảnh, rơi vào đường cùng chỉ có thể thành thật trả lời, nhưng vừa nói ra lại sợ Giang Nguyệt Dạ cùng Mặc Lâm trách cứ, mỗi một lời nói cũng là đứt quãng, "Ôn tông chủ đang làm đồ ăn... Nói không có thời gian xuống tới... Còn nói hội trưởng nếu như có chuyện bản thân đi Bất Hủ tông tìm hắn..."

Nghe xong câu nói này, Giang Nguyệt Dạ sắc mặt động lại.

Nàng tuyệt đối không ngờ rằng, Ôn Bình vậy mà cự tuyệt Mặc Lâm yêu cầu.

Chỉ sợ là Khảo Sơn tông tông chủ cũng không dám làm như thế a?

Đặc biệt là nghe được Ôn Bình vậy mà là bởi vì tại làm đồ ăn mà không đến, kia sắc mặt tựa càng thêm khó coi.

Bị phái đi tìm Ôn Bình thanh niên lời nói Giang Nguyệt Dạ nghe được, ở một bên Mặc Lâm tự nhiên cũng nghe tiến trong tai, sau đó hắn bỗng nhiên quay người, lạnh giọng nói: "Tình nguyện làm đồ ăn cũng không dưới đến, ta Mặc Lâm mặt mũi lúc nào như thế lần. Cái này Ôn Bình thật đúng là một chút thời gian không thấy, tính tình tăng trưởng a."

"Đại nhân, Ôn tông chủ chính là nói như vậy, thuộc hạ không có bịa chuyện nửa câu." Thanh niên sợ hãi có người coi là đây là hắn thêm mắm thêm muối bịa chuyện, ngay cả vội mở miệng giải thích.

"Biết." Mặc Lâm hừ lạnh một tiếng, hơi có chút khó chịu, không khỏi thốt ra, "Xem ra hắn thắng tính tình thành là không nghĩ tới."

Giang Nguyệt Dạ xoa xoa mồ hôi trán, trừng diện thờ dài, xông một bên thanh niên nhảy mất ra dấu, sau đó nàng cũng đi theo hướng ngoài phòng thối lui. Bất quá không có lui mấy bước, tựa bị Mặc Lâm cho gọi lại.

Chợt chính là Mặc Lâm một câu lạnh giọng truyền đến, "Không cần đi tìm hắn, đã hắn không nguyện ý đến, kia thắng tính sự tình coi như xong."

Giang Nguyệt Dạ rơi vào đường cùng chỉ có thể dừng bước.

Trong lòng không khỏi vì Ôn Bình cảm giác được tiếc hận, thắng tính sự tình cũng bởi vì loại chuyện này bị phủ quyết, thật sự là không đáng.

Nàng rất hiểu kì gia hỏa này làm gì đồ ăn đâu, vậy mà Mặc Lâm gọi đến đều không dám đến, còn nói nhượng lại chính Mặc Lâm lên núi.

Lúc này, Mặc Lâm mở miệng hỏi đang giương bên cạnh Hoài Không, "Hoài huynh, người nhưng có biện pháp nào?"

Hoài Không lắc đầu.

Theo sát trên mặt lộ ra một sợi vẻ bất đắc dĩ, trầm mặc một lúc sau, nói: "Mặc Lâm hội trưởng, nếu như người muốn để đến lão thái gia sống tiếp lời nói, chỉ sợ thực sự lên núi tự mình đi tìm Ôn tông chủ."

"Có ý tứ gì?" Mặc Lâm nghi ngờ mở miệng.

Hoài Không thở dài một hơi, nói tiếp: "Lão thái gia nặng chứng tha thứ Hoài Không ta bất lực, cũng tha thứ ta vừa rồi ẩn giấu đi Ôn tông chủ một chút bản sự. Thật ra Ôn tông chủ được thiện chí nâng tại trên ta, hơn nữa cùng Tô Ly so sánh cũng không kém cỏi chút nào, bây giờ có thể cứu lão thái gia chỉ có Ôn tông chủ."

"Cái gì?"

Hoài Không nói: "Mặc Lâm hội trưởng, cứu lão thái gia gấp, người vẫn là trước buông xuống tư thái đi."

"Ta cái này..."

Mặc Lâm bó tay rồi.

Hắn vừa mới còn nói bác bỏ Ôn Bình thẳng tình xin, bây giờ lại bỗng nhiên đảo ngược. Từ Ôn Bình cầu hắn biến thành hắn phải đi cầu Ôn Bình.

Đề Bách Tông Liên Minh phân hội hội trưởng tự mình đi tìm một cái không tình tông môn tông chủ, chỉ sợ là ngàn năm đều không được gặp một lần đi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Chó săn Cáp Cáp

Ngàn năm một lần mặc dù có chút khoa trương, thế nhưng xác thực không có vị nào phân hội sẽ dài từng làm như thế.

Khi quay đầu mắt nhìn giương, ánh mắt rơi vào ruộng đồng xanh tươi bên trong ngủ mê man lão thái gia lúc, trong lòng không khỏi nổi lên một trận đắng chát tư vị.

Có lẽ nhà mình cái này bận rộn cả đời lão thái gia tiếp theo cảm giác liền sẽ không lại tỉnh lại, khê cắn môi, Mặc Lâm dứt khoát quyết nhiên nói: "Xem ra chỉ có thể ta tự mình đi một chuyến."

"Hội trưởng!"

Bách Tông Liên Minh chấp sự mấy tên chỉ là kinh hô một tiếng, ngay cả vội mở miệng ngăn lại Mặc Lâm hành vi. Bởi vì một cái phân hội hội trưởng đi tự mình xin Ôn Bình lại là quá mức rơi mặt, rơi chính là toàn bộ Bách Tông Liên Minh phân hội mặt mũi.

Mặc Lâm đưa tay, để bên cạnh phân hội chấp sự đều im lặng, "Các người nếu có những biện pháp khác nói ngay, nếu như không có tặc cho ta đem miệng ngậm tốt."

Rống!

Ghé vào Mặc Lâm bên cạnh báo đen lập tức gầm thét một tiếng, dùng cặp kia chỉ có lãnh ý hai con người trừng mắt cái này mấy gã chấp sự, phảng phất đang nói: Ai có ý kiến tặc cứ việc nói, xách xong cùng ta ra ngoài độn đầu.

Mấy gã chấp sự giật mình, bị cái này gầm lên giận dữ dọa đến về sau lùi lại mấy bước, không dám nói nữa. Trong lòng đương nhiên muốn tiếp tục ngăn cản Mặc Lâm làm như thế, thế nhưng Mặc Lâm bọn họ không có cách trả lời, còn có đầu này báo đen bọn họ cũng đánh không lại.

Mặc Lâm tiếp tục mở miệng, "Nguyệt Dạ, theo ta lên Vân Lam sơn một chuyến."

"Minh bạch."

Giang Nguyệt Dạ gật đầu.

Mặc Lâm không phải một cái thích lẽ mà lẽ mẽ người, thuyết phục tự động, một khắc đồng hồ sau đã tại đi Vân Lam sơn trên đường. Hoài Không cùng Dương Tông Hiến giống như không yên lòng đồng dạng, cũng theo sau, trên đường đi lại trầm mặc.

Khi xe ngựa trực xe ngừng chuyển động, một đoàn người đứng tại Vân Lam sơn chân núi, đồng thời ngược đầu nhìn lên lấy Vân Lam sơn chui vào màu trắng trong mây mù ngàn tầng thêm đá.

Mặc Lâm vỗ vỗ bên cạnh báo đen lưng, sau đó báo đen giống như được cái gì mệnh lệnh đồng dạng, nhanh chân trực tiếp xông đi lên đi, giống như một tia chớp màu đen, nháy mắt biến mất tại trước mắt mọi người.

Mặc Lâm theo sát phía sau sải bước đi lên đi.

Đoạn đường này mà lên Mặc Lâm không nói gì, thế nhưng suy nghĩ trong lòng vẫn là rất nhiều.

Hắn hồi tưởng lại Ôn Bình dĩ vãng bộ dáng, không phải trong Thương Ngô thành chơi bời lêu lổng, chính là ở trên Bất Hủ tông ngự ngơ ngác sống qua ngày. Duy nhất điểm này tu vi cũng là dựa vào phụ mẫu buộc tu hành ra tới.

Trừ cùng những người có tiền kia dòng dõi mù hống, hắn tự chưa thấy qua Ôn Bình có cái gì những yêu thích khác.

Nhưng mà, cái này mới qua bao lâu tự có biến chuyển từng ngày cảm giác, Ôn Bình từ một cái chơi bời lêu lổng tầm thường vậy mà lúc mình biến hoá thành được thiện đại sư, hơn nữa còn đề yêu trừ Hoài Không đối với hắn đánh giá còn cao như thế.

Nghĩ đi nghĩ lại liền không nhịn được đích nói thầm, "Mới 18 niên kỷ được thiện chi năng đã có thể so với Tô Ly, xem ra Ôn Bình ngày thường bắt học võ thuật cũng là giả vờ. Nếu như không phải Bất Hủ tông đột nhiên nghênh đón một trận họa kiếp, chi sợ hắn vẫn như cũ sẽ cất giấu bản lãnh của mình, nói không chắc sẽ tới khi nào."

Dứt lời, Mặc Lâm liếc mắt bên cạnh Giang Nguyệt Dạ.

Giang Nguyệt Dạ khẽ lắc đầu cười một tiếng, đi theo chủ đề tiếp một câu lời nói, "Có bản lĩnh, lại giả vờ làm bất học vô thuật người tầm thường, quả thật làm cho người suy nghĩ không thấu."

Hoài Không hai người ở một bên nghe câu nói này, gạt ra nở nụ cười, trong lòng có chút bất đắc dĩ, hai người bọn hắn hiện tại hoàn toàn không biết nên làm sao đối mặt Ôn Bình, bởi vì Ôn Bình căn bản là không muốn để cho người khác biết hắn hiểu được thiện.

Khi tới gần đỉnh núi lúc, Hoài Không hai người nhìn không được nhìn nhau, bốn mắt nhìn nhau lúc, đều đối lên trước mắt người không biết làm sao nhún vai.

Đúng lúc này, đỉnh đầu vài tiếng tiếng chó sủa truyền đến.

Gâu!

Gâu!

Nương theo lấy tiếng chó sủa, đi chưa được mấy bước đâu, Mặc Lâm bỗng nhiên ngừng tiếp tục đi lên bộ pháp.

Hoài Không mấy người cũng đi theo ngừng lại, đang chuẩn bị mở miệng hỏi chuyện gì xảy ra lúc, liền thấy Mặc Lâm ánh mắt kinh ngạc đồng thời cảnh giác nhìn về phía trước.

Cho dù là nằm sấp đi ngủ đều khiến người ta cảm thấy hàn ý báo đen, lúc này giống một cái đánh đánh bại chó đất, trốn ở trong bụi cỏ, hèn mọn co ro thân thể của mình, nhìn thấy Mặc Lâm sau phát ra trận trận kêu rên thanh âm.

Có thể so với nhân tộc luyện thể thập tam trọng uy nghiêm khí thế không còn sót lại chút gì.

Mặc Lâm sinh lòng kinh ngạc chi ý, ánh mắt lập tức hướng phía chung quanh nhìn lại, nhưng mà cũng không có phát hiện thứ đặc biệt gì, nếu như là nếu như mà có, vậy cũng chỉ có bậc thang kia chính ngòi xồm một con chó sủa.

Bất quá nó đặc biệt chỉ ở tại lớn, cái khác chỗ đặc biệt không có, loại này chó tại nông gia trong tiểu viện rất phổ biến.

"A Mặc, tới." Mặc Lâm hướng về phía trong bụi cỏ nằm sấp báo đen hô lớn một tiếng, ngày bình thường triệu chỉ tức đến vùng chỉ liền đi báo đen lần này lại không có động tĩnh. Vẫn như cũ co quắp tại kia phăng phất làm như không nghe thấy.

Mặc Lâm lại hô một tiếng, lần này lại gọi nó, Mặc Lâm về mặt mạng theo bên trên một chút tức giận, "A Mặc!"

Báo đen thấy Mặc Lâm tức giận, cái này mới đứng lên, bất quá đi lại bước chân lại là phi thường chậm chạp.

Cho người cảm giác tựa như là: Một người đang từ một cái ngủ mê man cự viên bên cạnh đi qua, chi sợ phát ra một chút xú thanh âm quấy nhiễu đến có thể một chương vỡ chết hẳn không bỏ cự viên.

Hoài Không thanh âm bỗng nhiên truyền đến, "Cáp Cáp, bọn họ không là người xấu."

Hoài Không câu nói này mới ra, Mặc Lâm cùng Giang Nguyệt Dạ không hẹn mà cùng quay đầu nhìn sang hắn, không rõ ràng cho lắm thời điểm, vừa quay đầu lại liền thấy đầu kia chó sủa chậm rãi đứng lên, sau đó chẳng có mục tiêu tại trên thêm đá du đãng.

Trái nghe, phải tìm xem, cùng phổ thông nông gia chó không có gì khác biệt.

Thế nhưng là chính là như thế, lại làm cho báo đen như trút được gánh nặng đồng dạng vội vàng chạy tới Mặc Lâm sau lưng.

Tràng cảnh thập phần vi diệu, để người không nghĩ ra, Mặc Lâm nhìn không được mở miệng hỏi: "Hoài huynh, đây là?"

"Khả năng Cáp Cáp đem báo đen trở thành địch nhân." Biết Cáp Cáp lợi hại, thế nhưng không có bị Cáp Cáp như thế chăm chú nhìn qua Hoài Không làm một cái to gan suy đoán, bất quá nhưng không có đối Mặc Lâm quá mức thấu triệt.

Hắn đã nói ra Ôn Bình hiểu được thiện sự tình, nói thêm nữa một điểm, chỉ sợ Bất Hủ tông liền phải coi hắn là thành người xa lạ.

Nhưng mà, cho dù là lập lòe nước đôi một câu nói, lại làm cho Mặc Lâm trong lòng âm thầm kinh ngạc, mắt nhìn báo đen, coi lại mắt con kia bình thường nông gia hộ viện chó, có cái không phải đặc biệt thành thực ý nghĩ tự nhiên sinh ra —— chó ngoại hình chẳng lẽ chỉ là che giấu, trên thực tế nó là một con không muốn người biết hung thú?

Nếu không không có khả năng để báo đen ghé vào trong bụi cỏ động cũng không dám động.

...

Một trận nho nhỏ phong ba đi qua sau, Mặc Lâm lên núi tìm tới đang trong phòng bếp Ôn Bình, Ôn Bình tựa hồ đã sớm ngờ tới hắn muốn tới đồng dạng, đã sớm chờ tại phòng bếp bên ngoài.

Mặc Lâm đi qua về sau, liền gặp Ôn Bình mở miệng cười nói: "Mặc hội trưởng, không có từ xa tiếp đón."

Mặc Lâm nghe chỉ, nhàn nhạt cười một tiếng, không có có dư thừa biểu lộ.

Thật ra Mặc Lâm mới vừa lên lúc đến, muốn cho Ôn Bình một hạ mã uy tới, để Ôn Bình chẳng phải ý lại mới tự ngạo, thế nhưng là tại trên bậc thang một màn kia để hắn không có ý nghĩ này, bởi vì hai người căn bản là không quen.

Nếu là thật phát sinh chuyện tình không vui, chuyện này Bất Hủ tông chỉ hành sợ rằng sẽ lãnh ít dữ nhiều.

Mặc Lâm thấy Ôn Bình không có để hắn ngồi, cũng không có lo pha trà ý tứ, dứt khoát cũng lười nói nhảm, nói thẳng: "Ôn tông chủ, Mặc mạo nghe nói người được thiện chỉ năng không thua kém Tô Ly, cho nên cả gan xin Ôn tông chủ giúp mực một cái nào đó bận bịu, theo ta xuống núi cứu một cái sinh mệnh hấp hối người, về phần người muốn thẳng tình hình cầu, ta có thể lập tức liền cấp cho người."

Ôn Bình nghe được câu này về sau, ánh mắt rơi vào Hoài Không trên thân hai người, sau đó lạnh giọng hỏi: "Mặc hội trưởng, ta chính là một cái gà mờ mà thôi, cũng không biết ta hiểu được thiện sự tình là ai nói?"

Nghe được câu này, Hoài Không thấy không gạt được, chỉ có thể ứng tiếng, hướng về phía Ôn Bình tới một cái thỉnh thoảng lễ phép xấu hổ tiểu dung, "Ôn tông chủ, cái này liên quan đến một cái mạng, cho nên ta chỉ có thể..."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Thăng tình? Vẫn là đàm tiền đi!

Ôn Bình ánh mắt rơi vào Hoài Không trên mặt, không nói gì, thật ra hắn cũng không có nói qua không cho phép đem hắn hiểu được thiện sự tình truyền đi loại lời này.

Mặc dù hắn là hi vọng Hoài Không không nói, một khi bị người ta biết hắn hiểu được thiện, tất nhiên có thật nhiều người tới cửa xin thuốc, dưới gầm trời này sinh bệnh người thật quá nhiều, hắn không có cái này thời gian rồi hành y tế thế.

Hiện tại Mặc Lâm đến đều tới, hắn cũng không muốn lại đuổi người ta xuống núi, thế là mở miệng hỏi: "Mặc hội trưởng, không biết là ai bệnh?"

Mặc Lâm hỏi đáp: "Gia phụ."

Nghe được Mặc Lâm, Ôn Bình trong đầu bắt đầu lật xem trí nhớ của mình, phát phát hiện mình thật không biết Mặc Lâm phụ thân sau liền hỏi: "Không biết lão thái gia phải là gì bệnh?"

Mặc Lâm nghe được Ôn Bình hỏi như vậy, biết chuyện này đã thành một nửa, lập tức vui mừng, ngay cả bận bịu mở miệng nói ra: "Quái tật, một năm trước đã mất đi đi đường năng lực, tìm khắp danh y cũng tìm không thấy nguyên nhân. Hôm nay bỗng nhiên hôn mê, khí tức cũng biến thành phi thường yếu ớt, thường xuyên một ngủ chính là mấy ngày, đây đều đây bất tỉnh."

Mặc Lâm dứt lời, Ôn Bình hăm nhập trong trầm tư.

Đương nhiên, hấn trầm tư chỉ là vì nghĩ làm như thế nào thu phí phù hợp, mà không phải lo lắng có thể hay không chữa khỏi bệnh. Có Sinh Mệnh Xi Gà tại, trên nguyên tắc là sẽ không xuất hiện không chữa khỏi bệnh, hấn hiện tại thiếu nhất chính là kim tệ.

Từ Vu Mạch kia lấy được mười mấy vạn kim đảo mắt đã tiêu xài một nửa, nghĩ phải nhanh lên một chút phát triển cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp kiếm điểm thu nhập thêm. Chỉ dựa vào thu đệ tử mỗi ngày mấy trăm kim thu nhập, phải tồn thật lâu mới có thể thăng cấp một lần kiến trúc.

Bất quá Mặc Lâm thấy Ôn Bình hăm nhập trầm tư, lăm lăm vì chuyện này rất khó giải quyết, ngay cả bận bịu mở miệng nói ra: "Ôn tông chủ, chỉ cần người giúp ta chuyện này, thăng tinh sự tình ta tùy thời đều có thể làm tốt."

Nhưng lúc này, Ôn Bình bỗng nhiên lắc đầu cự tuyệt Mặc Lâm thỉnh cầu, "Được rồi, ta đối thăng tinh không có hứng thú gì, tương lai cũng không có ý định thăng tinh. Mặc hội trưởng vẫn là đối một cái thù lao đi."

Mặc Lâm ngậy ra một lúc.

Tựa hồ chưa kịp phản ứng Ôn Bình, bởi vì Ôn Bình nói tới đối thăng tinh không hứng thú, thực sự quá mức kinh thế hãi tục.

Trước kia chỉ có Bách Tông Liên Minh cự tuyệt tông môn thăng tinh, chưa hề có tông môn cự tuyệt qua thăng tinh.

Tự lấy thương hội đến nói, bọn họ làm lại lớn, chung quy chỉ là ở trong thành làm, bán đồ vật cũng đều là trong thành ngoài thành đồ vật, duy chỉ có tại Bách Tông Liên Minh mới có thể mua được địa phương khác đồ vật.

Bách Tông Liên Minh có được khổng lồ nhất giao dịch hệ thống, chỉ cần muốn, tinh cấp tông môn đều có thể tại Bách Tông Liên Minh giao dịch đại sảnh mua được.

Cho dù là người muốn mua một con đại yêu, muốn mua vạn dặm xa một cái tông môn công pháp, chỉ cần người xuất ra nổi giá cả, người của Bách Tông Liên Minh liền sẽ đưa tới, hơn nữa đảm bảo sẽ không xuất hiện bất luận cái gì ngoài ý muốn.

Có thể nghĩ, giao dịch này hệ thống đối với một cái tông môn mà nói trọng yếu bức nào.

Ngoài ra, một cái tông môn mậu dịch đặc quyền cũng phi thường trọng yếu, Bách Tông Liên Minh giúp người đem đồ vật bán được một địa phương khác, giá cả rất có thể chính là gấp bội, thậm chí lật gấp mười, hơn nữa Bách Tông Liên Minh cũng chỉ hút 3 thành lãi ròng nhuận.

Nói tóm lại, một cái tông môn nghĩ phải cường đại hơn, dựa vào Bách Tông Liên Minh không thể nghi ngờ là sáng suốt nhất.

Nhưng mà, Ôn Bình lại cự tuyệt thăng tinh sự tình.

Còn nói không muốn thăng tinh lời nói này.

Mặc Lâm không thể tin được lại mang theo một phần hồ nghi mở miệng hỏi: "Ôn tông chủ, người xác định bản thân là nghiêm túc?"

Ôn Bình ứng tiếng, "Bằng không đâu."

Nhìn xem Ôn Bình phong kinh vân đạm biểu lộ, Mặc Lâm lắc đầu, tốt a, hấn cảm thấy Ôn Bình tựa là nói thật.

Thăng tinh sự tình bị cự, hiện tại Mặc Lâm là thật không biết hấn là dùng thứ gì đến dụ hoặc Ôn Bình, dù sao hấn lớn nhất "Đòn sát thủ" đều mất hiệu lực, cái khác trả thù tựa thua chị kém em.

Suy tư một phen về sau, không có kết quả, chỉ có thể nói thẳng: "Ôn tông chủ, đã người không muốn thăng tinh, vậy người muốn cái gì thù lao một mực nói, Mặc mỗ ta nhất định cảm ra được."

Ôn Bình hai cánh tay hợp tác làm ra một cái "mười" chữ, sau đó thốt ra ba chữ, "Mười vạn kim!"

Khụ khụ!

Một câu nói giống như bình mà sấm sét, một bên Giang Nguyệt Dạ cả kinh bị nước miếng của mình cho bị sặc.

Sau đó kinh ngạc mà nhìn xem Ôn Bình, dùng loại kia không thể tin được ánh mắt đánh giá hấn, căn bản không thể tin được đây là Ôn Bình nói ra thù lao, trước đó vài ngày hấn không phải còn vì tự vệ mà dùng thăng tinh xét duyệt kéo dài thời gian sao?

Mặc Lâm nghe xong Ôn Bình, không có trực tiếp cự tuyệt, trầm tư sau khi gật đầu đáp ứng.

"Ôn tông chủ, chỉ cần trị cho người tốt gia phụ, mười vạn kim ta cho."

"Hội trưởng, cái này mười vạn kim..." Giang Nguyệt Dạ nói được nửa câu, tựa bị Mặc Lâm đưa tay cắt đứt.

"Nguyệt Dạ, không cần nói, ý ta đã quyết."

"Tốt a."

Giang Nguyệt Dạ gật gù, cũng không dám lại nói cái gì, mặc dù hẳn cảm thấy mười vạn kim giá cả chính là công phu sư tử ngoạn.

Đã định tốt giá cả về sau, Mặc Lâm không có vội vã rời đi, mà là nghĩ đến Vu Mạch tiền bối tại Bất Hủ tông.

Đã đến đầu tối, liền nghĩ đi bãi phòng một chút.

Đáng tiếc, Vu Mạch nói thẳng không muốn gặp hắn, Mặc Lâm chỉ có thể thất bại tan tác mà quay trở về, mang theo báo đen hạ Vân Lam sơn.

Thế nhưng là vừa lần đầu hạ sơn, liền thấy dưới núi tụ tập đoàn người đem con đường chặn lại chật như nêm cối, nhiều đến người tất cả đều áo gấm, xem xét chính là loại kia có tài cũng có một chút nhỏ thể người.

"Mặc hội trưởng, lão thân Dương Mạt, đã tại bỏ đi chuẩn bị rượu ngon thức ăn ngon, muốn mời Mặc hội trưởng một tục."

"Mặc hội trưởng, ta kia đến một nhóm huyết hồng sắc Phong Lư Mã, ngài muốn không mau mau đến xem, nếu như ngài thích, ta có thể đưa cho ngài."

...

Mười mấy người vây tụ tại Mặc Lâm bên cạnh, giống như chim sẻ đồng dạng lưu rú réo lên không ngừng.

Mặc Lâm không có biểu hiện ra phiền chán chi sắc, bởi vì Giang Nguyệt Dạ lạnh giọng đã nương theo lấy báo đen tiếng rống giận dữ truyền ra, "Rống ~ ai lại tới gần, đừng trách ta Giang Nguyệt Dạ đao trong tay không nhận người!"

Dứt lời, đoàn đao ra khỏi vỏ.

Hạ sơn sau một lần nữa sống tới báo đen răng dữ tợn lộ ra, có gan muốn đem trên núi lúc chịu biệt khuất phát tiết ra tới đồng dạng.

Hàn quang chợt hiện ở giữa, dọa đến những gia tộc này tộc trưởng vội vàng kinh sợ thối lui mấy bước, nhìn thấy báo đen về sau, càng là vội vàng về sau chạy tới.

Rốt cục nhìn thấy một đầu hoàn chỉnh đường về sau, Mặc Lâm lên xe ngựa nghiêng ngang rời đi, bất quá ở trên xe ngựa, Giang Nguyệt Dạ vẫn như cũ đối cứng mới Mặc Lâm cùng Ôn Bình giao dịch nhớ mãi không quên, cuối cùng thực sự nhìn không được, mở miệng hỏi Mặc Lâm.

"Hội trưởng, mười vạn kim không phải là số lượng nhỏ, đều đã đủ để Tô Ly đại sư xuất thủ bốn năm lần."

"Thế nhưng là Tô Ly không tại Đông hồ, đi, Nguyệt Dạ, người nặng lại còn là kim tệ trọng yếu, chờ trong nhà người lão nhân nguy cơ sớm tới lúc người liền sẽ rõ ràng." Mặc Lâm dứt lời, nhắm mắt lại không nói gì thêm.

Bất quá Mặc Lâm đi không bao lâu, những gia tộc kia tộc trưởng lại vây quanh, cho dù đối với không thể lấy lòng đến Mặc Lâm có chút tiếc hận, thế nhưng ánh mắt của bọn hắn đều rơi vào vai cổng bên trên Bất Hủ tông ba chữ bên trên.

"Xem ra trong thành truyền lại Bất Hủ tông quật khởi sự tình là sự thật."

"Ngay cả Khảo Sơn tông tông chủ đều phải kính trọng Mặc Lâm hội trưởng đích thân tới, lại có thể là giả?"

Những người này châu đầu ghé tai thảo luận qua về sau, bọn họ đều quyết định lên Bất Hủ tông, định tìm đến Bất Hủ tông làm chỗ dựa.

Dù sao bọn họ ngay tại Vân Lam sơn chân núi ở, nếu như Bất Hủ tông nguyện ý trông nom, vậy bọn họ ngày sau hoạn lộ, tiền đồ đều đem một mảnh quang minh.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Tàn Mịch

Khi bọn họ ulla lên Vân Lam sơn lúc, một tóc đỏ thanh niên đang chân núi đường đi chậm rãi đi dạo, chân bước không nhanh, thỉnh thoảng thăm dò nhìn xem phía trước, thỉnh thoảng dừng lại nhìn xem bên đường tạp hoá bày.

Mặc trên người y phục cho dù là một cái cúc áo đều đủ mua xuống toàn bộ quầy hàng, nhưng hắn vẫn là say sưa ngon lành mà thưởng thức lấy tạp hoá bày ra đồ chơi nhỏ.

Lúc này, trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng thanh thúy mà vang dội hót vang thanh âm.

Lên đỉnh đầu trong đám mây, một đạo hồng sắc thân ảnh bồi hồi một vòng về sau, thẳng tắp hướng hạ lạc tới.

Thanh niên ngẩng đầu liếc nhìn, sau đó rất tự nhiên đem cánh tay giơ lên, hồng sắc thân ảnh bay xuống sau đứng ở trên vai của nó —— đây là một chi lớn chừng bàn tay hòa hồng sắc quái điều, trên đuôi giúp đỡ một tờ giấy.

Thanh niên một cái tay gỡ xuống tờ giấy, sau đó chậm rãi triển khai nó.

Trên tờ giấy viết: "Mịch, ngươi đi không từ giả để chúng ta rất lo lắng. Nếu như ngươi là bởi vì khảo hạch sự tình mà đi, phụ thân ngươi hi vọng ngươi không cần nhụt chí, còn có cơ hội. Nếu như ngươi chỉ là nghĩ giải sầu một chút, chúng ta chờ ngươi trở về."

Ngắn gọn một câu nói, thanh niên lại thấy có chút sầu não, thu hồi trong tay tờ giấy sau tiểu dung biến mất.

Tìm một cái cửa hàng mượn giấy bút, sau đó nhanh chóng ở phía trên viết xuống ba chữ —— "Ta rất tốt!"

Thế nhưng là viết rất tốt, không có nghĩa là hẳn thật rất tốt, hẳn chỉ là không hi vọng phụ mẫu lại vì hắn lo lắng.

Viết xong về sau, hắn đem tờ giấy kín đáo đưa cho hòa hồng sắc quái điều, sau đó đưa mắt nhìn nó bay vào trong mây biến mất không thấy gì nữa.

Thanh niên bản danh Tần Mịch, đến từ Đông hồ một cái đảo nhỏ, tên bên ngoài Phi Ngư đảo.

Phi Ngư đảo khoảng cách Thương Ngô thành rất xa, ngàn dặm xa, người bình thường không tốn thời gian nửa năm căn bản là đi không đến. Mà lặn lội đường xa xa như vậy đường tới đến Thương Ngô thành, Tần Mịch thật ra chính là vì giải sầu một chút.

Một lần hóa giải một chút nội tâm chính mình áp lực cùng bàng hoàng.

Bởi vì hắn tại Phi Ngư đảo người thừa kế lần đầu tiên khảo hạch bên trong thua, hơn nữa thua rất thảm, hắn nhớ mang máng ở trên bầu trời vạn người nhìn xem hắn lúc thốn thức biểu lộ, đến nay còn để hắn trăm trao cào tâm.

Nếu như hắn là một cái ăn chơi thiếu gia, thua cũng liền thua, kết quả là bởi vì chính mình không đủ cố gắng, căn bản không nói nên lời. Nhưng sự thực là hắn cũng không phải là một người bất học vô thuật, tương phản, từ nhỏ hắn tự nhận phụ thân trọng điểm tài bồi, đem 18 năm qua chín thành thời gian đều dùng để trên tu hành.

Cộng thêm một Thông Huyền cảnh cường giả tay nắm tay dạy bảo, đồng thời đem tốt nhất tài nguyên đều cho hắn.

]

Dược thiện, linh thiện, cùng đại yêu bồi luyện, những người khác nằm mơ đi muốn, hắn dễ như trở bàn tay.

10 tuổi luyện thể nhập môn, 15 tuổi thẳng tới luyện thể lục trọng, đến nay đã là luyện thể bát trọng, quang hoàn một mực cứ như vậy bao phủ hắn. Tại Phi Ngư đảo, hắn được công nhận tư chất đệ nhất, công nhận đời sau đảo chủ.

Khảo hạch ngày đó, hắn 5 tuổi tiểu muội nói với hắn, ca ca thắng muốn cho ta làm đu dây nha. Hắn cười đáp ứng. Còn có mẹ của hắn, tổ phụ của hắn, tổ mẫu, cùng Tân gia tất cả mọi người cho hắn chờ mong, hắn ở trên trước sân khấu đều trở về một cái nụ cười tự tin.

Kết quả đây, hắn thua khảo hạch, cô phụ tất cả mọi người kỳ vọng.

Không có trải qua kia một trận chiến đấu người, đều cảm thấy hắn còn có cơ hội, bởi vì còn có lần thứ hai khảo hạch. Nhưng kinh lịch kia một trận chiến đấu hắn, rất rõ ràng hắn cùng đối phương ngày đêm khác biệt.

Hắn dùng toàn lực, nhưng đối phương chỉ là vừa bắt đầu làm nóng người.

Cho nên hắn lựa chọn ra tới giải sầu một chút, muốn đem đối phương để lại cho hắn ác mộng... lướt qua, lại tìm đến một cái rất tốt trạng thái đi tiếp tục tu hành.

"Tiếp tục lên đường, đi đến Đông hồ cuối cùng ta liền trở về." Nói xong, Tần Mịch cất bước đi ra cửa hàng, dọc theo con đường này một đi thẳng về phía trước, thế nhưng là đi không bao xa liền thấy một cái thể bài.

Trên đó viết: Điều kiện nhập môn —— 15 tuổi luyện thể ngũ trọng, giao nạp nhập môn phí 1000 kim.

"Thứ quý gì?"

Tần Mịch đi lên trước lay một chút bảng hiệu, trong lòng không khỏi cười một tiếng, liếc mắt kiểm bị sau vừa cười vừa nói: "Một cái nho nhỏ tông môn cũng dám thiết trí loại tiêu chuẩn này, 15 tuổi luyện thể ngũ trọng biết xài tiền nhập tông? Thật đúng là buồn cười đến cực điểm."

Nói xong, hắn cất bước hướng phía Vân Lam tốt nhất đi đến.

Không vì cái gì khác, hẳn chỉ là muốn nhìn một chút cái này tự đại tông môn đến cùng là thế nào tồn tại.

Đi lên không bao xa, cả người hắn giật mình, một chân hết sức nhón chân lên, sau đó bỗng nhiên nhảy dựng lên. Tránh ở một bên về sau, hắn vỗ vỗ bản thân, nói thầm một tiếng nguy hiểm thật, chậm một chút tự dẫm phải shit~.

Đứng vững sau hắn ngẩng đầu hướng bên trên cẩn thận nhìn hai mắt, nhìn thấy trên thềm đá đã nở hoa rêu xanh, còn chứng kiến lan tràn khắp nơi lấy dây leo, rốt cục ánh mắt dừng lại tại trên thềm đá một cái khác đồng phát khô phân và nước tiểu bên trên.

"Cái này cái tông môn hoang phế bao lâu?"

Hắn cảm thấy cái này thềm đá chỉ ít có hơn nửa năm không ai quét, nếu không làm sao có thể bản thành dạng này.

Tự loại tông môn này, lại còn dám đem nhập môn tiêu chuẩn thiết trí tại 15 tuổi luyện thể ngũ trọng, không sợ một người đệ tử đều không thu được sao?

Hướng phía trước tiếp tục đi một khoảng cách về sau, hắn nghe được phía trên bỗng nhiên truyền lại một tiếng tiếng hét phẫn nộ.

"Tất cả đi xuống, Bất Hủ tông trọng địa lại xông loạn, cẩn thận ta trực tiếp..." Chưa nói xong đâu, Dương Nhạc Nhạc đi hướng thềm đá bên cạnh một khối quái thạch, xem chừng có bên trên nặng ngàn cân đi, lại bị hai tay của hắn cho tóm lấy.

Bất lại còn không tính, hắn còn huy động mấy lần, dọa đến những gia tộc kia tộc trưởng nhao nhao lui về sau đi, thất hồn lạc phách hướng dưới núi bỏ chạy.

Tần Mịch thấy cảnh này, âm thầm kinh hãi, bởi vì hắn luyện thể bát trọng đều cũng không dám đánh cược có thể có phần này lực lượng, sau đó nhanh đi mấy bước đến Dương Nhạc Nhạc trước mặt, cảm thán nói: "Bằng hữu, cánh tay của ngươi lực lượng thật to lớn."

Dương Nhạc Nhạc liếc mắt Tần Mịch, cười cười, sau đó đem tảng đá chậm rãi thả lại chỗ cũ, mặt không đỏ hơi thở không gấp, nhìn tựa như tiện tay mà làm đồng dạng, sau đó cười ứng tiếng, "Chuyện nhỏ."

Tần Mịch thấy thế cẩn thận chu đáo Dương Nhạc Nhạc hai mắt, tựa hồ tại xác định có phải là hoá hình yêu vật, nhìn sau khi, Dương Nhạc Nhạc bị nhìn thấy có chút không được tự nhiên, chính muốn mở miệng xua đuổi Tần Mịch lúc.

Tần Mịch mở miệng nói ra: "Bằng hữu, ngươi cái tuổi này lại có như thế lực lượng, thật sự là trời sinh thần lực a!"

Dứt lời, Tần Mịch ở trong lòng lầm bầm lầu bầu: Loại thực lực này tại loại này đòi phế tông môn hẳn là trưởng lão cấp bậc đi. Không biết ta cùng hắn đánh một trận, đơn thuần dựa vào nhục thể đối bình, có thể hay không có bảy thành phần thắng?

"Đúng rồi, bằng hữu, xưng hô như thế nào?"

"Dương Nhạc Nhạc."

"Dương trưởng lão ngươi tốt, ngươi lực lượng này thực sự để ta nhìn mà than thở, không biết có thể hay không..."

Tần Mịch vừa định nói có thể hay không luận bàn một chút, liền gặp Dương Nhạc Nhạc liền vội vàng lắc đầu, "Bằng hữu, chớ loạn hô. Nếu để cho trưởng lão nghe được, vậy ta tự thân rồi. Ta cũng chỉ là một cái đệ tử bình thường mà thôi, ngươi gọi ta Nhạc Nhạc là được rồi."

"Nhạc Nhạc? Dương huynh, ngươi thật đúng là sẽ nói đùa." Để hắn tin tưởng Dương Nhạc Nhạc chỉ là một phổ thông đệ tử, hắn đánh chết không tin.

"Ta giống nói đùa a, nếu như ta là trưởng lão ta chẳng phải đáp ứng ngươi a." Dứt lời, Dương Nhạc Nhạc bỗng nhiên hô to một tiếng, "Các ngươi đi nhanh đi, nếu để cho Vân trưởng lão xem lại các ngươi, hẳn cũng không giống như ta khách khí như vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Đây là địa phương nào?

Trên thềm đá đám người bước nhanh hơn, một bước trực tiếp hạ ba bốn cái bậc thang, chỉ sợ Dương Nhạc Nhạc thật làm thật.

Tần Mịch nhìn xem Dương Nhạc Nhạc, sau đó hướng phía bốn phía lại nhìn vài lần, trong lòng hiện lên một tia nghi hoặc.

Lúc này Dương Nhạc Nhạc mở miệng, "Ngươi là đến nhập tông a, chính ngươi tùy tiện nhìn xem, ta còn muốn đi tu luyện, đi trước."

Nhìn xem Dương Nhạc Nhạc mang theo vui vẻ đi, Tần Mịch nhưng trong lòng ở trong tối nghĩ, cái tuổi này loại thực lực này, ở trên Phi Ngư đảo chỉ sợ

đều không gặp được. Hẳn luyện thể bát trọng đều không có đem ta có thể chiến thắng hẳn.

Loại thiên tài này, tại sao lại ở chỗ này —— trong loại tông môn bộ dáng suy bại này làm một cái đệ tử bình thường?

Hơn nữa hẳn tựa hồ phi thường yêu thích nơi này, hơn nữa rất hưởng thụ, trước khi đi còn bóp một cái nhánh cây.

"Có chút ý tứ."

Tự lẩm bẩm một tiếng về sau, Tần Mịch lên Vân Lam sơn đỉnh núi, sau đó hướng phía quan sát bốn phía.

Chủ điện ngự nga, so với Phi Ngư đảo mà nói không chút thua kém, trái lại sau lưng thêm đá, quả thực hai cái thiên địa. Đi về phía trước hai bước, liền thấy một cái lão giả nằm ngồi tại trên ghế nằm, trong ngực ôm tấm bảng.

Là hẳn lúc lên núi nhìn thấy giống nhau như đúc bảng hiệu!

Trên đó viết nhập môn tiêu chuẩn cùng nhập môn cần 1000 nhập môn phí, không biết vì cái gì, Tần Mịch trực giác đến lại nhìn thấy lúc, một câu nói kia trở nên phá lệ bắt mắt.

Lại nói luyện thể ngũ trọng tiêu chuẩn này, loại thiên tài này đặt ở hẳn Phi Ngư đảo, bọn họ Tần gia cũng biết coi hẳn là làm tình nhuệ đến bồi dưỡng, hơn nữa sẽ cho cho tốt nhất ưu đãi, để hẳn lập tức đi đến nhân sinh đỉnh phong.

Thế nhưng là tại cái này, nhập môn hạn cuối vậy mà là Phi Ngư đảo khao khát thiên tài,

Sau đó lại là thiên kim nhập môn phí.

Cái nào 15 tuổi tựu tu luyện tới luyện thể ngũ trọng thiên tài không phải hưởng thụ lấy cực hạn đãi ngộ, nhập môn trước chỉ là cho chỗ tốt của bọn họ cơ hồ tựu giá trị mấy ngàn kim, càng chớ thu ngày sau bồi dưỡng tài nguyên.

Nhưng tại cái này, nhập môn không chỉ có không cho người đồ vật, ngược lại muốn thu tiền, hơn nữa công khai ghi giá đặc biệt cao.

"Đây là tông môn sao?" Hẳn càng xem càng cảm thấy không giống.

Càng đi về phía trước không bao xa, đột nhiên bên tai tựu truyền lại một cái chính hướng phía hẳn đâm đầu đi tới thanh âm của nam nhân.

Hẳn nhìn thấy cái này cái nam nhân lúc, Tần Mịch trong ánh mắt nổi lên một sợi kinh ngạc, đương nhiên, hẳn kinh hãi là người này dung mạo. Là cái nam nhân, thế nhưng tinh xảo đến làm cho nam nhân đều cảm thấy cảnh đẹp ý vui tình trạng.

Tại cái này cái nam nhân cách đó không xa, có một vị gần giống như hẳn cười to thiếu niên chính cầm cây chổi quét đất.

Bởi vì dùng sức, lá khô có đôi khi sẽ theo bụi bắn bay bổng lên, bất quá tốt tại không có gió lớn quét, lá khô bay múa cũng không có có thể phiêu bao xa.

Lúc này Vân Liêu nhìn thấy Triệu Dịch đang quét rác, lập tức chỉ chỉ một nửa khác, nói: "Triệu Dịch, người trước nhẹ một chút."

]

"Vân trưởng lão, không có ý tứ."

Triệu Dịch nói một tiếng xin lỗi, sau đó mang theo cây chổi chuẩn bị chờ Vân Liêu đi qua sau lại quét, nhưng chính là vào lúc này, bụi bắn theo gió khê động, vậy mà trực tiếp hướng hẳn nơi này phiêu đi qua, bắt hẳn cho quần vào bên trong.

Vân Liêu không để ý đến Triệu Dịch, hẳn hiện tại vội vã xuống núi một chuyến, bởi vì Nguyệt Quang Sủi Cảo vật liệu không có.

Hôm qua ăn Nguyệt Quang Sủi Cảo về sau, hẳn tựu cảm giác được bản thân như là bước vào một thế giới khác. Thực lực tăng gấp đôi không nói, hơn nữa Địa Phá mạch môn cũng có gan có thể đụng tay đến cảm giác, hẳn vốn nghĩ hôm nay ăn thêm một chút, thế nhưng là, đến chậm hẳn, đạt được trả lời là cuối cùng điểm này bị Hoài Diệp bọn họ ăn.

Bất đắc dĩ, hẳn chỉ có thể tranh thủ thời gian xuống núi mua, muốn tranh lấy ban đêm lại để cho Ôn Bình cho kiểm một bát ăn.

Khi hẳn cũng đi qua kia phiến bụi bắn lúc, bụi bắn tiếp xúc đến thân thể của hẳn cái chỗ kia, tạo thành một cái không tầng. Bụi bắn phảng phất bị cái gì đều cho xua đuổi lấy đồng dạng, từ thân thể của hẳn thổi qua đi lúc đều né tránh.

Mà khi Vân Liêu đâm đầu đi tới lúc, Tần Mịch quả thực không dám tin vào hai mắt của mình, kinh ngạc nhìn xem càng ngày càng gần người.

Bụi bắn không nhiễm!

Vô Cầu Chi Thể!

Tám chữ tại Tàn Mịch trong đầu nổi lên.

Đây là hấn xem phụ thân mình thường xuyên có thể nhìn thấy tràng diện, cũng là hấn biết Thông Huyền cảnh lộ ra ngoài mang tính tiêu chí đồ vật. Để chứng minh trong lòng mình phỏng đoán, hấn làm một cái to gan quyết định.

Phóng thích cảm giác, hướng thẳng đến đi hướng người của hấn điều tra quá khứ.

Loại hành vi này đồng dạng đều bị coi là khiêu khích hành vi, cũng thường xuyên lại bởi vì loại này trong phòng thăm dò dẫn phát sinh tử chi chiến.

Nhưng vì thỏa mãn lòng hiếu kỳ của mình, Tàn Mịch không cố được nhiều như vậy, cùng lắm thì đợi sẽ trực tiếp cầu xin tha thứ.

"Ừm?"

Vân Liễu phát giác được có người hướng hấn thả ra cảm giác lúc, nương mảy, sau đó ánh mắt rơi vào cách đó không xa Tàn Mịch trên người.

Lúc này Tàn Mịch, kinh ngạc mà nhìn xem Vân Liễu.

Hấn không cảm giác được đối phương có được Thông Huyền cảnh có mạch khí chấn động, nói rõ đối phương căn bản không phải Thông Huyền cảnh.

Không phải Thông Huyền cảnh, vậy mà có được Vô Cấu Chi Thể.

Loại người này vậy mà tại như thế một cái lời thôi, lại người đều không có mấy cái trong tông môn làm trưởng lão.

Thế giới này sao vậy?

Chẳng lẽ Phi Ngư đảo đã không còn là Đông hồ thực lực mạnh nhất địa phương?

Đang ngồi cảm thán lúc, vừa nghiêng đầu lại nhìn thấy cách đó không xa quét rác người Triệu Dịch.

Bụi bẩn bên trong, hấn cũng không nhuộm bụi trần đi ra, bụi bẩn vậy mà cũng trốn tránh hấn đi.

"Ta đi!" Tàn Mịch nhìn không được bạo nói tục, trong lòng kinh ngạc đã để hấn liền lùi lại mấy bước.

Hai người cũng là Vô Cấu Chi Thể.

Cái này tông môn rốt cục là thế nào tồn tại, vậy mà có được hai cái không vào Thông Huyền cũng đã có Vô Cấu Chi Thể yêu nghiệt.

Loại nhân vật này hấn cũng chỉ từ mẫu thân trong miệng đã nghe qua, tựa hồ chỉ có tại Đông hồ bên ngoài đại thế giới mới tồn tại.

Mới hấn còn một trận cảm thấy đây chính là một một tên lừa đảo tông môn, chuyên môn lừa gạt những người có tiền kia tiền địa phương.

Nhưng là bây giờ xem ra, Đông hồ có kia cái tông môn bỏ được xuất ra có được Vô Cấu Chi Thể yêu nghiệt, cùng mười mấy tuổi lại làm cho hấn đều mặc cảm thiên tài diễn kịch?

Nếu có, vậy cái này tông môn ít nhất là đại thế giới bên trong tam tinh thế lực hoặc là tứ tinh thế lực a?

Lúc này, Vân Liễu chất vấn âm thanh truyền đến, "Người là người phương nào?"

"Cái kia, tiền bối, ta là nhìn thấy thu đệ tử bằng hiệu, cho nên nghĩ nhìn lại xem. Xin hỏi một chút, đây là địa phương nào?"

"Bất Hủ tông." Khi đối phương nói là nhìn thấy thu đệ tử tin tức mới đến lúc, không có giáo huấn một chút hấn ý tứ, đối Triệu Dịch nói một câu, "Triệu Dịch, ngươi dẫn hấn đi gặp Ôn tông chủ."

Dứt lời, Vân Liễu vội vã từ Tàn Mịch bên cạnh đi tới, sau đó cấp tốc hướng Thương Ngô thành mà đi.

Triệu Dịch lúc này buông xuống cây chổi, đi đến Tàn Mịch trước mặt, cười hi hi nói: "Bằng hữu, ta nói cho ngươi, vận khí của ngươi thật đúng là tốt. Tông chủ vừa vặn còn ở lại chỗ này, ngươi đến chậm một hồi tự nhiên có cơ hội gia nhập Bất Hủ tông."

"Ách..."

Hấn nghe lấy người trước mắt lời nói, luôn cảm giác có chút là lạ.

Tự mấy cái như vậy người tông môn, đệ tử thiên tài gia nhập không phải là tông môn may mắn sự tình sao? Nhưng vì cái gì hấn từ người trước mặt trong khẩu khí nghe được không giống đồ vật —— ngươi có thể gia nhập Bất Hủ tông là ngươi đã tu luyện phúc phận.

Bị Triệu Dịch lôi kéo đi về phía trước một khoảng cách, Tàn Mịch bỗng nhiên kịp phản ứng, mới nghĩ đến bản thân không phải đến nhập tông.

Hấn chính là đến xem mà thôi.

Nhưng lúc này hắn bỗng nhiên thấy bên cạnh người khom người, nói hai chữ, "Tông chủ!"

Tần Mịch thuận thế quay đầu nhìn lại, kinh ngạc thốt ra bốn chữ, "Đây là tông chủ?"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Ta muốn nhập tông

Bên cạnh hắn, đứng một vị niên kỷ gần giống như hắn thanh niên, mày kiếm mắt sáng, hai đầu lông mày lộ ra một phần người trẻ tuổi đặc hữu khí khái hào hùng, chợt nhìn một cái Tần Mịch cảm giác đối phương còn không có niên kỷ của hắn lớn đâu.

Hắn hóa ra coi là đây cũng là Bất Hủ tông đệ tử, cùng người bên cạnh nhiều nhất là sư huynh đệ quan hệ.

Thế nhưng là người trước mắt, cùng niên kỷ của hắn không sai biệt lắm, lại là cái này Bất Hủ tông tông chủ.

Hắn từ Phi Ngư đảo một đường đến Thương Ngô thành, dọc đường rất nhiều nơi, gặp qua thật nhiều tông môn, thế lực đầu lĩnh, niên kỷ không phải năm mươi chính là tóc đã hoa râm, trẻ tuổi nhất cũng có hơn bốn mươi tuổi.

Giống trước mắt còn trẻ như vậy tông chủ quả thực là nhất chi độc tú.

Dọc theo con đường này đến, đã cho hắn thật nhiều kinh ngạc, cũng đối mới trong đầu hắn một chút nhận biết. Nhưng hắn cũng nghĩ không ra, còn trẻ như vậy tông chủ thực lực sẽ không rất mạnh, vậy làm sao lại thu được tốt như thế đệ tử?

Tuổi nhỏ hơn hắn, thế nhưng thực lực vậy mà cùng hắn lực lượng ngang nhau, không vào Thông Huyền trước có Vô Cấu Chi Thể, ba người đều bái tại một thiếu niên tông chủ dưới trướng, cái này truyền đi đều không ai sẽ tin tưởng a?

Loại này yêu nghiệt thiên tài chỗ tông môn, cái kia sợ không phải tam tinh tông môn, cũng hắn là là loại kia ẩn thế tông môn, tông chủ nhất định là một lão nhân năm mươi năm, hơn nữa có được siêu phẩm thực lực, giậm chân một cái đều có thể để Đông hồ run rẩy.

Lúc này, Ôn Bình thanh âm sâu kín truyền đến, "Có chí không tại lớn tuổi, không thể giả được."

Dứt lời, Ôn Bình còn lộ ra ý cười nhìn xem Tần Mịch, bất quá trong cười lại mang theo một phần thâm ý ở trong đó, để hắn nhiều hơn một phần đặc biệt khí độ, để người nhìn không dám cho rằng người trước mắt chỉ là như thế.

Thật ra Ôn Bình đã sớm biết Tần Mịch muốn tới, cho nên mới từ ra Nhiều sơn chạy về, cũng là lần đầu tiên sử dụng chủ điện bổ sung một cái khác năng lực —— tông chủ đặc thù lực hấp dẫn —— giờ tay nhắc chân phát ra đặc biệt mị lực.

Tần Mịch ngưng ngưng cười một tiếng, trên dưới dò xét Ôn Bình hai mắt, trong lòng không biết nghĩ cái gì, mà rồi nói ra: "Lời tuy như thế, thế nhưng..."

Nói còn chưa dứt lời, Ôn Bình ngắt lời hắn, "Triệu Dịch, đây là bằng hữu của ngươi?"

Triệu Dịch vội vàng trở lại: "Không phải, chúng ta mới lần đầu tiên gặp mặt. Hắn là bản thân lên núi tới, nghĩ đến gia nhập Bất Hủ tông chúng ta, cho nên Vân trưởng lão để ta mang theo hắn tới tìm ngài."

"Nhập tông?" Ôn Bình tiểu dung tiêu tán, ra vẻ trầm tư hình, hai mắt đầu lộ ra phảng phất có thể đem Tần Mịch xem thấu ánh mắt, sau khi gật đầu nói, "Thiên phú tạm được, miễn cưỡng đạt đến tiêu chuẩn nhập môn."

Tần Mịch nghe được câu này, trong lòng âm thầm cười khổ.

Hắn còn là lần đầu tiên nghe được có người nói thiên phú của mình mới đến tiêu chuẩn, dựa theo suy đoán của hắn, Đông hồ bên trong 18 tuổi có thể đạt tới luyện thể bát trọng, tuyệt đối không cao hơn song chương số lượng.

Bọn họ Tần gia như thế nào?

]

Tần gia là Phi Ngư đảo chủ nhân, dưới trướng nhất tinh thế lực ba cái, nhị tinh thế lực một cái, có thể xưng Đông hồ cường đại nhất, thế nhưng chưa hề nói loại này khoác lác dũng khí. Thu người tiêu chuẩn cũng chỉ dám thiết lập là 15 tuổi đạt tới luyện thể nhị trọng mà thôi.

Huống hồ hắn căn bản cũng không có nghĩ muốn gia nhập Bất Hủ tông ý nghĩ, hắn cũng chỉ là nhìn lại xem mà thôi.

Chờ hẩn tại Đông hồ tản bộ một vòng về sau, tìm tới trạng thái tu luyện, còn được về Phi Ngư đảo tiếp tục tu luyện, nghênh đón hai năm sau lần thứ hai khảo hạch đầu.

"Ta chỉ là nhìn lại xem." Chỗ này mặc dù có như vậy ba cái yêu nghiệt, nhìn qua có chút đặc biệt, nhưng hẩn cũng không cho rằng tại cái này tu hành, so tại Phi Ngư đảo có Thông Huyền cảnh chỉ đạo, đại yêu bồi luyện càng tốt hơn.

Trước mắt người thanh niên này coi như ứng có chí không tại lớn tuổi câu nói này, cũng có chút bản sự, thế nhưng không có nghĩa là năng lực dạy hẩn. Hẩn những người cạnh tranh kia không phải là nhân vật tầm thường, phía sau thế nhưng là có Thông Huyền cảnh đốc tử tương thụ.

"Đến xem?"

Ôn Bình trong lòng âm thầm bật cười, sau đó nhìn chăm chú lên Tần Mịch, trong ánh mắt tản ra đặc biệt tinh quang.

Tần Mịch bị như thế xem xét, có chút mất tự nhiên gãi gãi cổ.

Sau khi, Ôn Bình nói: "Không vội, ngươi có thể bốn phía nhìn xem mới quyết định, nếu như không thích lại đi cũng không muộn. Triệu Dịch, dẫn hẩn đi chung quanh một chút, tùy tiện thể nghiệm trong tông môn đồ vật, đưa cho ngươi phần thưởng vì —— hung thú sân thí luyện thời gian tu luyện một ngày."

Nghe được Ôn Bình, Tần Mịch bản nghĩ lập tức đi ngay, thế nhưng là nhìn thấy Ôn Bình biểu lộ cùng ánh mắt lúc, trong lòng của hẩn vậy mà thần nhiên dâng lên một loại lưu lại cảm giác.

"Được thôi, ta bốn phía nhìn xem."

Tần Mịch chen lấn cái tiểu dung, sau đó vỗ vỗ bên cạnh Triệu Dịch bả vai.

Bất quá hẩn không có chú ý tới Triệu Dịch cũng đi theo vui mừng, sau đó tràn đầy phấn khởi mà đem hẩn hướng phía trước mang đến.

Đi tới đi tới, Tần Mịch nhìn thấy Triệu Dịch biểu lộ, nghi hoặc tha vô đầu, thầm nghĩ trong lòng: Dẫn hẩn bốn phía đi dạo có cần phải vui vẻ như vậy sao?

Một đi ngang qua đi, trừ núi chính là phòng, nhàm chán cực độ, cùng hẩn ngày bình thường thấy những tông môn kia không có gì khác biệt, nhàm chán đến cực hạn lúc, Tần Mịch chỉ có thể tìm đề tài, "Đứng rồi, vừa mới tông chủ các ngươi nói tới hung thú sân thí luyện, đó là vật gì?"

"Lập tức sắp đến, ngươi có thể tự mình nhìn xem."

Dứt lời, Triệu Dịch một mực phía trước hung thú sân thí luyện, "Hung thú sân thí luyện bên trong tu hành, chúng ta tông môn rèn luyện võ học, tích lũy kinh nghiệm chiến đấu tu luyện tràng, ở trong đó tu hành một ngày cần phải hao phí 50 kim tệ, tông chủ nói ngươi có thể miễn phí thể nghiệm, ngươi có nên đi vào hay không thử một chút? Nhạc Nhạc sư huynh từng tại trong đó tu luyện ba ngày, sau đó đem một môn võ học từ chút thành tựu trực tiếp tăng lên đến đại thành."

"Ba ngày thời gian? Nổ đi, chút thành tựu nhập đại thành đơn giản như vậy, cao thủ kia không phải khắp nơi trên đất đi rồi? Bất quá miễn phí lời nói vậy liền thử một chút."

Dứt lời, Triệu Dịch cất bước đi vào trong đó.

Nhìn trước mắt bỗng nhiên xuất hiện hung thú, ngậy ra một lúc, chợt khoe miệng hiện ra một sợi cười lạnh.

"Tiểu gia hỏa, đừng phải ta tính ngươi không may."

Tiếng nói, Tần Mịch hướng thẳng đến Quỷ Ngư vọt tới.

...

Sau hai canh giờ.

Ôn Bình tại phòng bếp đang chuẩn bị ăn một chút gì sau đó xuống núi, tự nghe ngoài phòng truyền lại tiếng bước chân dồn dập.

Như hẩn đoán từng cướp có chút sai lệch, vào hung thú sân thí luyện Tần Mịch trực tiếp xuất phát chiến ý trạng thái.

Tần Mịch mặc dù không có đi địa phương khác tản bộ, thế nhưng chỉ riêng hung thú sân thí luyện đã để trong lòng của hẩn phiên giang đảo hải.

Hai canh giờ, chút thành tựu võ pháp trực tiếp đạt đến đại thành, loại này tu luyện tràng quả thực có thể dùng không thể tưởng tượng để hình dung.

"Tông chủ... Tông chủ." Tần Mịch người còn không có tiến phòng bếp đâu, thanh âm tự tới trước, khi thấy Ôn Bình về sau, tiếp lấy còn nói, "Ta nghĩ tại cái này tu hành, tông chủ, ngài có thể hay không cho ta một cơ hội."

Hẩn hiện tại cuối cùng biết, vì cái gì Ôn Bình niên kỷ nhỏ như vậy, lại có thể có ba vị như yêu nghiệt đệ tử.

Thử hỏi ai không muốn tại hung thú sân thí luyện bên trong tu hành, một ngày này hiệu quả có thể so với có cái đại yêu bồi tiếp người tu luyện mấy năm. Mặc dù một người cả đời thời gian thật nhiều, nhưng là ai không nghĩ để cho mình thời gian càng nhiều?

Rút ngắn làm một chuyện cần thời gian, vậy thì đồng nghĩa với có được nhiều thời gian hơn, trực tiếp có được càng nhiều khả năng.

Để hẳn tại trong hai năm này đuổi kịp người cạnh tranh, đồng thời thực lực vượt qua bọn họ, không có vốn là không có một chút nắm chắc, bắt quá bây giờ nha, hẳn nắm chắc phi thường đủ.

Ôn Bình thấy thế, mừng thầm trong lòng, sau đó vừa cười vừa nói: "Muốn nhập tông có thể, không trải qua trước giao 1000 kim nhập môn phí."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Âm mưu đã ấp ủ

"1000 kim, không có vấn đề."

Dứt lời, Tần Mịch vội vàng từ trong ngực ra bên ngoài bỏ tiền, tìm trưng thiên kim kim phiếu không chút do dự đưa tới.

Hắn mặc dù là Phi Ngự đảo Tần gia, thế nhưng gia nhập tông môn là không bị hạn chế, cái kia sợ sẽ là có hạn chế, hắn cũng biết gia nhập Bất Hủ tông, bởi vì đây chính là cơ duyên to lớn. Người khác nhưng có thể nằm mơ đều tại mơ tới gia nhập Bất Hủ tông đâu.

Giao nhập môn phí về sau, Ôn Bình không có để trận này nhập môn biến rườm rà, thụ Tần Mịch một cái cúi đầu sau coi như xong rồi.

Cũng không lâu lắm, Tần Mịch nhìn không được trong lòng hoang mang, bốc lên nhìn trộm tông môn bí mật trọng tội mở miệng hỏi: "Tông chủ, kia hung thú sân thí luyện làm sao lại để ta hai cái canh giờ bên trong tự đem chương pháp tăng lên đến đại thành?"

Ôn Bình không có che giấu, giải thích nói: "Bởi vì người phát động chiến ý trạng thái, cho nên cái kia thời gian bên trong, người sở ngộ đoạt được cũng là gấp sáu lần tăng tốc, hơn nữa không nhìn vô pháp cảnh giới bích chương. Bất quá người có thể hai canh giờ bên trong tự đem vô pháp tăng lên đến đại thành, cũng có người ngày bình thường vất vả tu hành công lao."

Ôn Bình mặc dù không có đem hết thầy công lao đều đặt ở hung thú sân thí luyện trên người, nhưng theo Tần Mịch không phải như vậy.

Công lao này chính là thuộc về hung thú sân thí luyện.

Bởi vì cảnh giới bích chương vật này, muốn đẩy ngã nó, chỉ có thể dùng thời gian dài đi chồng chất, nếu không rất có thể mười năm như một ngày đồng dạng bị cản ở ngoài cửa.

Tần Mịch vừa cười vừa nói: "Tông chủ, ta dự định về sau ngay tại hung thú sân thí luyện tu hành, vậy cũng không đi, đây là tiếp xuống 20 ngày tiền. Tông chủ, nếu như không có chuyện gì, đừng gọi ta."

Nói xong, Tần Mịch đã lần nữa móc ra một trưng thiên kim kim phiếu.

Bất quá Ôn Bình nhưng không có tiếp.

"Không được, hung thú sân thí luyện một ngày tối đa ở trong đó tu luyện ba canh giờ."

"Vì cái gì?"

Tần Mịch hiện tại liền nghĩ mau nhường bản thân trở nên càng mạnh, sau đó để cho mình tại lần thứ hai khảo hạch bên trong thắng được, cái này hung thú sân thí luyện chính là cơ hội của hắn. Thế nhưng là ngày này chỉ có thể tu hành ba canh giờ, có chút quá đau đớn.

Ai mỗi ngày tu luyện tự tu luyện ba canh giờ?

Cái này không thích hợp ranh rồi giống nhau sao?

"Tông chủ, ta có thể ra 200 kim một ngày." Kim phiếu cái gì, trong mắt hắn cứ việc nói thẳng một trang giấy, nếu như có thể sử dụng tờ giấy này đổi lấy cường đại, hắn nguyện ý nỗ lực tất cả kim phiếu.

Nhưng mà, hắn không nghĩ tới Ôn Bình vậy mà cự tuyệt, "Cho dù là 1000 kim một ngày cũng không được, đã nơi này là tông môn, vậy người liền không thể quá tự tư, không thể một người độc chiếm hung thú sân thí luyện."

"Ta..."

Cảm nhận được Tần Mịch thất lạc về sau, Ôn Bình an ủi: "Được rồi, một đại nam nhân, thật ra trong tông môn còn có thật nhiều tu luyện tràng, cũng không phải là chỉ có hung thú sân thí luyện một chỗ có thể tăng thực lực lên."

"Thật?"

]

"Chẳng lẽ lại ta người tông chủ này sẽ còn gạt ngươi sao?"

"Vạn tuế!"

Tần Mịch cao hứng nhảy dựng lên, thầm nghĩ trong lòng, thế giới bên ngoài quả nhiên không đơn giản, hần lần này ra tới giải sầu tán đúng rồi.

Ôn Bình nói tiếp: "Đi tìm Triệu Dịch, hần sẽ mang ngươi nhìn lại một chút địa phương khác, ta còn có chuyện, ngươi đi trước đi."

"Cáo từ."

Tần Mịch rời khỏi phòng bếp, cao hứng bùng bùng chạy.

Đạt được một cái tân đệ tử, có một bút tân thu nhập về sau, Ôn Bình thật vui vẻ, dù sao tông môn phát triển nếu như dựa vào kiếm bộn vậy khẳng định là không được, không có ai sẽ mỗi ngày sinh bệnh lại vừa vận cần hần.

Từ đệ tử kia kiếm tiền, cái này đồng ra đồng vào khẳng định tráng đại tông môn thứ trọng yếu nhất.

...

Cùng lúc đó, tại Thương Ngô thành một gian trong phủ đệ, một trọn nhìn thái dương trung niên nam nhân vốn là từ từ nhắm hai mắt ngồi xếp bằng, chợt giống như nhận lấy cái gì kinh hãi bỗng nhiên mở mắt ra.

Sau đó hần quay đầu nhìn sang quầy tại người đứng phía sau, hỏi: "Mặc Lâm tên kia thật bệnh cấp loạn đầu, lên Bát Hủ tông?"

"Đúng thế."

Quầy trung niên nam nhân gật gù.

Nếu như có người của Bách Tông Liên Minh tại cái này, nhìn thấy cái này cái nam nhân tất nhiên có thể một chút nhận ra. Bởi vì hần là Bách Tông Liên Minh Thương Ngô thành phân hội Hồ Diệp chấp sự, là trừ hội trưởng phó hội trưởng bên ngoài người đứng thứ hai.

Ừng có có thể chi phối các đại gia tộc xu thế năng lực!

Mà trừ hội trưởng cùng phó hội trưởng bên ngoài nhân vật số một thì là xếp bằng ở kia người —— đệ nhất chấp sự Lê Không Sơn!

Lê Không Sơn nghe xong Hồ Diệp trả lời, ngửa mặt lên trời cười ha hả, trên mặt duyệt nhưng chi sắc từ hai đầu lông mày cũng có thể cảm thụ được.

"Hần còn thật sự cho rằng Bát Hủ tông có thể khiến cho Nhung lão gặp khó, tự thật đã có được trị liệu Mặc Nguyệt bản sự. Mặc Nguyệt bệnh đã vô lực hồi thiên, cho dù là Tô Ly tới cũng cứu không được, sẽ chỉ gia tốc tử vong của hần."

Bách Tông Liên Minh tại Đông hồ đầu mục chi —— ---- Thông Huyền cảnh Mặc Nguyệt —— Mặc Lâm chỗ dựa.

Nếu như hần chết tại Thương Ngô thành, vậy coi như quá khôi hài.

Hồ Diệp nói tiếp: "Đại nhân, ta nghe cái khác chấp sự nói, Mặc Lâm tự thân lên núi xin người là Bát Hủ tông thiếu chủ Ôn Bình, bởi vì yêu trừ Hoài Không nói Ôn Bình có được không thua kém Tô Ly bản sự."

"Trò cười, vậy mà nghe một cái làm đồ ăn đầu bếp, được thiện chi đạo há lại một tên mao đầu tiểu tử có thể hiểu, nếu như được thiện chi đạo đơn giản như vậy, kia Đông hồ không phải được thiện đại sư khắp nơi trên đất đi? Cái kia sẽ xuất hiện một được thiện đại sư như trần bảo cục diện. Kia Ôn Bình, dù là từ trong bụng mẹ bắt đầu nghiên cứu được thiện chi đạo, thời gian mười chín năm hần cũng mới có thể vào cửa mà thôi."

"Đại nhân, vậy chúng ta là đi xem trò vui, vẫn là đi hoành nhúng một tay?"

"Đi xem một chút, ta cũng rất muốn nhìn một chút Mặc Lâm tên kia nhìn thấy phụ thân mình bỏ mình lúc biểu lộ."

Nói xong, Lê Không Sơn đứng lên.

Nhưng chính là vào lúc này, ngoài cửa truyền lại một loạt tiếng bước chân, sau đó chính là người gác cổng thông báo thanh âm.

"Cục Cảnh sơn Hần Chi Dư tiền bối đến!"

Vừa dứt lời, một mặt hồ hững hờ sắc Hàn Chi Dur cất bước đi vào trong phòng, bộ pháp tuy chậm, thế nhưng bộ bộ kinh tâm.

Lê Không Sơn bọn người lập tức đón.

"Hàn tiền bối!"

"Hàn tiền bối!"

Hai người trăm miệng một lời nói.

Hàn Chi Dur lạnh giọng nói: "Các người vừa mới nói lời ta đều nghe được, vừa vặn ta cũng muốn gặp thấy cái kia Ôn Bình, giết ta người của Cực Cảnh sơn, ta phải xem hãn gương mặt kia, nếu không mấy ngày nữa đi giết hãn thời điểm không tốt nhận."

Hãn hôm nay vốn là tại phủ thành chủ đợi hảo hảo, nghĩ đến mượn dùng phủ thành chủ năng lực giúp thiếu chủ tìm đồ.

Thế nhưng là không nghĩ tới tin tức tốt chưa lấy được, trước nhận được người một nhà chết tin dữ. Khi Kháo Sơn tông tông chủ nói cho hãn biết là Bất Hủ tông chỗ làm thời gian, trong lòng của hãn liền lên sát ý, nghĩ trực tiếp mượn dùng Kháo Sơn tông tay nổi lên lúc.

Kháo Sơn tông tông chủ Vạn Ma nói cho hãn biết, Bất Hủ tông có thắng tình xin tại Bách Tông Liên Minh, Bất Hủ tông xem như mình hữu, hãn xuất thủ, Bách Tông Liên Minh sẽ xuất thủ ngăn trở.

Cho nên hãn bốc lên bị thiếu chủ mắng phong hiểm, cái này tìm chấp sự trực tiếp cự tuyệt Bất Hủ tông thắng tình xin.

Cự tuyệt về sau, Kháo Sơn tông tự có thể tùy ý làm khó dễ.

Lê Không Sơn tại nghe xong Hàn Chi Dur thuật lại về sau, cười giả dối, nói: "Hàn tiền bối, thật ra không cần hủy bỏ thắng tình xin, ta còn có một chiêu có thể khiến cho Ôn Bình chết được thảm hại hơn, để Bất Hủ tông cũng rơi vào vực sâu."

"Biện pháp gì?" Hàn Chi Dur hỏi.

"Rất đơn giản, đó chính là mượn Mặc Lâm phụ thân Mặc Nguyệt tay, hãn sẽ trực tiếp giúp chúng ta giết Ôn Bình."

"Mặc Nguyệt tới Thương Ngô thành?"

"Đúng, bệnh hiểm nghèo tái phát, Mặc Lâm đem hãn mang đến Thương Ngô thành, mặc dù không biết vì cái gì, thế nhưng Mặc Nguyệt hiện tại khẳng định phi thường thống khổ, hãn nhưng là Đông hồ nổi danh sát thần, ngay cả ánh mắt cùng hãn đối mặt người đều sẽ bị giết, đối với trị không hết hãn y sư, đao của hãn cũng sẽ không lưu tình."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Thông Huyền Trung Cảnh — Mặc Nguyệt

Mặc Nguyệt, Bách Tông Liên Minh tại Đông hồ người lãnh đạo một trong, đồng thời cũng là Mặc gia đương đại tộc trưởng.

Bất quá không có gia nhập Bách Tông Liên Minh trước, tại Đông hồ các đại thế lực bên trong lại là tiếng xấu rõ ràng, ai gặp đều đi vòng qua, càng không có cái nào có can đảm cùng hãn phát sinh mâu thuẫn. Bởi vì không có ai nguyện ý cùng một người điên đánh nhau chết sống.

Về sau bị chiêu vào Bách Tông Liên Minh, gia nhập Bách Tông Liên Minh sau mặc dù an phận thật nhiều, cũng mất thấy người khác không quen tự giết quái tính tình, nhưng lại trở nên phi thường tiếc mệnh. Cả ngày chính là vì thân thể của mình sự tình bồn ba.

Những năm này bỏ ra bao nhiêu kim tệ cũng không nhắc lại, tóm lại đã để Mặc gia, một cái khổng lồ nhị tinh thế lực kém chút táng gia bại sản.

Người một khi trở nên tiếc mệnh thời điểm liền sẽ biến một cái bộ dáng, hiện tại Mặc Nguyệt không điên, nhưng lại bắt đầu cảm đao giết y sư. Nhưng phạm là cho hãn trị liệu qua bệnh y sư đều không ngoại lệ, đều chết hết.

Về sau hãn một mặt hồ Đông hồ đều lang băm thường nói, một mặt bốn phía tìm kiếm hỏi thăm danh y, đến cuối cùng, nhưng phạm là hiểu y thuật người nghe được Mặc Nguyệt danh tự, tự đồ mồ hôi lạnh, hãn không thể đối nghề.

Điểm này Hàn Chi Dur cũng biết, cho nên nghe được Lê Không Sơn chủ ý về sau, trên mặt nổi lên âm độc ý cười.

"Ý của người là, kia Ôn Bình là một y sư?"

Lê Không Sơn lắc đầu, "Ôn Bình tự một cái bát học vô thuật, cũng không có việc gì ngay tại Thương Ngô thành đi dạo gia hỏa mà thôi, chứ nói được thiện chi đạo, hẳn chỉ sợ ngay cả linh chi, đông trùng thảo những này nhất thứ căn bản cũng không nhận ra. Hẳn lần này đi trị Mặc Nguyệt, khẳng định là kế hoạch của Hoài Không. Hoài Không được thiện chi đạo thâm bất khả trắc, có lẽ thật có trị liệu Mặc Nguyệt biện pháp cũng khó nói. Hoài Không sau cùng dự định nhất định là đem công lao cho Ôn Bình, cứ như vậy, Bất Hủ tông thẳng tình xin tự không có lý do bị cự tuyệt."

"Thật đúng là si tâm vọng tưởng." Hàn Chi Dư hừ lạnh một tiếng, trong lòng âm thầm nhớ kỹ Hoài Không cái tên này.

Lê Không Sơn nói tiếp: "Hàn tiền bồi yên tâm, ta sẽ không để cho kế hoạch của bọn họ thành công. Muốn nhập nhất tinh, còn phải mười vạn kim, nghĩ rất tốt, bất quá cũng không biết hẳn có hay không mệnh cảm."

Dứt lời, Lê Không Sơn cười giả dối.

Hàn Chi Dư nhìn thấy Lê Không Sơn tiểu dung cùng ánh mắt, cũng cười theo.

...

Đi tới Bách Tông Liên Minh phân hội sở tại địa về sau, Ôn Bình vừa cùng công hộ vệ một nói mình là ai, hóa ra một mặt nghiêm túc, không nhúc nhích hộ vệ lập tức quay người mang theo Ôn Bình đi vào, cùng ngày đó hẳn đến đệ trình thăng tinh xin lúc hoàn toàn là hai cái bộ dáng.

Bị thị vệ mang lên lầu ba về sau, thị vệ một chỉ cuối hành lang một gian phòng ốc, nói: "Ôn tông chủ, hội trưởng tại loại kia lấy ngài."

Ôn Bình gật gù.

Cất bước dọc theo hành lang đi lên phía trước, một bước hai bước, chỉ nghe bên tai tiếng bước chân của mình đang vang vọng, bốn phía đều là yên lặng. Bất quá đi đại khái vài chục bước về sau, tự nghe được hành lang chỗ sâu truyền lại tiếng nói chuyện.

Truyền đến thanh âm không lớn, bất quá lại có thật nhiều đạo ngữ khí thanh âm bất đồng. Khi Ôn Bình đứng tại cửa ra vào lúc, tất cả tiếng người nói chuyện đều đình chỉ.

]

Ngồi tại giường bên cạnh Mặc Lâm thấy thế, thấp giọng tại Mặc Nguyệt bên tai nói: "Phụ thân, Ôn tông chủ tới."

Theo đó mà đến thân thể ma sát đệm chặn thanh âm, truyền tới lúc, có gan cát to lớn tại lẫn nhau đè ép, ma sát cảm giác.

Mặc Nguyệt chậm rãi ngồi dậy, dùng ánh mắt còn lại liếc mắt Ôn Bình, sau đó ngồi dựa vào đầu giường gạt ra một câu nói, "Cuối cùng đem ngươi trông."

Chỉ là ngắn gọn bảy chữ, thế nhưng phảng phất để Mặc Nguyệt đã dùng hết tất cả khí lực, nói xong bảy chữ này về sau, hô hấp vậy mà đi theo trở nên gấp rút cùng thô lên, nghe giống như không còn sống lâu nữa trạng thái.

Ôn Bình cất bước đi tới, Mặc Lâm ở một bên thấp giọng dặn dò: "Ôn tông chủ, xin nhò."

Ôn Bình gật đầu, ứng tiếng nói: "Yên tâm đi, đã ta mở giá tiền, liền sẽ không đến không chuyển này. Bệnh ta có biện pháp, ta chỉ hi vọng Mặc Lâm hội trưởng đến lúc đó chứ nói không giữ lời là được rồi."

"Ta Mặc Lâm không phải loại kia nói không giữ lời hạng giả áo túi com, Ôn tông chủ một mực cứu người, kim phiếu ta đã sai người tại chuẩn bị."

Mặc Lâm dứt lời, lòng mảy theo bên cạnh Mặc Nguyệt thở khí thô mà chấn động một cái, không dám nói tiếp, đành phải dùng tay làm dấu mời.

Ôn Bình hai bước đi tới giường trước, trước mắt thông tin cá nhân nhảy ra ngoài.

Mặc Nguyệt

Giới tính: Nam

Tuổi tác: 55

Cảnh giới: Thông Huyền trung cảnh

Tư chất: Tam tinh

...

Còn có một số thông tin cá nhân không cần lắm lời, bên trong kỹ càng ghi lại Mặc Nguyệt nguyên nhân bệnh bắt đầu mà bây giờ trình độ.

Cuối cùng căn cứ thông tin cá nhân tư liệu biểu hiện, Mặc Nguyệt là có bệnh hiểm nghèo, hơn nữa đã nguy hiểm đến sinh mệnh, thế nhưng cũng có thể

nói hán không có bệnh hiểm nghèo, hán hiện tại tình trạng cơ thể là bởi vì ngoại vật tạo thành.

Bất quá Ôn Bình không vội mà nói, đầu tiên là tại Mặc Nguyệt trên thân bốn phía nén mấy lần, lại thăm dò mạch đập, tóm lại, Ôn Bình có khả năng nghĩ tới già vờ như bản thân là hiểu y thuật phương thức đều làm.

Mắt nhìn châu a, xem bựa lười a các loại.

Bận rộn một hồi lâu, Mặc Nguyệt nhìn xem Ôn Bình biểu lộ không dám thờ ơ, cuối cùng thực sự nhìn không được mới hỏi một câu, "Đại phu, ta còn có thể cứu sao?"

"May mắn tìm ta sớm, nếu không hậu quả khó mà lường được a." Ôn Bình đứng dậy, thở dài ra một hơi, ra vẻ trầm tư hình. Theo Mặc Nguyệt, Ôn Bình biểu lộ tự chứng minh Mặc Nguyệt hiện tại thân thể tình trạng.

Hai chữ —— không ổn.

Đang lúc hán muốn mở miệng lúc, ngoài cửa bỗng nhiên truyền lại một cái tiếng hét phẫn nộ, "Nho nhỏ thẳng nhai ranh, ngươi có cái gì dũng khí tại cái này nói hươu nói vượn?"

Hoài Không, Dương Tông Hiền, cùng đứng trong phòng Giang Nguyệt Dạ cùng mấy vị chấp sự nhao nhao nhìn ra ngoài đi.

Chỉ thấy một tron nhìn thái dương trung niên nam nhân cất bước đi đến, hai mắt tại tất cả mọi người quét một vòng sau dừng lại trên người Ôn Bình, đồng thời khòe miệng lộ ra một sợi không dễ dàng phát giác cười lạnh.

Ôn Bình thấy thế, trong lòng có chút bất đắc dĩ.

Quả nhiên, kiếm thu nhập thêm không dễ dàng như vậy, nhất định có người ra tới quấy nhiễu.

Người này hán không biết, thế nhưng Ôn Bình biết đã hán dám trực tiếp xông tới, thân phận tất nhiên không đơn giản.

Mặc Lâm đứng tại giường tiền, nghe được thanh âm về sau, lập tức lộ ra vẻ không vui, vừa nghiêng đầu thấy là một trương quen thuộc mặt về sau, mang trên mặt tức giận nhìn xem Lê Không Sơn, tức giận nói: "Lê Không Sơn, ta hôm nay không có công phu để ý đến ngươi, ngươi tốt nhất đừng tới này tìm không thoải mái."

Lê Không Sơn lộ ra cái vô tội tiểu dung, vội vàng giải thích, "Hội trưởng, ngài hiểu lầm ta, ta là tới thăm hỏi lão thái gia."

Không đợi Mặc Lâm lại mở miệng, nằm tại đầu giường từ từ nhắm hai mắt Mặc Nguyệt băng lãnh tiếng nói chuyện truyền lại.

"Nói đi, ngươi muốn chết như thế nào?"

Một câu nói truyền ra, Lê Không Sơn sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch, thầm nghĩ trong lòng: Lão đầu tử này vậy mà so trong truyền thuyết càng điên. Bất quá chột hán lại ở trong lòng nở nụ cười, tính cách của Mặc Nguyệt càng cực đoan càng tốt, Ôn Bình tự chết được càng nhanh.

Lê Không Sơn vội vàng quỳ xuống đất, sau đó dập đầu, làm ra chỉ sợ Mặc Nguyệt động thủ thật sợ hãi bộ dáng.

"Mặc Nguyệt tiền bối, tha mạng, ta cũng là người của Bách Tông Liên Minh, nếu như không phải có đại sự, ta làm sao dám xông loạn. Ta tự tiện xông vào lấy là đến giúp ngài, cố ý đến vạch trần một ít người âm mưu quỷ kế."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Ôn Bình, Hoài Không Lừa Đảo?

Lê Không Sơn để người nghe rơi vào trong sương mù, nhất là bây giờ lúc này, nói ra những lời này càng làm cho người khó có thể lý giải được. Nhưng Lê Không Sơn dứt tiếng về sau, lại quay đầu mắt nhìn Ôn Bình.

Mặc dù chỉ là như vậy hai mắt, thế nhưng là vẫn là để Mặc Nguyệt ánh mắt đi theo nhất chuyển, sau đó cũng nhìn về phía Ôn Bình.

Mặc Nguyệt không có thời gian đi suy nghĩ nhiều, dùng thanh âm yếu ớt hỏi: "Lời này của ngươi là có ý gì?"

"Mặc Nguyệt tiền bối, ta có thể hay không đứng đứng lên mà nói?"

"Đứng lên đi."

Lê Không Sơn đứng lên, sau đó hướng về phía người đứng phía sau phất phất tay, người đứng phía sau lập tức bung lên một cái mâm gỗ, trong mâm chứa một cái bát sứ. Bụng người cẩn thận từng li từng tí đi lên trước, chỉ sợ đổ một giọt.

Lê Không Sơn nói tiếp: "Mặc Nguyệt tiền bối, đây là Hồi Khí Thang, có thể để ngài khôi phục tinh khí thần."

"Bụng tôi!"

"Trôi qua." Nghe được Mặc Nguyệt, Lê Không Sơn lập tức đổi bên cạnh người hầu nói. Người hầu vội vàng đi ra phía trước, quỳ một chân trên đất, ngồi xổm ở Mặc Nguyệt bên cạnh, chỉ đợi Mặc Nguyệt cầm lấy trong mâm bát sứ.

Một bên Hoài Không cùng Dương Tông Hiền thấy cảnh này, trong lòng cảm thấy có chút lạ, mặc dù nói không nên lời là địa phương nào quái. Bất quá hẳn biết, Lê Không Sơn lúc này xuất hiện, khẳng định là địch không phải bạn.

Hoài Không nhìn không được tiến lên tại Ôn Bình bên tai nói nhỏ một câu, "Ôn tông chủ, người không ngăn trở?"

"Tại sao phải ngăn đón, để hắn uống đi."

Hoài Không ngậy ra một lúc, trong đầu hiện ra ngày đó hắn tại Bát Hủ tông kiểm Hồi Khí Thang hình tượng, lại nhìn Ôn Bình, trong lòng có chút không hiểu. Ôn Bình không là không cho phép bệnh nhân của hắn uống người khác đồ vật người sao?

Hôm nay làm sao tùy ý Lê Không Sơn làm như thế?

Không khỏi, hắn lần nữa mắt nhìn Ôn Bình con mắt, nhìn thấy Ôn Bình vẫn lạnh nhạt như cũ nhìn về phía trước, cũng lộ ra ý cười, trong lòng có chút không hiểu.

Bất quá không hiểu thì không hiểu, nhưng nhìn đến Ôn Bình từ đầu tới cuối duy trì lấy tiểu dung về sau, Hoài Không không có lại tiếp tục nói lời nói, mà là đứng ở một bên lẳng lặng mà nhìn xem. Chờ đợi tiếp xuống chuyện sẽ xảy ra, chuẩn bị tùy cơ ứng biến.

Cùng lúc đó, Mặc Nguyệt hai cái uống vào Hồi Khí Thang về sau, tại Mặc Lâm cùng đám người nhìn chăm chú khôi phục một chút đẹp mắt sắc mặt, chỉ ít kia một mỗi phảng phất lúc nào cũng có thể hai mắt nhắm bây giờ có thể mở to.

Khôi phục một chút khí lực Mặc Nguyệt vén chăn lên, ánh mắt rơi trong phòng trên ghế bành, sau đó nói với Mặc Lâm: "Đi ta tới."

"Ừm."

]

Mặc Lâm gật gù, vô ý thức mắt nhìn Lê Không Sơn, muốn từ Lê Không Sơn trong hai con ngươi chạm tới suy nghĩ trong lòng.

Nhưng mà, Lê Không Sơn trong hai con ngươi cũng không có bất cứ cái gì dư thừa đồ vật, chỉ có kia một phần đối Mặc Nguyệt sùng kính bên ngoài.

Mặc Nguyệt vào chỗ về sau, dùng lạnh lùng con mắt nhìn xem Lê Không Sơn, sau đó hỏi: "Hiện tại có thể nói a?"

Lê Không Sơn gật gù.

"Khởi bẩm tiền bối, hôm nay ta muốn nói là yêu cầu Hoài Không cùng Bát Hủ tông tông chủ Ôn Bình bản thủ kế hoạch. Bọn họ ý đồ đem Mặc Nguyệt đại nhân đưa bốn trống trong bàn tay, ý đồ cho chúng ta Bách Tông Liên Minh chỉ thủ cáo mượn oai hùm, vẫn bối thực sự không quen nhìn, cho nên cái này mới tùy tiện xông vào phòng tới."

Dứt tiếng, Dương Tông Hiền then quá thành giận phẫn bực: "Nói hươu nói vượn, Lê Không Sơn, ngươi đừng muốn ngậm máu phun người!"

Mặc Nguyệt trợn mắt trừng mắt nhìn Dương Tông Hiền, trong hai con ngươi lộ ra sát ý cả kinh Dương Tông Hiền về sau lùi lại mấy bước, bị Hoài Không đỡ lấy mới đứng vững lao đảo thân hình.

Lê Không Sơn thấy thế nhếch miệng lên, cúi đầu lúc lộ một cái thoáng qua liền mất tiểu dung, lập tức ngẩng đầu tiếp tục nói: "Ta ngậm máu phun người? Ta ngược lại muốn hỏi một chút Dương tộc trưởng, hắn một cái còn không vào cập quan chỉ niên tiểu hài, làm sao lại có dũng khí muốn Mặc gia mười vạn kim!"

"Kia là ta cứu một cái đem người chết phí tổn."

Ôn Bình thanh âm truyền đến.

Lê Không Sơn vừa nghiêng đầu, phảng phất không có nghe được Ôn Bình, tiếp tục nói: "Hắn dám muốn, cũng là bởi vì cái này mười vạn kim thật ra chính là một cái âm mưu, một cái triệt triệt để để âm mưu."

"Nói tiếp."

Mặc Nguyệt trong hai con ngươi hiện lên một sạch sành sanh, đưa tay đè lại tất cả mọi người thanh âm, chỉ cho phép Lê Không Sơn một người nói

chuyện.

Lê Không Sơn gật gù về sau, nói: "Thật ra Mặc Nguyệt tiền bối thương thế của ngài Hoài Không có biện pháp chữa trị, thế nhưng hắn lại nói không thể, hơn nữa còn cố ý nâng lên Bất Hủ tông Ôn Bình năng lực, nói ra hắn cũng không bằng Ôn Bình, Ôn Bình có thể so với Tô Ly loại lời này. Mục đích chính là vì để Mặc Lâm hội trưởng móc ra mười vạn kim."

Mặc Nguyệt không hề tức giận, thế nhưng trong lòng đối Lê Không Sơn rất để ý, "Người dựa vào cái gì nói như vậy?"

"Bởi vì Ôn Bình căn bản là không hiểu y thuật, càng không hiểu cái gì được thiện chi đạo. Mặc Nguyệt tiền bối có chỗ không biết, Ôn Bình chẳng qua là một cái bất học vô thuật hoàn khổ, toàn bộ Thương Ngô thành cũng biết cách làm người của hắn, mười ngày có bảy ngày là cùng Thương Ngô thành cùng những cái kia phú thương chỉ từ chơi bởi lêu lổng."

Nói xong, Lê Không Sơn chỉ chỉ sau lưng những cái kia chấp sự, tiếp tục nói: "Không chỉ bọn họ, đại nhân chỉ cần ra đường tùy tiện hỏi một người tù có thể biết được Ôn Bình trước kia làm người. Thử hỏi loại người này làm sao hiểu y thuật, thông được thiện chi đạo? Y thuật, được thiện chi đạo đều cần hao phí đại lượng thời gian, hắn cái tuổi này ngay cả nhập môn đều làm không được, chớ nói chi là mạnh hơn Hoài Không, có thể so với Tô Ly loại tiêu chuẩn này."

Mặc Nguyệt nhướng mày, lập tức vỗ ghế bành, ánh mắt khóa ổn định ở Ôn Bình cùng Hoài Không trên người.

"Các người có gì có thể giải thích?"

Ôn Bình cười cười, phong khinh vân đạm nói: "Lê chấp sự nói rất đúng, con người của ta trước kia xác thực thích chơi, trước kia tại Thương Ngô thành bằng hữu cũng thật nhiều."

Dứt tiếng, người trong phòng sắc mặt đi theo biến đổi.

"Hóa ra thật sự là một trận âm mưu."

"Không nghĩ tới Hoài Không vậy mà lại liên thủ Ôn Bình làm loại chuyện này, thật sự là không nghĩ tới."

Có người bùng tỉnh đại ngộ châu đầu ghé tai, có người nói mình đã sớm nhìn ra.

Tóm lại một câu nói, cái này người trong phòng trên cơ bản đều tin Lê Không Sơn chỉ ngôn.

Mặc Nguyệt quét mắt người chung quanh, nắm trong tay chén sứ ứng tiếng mà nát, nước trà thuận bàn tay nhỏ xuống tại ghế bành trước.

"Người ngược lại là thành thật!"

Mặc Nguyệt khi giận quát một tiếng, cho dù là bị thương, kia Thông Huyền cảnh uy áp vẫn là đập vào mặt.

Người chung quanh biến sắc, Hoài Không trầm nghĩ không tốt, vội vàng giải thích, "Mặc Nguyệt tiền bối bớt giận, Hoài Không ta làm người thế nào, Đồng hồ người đều biết. Ta làm sao lại vì mười vạn kim tự thông đồng người khác lừa ngài?"

Dứt lời, Hoài Không sắc mặt có chút khó coi mà nhìn xem Ôn Bình.

Lúc này Ôn Bình nguyên địa đứng vững, không hề động một chút nào, phảng phất không thèm để ý chút nào phát sinh trước mắt hết thấy đồng dạng.

Hắn thực sự không hiểu Ôn Bình tại sao phải nói như vậy, rõ ràng ngay cả linh thiện cũng có thể làm ra tới, lại nhất định phải nói bản thân là một người bất học vô thuật. Đây không phải đem bản thân, đem hắn trong hồ lừa đẩy sao?

Đang lúc hắn nghĩ muốn tiếp tục biện giải cho mình lúc, Ôn Bình tay đập vào trên vai của hắn, cười nhìn xem hắn.

Hoài Không trong lòng bùng tỉnh hiểu ra, lập tức ngậm miệng lại, sau đó ngoan ngoãn thối lui đến Dương Tông Hiền bên cạnh, không lại tiếp tục giải thích. Không qua hành vi của hắn, theo Mặc Nguyệt thật giống như không nói nên lời đồng dạng.

"Thật buồn cười, lão phu vậy mà tin một tên mao đầu tiểu tử, Mặc Lâm, đem tiểu tử này kéo ra ngoài chặt, còn có cái gì Bất Hủ tông, như là đã không tại Bách Tông Liên Minh biên chế bên trong, thuận tay diệt nó. Nghe con mới đẻ không sợ cạp, lão tử cũng dám lừa gạt, vậy liền để hắn nỗ lực kiếp sau đền tội mà sợ đại giới!"

Mặc Nguyệt thanh âm lạnh lùng truyền đến.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Siêu Cấp Tông Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.